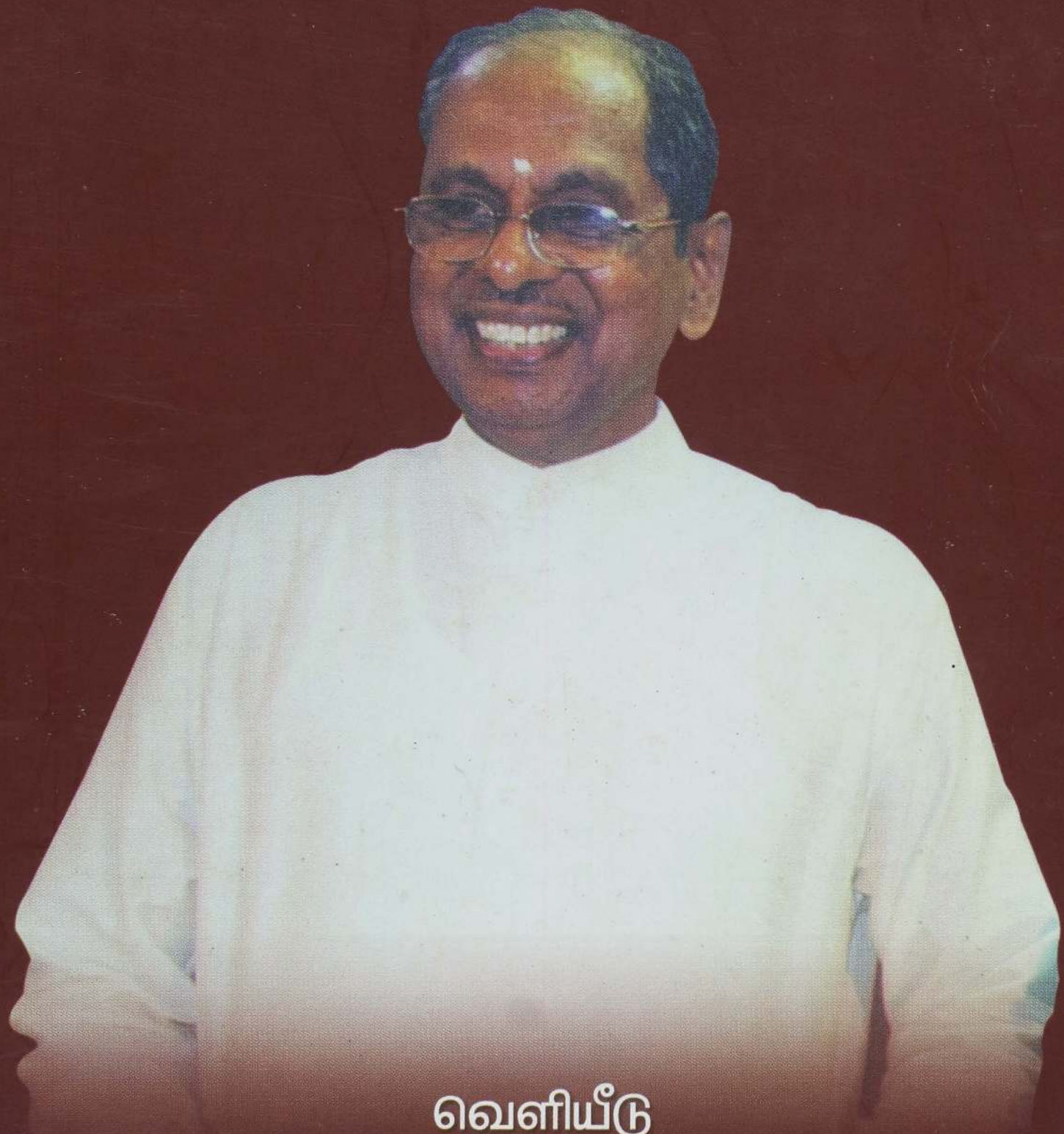

“മുഴുവൻ പ്രകാശം” മുൻപു വെളിപ്പെടുത്തി
പവനമിഴിയിൽ

വെളിപ്പെടുത്തി

കൈമാറ്റം തമിഴ് കൈമാറ്റം നിരവധി

കൈമാറ്റം തമിഴ് കൈമാറ്റം നിരവധി

24-02-2019

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியை
உயர்வுடன் பேண
உறுதுணையாய் நற்போம்!

தமிழ்த் தூது

தூயக ஒலி

THAYAKA OLI

தூயக மண்ணின் தனித்துவம் காக்கும் இரு திங்கள் ஏடு

தொடர்பு :

9-2/1, நெல்சன் இடம்,

கொழும்பு -06, இலங்கை.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம்

இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம்

தொ. பேசி : 0094(0)112364124

noolaham.org | aavanaham.org

“பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே”

“ஆயிரம் மொழிகள் அறிந்தாலும் அவற்றுக்கு அடிப்படையாக விளங்குவது தாய் மொழி அறிவே. அந்த வகையில் தாய் மொழியென்பது நம் உணர்வோடு, நம்முடைய கனவோடு, நம்முடைய அழகையோடு, சிரிப்போடு, அனைத்து மெய்ப்பாடுகளோடும் வளர்ந்த மொழியாகும்”

- பேராசிரியர் மறைமலை இலக்குவனார் -

“உங்களுக்குத் தெரிந்த மொழியிலே ஒருவன் பேசினால் அது உங்கள் அறிவைச் சென்று சேரும். ஆனால் உங்கள் தாய் மொழியிலே பேசினால் அது உங்கள் உள்ளத்தையும் ஊடுருவிச் செல்லும்.

- நெல்சன் மண்டேலா -

தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அழகலார்

தமிழ்த் தென்றல்

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

தம்பு சீவாஸின்

பவளவீழா மலர்

பொதுசனநூலகம்
16 APR 2019
மாநகரசபை
யாழ்ப்பாணம்

9136 CPJ
PL

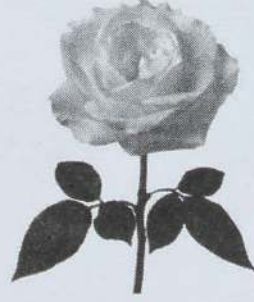
வெளியீடு:

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம்
இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம்

24.02.2019

மலரின் இதழ்கள்

- ☐ டிடிடி டிடிடி
பவளவீழா வாழ்த்துக்கள்
- ☐ டிடிடி டிடிடி
தமிழ் தென்றல் தம்பி சவாஷன் ஆக்கங்கள்
- ☐ டிடிடி டிடிடி
தருமத் ராதா சவசுப்பரமணியத்தன் ஆக்கங்கள்
- ☐ டிடிடி டிடிடி
மாதுமை சவசுப்பரமணியத்தன் ஆக்கங்கள்
- ☐ டிடிடி டிடிடி
இணைப்புக்கள்

தமிழ்த் தென்றல் தம்பி சவாஷன் பவளவீழா மலர்க் குழுஷனர்

- * வவுனியூர் கிரா.உதயணன்
- * வே.பிரேமகுமார்
- * வே.பிரேமச்சந்திரன்
- * வே.பிரேமரஞ்சன்
- * ச.மாதுமை
- * ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி

இதழ் ஒன்று

9136CP)
PL

പഠനവീശ്വര വീശ്വര വാഴ്ചകൃഷ്ണകുമാർ

பிரபல நாவலாசிரியர் வவுனியூர் இரா. உதயணன் அவர்கள் தம்பு சிவாவின் வரலாற்றுடனான இலக்கியப் பங்களிப்பை முன்னிறுத்தி தமது வாழ்த்துக்களை வழங்குகிறார்.

வவுனியூர் இரா. உதயணன்,

நிறுவனர், தலைவர்
இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம்
இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம்

ஈழத்தின் மூத்த முன்னணி எழுத்தாளர் அகவை எழுபத்தைந்தில் தடம்பதிக்கும் கலாபூஷணம், தமிழ்த் தென்றல், தமிழ்மணி தம்பு சிவா இலக்கிய உலகில் ஆளுமைமிக்க படைப்பாளியாக முகிழ்ந்து நிற்கின்றார். “இலக்கியம் மக்களுக்காக” என்ற கொள்கைப் பற்றுறுதியுடன் கடந்த 50 ஆண்டுகளாக எழுதிவரும் எழுத்தாளர் தம்பு சிவா ஈழத்தின் இலக்கியப் பரப்பில் தனித்துவம் மிக்க ஒருவராகத் திகழ்கின்றார். சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை, பத்தி, திறனாய்வு என்று பல்துறை சார்ந்த இலக்கியப் பங்களிப்பை வழங்கிவரும் இவர் தம்மை ஒரு பத்திரிகையாளராகவும், சஞ்சிகையாளராகவும் முன்னிலைப்படுத்தி நிற்கின்றார். 1970 ஆம் ஆண்டு “கற்பகம்” என்ற இலக்கியச் சஞ்சிகை மூலம் எழுத்துலகில் கால்பதித்த தம்பு சிவா அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை தமது எழுத்துப் பணியைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

மனித சமுதாயத்தை, அச்சமுதாய மக்களின் வாழ்வியல் கோலங்களைத் தமது எழுத்துக்களால் வெளிக்கொணர்ந்து காட்டும் ஆற்றல் மிக்க எழுத்தாளராகத் தம்பு சிவா முகிழ்ந்து நிற்கின்றார். தாம் வாழும் சமுதாயத்தின்கண் தரிசித்த தரிசனங்களை, அத்தரிசனங்களின் ஊடாகப் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்களை உள்ளதை உள்ள வாறே எடுத்தியம்பும் ஆற்றல் அவரிடமுண்டு. அவற்றைத் தமது எழுத்துக்கள் மூலம் முன்வைத்துள்ளார்.

மார்க்சிய எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை உற்சாகத்துடன் படித்து, அவர்களின் எழுத்துக்களால் கவரப்பட்டு சமுதாயத்திற்கு விடிவை ஏற்படுத்தக் கூடிய எழுத்துக்களின் வலிமையை உணர்ந்து தமது படைப்புகளிலும் அவற்றை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார் சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சாடிநின்று, பிற்போக்கான மூடத்தனமான போக்குகளைக் கண்டித்து தமது படைப்புகளில் எதுவித தயக்கமுமின்றி எடுத்துக் கூறியுள்ளார். சமுதாயப் பார்வையுடன் யதார்த்தமாக மண் வாசனையுடன் எழுதிவரும் எழுத்தாளர் தம்பு சிவா இற்றைவரை நூற்று இருபதுக்கும் அதிகமான சிறுகதைகளைத் தந்துள்ளார். அவரது படைப்புக்கள் இலங்கையின் முன்னணிப் பத்திரிகைகளான வீரகேசரி, தினக்குரல், தினகரன், சுடர் ஒளி ஆகியவற்றிலும் மற்றும் மல்லிகை, ஞானம், இனிய நந்தவனம், தாயக ஒலி ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்து பலரின் அவதானிப்புக்களைப் பெற்றிருந்தன.

சைவமும் தமிழும் தீந்தமிழ்க் கலைகளும் வளர்ந்த திருநெறி மன்றங்களால் கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பெருக்கை வழங்கிய அருந்தமிழ்ப் புலவர் அவையினரால் கலைமரபும் இசைமரபும் புலமை மரபும் நிரம்பிய சான்றோர் திருக்கூடலினால் தென்பொதிகைச் சந்தனமாய் மணம் வீசும் பெரும்பேறு பெற்ற பொற்கமலத் திருவூராக விளங்குவது இணுவை என்னும் அழகுப் பேரூர். இத்தகைய சீரும் சிறப்பும் மிக்க ஊரில் தம்பு - தையல்நாயகி தம்பதியினருக்கு மகனாக 24.02.1944இல்

சிவசுப்பிரமணியம் பிறந்தார். தமது ஆரம்பக் கல்வியை இணுவில் சைவ மகாஜன வித்தியா சாலையில் பயின்றார். இடைநிலைக் கல்வியை கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் நிறைவு செய்தார். கல்லூரியில் கல்விகற்கும் காலத்தில் பேச்சுவன்மை மிக்கவராக இருந்த இவர் பேச்சுப் போட்டிகளில் பங்குபற்றிப் பல விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். 'தொண்டு' என்ற பெயருடன் எல்லோருக்கும் அறிமுகமான இவரின் பள்ளி வாழ்க்கை பொது வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையான பண்புகளைப் பெற வழி வகுத்துள்ளது. கல்லூரி நாடகங்களில் நடித்ததன் மூலம் தமக்குள் பொதிந்திருந்த கலை ஆர்வத்தை வெளிக்காட்டியுள்ளார் கல்லூரியின் மாணவத் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட இவர் தமக்கு வழங்கப்பட்ட பொறுப்பை உணர்ந்து செயற்பட்டதனால் அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களினதும் அன்புக்குரியவராக மதிக்கப்பட்டார். விளையாட்டிலும் கவனம் கொண்ட இவர் பாடசாலை இல்ல விளையாட்டுப்போட்டிகளில் விருதுகள் பெற்றுள்ளார்.

கல்லூரிக் காலத்தில் இலக்கிய ஆர்வம் மிக்கவராக இருந்த இவர் தமது நண்பர்களுடன் இணைந்து 'அரும்பு' என்னும் சிறு சஞ்சிகையை வெளிக்கொணர்ந்தார். பின்னாளில் பல சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராக இவர் உருவாக 'அரும்பு' அடித்தளம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது.

பல்கலைக்கழகப் புகழுகப்பரீட்சையில் தோற்றியபின் அரசு உத்தியோகம் பெற வேண்டும் என்ற உந்துதலால் 1965 ஆம் ஆண்டு நடத்தப்பட்ட பொது எழுதுவினைஞர் சேவைப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து கொழும்பு உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தில் எழுதுவினைஞராகத் தொழிலை ஆரம்பித்த இவர், அரசாங்க லிகிதர் சேவைச் சங்கத்தின் துணைச் செயலாளராகவும், தாய்ச் சங்கம் வெளியிட்ட 'சமதர்மம்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர்குழு உறுப்பினராகவும்

கடமையாற்றியுள்ளார். மேலும் உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்கள இந்துமன்றத்தின் செயலாளர், தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் துணைச்செயலாளர் ஆகிய முக்கிய பதவிகளை வகித்து தமிழ்மொழிக்கும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் தமது பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார்.

1975 ஆம் ஆண்டு உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களம் நடத்திய வரி உத்தியோகத்தருக்கான தேர்வுப் பரீட்சையில் தோற்றி அதிகூடிய புள்ளிகளைப் பெற்று வரி உத்தியோகத்தராக (TAX OFFICER) பதவி உயர்வு பெற்றார். பதவியால் தம்மை மட்டும் உயர்த்திக் கொள்ளாமல் பொதுநல எண்ணம் கொண்டவராய் சக உத்தியோகத்தர்களின் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுக்க வரி உத்தியோகத்தர் சங்கத்தின் துணைச் செயலாளராக இருந்து செயற்பட்டார். தமது பதவிக் காலத்தில் அநுராதபுரம், யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களிலும் சேவையாற்றி இனநல்லிணக்கச் செயற்பாட்டிலும் கவனம் செலுத்திவந்தார்.

1985 ஆண்டு அரசு சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற இவர், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவருகின்ற 'உதயன்' பத்திரிகை நிறுவனத்தின் செயலாக்க முகாமையாளராக இணைந்து பணியாற்றினார். அந்நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்ட உதயன், சஞ்ஜீவி ஆகிய பத்திரிகைகளில் தமது ஆக்கங்களை வெளியிட்டதுடன் மாணவர் சஞ்சிகையாகிய 'அர்ச்சுனா' சஞ்சிகைக் குழுவில் இருந்து தமது ஆக்கங்களை வழங்கி வந்துள்ளார். அச்சஞ்சிகையில் அவரால் எழுதப்பட்ட 'குட்டி மாமா' தொடர் நவீனம் மாணவர்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது என்று அதன் ஆசிரியர் வே. வரதசுந்தரம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1987 இல் மாலைதீவு அரசாங்க நிறுவனமாகிய S.T.O வில் இணைந்து கொண்ட இவர், மீன்பிடி செயற்பாட்டுத் திணைக்களத்தில் உதவிக் கணக்காளராகக் கடமையாற்றினார். அங்கு பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் 1989 ஆம் ஆண்டு

வடக்கு- கிழக்கு மாகாணசபை நிறுவப்பட்ட போது அதன் பிரதம செயலாளரினால் நாட்டுக்கு அழைக்கப்பட்ட இவர் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணப் பதிப்பகத் திணைக்களத்தின் உதவிப் பணிப்பாளராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டார். அங்கு கடமையாற்றிய காலத்தில் திணைக் களங்களின் வெளியீடுகளையும், நூல்களையும், விழா மலர்களையும் பதிப்பித்து வழங்கிப் பலரின் பாராட்டுக்களையும் பெற்றுக் கொண்டார். மேலும் பதிப்பகத் திணைக்களத்தின் வெளியீடாக வெளிவந்த 'தமிழ்த் தென்றல்' என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்து பணி யாற்றினார்.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் திட்ட உதவியாளராக இணைந்து உல்லாசப் பயணத்துறை சம்பந்தப்பட்ட ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு 'திட்ட அறிக்கை' தயாரிக்க தமது சேவையை வழங்கியுள்ளார்.

இவருடைய ஆக்கங்கள் அநேகமானவை இலங்கையில் வெளிவருகின்ற வீரகேசரி, ஈழமணி, தினக்குரல், சுடர் ஒளி, தினகரன், இலண்டன் புதினம், தமிழினி ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் கற்பகம், மல்லிகை, ஞானம், செங்கதிர், ஜீவநதி, தமிழ்த் தென்றல், படிகள், கொழுந்து, பூங்காவனம், இந்துஒளி, நித்திலம், இனிய நந்தவனம், வெள்ளிமலை, ஓலை, சங்கத் தமிழ், இணுவில் ஒலி, தாயக ஒலி ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் வடிவேல் ஐயா நினைவு மலர், பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா விழா மலர், முப்பால், நடந்தாய் வாழி, பூவல், திருகோணமலைப்பிரதேச சாகித்திய விழா மலர் (2011), முத்துக்குமாரசுவாமி விழா மலர் ஆகிய மலர்களிலும் நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் வைர விழா மலரிலும் மற்றும் லண்டனிலிருந்து வெளிவந்த 'இலக்கியப் பூக்கள்' என்னும் கட்டுரைத் தொகுதியிலும் இடம்பிடித்துள்ளன. தம்பு சிவாவால் எழுதப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இலக்கிய மாநாடுகளிலே வாசிக்கப்பட்டு அவை அம் மாநாட்டு மலர்களிலே அச்சேறியுள்ளன. ஈழத்து இலக்கியச் சஞ்சிகைகளின் வரலாற்றுப்

பங்களிப்பு - ஒரு கண்ணோட்டம் என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையும், ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புகள் - ஒரு நோக்கு என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையும் அவரால் எழுதி வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரையாகும்.

திறனாய்வுத் துறையில் கணிசமான பங்களிப்பை வழங்கிவருவதன் மூலம் பல அறிஞர்களின், எழுத்தாளர்களின் மதிப்புக் குரியவராகத் தம்மை வளர்த்துக் கொண்டார். பேராசிரியர் க. கைலாசபதி, பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, திரு. கே. எஸ். சிவகுமாரன் போன்றவர்களுடன் கொண்டிருந்த இலக்கிய உறவு காரணமாகத் திறனாய்வுத் துறையிலும் தடம்பதித்துள்ளார். இற்றைவரை முன்னூற்றம்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களுக்குத் தமது பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார். இலங்கை எழுத்தாளர்கள் மட்டுமன்றி புலம்பெயர்ந்த நாடு களிலுள்ள எழுத்தாளர்களும் அவருடைய திறனாய்வை மதித்து அவருக்கு நூல்களை அனுப்பிய வண்ணம் உள்ளார்கள். அவரும் தன்னால் முடிந்த அளவு சலிப்பின்றி அப்பணியை மேற்கொண்டு வருகின்றார். இலண்டன் மாநகரில் நடைபெற்ற புத்தக வெளியீடுகளில் கலந்து கொண்டு நூல் திறனாய்வுகளை மேற்கொண்டும் உள்ளார். வ.மா.குலேந்திரன் (தமிழினி) அவர்களால் வெளியிடப்பெற்ற, இங்கிலாந்து மகாராணி எலிசபெத், என்னும் நூலுக்கான விமர்சனத்தை முன்னிறுத்தி ஆற்றிய உரையைக் கௌரவித்து விருதுவழங்கி சிறப்பும் செய்யப்பட்டார்.

பத்தி எழுத்துக்களைப் பொறுத்தளவில் தினக்குரல் ஞாயிறு பதிப்பில் 'நினைவுகள் நிகழ்வுகள்' என்ற பகுதியிலும், சுடர் ஒளியில் 'இலக்கியப் பூங்கா' என்ற பகுதியிலும் தினகரன் வார மஞ்சரியிலும் மற்றும் மல்லிகை, ஞானம், செங்கதிர், இனிய நந்தவனம், ஜீவநதி ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும், வீரகேசரி 'சங்கமம்' பகுதியிலும் இவரது ஆக்கங்கள் இடம்பிடித்துள்ளன.

ஓயாது எழுத்துப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் இவர் கவிதைத் துறையில் அவ்வளவாக

நாட்டம் செலுத்தாத போதிலும் இவரால் எழுதப்பட்ட கவிதைகள் அநுராதபுரம் கலைச்சங்க வெளியீடான 'புத்துலகம் படைப் போம்' என்ற கவிதைத் தொகுதியிலும், ஈழமணி, சுடர் ஒளி பத்திரிகைகளிலும் காப்புறுதி உலகம், பூங்காவனம், தாயக ஒலி ஆகிய இதழ்களிலும் வெளிவந்துள்ளன.

சிறந்த பேச்சு வன்மை மிக்கவராகிய இவர் இலக்கிய மேடைகளில் தமது ஆற்றலைப் பல்பரிமாணத்துடன் வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளார். நூல் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு கனதியான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தேசிய சேவையில் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட இலக்கிய உரைகளை 'கலைக்கோலம்' நேயர்களுக்கு வழங்கியுள்ளார்.

இவரால் எழுதப்பட்ட ஆக்கங்கள் நூல் உருப்பெற்று வெளிவந்துள்ளன. 'காலத்தால் மறையாத கற்பகம் இதழ் சிறுகதைகள்' (சிறுகதைத் தொகுதி), 'சொந்தங்கள்' (சிறுகதைத் தொகுதி), 'முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள்' (கட்டுரைத் தொகுதி) ஆகிய பின்னரான இரண்டு நூல் களும் இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய பேரவையின் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளன. உலகில் வெளிவருகின்ற தரமான நூல்களை வெளியிட்டுவரும் இந்திய நியுபுக் சென்சரி நிறுவனத்தினர் தம்பு சிவாவின் 'சொந்தங்கள்', 'முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள்' ஆகிய இரு நூல்களையும் மீள்பதிப்பு செய்து வெளியிட்டுள்ளனர். அதைத் தொடர்ந்து அவ்விரு நூல்களின் அறிமுக விழா இலண்டன் லூசியம் சிவன்கோயில் மண்டபத்தில் வவுனியூர் இரா. உதயணன் தலைமையில் நடைபெற்ற வேளை பெரிய பிரித்தானியா இணுவில் ஒன்றியம் எழுத்தாளர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியத்திற்கு 'தமிழ்த் தென்றல்' என்னும் விருதினை வழங்கிச் சிறப்பித்தனர்.

தம்பு சிவாவின் 'முதுசம்' சிறுகதைத் தொகுதி யின் அரங்கேற்றம் பேராசிரியர் சபா

ஜெய ராசாவின் தலைமையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தினராக இலண்டனில் இருந்து வவுனியூர் இரா உதயணனும், சிறப்பு அதிதியாக இந்தியாவின் முற்போக்கு நாவலாசிரியர் நாமக்கல் கு. சின்னப்பாரதி அவர் களும் பங்கு கொண்டு சிறப்பித்தனர். இவரது எழுத்துப்பணிக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் வழங்கிய வகையில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, நிர்வை பொன்னையன், செ. யோகநாதன், செ.கதிர்காம நாதன், முகம்மது சமீம் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, வவுனியூர் இரா. உதயணன் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள் என்று, அவர் தமது நூல்களில் வெளியிட்டு வந்துள்ளார்.

பொதுநல சேவையில் தம்மை ஈடுபடுத்திச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இவர் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளராக இருந்ததுடன் அதன் துணைத் தலைவராகவும் இருந்தும் உள்ளார். இரண்டு வருடங்கள் தொடர்ச்சியாகத் தலைவராக இருந்து சங்கத்தின் முன்னேற்றகரமான செயற்பாடுகளுக்கு மேலான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார். தற்பொழுது நிதிச் செயலாளராகப் பணியாற்றிவருகின்றார். இணுவில் மத்திய கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்க கொழும்புக் கிளையின் துணைத் தலைவராகவும், தமிழ்-சிங்கள எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் துணைச் செயலாளராகவும், உலக சிற்றிதழ் சங்கத்தின் இலங்கை கிளையின் கொழும்பு மாவட்ட நிர்வாக உறுப்பினராகவும், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகத்தின் பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினராகவும் இருந்து பணியாற்றி வருகின்றார். தற்பொழுது பொதுப்பணியும், இலக்கியப்பணியும் அவரை முழுமையாக ஆட்கொண்டுள்ளன.

கடந்த 50 வருடங்களாக இலக்கியப்பணி ஆற்றிவரும் இவருக்குப் பல இலக்கிய விருதுகள் கிடைத்துள்ளன.

2005 ஆம் ஆண்டு ஞானம் சஞ்சிகை புலோலியூர் கே. சதாசிவம் நினைவாக நடத்தப் பட்ட சிறுகதைப் போட்டியில் 'சுரங்களும் சுருதிகளும்' என்னும் சிறுகதை பரிசுக்கதையாகத் தேர்ந் தெடுக்கப் பெற்றது.

2005 இல் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய பொருளாதார ஆய்வுக் கட்டுரைப் போட்டியில் "வட மாகாணத்தின் பொருளாதார வளங்களும் அதன் முன்னேற்றகரமான செயற்பாடுகளும்" என்னும் இவரது கட்டுரைக்கு முதல் பரிசும் பணப்பரிசும் கிடைத்தது.

இலண்டனிலிருந்து வெளிவரும் 'புதினம்' சஞ்சிகை தனது பத்தாவது ஆண்டு விழாவை யொட்டி உலகளாவிய ரீதியில் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் 'உத்தமர்கள் உறவு' என்னும் சிறுகதை சன்மானத்துடன் விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது. திருகோணமலை, பட்டணமும் சூழலும் பிரதேச சாகித்திய விழாவை ஒட்டி நடத்தப்பட்ட சிறுகதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்று அதற்கான கேடயமும் சான்றிதழும் கலாசாரத் திணைக்களத்தினால் வழங்கப் பெற்றது.

ஆக்க இலக்கியத் துறைக்கான கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் விருது-2010 இல் பெற்றுக் கொண்டார் 'சொந்தங்கள்' சிறுகதைத் தொகுதிக்காக - நாமக்கல் கு. சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை இலக்கிய விருதினை 2011 ஆம் ஆண்டு பெற்றுக் கொண்டார். 2008 இல் இலங்கை பூதந்தேவனார் இலக்கியப் பேரவை, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடத்திய சிலப்பதிகார முத் தமிழ்ப் பெருவிழாவில் 'சொல்லின் செல்வர்' என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப் பெற்றார்.

2012 ஆம் ஆண்டு இலங்கைக் கலாசார அமைச்சு 'கலாபூஷணம்' விருதினை வழங்கிக் கௌரவித்தது. தடாகம் கலை இலக்கிய வட்டம், கனடா படைப்பாளிகள் உலகம், மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் ஆகியன இணைந்து திருகோணமலையில் நடத்தப்

பெற்ற பெருவிழாவில் 'தமிழ் மணி' என்னும் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டமை பெருமைக்குரியதே! இலங்கை இந்திய வம்சாவளி மக்கள் முன்னணி ஏற்பாட்டில் நடைபெற்ற 'ஆற்றலுக்கு அங்கீகாரம்' என்னும் நிகழ்வில் இலக்கிய முற்றத்தால் இலக்கியத்துறைக்கான கௌரவ விருது கிடைத்தது. மேலும்...

(01) மனிதநேய திலகம் - 2016 (சாகித்திய சிற்பக் கலைக்கூடம் - கொழும்பு), (02) பொற்பணிச் செம்மல் - 2016 (தந்தை செல்வா நற்பணி மன்றம் - கொழும்பு), (03) 'ஒப்புரவாளர்' - 2018 (சுகவாழ்க்கைப் பேரவை - கொழும்பு), (04) மூத்தஎழுத்தாளர்கௌரவிப்பு விருது - 2018 (கொடகே புத்தக நிறுவனமும், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனமும் இணைந்து வழங்கியது), (05) இரண்டாவது ஐரோப்பிய திருக்குறள் தமிழ் மாநாடு - பாரீஸ், பிரான்ஸ் (ஆய்வுக் கட்டுரைக்கான சிறப்புச் சான்றிதழ் கிடைத்தது), ஆகிய விருதுகளும் கௌரவங்களும் இவருக்குப் பெருமைசேர்த்துள்ளன.

உதயன், சுடர்ஒளி பத்திரிகைகளில் கடமையாற்றி ஒரு பத்திரிகையாளராக பத்திரிகைத்துறை அனுபவங்களுடன், இலங்கைப் பத்திரிகை ஸ்தாபனம் நடத்திய பயிற்சிப் பட்டறையிலும் பங்குபற்றி அதற்கான சான்றிதழும் பெற்றுள்ளார்.

1993 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 2018 ஆண்டு வரை அகில இலங்கை தமிழ்மொழித் தினப்போட்டிகளிலும், இரண்டாம் மொழிப் பிரிவுப் போட்டிகளிலும், மற்றும் இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கலம், அகில இலங்கை ரீதியில் அறநெறிப் பாடசாலை மாணவர்களுக்காக நடத்தப்படும் பல போட்டிகளிலும் நடுவராகப் பணியாற்றி யுள்ளார். மற்றும் பாடசாலைகளில் நடைபெறும் விவாதப் போட்டிகளிலும், பேச்சு வன்மைப் போட்டிகளிலும் நடுவராக இருந்து செயற்பட்டுள்ளார்.

பல்துறை ஆளுமை மிக்கவராகிய மூத்த பிரபல எழுத்தாளர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் கடந்த 50 ஆண்டுகளாக இலக்கியத் துறைக்கும், சமூக மேம்பாட்டுக்கும் தமது மேலான பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றார். இலங்கையில் மட்டுமல்ல இங்கிலாந்து, இந்தியா, கனடா ஆகிய நாடுகளிலும் தமது முத்திரையைப் பதித்துள்ளார். இணுவில் ஒலி, என்னும் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக

செயற்பட்ட இவர் தற்பொழுது 'தாயக ஒலி' சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராக இருந்து உலக இலக்கியத்தை நோக்கிய தமது பயணத்தை மேற்கொண்டு வருகின்றார். இத்தகைய சிறப்புகளைக் கொண்ட எழுத்துலகச் சிற்பி எழுபத்தைந்தாவது (24-02-2019) வயதில் தடம்பதிப்பதைப் பெருமையுடன் வாழ்த்தி மகிழ்கின்றோம்.

வவுனியூர் இரா.உதயணன்

வழி தொடரும் வாழ்த்துக்கள்

- பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா -

எழுத்தாளர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பத்துறை ஆளுமைப் பரிமாணங்களோடு எழுகோலம் பெற்று வருபவர்.

ஆக்கஇலக்கியம், இதழியல், திறனாய்வியல், அரங்க உரைவளம், சமூக வினைப்பாட்டியல் முதலாம் துறைகளில் தமக்கென உரிய தனித்துவமான அடையாளத்தைப் பதித்து வருபவர்.

அவரின் இலக்கியக் கருத்தியல் மார்க்சிய இயங்கியலோடு ஊடாட்டம் கொள்ளும் உறுதியுடன் நீட்சி கொள்வது. தமது எழுத்தாக்கங்களைச் சமூகத்தின் நேர்நிலை மாற்றத்துக்குரிய விசைகளாக்குவதிலே தளராத நம்பிக்கை கொண்டவர்.

ஒடுக்கப்பட்ட, விளிம்பு நிலை மக்களின் வாழ்க்கைக் கோலங்களையும் மீட்சிக்குரிய கருத்தியல் வலிமையினையும் எழுத்து வெளிக்குக் கொண்டுவரும் அழகியலோடு உறவாடுபவர்.

சோசலிச நடப்பியலோடு அவர் கொண்ட ஈடுபாடு சூழலோடும், நிகழ்ச்சிகளோடு. வகை மாதிரியான பாத்திரங்களோடும் வாழ்புல முரண்பாடுகளின் சித்திரிப்புக்களோடும் மேற்கிளர்ந்தெழுதலைக் காணலாம்.

அவரது எழுத்துக்கள் சமூகத்தின் பன்முக நிரல் அடுக்குகளையும் தழுவி நிற்பவை, ஆரம்பநிலை வாசகர் தொடக்கம், உயர் நிலை வாசகர் வரை அவர் முன்வைக்கும் எழுத்து முயற்சிகளும் இதழியல் தடங்களும் விரவிப் பரந்து செல்லும் பன்மைச்சுவடுகளாக நிற்பவை.

தம்பு சிவாவின் எழுத்தாக்க முயற்சிகளும், சமூக வினைப்பாட்டு முன்னெடுப்புக்களும் தொடர்ந்து நீட்சிகொள்ள மேலான வாழ்த்துக்கள்.

Sivamayam

MAHADEVA SWAMIGAL CHILDREN HOME

Reg. No: NP/24/2/1/CH/13-Department of Probation & Child Care Services, Northern Province (01.09.2009)

Reg. No: HA/04/KL/16-Department of Hindu Religious & Cultural Affairs (05.05.2008)

Bank A/C No: 0009991351 Bank of Ceylon, Kilinochchi

Address: Jeyanthinagar, Kilinochchi, Sri Lanka, E-Mail Address-rasa46@yahoo.com

Contact No: +94 21 492 3118, +94 77 060 4950 Fax No: +94 21 228 3385

Face book Address: <http://www.facebook.com/MahadevaSuwamigalChildrenHome>

Website: <http://www.mahadevachildrenhome.com>

Patrons

1. **The Most. Ven. Sri la Sri Somasunthara Gnana Sampantha Paramacharya Swamikal** (Chief Incumbent, Nallur Adheenam, Point Pedro Road, Nallur, Jaffna)
2. **Mr. S. K. Sittampalam** (Former Professor- University of Jaffna)
3. **Mr. G. Nageswaran** (Divisional Secretary, Kandawalai, Kilinochchi)
4. **Mr. T. Mukunthan** (Divisional Secretary, Karaichchi, Kilinochchi)
5. **Mrs. P. Jeyarani** (Divisional Secretary, Pachchilaippalli)
6. **Mr. S. Selvaratnam** (Retired TO, Paranthan Chemical Corporation)
- Senior Consultants**
7. **Mr. K. V. Panchalingathurai** (General Merchant, UK & Representative -UK)
8. **Mr. T. Narendran** (Representative -Canada) (Nandi Academy, Canada)
9. **Mrs. S. Shanthini** (Representative -Canada)
10. **Mrs. T. Mahendran** (Delta Academy Inc, Canada)
11. **Mr. P. Navaneetharajah** (Representative -Australia) Chairman, Mahadeva Swamikal Children Home Australia Branch
12. **Eng. E. Kaandeepan** (Deputy Manager Mas Intimates (Vidiyal), Kilinochchi)
- Hon. President**
1. **Mr. T. Rasanayagam** (Former Govt. Agent, Kilinochchi) Former Deputy Chief Secretary - NP)
- Senior Vice Presidents**
2. **Mr. A. Kanagaratnam**, (Retired Principal, Barathi Vidyalayam, Kilinochchi)
3. **Mr. A. Nagendram** (Retired Project Director)
- Vice Presidents**
4. **Mr. M. Navaratanam** (General Merchant, Mulankavil)
5. **Mr. S. Tharmaratnam** (Rtd. Deputy Director of Education, Kilinochchi)
6. **Mr. S. Yasotharan** (Sivaguru Hardware, Kilinochchi)
- General Secretary**
7. **Mr. Pon. Nithyanandam B.A., (J.P)** (Former Special Commissioner, Karachchi)
- Assistant General Secretary**
8. **Mr. K. Vignarajah**, (Principal, Kn/Kilinochchi Hindu College, D-7, Uruthirapuram, Kilinochchi)
- Treasurer**
9. **Mr. S. Pathmasiri** (Asst. Commissioner, Land & Land Utilization Department, Jaffna)
- Executive Committee Members**
10. **Mr. K. Murukavel** (Former Director of Education, Kilinochchi)
11. **Mr. K. Vairamuthu** (Rtd. Deputy Director of Education, Kilinochchi)
12. **Mr. S. Sivaneshan** (Grama Servaka Officer)
13. **Miss. R. Parasakthi** (Rtd. Management Assistant, DS Office, Mullaitivu)
14. **Mrs. S. Jenarthanan** (Assistant Director of Planning, Divisional Secretariat, Karaveddy)
15. **Mr. B. Sathananthan, Auditor, Dept. of Audit, NP**
16. **Mr. J. Minesh** (Male Nurse, Base Hospital, Chavakacheri)
17. **Ms. M. Likirtha** (Teacher, Kn/Sivanagar Vidyalayam, Uruthirapuram)
18. **Mr. M. Moganathas**
19. **Mrs. Kiruba Jeyakumar** (Nagathampiran Multi Trades, Jeyanthinagar, Kilinochchi)
20. **Ms. Y. Rajany**
21. **Ms. T. Thilakeswary**

பவள விழா நாயகன் திரு. தம்பு சீவா

ஈழத்தின் இலக்கிய ஆளுமை மிக்க படைப்பாளியாகத் திகழும் சிறந்த எழுத்தாளர் திறனாய்வாளர், பத்திரிகையாளர், சஞ்சிகையாளர் என பல துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றது மட்டுமல்லாது கலாபூஷணம், தமிழ்த் தென்றல், தமிழ்மணி, சொல்லின் செல்வர் போன்ற விருதுகளை தனதாக்கிக் கொண்ட திரு. தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் அகவை எழுபத்தைந்தில் காலடி பதிக்கும் பவளவிழா நாயகனை வாழ்த்துவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இலக்கியப் பரப்பில் சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை, திறனாய்வு என்று பல துறைகளில் தேர்ச்சி பெற்றவராக விளங்குகின்றார். தனது படைப்புக்களில் மனித சமுதாயத்தின் வாழ்வியல் கோலங்களை தனது எழுத்து மூலம் வெளிக்கொணர்ந்த ஆற்றல் மிக்க எழுத்தாளர். இலக்கிய மேடைகளில் அனைவரையும் கவர்ந்திழுக்கக் கூடிய வகையில் பேச்சு வண்மை கொண்டவராக விளங்கினார்.

இளமைக் காலங்களில் துடிப்புடன் முன்னெடுத்த செயற்பாடுகள், பொறுமையாக சிந்தித்து செயற்படக் கூடிய மன உறுதி உடையவர். திரு. தம்பு சீவா அவர்கள் தமிழ் மொழிக்கும், இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பெரும் பங்களிப்பினை ஆற்றியுள்ளார். அறிவைத் தேடுவதுடன் அதனைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு திரு. தம்பு சீவா அவர்கள்

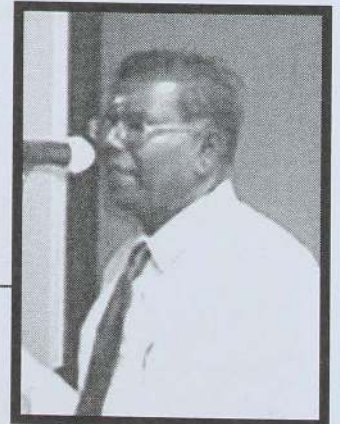
“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அ.திலாற்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கு அமைய இவ்வலகில் மனிதராகப் பிறந்தால் புகழ் தோன்றுவதற்குரிய குணங்களோடு பிறத்தல் வேண்டும். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக திகழ்பவர் திரு. தம்பு சீவா அவர்கள்

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க எழுத்தாளர் இலக்கியவாதி, கலாபூஷணம் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் (சிவா) அவர்கள் தனது எழுபத்தைந்தாவது பவள விழாவில் தடம் பதிக்கின்றார். அவரை வாழ்த்துவதில் எமது இல்லம் பெருமகிழ்வடைகின்றது.

தி.இராசநாயகம்

முன்னாள் அரசாங்க அதிபர், கிளிநொச்சி தலைவர், மகாதேவா சுவாமிகள் சிறுவர் இல்லம் ஜெயந்திநகர், கிளிநொச்சி

சீரிளமைத் திறம் வியந்து, செயல் விதந்து வாழ்த்துதுமே

பேராசிரியர் முனைவர் வல்லிபுரம் மகேஸ்வரன்

தமிழ்ப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

எழுபதுகளின் முற்பகுதி என்று நினைக்கிறேன். இலங்கையின் பொதுத் தேர்தல்காலம் இணுவில் கந்தசுவாமி கோயில் கிழக்கு வாசலில் ஓங்கி உலகளந்த ஓர் வேப்பமரம் (அந்த வேம்பு பற்றிய சுவாரசியமான வரலாறு உண்டு) அந்த மரத்துக்குக் கீழே அரசியல் பிரசார மேடை அந்த மேடை உடுவில் தொகுதி லங்கா சமசமாசக் கட்சி வேட்பாளர் செனட்டர் நாகலிங்கத்தை ஆதரித்து நடக்கவுள்ள பிரசார மேடை அன்று அந்த மேடையில் முழுக்கை சேட் அணிந்து அதனை லோங்சினுள் இன்செய்துகொண்டு ஓர் இளம் பேச்சாளன் மேடை ஏறுகிறார். அனல்பறக்கப் பேசுகிறார். மேடை விதானத்தில் அலங்கரிக்கப்பட்ட மின் குமிழ்களில் ஒரு குமிழ் ஒளியற்றிருந்தது. அந்த மின் குமிழைக் காட்டி 'இது போல எதிர்க்கட்சிகளை ஒளி இழக்கச் செய்வோம்' என்று பேசுகிறார். அன்று அந்த மேடையில் நான் கண்ட அனல் பறக்கும் பேச்சாளன் இளைஞர்தான் தனது பொதுவாழ்விலும் தனிப்பட்ட வாழ்விலும் நீண்ட பயணம் ஒன்றை நிகழ்த்தி இன்று பவள விழாக்காணும் அண்ணன் தம்பு சிவா.

இணுவிலில் சீனிப்புளியடிப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு முன்னால் கே.கே.எஸ். வீதியை ஒட்டிய மனையில் வாழ்ந்த தம்பு அம்மான் என்று அனைவராலும் அன்பாக அழைக்கப்பட்டவரின் மகன் தான் இந்த தம்பு சிவா. இளம் வயதிலேயே இணுவிலுக்குரிய ஒழுக்கநெறிகளும் தம்பு அம்மானின் நற்பண்புகளும் ஒருங்கே நிறைந்த நல்ல தங்கமான பிள்ளையாக அவர் உலவியதை அன்று சிறுவனாக இருந்த நான் நன்கு அறிவேன். பளிச் என்ற சிரிப்பும் தலையாட்டுதலும் அவரின் பிறவிக்குணங்கள். அது இன்றுவரை தொடர்கிறது. அவருள் அந்த இளம்வயதிலேயே இடதுசாரிச் சிந்தனைகளாலும் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தார். அல்லது போனால் தமிழரசுக் கட்சியின் கோட்டையாக விளங்கிய இணுவிலில் கிழவன், தருமர் (எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகத்தையும், தருமலிங்கத்தையும் அவ்வாறுதான் இணுவில் மக்கள் அடையாளப்படுத்தினர்) ஆகியோர் செல்வாக்குச் செலுத்திய பூமியில் ஒரு காற்சட்டை போட்ட பெடியன் எப்பிடி இடதுசாரிகளது பிரசாரக்கூட்ட மேடைகளில் ஏறிப் பேசியிருக்க முடியும்?

913649

சின்ன வயதிலேயே அரசு பதவி பெற்று அவர் கொழும்புக்கு வந்தபின் அவரது தொடர்புகள் இல்லாது போயின. வேறு வேறு திசைகளில் நாங்கள் இதற்குள் அவர் தொடர்ந்து இயங்குகிறார் என்பது அவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'கற்பகம்' இதழ்களினூடாக அறிய முடிந்தது. உள்நாட்டுப் போர் நம்மையெல்லாம் அலைக்கழித்த போது, நாமெல்லாம் சிக்கியும் சிக்காமலும் ஏதோ ஓர் வகையில் அடைக்கலம் தேடிக் கொழும்புக்கு வந்தபோது மீண்டும் அண்ணருடனான தொடர்பு புத்துயிர் பெற்றது. ஞானம் சஞ்சிகையூடாகச் சிலகாலம், இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய அணியினூடாகச் சிலகாலம் பின் நிரந்தரமாகக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்துடன் என தொடர்ந்த அந்நியோன்யம் இன்றும் நிலைக்கிறது.

கொழும்பில் இணுவில் மக்களை இணைக்கும் பாலமாகவும் அவர் செயலாற்றுகிறார். இணுவில் திருவூர் ஒன்றியத்தின் கொழும்புக் கிளை, இணுவில் மத்திய கல்லூரி கொழும்புக்கிளை ஆகியவற்றில் அவரது பணியும் இணைப்பும் அளப்பரியன. மேலாகக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நிர்வாக அதிகாரி, பொதுச்செயலாளர், தலைவர், பொருளாளர் எனப் பல

பதவிகளையும் அலங்கரித்துத் திறம்பட இயங்கினார். அவர் இயங்கிய காலங்களில் நானும் அவருடன் பணியாற்றினேன் என்பது எனக்குப் பெருமை.

அண்ணர் வரிமதிப்பீட்டாளர், பணிப்பாளர், புனைகதையாளர், இதழியலாளர், கட்டுரையாளர் எனப் பன்முகம் கொண்டவர் தனக்கிட்ட பணியை நிறைவேற்றி முடிவு காணும் வரை ஓயாது உழைப்பவர் மனித நேயன் ஊர் அபிமானி. தன் ஊரவன் அடையும் உயர்வில் தானும் கலந்து மகிழ்ந்து விழா எடுத்துச் சிறப்பிக்கும் நல் உள்ளத்தன் கடுஞ்சினத்தனல்லன் தற்பெருமையற்றவன் மனத் தடைகள் கடந்தவன் எழுபத்தைந்து வயதிலும் இளமையுடன் உழைப்பவன். பவளவிழா கடந்து அமுதவிழா கண்டு நூற்றாண்டு விழாவும் கொண்டாட வேண்டும் என்று தம்பி உளமார வாழ்த்துகிறேன்.

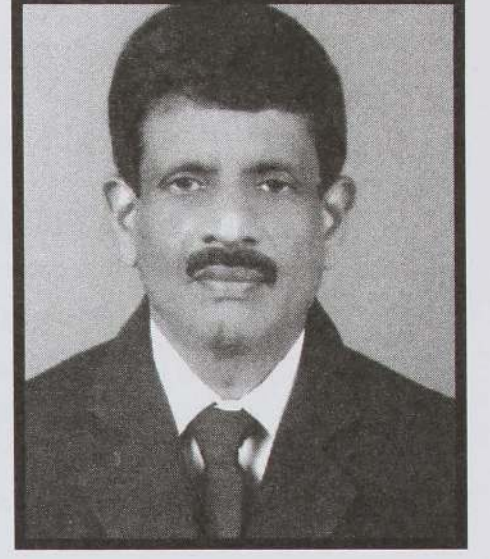
பேராசிரியர் முனைவர் வல்லிபுரம் மகேஸ்வரன்

வாழ்த்துரை!

பேராசிரியர். செ.யோகராசா

மேனாள் மொழித் துறைத்தலைவர்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

இனிய நண்பர் தம்பு சிவா அவர்கள் எழுபத்தைந்தாண்டு அகவையைப் பூர்த்தி செய்கின்ற இத்தருணத்தில் அன்னாரை பன்மடங்களவிலே வாழ்த்துவது பொருத்தமானது என்று கருதுகின்றேன். பல்துறை எழுத்தாண்மை கொண்டவராகவிருப்பதும் சமூக, இலக்கியச் செயற்பாட்டாளராகவிருப்பதுமே அதற்கான காரணங்களாகும். வாழ்க.... வாழ்க... வாழ்க... நீழீழி!

சிறுகதையுலகில் எழுபதுகளளவிலே பிரவேசித்த அவர், முற்போக்கு எழுத்தாளராகத் தம்மை இனங்காட்டியவர். எனினும், பெரும்பாலான ஏனைய முற்போக்காளர் வரிசையில் சேராதவர். அதாவது குறிப்பிட்ட வட்டத்துள் தமது சிறுகதைகளை உருவாக்கியவரல்லர். அன்றாடம் தமது மனத்தை நெருடிய, உள்ளத்துள் தேக்கிவைத்த உணர்வுகள், அடக்க முடியாத அநீதிக்கெதிரான குமுறல்கள் ஆகியனயதார்த்தபூர்வமான முறையிலே வெளிப்படும் வண்ணம் தமது சிறுகதைகளைச் சிருஷ்டித்தவர். இன்னொரு விதமாக கூறின், யுத்த இடப்பெயர்வுகள், புலப்பெயர்வுகள், இயற்கை அனர்த்தம், பெண்களின் பேரவலங்கள், மத்திய கிழக்குப் பெண் தொழிலாளரது பிரச்சினைகள், குடும்பச் சிக்கல்கள், எயிட்ஸ் பரம்பல், குடிபோதை என்றவாறு அகன்றும் ஆழந்தும் செல்வது அவரது சிறுகதை உலகம் எனில் அது மிகையாகாது!

சிறுகதை உலகிலே இதுவே அவரது தனித்துவ அடையாளம் எனில் அதுவும் மிகையன்று. ஈராண்டுகளளவில் வெளிவந்த ஈழத்து சஞ்சிகைகள் பலவாகவிருப்பினும் அவ்வாறு வெளிவந்துள்ளவற்றுள் 'கற்பகம்' தனித்துவமானதொன்றாகும். காரணம், முரண்பாடான இலக்கிய கொள்கையாளர்கள் பலரதும் ஆக்க இலக்கியங்கள், ஆய்வுகள் பல அதில் வெளிவந்திருக்கின்றன. 'கற்பகம்' சஞ்சிகை அவ்வாறு பெற்ற புகழிற்கு உரித்துடையவரும் தம்பு சிவா அவர்களே! ஏனெனில் அவர்தான் அச்சஞ்சிகையின் பிரதான ஆசிரியராக விளங்கியவராவார்.

ஈழத்திலே சஞ்சிகைகள் பல வெளிவந்திருப்பினும் அவற்றில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் பலவும் நூலுருவில் வெளிவராமை காரணமாக அத்தகைய எழுத்தாளர்களது தொகுப்புகள் பலவும் வெளிவராதுள்ளன. அல்லது முழுமைபெறாதுள்ளன. கற்பகம் எழுத்தாளர்களுக்கு அத்தகைய அவப்பேறு கிடைக்கவில்லை. ஏனெனில், 'கற்பகத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த சிறுகதைகளை நூலுரு வாக்கியிருந்தார் தம்பு சிவா அவர்கள்!

முற்போக்கு ஆளுமைகள் பற்றி வேறுசில நூல்கள் வெளிவந்திருப்பினும் இவரது நூலில் ஈழத்தவர் மட்டுமன்றி தமிழ்நாட்டினர் உள்ளிட்ட இந்திய முற்போக்காளர்களும் இடம்பெற்றிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்குறிப்பிட்ட குறிப்பிடத்தவறிய பணிகள் அனைத்திற்காகவும் தம்பு சிவா அவர்களை வாழ்த்துவதோடு, தொடர்ந்தும் அத்தகைய பணிகளில் ஈடுபட வேண்டுமென்றும் வாழ்த்துகின்றேன்.

அன்புடன்,

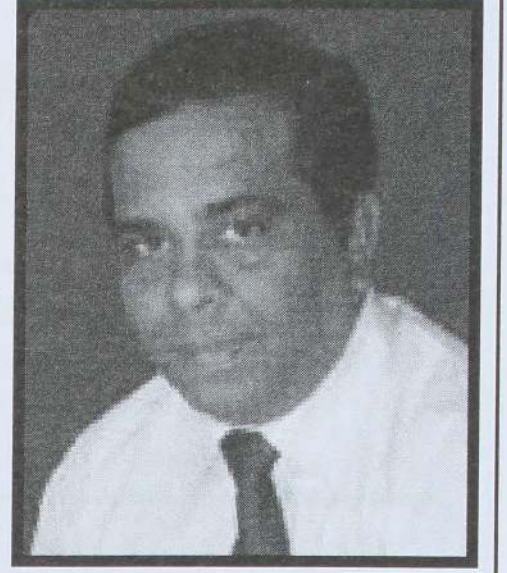
பேராசிரியர். செ.யோகராசா

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச்செய்தி

அ.உமாமகேஸ்வரன்,

பணிப்பாளர்

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

24.02. 1944 இல் இணுவையின் மைந்தனாய்ப் பிறந்து, தம்பு சிவா என்று எல்லோராலும் அறியப்பட்ட கலாபூஷணம், தமிழ்த் தென்றல் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள், 1965இல் எழுதுவினைஞர் சேவையிற் சாதனையீட்டி, 1967இல் உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தில் இணைந்து 1975இல் இறைவரித்திணைக்களப் பரீட்சையிற் சாதனையாளராகி, வரி உத்தியோகத்தர் பதவியோடு அத்திணைக்களத்தின் இந்துமன்றச் செயலாளராகிச் செயற்பட்டதுடன், தமிழ்மன்றத்தின் துணைச் செயலாளராக நின்று எழுபதுகளில் முத்தமிழ் விழாச் சிறப்புற நடாத்தி, 1985இல் ஓய்வுபெற்று, பின் உதயன் பத்திரிகையின் செயலாக்க முகாமையாளராகி, 1987இல் மாலைதீவு அரசாங்கத்தின் மீன்பிடி உற்பத்தித் திணைக்களத்தின் உதவிக் கணக்காளராகப் பதவி வகித்து, 1989இல் வடக்குக் - கிழக்கு மாகாண சபையின் முதலமைச்சராகவிருந்த மாண்புமிகு வரதராஜப்பெருமாள் அவர்களின் காலத்தில், இந்திய அரசாங்கத்தின் அனுசரணையோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பதிப்பகத் திணைக்களத்தின் உதவிப் பணிப்பாளராகி, 2004 இல் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் பொருளியற் திணைக்களத்தின் செயற்றிட்டமொன்றுக்குத் திட்டமிடல் உதவியாளராகப் பதவி வகித்து, கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் நிர்வாக உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றி, 2005 இல் கூடரொளிப் பத்திரிகையின் இலக்கியப் பகுதிக்குப் பொறுப்பாளராகி, கொழும்பு தமிழ் சங்கத்தில் இலக்கியக் குழுச் செயலாளராக, துணைச் செயலாளராக, செயலாளராக, துணைத் தலைவராக, தலைவராகப் பதவி வகித்து இன்று நிதிச் செயலாளராக அங்கம் வகிக்குமிவர், இலக்கியப் பணியில் ஐம்பது வருடப் பூர்த்தியைக் கண்டு அகவை எழுபத்தைந்தில் கால்பதிக்கின்ற வேளையில், வெளிவரும் பவள விழா மலர் வெளியீடு சிறப்புற்றமையை எம்பெருமானை வேண்டி வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

A. U. M.

அ.உமாமகேஸ்வரன்,

பணிப்பாளர்

V.PUVITHARAN
President's Counsel

07.02.2019.

இணுவிலைப் பிறப்பிடமாக கொண்ட தம்பு சிவா என இலக்கிய வட்டாரங்களில் அன்பாக அழைக்கப்படும் கலாபூஷணம், தமிழ்த்தென்றல் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் இலக்கியப்பணியில் 50 வருடங்களைப் பூர்த்தி செய்து 75 ஆவது அகவையில் காலடி எடுத்து வைப்பதையிட்டு வெளியிடப்படுகின்ற பவளமலருக்கான வாழ்த்துச் செய்தியினை வழங்குவது எனக்கு பெருமை தருகின்றது.

தாயக ஒலியின் பிரதம ஆசிரியராக இருந்து அதனை வெளிக்கொணர்வதில் முழுக்காரண கர்த்தாவாக திகழ்கின்ற கலாபூஷணம் தம்பு சிவா அவர்களுக்கு வாழ்த்து தெரிவிப்பதற்கான வயதோ அனுபவமோ எனக்கு இல்லை என்றாலும் தாயகத்தின் இலக்கிய ஒலியை பல வழிகளில் எமது செவிப்பறைகளில் ஒங்கி ஒலிக்கச் செய்யும் தம்பு சிவா அவர்களின் சேவை மென் மேலும் தமிழ் மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டும் என விரும்புகின்றேன்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் மூலம் கொழும்பு வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு இலக்கிய சேவைகளை ஆற்றிய தமிழ்த் தென்றல், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த காலத்தில் தமிழ்ச் சங்கத்தை மேம்படுத்த பல வேலைகளை சிறப்புற செய்து முடித்திருக்கின்றார்.

தம்பு சிவா அவர்கள் அனைவரையும் அணைத்து அவர்களுடைய ஆலோசனைகளையும் பெற்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தை சிறப்பாக வழிநடாத்திச் சென்றமையை நான் அவருடன் பணியாற்ற நேர்ந்த சில சந்தர்ப்பங்களில் அவதானித்திருக்கின்றேன்.

சிறுகதைகள், சிறுகதைத் தொகுப்பு, கட்டுரைகள், தாயக ஒலி மற்றும் பல இலக்கிய வெளியீடுகளை வெளிக்கொணர்ந்த வெளியீட்டாளனாக இலக்கியவாதியாக, நிர்வாகியாக சேவையாற்றி வந்த தம்பு சிவா அவர்கள் தமிழ் மக்களுக்கான தனது சேவையை அரசியல் ஊடாகவும் செய்ய வேண்டும் என எண்ணித் துணிந்து இறங்கியுள்ளார் என்பதனை எண்ணும் போது மகிழ்ச்சியாக உள்ளது.

அவருடைய பன்முக கலை, இலக்கிய, சமூக, அரசியல் சேவை தமிழ் மக்களுக்கு பல்லாண்டுகள் தொடர்ந்தும் கிடைக்க வேண்டும் என அவாவுகின்றேன்.

நன்றி.

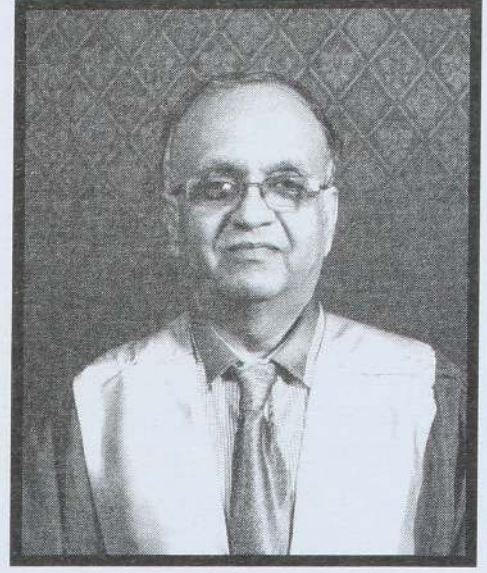
இவ்வண்ணம்

No.4, Inner Fairline Road, Dehiwala
Tel.: 2718558
Mobile: 0777 321650.
E mail: puvitharan@hotmail.com

வாழ்த்துச்செய்தி

Dr.M.K.Muruganandan
MBBS(Cey), DFM (Col), FCGP (Col)
Family Physician

மங்காத சிரிப்பும் நேசமிகு நட்புணர்வும் சோர்வறியாத செயற்பாட்டாளனுமாக துள்ளித் திரியும் எனது இளைய தம்பியாக இருக்கக் கூடியவர் என எண்ணியிருந்த இந்த இளவலுக்கு வயது எழுபத்தைந்தா? என்னைவிட நாலு வயதுகள் மூப்பா? ஆச்சரியத்தில் மூழ்கித்தான் போனேன்.

நண்பர் தம்பு சிவாவுடனான எனது நட்பு 1997 ல் நான் கொழும்பு வந்த பின்னர் தான் ஆரம்பமாகியது. முற்போக்கு ஏழுத்தாளர் சங்கம், கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம், மற்றும் பெண்கள் கல்வி ஆய்வு மையம் என இலக்கிய வெளிகளில் ஆரம்பமான நட்பானது அவரது மனைவி, மகள் மாதுமை என விரிவடைந்து குடும்ப நட்பாக மலர்ந்ததற்கு காரணம் தம்பு சிவா அவர்களது விசாலமான மனசுதான்.

முழுநேர இலக்கியச் செயற்பாட்டாளனாக விளங்கும் இவர் கைவைக்காத துறை எதுவும் கிடையாது. கதை, கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம், சஞ்சிகை ஆசிரியர் போன்ற எழுத்துப்பணிகளுக்கு அப்பால் தமிழ்சங்கம் போன்ற நிர்வாகப் பணிகளில் ஈடுபட்டது மட்டுமல்ல அதன் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுத் திறமையாக வழி நடத்தியதை எல்லோரும் அறிவர்.

இதற்குக் காரணம் சோர்வறியாத மனமும் சாதிக்க வேண்டும், சாதித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்ற அவரது தணியாத வேட்கையும்தான் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்

கடந்த சில ஆண்டுகளாக 'தாயக ஒலி' இரு திங்கள் ஏட்டின் ஆசிரியராக அவரது பணி மிகுந்து நேரத்தையும் பொறுமையையும் வேண்டி நிற்பதாகும். படைப்புகளை படைப்பாளிகளிடமிருந்து வேண்டிப் பெறல், தகவல்களைச் சேகரித்தல், ஒழுங்குபடுத்தல், குறித்த காலத்தில் வெளியிடுதல் போன்றவை லேசான காரியங்கள் அல்ல. மிகவும் சிறப்பாகச் செய்து வருகிறார்.

இன்னும் பல இலக்கிய செயற்பாட்டு திட்டங்கள் அவர் மனதில் ஊற்றெடுத்து இருக்கும். அவற்றை செயற்படுத்தும் மனஉறுதியும் செயலூக்கமும் உடலாரோக்கியமும் அவரிடம் உள்ளன. நிச்சயம் பல நற்பணிகள் கைகூடும் என்பது நிச்சயம்.

அவருக்கு எனது மனம் நிறைந்த வாழ்த்துகளும் பாராட்டுகளும்.
நன்றி.

எம்.கே.முருகானந்தன்.

Maruthaddy
Main Street,
Point Pedro.
Tel: 0768502696

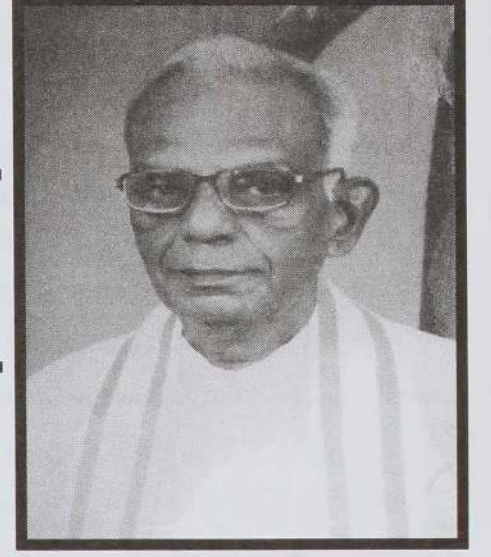

வாழ்த்துரை

கலாநிதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம்

ஓய்வுநிலை கல்வி அதிகாரியும்

முன்னாள் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவரும்

பெருமதிப்பிற்குரிய, கலாபூஷணம், தமிழ்த் தென்றல் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள், தமிழ் இலக்கியப் பணியில், ஐம்பது வருடங்களைப் பூர்த்திசெய்துள்ளமை மகத்தான சாதனையாகும். இந்நற்செய்தியை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இலக்கியப் பணியில் ஈடுபாடு கொள்வதற்கு, அதற்குரிய தகுதியும், தகைமையும், ஈடுபாடும், அர்ப்பணிப்பும் ஆழ்ந்தும் நுணுகியும் சிந்திக்கும் திறனும் சமகால மனித சமுதாயத்தின் போக்குகளையும், மாறி வரும் வாழ்க்கை முறைகளையும் கூர்ந்து அவதானித்துக் காய்தல் உவத்தலின்றி, நடுவுநிலைநின்று, விமர்சிக்கும் பண்பும் சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைத் தமது படைப்புக்கள் மூலம் முன்வைக்கும் திறனும் நன்மை பயப்பனவாயின் புரட்சிகரமான கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு அஞ்சாமையும்; ஆகிய பண்புகளும், தகுதிப்பாடும் தாராளமாக இருத்தல் வேண்டும்.

தம்பு சிவா அவர்களின் இலக்கியப் படைப்புக்களில், மேற்கூறிய பண்புகளைக் காணலாம்.

“தாயக ஒலி”, இரு திங்கள் ஏடு அதன் பிரதம ஆசிரியர் தம்பு சிவா அவர்களின் பன்முகப்பட்ட இலக்கியப் பணிக்குத் தக்க சான்றாக விளங்குகின்றது என்று கூறினால், அது மிகையாகாது. சமூக மறுமலர்ச்சியின் தேவையையும், மனித விழுமியங்களின் இன்றியமையாமையையும் வலியுறுத்தி “ஆசிரியர் பேனா முனையிலிருந்து...” என்னும் பகுதியில் அதன் பிரதம ஆசிரியர், தம்பு சிவா தீட்டி வரும் ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் இன்றைய சூழ்நிலையில், வாசகர் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கு, மிகவும்வலிமையும், வண்ணமும் நிறைந்தனவாக விளங்குகின்றன.

இலக்கியப் பணியில் பொன் விழாவைக் கொண்டாடும் தம்பு சிவா அவர்கள் 24.02.2019 அன்று அகவை எழுபத்தைந்தில் தடம் பதிக்கிறார். அந்தவகையில், பவள விழாவாக இது அமைகின்றது. அவரின் சேவைநலன்களைப் பாராட்டி பவள விழா மலர், வெளிக்கொணரப்படவுள்ளமையை அறிந்து மகிழ்கின்றோம்.

உயர்திரு. தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் “அருட்பேராற்றல் கருணையினால், உடல் நலம், நீளாயுள், நிறைசெல்வம், உயர்புகழ், மெய்ஞ்ஞானம் ஓங்கிப் பல்லாண்டு காலம் வாழ்க வளமுடன், வளர்க அவர் இலக்கியப் பணி, என வாழ்த்தி மகிழ்கின்றோம்.

வாழ்க வையகம்

வாழ்க வளமுடன்

16, 6/2, வன்டர்வேர்ட் இடம்,

தெகிவளை.

03.02.2019

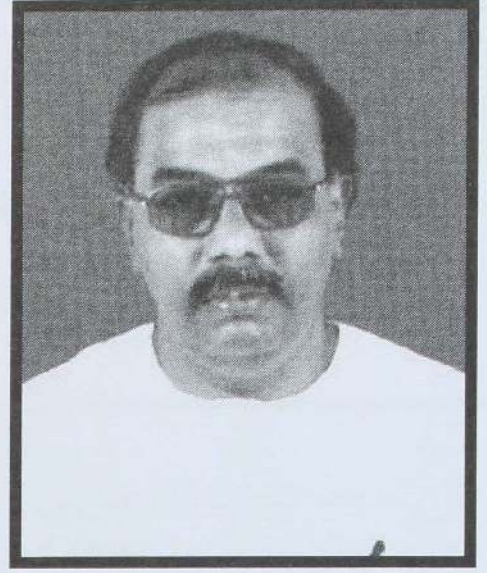
செஞ்சொற்செல்வரின் வாழ்த்துச் செய்தி.

கலாநிதி ஆறு.திருமுருகன்.

தலைவர், ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்.

தலைவர், சிவபூமி அறக்கட்டளை.

உப தலைவர், அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்.

ஆற்றல், அறிவு அனைத்தும் பலருக்கு ஒருங்கே இருந்தாலும் அவற்றை இணைத்து ஆளுமைப்படுத்தும் திறமை சிலரிடமே உண்டு. அவர்களுள் ஒருவராக யான் தம்பு சிவா அவர்களைக் கண்டுள்ளேன். இணுவில் மண்ணில் பிறந்து இளம் பராயத்திலேயே பொதுப்பணிகளில் ஈடுபட்டு சிறப்புப்பெற்றவர் இவர். எழுத்து ஆற்றல் மிக்க தம்பு சிவா பத்திரிகைகள் பலவற்றில் எழுதி பலருக்கு அறிமுகமானார். கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் உறுப்பினராக இணைந்து, சங்கத்தின் வளர்ச்சியில் அதீத ஆர்வம் காட்டி பலரது பாராட்டையும் பெற்றார். சங்கத் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று சங்கத்தின் வரலாற்றுக் கைங்கரியங்களை நிறைவேற்றினார்.

இளைய தலைமுறையை அரவணைத்து, அவர்களது ஆற்றலைக் கண்டு வாழ்த்தும் பண்பு இவரது தனிச்சிறப்பு எனலாம். இவர் 'தாயக ஒலி' என்ற சஞ்சிகையை மிகச் சிறப்பாக இயக்கி வருவது அனைவரும் அறிந்ததே.

மூத்த எழுத்தாளர் முதல் இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்கள் வரை-அனைவராலும் அறிந்த ஒருவராக விளங்குகிறார் தம்பு சிவா அவர்கள். தனது கருத்துக்களை அச்சமின்றி ஆணித்தரமாக எடுத்துரைப்பார். இவரது புதல்வி மாதுமை அவர்களும் பாடசாலை காலத்தில் சிறுகதைப் போட்டியில் பங்குபற்றி தேசிய மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்று சாதனை படைத்தவர். தம்பு சிவா அவர்களது குடும்பத்தவர்கள் அனைவரும் கலைத்துறையில் வல்லவர்களாக விளங்குவதும் சிறப்புக்குரியது. இவரது தந்தையார் இணுவில் கிராமத்தில் மிகவும் மதிப்போடு வாழ்ந்தவர்.

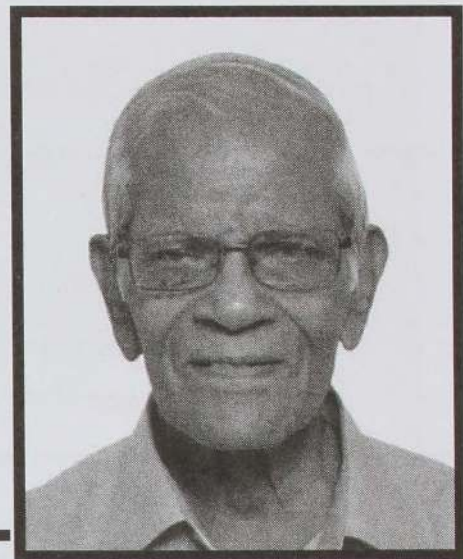
தம்பு சிவா அவர்களது பவளவிழா குறித்து அகமகிழ்ந்து வாழ்த்துகிறேன். இணுவையம்பதியிலுள்ள எங்கள் குலதெய்வங்களின் அருளாலும், மூத்தோர்களின் ஆசியாலும் சகல சிறப்புக்களுடனும் நீழிவாழப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

தம்பு சிவா அவர்களது வெற்றிக்குப் பக்கத்துணையாக விளங்கும் இவரது பாரியாரையும், பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகளையும் வாழ்த்தி அமைகிறேன்.

19-02-2019

**இதழியல் ஆசான் திரு. தம்புசிவா
அவர்களின் பணி தொடர
வேண்டுகின்றேன்!**

ஆர். எஸ். நடராசா
பிரபல கல்விமான்
முன்னாள் பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையின் அதிபர்

கலாபூசணம் தம்புசிவா அரை நூற்றாண்டுக்கு மேல் அரும்பணி ஆற்றி வருகின்றார். அதிகம் சம்பாதிக்க வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லாதது இதழியல் தொழில். அரசு உத்தியோகத்தைக் கைவிட்டுத் தனக்கு ஆத்ம திருப்தியும் சுதந்திரமானதுமான தொழிலை மேற்கொண்டு தன்னிறைவுப் பேறுபெற்றவராய் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்ந்து அரும்பணியாற்றி வருவது தமிழருக்குப் பெரும்பயன் நல்கி வருகின்றது. இவரது “தாயக ஒலி” இவரது இதய ஒலி, இவரது முதுசம் செல்நெறி ஆகும்.

பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டு விழுமியங்களும் பேரறிஞரும் புரட்சியாளருமான ‘கார்ள்மாக்கஸ்’இன் தத்துவங்களும் ஒன்றிணைந்து உருவானதே இவரது ஆளுமை. இவரிடத்தில் பணிவு, துணிவு, அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை முதலிய விழுமியங்கள் வியத்தகு வகையில் செயற்படக் காரணம் இவரது ஒன்றிய ஆளுமைச் சிறப்பேயாகும்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வியத்தகு எழுச்சிக்கும் பயன்பாட்டுக்கும் அரும்பணியாற்றிய தலைவர்களுள் இவருக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு. அங்கு மின் உயர்த்தி அமைப்பதைச் சாத்தியமாக்கியதால் “எடுத்துச் சுமப்பான்” என்று பாராட்டப்பட்டார். பெருந்தொகைப் பணம் தேவையான மின்னியர்த்தித் திட்டத்தை நிறைவேற்றிய சாதனை தம்புசிவாவின் பொதுப் பணி வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல் என்றே பாராட்டப்படுகின்றது.

இவரின் வீடு ஒரு வீடா? அல்லது நூல் நிலையமா? என எண்ணத்தோன்றும். அங்கு நீக்கமற நிறைந்திருப்பது நூல்களே. ஓயாது வாசித்தல் அயராது எழுதுதல், ஓடி, ஓடி உதவுதல், தேடல், திரட்டுதல், ஆய்தல் வெளியிடுதல் தொடர்வதைக் காணலாம். நூல் வெளியீடுகளுக்குத் தவறாது சென்று பணம் கொடுத்து வாங்கிவந்த நூல்களைத் தான் படித்து முடித்தபின் தமிழர் கிராமப் படிப்பகங்களுக்கு அனுப்பி மகிழ்வது நான் கண்டு வியந்த காட்சிகள்.

எனது நீண்டகாலக் கல்விப்பணி வரலாற்றில் நான் தரிசித்த சமூகச் சான்றோரில் கலாபூசணம் தம்புசிவாவுக்குச் சிறப்பிடமுண்டு. இவரின் பவளவிழா ஒழுங்கமைப்பாளர்களுக்கு எனது நன்றியையும் பாராட்டுக்களையும் கூறி மகிழ்கின்றேன்.

**“நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்”
பண்பு பாராட்டும் உலகு”**

என்னும் தமிழ்மறை திரு. தம்புசிவாவுக்குத் திருவள்ளூர் வழங்கும் உத்தரவாதமாகும்.
பணிவன்புடன்,
ஆர்.எஸ்.நடராசா

30 - 5/3, நெல்சன் இடம்
வெள்ளவத்தை
கொழும்பு -6.
0112587376 - 0729756528

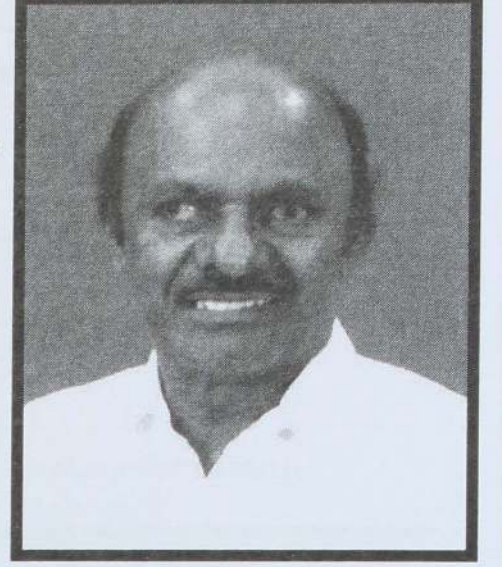

வாழ்த்துரை

S. முத்தையா JP

அறங்காவலர்

முருகா மலை முருகன் கோவில்
இணை உரிமையாளர் லக்கிலேண்ட் பிஸ்கட்,
நத்தராம்பொத்த, குண்டசாலை.

தம்பு சிவா என்று இலக்கிய உலகில் சிறப்புற அழைக்கப்படும் த. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தனது 75 வயதை நிறைவு செய்து பவளவிழா காணும் இவ்வேளையில் அவரை நெஞ்சில் நிறைந்த நல்வாழ்த்துக்களை தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் பேசப்படும் ஒரு இலக்கியவாதியாக முற்போக்கு சிந்தனையாளராக தாயக ஒலி சர்வதேச சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராக கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவராக, இலக்கிய விமர்சகராகத் திகழும் இவர் ஒரு சிறந்த பேச்சாளருமாவார்.

இவரை ஆசிரியராக கொண்டு வெளிவரும் தாயக ஒலி சர்வதேச சஞ்சிகையின் மூலம் புலம் பெயர் மக்கள் மத்தியில் பேசப்படும் ஒரு இலக்கியவாதியாகத் திகழ்கிறார்.

பவளவிழா காணும் இவர் நூறாண்டுகள் நலமுடன் வாழ்ந்து தனது எழுத்தின் மூலம் தமிழ் மக்களின் விடிவுக்கு தனது பங்களிப்பினையும் வழங்க வேண்டும் என்று வாழ்த்துவதோடு அவரின் மனைவி, பிள்ளைகள், அவரது குடும்பம் சீரும் சிறப்போடு வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி.

எஸ். முத்தையா J.P

தமிழ்த்தென்றல் தம்புசிவா என்னாளும் இனிதுவாழ்க!

கலாபூஷணம், சைவப்பலவர் சு. செல்லத்துரை
இளவாலை வடக்கு
இளவாலை

தமிழ்த் தென்றல் தம்புசிவா தனினிய வாழ்வில்
அமிழ்தாம் பவளவிழாக் கண்டு - கமழ்புகழ்சேர்
தன்னேரில் லாத தமிழ்ப் பணியின் மேன்மையினால்
என்னாளும் வாழ்க இனிது.

கலையோங்கும் இணுவிலூர் மண்ணின் மைந்தன்
கருதுமுயர் திருமலையில் வாழ்வு கண்டோன்
நிலையான கல்விகலை மேம்பாடுற்று
நிர்வாகத் துயர்அரச பதவி பெற்றீர்
தலைநகரில் தமிழ்வளர்க்கும் தமிழ்ச் சங்கத்தில்
தலைவராய்ச் செயலாளராய்ப் பொருளராக
நிலையுயர்ந்த பதவிகளால் நீண்ட சேவை
நிகரில்லாப் புகழோடு செய்து உயர்ந்தீர்

பற்பலவாம் இலக்கியநல் வகைகள் தேர்ந்து
பார்போற்றும் நூல்படைத்துப் பெருமை பெற்றீர்
நற்கலைதேர் விமர்சனங்கள் தலைமை உரைகள்
நயவுரைகள் நினைவுரைகள் முதலாம் உங்கள்
பற்பலவாம் உரைவகையே தன்னே ரில்லாப்
பலர் போற்றும் இலக்கியமாய் அமையக் கண்டோம்
அற்புதமாய்ச் சமூகப் பணி பலவும் செய்யும்
அரிய பெருஞ் சான்றோனே வாழி வாழி

யொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

சஞ்சிகைசேர் இலக்கியமாம் தாயக ஒலியின்
தரத்திலுங்கள் அறிவாற்றல் மேன்மை கண்டோம்
பொங்குபுகழ் ஐம்பதாண்டு இலக்கியப் பணியின்
புகழ்மணக்கும் கலாபூஷணம் தமிழ்த் தென்றல்
இங்கிதமாம் பலபட்டம் பெற்று உயர்ந்தீர்
ஈடற்ற பரிசுகளும் பலவும் பெற்றீர்
நன்கினிய பவளவிழா மலர்மணம் பரப்ப
நயமான வாழ்த்துரைத்தோம் நன்றே வாழ்வீர்!

வாழ்த்துச் செய்தி

கலாபூசணம் கா. வைத்தீஸ்வரன்
சுகநலக் கல்வியாளர்
செயலாளர் சுகவாழ்க்கைப் பேரவை

கலாபூசணம் தமிழ்த்தென்றல் ஒப்புரவாளர் திரு. தம்பு சிவா அவர்கள் இறை அழகு, கல்வி அழகு, கலை அழகு, விருந்தோம்பல் அழகு முதலானவை நிரம்பிய கிராமம் இணுவைத் திருப்பதியாகும். இக் கிராமத்தில் தம்பு தையல்நாயகி தம்பதியினரின் மைந்தனாக 1944 பெப்ரவரி மாதம் 24ஆம் திகதி பிறந்தவர் ஆவார்.

இணுவில் சைவ மாகாண வித்தியாசாலையிலும், கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியிலும் கல்விபெற்றார். இலங்கை அரசாங்க உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தில் இறைவரி அதிகாரியாகவும் வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபை பதிப்பகத்தின் சிறந்த உதவிப் பணிப்பாளராகவும் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றவர். அடுத்து மாலைதீவு அரசாங்கத்தில் உதவிக் கணக்காளராகப் பணிபுரிந்து மதிப்புப்பெற்றார்.

எமது நாட்டு இலக்கிய உலகில் “கற்பகம்” சஞ்சிகை ஆசிரியராகப் பல வருடங்களாகப் பணியாற்றியவர். தொடர்ந்து எழுதும் பணியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு இருக்கும் தம்பு சிவா அவர்கள் ‘சொல்லின் செல்வர்’, ‘தமிழ்த் தென்றல்’ முதலான கௌரவப் பட்டங்களுடன் 2012 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை அரசின் கலாபூசணம் கௌரவப்பட்டத்தையும் பெற்றுக்கொண்டவர் ஆவார். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் 2004 -2005 ஆண்டுவரை நிர்வாக உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றி கொழும்பு வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் அபிமானத்திற்கு உரியவராகிறார். அடுத்துப் பதவிகளை வகித்து, தொடர்ந்து ஆண்டில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் புகழ்பூத்த தலைவராகி அனைவரினதும் பாராட்டைப் பெற்றுக்கொண்டார். 2017- 2018 ம் ஆண்டில் அவர் சேவையின் உன்னதம் கண்டு அடுத்த ஆண்டு சங்கத்தின் தலைவராக ஏகமனதாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இதன் மூலம் தமிழ்ச் சங்க வரலாற்றில் முதன் முதல் ஏகமனதாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட தலைவர் எனும் பெருமைக்குரியவர் ஆனார். பொதுக்கடமையைப் பெரிதாக மதிப்பவர் இணுவை தம்பு சிவா ஆவார் என்பதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

தமது புகழையும் மதிப்பையும் பொருட்படுத்துவதே இல்லை. இவ்விதமான வாழ்க்கையில்தான் பணிவு காணப்படும். பொதுக்கடமை நிறைவேற வேண்டும் பொதுவாழ்வு ஓங்க வேண்டும் எனும் பரந்த எண்ணத்தினால் தாழ்ந்தவரிடத்தும், தயங்காமல் தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ளும் பண்பு காணப்படும். இவ்வாறுதம் மதிப்பையும் புகழையும் மறந்து தொண்டுசெய்பவர் தம்பு சிவா அவர்கள் நன்மை - தீமை என்பவற்றையும் பலருக்கும் பொதுவாகக் காணப்பயின்றவர்கள் ஆகையால் தமக்குரிய நன்மை தமக்குற்ற தீமை என்ற எண்ணங்கள் இல்லாமல் எல்லார்க்கும் நன்மை செய்வார்கள், சிறப்பாகத் தீமைசெய்தவர்களுக்கும் நன்மையே செய்யும் பெருமனத்துடன் அவர் காணும்படியாக நன்மை செய்யும் பண்புக்குரியவராகத் திகழ்கின்றார். இதுவே சால்பின் பயனாகும்.

சார்ந்தவர்களிடத்தில் கொள்ளும் அன்பு, பழிபாவங்களுக்கு நாணும் நாணம், எல்லோர்க்கும் உதவியாக ஒழுகும் ஒப்புரவு, பழகிவரிடம் செலுத்தும் கண்ணோட்டம், உள்ளொன்று புறம்மொன்று இல்லாத உண்மை ஆகிய இந்த ஐந்து பண்புகளும் சால்பு என்பதைத் தாங்கும் தூண்பளாகும்.

‘அன்பு நாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோடு
ஐந்து சால்பு ஊறிய தூண்’ - (திருக்குறள் - 963)

இக்குறளுக்கு இலக்கணம் வகுத்தவாறு அமைந்ததே திரு. தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின் வாழ்க்கையாகும். இவரின் இடையறாத் தொண்டின் சிறப்புக்களோடு கொழும்பு சுகவாழ்க்கைப் பேரவை ‘ஒப்புரவாளர்’ விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது என்பதில் பெருமை அடைகிறேன். அகவை எழுபத்தைந்தில் தடம்பதிக்கும் தம்பு சிவா அவர்கள், அவர் குடும்பத்தினர் சிறப்புடன் வாழ இறை ஆசி வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நன்றி

கா.வைத்தீஸ்வரன்.

பவள விழா நாயகனின் வியத்தகு பணிகள் பாராட்டுக்குரியவை

உடுவை.எஸ்.தில்லைநடராசா

நாட்கள் எவ்வளவு வெகு வேகமாக நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பழகி வரும் இனிய நண்பர் திருமிகு.தம்பு சிவாவின் பவளவிழா ஏற்பாடுகள் பற்றிக் கேள்விப்பட்டபோது தான் உணர் முடிகிறது. அருமை நண்பருக்கு அகவை எழுபத்தைந்தாகிறதா ?...

நேற்றுப் போல நல்ல நினைவு. அதுவும் இளமைக்காலத்தில் இதயத்தில் ஆழமாகப் பதிந்த அற்புதமான நினைவுகள். அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் கொழும்பு கோட்டை, பொலிஸ் தலைமை அலுவலகத்தில் எழுதுவினைஞனாக நியமனம் பெற்று வந்த நாட்களில், தமிழ் மொழி மூலம் நடைபெறும் கூட்டங்கள்-விழாக்களை காண்பது குறைவாக இருந்த நாட்களில் எனது ஏக்கத்தைச் சிலருக்குத் தெரிவித்தேன். அவர்கள் சொல்லிய செய்தி கேட்டு பொலிஸ் தலைமை அலுவலகம் அருகே அமைந்திருந்த உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களம் சென்றேன்.

திணைக்கள கூட்ட மண்டபத்தில் தமிழில் விவாத அரங்கு. தான்தோன்றிக்கவிராயர்-பல்கலை வேந்தன் சில்லையூர் செல்வராஜன் தலைமையில் விவாத அரங்கில் வானொலிக்கலைஞர்கள் எஸ்.எஸ்.கணேசபிள்ளை, கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் உட்பட பலர் கலந்து கலக்கிய நிகழ்வு மகிழ்வையும் மனநிறைவையும் தந்தது. வாரத்தின் ஏழு நாட்களையும்-வருடத்தின் பன்னிரண்டு மாதங்களையும் உள்ளடக்கி “ஞாயிறு என வந்தாள்” பாடலையும் தானே பாடி வந்திருந்தோர் அனைவரையும் சந்தோஷப்படுத்தினார்-சில்லையூரார். நிகழ்வை ஒழுங்கு செய்த இறைவரித்திணைக்கள உத்தியோகத்தர் திருமிகு தம்பு சிவா நெஞ்சுக்கு நெருக்கமானார். அதன் பின்னர் இறைவரித்திணைக்கள தமிழ் விழாக்கள்-சரஸ்வதி பூஜை யாழ்ப்பாணத்து நினைவுகளைத் தந்து கொண்டிருந்தன. யாழ்ப்பாண பனைவளம் உட்பட ஏனைய வளங்களையும் வாய்ப்புகளையும் முறையாகப் பயன்படுத்தி நிறைவு காண வேண்டுமென்பதற்காகவும் எங்கள் இனிய தமிழ் மணத்தையும் பலரும் அறியவேண்டும் என்பதற்காக “கற்பகம்” என்னும் தலைப்பில் சஞ்சிகை ஒன்றை ஆரம்பித்த போது எனக்கும் அழைப்பு கிடைத்தது. அச்சஞ்சிகைத் தயாரிப்பிலும் முக்கிய பங்களிப்பு தம்பு சிவாவினுடையது.

அவர் தொடர்ந்து எழுத்துலகில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் ஆக்கபூர்வமாகப் பங்களிப்பு செய்ததையும் மேடைகளில் இனிக்கும் தமிழில் உரையாற்றுகையில் நிறைய பயனுள்ள தகவல்களையும் இணைத்து சுவையாகவும் கனதியாகவும் பல விடயங்களைச் சமர்ப்பித்து வந்ததையும் நன்கு அறிவேன்.

நுவரெலியா வவுனியா என எனக்கு அடிக்கடி கிடைத்த இடமாற்றங்கள் தம்பு சிவாவுக்கும் எனக்கும் இடையே ஒரு இடைவெளியை ஏற்படுத்தி விட்டது.

பின்னர் எண்பதுகளின் இறுதியில் திருகோணமலைக்கு வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையில் பணியாற்ற சென்ற வேளை, மாகாண பதிப்பகத் திணைக்களத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த தம்பு சிவாவைச் சந்திக்க முடிந்தது. சில வேளைகளில் இளமையும் துடிப்பும் நிறைந்த இளைஞர்கள் எதையாவது சமூகத்துக்காக சாதிக்க முனைந்தாலும் உயர்மட்டங்கள் அதனை விரும்பாமல் தடைபோட்டுக் கொண்டிருப்பது பல இடங்களில் உள்ள வழக்கம். அவரைச் சரியாகப் பயன்படுத்தியிருந்தால் படைப்பாளிகளும் கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களும் அதிகம்

பயனடைந்திருப்பார்கள். அது நடக்க வில்லை. திருகோணமலையிலிருந்து வவுனியா, கிளிநொச்சி என்று இடம்மாற்றப்பட்டு கொழும்பு வந்த போது தம்பு சிவாவுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்த கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம் ஒரு காரணம். அது மட்டுமல்ல என்றும் சொல்லலாம்.

வவுனியாவில் பிறந்து இலண்டனில் வாழ்ந்தாலும் சதா தாய் மண்ணையும் தமிழ் மொழியையும் நேசித்துக்கொண்டிருக்கும் இரா.உதயணனின் முயற்சியுடன் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இணைந்து ஆண்டு தோறும் உயர் இலக்கிய விருதுகள் உட்பட பல விருதுகளை வழங்கி வாழ்நாளை கலை இலக்கியத்துக்காக அர்ப்பணித்தோரைக் கௌரவித்து வருவதும், தரமான படைப்புகளை உருவாக்கி வரும் இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு பரிசளித்து பாராட்டி வருவதும் எல்லோரும் அறிந்ததே.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன் இணுவில் ஒலியாக வெளிவந்த சஞ்சிகையை பின்னர் தாயக ஒலியாக்கி தமிழர் வாழிடங்களில் தொடர்ந்து வண்ணப்படங்களுடன் வாசிக்க வைத்துக் கொண்டிருப்பவரும் தம்பு சிவா.

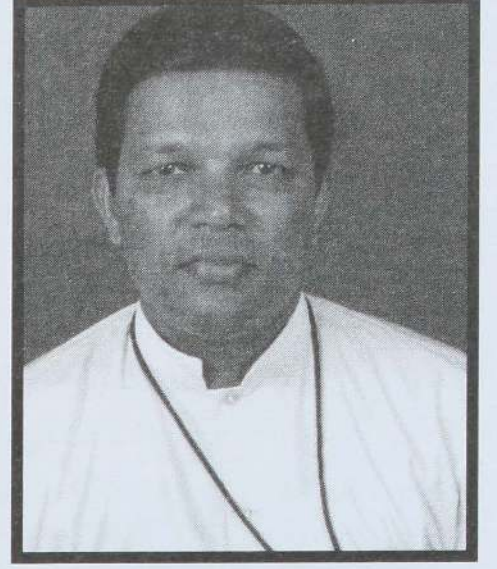
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நடவடிக்கைகளை கொழும்புக்கு வெளியே குறிப்பாக வன்னியின் கேந்திரமான மாங்குளத்துக்கும் பரப்பிவரும் பங்களிப்பிலும் தம்பு சிவாவின் பங்கு பாராட்டுக்குரியது.

வரலாற்றைப் புரட்டிப்பார்க்கையில் புலவர் பெருமக்கள் சங்கத்தில் தங்கள் படைப்புகள் அரங்கேறுவதைப் பெருமையாகவும் அங்கீகாரமாகவும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என அறிந்துள்ளோம். இப்போது வெளிநாடுகளில் வதியும் படைப்பாளிகள் தங்கள் நூல் தமிழ்சங்கத்தில் வெளியிட்டால் பெருமை என எண்ணுமளவுக்கு நிலைமையை உருவாக்கியதில் தம்பு சிவாவுக்கும் இடமுண்டு. இன்னும் பல சொல்லலாம். இன்னும் பல இனிய தமிழ்ப்பணிகளையும் பெறுமதியான சமூகப்பணிகளையும் ஆற்ற வல்லமையும் பவளவிழா நாயகனுக்கு அருள இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

வாழ்த்துரை

செ.அன்புராசா அடிகள்
'அமைதித் தென்றல்'
உண்ணாப்புலவு, முல்லைத்தீவு.

'தம்பு சிவா' என அன்பாக அழைக்கப்படும் திருவாளர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் அகவை எழுபத்தைந்தில் கால் பதிக்கின்றார் என அறிந்தபோது ஆச்சரியப்பட்டேன்! ஓர் இளைஞனைப்போல மிகுந்த துடிப்புடனும் உற்சாகத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் இலக்கியப் பணிகளையும் சமூகப் பணிகளையும் இவ்வயதிலும் ஆற்றி வருவது உண்மையில் ஆச்சரியத்தையே தருகின்றது.

தமிழ்ப் பணிகள் செய்வதிலும் சமூகப்பணி ஆற்றுவதிலும் இவர் மிகுந்த ஆர்வம் உடையவர் என்பதை பல சந்தர்ப்பங்களில் கண்டு பூரித்துப் போயிருக்கின்றேன். மிகவும் சுறுசுறுப்பாகச் செயல்படுகின்ற இவர், வயதில் மூதிர்ந்தவராகவும் செயலில் இளைஞனாகவும் திகழ்வதைப் பார்த்து பலரும் ஆச்சரியப்படுவதில் வியப்பில்லை.

நீதி நூல்களில் ஒன்றாகிய 'வெற்றி வேற்கை'யில் "ஒருநாள் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை இரு நிலம் பிளக்க வேர்வீழ்கும்மே"(34) என ஒரு கூற்று வருகின்றது. அதாவது, பெரியோர்களுடன் ஒருநாள் பழகிய போதிலும் அந்தப் பழக்கமானது பூமிக்குள் வேர் விடுவது போன்றதாகும். திருவாளர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களுடன் பழகியவர்களுக்கு அவர் எத்தகைய பெருந்தன்மைகொண்ட பெரியவர் என்பதை இலகுவாகக் கண்டுகொள்வர். இற்றைக்கு திருவாளர் தம்பு சிவா அவர்களை பதினைந்து ஆண்டு காலமாக அறிவேன். நற்பண்புகள் நிறையப்பெற்ற, மனித நேயம் மிக்க ஒரு நல்ல மனிதர்.

புனித விவிலியத்தில் லூக்கா நற்செய்தியில், "கெட்ட கனி தரும் நல்ல மரமுமில்லை; நல்ல கனிதரும் கெட்ட மரமுமில்லை. ஒவ்வொரு மரமும் அதனதன் கனியாலே அறியப்படும்..."(லூக்கா6:43-44) என இயேசு ஆண்டவர் கூறுகின்றார். ஒவ்வொரு மரத்தின் தரமும், எப்படி அதன் கனியால் அறியப்படுகின்றதோ; அதுபோலவே ஒவ்வொரு மனிதனின் நடத்தையும் செயற்பாடுகளும் வாழும்முறையும் அவன் எப்படிப்பட்டவன் என்பதை எடுத்தியம்பி நிற்கும். திருவாளர் தம்பு சிவா அவர்கள் 'ஒரு நல்ல கனிதரும் ஒரு நல்ல மரமாக' இருந்திருக்கின்றார், வாழ்ந்திருக்கின்றார் என்பதை அவரின் வாழ்க்கை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அவரின் கனிகள் பல தரப்பட்டவை, பல வகைப்பட்டவை!

தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட அல்லது தான் ஏற்றுக்கொண்ட பணிகளை வினைத்திறனோடு செய்து முடிக்கும் ஆற்றலைக் கொண்டவர் திருவாளர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள். உதாரணமாகத் 'தாயக ஒலி' என்ற இருதிங்கள் இதழை குறித்த நாளில் வெளிக்கொணரும் ஓர் இலக்கிய ஆர்வலர். மேலும், அச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்து அவர் எழுதிவரும் ஆசிரியர் கருத்தும், ஏனைய கட்டுரைகளும் ஆக்கங்களும் இவரை ஓர் உயர்ந்த இலக்கிய கர்த்தாவாக காட்டிநிற்பதை யாவரும் உணர்வர்.

இன்னும், இவர் எழுதுகின்ற ஆசிரியர் கருத்துக்கள் மிகக் காத்திரமானவை என்பதோடு மிகவும் ஆழ்ந்த சமூக அக்கறையுடன் எழுதப்படுகின்றவை என்பதை அவருடைய ஒவ்வொரு ஆசிரியத் தலையங்கமும் சான்றுபகரும். இதன் ஊடாக அவர் எத்தகைய சமூக கரிசனையுடன் செயலாற்றுகின்றார் என்பதைக் கண்டுகொள்ள, கணித்துக்கொள்ள முடியும். ஆம், சமூக அக்கறைகொண்ட, மனிதாபிமானம் மிக்க ஒரு படைப்பாளிதான் திருவாளர் தம்பு சிவா அவர்கள்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த காலப்பகுதியில் அவர் ஆற்றிய சேவைகள் அளப்பெரியன. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் மாங்குளத்தில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு காணித்துண்டினைப் பெற்றுக்கொண்டது. வன்னிப் பிரதேசத்தில் தமிழ் வளர்க்கும் உயர்ந்த நோக் கோடு அவ்விடத்தில் திட்டங்களைத் தீட்டி வருகின்றனர். இத்திட்டத்தினை அமுல்படுத்த செயற்பட்ட வர்களில் திருவாளர் தம்பு சிவா அவர்களும் ஒருவர் என்பதை நினைக்கின்றபோது அவர் தமிழ் மொழியின்பால் கொண்டிருக்கின்ற பற்றும் பாசமும் புரியும். வடபகுதிக்கு வருகின்ற போதெல் லாம் மாங்குளம் வருகைதந்து இவ்விடத்தில் மேற்கொள்ளவேண்டிய பணிகள்பற்றிப் பல தடவைகள் சிந்தித்திருக்கின்றார் என்பதை மாங்குளத்தில் நான் பணிசெய்த நாள்களில் நேரில் கண்டுகொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் திருவாளர் தம்பு சிவா அவர்களைப்பற்றி என் மனப்பதிவினை சுருக்கமாகவேனும் மிகக் குறுகிய காலத்தில் பதிவுசெய்ய வாய்ப்பினைத் தந்தவர்களுக்கு என் பணிவான நன்றிகளைக் கூறிக்கொள்கின்றேன்.

ஐயா, நீங்கள் நற்குகத்தோடு வாழ்ந்து, இன்னும் பல ஆண்டுகள் தமிழுக்கும் சமூகத்திற்கும் உயர்ந்த, உன்னதமான பணிகள் பலவற்றை ஆற்றவேண்டும் என நெஞ்சார, மனதார, வாயார வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன். மிக்க நன்றி. வணக்கம்.

செ. அன்புராசா அடிகள்.

பவளவிழா நாயகனைப் பாராட்டு

ஜி.பி. அல்வ்றெட்

கல்வியமைச்சின் ஓய்வுநிலை

கல்விப் பணிப்பாளர்

அகவை எழுபத்தைந்தில் அடி எடுத்து வைக்கும் என் மதிப்புக்குரிய தமிழ் அன்பர் தம்பு சிவா அவர்கள் தம் வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியான ஐந்து தசாப்த காலத்தைத் தமிழ்த்தாயின் அரும்பணிக்கே அர்ப்பணித்து அருந்தொண்டாற்றி வரும் சிறப்பார்ந்த சேவையினைப் பாராட்டி, தமிழார்வலர்களால் வெளியிடப்படும் பவளவிழா மலருக்கு எனது பாராட்டினையும் வழங்கி வைப்பதில் பெருமையும் பெருமகிழ்ச்சியும் அடைகின்றேன்.

சம்பந்தநாயனார், 'தமிழோடு இசை பாடல் மறந்தறியேன்' என்று தம் தமிழ்ப் பற்றினை வெளிப்படுத்தினார். ஆயினும், தமிழ்ப்பற்றாளன்தம்புசிவா அவர்களோவெனில் "தமிழோடு உயிர்வாழல் மறந்தறியேன்" என்று வழுவேயில்லா வைராக்கியத்தோடு பிறந்து வளர்ந்து சிறந்த நாட்தொட்டுத் தமிழ் உணர்வுடனேயே வாழ்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதை, தம் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையுமே அர்ப்பணித்தவராய் அன்னைத் தமிழுக்குப் பல்வேறுபட்ட துறைகளிலும் அயராது அவர் ஆற்றி வரும் அருந்தொண்டுகளிலிருந்து அறிய முடிகின்றது.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தோடு இவருக்கு இருந்து வரும் பிணைப்பு பதினைந்து ஆண்டுகட்கும் மேலானது என அறியக்கிடக்கின்றது. இக்காலப் பகுதியில் பல்வேறு துறைகளிலும் பொறுப்பெடுத்துப் பயனுறு பல சாதனைகளையும் புரிந்துள்ளார். இருந்தும் அண்மைய காலத்தில் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து சில ஆண்டுகள் ஆற்றிய பணிகளினால் தமிழ்ச் சங்கம் மீண்டும் பட்டொளி வீசிப் பரிணமித்தது என்றால் மிகையாகாது. தமிழில் 'ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி அவர்கள் செயலாளராகவும், தமிழ்த் திறலோன் தம்பு சிவா தலைவராகவும் தமிழ்ச்சங்கத்தின் இரட்டைக்குழல் துப்பாக்கியாக மிகுந்த விசையுடனும் வேகத்துடனும் மேற்கொண்டு வந்த பணிகளைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் தலைமேற்கொண்டு பாராட்டியது கண்டு வியந்தோம்.

"தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்" என்றால் மொழிக்கு உயிராவது அதுசார்ந்த பண்பாடு ஆகும். தசை சான்ற தமிழ் அறிஞர்கள் இருக்கலாம். ஆயினும் பாடறிந்தொழுகும் பண்பு நலன் இல்லையெனில் ஆன்றவிந்த சான்றோர்கள் ஆகார்கள். செம்மொழிச் செல்வர் தம்பு சிவா அவர்களோ அடக்கம், அமைதி, பணிவு, இன்சொல், புன்னகை இத்தகைய அனைத்துப் பண்புகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு என்றும் இளமையுடன் திகழ்கின்றார். உலக நடைமுறையோடொட்டிப் பாடறிந்து ஒழுகும் பண்புடைமை கண்டு சான்றோர் இவர்க்கு "ஓப்புரவாளர்" என்ற உயர்ந்த பட்டமும் அளித்துக் கௌரவித்துள்ளனர்.

இலங்கையின் மூத்த படைப்பாளியாக, பத்திரிகை ஆசிரியனாக, முதுபெரும் முத்தமிழ் வித்தகனாக, இலக்கிய ஆய்வாளனாக இன்னோரன்ன துறைகளிலெல்லாம் பரிணமித்து, தடம்பதித்து வந்த பாதையில் குறுக்கிட்ட எத்தனையோ தடைகளையும் தாண்டி "தமிழுக்குத் தொண்டு செய்யும் தமிழனுக்குத் தடைசெய்யும் நெடுங்குன்றம் தூளாய்ப் போக" இன்று தலை நிமிர்ந்து விளங்குகின்றார்.

**'செந்தமிழே நறுந்தேனே என் செயலினை
மூச்சினை உனக்களித்தேனே - நீ
நைந்தாய் எனில் நைந்துபோம் என்வாழ்வு.
நன்னிலை உனக்கெனில் எனக்குந்தானே!'
என்பது தம்பு சிவாவின் தாரக மந்திரம் ஆகும்.**

அன்று ஓளவையாருக்கு அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி நெற்கனியைக் கொடுத்து அவர் நீண்டு வாழ்ந்து தமிழுக்குப் பணிசெய்ய வேண்டும் என்று நினைத்ததுபோல், இன்று அப்படியான நெற்கனிகிடைத்தால் அதைத் தமிழன்பர் தம்பு சிவாவுக்கே கொடுக்க வேண்டும். அவரை எண்ணும்போது கடல்போல் கருத்துக் கள் என்னில் நிழலாடுகின்றன.

புறநானூற்றுப் புலவர்கள் போர், வீரம், கொடை, படை ஆகியவற்றைச் சிறப்பாகப் பாடினும், மக்கள் படும் இன்னல்கண்டு மனிதநலம் பேணும் வகையிலும் மனதைச் செலுத்திய மாண்பினையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்தவகையில் தம்பு சிவா தமிழ் இலக்கியத் துறையில் காட்டி வரும் ஈடுபாட்டோடு நம் சமூகத்தின் ஈன நிலை கண்டு இரங்கி நிற்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

“எமது மக்களின் இருப்பிட வசதியற்ற நிலை, தொழிலின்மை, உணவுப் பொருட்களைக் கூடப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத பொருளாதார முடை, வாழ்வாதாரப் பிரச்சினைகள், சமூகச் சிரழிவுகள் போன்ற இன்னோரன்ன காரணிகள்..... விளிம்புநிலை மக்கள் பல துன்பங்களை அனுபவித்த வண்ணம் வாழ்வா, சாவா என்ற பரிதாப நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள்....”

என்று, இவ்வாறெல்லாம் தமது “தாயக ஒலி” 2018 இல் ‘வறுமையில் வாடுகின்றோம்’ என்ற தலைப்பில் தம்பு சிவா ஆசிரியர் ஆதங்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளமை மனதை நெகிழவைக்கின்றது. வட்டார வழக்கு. வீட்டுமொழி, பேச்சுத்தமிழ் என்ற வழிகளில் நந்தமிழ் இளசுகளின் நாவிலெல்லாம் சினிமாத் தமிழ், சென்னைத் தமிழ், கொலு(மு)ம்புத் தமிழ், கண்டித் தமிழ் என்றவாறெல்லாமே கொடுந்தமிழ், கொச்சைத்தமிழ், நாகரிக மொழியாக நர்த்தனமாடி வருகின்றன. இந்த நிலைமையினைச் சிறிதளவென்கிலும் சீர்படுத்தி நல்ல தமிழ் பயிற்றுவித்து நம் சிறார்களை ஊக்கப்படுத்தும் முயற்சியில் தம்பு சிவா அவர்கள் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராக இருந்து எடுத்துவந்த பெரு முயற்சிகள் மீண்டும் தொடருவது அவருக்குச் சிறந்த பாராட்டாகும்.

இறுதியாக இன்னொன்றை ஈண்டு குறிப்பிடல் சாலது. ஈழத்தின் மத்திய நிலையமாக விளங்கும் மாங்குளத்தில் தமிழ்ச் சங்கத்திற்காய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் காணியில் ஒரு சிறந்த மணி மண்டபத்தினை அமைக்க வேண்டும் என்ற தம்பு சிவா அவர்களின் தாளாத ஆவலை, அவர் காலத்தில் நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு பவளவிழாவெடுக்கும் பைந்தமிழ் ஆர்வலர்கள் துரித நடவடிக்கை எடுப்பார்களேயானால் ‘பவளவிழா நாயகனுக்கு’ அதுவே சிறந்த பரிசாக அமையும் என்பது அடியேனின் வேண்டுகோளாகும்.

எழுபத்தைந் தாண்டு வந்தும்
எதனிலும் முதுமை தோன்றா
வீறுடன் விளங்கும் தோற்றம்
வியத்தகு சுறுசுறுப்பு
கூறுபோட் டறியும் ஆற்றல்
கொள்கையில் நீங்காப் பற்று
ஏறுபோற் கொண்டு வாழும்
இன் “தமிழ்த் திறலோன்” வாழ்க!
என்று வாழ்த்தி மகிழ்ந்து பவளவிழா நாயகனைப் பாராட்டுகின்றேன்

நண்பன்
ஜி.பி. அல்பற்றெட்

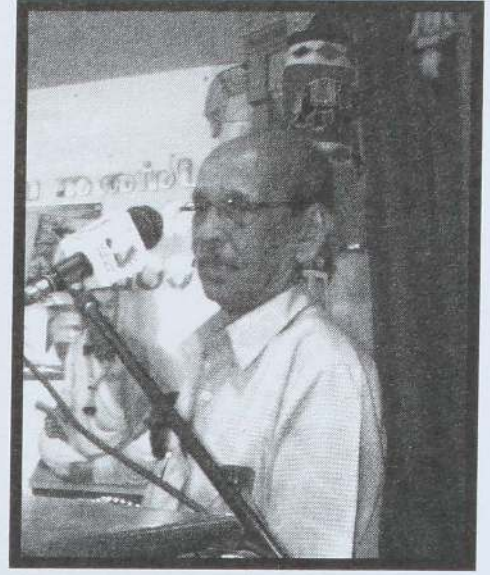
பொதுசன நூலகம்
வாழ்ப்பாணம்.

தம்புசிவா அவர்களின் பன்முக

ஆளுமைகள்

கே.ஆர். டேவிட்

(ஓய்வுநிலை உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
எழுத்தாளர், விமர்சகர்)

மதிப்புயர் நண்பரும், 'தாயக ஒலி' சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான திரு. தம்பு சிவா அவர்கள் பவள விழா ஆண்டை அடைந்துள்ளமையையும், அந்த விழாவில் பதிவாக அவரின் இலக்கிய நண்பர்கள் ஒரு பவளவிழா மலரை வெளியீடு செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதும் மனநிறைவையும், மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும் தருகின்றது.

தம்பு சிவா அவர்களின் இலக்கிய - இலக்கியம் சார்ந்த பல்வேறு பட்ட வாண்மைகளையும், பணிகளையும் இனங்கண்டு அவருக்கொரு பவள விழா நிகழ்வையும், அந்த நிகழ்வின் பதிவாக ஒரு பவள விழா மலரையும் வெளியீடு செய்ய முன்வந்த தம்பு சிவா அவர்களின் இலக்கிய நண்பர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

நான் கொழும்பில் ஆறு வருடங்கள் வாழ்ந்திருக்கிறேன். அந்த ஆறு வருட வாழ்க்கையில் பெரும்பகுதி நண்பர் தம்பு சிவா அவர்களுடனேயே கழிந்திருப்பதை நான் உணர்கிறேன். நெல்சன் பிளேசில் உள்ள அவரது இல்லத்தில் நிற்பார், அங்கில்லாவிட்டால் நிட்சயமாகத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நிற்பார். அவர் எங்கு நின்றாலும் ஏதோவொரு இலக்கிய முயற்சியுடன் தான் நிற்பார். ஒருவன் தன் சொந்த வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியை இலக்கியத்துக்காக ஒதுக்குவதற்கும், தனது முழுவாழ்க்கையையும் இலக்கியத்துக்காகவே ஒதுக்குவதற்குமிடையில் நிறைய வேறுபாடுகள் உண்டு. ஒருவன் தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் இலக்கியத்துக்காக அர்ப்பணிப்பதென்பது இலேசான முயற்சியல்ல. அப்படி ஒரு சூழலை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு நாம் வாழ்கின்ற சமூக - இலங்கியல் கூறுகள் பலவற்றின் ஒத்திசைவுகளை நாம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

ஆனால், தம்பு சிவா அவர்களால் தனது வாழ்க்கை முழுவதையும் இலக்கிய ஊழியத்துக்காகவே பயன்படுத்தியுள்ளார் என்று என்னால் உறுதிபடக் கூறமுடியும். உடற் சலிப்போ, மனச் சலிப்போ இன்றி இவரால் இப்படி நடக்க முடிகின்றதென்று எனக்குள் நான் பல தடவைகள் ஆச்சரியப்பட்டிருக்கிறேன். இவரிடம் உறைந்துள்ள இலக்கிய ஆளுமைகளை விரிவாக விளங்கிக் கொள்வதனுடாக இவரது இலக்கியச் செல்நெறிகளைப் புரிந்து கொள்ளலாம். எழுத்தாளர், 'தாயக ஒலி' சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர், பேச்சாளர், பல்வேறுபட்ட இலக்கிய அமைப்புகளின் உறுப்பினர், இலக்கிய ஆய்வாளர், விமர்சகர், ஆய்வரங்கச் செயற்பாட்டாளர், இதழாசிரியர், பதிப்பாசியர், இலக்கிய விருதுகளுக்கான மதிப்பீட்டாளர் என்பன போன்ற பன்முக ஆளுமைகளைக் கொண்டவர் தம்பு சிவா அவர்கள்.

ஒரு மனிதனின் - குறிப்பாக ஒரு இலக்கிய கர்த்தாவின் 'அனுபவ வெளியின்' பிரவாகமானது, அவன் மனம் பதித்துநிற்கும் கொள்கைத் தளத்திலிருந்தே விரிவடைகின்றது. பட்டறிவுகள் மூலம் விருத்தியாகும் அனுபவச் செழுமைக்கு ஏற்றவாறு ஆழமான தேடல்களும், விடாமுயற்சிகளும் ஆதார சுருதிகளாக அமைகின்றன. தம்பு சிவா அவர்கள் 'மனிதத்தை' நேசிப்பவர். அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை அந்த 'மனிதத்திற்காகவே' குரல் கொடுத்தும் - இலக்கியம் படைத்தும் வருபவர். "ஒரு படைப்பாளனின் படைப்புக்களைப் படிப்பதற்கு முன்பு, அந்தப் படைப்பாளனைப் படிக்க வேண்டும்" இவ்வாறு சிரித்திரன் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் அமரர் சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள் கூறியுள்ளார். 'பானையில் உள்ளதுதான் அகப்பையில் வரும்' என்ற சாரத்தை உள்ளடக்கியதாகவே அவரது கூற்று அமைந்துள்ளது.

தண்ணீர் ஓரிடத்தில் தேங்கி நின்றால் அது 'குட்டை' என்று ஒதுக்கப்படுகின்றது. அதே நீர் ஓடிக்கொண்டிருந்தால் அது 'ஆறு' என்ற பெயருக்குரியதாகி விரும்பப்படுகிறது. ஒரு மனிதனின்

சிந்தனைத்தளமும் பல்வேறுபட்ட அனுபவங்களை உள்வாங்கி, உள்வாங்கிய அனுபவத் தொகுப்பின் பொதுமையிலிருந்து பிரசவமாகுகின்ற ஒரு கருத்து நிலைபேறானதாக அமைகின்றது. மேற்கூறப்பட்ட கருத்து நிலையை தம்பு சிவா அவர்களின் வாழ்வியலோடு தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கின்ற போது, தம்பு சிவா அவர்கள் வாழ்ந்த பல்வேறுபட்ட சூழல்களும் இவரது சிந்தனை விருத்திக்கு வடிகால்களாக அமைந்துள்ளன எனக் கொள்ளமுடிகின்றது.

இவரது பிறப்பு - வளர்ச்சி எல்லாம் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இணுவில் என்ற கிராமத்திலேயே நிகழ்ந்துள்ளன. இணுவில் சைவமகாஜன வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக் கல்வியையும், கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் இடைநிலைக் கல்வியையும் பெற்றுள்ளார். இரண்டாவதாக திருமண பந்தத்தினூடாக திருகோணமலையில் வசித்துள்ளார். மூன்றாவதாக 1987 தொடக்கம், 1989 வரை மாலைதீவில் வாழ்ந்திருக்கின்றார். அதன் பின் கொழும்பில் குடியேறிய இவர் இன்றுவரை கொழும்பிலேயே வாழ்கின்றார். தவிர, 1967 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1985 ஆம் ஆண்டு வரை உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தில் வரி உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். அதன் பின் மாலைதீவில் கடமையாற்றியுள்ளார். அதன்பின் வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையின் பதிப்பகத் திணைக்களத்தில் உதவிப் பணிப்பாளராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். வாழ்விட மாற்றங்களும், தொழில்நிலை மாற்றங்களும் இவரது அனுபவவிருத்தியில் குறிப்பிடக்கூடிய விருத்திகளை ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்பதை மறுக்கமுடியாது.

1970 ஆம் ஆண்டு, அப்போது தம்பு சிவா அவர்களுக்கு இருபத்தியாறு வயது. வாலிபப் பருவம், அந்த வாலிபப் பருவத்திலும் மிகப் பொறுப்போடு 'கற்பகம்' சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியுள்ளதை அவர் பற்றிய பதிவுகள் தெரிவிக்கின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் கற்பகம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமான சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 'கற்பகம் சிறுகதைகள்' என்ற மகுடத்துடன் இவரே வெளியீடு செய்துள்ளமை ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாகவே அமைந்துள்ளது.

1989 ஆம் ஆண்டு இவர் மாலைதீவிலிருந்து இலங்கைக்குத் திரும்பியுள்ளார். அதன் பின்பு வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சபையில் பதிப்பகத் திணைக்களத்தில் உதவிப் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றிய போது, வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையின் வெளியீடான 'தமிழ்த் தென்றல்' சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் தம்பு சிவா அவர்களே இருந்திருக்கின்றார். அதுமட்டுமல்லாமல் பலரது கவனத்துக்கும் உட்பட்ட கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க வெளியீடான 'ஓலை' சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் இவர் கடமையாற்றியுள்ளார். இவைகளுக்கு மேலால் தனது சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 'சொந்தங்கள்' 'முதுசம்' போன்ற தலைப்புகளில் இரு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் வெளியீடு செய்துள்ளார்.

இலக்கிய முயற்சி என்பது, படைப்பு முயற்சிகளோடு நிறைவடைந்து விடுவதில்லை. படைத்தல், தொகுத்தல், வெளியீடு செய்தல், விமர்சனத்துக்குட்படுத்தல், மதிப்பீடு செய்தல், விருதுக்குட்படுத்தல், அத்தோடு சர்வதேச இலக்கியப் பரப்பில் தமிழ் இலக்கிய அறுவடைகளை அறிமுகஞ்செய்தல் போன்ற பல படிமுறை நீட்சிகளும் அவசியமாகுகின்றன. இலக்கியக் கூறுகள் அத்தனையிலும் தம்பு சிவா அவர்கள் கால் பதித்துள்ளார். இலக்கியக் கூறுகள் அனைத்தும் ஒரு தனி மனிதனிடம் அமைவதென்பது மிகவும் அரிதானதொரு நிகழ்வாகும். அந்த வகையில் பன்முக ஆளுமையுள்ள தம்பு சிவா அவர்களுக்கு பவள விழா நடத்துவதும், ஒரு பவள விழா மலர் வெளியீடு செய்வதும் மிகப் பொருத்தமானதாகும். பொருத்தமானது மட்டுமல்ல இச் செயற்பாடு ஒரு வரலாற்றுத் தேவையாகவும் அமைகின்றது.

பவள விழா நாயகனான தம்பு சிவா அவர்களை நானும் எனது குடும்பத்தவர்களும் நீடூழி வாழ்கவென வாழ்த்தி மகிழ்கிறோம்.

அன்பன்

கே.ஆர்.டேவிட்

தம்பு சிவா எனும் தனித்துவமிக்க

ஆளுமை

-கலாபூஷணம் தாஸிம் அகமது-

“சாதாரண பாமர மக்களை நாடி எனது எழுத்துக்கள் செல்ல வேண்டும் அப்பொழுது தான் என் மனதில் ஒரு ஆத்ம திருப்பதி ஏற்படும்” என்று தனது எழுத்துக்கள் பற்றிக் கூறும் தம்பு சிவா எனும் திரு தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் அவர் எழுத்தைப் போன்றே வாழ்ந்து வருபவர் என்பது பலரும் அறிந்தவொன்றாகும். எளிமை இனிமை நல்ல பண்புகள் கொண்டு எவரையும் கவர்ந்திழுக்கும் நடுநிலை பேணும் ஆளுமை இவற்றின் சொந்தக்காரர் திரு தம்பு சிவா அவர்கள். அவர் குறிப்பிடுவது போல் அவரது எழுத்துக்கள் எல்லோரையும் கவர்ந்திழுக்கும் ஒன்றாக அமைந்திருப்பதை அவரது எழுத்தாக்கங்களை வாசிக்கும் போது அறிந்த கொள்ளலாம்.

நானும் தம்பு சிவாவும்

எழுத்தாக்கங்களின் பஸ்துறை சார் ஈடுபாடு கொண்டு வருபவர் திரு தம்பு சிவா அவர்கள் கொழும்புத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் நான் ஆயுள்கால உறுப்பினராக 2008ம் ஆண்டு சேர்ந்து கொண்டதன் பின்னர் அவருடன் ஏற்பட்ட தொடர்பு ஒரு தோழமையுடனும் மூத்த சகோதரருடன் பழகும் உணர்வுடனும் கூடிய ஒன்றாகும். மனித உறவுகள் திட்டமிட்டு ஏற்படுபவை அல்ல. எமது இருவருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட தொடர்பும் அந்த நெருக்கமும் உறவும் அவ்வாறே ஒருவரை யொருவர் கவரும் சில குணாதிசியங்கள் காரணமாகவும் அது அமைந்து விடுவதுண்டு. திரு. தம்பு சிவா அவர்களுடன் ஏற்பட்ட அந்த உணர்வுபூர்வமான பிணைப்பு எவ்வாறு அமைந்தது என்பதை என்னால் பின்னோக்கிப் பார்த்துக் கணிக்க முடியவில்லை. கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்துடன் நான் வைத்திருந்த தொடர்பு அடிக்கடி அங்கு நடைபெறும் நிகழ்வுகளில் நான் கலந்து கொண்டு வந்த போது எனது குணாதிசியங்களை இனங்கண்டதன் விளைவாக நாம் இருவரும் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.

திரு தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் என்னை விட வயதில் மூத்தவர் என்ற வகையில் ஐயா என்று நான் அவரை அழைப்பதுண்டு. அவர் அடிக்கடி ஏற்பாடு செய்யும் விழாக்கள் கூட்டங்கள் கருத்தரங்குகள் ஆகியவற்றில் என்னையும் இணைத்துக் கொள்வது எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியை உண்டு பண்ணும். காலப் போக்கில் இந்த நடை முறை தொடர்ந்து வந்து அவரைப் பிரதான ஆசிரியராக கொண்டு வெளிவரும் தாயக ஒலியின் மதியுரைக் குழுவில் என்னைச் சேர்த்து கொண்டார். பிரதிபலனாக பெரிதாக நான் ஒன்றும் செய்யாது போனாலும் தாயக ஒலிக்கு அவ்வப் போது ஆய்வுக் கட்டுரைகள், கவிதைகள், கவிதை, விமர்சனங்கள் நிகழ்ச்சித் தொகுப்புகள் எழுதி வந்துள்ளேன். தாயக ஒலி இரு திங்கள் ஏடு திரு இரா. உதயணன் அவர்களின் அனுசரணையுடன் லண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இணைந்து வெளியிடும் சர்வதேச தமிழ் வாசகர்களின் அபிமானத்தை பெற்ற சஞ்சிகையாகும். தாயக ஒலியில் திரு தம்பு சிவா அவர்கள் எழுதும் ஆசிரியர் தலைப்புக்கள் சமகால சமூக பொருளாதார அரசியல் நிலைகளைத் துலாம்பரமாகவும் விமர்சன ரீதியாகவும் செயற்படத் தூண்டு பவையாகவும் அமைந்திருப்பது சிறப்பம்சமாகும்.

எழுத்தும் எண்ணமும்

இலக்கியத்தில் எழுத்தும் எண்ணமும் பன்முகச் செயற்பாடு கொண்டவையாக அமைவது எல்லோருக்கும் வாய்ப்பதில்லை. ஆனால் திரு தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு அவை

வாய்த்திருக்கின்றது முற்போக்குகளுக்குள் மூழ்கிப்போன எத்தனையோ கலை இலக்கிய ஜாம்பவான்கள் கூட தமது கொள்கைகளில் நழுவிச் சென்ற பதிவுகளும் உண்டு. ஆனால் பன்முகப் பார்வையும் ஆளுமையும் கொண்ட திரு தம்பு சிவா அவர்களிடம் பற்றுறுதியுடன் கூடிய முற்போக்குச் செயற்பாடுகளைக் கண்டு நான் வியப்புற்றுறிருக்கிறேன் . ஒரு கட்டத்தில் வலம்புரி கவிதா வட்டத்தின் மூன்று குழுக்களுக்கிடையே நிலவி வந்த முரண்பாடுகளை விசாரணை செய்து தீர்த்து வைக்கும் முயற்சியில் அவர் காட்டிய அக்கறை பக்கச்சார்பற்ற நேர்மையுடன் கூடிய ஒன்றாக அமைந்திருந்ததை வலம்புரி கவிதா வட்டத்தின் ஸ்தாபகத் தலைவர் என்ற வகையில் நான் நேரில் கண்டு அனுபவித்த ஒன்றாகும்.

24.02.1944ல் பிறந்த கலாபூஷணம் தம்பு சிவா அவர்கள் பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் காலத்திலிருந்தே கவிதை கட்டுரைகள் எழுதி வந்தவர் சஞ்சீவி, அர்ச்சுனா ஆகியவற்றில் தனது ஆக்கங்களை வெளியிட்டு வந்தார் இலங்கையின் தேசிய பத்திரிகைகளில் இவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்து கொண்டிருந்த காலம் 'கற்பகம்' எனும் சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து நடாத்தி வந்தார். 'தமிழ்த் தென்றல்' சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். பல்துறை சார்ந்த இவரது எழுத்துக்கள் எண்ணிலடங்காதவை 'சொந்தங்கள்' 'முதுசொம்' போன்ற சிறுகதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்ட இவர் 'முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள்' எனும் கட்டுரைத் தொகுதியை இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் வெளியிட்டார் 50 வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக எழுதி இவர் பல இலக்கிய விருதுகளையும் பட்டங்களையும் பெற்றுள்ளார்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயற்பாடுகள்

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் தலைவராகவும் பல பதவி நிலைகளிலும் இருந்து கொண்டு தமிழ் மொழி, பண்பாடு, கலை, இலக்கியம், கல்வி, மனித மேம்பாடு போன்ற துறைகளில் தனது பங்களிப்பை ஆற்றி வருவதுடன் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகத்தின் செயற்பாட்டாளராக இருந்து கொண்டு நூல்கள் வெளியீடு, படைப்புகள், படைப்பாளிகளுக்கான விருது என்று லண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவனத்துடன் இணைந்து முன்னெடுத்து வருகிறார்.

தாயக ஒலியும் தம்பு சிவாவும்

தாயக ஒலியின் பிரதம ஆசிரியராக இருந்து கொண்டு தமிழ்த்தூது தனி நாயகம் அடிகளாரின் தமிழ்த் தொண்டை பறைசாற்றும் விழாக்கள் போட்டிகள் பரிசளிப்பு விழாக்கள் போன்றவற்றை ஏற்பாடு செய்து ஆற்றிவரும் பணி போற்றுதற்குரியதாகும். தாயக ஒலி எனும் தரமான சஞ்சிகை பல் சுவை அம்சங்களுடன் வெளிவருவதுடன் வாசகர்களுக்கு கிரமமாக அது போய்ச் சேர வேண்டும் என்பதில் அவர் காட்டும் அக்கறை அளப்பரியது தன்னார்வப்பன்முக ஆளுமை கொண்ட திரு தம்பு சிவா என்ற தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின் பவள விழா மலருக்கு எனது பங்களிப்பையும் வழங்க கிடைத்தமையும் எனக்கு கிடைத்த பெரும் வாய்ப்பாகும். பவள விழாக் காணும் கலாபூஷணம் தமிழ்மணி தமிழ்த்தென்றல் தம்பு சிவ சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மேலும் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து கலை இலக்கியப்பணி செய்ய வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிரார்த்தனை செய்கின்றேன்.

மருத்துவர் தாஸிம் அகமது.

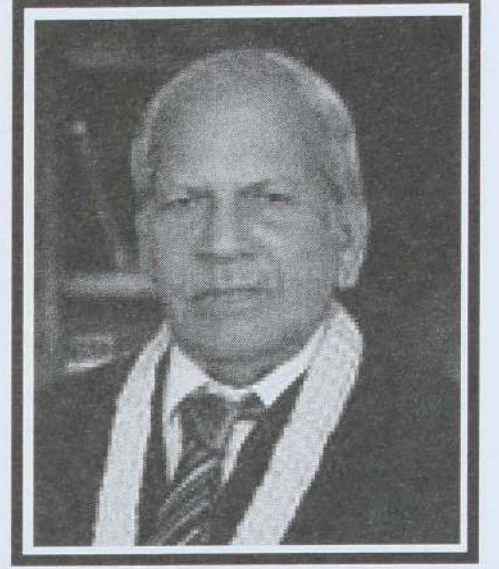
பவளவிழா நாயகன்

தம்பு. சிவசுப்பிரமணியம்

கேணிப்பித்தன் ச. அருளானந்தம்

முன்னாள் மாகாணக்கல்விப் பணிப்பாளர்

திருகோணமலை

இலக்கியப் பணியில் பவளவிழாக் காணும் எனதருமை நண்பர் தம்பு. சிவா அவர்களைப் பாராட்டி பவளவிழா மலர் வெளியிடுவது மிகப் பொருத்தமான செயலாகும். ஒரு மனிதனுடைய சேவையைப் பாராட்டிப் போற்றுதல் என்பது அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும் மாபெரும் கௌரவமாகும். இத்தகைய அரிய செயலினால் அவனும் மகிழ்ந்து, நாமும் மகிழ்கிறோம். இந்த நல்முயற்சியில் ஈடுபட்டுழைத்த அத்தனை அன்புள்ளங்களுக்கும் எனது இதய பூர்வமான நன்றிகள்.

நண்பர் கலாபூஷணம், தமிழ்த்தென்றல் தம்பு சிவா இத்தகைய நிகழ்வுக்கு மிகவும் பொருத்தமானவரே. தம்பு சிவா சிறந்த மனிதன். ஒரு அருமையான நண்பன். பிறருக்கு உதவும் உத்தமன். ஆற்றல் மிகு பேச்சாளன். நல்ல சிந்தனையாளன். எடுத்த செயலை முடிக்கும் திறன்கொண்ட தீரன். தாய் மொழி தமிழை நேசிப்பவன். ஆர்வமுள்ள வாசிப்பாளன். வாசிப்பவற்றை நன்கு கிரகித்து யோசித்து இரசனையோடு ஆக்கபூர்வமாக விமர்சனங்களை எழுதுவதில் வல்லாளன். சிறந்த எழுத்தாளன். அவரது பேனா தொடாத துறைகளே இல்லை எனலாம்.

அவர் முத்தமிழ் விற்பன்னர். கதை, கவிதை, வில்லுப்பாட்டு, நாடகம், விமர்சனம், எனப் பல்துறை சார்ந்த சகலகலா வல்லவன். அவர் மிகச் சிறந்த பத்திரிகையாசிரியர் (Editor) அவர் வடக்குக் கிழக்குக் கல்வி அமைச்சின் கீழ் இயங்கிய பதிப்பகத் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளராகக் கடமைப் பொறுப்பை ஏற்றுத் திறம்பட இயக்கிய காலத்தில் நான் தமிழ்மொழித் தினப் போட்டிகளுக்குப் பொறுப்பான கல்விப்பணிப்பாளராக இருந்தேன். அப்போது என்னால் ஒழுங்கமைக்கப் பெற்ற 'பார்த்தேன்', 'சுவைத்தேன்', 'மலைத்தேன்' என்ற தலைப்புகளில் வெளியிடப்பட்ட விழா மலர்களை அழகாகவும், செம்மையாகவும், எழுத்துப் பிழைகள் இன்றியும் அச்சிட்டுத் தந்ததை இன்றும் நினைவு கூருகின்றேன். அச்சக் கோர்த்து அவற்றை ஒப்புநோக்கித் தானே இருந்து திருத்தித் தந்ததை என்னால் மறக்கமுடியாது.

அகில இலங்கைத் தமிழ்மொழித் தினப் போட்டிகளின் போது நடுவராக மிகத் திறமையாகச் செயற்பட்டவர். மாகாண மட்டப் போட்டிகளில் நடுவராகச் செயற்பட்டுத் தேர்ந்தெடுக்கும் நிகழ்ச்சிகள் அகில இலங்கை மட்டத்தில் முதலாவது இடங்களைப் பெற்றுள்ளமை எனது மனத்திரையில் படமாக விழுகிறது. எந்தத் தலைப்பைக் கொடுத்தாலும், அத் தலைப்பினைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு கேட்போரைக் கவர்ந்திழுக்கும் வண்ணம் பேசுவல்லவர். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பரீட்சையம் உள்ள தமிழ் அறிஞர் தம்பு சிவா இன்றும் 'தாயகஒலி' என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகச் சிறப்பாகச் செயலாற்றுகிறார். இன்னும் பல்லாண்டுகள் இலக்கியப் பணி செய்து தமிழ்த் தொண்டாற்ற மனதார வாழ்த்தி இச் செய்தியினை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

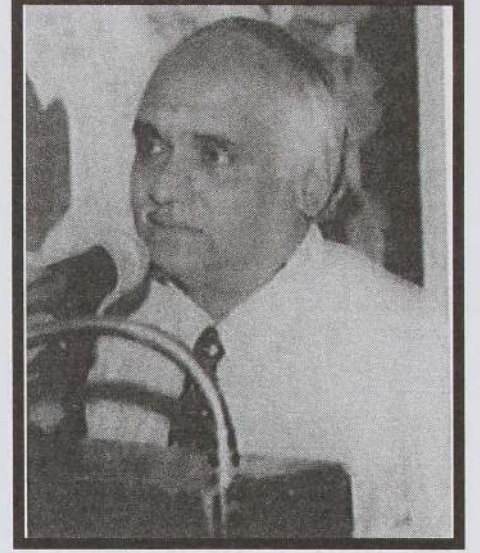
என்றும் நன்றியுடன்

கேணிப்பித்தன் ச. அருளானந்தம்

வாழ்த்துகிறேன்

க. மொழிவரதன்
(க. மகாலிங்கம்)

(ஓய்வுநிலை கல்விப் பணிப்பாளர், முதுநிலை எழுத்தாளர்)

கலாபூஷணம் தமிழ்த் தென்றல் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் (தம்புசிவா) அவர்கள் 24.02.2019 இல் அகவை எழுபத்தைந்தில் தடம் பதிப்பது கேட்டு உளம் மகிழ்கிறேன்.

ஈழத்து இலக்கியத் துறையில் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தனது பங்களிப்பை நல்கி வருகின்றார். படைப்பாளியாக ஒரு இதழியராளராக பல்பரிமாணங்கள் அவருடையவை. இடதுசாரித்துவத்தில் ஈடுபாடுடைய தம்பு சிவா தொடர்ந்தும் ஆங்காங்கே சில தத்துவார்த்த துளிகளைச் சிந்துவதில் பின்நிற்பதில்லை.

இணுவில் ஒலியை தாயக ஒலியாக உருமாற்றித் தொடர்ந்தும் அது வெளிவர ஆக்கப்பூர்வமான முன்னெடுப்புக்களை எடுத்து வருவது பாராட்டத்தக்கது.

புதிய இளம் சந்ததியினரும் படைப்புத் துறையிலீடுபடத் தூண்டும் அவர், ஓர் இளைஞனாக தமிழ்ச் சங்கம் போன்ற அமைப்புகளிலும் செயற்பாடுகளிலும் அயராது தொடர்ந்து உழைப்பவர் என்பதை ஈழத்து இலக்கிய உலகு நன்கறியும்.

தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் (தம்புசிவா) அவர்களின் பேனா தொடர்ந்து எழுதிட வேண்டும். அவர் நோய்களின்றி மேலும் பல்லாண்டு காலம் வாழ்தல் வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன். வாழ்க.

க. மொழிவரதன்

34/20, 'மொழிஅகம்'
கணபதிபுரம்
கொட்டக்கல

வாழ்த்துச் செய்தி

வடகோவை பூ.க. இராசரத்தினம்
ஓய்வுநிலை அதிபர், எழுத்தாளர்.

பவள விழாக்காணும் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு சிவா) அவர்களை வாழ்த்துவதற்கு கிடைத்த வாய்ப்பையிட்டு அகமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். அரசு பணிபுரிந்து ஓய்வுக்குப் பின்னும் படைப்பாளியாகவும், சமூகத்தொண்டனாகவும் சேவையாற்றும் வாய்ப்பும் ஆற்றலும் எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை.

பிறரை மதிக்கும் பண்புடையவர். தன் உழைப்பால், முயற்சியால் உயர்ந்திட முடியும் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டி வருகிறார். என்னையும் எழுதவேண்டுமென உற்சாகப்படுத்துபவர்களில் ஒருவராவார்.

அன்பும் அறிவும் இவரது அணிகலன்களாகும். அன்பு வெறும் காதலல்ல உணர்வும், அறிவும் உணர்ச்சியும் இணைந்த நிலை. நிலத்திலே பொழிந்த மழைநீர், அந்த குறித்த நிலத்தின் நிறமும் சுவையும் பெறுகின்றது. நிலமும், நீரின் தன்மை பெற்றுச் செழிக்கின்றது. காதலனும் காதலியும் அவ்வாறு ஒன்றுபடுகின்றனர். இணுவில் ஈன்றெடுத்த தம்பு சிவா கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் காதல் கொண்டார். ஒன்றுபட்டுச் செயல்படுகின்றார். இயற்கை வழியே காதலனும் காதலியும் ஒன்றாகி, ஒருவர் இயல்பு ஒருவரதாக இருவரும் ஒருவராகின்றனர்.

இக்காலத்தில் தனிப்பட்டோர் செய்யும் தொண்டினை விட ஒரு நிறுவனம் செய்யும் தொண்டே பல வகையிலும் சிறந்தது என்பதை உணர்ந்து சேவை புரிந்து மகிழ்பவராவார்.

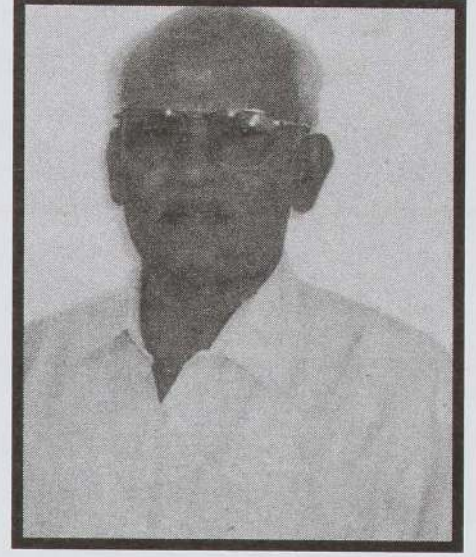
தான் அறிவைத் தேடுவதோடு நிற்காமல் மற்றவர்களும் அறிவின் பயனை அனுபவிக்க வேண்டுமென ஆவல் கொண்டு பலரோடு இணைந்து உழைத்து வருகிறார். அறிவு படைத்தவர்கள் தமக்கென்ன என்று ஒதுங்கிப் போகாமல், தமது படைப்புகள், சேவைகள் மூலம் மக்களை விழிப்படையச் செய்ய வேண்டுமென விரும்புபவர்களில் ஒருவராவார். இலக்கியத்தின் உயிர்நாடி உணர்ச்சியும் உண்மையுமாகும். மேலும் இலக்கியத்திற்கு மொழியின் அழிவைத் தடுக்கும் சக்தியுண்டு. ஒருவனுடைய சிந்திக்கும் ஆற்றலை, உளத் தொடுவானத்தை (Mental Horizon) விஸ்தரிக்கும் இலக்கியம் கைகொடுக்கும் என்றும், வாழ்க்கையில் 'அறிவைப்பெறுவது மட்டுமல்ல செயலாக்கமே' என்ற உண்மையை உணர்ந்து உழைத்து வருபவரை நாம் பாராட்டியே ஆகவேண்டும். தனது தாய்நாட்டின் இயல்பையும், உயிர் தத்துவத்தையும் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ காட்டுகின்ற சாதனமாக "தாயக ஒலி" என்ற சஞ்சிகையைப் பயன்படுத்த முயலுகிறார். ஆங்கிலப் பேராசிரியர் ஜிம்மைப்போல், "எல்லாப் பொருட்களைப் பற்றியும் கொஞ்சமாவது தெரிந்திருக்க வேண்டும்" என்ற கருத்துடையவர். மேலும் இவர் புத்தர் கருத்தினையும் உள்வாங்க முயன்று வருகிறார்." ஒருவன் தன்னுள் மறைந்து கிடப்பதை வெளிப்படுத்துவதனாலேயே தன்னை மேலும் சிறப்புடையவனாக்குகின்றான்.

எனது படைப்பாக்க வளர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாக இருந்துவந்ததுடன் 'தேசிய வீரர்', 'பிறந்த மண்' என்ற நூல்களுக்கு ஆய்வுரை எழுதி அதைப் பத்திரிகையில் வெளிவரச் செய்து ஊக்குவித்த வகையில் அவரின் இலக்கியப் பணியை மெச்சுகின்றேன்.

இன்று பல அன்பர்களால் நலன்விரும்பிகளால் நடாத்தப்படும் பாராட்டு விழா சிறப்பாக இனிது நடைபெற வாழ்த்துகின்றேன்.. தங்கள் சேவை தொடரவும், வளரவும், பயன் உள்ளதாக அமையவும், தங்களுக்கு உந்துசக்தியாக விளங்கும் துணைவியாரும் தாங்களும் பல்லாண்டு வளமுடன் வாழ வாழ்த்துகிறேன்.

வடகோவை பூ.க.இராசரத்தினம்

தொண்டு சிவா!

மா. குலமணி (கோத்திரன்)
சஞ்சிகையாளர், எழுத்தாளர், விமர்சகர்

அல்லையாண்டமைந்த மேனி
அழகனும் அவளும் துஞ்ச
வில்லை ஏந்திய கையோடும்
வெய்துயிர்ப்போடும் வீரன்
கல்லையான் டுயர்ந்த தோழாய்
கண்கள் நீர் சொரியக் கங்குல்
எல்லைகாண்பளவும் நின்றான்
இமைத்திலன் நயனமென்றான்!”

நான் அறிந்த கம்பன் பாடல்களில் எனக்கு மிகப் பிடித்தமான பாடலிது. காதல், வீரம், சோகம், அறிவாண்மை, பாசம், பரிவு என்று இவைகளையெல்லாம் கடந்து ஒரு மனிதன் காலத்தை உணர்ந்து தன் கடமை உணர்வினை வெளிப்படுத்துவதுதான் இப்பாடலின் சிறப்பான வெளிப்பாடு. பத்மவியூகத்தை உடைத்துக்கொண்டு உள்ளே புகும்போது அபிமன்யுவுக்குத் தெரியும் தான் வெளிவர முடியாத இடத்துக்குப் போகின்றேன் என்பது. ஆயினும் களத்தில் அவனுக்கிருந்த கடமை உணர்வு, வேறு எதையும் எண்ணத்தில் இருந்தவில்லை. விவேகம் இருந்தாலும் வேகம் அவனை வழிநடத்தியது எனலாம்.

அன்புக்கினிய நண்பர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியத்தைப் பார்க்கும் போதும் என் நினைவுகளில் இவ்வரிகள் நிழலாடுகின்றன. சிவா பொறுப்பான கடமை உணர்வினை எப்போதும் கொண்டிருக்கிறார். பொதுவாழ்வில் அவர் அமர்ந்திருந்த கதிரைகள் அலங்காரம் செய்த பதவிகள் அவற்றை நினைவுபடுத்துகின்றன. கருத்து வேறுபாடுகள், கொள்கைக் குழப்பங்கள், குரோதங்கள் எதுவும் அவர் கடமையைக் கலக்கியதில்லை. பொறுப்பு எதுவோ அதுதான் அவர் நினைப்பாக இருக்கும் பொறுமையும் வேகமும் இருக்கும். இந்த உணர்வே அவரை என்றும் முன்நிலைப்படுத்துகிறது.

காலத்தின் தேவைக்காக அவர் தமிழ்த் தேசியத்தின் பால் ஈர்க்கப்பட்டிருப்பது கொள்கைக் குழப்பமென்று நான் நினைக்கமாட்டேன். அங்கு அவர் ஏற்றிருக்கும் பணி ஏற்றம் பெற வேண்டுமென்பது எனது வேணாவா. அதுதான் இப்பத்தியின் ஆசையும் கூட.

அவரது இலக்கியப் பணி எல்லோரும் அறிந்ததே. மாதாமாதம் ‘மலர்ச்சி’ அடைந்துவரும் ‘தாயக ஒலி’ அதற்கான சான்று.

ஓடியோடித் திரியும் இந்த இளைஞனுக்கு இப்போ எழுபத்தைந்தா? நம்ப முடியவில்லை நண்பர் ‘சரடு’ விடுவதாகத்தான் முதலில் நினைத்தேன். ஆனால் இந்த மனிதரின் இலக்கியப் பணி ஐம்பது ஆண்டுகள் என்ற எண்ணம் வந்ததும், பொய் சொல்லவில்லை என்பது புரிந்துபோனது.

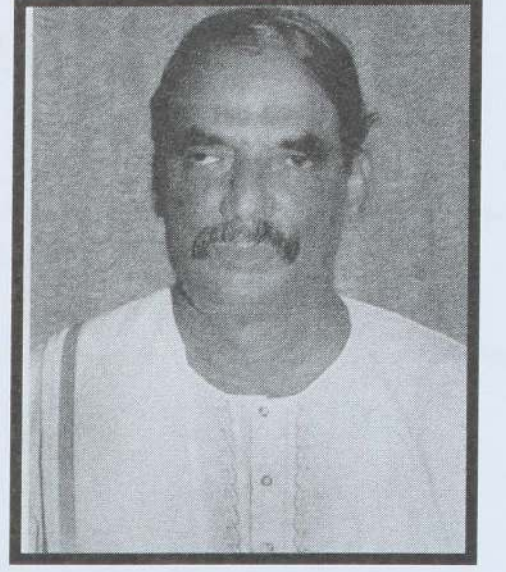
சுறுசுறுப்பும் தூங்காத பொதுப்பணியும் என்றும் வாழ்க!

மா.குலமணி

4ம் வட்டாரம்
நயினாதீவு
03.02.2019

யொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

சேவையால் உயர்ந்த உத்தமன் 'தம்பு சிவா'

தம்பிப்பிள்ளை முத்துக்குமாரசாமி

ஓய்வுநிலை அதிபர், இந்துக் கல்லூரி - கொழும்பு

இயற்கை வளமும், கலைவளமும், இசை வேளாளர்களும் இறையருளும் நிறைந்திருக்கும் இணுவைப் பெரும்பதியில் சமயத் தலைவர்களும், சித்தர்களும், ஞானிகளும், சான்றோர்களும், தமிழ் வளர்த்தபெரியோர்களும் இவ்வூருக்குப் பெரும்பணி செய்துள்ளனர். அந்தவகையில் வந்தவராக விளங்குபவருள் ஒருவர் தம்பு சிவா அவர்கள்.

1995 - 1996 ஆண்டு காலப் பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்து வடக்கு - கிழக்கு மாகாண கல்வித் திணைக்களத்தில் (திருகோணமலை) இவருடன் எனக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அன்று தொட்டு இன்றுவரை அத்தொடர்பு நீடித்து நிற்கிறது. வடகிழக்கு மாகாண கல்வித் திணைக்களத்தின் தமிழ் மொழித்தின விழாவில் அவர் ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. அவர் வேறு திணைக்களத்தில் பணியாற்றினாலும் தமிழின் பால் ஏற்பட்ட பற்றினால் இக்காலகட்டங்களில் எமது திணைக்களத்துடன் இணைந்து இவ்விழா சிறக்க அவர் ஆற்றிய பணிகள் மிகவும் அளப்பரியது. அப்போது அவரது தமிழறிவு ஆளுமை எடுத்த கருமத்தை எப்பிழையுமில்லாது. சரியாக செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் மற்றவரை அணைத்து தன்பணியை செய்யும் திறனைக் கண்டு நான் மகிழ்ந்ததுண்டு. தன் மகள் மாதுமையையும் சிறந்த தமிழ் அறிவுள்ள, ஒருவராகப் பேச்சாளராக எழுத்தாளராக வளர்த்து எடுத்த பெருமையும் அவருக்குண்டு.

அவருடைய சிறந்தபல குணாதிசயங்களைக் கண்டு நான் மகிழ்வடைந்ததுண்டு. நிறைவான இறைபக்தி, ஆடம்பரமில்லா வாழ்க்கை, இன்முகம் காட்டி எல்லோரையும் உபசரிக்கும் உயர் பண்பு, மனம் கவர் அன்பான பேச்சு இவைகளால் எல்லோர் உள்ளங்களிலும் தனி இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட ஒரு பெருந்தகை.

ஆழ்ந்த தமிழ்ப் புலமை, மொழிப்பற்று, நகைச்சுவைப் பேச்சு, புத்திசாதுர்யம் எடுப்பானதும் சாந்தமானதுமான இனிய தோற்றம் என்பன அவரிடம் இயற்கையாகவே காணப்படுகின்ற அம்சங்களாகும். சமூக மனப்பாங்கு, ஆளுமை, வசீகரிக்கும் தன்மையுடன் அன்பு, மரியாதை, பணிவுடன் சேவைசெய்து மற்றவர் மனங்களைக் கவர்ந்த ஒருவர்.

அறம் வளர வேண்டும், அறிவு வளர வேண்டும், தமிழ் வளர வேண்டும் என்று நேர்மையாக உழைத்தவர். அவரது அறிவு ஆற்றல் மக்களின் பொக்கிசமாகும். பிறந்த மண்மீது அளவற்ற அன்புகொண்டவர். அதற்கு உதாரணமாக அவரது "தாயக ஒலி" சஞ்சிகையை காட்டலாம்.

வகிக்கும் பதவி காரணமாகப் புகழ்பெறுபவர் பலர். தாம் வகிக்கும் பதவிக்குப் பெருமை தேடிக்கொடுப்பவர் மிகச் சிலர். அதில் இவர் இரண்டாம் வகை. கலை கலாசாரம் பண்பாடு ஆகியவற்றுக்கு முக்கியம் கொடுத்து வாழ்பவர்.

மானிட வாழ்க்கை என்பது பொருளிலும் போகத்திலும் மாத்திரம் தங்கியதன்று. அது பக்தியிலும் பண்பாட்டிலும் மலர வேண்டியது. காலத்தைச் சரிவரப் பயன்படுத்தி இதனை வளர்த்துக்கொண்டவர் "தம்பு சிவா" அவர்கள்.

மற்றவர்களுக்கு நல் ஆலோசனை அறிவுரை வழங்கி எந்தப் பிரச்சினை என்றாலும் சிரித்த முகத்துடன் அணுகி வெற்றி பெறுபவர் இவர். தமிழ் சங்கத்தின் காவலனாக வழிகாட்டியாக நல்ல ஆலோசகனாக இருந்து வருகின்றார். "மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை" என உணர்ந்து

சமூகப் பணிகளில் அயராது முன்னின்று உழைத்து வருபவர். “தூற்றுவார் தூற்றட்டும் போற்றுவார் போற்றட்டும் நாம் ஆற்றும் கருமம் நற்கருமம் ஆகட்டும்” என்ற கருத்துப் போல் பணியாற்றுவவர். சேவை செய்யும் உணர்வு அவரது உள்ளத்திலே உறைந்துபோயுள்ளது. ஓயாது ஒழியாது சேவையாற்றும் ஒரு செயல் வீரன். கற்றவராய், அறிந்தவராய் ஒழுக்கம் நெஞ்சில் பெற்றவராய், பெரியோராய், மற்றவர் மதிக்கும் மாண்பாளராய், மாபெரிய சான்றோராய் என்றும் நிலைப்பவர்தான் தம்பு சிவா அவர்கள்.

தனது அன்பான அரவணைப்பாலும் அமைதியான பேச்சாலும் கள்ளங்கபடமில்லாப் பேச்சாலும், வெள்ளையுள்ளம் கொண்டு சிறந்த சேவகனாக விளங்கியதால் மக்கள் மனதில் உயர்தானத்தில் விளங்குகிறார். மக்களால் நாம் ஆற்றும் சேவைகள் காலத்தால் அழியாதவையே. காலங்கள் கதி கொண்டு உருண்டோடிப் போகலாம் வாழ்க்கையில் நாம் ஆற்றும் சேவைகள் பல காலத்தால் அழியாதவையே. பிறக்கின்ற மனிதர்களுக்கு எழுதப்பட்ட வரலாறுகளாக காலம் ஒருவரலாற்றைப் பதிவுசெய்கிறது. இவர்களில் அனேகமானவர்களின் வரலாறுகள் குறிப்பிட்ட சில காலம் வரை பேசப்படும். இவர்களில் இன்னும் சிலரது வரலாறுகள் பதிவாகி காலத்தை வென்றுவளரும் இத்தகைய வரலாற்று நாயகனுக்கு “சான்றோர்களை அவர்கள் வாழ்நாளில் வாழ்த்திக் கௌரவிப்பதே சிறந்தது என்னும் நோக்குடன் இவரது ஆண்டு 75 ஆவது அகவையில் அவரது நினைவைப் பகிர்ந்து நூலை வெளியிடும் விழாக்குழுவினரையும் வாழ்த்தி கதாநாயகனை வாழ்க நீ பல்லாண்டு, பல்லாண்டு, பல்லாயிரத்தாண்டு புகழோடு; வளர்க உன்பணி வாழ்க நீழீழி என வாழ்த்துகின்றேன்.

தம்பிப்பிள்ளை முத்துக்குமாரசாமி

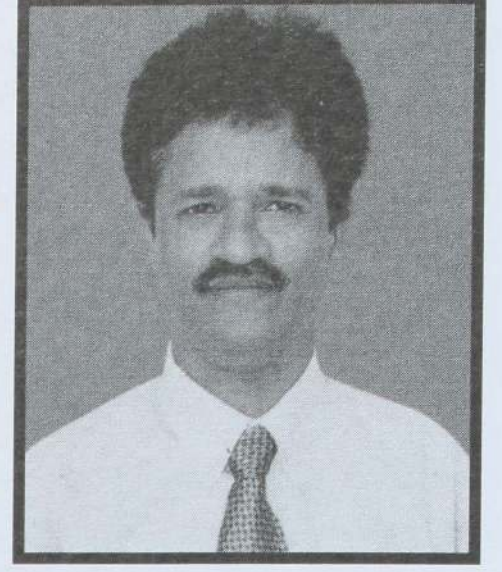

வாழ்த்துரை

எழுபத்தைந்துக்கு அறுபது

முருகேசு கௌரிகாந்தன்

ஓய்வுநிலை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

மல்லாகத்து அறிஞர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் (1908 -1986) அவர்களின் சஷ்டியப்த பூர்த்தியின் போது வெளிவந்த 'அருஞ்சேனையின் பாராட்டு மலர்' (1968) என்பதிலே பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை (1899 - 1986) எழுதிய 'அறுபதுக்கு எழுபது' என்பது 24.02.2019 அன்று எழுபத்தைந்தாம் ஆண்டு அகவையினைக் கொண்டாடவிருக்கும் அறிஞர் திரு. த. சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு சிவா) அவர்களை வாழ்த்த வைத்திருக்கின்றது. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்திலே நீண்டகாலமாக பல உயர் பதவிகளை இவர் வகித்து வந்திருக்கின்றார். இச்சங்கத்தின் ஆயுட்கால உறுப்பினராக இவர் காலத்திலும் நாம் இருந்தமையால் நெருங்கிய நட்புறவுடன் பழகும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தோம். இவருடன் பழகுவதற்கு முன்பு இவர் ஓர் "இடதுசாரிக் கொள்கையாளர்" என்று கேள்விப்பட்டிருந்தேன். எனது பார்வையில் இன்றுவரை அக்கொள்கையினை நடைமுறையில் இவர் காண்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றமையால் அகவை அறுபத்தொன்றை அண்மித்துக்கொண்டிருக்கின்ற எம்மால் உளப்பூர்வமாக வாழ்த்தச் செய்திருக்கின்றது.

பேச்சு, எழுத்து இரண்டிலும் ஆற்றல் பெற்ற திரு. தம்பு சிவா அவர்கள் மரபு, நவீனத்துவம் இரண்டிலும் தேர்ச்சிபெற்றவர். சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை, பத்தி, திறனாய்வு, வரலாறு என்று பல துறைகளிலும் எட்டித்தொடமுடியாத பிரகாரம் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றார். இவரைப் பிரதம ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் 'தாயக ஒலி'யிலும் இவற்றைக் கண்டு தெரியலாம்.

பவள விழாக்காணும் திரு. தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின் பணி மேன்மையால் இதற்கு முன்னர் இரண்டு தடவைகள் இவரைப்பற்றி எழுதும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிடைத்தது முதலாவது 04.09.2016 அன்று இவர் பிறந்த ஊரான இணுவிலில் 'வேரும் விழுதுகளும்' எனும் அமைப்பினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மூத்தோர் கௌரவிப்பு விழாவில் வெளியிடப்பெற்ற கைநூலில் இவர் பணிதொடர்பாக எழுதப்பெற்றது. அடுத்து யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியிலே 11.09.2017 இல் நடைபெற்ற முத்தமிழ் விழாவில் வெளிவந்த 'வீரசங்கிலி' சிறப்பு மலரில் இவரின் ஆளுமைத் தடங்களை வெளிப்படுத்தும் கட்டுரை. இப்பெரு விழாவில் இவர் சிறப்பு விருந்தினராக அழைக்கப்பெற்று, பொன்னாடை போர்த்தி, நினைவுச்சின்னம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பெற்றார்.

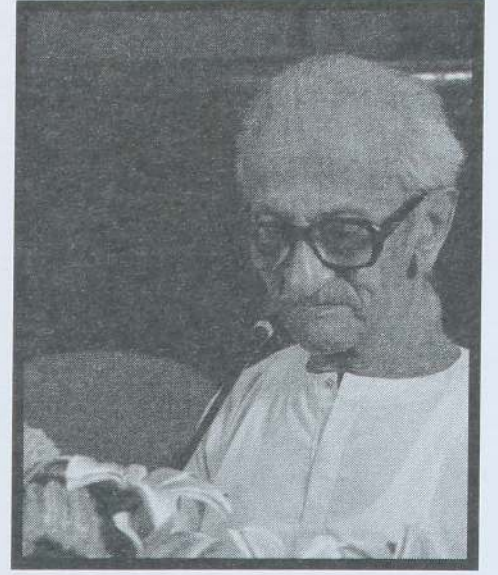
முத்தமிழ் விழாக் காட்சிப் படங்களையும் கல்லூரியின் முன்பாக நிறுவப்பெற்ற யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் கடைசி மன்னனான வீரசங்கிலியனின் உருவச்சிலை படத்தினையும் முறையே தமது தாயக ஒலி கார்த்திகை - மார்கழி 2017, ஆடி - ஆவணி 2018 என்பனவற்றிலும் பிரசுரித்ததன் மூலம் இம்மன்றத்தினரின் சார்பாகவும் நன்றியுணர்வுடன் வாழ்த்துக்கூறும் தகுதிப்பாடும் கடப்பாடும் எமக்குண்டு.

'அஞ்சுவது யாதொன்றுமில்லை' என்ற அப்பரடிகளின் தத்துவத்தினையும் இவர் பணிகளில் உணராமலில்லை.

தம்புசிவா அவர்கள் கண்ணூறு, நாவூறு என்பன இன்றி நீண்டகாலம் குடும்ப சேமத்துடன் வாழ்ந்து நற்பணியாற்ற இதயபூர்வமான நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

வாழ்க பல் ஆண்டே!

'தாமரைத் தீவான்'
திரு. சோ. இராசேந்திரம்

'தாயக ஒலி'யின்
நேயம் உறைந்த
சொல்லின் செல்வ,
நல் எழுத்தாள,
திறனாய்வாள,
அறத்திதழாள,
முது தமிழ்ச்சங்க
பொதுத் தொண்டாலே
இருபத்து நா லிரண்
அரிய பவள நல்

தம்பு சிவாவே,
நெஞ்சாசிரிய,
தூய்தமிழ் மணியே,
நற் 'கலா பூஷண',
தென்றல் தமிழே,
அருஞ் சஞ்சிகை யாய்,
முன்னாள் தலைவ,
புகழ் அடைந்தோயே,
டிவ் வாண்டினிலே
அகவையாய் ஆகி....

எழுபத்தைந்தில்
பழுதிலா இலக்கியப்
ஆண்டைக் கடந்த நும்
ஈண்டெந் தமிழால்
பாராட்டிடுவேன்?
சீராய் நலமுடன்
இனத்தின் விடியலுக்
மன மொழி கடந்த
வாழ்த்துகிறேன் நான்
ஆழ்கவே தீயவை,

எடுத்தடி வைக்கும்
பணியில் ஐம்பது
அரிய சேவையை
எவ்வாறடியேன்
பல்லாண்டின்னும்
செந்தமிழாய்ந்து
கியன்றவை புரிய
மாபெரும் இறையை
வாழ்கபல் ஆண்டே!
அறமோங்குகவே!

'வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழாதவர்!' (240 குறள்)

இவ்வண்ணம்
நெஞ்சார வாழ்த்தா நிற்கும்.
'தாமரைத் தீவான்'
(ஈச்சந்தீவு - கிண்ணியா)

அழகு கொடி பறக்க நிற்கும் கொற்றவன் இவரென்றே!!

ஆனந்தி

மூத்த பெண் எழுத்தாளர்

ஏழாலை

அழகு நிலையாகும் ஆனந்தச் சிரிப்பு.
பழகு தமிழ் அறிவின் பதி தரும் காட்சி.
குலவும் மொழி அழகு கொடி பறக்க நிற்கும் கொற்றவன்
இவரென்றே கூறும் என் இக் கவிதை.

எழுது கோல் பிடித்த நாள் முதல் இப்படியொரு மகத்தான மாமனிதர் பற்றி, அவரின் பவள விழா குறித்து, ஒரு வாழ்த்து மடல் நான் எழுத நேர்ந்தது இதுவே முதல் தடவையாகும். திரு தம்பு சிவா ஐயா அவர்கள் பற்றி அப்படி எழுத நேர்ந்ததை. எனக்குக் கிடைத்த ஒரு பொன்னான வாய்ப்பாகவே நான் கருதுகிறேன். சராசரி மனிதர்கனிடையே உன்னதமான ஒரு வழிபாட்டு நாயகனாக, எந்நேரமும் சிரிப்பு வசீகரமான அழகிய முகத்துடன், முதன் முதலாக நான் எதிர் கொள்ள நேர்ந்த களை கட்டி நின்ற அந்தக் காட்சி தரிசனத்தை, இன்னும் தான் என்னால் மறக்க முடியவில்லை. நான் வணங்கும் கடவுளின் ஒரு சாட்சி புருஷனாகவே அவரை அந்நேரம் நான் தரிசிக்க நேர்ந்தது. எனது யுக யாத்திரையான எழுத்துலக வாழ்வில், எனக்கு இது ஒரு திருப்பு முனையாகவே அமைந்தது.

பின்னிப் பிணைந்த உறவுகளினாலானது தான் வாழ்க்கை. இது வேர் கழன்று போகாத நிலையிலேயே, வாழ்வின் உயிரோட்டமான இந்த நிலையையும் தாண்டி, மற்றுமொரு பரிணாமமாக உன்னதமான உயிர் வழிபாட்டுக்கே ஒரு தரிசன நாயகராக, அவரை நான் உணர அதைப் போல் இன்னும் பல சந்தர்ப்பங்கள். பின்னடைவான என் எழுத்துலக இருப்பு நிலையை உலகறியப் பிரகடனப்படுத்துவதற்கு, இவர் எனக்காகத் திறந்து விட்ட ஒளி வாசல் மிகப் பெரியது. இவரது ஆளுமையின் பயனாகவே இதை நான் அனுபவமாகப் பெற்றேன். எல்லை காண முடியாத தமிழின் இருப்புக்கே ஒரு கலங்கரை விளக்கம் போல இவர். இவரது ஈடு இணையற்ற இந்த விசுபருப தரிசனத்தை உண்மையான மானஸீக விழிப்பு நிலையிலேயே, உள்ளார்ந்த உயிர் வியாபகமாகவே உணர முடியும். இந்த உணர்தலின் உச்சக் கட்டப் பேரானந்தத்தின் பயனாகவே நான் எழுத நேர்ந்த இந்த வாழ்த்து மடலின் ஒளிக் கதிரில் நனைந்து சிலிர்க்கின்ற முகங்கள் எனக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகவே வந்து அமையும்.

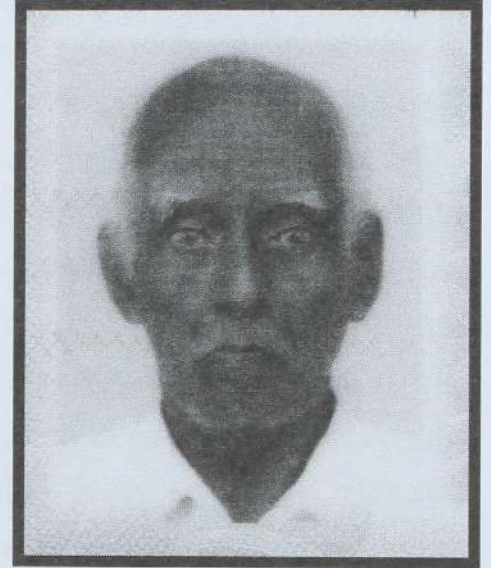
இவர் விழிப்பு நிலை கை கூடிய பேராற்றல் மிக்க ஒரு தமிழறிஞர் என்பதற்கும் மேலாகச், சக கலைஞர்களையும் மதித்து நேசிக்கத் தெரிந்த இவரின் உள்ளப் பாங்கும் பெருந்தன்மையும் தெய்வீக்க களை கொண்ட ஒரு காட்சி புருஷனாகவே இவரை இனம் காட்டும். இத் தடத்தை ஒட்டியே இவரின் இலக்கியப் பயணம் வீறு நடை போட்டுக் கொண்டிருப்பதாய், நான் உணர்கிறேன். இதை உறுதிபடுத்த தாயக ஒலி ஒன்றே போதும்.. சொல் ஒன்றும் செயல் வேறாகவும் இருக்கும் கீழ் மட்ட மனிதப் போக்கின்றி இரண்டிலும் சுயம் பிரகாசமாகவே இவர் ஒளிர்வதை சத்திய தரிசனமாகவே உணர முடியும். . இத்தகைய பேரறிஞரும் பெருந்தகையாளருமாக இருக்கின்ற இவரின் பவள விழா இனிதே நடந்தேற எனது இதயம் நிறைந்த நல் வாழ்த்துக்கள்..

என்றும் அன்புடன்

பவளவிழா காணும் நாயகரே!

இ.ஆனந்தநடராசா

ஓய்வுநிலை மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றப் பிரதிப் பதிவாளர்

பவளவிழாக் காணும் நாயகரே!

இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து தமிழ்மொழிக்கும் தமிழ் சமூகத்திற்கும் சேவையாற்ற வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

அன்பின்

இ.ஆனந்தநடராசா

8 /1 B, ரூபசிங்க ரோட்,

நெடுமலா

தெலிவளை

பவள விழா வாழ்த்துச் செய்தி

திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு M.A

தமிழ்மொழி ஆர்வலரும், எழுத்தாளரும், சொற்பொழிவாளரும், தனித்துவம் மிக்க 'தாயக ஒலி' நூலாசிரியரும், பழகுவதற்கு இனிய பண்பாளருமான, திரு. தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள், 24.02.2019ல் அகவை எழுபத்தைந்தில் தடம்பதித்ததையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சி அடைவதோடு, மேலும் அவர் ஒரு எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள் இதேபோன்று நல்லாரோக்கியத்தோடு, நிமிர்ந்த நந்நடையுடனும் நேர்கொண்ட பார்வையுடனும், நெடிய தோற்றத்துடனும், எம்மவர் மத்தியில் உலா வர வேண்டுமென எல்லாம் வல்லவனை வேண்டி வாழ்த்துகின்றேன். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவராகவும் இன்னாள் நிதிச் செயலாளராகவும் இன்றும் அன்னார் ஆற்றி வரும் பணிகள் பற்பல. அவரது நற்சேவைகள் பயிருக்கு மழை போலவும், உயிருக்கு ஊன் போலவும், மலைக்கு அருவி போலவும், கலைக்கு ஊக்கம் போலவும், மயிலுக்கு ஆடல் போலவும், குயிலுக்கு பாடல் போலவும், ஊருக்கு உறவு போலவும், தேருக்கு அச்சாணி போலவும் இன்றும் என்றும் எமது சமுதாயத்திற்குத் தேவை என்பது யதார்த்தம்.

வாழ் நீ ஐயா! பல்லாண்டுகள்! வளமாக பலமாக!

நன்றி

இவ்வண்ணம்

அன்புச் சகோதரி

திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு

மரியாதைக்குரிய மாமனிதருக்கு பவளவிழா...!

சத்ய பத்மசீலன்
சேமமடு பொத்தகசாலை அதிபர்

தம்பு சிவா என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்படும் அன்பு நண்பரை நானும் தம்பு சிவா என்றே அழைப்பேன். எமக்குள் வயது வித்தியாசம் நிறைய இருந்தும் உரையாடல் இன்றுவரை அப்படியே தொடர்கின்றது. பெயர் கூவி அழைக்கும்போது எப்பவும் இளமையுடன் வாழ்வார்கள் என்பது எனது எண்ணப்பாடு. இது உண்மையில் இருக்கிறது தம்பு சிவாவின் வாழ்வுதனில்.

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தினூடாகவே இவருடனான உறவு ஏற்பட்டது. எமது பதிப்பகத்தின் ஊடாக சொந்தங்கள், முற்போக்கு இலக்கிய செம்மல்கள் ஆகிய இரண்டு நூல்கள் வெளியீட்டினூடாக எங்களது உறவு மேலும் பலப்பட்டது. இவர் எனது எல்லா இன்ப துன்பங்களிலும் பங்கெடுக்கும் உண்மையுள்ள நண்பனாக இன்றுவரை தொடர்கின்றார். அவருக்கு வயது 75 என்பதை நம்பமுடியவில்லை. ஆனால் நம்பியே ஆக வேண்டும். ஏனெனில் அவருக்கு பவள விழா ஆண்டு.

ஒரு சிறுகதை நூலொன்று சேமமடு வெளியீடாக வெளிவர விருப்பம் கொண்டு நீங்களே வெளியிட வேண்டுமென்று அன்பு கட்டளையிட்டாட. மறுக்காமல் ஏற்றுக்கொண்டு அதன் உள்ளடக்கத்தை பார்க்கும் பொழுது ஒரு கிராமத்து சொந்தங்களையே என் கண்முன் நிறுத்தியது. அதனால் முதுசம் என்று தலைப்பை இட்டு அவரிடம் கேட்டபோது மறுப்பு எதுவும் தெரிவிக்காமல் மகிழ்ந்து வரவேற்றார். நூலுக்கு முதுசம் எனும் தலைப்பிட்டு வெளியிட்டோம்.

பொது வேலைகளை முன்னின்று நடத்தும் அவரது செயலும் பண்பும் எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும். அவரிடமும் சில விடயங்களை நான் கற்றுக்கொண்டேன். அத்துடன் செலவுகளை தனது சொந்த செலவிலேயே செலவு செய்வார் என்பது ஒரு மேலதிக தகவல். இருவரும் ஒரே திகதியில் பிறந்ததினால் என்னவோ எமக்குள் உள்ள அலைவரிசை பலவும் ஒத்துப்போகிறது.

வாழ்க வளமுடன்... அமுதவிழா (1000 பிறைகாணல்), சகாப்தவிழா காண வேண்டும் என்பது எனது விருப்பம். ஆனால் நோய் நொடிகள் இல்லாமல் படுக்கையில் இருந்து துன்பப்படாமல் (அப்படி நடக்காது) எவ்வளவு காலம் வாழ முடியுமோ, நடந்து திரிந்து தனது வேலைகளை தானே செய்யும் வரை வாழ வேண்டும் என எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

நன்றி, வணக்கம்

அன்புடன்

சத்ய பத்மசீலன்

சேமமடு பொத்தகசாலை,

கொழும்பு -11

06.02.2019

chemamadu@yahoo.com

என்புடன் அழைக்கிறது

சேமமடு பொத்தகசாலை

ஏற்றுமதியாளர் - இறக்குமதியாளர்

U.G. 49,50,52, பீப்பிள்ஸ் பார்க், கேஸ்வேர்க்ஸ் வீதி, கொழும்பு-11, ஸ்ரீ லங்கா
தொலைபேசி: 011-2472362, 011-2321905 தொலைநகல்: 011-2448624
E-mail: chemamadu@yahoo.com

07.11.2009

திரு.தம்பு.சிவசுப்ரமணியம்
இலக்கியகுழு செயலர்
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

அன்புடையீர்!

வணக்கம்

எமது பதிப்பகம் 20 மாதங்களில் வெளியிட்ட 80 நூல்களின் அறிமுகவிழாவில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தமைக்கு நன்றி கூறி வணங்கிப் பாராட்டுகின்றோம். தாங்கள் எமது நூல்களை வெகுசிறப்பாக அறிமுகம் செய்து கருத்துரைத்தமைக்காகவும் எமது நன்றிகள்.

50 நூல்களை ஒரேநாளில் 30 கல்வியாளர்களால் அறிமுகபடுத்த முடியும் என்பதை தாங்கள் ஒத்துழைப்பு வழங்கி சாத்தியப்படுத்தியுள்ளீர்கள். இப்படியும் நிகழ்ச்சி நடத்தப்பட முடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளீர்கள். இந்தப் புதிய பண்பாடு உருவாக எம்மோடு இணைந்து ஒத்துழைத்தமையையிட்டு நாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

தமிழ்ச்சங்க நிகழ்வுகள் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது என்ற பத்திரிகையைப் பார்த்து எமது நிகழ்ச்சிக்கு வரவேண்டிய பலர் வரமுடியாமல் இருந்துள்ளார்கள். இதனால் நூல் அறிமுகம் செய்த உங்களுக்கு சில அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டிருக்கும். இதற்காக தாங்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

மீண்டும் தாங்கள் எல்லா வகையிலும் எம்முடன் ஒத்துழைத்தமைக்காகவும் நன்றி கூறுகின்றோம்.

நன்றி

வணக்கம்

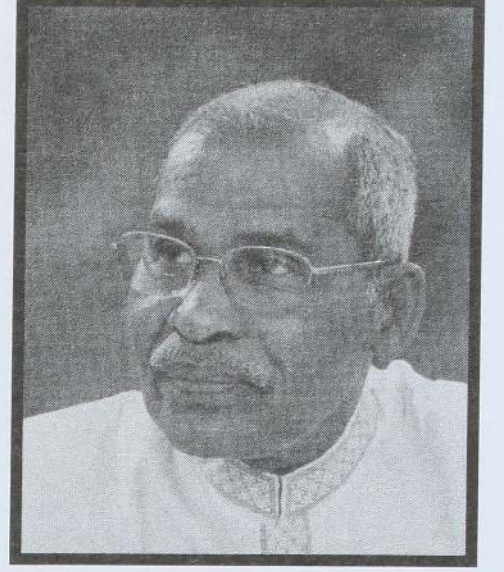

சத்யபத்மசீலன்
சேமமடு பொத்தகசாலை
சேமமடு பதிப்பகம்

U.G 49,50,52, பீப்பிள்ஸ் பார்க், கேஸ்வேர்க்ஸ் வீதி, கொழும்பு-11, ஸ்ரீ லங்கா, தொலைபேசி: 011-2472362, 011-2321905 தொலைநகல்: 011-2448624
E-mail : chemamadu@yahoo.com

வாழ்த்து

இலக்கியச் செல்வர் வேல்அமுதன்

ஈழத் தமிழகத்தின் இலங்கு தமிழ் இணுவில் ஊரைச் சேர்ந்த பிரபல இலக்கிய எழுத்தாளரான உயர்திரு த. சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு சிவா) அவர்களை நான் பதினைந்து ஆண்டு காலமாக நன்கு அறிவேன். அவர் பல்துறை சார்ந்த ஒரு இலக்கியச் செயற்பாட்டாளராக இருந்து இலக்கியப் பணியாற்றி வருகின்றார்.

இன்று இவர் 9 - 2/1, நெல்சன் இடம், வெள்ளவத்தை, கொழும்பு- 6 இல் வாழ்ந்து வரும் அதேவேளை உயர்தரமான தமிழ் இலக்கிய சஞ்சிகையான 'தாயக ஒலியை' கடந்த ஏழு ஆண்டு காலமாக ஒழுங்கு தவறாது பிரசுரித்து வருகின்றார். பலவகை சார்ந்த இலக்கிய அங்கங்களை தாங்கி கனதியான சஞ்சிகையாக வெளிவரும் தாயக ஒலியை காத்திருந்து தவறாது வாசித்து மகிழும் வாசகருள் நானும் ஒருவர்.

இலக்கியப் பணியில் ஐம்பது வருடங்களைப் பூர்த்திசெய்து, தொடர்ந்து இலக்கியச் சேவையை ஆற்றிவரும் 'தாயக ஒலி' பிரதம ஆசிரியர் தம்புசிவா அவர்களை மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகின்றேன். அவரின் பவளவிழா மலருக்கு இச்செய்தியை வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இவரின் இலக்கியச் சேவை தங்குதடை எதுவுமின்றி - வழமைபோல் தொடர என் குலதெய்வம் நடராசாப் பெருமானை இறைஞ்சி வேண்டுகின்றேன்.

வாழ்க! வெல்க! தாயக ஒலி!

வேல் அமுதன்

8/3/3 மெற்றோ மாடிமனை, 55 ஆம் ஒழுங்கை
வெள்ளவத்தை, கொழும்பு - 06
தொ.பே.: 0112360488

தமிழ்த் தென்றல் எங்கள் தம்பு சிவா

கலாபூஷணம் திருமலை சுந்தா

நேற்று போலிருக்கின்றது. எங்களின் முதல் சந்திப்பு!
சிரித்த முகத்தோடு அன்பு தவழும் வார்த்தைகளாக என்னோடு பேசியது
வார்த்தைகளில் கடினம் இல்லை
வளா... வளா... பேச்சும் இல்லை.
உறிதியான வார்த்தைகள்
உதயன் பதிப்பக மேலாளராய்....
வடக்கு கிழக்கு மாகாண பதிப்பக திணைக்கள பணிப்பாளராய்....
எங்கள் உறவு திருக்கோணமலையில் பசுமையான நினைவுகளாய்
கொழும்பினை வாழ்விடமாக சிவா அண்ணர் மாற்றிய பின்னர் தான்
அவரின் இலக்கிய ஆளுமைகள் என்னால் உணர முடிந்தது.
கற்பகம் - 'தாயக ஒலி' அவரின் ஆளுமைக்கு சான்றுகள்.
தினமுரசு, சுடர்ஒளி அவரின் விமர்சன எழுத்துக்களை இனங்காட்டியது.
என்னால் வெளியிடப்பட்ட 'மானுடம்' சிற்றிதழ் பற்றி அவர் சுடர்ஒளியில் நல்லதொரு
விமர்சனத்தை தந்திருந்தார்.
வாசிக்காமலே விமர்சிக்கும் நம்மவர்கள் மத்தியில் தீர ஆழமான தனது வாசிப்புக்கு
படைப்பினை உட்படுத்தி விமர்சித்து அவர் எழுதும் வல்லமை என்னை பெருமிதப்படுத்தியது.
எழுபத்தைந்து என்ன....
நூறு வயது எட்டவும்...
எனது இதய பூர்வமான வாழ்த்துகளையும் அன்பினையும் வெளிப்படுத்துகின்றேன்.
அன்பன்
திருமலை சுந்தா

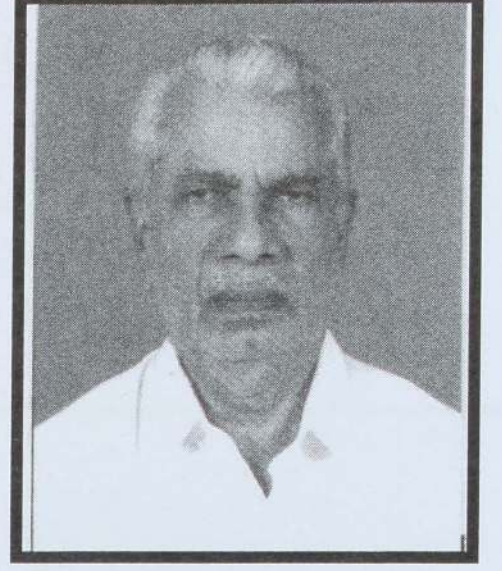

பவளவிழாக் காணும் பண்பாளன்

தம்பு சிவா

எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம்

முன்னாள் வடக்கு -கிழக்கு மாகாண கலாசாரப் பணிப்பாளர்.

இலக்கிய ஆளுமை மிக்க தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களை 1990 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியிலிருந்து நான் அறிவேன்.

அவரது அறிமுகம் 1989 ஆம் ஆண்டு வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபை ஆரம்பிக்கப்பட்டதும் உருவாக்கப்பட்ட கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத் துறை அமைச்சின் கலாசாரத் திணைக்களத்தில் நான் கலாசார உதவிப் பணிப்பாளராக நியமனம் பெற்றமையால் ஏற்பட்டது. அச்சமயம் கலாசாரத் திணைக்களத்தின் கீழ் பதிப்பகத் திணைக்களமும் இயங்கத் தொடங்கியது.

பதிப்பகத் திணைக்களத்தின் உதவிப் பணிப்பாளராக சிவசுப்பிரமணியம் (தம்புசிவா) அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டதால் நான் அவருடன் இணைந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பு உருவாகியது. அமைச்சின் திணைக்களத்தின் மூலம் வெளியீடு செய்யப்பட்ட நூல்கள் யாவும் தம்பு சிவா அவர்களது ஒத்துழைப்போடு அச்சிடப்பட்டன. அச்சமயத்தில் பதிப்பகத் திணைக்களத்தில் கடமை ஆற்றிய திரு. நந்தினி சேவியர் அமரர் கவிஞர் வில்வரத்தினம் ஆகிய இருவரும் நூல் ஆய்வில் வெளிக்கொணர்ந்ததற்கு மிகவும் திறம்படச் செயற் தலைவராக செயற்பட்ட காலப் பகுதியில் தமிழ்ச் சங்கத்தின் அவை, இலக்கிய சமூக கல்விப் பணிகள் மிக மிக சிறப்பாக நடைபெற்றன. இவற்றை நன்கு திட்டமிட்டுச் செய்வதற்கு ஏற்கனவே தலைவராகவிருந்த அமரர் கதிர்காமநாதன், பின்னர் தலைமைப் பதவிகளை எனது நண்பர்களும், பல்கலைக்கழக சக மாணவர்களுமான பேராசிரியர்கள் சபா ஜெயராசா, சந்திரசேகரன் ஆகியோரது ஆளுமைகள் தம்பு சிவா அவர்களைத் தட்டிக்கொடுத்து ஊக்கப்படுத்தின. எழுத்தாளர் என்ற வகையில் தம்பு சிவா அவர்கள் ஆரம்பித்த சஞ்சிகை முயற்சி 'இணுவில் ஒலி' எனத் தொடங்கிப் பின்னர் 'தாயக ஒலி' என்னும் பெயருடன் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றது. 'தாயக ஒலி' இன்று உலகின் பல பாகங்களிலும் விநியோகிக்கப்பட்டு பலரது பாராட்டுதல்களைப் பெற்று வருகின்றது. 'தாயக ஒலி'யில் தரமான கட்டுரைகள் கவிதைகள், சிறுகதைகள் ஆகிய ஆக்கங்கள் வெளிவருவது இலக்கிய உலகில் நன்மதிப்பை பெற்றுவருகின்றது.

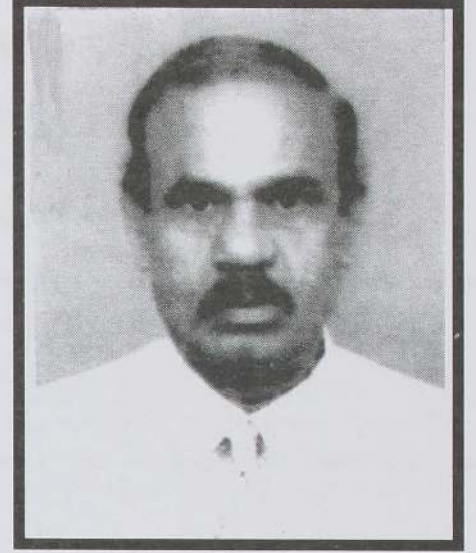
தம்பு சிவா அவர்கள் திருக்கோணமலையில் இருந்த காலம் தொடக்கம், கொழும்பில் தற்போது வகிக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் எனது மிக நெருங்கிய நண்பராகவே இருந்து வருகின்றார். நாங்கள் மட்டக்களப்பில் கண்ணகி கலை இலக்கிய கூடல் மூலம் எடுக்கின்ற கண்ணகி இலக்கிய விழாக்களில் பிரதம விருந்தினராக சிறப்பு விருந்தினராகவும் அதேபோன்று மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சங்க விழாக்களிலும் நிகழ்வுகளிலும் கலந்துகொண்டு தனது பங்களிப்பினை நல்கி வருவதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இவ்விதம் பல்துறைகளிலும் தனது இலக்கிய ஆளுமையை வெளிப்படுத்திவரும் சிவசுப்பிரமணியம் 'தம்பு சிவா' அவர்களது 'பவளவிழா' மிக்க சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம்

மட்டக்களப்பு

11/02/2019

வாழ்த்துச் செய்தி

வித்தகர் சிவஞானம் மகேந்திரராஜா
ஓய்வுநிலை மாவட்ட கலாசார உத்தியோகத்தர்
திருகோணமலை.

இலக்கியப் பணியில் ஐம்வது வருட சேவையைப் பூர்த்தி செய்துள்ள கலாபூசணம், தமிழ் தென்றல் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தற்கால தமிழ் இலக்கிய சாம்பிராச்சியத்தில் தொலை நோக்குடன் செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளியாவார்.

சமுதாய மாறுதல்களையும் முரண்பாடுகளையும் மாசுக்களையும் தனது பேனா முனையினால் 'தாயக ஒலி'யினூடாக வெளியுலகிற்கு எடுத்தியம்பி வருகிறார். இவரது ஐம்பது வருடகால இலக்கியப் பணியில் கடந்த 1995 லிருந்து இற்றைவரைக்கும் இவரது இலக்கியப் பணியை நன்கு அறிந்தவன் யான்

வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபை இருந்த காலப் பகுதியில் பதிப்பகத் திணைக்களத்தில் சேவையாற்றியதன் மூலம் இவரது இலக்கியப் பணிக்கு இச் சேவை ஓர் உந்துசக்தியாய் அமைந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மல்லிகை முதலான சிறந்த சஞ்சிகைகளை பொறுப்புடன் ஆசிரியராக இருந்து வெளியிட்டுள்ளார். இன்று உலகளாவிய ரீதியில் தமிழ் நெஞ்சங்களை 'தாயக ஒலி'யினூடாக கவர்ந்திழுக்கும் படைப்பாளியாகத் திகழ்கின்றார்.

சிறந்ததமிழ் இலக்கிய விமர்சகராக, பேச்சாளராக படைப்பாளியாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தமிழ்த் தென்றல் தம்பு சிவா அவர்கள், வள்ளுவன் வாக்கிற்கேற்ப நடை உடை தொடர்பாடல் இவை அனைத்திலும் இனியவராகவே இருக்கிறார்.

இவரது ஐம்பது வருட இலக்கியப் பணி மேன்மேலும் புகழோடு தொடர இறையருள் என்றும் நிலைநின்று வழிகாட்ட வேண்டுமென இறையை வேண்டி இவரது சேவையினையொட்டி வெளியிடப்படும் பவளவிழா மலருக்கு எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நன்றி

வித்தகர் சிவஞானம் மகேந்திரராசா

பவளவிழா காண்கின்ற உயர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு வாழ்த்துக்கள்

கலாபூஷணம் சு. துரைசிங்கம்
சுன்னாகம்

மனிதநேயம் கொண்டவரும் பத்திரிகையாளரும், பொது உடமைத் தத்துவங்களை மதிப்பவரும், எழுத்தாளருமாக இருக்கின்ற நண்பர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் ஆவார்.

பத்தியெழுத்தாளரும், சிருஷ்டி எழுத்தாளருமாக பல்துறைகளில் சீரோங்கப் பணிசெய்து பண்பாட்டை மனித நேயத்தை வளர்த்துவரும் தம்பு சிவா என்று செல்லமாக அழைக்கப்பெறும் எழுத்தாளர் என்றும் நேயத்துடன் சேவைசெய்ய வேண்டும். இவரது சேவையால் பாமர மக்கள் தொடக்கம் பாண்டித்துவம் பெற்ற எல்லோரும் பயன்பெறவேண்டும்.

இலங்கையிலும் இதர அயல்நாடுகளிலும் வாழும் தமிழ் இலக்கிய எழுத்தாளர்கள் அமைப்புகளிலும் பங்குகொண்டு செயலாற்றும் நற்பணி தொடர வேண்டும். என்று வாழ்த்திப் பெருமகிழ்வு அடைகின்றோம்.

வாழ்க வளமுடன்.

அன்புடன்

சு. துரைசிங்கம்

பவள விழா காண்பவர்

வைத்திய கலாநிதி உமாபதி ஸ்ரீசங்கர் (J.P)

அன்பால், பண்பால், ஆளுமையால், தமிழ்ச்சங்க தொண்டராகியவர் அவர்களுக்கு,

கால ஓட்டத்தில் அலைகளில் சிக்கி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாம் நம் வாழ்க்கையை, ஒவ்வொரு கட்டத்திற்குமான பரிணாம வடிவங்களாக, வழிவகுத்து, வழிகாட்டி, சிறப்புடனும் பெயருடனும் வாழ்வைக்கும் அந்தப் பரம்பொருளின் உண்மைத் தன்மை அளவிட முடியாதது. வியப்புக் குறியோடு விஞ்ஞானமும், மெய்ஞானத்தை வியந்து பார்க்கின்றது.

எண்ணம், சொல், செயல்களின் அடிப்படையில் போதனையோடு நின்றுவிடாமல், சாதனையாளராகத் தமிழ் சங்கத்தின் ஒவ்வொரு செயற்பாடுகளிலும் ஒரு ஊக்கியாகச் செயற்படுபவர் தம்பு -சிவா என்றால் மிகையாகாது. துடிதுடிப்புடன் செயல்பட்டவர், செயல்பட்டுக்கொண்டிருப்பவர். ஆத்மார்த்தமான அரிப்பணிப்புடனும், சேவை மனப்பான்மையுடனும், தன்னலம் கருதாமலும் நினைப்பதனை நிறைவாகச் செயலாற்றும் செயல்வீரன்.

இவர்கள் பவளவிழா ஆண்டு அல்ல நூறாண்டுகள் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டும். இவர்களை அவரது அன்புக் குடும்பம், உறவினர்கள், நண்பர்கள், தமிழ்ச் சங்கம், சார்பாக நாமும் வாழ்த்துவதில் பெருமிதம் அடைகின்றோம்.

வாழ்க பல்லாண்டு

வாழ்க நலமுடன்

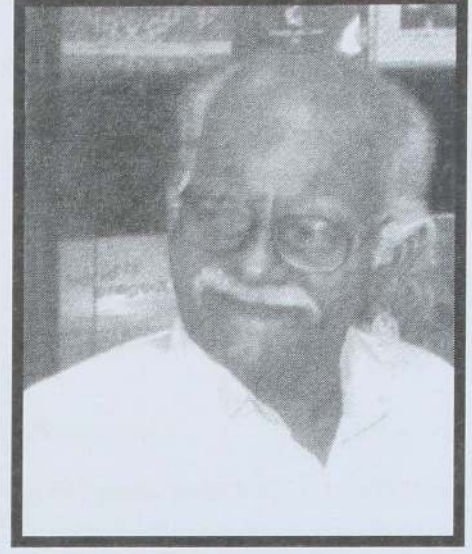
வாழ்க வளமுடன்

உமாபதி ஸ்ரீ சங்கர்

உழைப்பால் உயர்ந்தவருக்கு மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்

மா. பாலசிங்கம்
(மா.பா.சி)

இம் மண்ணில் எவருமே பிறந்த போது எதையும் கொண்டு வரவில்லை என்பது வாதமற்ற உண்மையாகும். ஆனால் சிலரே சிறந்த வளங்களால் அபிஷேபிக்கப்பட்டு ஏனையோரைவிட உன்னத நிலையில் வாழ்கின்றனர். ஆச்சரியப்பட வைக்கின்றனர். சலியாத தேடலும் விழிப்புடனான முயற்சியுமே அவர்கள் இப்படி எழுச்சிபெற வைத்திருக்கின்றதென்பதை மானுடவியலாளர்கள் எண்பிப்பர்.

பவள விழா நாயகனாக இன்று எம் மத்தியில் வாழும் தம்பு சிவசுப்பிரமணியமும் அத்தகையதோர் அபூர்வப் பிறவிதான். தனது மக்கள் சார் இலக்கியத்தை அடையாளப்படுத்தும் பெயராகத் 'தேடலோன்' என்பதைத் தெரிந்திருப்பது இதை மெய்ப்படுத்தும்.

தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அரச எழுதுவினைஞராகவே வாழ்வைத் தொடங்கினார். வரி உத்தியோகத்தராகத் தொழில் மாற்றம் பெற்றுப் பின்னர் கணக்காளராக மாலைதீவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தார். தாய் மண்ணுக்கு மீண்டுவந்து யாழ்ப்பாணம் உதயன் பதிப்பகத்தில் பணிபுரிந்து பதிப்புச் சம்பந்தமான அனுபவங்களைப் பெற்றார். வடக்கு, கிழக்கு மாகாண சபை உள்வாங்கி அதன் நூல் பதிப்புப் பிரிவில் உதவிப் பணிப்பாளராக இணைத்துக்கொண்டது. ஏற்கனவே பெற்றிருந்த பதிப்பனுபவங்களை மேலும் வளர்த்தெடுக்க இந்த நியமனம் உதவியது.

"மனித சமுதாயத்தை நான் அளவு கடந்து நேசிக்கிறேன்" எனத் தன் மானுட நோக்கைப் பிரகடனப்படுத்தும் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் உள்ளத்தால் தீவிரமான மார்ச்சியவாதி. அதற்காக எதிர்த் தரப்பினரை தள்ளி வைக்கவோ விரோதிகளாகவோ நினைக்காத பண்பாளர். இவர் யாழ் மாவட்ட இணுவிலில் 24.02.1944 இல் பிறந்து திருகோணமலையில் திருமணம் செய்தார்.

கட்டுரை, சிறுகதை, நாடகம், சஞ்சிகை வெளியிடல் ஆகிய இனம், மொழி சார்ந்த பல பரிமாணங்களில் ஆழக்காலான்றி இனத்துவ சமூகப் பணிகளைச் செய்து வருகின்றார். தம்பு சிவா, தேடலோன், சிவநித்திலன் ஆகியவற்றில் தனது எழுத்துப் பணியை அடையாளப்படுத்தித் தொடர்கின்றார்.

1970 இல் வெளிவந்து கொண்டிருந்த "கற்பகம்" ஏடே இந்த விருட்சம் (தம்பு சிவசுப்பிரமணியம்) இலக்கிய எழுச்சி கொள்ள உந்து சக்தியாக இருந்துள்ளது.

விருதுகளை விருதாளரைக் கர்வப் படுத்துபவையல்ல. மாறாக அவர்களை மென்மேலும் அவர்களை அந்தந்த துறைகளில் ஊக்கப்படுத்துபவை. நாமக்கல் சின்னப்ப பாரதி விருது கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் விருது, திருமலை சாகித்திய விருது என்பவை தம்பு சிவசுப்பிரமணியத்தின் அயராத தமிழிலக்கியப் பணியைக் கௌரவித்துள்ளன.

முதுசம், சொந்தங்கள் ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகளைத் தமிழ் வாசகருக்குத் தந்திருக்கும் இப்பிரம்மா கட்டுரைத் தொகுப்பொன்றையும் வெளியிட்டிருக்கின்றார். அத்தோடு சிறுகதைத்

தாரகையொன்றையும் தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில் மின்ன வைத்திருக்கிறார். அது புலம் பெயர் எழுத்தாளர்களான இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை, க. கலாமேகன் போல் - வெளிநாட்டுச் சிறுகதை போல் படைக்கவல்ல மாதுமை என்ற கதைஞரையும் தந்து தமிழுலகைக் கடமைப்படுத்தியுள்ளார்.

பொதுவுடைமைச் சிந்தனையாளரான தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் தன் மேடைப் பேச்சால் மக்களை யேங்க வைக்கக் கூடியவர். அரசியல் சமூகம் இலக்கியம் ஆகியற்றை ஆணித்தரமான கருத்துக்களாலும் சொற்களாலும் மேடையில் அலகவது கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அடிக்கடி இவரது பேச்சைக் கேட்பவர்கள் நிச்சயமாக இந்த உண்மையை ஏற்பர்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் தம்பு சிவசுப்பிரமணியத்தின் தலைமையில் இயங்கிய காலம் மறக்க முடியாதது. தனது உடல் நிலையையும் கவனிக்காது கிளிநொச்சியிலுள்ள கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நிலத்தைப் பார்ப்பதற்கு அடிக்கடிசென்று வந்தார். அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சங்கம், வரி உத்தியோகத்தர் சங்கம் என்பவற்றின் செயற்குழுவிருந்து காத்திரமான தொழிற் சங்க அனுபவங்களைப் பெற்றவர். தனது தலைமையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் சிறப்பான தமிழ்ப்பணி செய்யத் தமது உழைப்பைத் தந்த அலுவலருக்கு உதவினார்.

இலங்கைத் தமிழிலக்கிய நிறுவகத்தைத் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் பிரபல நாவலாசிரியர் இரா. உதயணனின் இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகத்தோடு இணைந்து இயக்கிவருகிறார் இந்த அமைப்புகளின் வெளியீடாகத் தற்போது 'தாயக ஒலி' சஞ்சிகை தமிழ் வாசகருக்கு ஒரு வித்தியாசமான இதழாகக் கிடைக்கின்றது.

முற்போக்கு இலக்கியத்துக்குச் சேடம் இழுத்துக் கொண்டிருக்கும் காலமிதுவென்பதை ஈழத்து இலக்கிய நோக்கர் அறிவர். அதற்கு உயிருட்டும் விற்றமின்களை இன்று 'தாயக ஒலி' தந்துகொண்டிருக்கின்றது.

கார்ள்மாக்ஸ், மாசேதுங், லெனின், மாக்சிம் கோர்க்சி ஆகிய உலகப் புகழ்பூத்த சோஷலிச பொதுவுடைமை வாதிகளை அறிய வேண்டுமெனில் 'தாயக ஒலி' யையே தேடவேண்டியுள்ளது. அவ்வகையில் பிரதம ஆசிரியர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியத்துக்கு நன்றி சொல்வது முற்போக்காளரின் கடமையாகும்.

ஆக, தேடல் - விடாமுயற்சி என்பவை கலந்த மன, உடல் உழைப்பால் உயர்ந்துநிற்கும் பவளவிழா நாயகன் தமிழ்த் தென்றல் தம்பு சிவசுப்பிரமணியத்தை வாழ்த்திப் பெருமிதம் கொள்வது உழைப்பின் மகத்துவத்தைச் சிலாகிக்கும் அனைவரதும் கடமையாகும்.

தமிழிலக்கியப் பணிகளோடு வாழ்க அன்பரே.

மா.பாலசிங்கம்

(மா.பா.சி)

இந்த இளைஞனுக்கா அகவை எழுபத்தைந்தா....!

உட்பூர் வீரசொக்கன்

கலைஞர் எழுத்தாளர் கவிஞர் பத்திரிகையாளர்

கடந்துபோன 25 வருடகால நட்பின் தாற்பரியத்தின் எண்ணங்கள் என்மனதை மீட்டிப் பார்க்கின்றது. இளவல் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் என்ற ஆளுமையின் சுறுசுறுப்பு எடுத்த கருமத்தை நிறைவு செய்யும் வேகம் - அதன் விவேகம் இன்முகத்துடன் அளவளாவும் பண்பு மனித நேயத்துடன் திகழும் அன்னியோன்னியம் என்பன அன்னாரிடம் அடியேன் கண்ட குணாம்சமாகும்.

யான் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தினோடு இணைந்த காலச் சூழலிலிருந்து மதிப்புக்குரிய தம்பு சிவா தமிழ் சங்கத்துடன் தன்னை விரித்துக்கொண்டு சேவா பற்றுறுதியுடன் மேற்கொண்ட பணிகளும் தொண்டுணர்வும் - அதன் பின்புலத்துடன் இச்சங்கத்தில் அன்னார் பல உயர்வுப் பதவிகளை வகித்ததுடன் அதன் வளர்ச்சிப் படிகளுக்கு படிகளாக நின்றுழைத்ததுடன், முன்னேற்றத்துக்கும் கால்கோள் இட்டார். அதன் பதிவுகள் இன்றும் அடையாளப்படுத்தி நிற்கின்றன.

தமிழ் தென்றல் தம்பு சிவா ஐயா இன்று எழுபத்தைந்து ஆண்டை பூர்த்திசெய்து பூரித்த விழாவை பூரிப்படைவதை நினைக்கும் போது அன்னார் அடையாளப்படுத்தி நிற்கும் சேவைப் பணிகள் தொண்டுள்ளம் தொட்டதெல்லாம் பிரகாசித்து நிற்கும் எழுத்துருவாக்கங்கள் என்பன வெள்ளிடைமலை போல் துலங்கி வருவதை பார்க்கின்றோம்.

கலாபூஷணம் தம்பு சிவா ஆளுமை பன்மைத்தன்மை கொண்டவர். அவரின் சிறுகதை ஆக்கம் எழுத்துருவாக்கம் கட்டுரை செந்நெறிகள் விமர்சன உரைகள் சொற்பொழிவுகள் இதழாசிரியர் என்ற பன்முகங்கள் அன்னாரின் நேர்த்தியான திறமைகளை கோட்டிட்டுக் காட்டுகின்றன.

திரு தம்பு ஐயா சவால் நிறைந்த எதிர்மறை கருத்துக்களைக்கூட தந்துணியோடு நெஞ்சுறுதி நேயத்துடன் நகர்த்தி சமாளிக்கும் மனம் கொண்டவர். அன்புறவுகொண்ட உழவன்பர் தம்பு சிவா ஐயா அவர்கள் நல்ல சிந்தனை வேட்கையும் மற்றவர்களைக் கவரக்கூடிய ஆற்றலும் ஆளுமையும் - இனிமையான சொல்லாடலும் நண்பர்களை நோகாவண்ணம் அழைத்து அணைத்து செல்லும் உறவும் கொண்டதுடன் மாற்றான் கருத்துக்களை மதிப்பளித்து மதிக்கும் தன்மையுடன் பழகும் அன்னார் இரு மொழி அறிவை சரளமாகப் பேசக்கூடியவராவார்.

நல்ல குடும்பம் பல்கலைக்கழகம் என்பதற்கிணங்க ராதாதேவியை மணந்து மாண்புடனே வாழ்ந்து வாழ்க்கையை வளம்படுத்தி தனது மனத்துக்கேற்ற மகளான மாதுமையையும் ஈன்றெடுத்து புகழும் பெற்று மகிழ்ச்சியான வாழ்வு என்பதை கட்டியம் கூறுவதாக இருக்கின்றது.

இன்றைய நாயகன் மதிப்புக்குரிய கலாபூஷணம் தம்பு ஐயாவுக்கு பவள விழா ஆண்டா என்பதை எனக்கு நம்ப முடியவில்லை. இவ் விழா காணும் இன்றைய மன்னன் திரு. தம்புஐயா இவ்வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து என்றும் இதுபோல பல விழாக்களைக் கண்டு பூரித்து ஆரோக்கியத்துடன் செழிப்புடனே செல்வ வளங்களையும் நீடித்த ஆயுளுடன் வாழ இறைவன் திருவடி நிழலில் வேண்டி நிற்கும் இவன்

உட்பூர் வீரசொக்கன்

வாழி

தாயக ஒலியில்

தமிழ் வளர்த்தாய்

தயங்காப் பற்றுடன்

தரணியில் காலும் பதித்தாய்

மயங்க மனம் சிறக்க

ராதாதேவி கரமும் பிடித்தாய்

மங்கா புகழ் பாடும்

மாதுமை என்னும் மகளும் கண்டாய்

வாழ்வில் வளம்பெற

வண்ணத்தமிழும் வடித்தாய்

மக்கள் மன்றில் - உன் புகழ்

ஓங்க வாழி பல்லாண்டு - வாழியவே!

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

நூறாண்டுகாலம் வாழ்க! நண்பரே!

- செங்கதிரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணன்.

2005 ஆம் ஆண்டென்று நினைக்கிறேன். நான் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இலக்கியச் செயலாளராகவும் அதன் மாதாந்த வெளியீடான சிற்றிதழ் ஒலையின் ஸ்தாபக ஆசிரியராகவும் விளங்கிய காலம் நண்பர் வ. சிவஜோதி (கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்) அவர்கள் 'தம்புசிவா'வை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அப்போது அவர் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க உறுப்பினராகக் கூட இல்லை.

ஆனால் பின்னர் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஓர் அலுவலராகப் பணியாற்றி அதன்பின் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் உறுப்பினராகி ஒப்பீட்டளவில் மிகக் குறுகிய காலத்தில் சங்கத்தின் பொருளாளராகி பொதுச் செயலாளராகி தலைவராக ஓர் உச்சத்தை எட்டக் காரணம் அவரது திட்டமிடலும் கடின உழைப்பும் விடா முயற்சியும் இலக்கியப் பங்களிப்பும் ஆகும்.

எப்போதும் சிரித்தமுகத்துடன் கலகலப்பாகப் பழகும் அவரது இயல்பும் இடதுசாரிச் சிந்தனைகளின்பால் ஈர்ப்புக்கொண்ட அவரது அரசியல் போக்கும் இலக்கிய நெஞ்சமும் என்னை அவர்பால் ஈர்த்து எமது நட்பு இறுக்கமடைந்தது.

மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவந்த 'செங்கதிர்' சிற்றிதழின் ஆசிரியராக நானும் கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் 'தாயக ஒலி' சிற்றிதழின் ஆசிரியராகத் தம்பு சிவாவும் விளங்கியமை எமது இலக்கிய நட்பின் பிறிதோர் பரிமாணம் ஆகும்.

2011 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்து ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகின்ற 'கண்ணகி கலை இலக்கிய விழா'வின் கன்னிவிழாவில் (மட்டக்களப்பு மகாஜனாக் கல்லூரி கலை அரங்கில் நடைபெற்றது) கொழும்பிலிருந்து வருகை தந்து நண்பர்கள் அந்தனி ஜீவா, சி. யோதிலிங்கம் சகிதம் பேராளராகக் கலந்துகொண்ட தம்பு சிவா அவர்கள் தொடர்ந்து மட்டக்களப்பு புதுக்குடியிருப்பு கண்ணகி மகாவித்தியாலயத்தில் 2012 இல் நடைபெற்ற இரண்டாவது கண்ணகி கலை இலக்கிய விழாவிலும், மட்டக்களப்பு கிரான் மத்திய கல்லூரியில் 2017 இல் நடைபெற்ற ஏழாவது கண்ணகி கலை இலக்கிய விழாவில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராக எழுத்தாளர்கள் நீ.பி. அருளானந்தம், உடப்பூர் வீரசொக்கன் மற்றும் வீரகேசரி சுரேந்திரன் சகிதம் முதன்மை அதிதியாகவும் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்த பெருமைக்குரியவர்.

சமகாலத்தில் எழுத்தாளர் நண்பர் வவுனியூர் இரா. உதயணன் அவர்களை நிறுவனராகவும் தலைவராகவும் கொண்டு இயங்கிவரும் இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகத்தின் இணைப்பாளராக இருந்து எழுத்தாளர்களையும் கலைஞர்களையும் ஊக்குவிக்கும் வகையில் வருடந்தோறும் விருதுகளையும் கௌரவிப்புகளையும் வழங்கும் செயற்பாட்டில் தம்புசிவா அவர்களின் பங்களிப்பு பாராட்டுக்கும் பதிவுக்கும் உரியதாகும்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தினூடாகவும் இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகத்துடன் இணைந்து இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகத்தினூடாகவும் தாயக ஒலி சிற்றிதழினூடாகவும் தனது சொந்த ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகளினூடாகவும் முழுநேர இலக்கியப் பணி ஆற்றுகின்ற நண்பர் தம்பு சிவாவின் அரிய பணிகள் அவரது பவள விழாவையும் தாண்டி அகவை நூறாண்டு வரை நீடிக்க வேண்டுமென்று நெஞ்சார வாழ்த்துகின்றேன்.

செங்கதிரோன், த.கோபாலகிருஷ்ணன்

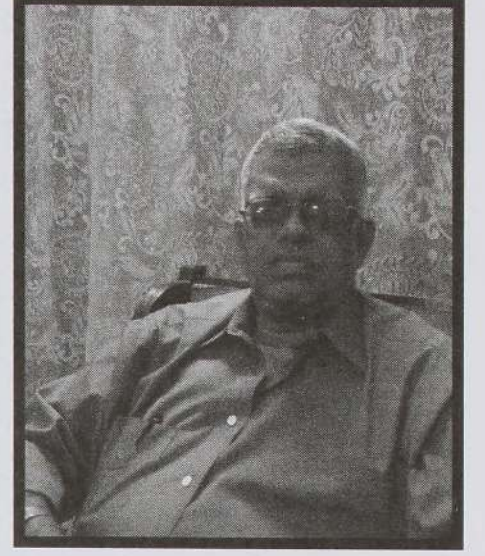
607, பார் விதி, மட்டக்களப்பு.

தொ.பே: 0771900614

மின்னஞ்சல் : senkathirgopal@gmail.com

வாழ்த்துகிறேன்

வீரகத்தி தனபாலசிங்கம்,
தினக்குரல் முன்னாள் பிரதம ஆசிரியர்

அன்புக்குரிய நண்பர் தம்பு சிவா அவர்கள் அகவை எழுபத்தைந்தில் தடம்பதிப்பதை முன்னிட்டு வாழ்த்துவதற்கு எனக்கு கிடைத்த இச்சந்தர்ப்பத்தை மிகுந்த பெருமையாகக் கருதுகிறேன். அதேவேளை அவர் இலக்கியப்பணியிலும் அரை நூற்றாண்டை நிறைவுசெய்திருப்பது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

தம்பு சிவா அரசாங்க சேவையில் இருந்த காலத்திலும் சரி அதிலிருந்து ஓய்வுபெற்றதற்கு பின்னரான காலத்திலும் சரி சமூகசேவையில் தன்னை அர்ப்பணித்தவர். நான் அவருடன் சுமார் ஒரு தசாப்தத்துக்கு மேலாக நெருக்கமாகப் பழகியிருக்கின்றேன். குறிப்பாக கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தின் செயற்பாடுகளில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி துடிப்புடன் அவர் இயங்கிவருவதை அவதானித்திருக்கிறேன். தமிழ்ச் சங்கத்தின் இன்றைய வளர்ச்சியைப் பற்றி பேசும்போது தம்பு சிவாவின் பங்களிப்பை குறிப்பாக நினைவுபடுத்துவதை எவராலும் தவிர்க்கமுடியாது.

தம்புசிவா தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவராக இரு பதவிக்காலங்களுக்கு பணியாற்றியபோது சங்கத்தின் செயற்பாடுகளில் ஒரு புதுவித உத்வேகத்தை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. சங்கத்தின் தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகளிலும் சங்கத்தின் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை மேம்படுத்துவதிலும் அவர் காட்டிய அக்கறை சொல்லுந்தரமன்று. தொடர்ந்தும் சங்கத்தின் நிதிச்செயலாளராக பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கும் தம்பு சிவா இன்று தலைநகர் கொழும்பில் தமிழ்மக்களின் ஒரு கலாசாரக் கேந்திரநிலையமாக விளங்குகின்ற சங்கத்தை மேலும் எவ்வாறு மேம்படுத்துவது என்பதைப் பற்றியே எப்போது சிந்திப்பவராக இருக்கிறார்.

அதுபோக, இடதுசாரிக் கொள்கைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டவரான தம்புசிவா அரசாங்க சேவையில் இருந்தகாலத்தில் அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சங்கத்தின் முக்கியமான உறுப்பினராகப் பணியாற்றியதுடன் அந்த தொழிற்சங்கத்தின் உத்தியோகபூர்வ பத்திரிகையான 'சமதர்மம்' ஆசிரியர் குழுவில் இருந்து செயற்பட்டிருந்தார். இன்றும் அவர் இடதுசாரிக் கொள்கைகளையே பின்பற்றிவருகிறார். அவரின் இலக்கியப் படைப்புகள் பெரும்பாலும் சமூகத்தின் பின்தங்கிய மக்கள் பிரிவினரின் தேவைகளையும் நலன்களையும் பிரதிபலிப்பவையாகவே இருக்கும். அவர் ஒரு தரமான பத்திகையாளரும் கூட. தன்னந்தனியனாக "தாயக ஒலி" என்ற மாதம் இரு சஞ்சிகையை வெளியிட்டு புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகத்தின்கைகளில் தவழவிடுகிறார் என்பது முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். ஒரு தனிப்பட்ட குறிப்பொன்றை இச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறவேண்டியது எனது கடமையாகும். அதாவது நான் தினக்குரல் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராக பணியாற்றிய காலத்தில் எழுதிய ஆசிரிய தலையங்கங்களில் மிக முக்கியமானவை என்று கருதியவற்றை தொகுத்து இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் அவர்களின் புத்தகப்பூங்காவின் வெளியீடாக 2010 டிசம்பரில் வெளிக்கொணர்ந்தேன். 'ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன்' என்ற அந்த நூலின் பிரதிகளை லண்டனுக்கு எடுத்துச் சென்று அங்கு சிறப்பான முறையில் அறிமுக விழாவையும் நடத்தியவர் நண்பர் தம்புசிவா. வேறு எவருமே தானாக முன்வந்து இத்தகைய உதவியை எனக்கு செய்திருப்பார்கள் என்று என்னால் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. அவருக்கு நான் என்றென்றைக்கும் நன்றிக் கடன் பட்டவன்.

தம்புசிவா அவர்கள் ஆரோக்கியத்துடன் நீடுழி வாழவேண்டும். அவரது சமூகசேவையும் இலக்கியப் பணியும் தொடரவேண்டும். மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்.

வீரகத்தி தனபாலசிங்கம்
9, 1/5 அல்விஸ் பிளேஸ்,
கொழும்பு 13,
011 2331 906

வாழ்த்துப்பா

கலாபூஷணம் பண்டிதை மைமூனாகாதர் செயினுலாப்தீன்
(நல்லம்மா அதிபர்)

அன்புச் சகோதர,

வணக்கங்கள் பல, உங்களின் அகத்துக்கு இறைவன் நல்லருள்
புரிவானாக!

உங்களின் சேவையையும், திறமையையும் இன்று நீங்கள்
ஈடுபட்டுக் கொண்டேயிருக்கும் இலக்கியப் பணியையும் பாராட்டி
வாழ்த்துவதற்குத் தமிழில் வார்த்தைகளைக் கண்டறிய முடியாமல் தெரிந்த தமிழில் உங்களை
வாழ்த்துவதில் மனநிறைவடைகின்றேன்.

அந்த வகையில் வரும் இவ்வாழ்த்துப் பாவைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு அன்பாகக்
கேக்கின்றேன்.

நன்றி.

இப்படிக்கு அன்புச் சகோதரி.

இலக்கியப் பணியில் ஐம்பது வருடங்களைப் பூர்த்தி செய்து பொன்விழாவையும், அகவை
எழுபத்தைந்தில் தடம் பதித்து பவள விழாவையும் ஒரேநேரத்தில் கொண்டாடும் பெரும்
பாக்கியத்தை பெற்ற கலாபூஷணம், தமிழ்த் தென்றல் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் (தம்புசிவா)
அவர்களைப் பாராட்டி வாழ்த்தும் வாழ்த்துப்பா

வாழ்த்துப் பா

தமிழ்வளரத் தொண்டாற்றி 'தமிழ்த்தென்றல்' மகுடம்குடி

தமிழ்ச்சங்கத் தலைவராகி, தாயக ஒலி அதிபராக

தாரணியில் 'தம்புசிவா' தடம்பதித்துப் பிரகாசிக்கும்

கலாபூஷணம் தம்புசிவ சுப்பிரமணியம் கலைப்பணிகள்

ஆண்டைம்பது நிறைவுபெற அகவை எழுபத் தைந்தடைய

பொன்பவள விழாக்காணும் பெரும்பாக்கியத்தைப் பெற்றமன்னா

பல்லாண்டுன் பணிதொடர்ந்து நூற்றாண்டு விழாவெடுக்க

வல்லோனை வேண்டுகின்றேன் நீடுழி நீ வாழ்க!

புகழனைத்தும் இறைவனுக்கே.

மனமார வாழ்த்தும் அன்பு அக்கா

அல் மஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தர பாடசாலை ஸ்தாபக அதிபர்

நிந்தவூர்

15.2.2019

பாரெல்லாம் புகழ்பாடும் சுழற்பந்துவீச்சுக் கிறிக்கற் மன்னன் முத்தையா முரளிதரனின் முன்னறிதெய்வங்களான பவளவிழா நாயகர்கள் திரு.திருமதி முத்தையா தம்பதிகளையும் அவர்களைக் கௌரவித்த திரு.சிவசுப்பிரமணியம் (தம்புசிவா) அவர்களையும் பாராட்டி கௌரவிக்கும் வாழ்த்துப்பா.

வாழ்த்துப்பா

பவளவிழாக் கொண்டாடும் மாதாபிதா இருவரையும்
 பார்த்து மகிழும் கிறிக்கற் மன்னன் முரளிதரன் நிழற்படத்தை
 முன்னட்டை பொலிவுற முழுஉலகும் பாராட்ட
 பிரசுரித்துக் கௌரவித்த பிரதம ஆசான் தமிழ்ச் சங்கத்
 தலைவரான தம்புசிவ சுப்பிரமணியம் அனுப்பிவைத்த
 'தாயகஒலி' பார்த்ததுமே மனம் மகிழ்ந்து முத்தையா
 தம்பதிகள் இருவரையும் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவரையும்
 சீரோடும் சிறப்போடும் சிறந்த நற்சுகத்தோடும்
 பேரோடும் நீடுவாழப் பிராரத்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்.
 வாழ்க! வாழ்க! வளங்கள் பலபெற்று நீடுழி நீவிர் வாழ்க!!

மனமார வாழ்த்தும்
 மைமுனா காதர் செயினுலாப்தீன்
 நல்லம்மா அதிபர்
 அல்மஸ்ஹர் பெண்கள் பாடசாலை ஸ்தாபக அதிபர்
 நிந்தவூர்
 14.10.2017

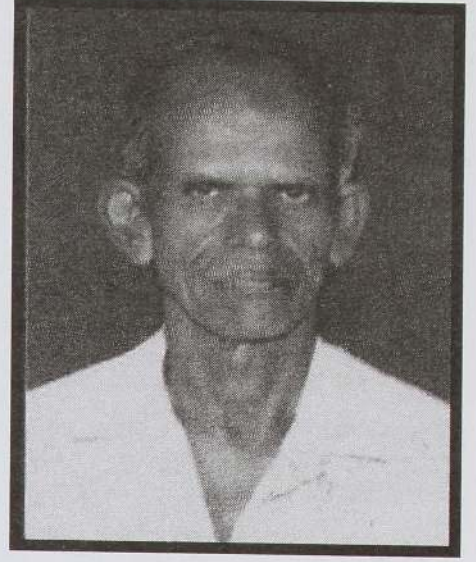

இணுவில் மண்ணின் பெருமை காக்கும்

கலாபூஷணம் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம்

- கலாபூஷணம் மூத்ததம்பி சிவலிங்கம்

ஓய்வுநிலை கிராமஉத்தியோகத்தர், எழுத்தாளர், ஆய்வாளர்
(நன்றி : இணையிலி)

இணுவில் மேற்கைச் சேர்ந்த தம்பு - தையல்நாயகி தம்பதியினரின் மகனாக 24.02.1944 இல் பிறந்தார். இணுவில் சைவமகாஜன வித்தியாசாலையிலும், கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியிலும் கற்றார். கொழும்பு உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தில் அரசாங்க சேவை எழுதுவினைஞராக இணைந்து பின் வரி உத்தியோகத்தராகப் பதவி உயர்வுபெற்றார். அதைத் தொடர்ந்து மாலைதீவு அரசு நிறுவனமான S.T.O வில் உதவிக் கணக்காளராகக் கடமையாற்றினார். இலங்கை திரும்பிய இவர், வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையின் பதிப்பகத் திணைக்களத்தில் உதவிப் பணிப்பாளராக எட்டு வருடங்கள் கடமையாற்றினார்.

இவர் தமது எழுத்தாற்றலினால் 'கற்பகம்' சஞ்சிகை ஆசிரியராகத் தடம்பதித்தார் கடந்த 50 வருடங்களாக எழுத்துத் துறையில் பிரகாசிக்கும் இவர் சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை திறனாய்வு, பத்தி போன்றவற்றைத் தமது திறமையால் நாள் வார ஏடுகள், சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவர உதவுகிறார். இவரின் திறமைக்கு உதாரணமாக 'காலத்தால் மறையாத கற்பகம் இதழ் சிறுகதைகள்' மற்றும் 'சொந்தங்கள்', 'முதுசம்' போன்ற சிறுகதைத் தொகுதிகள், 'முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள்' கட்டுரைத் தொகுதி என்பன நூலுருவில் வெளிவந்துள்ளன.

இவரின் படைப்பில் நூற்றியிருபது சிறுகதைகள், இருநூற்றைம்பது கட்டுரைகள், முன்னூற்றைம்பதுக்கும் மேற்பட்ட திறனாய்வுகளும் வெளிவந்துள்ளன. இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் "கலைக்கோலம் நிகழ்ச்சியில் முப்பது இலக்கியச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

இவர் தமது எழுத்துத் துறையில் தம்பு சிவா, த. சிவா, தேடலோன், இணுவை வசந்தன், இணுவை மாறன், சிவநித்திலன், இணுவையூர் தொண்டு முதலான புனைபெயர்களில் வலம் வந்துள்ளார்.

இவரின் 'கற்பகம்' இலக்கியச் சோலையிலிருந்து பண்டிதர் இ. வடிவேல், சி. மாதுமை, வி.எஸ். குமார் ஆகியோரின் நூல்கள் பதிப்பாசிரியர் என்ற தகைமையில் வெளிவந்தன.

இவரின் எழுத்துக்காக 2010 இல் கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் விருது, மற்றும் 2011 இல் 'சொந்தங்கள்' சிறுகதைத் தொகுதிக்கான நாமக்கல் கு. சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை விருது ஆகியன கிடைத்தன. மேலும் 'சொல்லின் செல்வர்', 'தமிழ்த் தென்றல்' என்னும் கௌரவப்பட்டங்களும் கிடைக்கப்பெற்றார்.

இவரின் இலக்கியத்துறைக்காக இலங்கை அரசின் உயர் விருதான 'கலாபூஷணம்' விருது 2012 இல் கிடைத்தது. இவரின் பொதுப் பணியாக இணுவில் திருவூர் ஒன்றியத்தின் செயலாக்க உறுப்பினராகவும், இணுவில் மத்திய கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக் கிளையின் தலைவராகவும் செயலாற்றியுள்ளார்.

9136 CP

இணுவில் திருவூரின் சிறப்பான அணிகலனாக ஒலித்த இருமாதமொருமுறை வெளிவந்த 'இணுவில் ஒலி' என்ற சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகச் செயற்பட்டிருக்கின்றார். 'இணுவில் ஒலி' இருதிங்கள் ஏடு முதன் முதல் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் 24.10.2012 அன்று வெளியீட்டு விழாவாக வெளிவந்தது. தொடர்ந்து இரு மாதமொரு சஞ்சிகையாக ஒரு வருடத்துக்கான ஆறு சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்துள்ளமை சிறப்பாகும். ஆசிரிய தலையங்கத்துடன் பலவகைப்பட்ட ஆக்கங்களைப் பலதரப்பட்ட வயதினரும் விரும்பிப் படிக்கக்கூடிய வகையில் உருவாக்கி வழங்கியுள்ளார். இவரின் சமூக, கலை இலக்கியப் பொதுப் பணிகள் எம்மண்ணின் பெருமைக்கு அணிகலனாக அமைந்துள்ளன. இத்தகைய பெருமைக்குரியவரை வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்.

வாழ்க வளமுடன்

மூ. சிவலிங்கம்

இணுவில்

**கலாயுஷணம் விருது பெற்று
இணுவில் திருவூருக்குப்
பெருமை தேடித்தந்த
வித்தகர்கள் ஐவருக்கான
பாராட்டு விழா**

16.03.2013 - கொழும்பு

வெளியீடு : இணுவில் திருவூர் ஒன்றியம்

தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு சிவா) அவர்கள்

- சு. திருஞானசம்பந்தர்
Retired FAO Representative

தம்புசிவா அவர்கள் 'தாயக ஒலி' சஞ்சிகை வெளியிட்டு வைத்த பின்னர் எனது உறவு நெருக்கமானது. அவர் தாயக ஒலியின் பிரதம ஆசிரியர். நான் சந்தாக்காரன். பின்னர் அவர் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். எங்கள் உறவும் வலுப்பெற்றது. அவரது ஆளுமை தமிழ்ச்சங்கத் தலைவராக இருக்கும் பொழுது மிகத் துல்லியமாக எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. அவருக்கு தமிழ் மொழியில் அதீத பற்று உண்டு. சிறந்த பேச்சாளர். எல்லோருடனும் மிகவும் அன்பாக பழகுவார். தமிழ் மக்கள் உயர்வடைய வேண்டும் என்ற சிந்தனையாளர். 'தமிழ் மக்களுக்கான தமது பணியை அரசியல் ரீதியாகவும் முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பதில் மிகவும் ஈடுபாடுடையவர். இப்படியான பெரியவர் பல்லாண்டு காலம் வாழ இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன். அவருடைய கலை, இலக்கிய சமூக நலப் பணிகள் சிறப்புடன் தொடர எனது நல்வாழ்த்துக்கள்.

S. THIRUGNANASAMBANTHAR
B.Sc.Eng.M.Eng., C.Eng., M.I.C.E.(UK)
M.C.I.W.E.M.(UK), M.I.E.(SL), F.A.S.C.E., F.C.I.M.(UK)
Retired FAO Representative

மங்காய் புகழொடு வாழ்க!

உவந்துன்னை வாழ்த்துகிறேன்
உத்தமனே உயிர் நண்பா!
பல்கலைகள் பலகண்ட
பார்போற்றும் பண்பாளனே!
சொல்நெறி என்றும் தவறாத
செல்நெறி ஆக்கம் தந்தவனே!
கற்றவர்கள் அவையினிலே
கலங்காது கருத்துரைப்பவனே!
ஏழைகளின் பங்காளனாய்
ஏற்றம்காண உழைப்பவனே!
மறத்தமிழன் மாண்புக்காய்
மனந்துணிந்து நிற்பவனே!
மனமுகந்து வாழ்த்துகிறேன்
மங்காத புகழொடு வாழ்வென்று!
வணக்கம்

அன்பு நண்பன்.

- சி. அருந்தவநாதன் -
(இலண்டன்)

வாழ்க் வாழ்கவே!

எழுத்தாளர், 'இதழ்' ஆசிரியர்
வயது எழுபத்தைந்திலும்
'வெளுத்து' வாங்குபவர்
வெவ்வேறு துறைகளிலும்
பழுத்தவர் தமிழ்ப்
பண்பாடு, அறிவில்
வழுத்துகின்றேன், இன்னும்
ஆண்டு பல
வாழ்க, வாழ்க என்று

வாகரைவாணன்

ஆரணி அகம்,
நாவற்குடா கிழக்கு,
மட்டக்களப்பு

நாயகர் தம்பு சிவா!

ஒளியிலா இளைஞருக்கு ஒலியுடன்
ஒளிவழங்கும்
சுளியிலா உளியைப்போன்று
உளவளம் பாச்சுகின்ற
களிகொள்ளும் பவளவிழா
நாயகர் தம்புசிவா
வழியினில் தடம் பதித்துத்
தனிவளையமைப்போம் வாரீர்
அன்பன்
க.சரவணமுத்து

கனந்தங்கிய பெருந்தகை

-கலாபூஷணம் வ. செல்லத்துரை -

இலங்கைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் உயர்திரு தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் ஐயா, அவர் குடும்பத்தினருக்கு விளம்பி வருடம் 2018இல் வரும் தீபாவளி சுபத்திருநாளில் தாங்களும் தங்கள் குடும்பத்தினரும் இறைவன் இறைவி திருவருள் பெற்று நீழி வாழ வேண்டுமென நானும் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன். 2017 ஆம் ஆண்டு தமிழ்ச் சங்கத்தினால் மிகச் சிறப்புற நடாத்திய அநேக இசைக் கலைஞர்களை அழைத்துக் கௌரவமளித்தும் 'தலைக்கோல்' என பெருவிருதுகளையும் வழங்கி தங்களுடைய தலைமையில் பெருவிழாவாக நடாத்தி வைத்தீர்கள். இதைச் சைவத்தமிழ் மக்கள் கண்டுகளித்து மகிழ்ந்தமை போற்றக்கூடிய விழாவாக இன்றும் நினைவில் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

2017 ஆம் ஆண்டில் நடாத்தி வைத்த பவளவிழாவில் என்னையும் மூத்த கலைஞர்களில் ஒருவரைக் கௌரவித்தும் தலைக்கோல் விருதினை வழங்கியும் 'நாவலர்' பெருமானின் திருஉருவத்தையும், வழக்கிக் கௌரவித்தமை என்றும் என் இசை வாழ்வில் மறக்க முடியாத வைபவமாகவே நினைந்து வாழ்கின்றேன். கலைஞர்கள் எங்கெங்கோ இருக்கிறார்களோ அவர்கள் இருப்பிடம் தேடிக் கஷ்டப்பட்டு தாங்கள் பெரும் சிரமத்தின் மத்தியிலும் தேடிவந்து என் கௌரவப்பட்டத்துக்கான 'தலைக்கோல்' விருதையும் எம்பெருமான் நாவலர் உருவப் படத்தையும் வழங்கிச் சென்றமையை நாம் எப்படி மறப்பது? தாங்கள் இவற்றைச் சிரமத்தின் மத்தியிலும் சிறப்பாக நடாத்திவரும் திருமகனாகவே போற்றப்படும் வருகிறீர்கள்.

வாழ்க வளமுடன்

வ. செல்லத்துரை

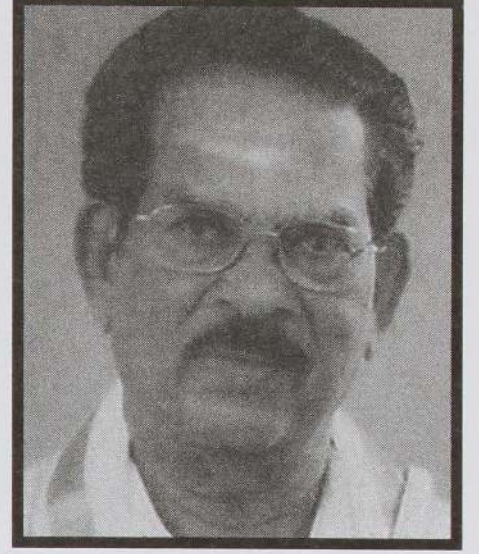

வாழ்த்துச் செய்தி

திருப்பணித் தவமணி சி. தியாகராஜா

உப தலைவர்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் சபை

சைவமும் தமிழும், தமிழ் இசையும் இசைக் கலைஞர்களும் இலக்கிய விற்பன்னர்களும் சைவச் சிவாலயங்களும் நிறைந்த இணுவில் கிராமத்தில் தம்பு தம்பதிகள் பெற்ற தவப்பயனாய் சிவசுப்பிரமணியம் பிறந்தார். அவர்களின் எழுபத்தைந்தாவது அகவையில் கால் பதிக்கும் நன்நாளில் அவர் ஆற்றிக்கொண்டிருக்கும் இலக்கியப் பணிகள் தொடரவும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்துடன் இணைந்து ஆற்றுகின்ற பணியும் இன்னும்பல கைங்கரியங்களும் மேலும் தொடர்ந்து செயற்பட எல்லாம்வல்ல கௌரி அம்பாள் சமேத கேதீஸ்வரப் பெருமானைப் பிரார்த்தித்து நோய் நொடியற்ற சுகவாழ்வு வாழ வாழ்க்கைத் துணையுடனும் பிள்ளைகளுடனும் சுற்றம் சூழ வாழ வாழ்த்துகின்றேன்.

நீங்கள் பிரதம ஆசிரியராக இருந்து வெளியிடும் மாத சஞ்சிகை 'தாயக ஒலி'யின் அட்டைப் படத்தில் தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகளின் படம் பிரசுரித்தமை பாராட்டிற்குரியது.

இப்படிக்கு

சி.தியாகராஜா

S. T. R.

மாமனாருக்கு மருமக்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

வே. பிரேமகுமார்

வே. பிரேமச்சந்திரன்

வே. பிரேமரஞ்சன்

வே. பிரேமதயாளன்

(மருமக்கள்)

பிரபல எழுத்தாளராகவும், சமூகத் தொண்டனாகவும் விளங்கும் எங்கள் அன்பு மாமா மதிப்புக்குரிய தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தமது பவளவிழாவைக் கொண்டாடுகின்ற இந்தவேளையில் அவரை வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

சின்னஞ்சிறு வயது முதல் எங்கள் எதிர்கால முன்னேற்றத்தைக் கருத்தில் கொண்டு தமது சகோதரியின் பிள்ளைகளாகிய எங்களை தமது சொந்தப்பிள்ளையிலும் மேலாகப் பாசத்துடன், அன்பும் அரவணைப்பும் தந்து வாழவைத்தபெருமை அவரையே சாரும். வேண்டிய போதெல்லாம் எங்களுக்குத் தேவையானவற்றைப் பெற்றுத்தந்து எமது கல்வியின் முன்னேற்றத்துக்காக அக்கறையுடன் உந்துசக்தியாக இருந்து வழிகாட்டிய பெருமைக்குரியவர். நாங்கள் எங்கள் பெற்றோரை இழந்துநின்ற வேளையில் எமக்கு ஆறுதல் தந்து பாசப்பிணைப்புடன் எம்மை அரவணைத்து முன்னேற்றத்திற்குத் தம்மாலான முழு ஒத்துழைப்பையும் வழங்கியவர் எமது மாமாவே. எமது திருமணங்களை முன்னின்று நடத்தி தாய்மாமன் என்ற நிலையில் தமது மேலான பங்களிப்புகளை வழங்கியவகையில் அவர் பெருமைக்குரியவரே. எங்கள் பிள்ளைகள் மேல் மிகுந்த பாசம் கொண்டவராக அவர்களின் முன்னேற்றகரமான வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக இருந்து அவர்களின் கல்விக்கும் மற்றும் செயற்பாடுகளுக்கும் ஆதரவு நல்கிவருகின்றார். அவர்கள் பங்குகொள்ளும் பேச்சுப்போட்டி எழுத்துப்போட்டி என்பவற்றுக்கான ஆக்கங்களை உடனுக்குடன் எழுதி வழங்கி அவர்கள் வெற்றிபெற வேண்டும் என்ற அக்கறையுடன் உற்சாகமாகச் செயற்படுவார்.

தமக்குக் கிடைக்கும் அன்பளிப்புப் பொருட்களை தாம்பாவித்து அழகு பார்ப்பதிலும் பார்க்க, தமது மருமக்கள் பாவிப்பதே சிறப்பானது என்ற நல்தோக்கத்துடன் அடிக்கடி எங்களுக்கு வழங்கிக்கொண்டே இருப்பார். மேலும் பேரப்பிள்ளைகளுக்கு (எங்கள் பிள்ளைகள்) பிறந்த நாள் பரிசுகள், கைவிசேடம் என்று வழங்கி அவர்களையும் மகிழ்ச்சியாக வைத்திருப்பார். இன்னும் அவரைப் பற்றிச் சொல்வதானால் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். எங்கள் குடும்ப வாரிசுகளில் மூத்த முதன்மையானவராகப் பல்சிறப்பும் பெற்று வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் எங்கள் அன்பு மாமனார் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பல முன்னேற்றங்களைக் கண்டு நீண்ட ஆயுளுடன் சிறப்பாக வாழ வாழ்த்துகின்றோம்.

என்றும் அன்புடன்

மருமக்கள்

மேலும் எங்கள் அன்பான வேண்டுகோளை ஏற்று திருமிகு தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின் பவள விழா மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்திகளைத் தந்துதவிய பெருந்தகைகளுக்கு எமது மேலான நன்றியினை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

எழுத்துப் பணி சிறக்கட்டும்!

திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை
ஆசிரியர்
“கலைக்கேசரி” (வீரகேசரி)

திரு. தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தாம் 75 ஆம் அகவையை அடைவதை முன்னிட்டு வெளியிடவுள்ள சிறப்பு மலருக்கு ஒரு வாழ்த்துரை வழங்குமாறு கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க இவ்வாழ்த்துரையை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இவரை நான் கடந்த பல வருடங்களாக அறிவேன். அன்பும் பண்பும் நிறைந்த ஒருவர். வீரகேசரியில் நாம் ‘சங்கமம்’ என்னும் அனுபந்தத்தைப் பொறுப்பேற்று நடத்திவந்தவேளையில் இவர் இலக்கியம் தொடர்பான கட்டுரைகள் பலவற்றை சில புனைபெயர்களில் அயராமல் எழுதிவந்ததை, நன்றியுடன் நினைவில் கொள்கிறேன்.

“காதலையும் இருமலையும் மறைக்க முடியாது” என்பர். கூடவே இலக்கியரசனை உணர்வும், அதனடியாகப் பீறிடும் எழுத்து மோகமுங்கூட மறைக்க முடியாதவை என்றால் யார் மறுப்பர்? கற்கும் ஆவல் தூண்ட, கற்றுக்கொண்டே, அரசு ஊழியராக தொடர்ந்து வெளிநாட்டில் தொழில் புரிபவராக, தனியார்துறை ஊழியராக பின் உதயன், கூடரொளி பத்திரிகை எழுத்தாளராக, என்றவாறு தமது ஆற்றல்களை வளர்த்துக்கொண்ட திரு. தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் எழுத்துத் துறையில் பெரும் ஆர்வம் கொண்டவர். இளம் வயதிலேயே அரசு ஊழியராக கடமை புரிந்த வேளை நண்பர்களின் உதவியுடன் ‘கற்பகம்’ என்னும் இலக்கிய மாத சஞ்சிகையை சிறிதுகாலம் நடத்தினார் என்பது இவரது இலக்கிய ஆர்வத்தின் ஒரு வெளிப்பாடே. இச்சஞ்சிகை அப்போது பேராசிரியர் கைலாசபதியின் கவனத்தைப் பெற்றது என இவர் குறிப்பிடுகிறார். பேராசிரியர் க. கைலாசபதியுடன் மட்டுமன்றி நீர்வை பொன்னையன், செ. யோகநாதன், செ. கதிர்காமநாதன் போன்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுடன் தொடர்பினை வளர்த்துக்கொண்டதோடு, தமது எழுத்துப்பணியையும் தொடர்ந்ததன் பயனாகப் பிறந்தது “முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள்” என்ற நூலாகும்.

‘முதுசம்’, ‘சொந்தங்கள்’ ஆகியன இவரது சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல்களாகும். தாம் நடத்திய ‘கற்பகம்’ சஞ்சிகையில் வெளிவந்த சிறுகதைகளையும் தொகுத்து “காலத்தால் மறையாத கற்பக இதழ்ச் சிறுகதைகள்” என்ற தொகுப்பு நூலையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். தமிழகத்தின் சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை விருது இவரது ‘சொந்தங்கள்’ சிறுகதைத் தொகுதிக்குக் கிடைத்துள்ளமை இவரது எழுத்துக்குக் கிடைத்த ஓர் அங்கீகாரமாகும். மேலும் சஞ்சிகை நடாத்தும் ஆர்வம் மேலிட “இணுவில் ஒலி” என ஓர் இதழைத் தொடங்கிச் சிலகாலம் நடத்திய பின், அதனைத் “தாயக ஒலி” எனப்பெயர் மாற்றி, இவ்விதழ் தற்போது அனேக வாசகர்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்துவருவதும் அனைவரும் அறிந்ததே. கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராகவும் இவர் பணிபுரிந்ததையும் நாம் மறப்பதற்கில்லை. ஒரு நிர்வாக உத்தியோகத்தராக கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் சேர்ந்துகொண்ட இவர், பின்சங்கத்தின் செயலாளர் பதவி உட்படப் பல பொறுப்புகளை ஏற்று பணிபுரிந்ததுடன் தலைவராகவும் சிறப்பாகக் கடமையுபரிந்துள்ளார். தற்போது நிதிச் செயலாளராக உள்ளார்.

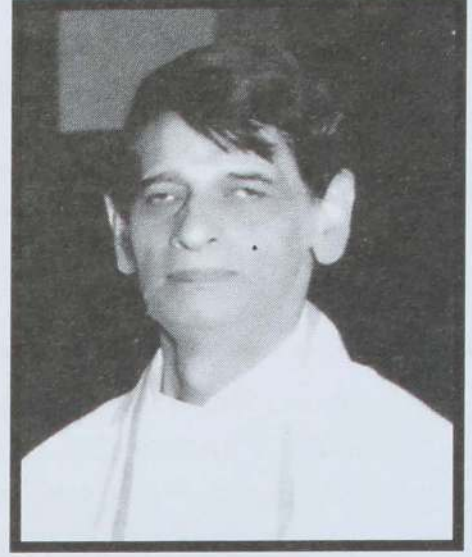
திரு. தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின் தமிழ்ப் பணியும், எழுத்துப் பணியும் மேலும் சிறக்க வேண்டும் என எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

25/18, மருதானை வீதி
3ஆம் குறுக்குத்தெரு,
ஹெந்தனை, வத்தளை

நல்வாழ்த்துக்கள்

ஷெல்லிதாசன்

அன்று-

எழுபதுகளில் 'கற்பக'த்தின் வாரிசாக
இலை, இலக்கிய உலகில் தடம்பதித்து
இன்று-

இரண்டாயிரத்துப் பத்தொன்பதில்
'தாயக ஒலி'யாக பரிணமித்தவரும்,
ஐந்த தசாப்த காலங்களாக
எனது எழுத்துலக பயணத்துக்கு
தனது சிற்றிதழ்கள் மூலம்
உந்துசக்தியாக திகழ்ந்தவர்
என்ற ரீதியிலும்

அதை நன்றியுடன் நினைவு கூரவேண்டிய
கடப்பாடுடையவனாக நான்

இருப்பதாலும்,

அகவை 75ல் கால்பதிக்கும்

எழுத்தாளரும், பத்திரிகை ஆசிரியருமான
திரு. தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு சிவா)

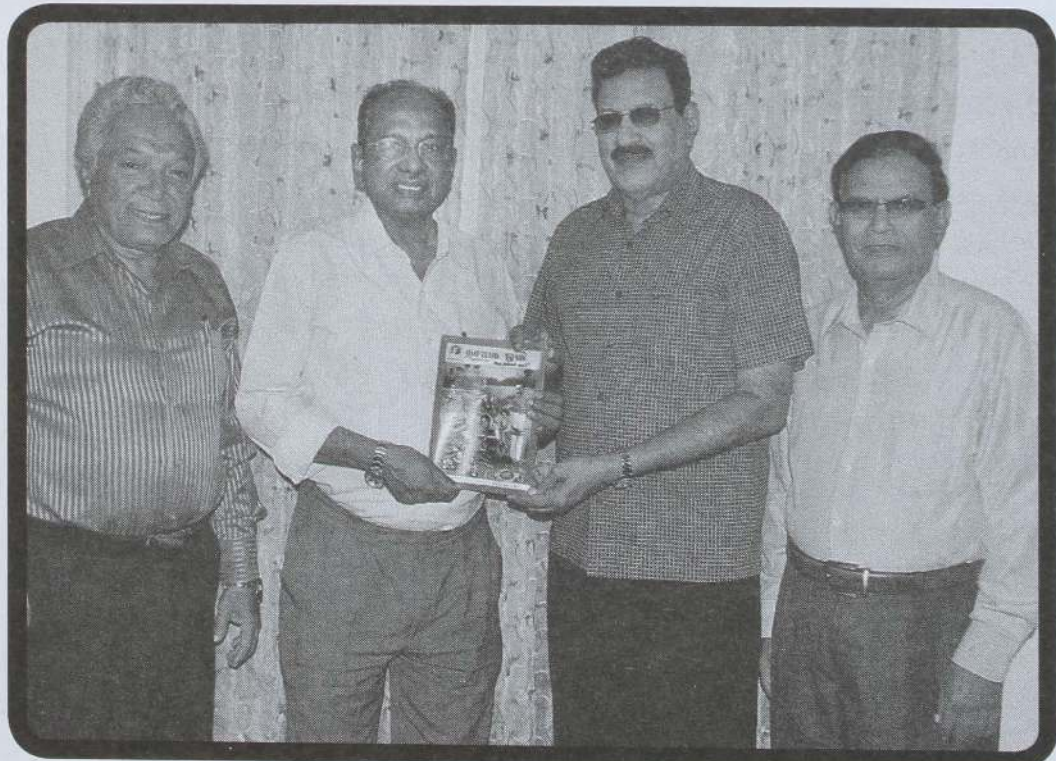
அவர்களுக்கு பிறந்தநாள்

நல்வாழ்த்துக்களை நான் தெரிவிப்பதில்
மகிழ்வடைகிறேன்.

(1971 பங்குனி- சித்திரை 'கற்பகம்' இதழில்
எனது 'புதுவாழ்வு' என ஆரம்பித்து 2019
பங்குனி- சித்திரை எனது 'இதழ் இழந்த
இன்பம்' என்ற கவிதைவரை பிரசுரித்த
இவ்விரு இதழ்களையும் கூட இவ்வேளை
நன்றியுடன் நான் நினைவுகூருகின்றேன்.)

அன்புடன்

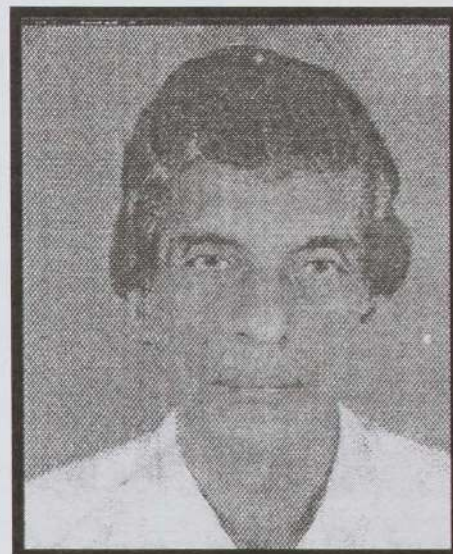
ஷெல்லிதாசன்

எழுத்தினால் பெருமை பெற்றவரை

இதயபூர்வமாக வாழ்த்துகிறேன்!

- அ. கனகசூரியர் -
சுன்னாகம்

வடமாநிலத்தின் வலிகாமம் பகுதியிலுள்ள இணுவில் கிராமத்திற்கு ஒரு தனித்துவச் சிறப்புண்டு. பல அறிஞர் பெருமக்களையும், கலைஞர்களையும், எழுத்தாளர்களையும் பெற்றெடுத்த பெருமைக்குரியது. இத்தகைய சிறப்புமிகு கிராமத்தில் தோன்றி, நாடளாவிய ரீதியில் மட்டுமல்ல, சர்வதேச ரீதியிலும் எழுத்தினால் ரசிகர்களின் பேரபிமானத்தைப் பெற்றுள்ள தம்பு சிவா அவர்கள், தன் வாழ்க்கைப் பயணத்தில் எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளையும் நிறைவுசெய்வது பெருமைக்குரிய விஷயமாகும்.

'விளையும் பயிரை முளையில் தெரியும்' என்பதுபோல, இவர் தனது மாணவப் பெருவத்திலேயே எழுத்து, பேச்சு துறைகளில் ஆர்வம் காட்டி வந்திருப்பதும், அதனூடாக பல வெற்றிகளை ஈட்டியிருப்பதும் வரலாற்றுப் பதிவாக உள்ளது. எழுத்துத் துறையில் இவரது ஈடுபாடும், தீவிர பங்களிப்பும் காத்திரமான வகையில் அமைந்திருப்பதை சிறப்பாகச் சொல்லலாம்.

கலை இலக்கிய உலகில் கட்டுரையாசிரியராக, சிறுகதை எழுத்தாளராக, கவிஞராக, விமர்சகராக, இதழாசிரியராக பல்துறைச் சிறப்புகளுடன் திகழும் தம்பு சிவா அவர்கள் அன்று, கற்பகம் சஞ்சிகை மூலம் ஓர் இதழாசிரியராக அறிமுகமாகி அரும்பு, அர்ச்சுனா (ஆகியவற்றின் ஆசிரியர் குழுவிலும்) தமிழ்த் தென்றல், ஓலை, இணுவில் ஒலி முதலான வெளியீடுகளுக்கும் ஆசிரியராக இருந்தவர். இப்போது சர்வதேச ரீதியில் பிரபலம் பெற்றிருக்கும் 'தாயக ஒலி' எனும் இரு திங்கள் ஏட்டின் பிரதம ஆசிரியப் பணியில் நாற்பது இதழ்களை வெளியிட்ட பெருமையானது, பவள விழா காணும் இவ்வேளையில் இவரது கலை இலக்கியப் பணியின் உன்னதநிலையை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இவர், இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம் ஆகியவற்றின் இணைப்பாளராகவிருந்து ஆற்றிவரும் இலக்கிய சேவை ஊடாக இன்னொரு வகையில் சிறப்புப் பெறுகிறார். கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் உறுப்பினராக இணைந்து குழுக்களின் செயலாளர், துணை செயலாளர், பொதுச் செயலாளர், துணைத் தலைவர், தலைவர் போன்ற பதவிகளின் ஊடாக ஆற்றிய பணிகளும் காலத்தால் மறக்கப்படமுடியாதவை.

ஈழத்து மூத்த எழுத்தாளரான நண்பர் தம்பு சிவா அவர்கள் பவள விழா காணும் இவ்வேளையில், இவரது எழுத்துப் பணி மேலும் எழுச்சிபெறுவதற்கும், சிறப்பான தேக ஆரோக்கியத்திற்கும் இறையருளை வேண்டிப் பிரார்த்தித்து, இதயங்கனிந்த நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அ.கனகசூரியர்
130, கே.கே.எஸ். வீதி,
சுன்னாகம்.

மரபுவழி பேணி நிற்கும் மறுவழிச் சிந்தனையாளர்!

- கலாயுஷணம், இலக்கிய வித்தகர் காசுபதி நடராசா -
(சமாதான நிதிவான்)

“இந்த உலகம் கோழைகளுக்கல்ல, ஓடமுயலாதே, வெற்றியோ
தோல்வியோ எதிர்பார்க்காதே”

- சுவாமி விவேகானந்தரின் வழிநடத்தவல்ல இவ்வாக்கை, சவால்களைக் கண்டு ஓடாது வெற்றிகொண்டு, அகவை 75ஐக் கொண்டாடும் மகிழ்ச்சிமிகு இனிய நண்பர் தம்பு.சிவாவிற்குப் பொருத்திப் பார்க்கின்றேன். அவரது வாழ்க்கையையும், கடந்து வந்த பாதைகளையும் ஓரளவுக்கு அறிந்தவகையில் இதனைக் கூறமுற்படுகின்றேன்.

எங்கள் உறவு நிலை மூன்று நிலைகளை கொண்டது.

ஒன்று, பதவி நிலை சார்ந்து வந்தது- வடக்கு - கிழக்கு மாகாணசபையில் பதிப்பகத் திணைக்களத்தில் நண்பர் கடமையாற்றிய சமகாலத்தில், நான் மட்டக்களப்பில் பிராந்திய உள்ளூராட்சித் துணைப் பதில் ஆணையாளராகப் பதவி வகித்து வந்ததால் இவரது ஆக்கங்கள் கிடைக்கப் பெற்றதால் ஏற்பட்டது.

மற்றையது, உறவுநிலை சார்ந்து வந்தது. நான் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணியாற்றிய காலத்தில் இங்கு இவரது உறவினரான பண்டிதர் இ.வடிவேல் ஐயாவுடனும் மட்டக்களப்பில் இடம்மாறிய போது அவரது அண்ணர் சங்கீதவித்துவான் குழந்தைவேல் ஐயாவுடனும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமிஷன் அறப்பணிகளிலும், பொதுப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டு வந்ததால் இவரது குடும்பத்தினருடன் அன்னியோன்னியமான தொடர்பு ஏற்பட்டதால் கிடைத்த அனுபவங்கள்.

இறுதியாக, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்துடனான பயணிப்புச் சார்ந்த நிலை. நண்பர் தெ.மதுசூதனன் என்னைக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் 2009இல் அறிமுகப்படுத்தியபோது, எனது பல்கலைக்கழக நண்பர்களாயிருந்த பேராசிரியர்கள் சோ.சந்திரசேகரம் மற்றும் சபா.ஜெயராசா ஆகியோருடன் விழுது ஆற்றல் மேம்பாட்டு நிலையத்தில் சேவை செய்த திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் முதலானோருடன் மிகவும் வேண்டிய அறிமுகமானவராகத் தெரிந்தவர் நண்பர் தம்பு-சிவா. இத்தொடர்பு இன்றுவரை நீடித்து வருவதையும் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது.

இவ்வழித் தொடர்பாடல்களினால், நண்பரின் பிறந்தநாளுக்கு அதிகாலையில் வாழ்த்துச்சூறும் வழக்கமும் அதனை ஏற்று அவர் நகைமுகத்துடன் பதிலளிப்பதும் வழமையான ஒன்று. என்னை நன்கு அறிந்து வைத்தவர்களில் அமரர் கதிர்காமநாதன் மறக்க முடியாதவர். அவருடன் சேர்ந்து நண்பருடன் நான் உரையாடும் வழக்கம் ஏற்பட்டதுண்டு. அவ்வேளைகளில் எங்களது பேச்சுக்கள் சமகாலச் சம்பவங்கள் பற்றித் திரும்பும்போது அப்போது நகைச்சுவையாகவும், காத்திரமாகவும், ஏற்கக்கூடிய விதத்திலும் பதிலளித்து எனது தோளிலும் தட்டி, ‘நம்மட வயதுக்குப் பிரச்சினைகள் வந்தால் வெல்லத் தெரியவேண்டும்’ என்று வலுவூட்டும் வல்லாளராக சுவாமி விவேகானந்தர் வாக்கைக் கைக்கொண்டவராகத் தெரிவார்.

இவ்வேளையில் மற்றும் ஒரு நண்பர் தம்பியப்பா கோபாலகிருஷ்ணன் (செங்கதிரோன்) ஊடாக இந்நாயகரின் மட்டக்களப்புத் தொடர்பும் அம்மண்மீதும் அங்கு வாழ்ந்த அமரர் அன்புமணி

இரா.நாகலிங்கம் போன்ற கலை இலக்கியத் தமிழார்வலர்கள் மீதும் கொண்ட தொடர்புகளையும் விதந்து குறிப்பிடாமலிருக்க முடியவில்லை.

மரபுவழிப் பண்பாட்டில் பற்றுறுதியுடன் திகழ்பவராகத் தெரியும் இவர் சில பல நம்பிக்கை களை நிராகரித்துப் பதிலளிக்கும் தன்மையும் கொண்ட மறுவழிச் சிந்தனை வயப்பட்டவராகத் திகழ்பவர்.

மலர்ந்த முகமும் எடுப்பான தோற்றமும், கலகலப்பான பேச்சும், பொடியன்கள் போல சுறுசுறுப்பான நடையும் கொண்டவராக வெள்ளவத்தை நடைபாதையில் கண்ட காட்சிகளும் நிழலாடுகிறது.

காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்ட பல்வேறு அழுத்தங்கள் நெருக்கடிகளுக்கும் முகங் கொடுத்தவராய்த் தனது சமூக மேம்பாட்டுப் பணிகளையும், எழுத்தாக்கப் பணிகளையும் மற்றும் தமிழ்ப் பணிகளையும் கைவிடாதவராக இன்றும் இருப்பவர். இது இவரது புகழையும் பெருமைகளையும் நிலைநிறுத்தியுள்ளது.

“ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பதொன்று இல்” (குறள் 233)

உலகத்தில் அழியாமல் நிலைத்து நிற்பது தனக்கு நிகரில்லாது ஓங்கிய புகழைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. என்று கருத்துக் கூறும் பரிமேலழகர் உரைக்கு இலக்கணமாய் தன் வாழ்நாளில் நிலைத்து நீடித்த புகழுக்குரிய பணிகளை நண்பர் ஆற்றியுள்ளார். தொடர்ந்து மற்றொரு புதிய பாய்ச்சலுக்கும் தயாராக இப்பவள விழா ஆண்டு அமைந்து வழிகாட்ட வாழ்த்து கின்றேன்.

நண்பரின் இத்தகு சிறப்பிற்குப் பின்பலமாக இருந்த அவரது பெற்றோர்களையும் மனையாள் மக்களையும் மறக்க முடியாது. இவரது இல்வாழ்வின் பெரும்பேறே இத்தகு பணிகளுக்கும் சிறப்பிற்கும் மூலதனம். எனவே அவர்களையும் நினைந்து பாராட்டுகின்றேன். மிகவும் மென்மையான சிறப்புமிகு மரபுவழிக்குடும்பம் இவருக்கு வாய்ந்துள்ளது கொடை.

நண்பர் ஆயிரம் பிறைகண்டு கடந்து பல்லாண்டு வாழ்ந்து சிறக்க தொடர்ந்து தமிழ்ப் பணிகள் செய்ய வல்ல நல்லாரோக்கியம், செல்வம், செல்வாக்கு, ஞானம், முதலாம் பேறுகள் பெற இறையருள் வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இப்பவள விழாவையும் அதனை ஆவணப்படுத்தும் மலரையும் வெளிக்கொணர முன்னின்று உழைப்பவராக அறியப்படும் வவுனியூர் இரா.உதயணன் மற்றும் தொடர்புபட்டவர்களுக்கும் நன்றி. வாழ்க வளமுடன் .

என்றும் இனிய நினைவுகளுடன் வாழ்த்துக் கூறிப் பாராட்டும்
காசுபதி நடராசா

“தமிழ் அன்னை புகழ் பரப்பி பல்லாண்டு வாழியவே”

ஏழாலை சிவ . சக்திதரன்
கணினிப் பொறியியலாளர் .
தெய்வலய சுரபி , மிருதங்கக் கலாவித்தகர்

மாந்தர் குல மாட்சிக்காய் பன்முக சமூகச் செயற்பாடுகளில் தன்னை ஈடுபடுத்தி தனது 75 ஆவது வயதிலும் வீறு நடை போடும் யாழ். இணுவையூர் தந்த தமிழ்ப் பெரியார் தம்பு சிவா என்றால் அது மிகை அல்ல .

தமிழர் தம் ஒலியாக இவரின் “ தாயக ஒலி” என்ற மாத இதழ் தமிழர் வாழ் நாடுகள் எங்கிலும் விரும்பி வாசிக்கப்பட்டு இவர் புகழ் பரப்பி உலகெலாம் வலம் வருகிறது .

தமிழ் பரப்பி பெருமை பெற்றார் என்று சொல்வதை விட தமிழ் இவரால் பெருமை பெற்றது என்று சொல்வதே சிறப்பாகும்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு தமிழ் மகனை இச் சந்தர்ப்பத்தில் வாழ்த்துவது எனக்குக் கிடைத்த பெரும் பேறு என்றே கருதுகிறேன் .

கவிதை

“ சிவன் பெயர் கொண்டவனே சீர் இணுவை உதித்தனனே
தமிழிற்காய் தரணியிலே “ தாயக ஒலி “ தருபவனே
பவள விழாக்காணும் பைந்தமிழின் நாயகனே
பரம்பொருளின் பார்வையினால் பார் புகழும் சேவகனே
தமிழ் அன்னை புகழ் பரப்பி பல்லாண்டு வாழியவே ”

பேர்கன் , நோர்வே .

2019 -03 -10

**பவளவிழாக் காணும் திரு.தம்பு
சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களை வாழ்த்தி
வழங்கும் வாழ்த்துச் செய்தி**

திரு.க.அரசரட்ணம்
முன்னாள் பிரதி பொலிஸ்மா அதிபர்.

கல்வியறிவாளர்களையும் அருளாளர்களையும் ஈன்றெடுத்த இணுவிலைத் தன் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு.தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பண்பானவர், அன்பானவர், அடக்கமானவர், ஆற்றலுள்ளவர் உள்ளியதை உள்ளியாங்கு நிறைவேற்றும் வாண்மையாளர், எழுத்தாளர், நிர்வாகி என்ற பல்பரிமாண ஆளுமை கொண்டவர்.

உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தில் அலுவலராகக் கடமையேற்று அனுராதபுரம் வந்தபோது நான் பள்ளிச் சிறுவனாக இருந்தேன். அக்காலத்தில் அவர் தமிழுக்கும் சைவசமயத்தின் வளர்ச்சிக்கும் ஆற்றிய பங்குகள் அளப்பரியவை. பின்னர் இறைவரித்திணைக்கள கொழும்பு பிரதான பணிமனைக்கு இடமாற்றம் பெற்று வந்து அத்திணைக்களத்தின் ஊடாக மேற்கொண்ட சரஸ்வதி பூசைக் கொண்டாட்டங்கள், தமிழ் வளர்ச்சி நடவடிக்கைகள் அவரின் ஆற்றலை வெளிக்கொணர்ந்த இடங்களாக அடையாளப்படுத்தலாம்.

இவரின் ஆளுமையின் முத்தாய்ப்பாய் இவர் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராக இருந்த காலம் பொற்காலமாகப் பதிவு செய்யப்படுதல் வேண்டும். தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு மின் உயர்த்தி தேவை என்று கனவு கண்டு கொண்டிருந்த எங்களின் கனவை நனவாக்கிய பெரியமகான் அவர். அதுமட்டுமல்லாமல் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பணிகளை விரிவுபடுத்தும் வகையில் மாங்குளத்தில் A9 பாதையில் ஒரு காணித்துண்டு ஒன்றைத்தன் தனி முயற்சியால் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

“இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து

அதனை அவன்கண் விடல்” என்பான் வள்ளுவன். அக்குறளுக்கேற்ப தான் ஏற்றுக் கொண்ட பதவிகளுக்கெல்லாம் பெருமை சேர்த்தவர் அவர். அவரின் பெருமைக்கு அடிப்படையாக அமைவது பணியுமாம் என்னும் பெருமை என்ற பண்பாகும்.

நிமிர்ந்த நடை, நேர் கொண்ட பார்வை, எதற்கும் அஞ்சாத்துணியை அணிகலனாகக் கொண்ட அவர் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கப் பணிகளையும் மேற்கொண்டு வந்ததுடன், தமிழ் இலக்கியப் பணியை எடுத்துச் சென்றவர். அவரின் தமிழ் ஆற்றலுக்கு அணி சேர்ப்பது அவரின் ‘தாயக ஒலி’ சஞ்சிகையாகும்.

பண்புடையார் பட்டுண்டு உலகம் : என்பதற்கு ஒப்ப பண்பாட்டோடு வாழும் அவரின் புகழ் பாருள்ளவரும் இருக்கும். 75 வருடங்களைப் பூர்த்தி செய்தவருக்கும் பவளவிழா நிகழ்வில், 100 ஆண்டு நோய் நொடியற்று வாழ வேண்டும் என்றும் அவரின் தலைமைத்துவ ஆற்றலால் எங்களை வழிப்படுத்த வேண்டும் என்றும் மங்காத புகழோடு நீழி வாழ்க என்றும் இறைபாதங்களை வேண்டுகின்றேன்.

நன்றி

க.அரசரட்ணம்

தமிழ்ப்பணிக்காகத் தளராது உழைத்த தம்பு சிவா!

வே.கந்தசாமி

தலைவர் - இந்து வித்தியாவிருத்திச் சங்கம்
பொதுச் செயலாளர் - அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

எழுபத்தைந்தாவது அகவை காணும் தம்பு சிவா அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள், தம்பு சிவா என்ற பெயரிலும் இணுவையூர் தொண்டு, தேடலோன், இணுவை வசந்தன், இணுவிலிமாறன், சிவநித்திலன், த. சிவா, சிவ சிவா போன்ற பல்வேறு புனைபெயர்களில் பல்துறை இலக்கிய ஆக்கங்களைப் படைத்தவர்.

உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களம், மாலைதீவில் மீன்பிடி செயற்பாட்டுத் திணைக்களம், வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சபையில் பதிப்பகத் திணைக்களம் போன்ற இடங்களில் பணிகளாற்றினார். பதிப்பகத் திணைக்களத்தில் கடமையாற்றிய காலத்தில், இத்திணைக்கள வெளியீடான “தமிழ்த்தென்றல்” என்ற இதழின் ஆசிரியராகவும் இருந்தார்.

1973 இல் கவிதைகள் எழுத ஆரம்பித்த தம்பு சிவா அவர்கள், ஈழத்தின் பல்வேறு வெளியீடுகளில் கவிதைகளையும், சிறுகதைகளையும் பல கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அதுமட்டுமின்றிப் பத்திரிகைகளிலும், இதழ்களிலும் இவரது ஆக்கங்கள் பல வெளிவந்துள்ளன.

நான் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராக இணைந்துகொண்ட காலந்தொட்டு, தம்பு சிவா அவர்களை நன்றாக அறிவேன். இவர், தமிழ்ச்சங்கத்தின் செயலாளராகவும், தலைவராகவும் இருந்து தனது அளப்பரும் பணிகளைத் தமிழ் வளர்ச்சிக்காகவும், தமிழ்ச்சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும் ஆற்றிவருகின்றமையை நாம் நிச்சயம் நன்றியுடன் பாராட்டியே ஆகவேண்டும்.

தம்பு சிவாவின் தமிழ் அறிவும், சொற்களைக் கையாளும் சொல்வாண்மையும் இலாவகமும், கருத்தாழமிக்க எழுத்துநடையும் அவரது தனிச்சிறப்புகளாக இருப்பதைக்கண்டு நான் வியந்திருக்கின்றேன்.

இவரின் பணிகளுக்கு மகுடம் வைப்பதுபோல், கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற, சிலப்பதிகார முத்தமிழ்க் காப்பிய பெருவிழாவில் பாண்டிச்சேரி புதுவை பல்கலைக்கழகத் தலைவர் பேராசிரியர் ஏ. அறிவுநம்பி அவர்களால் ‘சொல்லின் செல்வர்’ என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டதுடன், 2010ம் ஆண்டில் ஆக்க இலக்கியத்துக்கான கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் விருதினையும் பெற்றுக்கொண்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகு தமிழ்ப்பணிகளைத் தளர்வின்றி ஆற்றிவருகின்ற தம்பு சிவா அவர்கள் இன்னும் நீண்டகாலம் இத்தரணியில் வாழ்ந்து தமிழ்ப்பணிகள் பலவாற்றவேண்டும் என்று எல்வாம்வல்ல பரம்பொருளின் பாதங்களைப் பணிகின்றேன்.

நன்றி

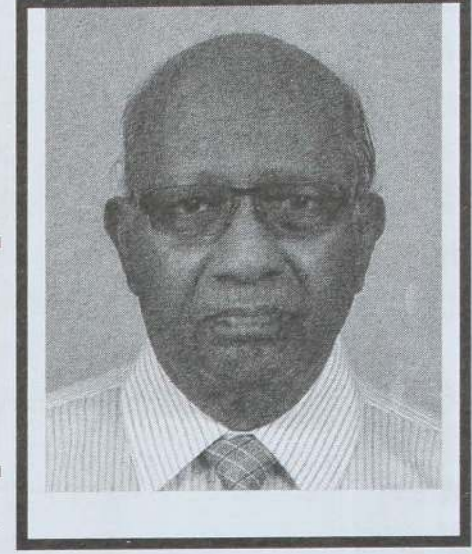
தங்களின் சேவையில்

வே.கந்தசாமி

உளமார்ந்த ஈடுபாட்டுடன் தமிழ்ப்பணி ஆற்றியவர்!

மா.தவயோகராஜா

தலைவர் - அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்
நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்சபைத் தலைவர் - கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம்

1944ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 24ந்தேதி, யாழ்ப்பாணத்தின் செழுமைமிகு இணுவில் நகரில் பிறந்த, தம்பு சிவா என்று அனைவராலும் நன்கு அறியப்பட்ட தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் எழுபத்தைந்தாவது அகவை காண்பதையிட்டு எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

யாழ்ப்பாணத்தின் சைவப்பாரம்பரியம் மிக்க இணுவில் சைவ மகாஜன வித்தியாலயம் மற்றும் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி போன்றவற்றில் தனது கல்வியைப் பூர்த்திசெய்தார்.

மாணவனாக இருந்த காலத்திலேயே பேச்சுப் போட்டி, எழுத்துப் போட்டி எனப் பலபோட்டிகளிலும் கலந்துகொண்டு பரிசுகள் பெற்றுத் தனது ஆளுமையை வளர்த்துக் கொண்டவர்.

பின்னாளில், உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தில் பணியாற்றத் தொடங்கிப் பல உயர்வுகளைக் கண்டவர். அதேவேளை, வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சபையில் பதிப்பகத் திணைக்களத்தில் கடமையாற்றிய காலத்தில், "தமிழ்த்தென்றல்" இதழின் ஆசிரியராக பணியாற்றித் தனது எழுத்துலக ஆளுமையை மேலும் வளர்த்துக்கொண்டு தனக்கெனத் தனியான ஓர் இடத்தை வகித்துவருகிறார்.

நான் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இணைந்துகொண்ட காலப்பகுதிமுதல் தம்பு சிவா அவர்களை, தமிழ்ச்சங்கத்தின் செயலாளராக, தலைவராக என்று, பல பரிமாணங்களில் அவரது ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியதை நேரில் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அவர், தமிழ்மொழிச் சொற்களை தனது ஆக்கங்களில் எடுத்தாளும் விதமே அலாதியானது. அவரது தமிழ்ப்பணியால் பல நூல்களை எமது தமிழ்ச்சமூகத்திற்குத் தந்துள்ளார்.

அவரது பணிகளுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கும்முகமாக, 2008ம் ஆண்டு, இலங்கைப் பூதந்தேவனார் இலக்கியப் பேரவை, கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடத்திய, சிலப்பதிகார முத்தமிழ்க் காப்பிய பெருவிழாவில் 'சொல்லின் செல்வர்' என்ற பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். அத்தோடு, 2010ம் ஆண்டு, ஆக்க இலக்கியத்துக்கான கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் விருதினையும், 2011ம் ஆண்டு 'சொந்தங்கள்' எனும் சிறுகதைத் தொகுதிக்காக, நாமக்கல் கு.சின்னைப்பாரதி அறக்கட்டளை வழங்கிய விருதினையும் குறிப்பிடலாம்.

தம்பு சிவா அவர்கள் மேலும் பல ஆண்டுகாலம் எமது தமிழ்ச்சமூகத்திற்குத் தனது பணிகளை ஆற்றவேண்டும் என்று வாழ்த்துவதுடன், அதற்கு எல்லாம் வல்ல பரம்பொருள் அருள்புரியவும் வேண்டிப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

நன்றி

மா.தவயோகராஜா

இதழ் இரண்டு

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

(வெள்ளி)
ஜூன் 1953
பதிப்பு
தினக்குறிப்பு
"புலம்"
தார்ப்பு
(வெள்ளி)
"தலைமை"
- கலா
எழுதப்ப

ஆக்கங்கள்

1. ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

பெண்கள் எதிர்கொள்ளும்	- 85
சமாதானத்துக்கான சிந்தனை	- 97
ஈழத்தின் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில்....	- 106

2. கட்டுரைகள்

இலக்கியப் பரப்பில் புதுக்கவிதைகளின் ...	- 112
மறைந்தும் மறையாத	- 115
படைப்பிலக்கியத்தின் நோக்கம்: ஒரு பார்வை	- 118
சிறுகதை முன்னோடி இலங்கையர் கோன்	- 120
மனித சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு	- 122
இணுவில் வி. தட்சிணாமூர்த்தி	- 124
இலக்கிய மரபில் கைலாசபதியின்	- 127
முற்போக்கு எழுத்தாளர் நீர்வை பொன்னையன்	- 130
தமிழ்க் காவலன் தமிழவேள் கந்தசுவாமி!	- 133
பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் நினைவாக....	- 136
வெளிநாட்டுக் கல்விமுறை....	- 140
முதியோரைப் பராமரிப்பதில் எதிர்நோக்கப்படும்	- 141
இன்றைய சமுதாயத்தில் எழுத்தாளர்களின்	- 144
வவுனியூர் இரா உதயணன்	- 145
நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகார நாயகி	- 148
சாதனைச் செம்மல் ஜீவா	- 151

3. நூல் விமர்சனம்

கல்வியும் உளவியலும்	- 154
உலகக் கல்வி வரலாறு	- 156
'ஒடுக்கப்பட்டோர் கல்வி'	- 161
கற்றல் கற்பித்தல் செயன் முறையில்...	- 164
கைலாசபதி + சில்லையூர் செல்வராசன்	- 167
அழகியல்	- 169
சிலப்பதிகாரக் கட்டுரைகள்	- 171
காலத்தால் மறையாத கற்பக இதழ்	- 174

4. விமர்சனம்

"எந்தையும் தாயும்" - நாடக விமர்சனம்	- 177
பேராசிரியர் க. கைலாசபதி நூல் அறிமுகமும்	- 179
திருமதி திலகவதி தர்மராசாவின்	- 181
நிகழ்வுகள் நினைவுகள்	- 184
'பனிநிலவு' நாவல் ஒரு கண்ணோட்டம்	- 186
கதை பற்றிய திறனாய்வு....	- 190

5. சிறுகதை

வாழ்க்கையின் வேதனைகளால்....!	- 191
உத்தமர்கள் உறவு	- 196
சதுரங்கம்	- 202
முதுசம்	- 207
ஒரு பஸ் பயணம்	- 211
உறவுகள்	- 216
சுரங்களும் சுருதிகளும்	- 222

6. கவிதை

தம்பு சிவாவின் கவிதைகள்!	- 229
--------------------------	-------

7. நேர்காணல்

இயல், இசை, நாடகம் - வில்லிசை	- 230
சோகத்தின் மத்தியிலும் வாழ்வைக்கும் இசை	- 233

8. கேட்டவை

நீர்வை பொன்னையன் கதைகள் ஆய்வரங்கு	- 236
அற்றைத் திங்களில் கே.எஸ்.	- 238

9. தம்புவுடனான நேர்காணல்

பாரம்பரியக் கலைகளின் சங்கமத்தில்	- 240
மார்க்ஸியம் காலத்தால் அழியாதது	- 242
சந்திப்பு	- 245

10. எழுத்தாளர்களின் நோக்கு

சொந்தங்கள்	- 251
சமூக மாற்றத்துக்கான தம்பு சிவாவின் பணி	- 255

11. கண்ணோட்டம்

'கற்பகம்' சஞ்சிகை பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்	- 258
---	-------

12. நிதர்சனம்

'கற்பகம்' சஞ்சிகையே எனது முதல் பிரசவம்	- 262
--	-------

13. மறக்க முடியாத பெருந்தகைகள்

- 265

அஞ்சல் பெறும் அப்பு இவாவின் ஆக்கங்கள்

பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பிரச்சினைகள்

ஆய்வுக் கட்டுரை

- தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் -

மனிதப் பிறவியின் விழுமிய நோக்கங்கள் முற்றும் அற்றுப் போகாதவகை காக்கவல்லன நல்லறிஞர் உள்ளத்திலிருந்து வெளிவரும் உண்மை விளக்கக் கவிதைகள்; அவை எழுப்பும் உணர்வுகள். அவை எல்லாச் சூழல்களிலிருந்தும் மனித குலத்திற்கு ஏற்பட்டுவரும் அழிவிலிருந்து அதனைக் காக்கும் வல்லமை படைத்தவை. அந்த வகையில் புரட்சிக் கவிஞன் பாரதி.....

“மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமை யைக்கொ ளுத்துவோம்;
வைய வாழ்வு தன்னில் எந்த
வகையி னும்ந மக்குளே
தாதர் என்ற நிலைமை மாறி
ஆண்க ளோடு பெண்களும்
சரிநி கர்ச மான மாக
வாழ்வம் இந்த நாட்டிலே.”

என்று பெண்கள் விடுதலை பற்றி அன்றே பாடிவைத்தான்.

“மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல
மாதவம் செய்திட வேண்டும் அம்மா.”

என்று கவிமணி தேசியவிநாயகம்பிள்ளை பெண்ணினம் பெருமையுறும் வண்ணம் தன் கவிவளத்தைத் தந்துள்ளார். வள்ளுவரும் பெண்மையைப் போற்றி குறள் தந்துள்ளார்.

இத்தகைய கவிஞர்களால் போற்றப்பட்ட பெண்ணினம் வெளிநாட்டுக் கலாசார இறக்குமதியாலும், உலகமயமாக்கலாலும், உல்லாசப் பயணிகளின் வருகையினாலும், உள்நாட்டு யுத்தம், புலம்பெயர்வு போன்றவற்றால் தாழ்வுற்ற நிலையொன்றைப் பண்பாட்டின் அடிப்படையிலே அடைந்திருப்பதை தரிசிக்க முடிகிறது. இத்தரிசனம் பெண்களை இழிவுபடுத்தவோ, அல்லது குறைத்து மதிப்பிடவோ அல்லது அவர்களது சுதந்திரத்தில் தலையிடவோ காரணமாக அமையாது. இருந்த போதிலும் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அவல நிலைக்குக் குரல் கொடுப்பதற்காக மார்ச் 08 ஆம் திகதியை உலக மகளிர் தினமாகப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார்கள். இத்தகைய செயற்பாடானது

உலகமெங்கும் வாழும் பெண்ணினத்திற்கு எதிராக ஏற்படுத்தப்படுகின்ற சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்கக் கூடிய ஒரு வல்லமையை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது எனலாம். அத்துடன் பெண்களை விழிப்படையச் செய்வதாகவும் அமையலாம். **உலகமயமாக்கல் மனிதப் பாதுகாப்புக்கான கொள்கைகளைச் செயல்படுத்துவதற்குத் தடையாக உள்ளது.** என்பதையும் உலகமயமாக்கல் வறிய நாடுகளையும், வளர்ந்துவரும் நாடுகளையும் பொருளாதார ரீதியில் பின்னடைவை ஏற்படுத்தியுள்ளது. முதலாளித்துவத்தின் ஒரு புதுமுகம் உலகமயமாக்கலாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இன்று பலநாடுகளில் வறுமை (poverty) தலைதூக்கித் தாண்டவமாடுகின்றது. இதனால் சமூக, பொருளாதார, கலாசார, கல்வி சம்பந்தமாகப் பல நாடுகள் பின்தள்ளப்பட்டுள்ளன. பெண்களுக்கு அதிகாரம் வழங்குவது, உலகின் வளர்ச்சி மற்றும் வறுமை ஒழிப்புக்கான பிரதான கருவி, எனவே அனைத்துத்துறைகளிலும் பாலின பாகுபாட்டை ஒழித்துப் பெண்களுக்குப் போதிய அதிகாரம் வழங்க அனைத்து நாடுகளும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று ஐ.நா.வலியுறுத்தியுள்ளது.

“துப்பாக்கி முனையில்தான் அதிகாரம் பிறக்கின்றது” என்று மாசேதுங் என்று சொல்லி வைத்தார். அது நிதர்சனமான உண்மை. ஆனால் இன்று தாராள இறக்குமதிக் கொள்கையால் துப்பாக்கிகள் விளையாட்டுப் பொருட்கள் போல விவஸ்தையில்லாமல் போய்விட்டன. முன்பு அரசாங்கங்களின் கட்டுப்பாடுகளுக்குள் இருந்த ஆயுத வியாபாரம் சாதாரண சந்தை வியாபாரமாக மாறிவிட்டது. இதனால் உலகெங்கும் கொலை, கொள்ளை, பாலியல் வல்லுறவு என்பன சர்வ சாதாரண நிகழ்ச்சிபோல் உருவாகிவிட்டன. அதிகார வர்க்கம் தங்களுக்குச் சாதகமாக இவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றன.

2007 இல் வெளிவந்தது

இந்தப் பின்னணியில் பெண்கள் எதிர் கொள்ளும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பிரச்சினைகள் பற்றி நோக்கலாம் என எண்ணுகின்றேன். ஆண்களது தனித்துவம் எவ்வாறு மதிக்கப்படுகின்றதோ அதேபோல் பெண்களது தனித்துவங்களும் மதிக்கப்பட வேண்டும். சமூகத்தினுடைய சுதந்திரத்தின் ஒரு பகுதியே தனிமனித சுதந்திரம். ஒருவன் சுதந்திரத்தை விரும்பும் மனிதனாக இருந்தால் சுதந்திரம் என்பது அனைவருக்கும் உரியது என்பதை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதுமட்டுமன்றி பிறரது சுதந்திரத்தையும் மதிக்க வேண்டும். சுதந்திரம் என்பது அனைவருக்கும் பொதுநிலையில் உள்ளதாகையால் இது பொதுவாக ஆண், பெண் இருவருக்கும் பொருந்தும்.

சமூகம் சார்ந்த பிரச்சினைகள் :

ஆணாதிக்க வர்க்கம் காலம் காலமாக நிறுவி வைத்திருக்கின்ற பாரம்பரியங்களும், மதம்சார்ந்த சம்பிரதாயங்களும் சில போலித் தனமான ஒரு தலைப்பட்சமான கலாசார பண்பாட்டு அம்சங்களுமே இன்று பெண்களின் சுதந்திரத்திற்குத் தடைபோட்டு நிற்கின்றன. இதில் ஊறிப்போன ஆணாதிக்கம் பெண்களின் உரிமைகளை, சமத்துவத்தை மறுத்து நிற்கின்றார்கள். பெண் என்பவள் அடிமை விலங்கு பூண்டவளாக இருக்கக் கூடாது. அவள் மானிடப் பெண்ணாகத் திகழவேண்டும். அவளில்லையேல் நானில்லை என்று ஆடவர்கள் உணருமாறு அவள் நடக்க வேண்டும். குடும்ப வாழ்வுக்குத் தனது பங்களிப்பு முக்கியமானது; இன்றியமையாதது என்ற நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும். வெறும் சோற்றுக்காக, வீண்பொழுது போக்குவதற்காக, அரட்டை அடிப்பதற்காக, ஆபரணங்கள் உள்பட அலங்காரப்பித்து கொண்டவளாக வாழ்வதல்ல அவள் நோக்கம். அவள் வீட்டையும் நாட்டையும் உயர்த்தும் ஆற்றல் பெற்றவள் என்ற உணர்வு அனைவரினதும் மனத்தில் வேருன்ற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பெண்கள் தலைநிமிர்ந்து சமுதாயத்தில் வாழமுடியும். பெண்களின் விடுதலையும் அவர்களது உரிமைகளும் மதித்துப் பேணப்படுவதும் அபிவிருத்திக்கு மிக அவசியமானவை என்பது உணர்த்தப்பட வேண்டும்.

பெண்கள் சமூக உளவியல் ரீதியான பாதிப்புகளுக்குள்ளாகிவருகின்றமை அதிகரித்து வருவதை அவதானிக்கும் போது அவர்களுடைய எதிர்காலம் எப்படி அமையப் போகின்றதோ? என்ற ஏக்கம் எல்லோர் மனத்திலும் எழுந்து

நிற்கின்றது. ஆணாதிக்க சமுதாயத்தின் முரட்டுச் செயற்பாடுகள் இன்று அதிகரித்திருப்பதைக் காண்கின்றோம். மதுபானப் பாவனை, போதை வஸ்துப் பாவனை காரணமாகப் பாலியல் பலாத்கார நிகழ்வுகள் நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வருவதனால் அவற்றின் ஆழமான பாதிப்புக்கள் சமூக ரீதியாக வெளிவருவதை அவதானிக்கலாம். கட்டுக்கோப்பான சமுதாய அமைப்பின் சீர்குலைவு, அரசு அதிகாரச் செயற்பாடுகளின் மாற்றங்கள், கலாசாரத் தடுமாற்றங்கள் போன்ற பலவகைப் போக்குகள் உலகமயமாக்கலின் தாக்கத்தினால் ஏற்பட்டவையாகும். இவை பெண்களைப் பெரிதும் பாதித்து வருகின்றன என்றே சொல்ல வேண்டும்.

மேலும் காலங்காலமாகவே மலினப்படுத்தப்பட்ட பெண்களின் உணர்வுகள் இன்று புதியதொரு கட்டத்துக்குள் வந்து விழுந்திருக்கின்றது என்பது உண்மை. இன்றும் மலையகம், கிராமப்புறங்களில் பெண்கள் மரபு வேலிக்குள் மட்டுண்டு போகும் அவலங்கள் ஆங்காங்கே நடைபெறத்தான் செய்கின்றன. வீட்டுக்குள்ளே குடும்பப் பெண்கள் படும் அவலங்களை வெளிச்சம் போட்டு காட்ட வேண்டியதேவை இன்றும் அவசியமாக உள்ளது. சமையல்வேலை, உடுப்புகள் தோய்த்தல், வீடுவளவுகள் கூட்டித் துப்பரவாக்கல், பிள்ளைகளைப் பராமரித்தல், சமையல் பாத்திரங்கள் கழுவுதல் போன்ற பல வகைப்பட்ட வேலைகளையும் ஓய்வின்றிச் செய்து கொண்டிருக்கும் பெண், குடித்துவிட்டு வெறியாட்டம் ஆடும் கணவனிடம் அடி உதைகளையும் பெறுவதோடு பலாத்கார வல்லுறவுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டு சொல்லெணாத் துன்பத்துக்கு உள்ளாகுகின்றாள். அத்துடன் இடைவெளி இன்றிப் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுப்பதால் பெண்ணானவள் நோய்வாய்படுவது மட்டுமல்லாமல், பிள்ளைகளை வளர்த்தெடுப்பதிலும் பெரும் கஷ்டங்களை எதிர்கொள்ளுகின்றாள். “கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன்” என்ற நிலையில் கணவனால் துன்புறுத்தல்களுக்கு உள்ளாகும் பெண்கள் கல்வியறிவின்மையாலும், விழிப்புணர்ச்சி இல்லாமையும் காரணமாக அமைகின்றன. ஆணாதிக்கத்தின் அத்துமீறல்களுக்கு எதிரான உரிமைப் போராட்டங்கள் வலுவடைய வேண்டும். பெண் என்பவள் தனியே வெறும் உடலையும் சதையையும் எலும்புகளையும் கொண்ட ஒரு சதைப் பிண்டமல்ல. அவள் மனம், ஆத்மா, உயர்ச்சுத்தி, உள்மனம், வெளிமனம்,

ஆழ்மனம், உணர்வுகள், எண்ணங்கள், அதீத உணர்ச்சிகள், கனவுகள், கற்பனைகள் என்று பல தொகுப்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட படைப்பாக இருக்கின்றாள். ஆகவே அவள் எல்லா வகையிலும் சுதந்திரமுள்ளவளாக வாழவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. அந்தச் சாத்தியப்பாடு படித்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல படியாதவர்களுக்கும் ஏற்படவேண்டும்.

வேடதாரிகளின் கபடம்புரியாமல் அவர்களின் பசப்பு வார்த்தைகளை நம்பி “காதல்” என்ற சொல்லுக்கு அர்த்தம் தெரியாமல் - அவர்களின் அழுங்குப் பிடிக்குள் காம உணர்ச்சியால் வலுக்கட்டாயமாக அகப்பட்டு தமது பெண்மையை இழந்து துவம்சமாக்கப்படும் அப்பாவிப் பெண்கள் பலர் கடைசியில் ஏமாற்றப்பட்டு கைவிடப்பட்ட நிலையில் வாழ வழிதெரியாமல் ஆதரவற்ற நிலையில் விபச்சாரத்தைத் தொழிலாகக் கொண்டவர்களாக இருப்பதைக் காணலாம். இந்நிலைக்கு மூல காரணம் வறுமையே. இலங்கையில் சுமார் 60 ஆயிரம் விபச்சாரிகள் இருப்பதாக புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. புனித நகரம் எனப் போற்றப்படும் அனுராதபுரத்திலே 6,500 பேர் படையினரால் விபச்சாரிகள் ஆக்கப்பட்டுள்ளமை தெரியவந்துள்ளது. இலங்கையின் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களில் படையினரால் பெண்கள், பாடசாலை மாணவிகள் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்படுத்தப்பட்டு சிலர் கொலையும் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்.

இந்நிலை இலங்கையில் மட்டுமல்ல அமெரிக்க முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியத்தின் ஊடுருவல் காரணமாகப் பலநாடுகளில் விபச்சாரம் சர்வ சாதாரண நிகழ்வாகிவிட்டது. இந்தியா, பாக்கிஸ்தான், பங்களாதேஷ், தாய்லாந்து, சீனா, ரஸ்சியா போன்ற நாடுகளிலும் விபச்சாரம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. சீனா, ரஸ்சியா, கொங்கொங் நாட்டுப் பெண்கள் இலங்கைக்கு வந்து விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டு பொலிசாரினால் கைது செய்யப்பட்ட சம்பங்களும் நடந்தேறியுள்ளன.

“இன்றைய தலைமுறையினரின் ஒரு சாரார் முறையற்ற உறவுகளில் ஈடுபடுவதற்கும், திருமணத்திற்கு முன்பே செக்ஸ்வைத்துக்கொள்ளத் துடிப்பதற்கும் முக்கிய காரணம் தொலைக்காட்சி, சினிமா மற்றும் ஊடகங்கள். பல சினிமாக்களில் பெண்களைப் போகப் பொருட்களாகத்தானே காட்டுகின்றார்கள்” என்று இந்தியாவின் பிரபல

செக்ஸ்வாலஜிஸ்டான டாக்டர் நாராயணரெட்டி என்பவர் கூறியுள்ளார். இலங்கையில் இந்திய மசாலா சினிமாக்களின் வருகையும், தொலைக்காட்சி மெகா நாடகத்தொடர்களும், இந்திய சினிமாச் சஞ்சிகைகளில் வெளிவரும் ஆபாசப் படங்களும், கிசுகிசுக் கதைகளும் இளம் சமுதாயத்தைச் சீரழித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. என்பதைப் பெற்றோர்கள் உணரத் தலைப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு பரவலாக எழுப்பப்பட்டுள்ளது. வளர்முக நாடுகளில் இப்பிரச்சினை தொடர் கதையாகவே வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கல்வி கற்றால் மட்டும் போதாது உளவியல் ரீதியாகச் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டியதும் அவசியம்.

சிறந்த கலாசாரத்திற்கும், நாகரீகத்திற்கும் பெயர்பெற்ற இலங்கை நாட்டில் அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள். அதிர்ச்சியூட்டும் தகவல்களைத் தந்து கொண்டிருக்கின்றன. இளம் பராயத்தினரின் போதப்பொருள் பாவனை அதிகரித்திருப்பது, குறிப்பாக பாடசாலைகளில் அதிலும் பெண்பாடசாலையொன்றில் போதைப் பொருட்களுடன் மாணவிகள் அகப்பட்டமை பல்வேறு தரப்பினரையும் திகைப்பில் ஆழ்த்தி விட்ட செய்தியாகும்.

தமிழ்நாட்டில் ஓரினச் சேர்க்கையாளர்கள் (ஆண்கள் மட்டுமல்ல பெண்களும்) எண்ணிக்கை அதிகமாகவுள்ளதாகவும் ஈரோட்டில் பெரும் பாலான பாடசாலை மாணவர்கள் இதைத் தொழிலாகக்கொண்டு பணம் சம்பாதித்து வருவதாகவும் தெரிய வருகின்றன. இதனால் பெண்கள் திருமணமாகிய பின் தாம்பத்திய வாழ்வில் பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளுகின்றார்கள்.

ஆணாதிக்க வர்க்கத்தினரால் பெண்கள் மேல் ஏற்படும் சந்தேகம் என்றநோய் வாழ்வைச் சிதைத்துவிடும். வீணான கற்பனை குடும்ப நல்வாழ்வுக்கு உகந்ததல்ல என்பதை ஆண்கள் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். **பெண்களுக்கு மட்டும் கற்பு இருக்க வேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கும் ஆண்வர்க்கம் ஏன் தாங்கள் எல்லோரும் கற்புடையவராக இருந்தால் பெண்களுடைய கற்பைபற்றி சந்தேகிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாதல்லவா?** ஆண்கள் எல்லோரும் “ஒருவனுக்கு ஒருத்தி” என்ற கோட்பாட்டை கடைப்பிடிப்பார்களேயானால் குடும்ப வாழ்வு சிறப்பாக அமையும் என்பது திண்ணம்.

எம்முன்னோர்கள் கூட்டுக் குடும்பமாக, பிரச்சினைகள் இன்றி வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். இதனால் எல்லோரும் அன்பாகவும் சிறப்பாகவும் வாழ்ந்தார்கள். காலப்போக்கில் நிலமைமாறி குடும்பங்களிடையே பல வகைப்பட்ட பிரச்சினைகள் உருவாகி பெண்கள் பல பாதிப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கின்றார்கள்.

இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டிலே அழகாபுரி என்னும் ஊரில் 127 பேர் கொண்ட குடும்பம் ஒரே வீட்டில் கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அக்கூட்டுக்குடும்பத்தில் வாழுகின்றவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கும் போது பெருமையாக இருக்கின்றது. “எங்கள் கூட்டுக் குடும்பத்தின் ஒற்றுமைக்கு முக்கிய காரணம் எங்கள் குடும்பப் பெண்கள்தான்” என்று கூறும் போது பெண்கள் கௌரவம் பெறுகின்றார்கள். ஆனால் நம்நாட்டில் மாமியார் மருமகள் சண்டைகள் ஏற்படுவதற்கு குடும்பத் தலைவனே காரணமாக இருக்கின்றான். தாய் சொல்வதை தேவவாக்காக எண்ணி மனைவியுடன் சண்டையிடுவது அல்லது மனைவியின் சொல்லைக் கேட்டு பெற்ற தாயைப் புறக்கணிப்பது. இந்த இரண்டு பக்க விடயத்திலும் பெண்கள் தான் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இங்கும் ஆணாதிக்கமே மேலோங்கி நிற்கின்றது.

சினிமா, தொலைக்காட்சி நாடகங்களில் பெண்கள் அவமானச் சின்னங்களாகச் சித்தரித்து அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தும் காட்சிகள் யாதார்த்தத்தை மிஞ்சியதாகக் காட்டுகின்றார்கள். இதனால் பெண்கள் மனோ ரீதியாகப் பாதிப்படைந்துள்ளார்கள். எனவே இத்தகைய சினிமா, தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் தடை செய்யப்பட வேண்டும்.

நாங்கள் தலை நகரிலிருந்தும் நகரப்புறங்களிலிருந்தும் பெண்களுக்கான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதாக ஒரு மாயை நிலையில் நிற்கின்றோம். பெண்கள் அமைப்புகள் பின்தங்கிய கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று ஆற்றவேண்டிய பணிகள் நிறைய உள்ளன. உதாரணத்துக்கு ஒரு சில தகவல்களைத் தரலாம் என எண்ணுகின்றேன். மன்னார் மடுவில் இருந்து 40 கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் “சின்னவலைக்கட்டு” என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கின்றது. அங்கு 150 குடும்பங்கள் சின்ன குடிசைகளில்தான் வாழுகின்றார்கள். வறுமையின் கோரப்பிடியில் சிக்கி கஷ்டத்தின் மத்தியில் வாழ்வதுடன் வெளி இடங்களுடன் தொடர்பற்று, கல்வியறிவற்று வாழுகிறார்கள்.

அவர்களின் திருமணங்கள் மிகவும் விசித்திரமாக உள்ளது. அந்தக் குடும்பங்களுக்குள்ளேயே முறைதலை இல்லாமல் அண்ணன் தங்கை, பிள்ளை சிறியதகப்பன் என்ற எத்தகைய வித்தியாசங்களும் இல்லாமல் அநாகரிக மக்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவர்களிடம் போய் பெண்ணிலை பற்றி எடுத்துக் கூறினால் அவர்கள் விளங்கிக் கொள்வார்களா? அல்லது ஏற்றுக் கொள்வார்களா? “அடுத்து இந்தியாவில் ஒரிஸா மாநிலத்தின் தென்மேற்குப் பகுதியில் உள்ள அடர்ந்த காட்டுப்பகுதியில் “போண்டா” என்னும் ஆதிவாசிகள் வசிக்கின்றார்கள். இங்கு மணமகனைவிட மணமகளுக்கு வயது கூட இருக்க வேண்டும். இதனால் பத்து பன்னிரண்டு வயதுப் பையன்களுக்கு இரு பத்தைந்து வயதுக்கு மேலுள்ள பெண்ணை விவாகம் செய்து வைக்கின்றனர். இதன் உண்மை நோக்கம் மகன் பெயரால் சில அப்பாக்களின் திருவிளையாடல் இது” எனத் தெரியவந்ததாம். ஆண் ஆதிக்கவர்க்கம் தங்களுக்குச் சாதகமாக எவ்வகையில் செயற்படுகின்றன என்பதை இந் நிகழ்வுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

“பெண்கள் சீரான கல்வியைப் பெறுவதன் மூலம் தமது உரிமையையும் தமது பிள்ளைகள் மற்றும் குடும்பத்தினரின் உரிமையையும் நிலைநாட்ட முடிவதுடன் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளையும் தடுத்து நிறுத்த முடியுமென பாக்கிஸ்தானின் பெண்கள் அபிவிருத்தி சனத்தொகை நலத்துறை அமைச்சர் காசிப் ஆஸம் ரிஷ்டி அவர்கள் தெரிவித்தார். கொழும்பில் இடம்பெற்ற “எம்மால் முடியும்” என்ற கூடலின் இறுதிநாள் வைபவத்தில் கலந்து கொண்டு பேசும் போது தெரிவித்தார். பாக்கிஸ்தானின் வடமேற்கு மாகாணத்தில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளைத் தடுக்க மாநில அவையில் சட்டமூலம் ஒன்றை அறிமுகப்படுத்தப் போவதாகவும் அவர் தெரிவித்தார்.

சட்டங்களால் எதையும் பெரிதாகச் சாதித்துவிட முடியாது என்பதற்கு இலங்கையை உதாரணமாகச் சொல்லலாம். கொலை செய்தல், களவெடுத்தல், போதைவஸ்துக் கடத்தல் அவற்றை வியாபாரம் செய்தல், பாலியல் வல்லுறவு, சிறுவர் துஸ்பிரயோகம், சிறுவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தல் என்பன சட்டத்தின்படி குற்றம். இருந்தும் தினம் தினம் இவை அரங்கேறிக் கொண்டதானே இருக்கின்றன. சில சட்டத்தாலும் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை.

இலங்கையில் ஒரு சட்டம் இருக்கின்றது. அதாவது 16 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஒரு பெண்பிள்ளை தான் விரும்பி ஒருவனுடன் உடலுறவு கொள்ள முடியும். 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண் தன் விருப்பப்படி திருமணம் செய்ய உரிமை உண்டு. அப்படி இருந்தும் பொலிஸ் சேவைக்கு ஆட்சேர்ப்பு - பெண் உபபொலிஸ் பரிசோதகர்கள், பொலிஸ் கான்ஸ்டரபிள்கள் பதவிக்கு 18 வயதுக்கும் 25 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட திருமணமாகாதவராக இருக்க வேண்டும் (1432 ஆம் இலக்க அரசு வர்த்தமானி அறிவித்தல் 10-02-2006). இந்த இடத்திலே பெண்ணுக்குள்ள திருமணம் செய்யும் மனித உரிமை மறுக்கப்படுவதாக நோக்க இடமிருக்கின்றது.

இரத்தினபுரி மாவட்டத்திலுள்ள தனியார் தோட்டங்களில் கடமைபுரியும் கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு பிரசவ சகாயப் பணம் வழங்கப் படுவதில்லை என்றும் சில தோட்டங்களில் பிரசவ சகாயப்பணம் கொடுப்பதை தவிர்க்கும் பொருட்டு, பெண் கர்ப்பிணியானவுடன் வேலையிலிருந்து நீக்கி விடுகின்றார்கள். பெல் மதுளை- குடாப்பிட்டிய தனியார் தோட்டத்தில் கடமையாற்றிய திருமதி கோகிலா வாணி என்ற ஆறுமாதக் கர்ப்பிணித் தொழிலாளி வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார். அந்த ஏழைத் தொழிலாளி என்ன செய்யமுடியும். கருவில் இருக்கும் சிசு ஆரோக்கியமாக வளர்ந்து, பிறப்பதற்குத் தேவை ஊட்டச்சத்து. அத்துடன் தாய்க்குச் சத்துள்ள உணவு, மகிழ்ச்சியான சூழல், கணவனின் அரவணைப்பு என்பன மிகவும் முக்கியம். இத்தகைய நிலையில், எம் பெண்கள் இன்று பிரச்சினைகள் இன்றி கர்ப்ப காலத்தில் வாழுகின்றார்களா? என்பது கேள்விக் குறியாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்த இடத்தில்தான் பெண்கள் அமைப்புகள் போராட்டத்தில் தம்மை நிலைநிறுத்த வேண்டும்.

“முதளித்துவ சமூகத்தில் மூலதனத்திற்கு சுதந்திரம் உண்டு. சுயமான அடையாளமும் உண்டு. ஆனால் மனிதர்களுக்குத்தான் சுதந்திரம் கிடையாது. சுய அடையாளங்களும் கிடையாது” இவை கார்ல் மார்க்ஸ் கூறியவை எவ்வளவு நிதர்சனமான உண்மை. 15-09-2003 இல் கான்கன்னில் W.T.O வை எதிர்த்து ஆர்ப்பரித்த மக்கள் வெள்ளத்தின் மத்தியில் தென் ஆபிரிக்காவில் இருந்து வந்த ஒரு பெண்மணி “முதலாளித்துவத்தினால் வளரும் நாடுகளுக்கு எதுவித பலனும் இல்லை” என்றார்.

பெற்றோர்கள் என்று பொதுவாகக் குறிப்பிட்டாலும், குறிப்பாகத் தாய்மார்கள் தான் மூடக் கொள்கைகளில் மூழ்கிப்போய் இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது பாரதியார், ஈ.வே.ராபெரியார், ஏப்பிரகாம் கோவூர் போன்றவர்கள் உள்பட பாரதிதாசன். பட்டுக் கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் போன்ற மக்கள் கவிஞர்களும் கூறிவைத்துச் சென்றதை மனத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத படித்தும் அறிவி லிகளாக பயந்த பயந்தாங்கொள்ளி பஞ்சாங் கங்களாக வாழுவதைக் காணமுடிகின்றது. இந் நிலை மாற்றப்படும் போதுதான் பெண்கள் ஏமாற்றப்படாமல் வாழமுடியும்.

“பிள்ளைகளின் திருமணத்திற்கு முன் சாதகப் பொருத்தம் என்ற போர்வையில் வர்க்க உணர்வை பார்க்கிறீர்களோ இல்லையோ! முதல் வேலையாக இருவரையும் குருதிப் பரிசோதனைக்கு உள்படுத்தி ஏச்.ஐ.வி எயிட்ஸ் தொற்றியுள்ளதா? என்பதை தெரிந்து உங்கள் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்று ஈரோடு அறக்கட்டளையின் அறங்காவலர் கே. ரவிச்சந்திரன் கூறியுள்ளார். இந்தியாவில் தங்கள் பெண்பிள்ளைகளை வெளிநாட்டில் தொழில் புரியும் ஆடவர்களுக்கு திருமணம் செய்து வைப்பதற்குமுன் ஏச்.ஐ.வி வைரஸ் எயிட்ஸ் இருக்கின்றதா? என்று பரிசோதனை செய்து திருப்தியடைந்த பின்புதான் சம்மதம் தெரிவிக்கின்றார்கள். இந்த நடைமுறை இந்தியாவில் வந்து விட்டது. இலங்கையில் இந்த நடைமுறை பின்பற்றப்படவில்லை. குறிப்பாக வடக்கு- கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுக்கு வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளைகளை ஒழுங்கு செய்து விட்டு சாதகத்தில் செவ்வாய் குற்றம் இருக்கிறதா? தாலிப்பொருத்தம் இருக்கின்றதா? என்று அறியச் சோதிடர்களை நாடித்திரிகின்றார்கள். சாதகத்தின் மூலம் எயிட்ஸ் இருக்கின்றதா? என்று பார்த்துச் சொல்ல முடியுமா? அதற்கு இரத்தப் பரிசோதனை மூலம் தான் விடைகாணமுடியும். இதை ஏன் நம்மவர்கள் புரிந்து கொள்ள மறுக்கின்றார்கள். வெளிநாட்டிலுள்ள மாப்பிள்ளைமார்களுக்குப் பெண்பிள்ளைகளை இங்கிருந்து அனுப்பும் நடைமுறை வெளிநாட்டு மோகம் காரணமாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது அங்கு போகும் எம் பெண்பிள்ளைகளில் பலரின் எதிர்காலம் கேள்விக் குறியாகவே இருக்கின்றது. வெளிநாடு சென்ற எம்நாட்டுப் பெண்

பிள்ளைகளின் சோகக் கதைகளை நித்தம் அறிந்து கொண்டதான் இருக்கின்றோம்.

போரினால் கணவனை இழந்த விதவைகள், சுனாமியால் கடலுக்குச் சென்று காணாமல்போன கணவனை இழந்த பெண்கள், இடப்பெயர்வுகளால் ஏற்பட்ட அவலங்கள், வெள்ளத்தினால் குடியிருப்புக்களை இழந்து தவிக்கும் அவலங்கள், தொற்று நோய்களின் பாதிப்பு, அடிப்படை வசதிகளற்று பழைய லயன்களில் வாழும் தோட்டத் தொழிலாளிகளின் பரிதாபங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் வழிகாணப்பட வேண்டும். பாதிப்படைந்த பெண்கள் காப்பாற்றப்படவேண்டும்.

மட்டக்களப்பு அம்பாறை மாவட்டங்களில் 346 தமிழ் யுவதிகளுக்குக் கருச்சிதைவு செய்யப்பட்டுள்ள செய்தி எம் மனத்தை வாட்டுகிறது. தொண்டர் நிறுவனங்களில் பணி புரிபவர்களில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 183 தமிழ்பேசும் யுவதிகளுக்கும், அம்பாறை மாவட்டத்தில் 163 தமிழ்பேசும் இளம் யுவதிகளுக்கும் கருச்சிதைவு செய்யப்பட்டுள்ளதாக திருக்கிடும் தகவல் வெளியாகியுள்ளது. இந்தச் செய்தி மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பா. அரியநேந்திரன் அவர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டு 02-04-2006 வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் வெளிவந்துள்ளது. அரசாங்க மற்றும் தனியார் வைத்தியசாலைகளிலேயே இத்தகைய சட்டவிரோத நடவடிக்கை இடம் பெற்று வருகின்றது. சுனாமிக்குப் பின்னர் செயற்படும் உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச தொண்டர் நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் இளம் யுவதிகள் இந்த அவல நிலைக்கு உட்பட்டுள்ளனர். திருக்கோயில் பாவட்டான் என்னும் இடத்தில் நடைபெற்ற “தமிழ் பெண்களும் கலாசாரமும்” சம்பந்தமான கருத்தரங்கில் உரையாற்றுகையில் ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் பாரம்பரிய கலாசாரமும் உள்ளது. அதனைக் கட்டிக்காக்க வேண்டியது அனைவரினதும் பொறுப்பாகும். சில தொண்டர் நிறுவனங்களில் கலாசார சீர்கேடுகள் இடம் பெறாவிட்டாலும், பல தொண்டர் நிறுவனங்களில் பாலியல் ரீதியான உறவுகள், புளுபிலிம் பார்த்தல், புளுபிலிம் எடுத்தல் போன்ற சம்பவங்கள் இடம்பெறுவதாகத் தகவல்கள் வெளியாகியுள்ளன. பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளதால் இது தொடர்பான தகவல்களை உத்தியோக ரீதியில் வெளியிடச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தயக்கம்

காட்டுகின்றனர். எனவே அரசாபற்ற நிறுவனங்களில் கடமைபுரிபவர்கள் கலாசாரத்தைப் பேணிக்காக்க வேண்டும். இது பாலியல் ரீதியான நோய்கள் பரவுவதைத் தடுப்பதற்கும் வழிவகுக்கும். அம்பாறை மாவட்டத்தில் ஒரு பெண் வைத்தியர் கருச்சிதைவு செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ளதாகவும் அதற்காகப் பெரும் தொகைப்பணத்தைக் கட்டணமாகப் பெறுவதாகவும் தகவல்கள் வெளியாகியுள்ளன” என்றார். இந்த விடயத்தில் எவர்களும் சட்டத்தின் முன் இதுவரை நிறுத்தப்படவில்லை என்பது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டும் 6000 மேற்பட்ட தமிழ்பேசும் பெண்கள் தொண்டர் நிறுவனங்களில் பணிபுரிவதாக அறியவந்துள்ளது.

ஆனால் அதேவேளை 12 வயதுச் சிறுமியை பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்படுத்திய 19 வயது இளைஞன் ரீ. எம். புஸ்பகுமாரவுக்கு 12 வருட கடுழியச் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. சிறையில் இருக்கும் போது புஸ்பகுமார தன்தவறை உணர்ந்து திருந்துவானா? அல்லது சிறையிலிருந்து வெளிவந்தும் முழுமூச்சுடன் தொடருவானா? பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் :

இலங்கைப் பொருளாதாரமானது பெண்களிலேயே தங்கியுள்ளது. இருந்தும் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக விளங்கும் பெண்கள் நிமிர்ந்து நிற்கமுடியாமல் உள்ளனர். குறிப்பாக இலங்கைக்கு அந்நியச் செலாவணியினைப் பெற்றுத் தரும் முக்கிய மூன்று மார்க்கங்கள் தைத்த ஆடை ஏற்றுமதி மூலம் பெறப்படும் வருமானம், வெளிநாட்டில் தொழில் பார்ப்பவர்கள் அனுப்புபுகின்ற வெளிநாட்டுச் செலாவணி மற்றும் தேயிலை ஏற்றுமதி மூலம் பெறப்படும் வருமானங்களாகும். இம் மூன்று அந்நியச் செலவாணி மூலகங்களும் எமது மொத்த ஏற்றமதி வருமானத்தில் பெரும் பங்கினை வகிக்கின்றன. இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக விளங்கும் இந்த மூன்று பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கும் பெண்களே மூல காரணிகளாக உள்ளனர் என்பதை மறுக்க முடியாது இருந்தும் அவர்களுக்கான ஊதியமும், பாதுகாப்பும் தகுந்தளவு இல்லை என்பதை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

பொருளாதார ரீதியில் ஆசிய நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் வறுமை (Poverty) முக்கிய

காரணியாக இருப்பதைக் காணலாம். கிட்டத் தட்ட 40% அதிகமான மக்கள் வறுமைக் கோட்பாடுக்குக் கீழ் வாழுகின்ற பரிதாப நிலையை நாம் காண்கின்றோம். இந்நிலை பெண்களைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளது. முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பிலே இந்நிலை மோசமடைந்து வருகின்றது. கல்வியைப் பொறுத்தளவில் கிராமத்து ஏழைப்பிள்ளைகள், ஏழைத்தோட்டத் தொழிலாளிகளின் பிள்ளைகள் குறிப்பாகப் பெண்பிள்ளைகள் பெரும் பாலும் கல்வியைத் தொடரவிடாமல்விட்டு வேலைக்காரப் பிள்ளைகளாகவும், சிறுவேலைகளுக்கும் வறுமை காரணமாக அனுப்பப்படுகின்றார்கள். இதன் காரணமாகக் கல்வியைப் பெறமுடியாமல் இருப்பதுடன் சிறுவர் துஸ்பிரயோகங்கள் சர்வ சாதாரணமாக அரங்கேறி வருகின்றன. பணக்கார வீடுகளுக்கு வேலைக்காரர்களாகச் செல்லும் பெண்பிள்ளைகள் பல சோதனைகளை எதிர்கொள்ளுகின்றார்கள். அளவுக்கு அதிகமான வேலை, போதிய உணவின்மை, ஏச்சுப்பேச்சுக்கள், தண்டனைகள் (சுடுநீரை ஊற்றுதல், கம்பிகாப்ச்சி சுடுதல், அறைகளில் தனிமையாகப் பூட்டிவைத்தல், அடித்துத் துன்புறுத்தல், கொலை செய்தல்) என்றும், பாலியல் வல்லுறவுகளுக்கு உள்படுத்தல் போன்ற அவலங்கள் இன்னும் குறைந்தபாடில்லை. வேலைக்கு போகும் பெண்களின் நிலையை எண்ணும்போது வேதனைகளும் சோதனைகளும் நிறைந்ததாகவே இருக்கின்றது. வேலைத்தலங்களில் அவர்கள் முதலாளிமார்களாலும் அவரின் கையாட்களாலும் பாலியல் ரீதியான பாதிப்புக்கு உள்ளாகி வருகின்றார்கள். திருமணம் செய்யாமலே கருத்தரிக்கும் நிலை. முறையற்ற கருக்கலைப்பால் பல பெண்கள் மரணித்துள்ளார்கள். அவமானம் தாங்காமல் பல பெண்கள் தற்கொலை செய்துள்ளார்கள்.

ஆடைத்தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் பெண்பிள்ளைகள் தூர இடங்களிலிருந்து வந்து தொழிற்சாலைகளுக்குக் கிட்டவாக உள்ள வீடுகளில் வாடகைக்குத் தங்கியிருந்து வேலைக்குச் சென்று வருகின்றார்கள். அவர்கள் வேலைக்குச் சென்று வரும்போது பல ஆண்களின் கழுகுக் கண்கள் அவர்களைச் சுற்றி வட்டமிடும். தனிமையில் வரும்போது மறைவான இடத்தில் நின்று அவர்களைப் பலவந்தப்படுத்தி பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்படுத்துகின்றார்கள். ஓட்டோக்களில் கடத்திச் செல்லப்பட்டு ஒரு பெண்ணைப் பலர் பாலியல்வல்லுறவுக்கு

உள்படுத்தி விட்டுவிட்டுச் சென்றுவிடுவார்கள். சில பெண்களை பலர் கெடுத்துவிட்டு கொலை செய்து கிணற்றுக்குள்ளோ பற்றைக்குள்ளோ வீசிவிட்டுச் சென்றுவிடுவார்கள். இவ்வண்மைச் செய்திகள் பத்திரிகைகள், வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள் போன்ற ஊடகங்கள் வாயிலாகத் தெரியவந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

பெண்களுக்கு இலங்கையில் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலை மிகவும் மோசமாகிக் கொண்டு வருகின்றது. தனிமையில் உலாவ முடியாதநிலை, போக்குவரத்துச் செய்ய முடியாதநிலை, வீட்டில் தனிமையில் இருக்க முடியாதநிலை ஏற்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. உதாரணத்திற்கு ஒருசில உண்மைச் சம்பவங்களை இந்த இடத்தில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும். கொழும்பிலிருந்து பதுளை சென்ற பெண்மீது பாலியல் வல்லுறவு. கொழும்பிலிருந்துபஸ்சில்தனிமையில்பதுளைக்கு வந்த யுவதி ஒருவர் பதுளை பஸ் நிலையத்திலிருந்து ஓட்டோ வண்டி ஒன்றின் மூலம் கடத்தப்பட்டு பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்படுத்தப்பட்ட சம்பவமொன்று அரங்கேறியுள்ளது. கொழும்பிலுள்ள ஆடைத்தொழிற்சாலை ஒன்றில் கடமையாற்றும் இவ்யுவதி தற்பொழுது (APRIL 2006) பதுளை அரசினர் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார் (தினகரன் 01-04-2006)

அடுத்த ஒரு நிகழ்ச்சி கொழும்பில் வாழ்ந்த இரண்டு பிள்ளைகளின் தாயாரான தவராசா வதனி என்னும் இளம்பெண் மட்டக்களப்பு மகிமூரில் சுருக்கிட்டுத் தற்கொலை செய்து கொண்டார். காரணங்கள் என்னவென்று சரியாகத் தெரியாவிட்டாலும் அந்தப் பெண்ணுக்குத் தற்கொலை செய்ய வேண்டுமென்ற மன அழுத்தம் ஏற்பட ஒரு காரணம் இருக்கத்தானே வேண்டும். (தினகரன் 01-04-2006) என்னுமொரு நிகழ்ச்சியைப் பாருங்கள் வவுனியா வைரவ புளியங்குளம் சிறுவர் பூங்கா மைதானத்திற்கு அருகாமையில் அநாதரவான நிலையில் ஒருநாள் சிசு பொலிசாரினால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு வைத்தியசாலையில் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இந்தச் சிசுவின் தாய்க்கு ஏதோ விதத்தில் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பது புலனாகிறதல்லவா? (தினகரன் 31-03-2006)

பொருளாதார நிலமை காரணமாக எமது நாட்டிலிருந்து மத்தியகிழக்கு நாடுகளுக்குப் பணிப்பெண்களாகச் சென்றபலர் அங்கு அடிமைகள்போல் நடத்தப்பட்டு, உடல் உள

ரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்டு வேலை செய்த தற்குரிய சம்பளமுமின்றி அவதிப்பட்டு வருகின்றார்கள். பாலியல் வல்லுறவு, கொடுமைக்கு உள்ளாதல், தண்டனைகள் (சுடுநீரை முகத்தில் ஊற்றுதல், கம்பிகாய்ச்சி உடல் முழுவதும் சூடு, நெருப்பில் கைகளை வைத்துச் சுடுதல்) இன்னோரன்ன வேதனைகளை அனுபவித்துப் பொறுக்க முடியாமல் இலங்கைத் தூதுவராலயத்தில் தஞ்சமடைந்து நாடு திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இற்றை வரை 500க்கு மேற்பட்ட பெண்கள் கட்டுநாயக்காவில் வந்திறங்கிய செய்திகள் தொலைக்காட்சிகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. அப்பெண்களுக்கு ஏற்பட்ட பயங்கர அனுபவங்களை பத்திரிகைகளுக்கும் தொலைக்காட்சிகளுக்கும் பேட்டியாகக் கொடுத்துள்ளார்கள். ஏஜன்சிக்காரர்களால் ஏமாற்றப்பட்டவர்களுக்கு நட்புடிகள் தன்னும் வழங்கப்படவில்லை. ஏஜன்சிக்காரருக்கு லைசன்ஸ் வழங்கிய அரசாங்கமும் பாராமுகமாகவே இருக்கின்றது.

அதுமட்டும் இல்லாமல் வெளிநாட்டுப் பணிப்பெண்களாகச் சென்று வந்தவர்கள் சிலர் எச்.ஐ.வி எயிட்ஸ் காவிகளாக வந்திருப்பதும் தெரிய வந்துள்ளது. நாட்டுக்கு அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டிக் கொடுத்த பெண்களின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாகவே இருக்கின்றது.

“பெண்கள் பொருளாதார, உளவியல் ரீதியாக விடுதலை அடையும் போதே” “பெண் விடுதலை” சத்தியாமாகின்றது” என்று இலங்கைக் காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரியும், கலாஞ்சலிசாரீஸ் உரிமையாளருமான திருமதி மிதிலா ஸ்ரீ பத்மநாதன் கூறியுள்ளார். பெண்கள் தினம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அப்படி ஒரு தினம் கொண்டாடப்படுவதால் உலகம் முழுவதுமே பல நிகழ்ச்சிகள் பெண்கள் சம்பந்தமாக நடைபெறுகின்றன. இது பெண்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும்” என்றார். அத்துடன் பெண்கள் தலைமைத்துவப் பண்புகளை வளர்த்துக்கொள்ள சிறுவயதிலிருந்தே முயற்சி செய்யவேண்டும். இந்த உலகமயமாக்கலின் போது எல்லாமே மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆடைகள் மாற்றமடைவது தவிர்க்க முடியாது. அதுமட்டுமன்றி சேலை கட்டும் பெண்கள் மட்டும் வல்லுறவுக்கு உட்பட மாட்டார்கள் என்பது இல்லை. பஸ்ஸிலும், பொது இடங்களிலும் ஆண்கள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை அவர்களே உணரவேண்டும். அவர்கள் வளர்ந்த விதமே அவர்களை இவ்வாறு

உருவாக்கி உள்ளது என்றும் தெரிவித்தார். (தினக்குரல் 12-03-2006)

“ஒவ்வொரு வருடமும் மார்ச் மாதம் 08 ஆம் திகதி பெண்கள் தின நிகழ்வுகள் இடம்பெற்ற வண்ணமிருப்பதைப் பார்க்கும் போது எமது பெண்கள் சமூகம் இன்னமும் அடிமைத்தளையிலிருந்து மீளவில்லை என்ற கசப்பான உண்மையையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சார்ந்து வாழும் சமூகமே பெண்ணினம் என்ற பொய்மையை பெண்கள் சமூகம் இன்றும் கடைப்பிடித்துவருகின்றது. பெண்களின் சார்ந்து வாழும் நிலை தம்மைத்தாமே அடிமையாக்கும் செயலே என்று பெண்ணிலைவாதி எஸ். ரம்மியா குறிப்பிடுகின்றார். (தினகரன் 12-03-2006)

குருநாகலில் நடைபெற்ற மகளிர் தின நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய குருநாகல் மகளிர் அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் தலைவி ஈ.எம். பண்டார மெனிக்கா அவர்கள் “இன்று இலங்கையிலுள்ள ஒரு பெண்ணுக்கு தனியாக கொழும்பு விமான நிலையமுடாக வெளிநாடு செல்ல முடியாத நிலை தோன்றியுள்ளது. கத்தியைக் காண்பித்து பாலியல் துஷ்பிரயோகம் செய்கின்றனர். அப்படியாயின் இந்த நாட்டில் சாமாதானம் இருக்க முடியுமா?” மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை எமது அமைப்பினால் லங்காதீப, திவயின மற்றும் லக்ஷிம பத்திரிகைகளின் செய்திகளை யூலை, ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதங்களில் (2005) மேற்கொள்ளப்பட்டதொரு ஆய்வில் 52 பெண்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டள்ளனர். 18 பெண்கள் தன் கணவர் மூலம் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். 94 பெண்கள் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர். 08 பெண்கள் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டபின் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். 13 பெண்கள் தமது கணவரின் துன்புறுத்தல்களினால் தற்கொலை செய்து கொண்டுள்ளனர். 92 பிள்ளைகள் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாறான நிலைமைகள் நீங்க வேண்டுமெனவும் தெரிவித்தார்.

பெண்கள் பயந்தான் கொள்ளிகளாக இல்லாமல் எதையும் எதிர்கொள்ளும் மனப் பான்மை கொண்டவர்களாக தற்காப்புப் பயிற்சி பெற்று வீரமுள்ளவர்களாக மாறவேண்டும். இந்தியப் பெண்களைப் பாருங்கள்..... இந்தியாவில் பெண்கள் ஒட்டோ சாரதிகளாகவும் பஸ்

ஓட்டுநர்களாகவும் தொழில் புரிகின்றனர். இவர்களிடம் எந்த ஆண்களும் வாலாட்ட முடியாது. இப்பெண்கள் தற்காப்புக் கலைகளை பயின்று மிகுந்த பரீட்சயம் பெற்றவர்களாகவும் இருக்கின்றார்களாம். இந்தியாவில் விமானிகளாக நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பெண்கள் பணிபுரிகின்றார்கள். அவர்களைப் போன்ற தைரியசாலிகள் நம் நாட்டிலும் உருவாக வேண்டும்.

தெற்காசிய நாடுகள் 07.03.2006 அன்று கொழும்பு விஹாரமாதேவி பூங்காவில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளை இல்லாது ஒழிப்பது தொடர்பில் ஒன்று கூடல் நிகழ்வை நடாத்தின. இலங்கை, இந்தியா, பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ், நேபாளம், ஆப்கானிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவோரின் கருத்துக்களை பரிமாறப்பட்டன. பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளில் முதன்மையாக குடும்ப வன்முறை இனங்காணப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் குடும்ப வன்முறை, இந்தியாவில் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி எரிப்பதும், பாகிஸ்தானில் கொளரவக் கொலையும், பங்களாதேஷில் சொத்துரிமை முரண்பாடும். ஆப்கானிஸ்தானில் பலாத்காரத் திருமணமும், நேபாளத்தில் பெண்கடத்தல் பிரஜாவுரிமை மறுக்கப்படல் போன்றன பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளாக மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவோரால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

பெண்கள் தொடர்பான துஷ்பிரயோகங்கள் பற்றித் தனித்தனியாக ஒவ்வொருவரும் எடுத்துக் கூறினர். அறியப்பட்ட கருத்துக்களின்படி அரசு நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த பெண் ஊழியர்களே பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு வருவது தெரிய வந்தது. சம்பள உயர்வு, பதவி உயர்வு, இரவு நேரத்தில் வேலை முடிந்து செல்லும் போது பாதுகாப்பற்ற தன்மை, போக்குவரத்து வசதியின்மை என்பன பற்றித் தம் உள்ளக் குமுறல்களைப் பல பெண்கள் வெளிப்படுத்தினர்.

ஊடகத்துறையைப் பொறுத்தளவில் உள்ளக வேலைகளுக்கே அதாவது செய்திகளை கட்டுரைகளை நெறிப்படுத்தல். பக்க அமைப்புக்கள் போன்றவற்றுக்கே பெண்கள் அமர்த்தப்படுகின்றனர். வெளியக அதாவது கருத்தரங்குகள், பத்திரிகையாளர் மாநாடுகள், செய்தி சேகரித்தல் போன்றவற்றுக்கு அவர்கள் பங்கு கொள்ள அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அலுவலகங்களுக்குள் வைத்தே பல பெண்கள் வேலை வாங்கப்படுவதாக பத்திரிகை ஆணைக்

குழுவில் கடமையாற்றும் திருமதி. தேவகௌரி அவர்கள் கூறினார்.

இரவு நேரம் வரை கடமையாற்ற நிர்ப்பந்திக்கப்படும் பெண் ஊடகவியலாளர்களுக்குப் போதிய வாகன வசதிகள் தனியாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆண் ஊழியர்கள் கடமை முடிந்து வரும் வரை, இரவு பத்து பதினொரு மணி வரை அவர்கள் காத்திருக்க வேண்டியிருப்பதாகவும் அரசியல் தலையீடுகள் காரணமாக ஏற்பட்டு வரும் அரசுகளின் கட்சி பேதங்களால் பலரின் பதவிகள் தேர்தல் காலங்களில் பறிபோவதாகவும் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன.

கலந்துரையாடலை அடுத்து ஐந்து குழுவினர்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, குழுக்கள் மூலமாகவும் பிரச்சினைகள் எடுத்து ஆராயப்பட்டன.

ஒரு சகோதரி, தாம் முன்னர் கடமையிற்றிய நிறுவனத்தின் குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறினார். இரண்டு பெண்கள் தமக்கு எதிராகக் கடிதம் எழுதியதாகவும் அதனையடுத்து தாம் அங்கிருந்து வெளியேறியதாகவும் அவர் தெரிவித்தார். ஆனால், எதற்காக அந்த இரு பெண்களும் தனக்கு எதிராக நிர்வாகத்திற்குக் கடிதம் எழுதினார்கள் என்பதையோ தான் என்ன தவறு செய்தார் என்பதையோ கூற மறுத்துவிட்டார். என்றாலும் நிர்வாகத்திடம் முறைப்பாடு செய்யுமளவுக்கு ஏதாவது நடத்திருக்கத்தானே வேண்டும் என்பதை எவரும் புரிந்து கொள்ளாமலா இருந்திருப்பார்கள்?

குழுக்களுடான கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டதையடுத்து, ஊடகம் தொடர்பான சாசனம் ஏற்பாட்டாளர்கள் அமைப்பின் மூலம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

01. சம்பள, பதவி உயர்வுகளில் பாரபட்சம்
02. அலுவலகங்களில் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள்
03. இரவு நேர கடமையின் பின் போதிய பாதுகாப்பு இன்மை
04. தனியான போக்குவரத்து வசதியின்மை
05. அரசியல்- கட்சி பேதங்களாலும் பாதிப்பு இவை முக்கிய பிரச்சினைகளாக முன்வைக்கப்பட்டன.

பெண்களுக்கு ஆதரவான சட்டங்கள் இருந்தபோதிலும் செயலாக்கத்தில் அவை முறையாகச் செயற்படுத்தப் படுவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு பல தெற்காசிய நாடுகளின் பிரதிநிதிகளால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

பெண்கள் அமைப்புக்கள் நடுத்தர, மேல்வர்க்க மட்டத்தினர்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்திய போதிலும் முழுமையான பயனை அவை பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. கல்வியறிவு குறைந்த, கல்வியறிவு இல்லாத ஏழைப் பெண்களிடமும் எது வித முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. அவர்கள் தங்கள் போராட்டங்களைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும். அதுவும் அவர்களுடைய நூறுவீத ஆதரவைப் பெறமுடியாது. சமுதாய அமைப்பு மாறவேண்டும்மாயின் மக்களின் மனங்கள் மாற்றப்பட வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

ஒஸ்கார் விருது பெற்ற Born into Brothers என்னும் விவரணச்சித்திரம் கொல்கத்தாவில் உள்ள சேனாகட்சியில் பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடும் பெண்கள் பெற்ற குழந்தைகள் பற்றிய வாழ்க்கையை எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. பிள்ளைகளின் எதிர் காலத்தைக் கருதி வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்ப முற்படும் வெளிநாட்டுப் பெண்ணின் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. பிள்ளைகளின் பிறப்பு அத்தாட்சி பத்திரம் தொடக்கம் எச்.ஐ.வி. வைரஸ் உள்ளதா என்ற பரிசோதனை வரைமட்டுமல்ல சமூகத்தில் அப்பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு சம அந்தஸ்தை வாங்கிக்கொடுக்கும் வரை போராடும் அப்பெண்ணின் குணத்தை பாராட்ட வேண்டும். அதே வேளை வறுமையின் நிமித்தம் பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடும் பெண்களும் உணர்வு உள்ளவர்கள்தான். அவர்களை இச் சமூகம் ஒதுக்குவதைத் தவிர்த்து நல்லதொரு தொழில் வழங்கினால் இழிவுப் பாதையில் அவர்களின் சந்ததி செல்லாது தடுக்கலாம் என்ற நல்லெண்ணம் இப்படத்தின் மூலம் புகட்டப்படுகின்றது. இந்த நல்ல கருத்தினை பெண்கள் அமைப்புகள் ஏற்று அவர்களுக்காகவும் போராட முன்வரவேண்டும்.

அரசியல் பங்களிப்பும் பிரச்சினைகளும்

“இலங்கை அரசியலில் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம், பிரதேச அரசாங்க ஆட்சியில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் போதாது.” என்று சட்டத்தரணி நிமல்கா பர்ணாந்து அவர்கள் கூறியுள்ளார். இந்தியாவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட அவர் பெண்கள் பிரதேச சபைகளில் உள்ளடக்குவதற்காக வெற்றிகரமாக முயற்சித்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தை கூற முடியும். என்று அவர் தெரிவித்தார்.

“பஞ்சாயத்து என்று அழைக்கப்படும் இந்தியப் பிரதேச சபைகள் இதற்கு ஓர் உதாரணமாகும். இப் பஞ்சாயத்துக்களில் 30 சதவீதமான பிரதிநிதித்துவம் பெண்களுக்கு

ஒதுக்கப்பட்ட வேண்டுமென இந்திய அரசாங்கம் ஒரு நிபந்தனையை விதித்தது. இதன் மூலம் எண்ணிக்கையில் கூடிய பெண்களை அரசியலுக்கு ஈத்தெடுக்க முடிந்துள்ளது. கிராம மட்டதிலும் சாதி ஒடுக்குமுறையிலும், பெண்கள் பஞ்சாயத்து முறைமூலம் சமூக ரீதியிலும், அரசியல் ரீதியிலும் முன்னேறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. அதே சமயம் பஞ்சாயத்துக்களில் தெரிவு செய்யப்படும் பெண்கள் பஞ்சாயத்து நிகழ்ச்சி நிரலை சனசமூகத்திற்கு ஒத்திசைவான ஒரு நிகழ்ச்சி நிரலாக உருமாற்றுவதிலும் வெற்றி கண்டுள்ளனர். மறுபுறம் பெண்கள் கமிஷன்களை பெறும் நடவடிக்கைகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டமையால் பஞ்சாயத்துக்களில் ஊழல்கள் குறைந்தன. இன்று கிட்டத்தட்ட 10 இலட்சம் இந்தியப் பெண்கள் பஞ்சாயத்து முறையினூடாக அரசியலில் பிரவேசித்துள்ளனர்.”

ஆப்கானிஸ்தான் நாட்டில் பெண்களுக்கு சம உரிமை வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டு வருகின்றது. எதிர்வரும் ஆண்டுகளில் இம்முயற்சி கைகூடும் என்றே நினைக்கின்றேன். பாராளுமன்றத்தில் பெண்களுக்கு 25 சதவீதப் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இரு பெண் அமைச்சர்கள் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமே என்கிறார். வாடூட் ஹசெக் என்ற ஆப்கானிஸ்தான் பிரதிநிதி. இலங்கையில் பெண்களுக்கான அரசியல் உரிமைகள் ஆரோக்கியமானதாக இருக்கின்றதா? என்றும் தெரியவில்லை. இங்கு குடும்ப ஆதிக்க நிலைப்பாடே இருந்து வருகின்றது அரசியலில் என்றார்.

யுத்தத்தின் காரணமாக வடக்கு-கிழக்கு வாழ் மக்களின் கணிசமானதொரு தொகையினர் வடக்கு கிழக்குக்கு உள்ளேயும், வடக்குக் கிழக்குக்கு வெளியேயும் கொழும்பு, நீர்கொழும்பு, புத்தளம், ஹட்டன் போன்ற இடங்களிற்கும், தமிழ் நாட்டுக்கும் (தென் இந்தியா) இடம் பெயர்ந்துள்ளனர். இவ்வாறு இவர்கள் இடம் பெயர்ந்தமையால் இவர்கள் தாம் தம் சொந்த இடங்களில் ஆற்றி வந்த தொழில்களை இழந்து காணப்படுவதுடன் அவர்களது வீடு மற்றும் அசையும் அசையாச்சொத்துக்கள் என்று எல்லாவற்றையும் விட்டு அனாதரவாக வேறு இடங்களுக்குச் சென்றுள்ளனர். இதனால் பெரும்பாலானவர்கள் தமது பாரம்பரிய தொழில்களையும், சொத்துக்களையும் இழந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இடம் பெயர்ந்த இடங்களில் சிலர் கூலிவேலை செய்தும் உரிய

வருமானம் இன்றி சொல்லொணாத் துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றார்கள். கூடுதலாகப் பெண்களே இடம்பெயர்வுகளினால் பாதிப்புக்குள்ளாகி இருக்கின்றனர். தாம் வாழ்ந்த வாழ்கையை எண்ணிகண்ணீர் கதைகள் சொல்லுகின்றார்கள். அரசியல் தீர்வு சாத்தியமாகும் வரை இந்நிலைப்பாடு தொடர்கதையாகும்.

மனித உரிமை உடன்படிக்கையில் பெண்களுக்கு எதிரான எல்லாவகையான பாரபட்சங்களையும் ஒழிப்பது பற்றித் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஐக்கிய நாடுகள் சபை 1980-1990 பெண்கள் அபிவிருத்திக்கான பத்தாண்டுகள் எனப் பிரகடனப்படுத்தியிருந்தது. 1995 ஆம் ஆண்டு பெஜிங் மாநாடு பெண்கள் உரிமை பற்றியும், விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும் செயற்றிட்டங்களை உருவாக்கவும் துணையாக அமைந்தன.

எப்படி இருந்த போதிலும் இன்றுவரை பெண்களின் உரிமைகளைப் பேணுவதில் பின்வரும் காரணிகள் தடையாக இருக்கின்றன.

01. வறுமை
02. போதிய கல்வியறிவின்மை
03. விழிப்பூட்டல் கீழ்மட்டத்தினரைச் சென்றடையாமை
04. மூட நம்பிக்கைகள்
05. தொழிலின்மை
06. ஆணாதிக்கம்

இவற்றின் தாக்கம் பெருமளவு பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. சமூக, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளற்ற நிலையில் அரசியலும் கொண்டு செல்லப்படும் போதுதான் உண்மையான சம உரிமையுள்ளவர்களாக பெண்கள் பெருமைப்படுத்தப்படுவார்கள். அந்த நன்னாள் ஏற்படும்வரை பெண்நிலைவாதிகள் தம் போராட்டங்களை விரிவுபடுத்த வேண்டும்.

அடிமைச் சமுதாயம், நிலவுடமைச் சமுதாயம், முதலாளித்துவச் சமுதாயம் என ஒவ்வொரு காலத்திலும் பரிணாமம் பெற்ற தனியுடமை என்னும் வெறிபிடித்த வர்க்க உணர்வால் பெண்கள் சமுதாயம் பின்னடைவுகண்டு நிற்கின்றது. மார்க்சியம் ஒன்றும் ஆருடம் இல்லை. வரலாற்றிலிருந்தும், மனித வாழ்க்கையிலிருந்தும் திரட்டப் பெற்ற சத்தியம். இலட்சியத்தை நோக்கி, சந்தோஷங்களை நோக்கி மக்கள் நகர்த்திச் செல்லும் நம்பிக்கை. எல்லா சோதனைகளுக்கும், மாற்றங்களுக்கும் தன்னை உட்படுத்திக் கொண்டு மேலும் மேலும் அது வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும் தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

பெண்களே!

உங்கள் எண்ணம், எழுச்சி, செயல் ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரி நீங்களல்லவா? ஆகவே உங்கள் எண்ணங்கள், எழுச்சிகள், சிந்தனைகள், செயல்கள் யாவற்றினையும் ஒன்று திரட்டி - ஒரு முகப்படுத்தி, அவற்றினை உங்களது உன்னத வாழ்விற்காக ஏன் திசைதிருப்பக் கூடாது? உங்களது குன்றாத ஊக்கத்திறனாலும், குலையாத பயிற்சியினாலும் நீங்களும் இவ்வுலகில் தலைவர்களாகப் பரிணமிக்க முடியும். உங்கள் பணிகளில் அதிக ஈடுபாடு காட்டிடல் வேண்டும். மனவிருப்புடனும் முழு ஈடுபாடுடனும் சேவை ஆற்றும் பொழுதே உங்களைப் பீடித்திருக்கும். “தாழ்வு மனப்பான்மை, “அவநம்பிக்கை”, “மேடைப்பயம்”, ஆகியவை அகன்று “தன்னம்பிக்கை” “மேடைத் துணிவு”, “சேவை மனப்பான்மை” “கூட்டு முயற்சி” ஆகிய தலைமைசார் தலைமை பண்புகள் தலைதூக்க முடியும்.

பெண்களுக்கெதிரான செயற்பாடுகளை எதிர்த்துநின்று, சகலவிதமான முன்னேற்றத்திற்கும், அவர்களுடைய எதிர்கால நல்வாழ்வுக்கும் முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட ஆண்கள் முழு மனத்துடன் ஒத்துழைப்பு வழங்குவார்கள் என்பது உறுதி.

உசாத்துணை:

01. “பொருளாதார மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள்” - என். சிறிரஞ்சன் (வெளியீடு: குமரன் புத்தக இல்லம் -2004)
02. “மனித உரிமைகளும் அபிவிருத்தியும்” - க. சண்முகலிங்கம் (வெளியீடு: அகவிழி -2006)
03. “என்றென்றும் மார்க்ஸ்” - ஜா. மாதவராஜ் (வெளியீடு: பாரதி புத்தக நிலையம் - ஜனவரி 2004)
04. பத்திரிகைச் செய்திகள்: தினகரன், தினக்குரல், வீரகேசரி
05. “புலம் பெயர்ந்தவர்களின் பொருளாதாரப் பங்களிப்புகள் -என். சிறிரஞ்சன் (வெளியீடு: குமரன் புத்தக இல்லம்-2005)
06. “தலைமைத்துவத்தின் தனித்திறன்கள்” - கலாநிதி க. குகநாதன் (2007 இல் எழுதப்பட்ட கட்டுரை)

சமாதானத்துக்கான சிந்தனை

உருவாக்கங்கள்

ஆய்வுக் கட்டுரை

- தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் -

சமாதானத்தின் அடித்தளம்:

ஜனநாயக இலங்கையில் சிங்கள மொழி பேசுகின்ற சிங்களவர்களும், தமிழ்மொழி பேசுகின்ற தமிழரும் முஸ்லிம்களும் மற்றும் பறங்கியரும் பல்லாண்டு காலமாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். மதங்களைப் பொறுத்தளவில் பௌத்தம், இந்து, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் ஆகிய மதங்களைப்பின்பற்றுவோரும் உள்ளனர். மதங்கள் யாவும் அன்பு, கருணை, சாந்தம், சமாதானம், நல்ஓழுக்கம் என்பவற்றை எல்லோருக்கும் ஆண்டாண்டு காலமாக உபதேசங்களை வழங்கிய போதிலும் மக்கள் மனங்களில் அவைபூரணமாகப் பதியப்படவில்லை. இதன் அர்த்தம் மக்கள் சந்தர்பவாதிகளாகப் போலியான ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். சாதாரண ஏழை மக்கள் மனங்களில் மனிதநேயம் காணப்பட்ட போதிலும், மேல்தட்டு மக்கள் சந்தர்பத்திற்கேற்ப தங்கள் மனங்களை மாற்றிக் கொள்ளும் இயல்பினர்களாக இருக்கின்றார்கள். இப்படியானவர்களிடம் மனிதநேயத்தை எதிர் பார்க்க முடியுமா? அரசியல் வாதிகள் இன,மத வித்தியாசங்களை முன்னிறுத்திச் செயற்பட்டு வருவதனால், மக்கள் எதுசரி எதுதவறு என்பதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாதவர்களாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. போதாக்குறைக்கு மதத்தலைவர்களும் அரசியலில் ஈடுபட்டு மக்களைக் குளப்பிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இவர்களைவிட இனத்துவேஷிகள், மதத்துவேஷிகள், ஆயுத விற்பனையாளர்கள், போதை வஸ்துக் கடத்தல்காரர்கள், பாதாள உலகக் கோஷ்டியினர், பயங்கரவாதிகள் போன்ற பல்துறை சார்ந்தவர்களின் நடவடிக்கைகளாலும் மக்கள் பலவகையிலும் பாதிப்புக்குள்ளாகி நிம்மதியற்றவர்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அத்தகைய நிலைப்பாட்டில் மனித உள்ளங்களில் எப்படி ஈரலிப்பை எதிர்பார்க்க முடியும். “மனிதநேயம்” மக்கள் மனங்களில்

வேருன்ற வேண்டும். சமாதானத்தின் அடித்தளம் உருவாக மனித நேயம் மிக மிக அவசியம். மனிதநேயம் பற்றி ஒக்ஸ்போட் அகராதியில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “மதம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளுக்கு மேலாகப் பகுத்தறிவுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்து மனிதப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகாணப் பரிசீலிக்கும் ஒரு சித்தாந்தப் போக்காகும்.” மேலும் சில அறிஞர்களின் கருத்துப்படி “வாழ்க்கையில் எதுசரி, எதுதவறு, எதுமுக்கியம் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் ஒரு நம்பிக்கையே மனிதநேயம்.” இன்னுமொருவர் சொல்லுகின்றார் மனிதநேயம் என்பது சகமனிதர்களிடம் அன்பு செலுத்துவது. இலங்கையில் வாழுகின்ற மூவினங்களிலும் முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட நல்லுள்ளங்களும், புத்தி ஜீவிகளும் இருக்கின்றார்கள். அதே வேளையில் அண்மைக்கால மக்களின் மனோ நிலையை நோக்கும் போது வதந்திகளால் மக்கள் மனதில் அச்சநிலை தோன்றி மனோநிலை பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றனர் என்று மனோதத்துவ நிபுணர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள். இத்தகைய நிலையில் நித்தம் நித்தம் நம் நாட்டில் கொலைகள் பரவலாக நடந்தேறிக் கொண்டிருக்கின்றன. மனித உயிர்களுக்கு உத்தரவாதம் இல்லாத நிலை தோன்றியுள்ளது. எவருக்குமே பாதுகாப்பு இல்லாத ஒரு பயங்கர நிலை உருவாகியுள்ளது. பொதுவாகப் பயங்கர வாதமே தலைதூக்கியுள்ளது. இவற்றுக்கான மூலகாரணங்கள் கண்டறியப்பட்டு, அதற்கேற்ற நடைமுறைகளை உரிய முறையில் அவதானித்து தீர்வுக்கு வரவேண்டியது காலத்தின் இன்றியமையாத முக்கிய தேவையாகும்.

இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம், கல்வி, கலாசாரம் ஆகியவற்றின் நிலைமைகளைச் சற்று நோக்குவோம். நம் நாட்டில்

2007 இல் வெளிவந்தது

தோன்றிய பிரச்சினைகளுக்கு நீண்ட வரலாறு உண்டு என்பதை நாம் தெரிந்துள்ளோம். ஐக்கிய நாடுகள் சபையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மனித உரிமைகள் சரியான முறையில் பேணப்படாத நிலை இன்றுவரை இருந்து வருவதையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஆள்கடத்தல், சித்திரவதை, கொள்ளை, கொலை, பாலியல்வல்லுறவு என்பன மனித உரிமைகளை மீறும் செயலாகும். நாம் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எந்த மொழியைப் பேசுபவர்களாக இருந்தாலும், எந்த மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருந்தாலும் நாம் இலங்கையர் என்ற உணர்வுடன் வாழவேண்டும். எதுவித பேதமுமின்றி ஒற்றுமையான சூழலை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம். இதை நம்மவர் மனத்தில் பதிய வைக்க வேண்டியது ஒவ்வொருவரினதும் கடமையெனக் கொள்ள வேண்டும்.

இருபது ஆண்டுகால யுத்தத்தின் பாதிப்புகள் எல்லோருடைய மனத்திலும் ஆறாத வடுக்களை தோற்றிவித்தமையினால், நோர்வே நாட்டின் மனிதாபிமான செயற்பாடுகளினாலும், இலங்கை அரசினாலும் 2002 ஆம் ஆண்டு போர்நிறுத்த புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் புலிகளுடன் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து மக்கள் மனதில் ஒரு புதுத்தென்பு ஏற்பட்டது. பல ஆண்டுகளாக மூடப்பட்டிருந்த ஏ9 பாதை திறக்கப்பட்டு தென்இலங்கை மக்கள் வடக்குக்கும், வடபகுதி மக்கள் தென்பகுதிக்கும் சென்று வரக்கூடிய ஒரு நல்லெண்ணம் ஏற்பட்டது. 1990 இல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 24 மணித்தியாலத்தில் புலிகளினால் வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம் மக்களும் (ஒரு பகுதியினர்) யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து குடியேறினர்.

இலங்கையில் ஏற்பட்ட ஆட்சிமாற்றமும், ஜனாதிபதித் தேர்தலின் பின்பும் போர்நிறுத்த ஒப்பந்தம் இருந்த போதிலும், போர்நிறுத்தக் கண்காணிப்புக்குழுவினர் செயல்பட்ட போதிலும் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தில் படைகள் குவிக்கப்பட்டுள்ளன. அரசபடையினரும், புலிகளும், வேறு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், பொதுமக்களும் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். மீண்டும் ஒரு யுத்தம் ஏற்படுமோ என்ற பயம் இலங்கை மக்கள் மனதில் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த இடத்தில் யுத்தம் ஏற்படுத்திய அழிவுகளை நோக்கிப்

பார்த்தால் மீண்டும் ஒருயுத்தம் ஏற்பட முடியாது என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

யுத்தம் ஏற்படுத்திய அழிவுகள்:

01. 60,000க்கும் மேற்பட்ட உயிர்கள் பறிக்கப்பட்டன.
02. பல்லாயிரக் கணக்கானோர் ஊனமுற்றார்கள்.
03. பெண்கள் பலர் விதவையாக்கப் பட்டார்கள்.
04. பலர் மனோநிலை பாதிக்கப்பட்டார்கள்.
05. குழந்தைகள், சிறுவர்கள் அனாதைகளாக்கப் பட்டார்கள்.
06. வீடுகள், வியாபார நிலையங்கள், சொத்துக்கள், உடமைகள் அழிவுற்றன.
07. வணக்கஸ்தலங்கள், பாடசாலைகள், நூல் நிலையங்கள் அழிக்கப்பட்டன.
08. பல இலட்சம் மக்கள் வீடுகளை இழந்து அகதிகளாக்கப்பட்டார்கள்.
09. பலர் தாங்கள் பார்த்துவந்த தொழில்களை இழந்தார்கள்.
10. விவசாய நிலங்கள் தரிசு நிலங்களாக்கப் பட்டன.
11. வடக்கு - கிழக்கில் இருந்த காங்கேசன் துறை சீமேந்து தொழிற்சாலை, பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலை, ஆனையிறவு உப்பளம், வாழைச்சேனை காகிதத் தொழிற்சாலை, புல்மோட்டை இல்மனயிற் தொழிற்சாலை, கந்தளாய் சீனித்தொழிற்சாலை, நிலாவெளி உப்பளம் போன்ற தொழில் நிறுவனங்கள் செயலிழந்தன.
12. யுத்தச் செலவுகள் காரணமாகவும், நாட்டின் உற்பத்திக்குறைவாலும் பொருளாதார வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது.
13. பிறநாடுகளிடம் கையேந்தும் நிலமையினால் கடன்சுமை ஏற்பட்டு நாட்டின் நிலமை மோசமடைந்தது.
14. மக்கள் மனதில் அச்சமும் பயப்பீதியும் குடிகொள்ளக்காரணமாக இருந்தது.
15. அரச படையினர் பலர் ஆயுதங்களுடன் படையிலிருந்து தப்பி ஓடிவிட்டனர்.

இவை மட்டுமல்ல மேலும் பல பாதிப்புக்களை இந்த நாடும் மக்களும் எதிர்கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

- அ) உல்லாசப் பயணத்துறை பெரும் பின்ன டைவைக் கண்டது.
- ஆ) வெளிநாட்டு மூலதனங்களின் வருகை கேள்விக்குறியாயின.
- இ) மூளைசாலிகள், புத்திஜீவிகளின் வெளியேற்றத்தினால் நாடு பாதிப் படைந்தது.
- ஈ) பயம் காரணமாக இந்தியா உட்பட பல நாடுகளுக்கும் மக்கள் புலம் பெயர்ந்து அகதிகளாகச் செல்ல நேர்ந்தது.

இலங்கையில் பாதுகாப்பின்மை காரணமாக, உத்தரவாதமின்மையே மூல காரணியாக அமைந்தது. மேலும் ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளும் விற்பனை செய்யும் நாடுகளும் பணம் சம்பாதிப்பில் ஈடுபட்டு வளர்ந்துவரும் வறிய நாடுகளுக்கு உதவி செய்வதாக ஒரு புறமும், மறுபுறம் ஆயுதவிற்பனை என்ற இரட்டை வேடம் காரணமாக 'ஆயுத கலாச்சாரம்' எமது நாட்டில் மேலோங்கிக் காணப்பட்டது. அவை சமாதான நடவடிக்கைகளுக்கு எந்த வகையிலும் உதவுவனவாக அமையவில்லை.

இருபக்க யதார்த்தநிலை:

இலங்கை அரசாங்கத்திற்குப் பாரிய பொருளாதாரப் பிரச்சினை இருக்கின்றது. நாடும் பல வழிகளிலும் பின்தள்ளப்பட்டுள்ளது. அதேவேளை இயற்கை அனர்த்தங்களினால் (சுனாமி, புயல், வெள்ளப்பெருக்கு, கடல் அரிப்பு) பாரிய சவாலை எதிர்நோக்கி நிற்கின்றது. சம்பள உயர்வு கோரி தொழிலாளர்கள் அடிக்கடி வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். உலக சந்தையில் எரிபொருள்களின் விலையேற்றம் இலங்கையிலும் விலை ஏற்றத்தை ஏற்படுத்தி விட்டிருக்கின்றது. எனவேதான் 'சமாதானம்' என்ற கோசத்துடன் பலநாடுகளிடம் கையேந்திநிற்கிறது. "சமாதானத்திற்கு நாங்கள் தயார் எமக்கு உதவியைச் செய்யுங்கள்" என்று கேட்டு நிற்க வெளிநாடுகளோ சமாதானத்தை முதலில் ஏற்படுத்துங்கள் அதன் பிறகு எல்லா வகையான உதவிகளையும் செய்யத்தயார் என்று கூறிவிட்டன. இது இழுபறிநிலையில்

இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. அதே வேளை சமாதானம் ஏற்பட்டுவிட்டால் பல விளைவுகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு அரசாங்கம் தள்ளப்படும். பொருட்களின் விலையுயர்வு. இயற்கை அனர்த் தங்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு புனரமைப்புக் கட்டமைப்புக்கள், சம்பள உயர்வுகோரி தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தங்கள், ஊழலுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகள், வீடற்றவர்களுக்கு இருக்கவீடு, வேலையில்லாப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு, பாதைகள் பாலங்கள் சீராக்கல் போன்ற பணிகளையும் - நடடத்தில் செயற்படும் இலங்கை மின்சாரசபை, பெற்றோலியக் கூட்டத்தாபனம், இலங்கைப் போக்குவரத்துச்சபை, புகையிரத சேவைகள் திணைக்களம் போன்றவற்றின் செயற்பாடுகளுக்கும் வேண்டிய பணத்தை எங்கிருந்து பெறமுடியும். உலகவங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம், ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி ஆகியவற்றில் பெற்றகடன்கள் அவற்றுக்கான வட்டி என்பவற்றையும் செலுத்தியே ஆக வேண்டும். அத்துடன் அவற்றின் சொல்லுக்குத் தாளம் போடும் நிலையே இருந்து வருகின்றது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் நாட்டை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு செல்ல முடியுமா? என்றால் அதன் சாத்தியமில்லாமை புலனாகிறது. நாட்டில் பிரச்சினை இருக்கும் வரை மேற்கூறிய விடயங்களில் அக்கறை செலுத்தாமல் காலத்தை ஓட்டமுடியும். பிரச்சினை இருந்தால்தானே அவசரகால சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தி தேவையற்ற கைதுகள், தடுத்துவைத்தல், சித்திரவதை செய்தல், தற்செயலான கொலைகள், பாலியல் வல்லுறவுகள் போன்றவற்றை செயற்படுத்த முடியும். மக்கள் விடுதலை முன்னணி, ஜாதிக கெல உறுமய போன்ற வகுப்பு வாதம் பேசும் கட்சிகளின் உதவி ஏற்கனவே தேர்தல் காலங்களில் பெற்றள்ளமையால் அவற்றின் கோரிக்கைகளையும் புறந்தள்ள முடியாத நிலையும் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு உள்ளதாக அவதானிக்க முடிகிறது. இச்செயலும் சமாதான நடவடிக்கைக்குப் பின்னடைவை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

மறுபுறத்தில் பார்க்கும் போது இன்னுமொரு முக்கிய விடயம் பற்றி எமது கவனம் செல்ல வேண்டியுள்ளது. சமாதானம் இலங்கையில்

ஏற்பட்டுவிட்டால் கனடா, அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய யூனியன் நாடுகள், இங்கிலாந்து. அவுஸ்திரேலியா மற்றும் நியூசிலாந்து நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழுகின்ற இலங்கைத் தமிழர்களை மேற்கூறப்பட்ட நாடுகள் இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்பி வைத்துவிடும். கிட்டதட்ட ஐந்து லட்சம் மக்கள் தாம் வாழ்ந்த நிம்மதியான சொகுசு வாழ்க்கையை விட்டு, அந்தந்த நாட்டு மொழிகளில் கல்வி பயிலும் பிள்ளைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு இங்கு திரும்பிவரத் தயாராகவில்லை. அவர்கள் நுனி நாக்கில் சமாதானம் வேண்டுமென்று கத்தினாலும் அவர்களது உள்மனது சமாதானத்தை விரும்பவில்லை என்பதே யதார்த்தம். இத்தகைய வெளிநிலைச் சூழ்நிலையை அவதானிக்கும் போது அதுவும் சாதகமாக இல்லை. தமிழர்களின் ஏக பிரதிநிதிகள் என்று சொல்பவர்களும் தங்கள் பரிபாலனத்தினையும், செல்வாக்கையும், ஆயுதங்களையும் கைவிடத் தயாரில்லாத நிலையில்..... புரிந்துணர்வு, விட்டுக்கொடுப்பு இல்லாத நிலையில் சமாதானம் சாத்தியமாகுமா? என்ற கேள்வியே இன்று எல்லோருடைய உள்ளங்களிலும் எழுந்து நிற்கின்றது.

உண்மையான எனது அவதானிப்பிலிருந்து ஒன்றுமட்டும் புலனாகின்றது. சமாதானம் வந்துவிட்டால் இரு பகுதி யினரும் அரசியல் நடத்துவதற்கு வேறு புதுமார்க்கத்தைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டி வரும். பிரச்சினைகளை வைத்துத்தான் இரு சாராரும் தங்கள் அரசியல் லாபங்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த உண்மையை ஏன் மக்கள் அறியாமல் இருக்கின்றார்கள். நச்சு விதைகள் விதைக்கப்பட்டு அந்தப் பயிரை வளர்ப்பதில் கண்ணும் கருத்து மாகச் செயற்படுகின்றார்கள். அப்பாவிப் பொது மக்கள் சொல்லொணாத் துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்களே என்ற அந்த மனிதாபிமான எண்ணம் மரணித்து விட்டது.

எது எவ்வாறாக இருந்த போதிலும், இலங்கை மக்கள் எல்லோரும் நிம்மதிப் பெருமூச்சுடன் வாழவே விரும்புகின்றார்கள் என்பதே மறைக்க முடியாத உண்மை. போர் மனப்பாங்கிலிருந்து சமாதான மனப்பாங்கை நோக்கிய மாற்றத்திற்கு சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடுவதற்கான பயிற்சி அவசியமாகின்றது. நீண்டு கொண்டு

போகும் நாட்டின் முக்கியமான அரசியல் பிரச்சினையின் தீர்வுக்கு அரசியல் தலைவர்கள், மதத்தலைவர்கள், புத்திஜீவிகள் எப்படியான அபிப்பிராயங்களையும், அணுகு முறைகளையும் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதை நோக்குவோம். முன்னாள் ஜனாதிபதி திருமதி சந்திரிகாகுமாரதுங்க தெரிவித்த கருத்துக்கள் ஈண்டு நோக்குவது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும். “இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்கு சமஷ்டி அடிப்படையிலேயே தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்றும் யுத்தத்தின் மூலம் நிலையான சமாதானத்தை அடைய முடியாது.” என்று தெரிவித்துள்ளார். காலம் கடந்த ஞானம். அவரது இக்கருத்துக்களே இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்கு நடைமுறைச் சாத்தியமானதும் நியாயமானதுமான இன்றுள்ள ஒரே தீர்வாகும். சமாதானத்தை விரும்பும் எந்தத் தரப்புமே இத்தீர்வை வரவேற்காமலிருக்க முடியாது என்பதே சிலருடைய அபிப்பிராயம்:

“இனம் பிரச்சனைக்கான அரசியல் தீர்வு சமஷ்டி அடிப்படையில் அமைய வேண்டும் என்பது இன்று பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது” என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இரா. சம்பந்தன் கூறியுள்ளார்.

“பல்லின மக்கள் வாழும் இந்த நாட்டில் அனைத்துச் சமூகங்களும் மனிதாபிமானத்துடனும், சுயகௌரவத்துடனும் வாழும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதில் அரசாங்கம் உறுதியாகவே இருக்கின்றது. பாதிக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தை ஒதுக்கி ஓரங்கட்ட முற்பட்டால் சர்வதேச சமூகத்தில் நாம் சுயநலவாதிகள் என முத்திரை குத்தப்படுவோம் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.” என்ற தனது ஆதங்கத்தை இலங்கையின் நீதி அமைச்சர் டபிள்யூ.டி.ஜோன் செனவிரத்ன எச்சரிக்கையாக விடுத்துள்ளார்.

“ஏனையவர்களின் மொழியையும், மத உணர்வுகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் போதுதான் வாழ்வில் நிம்மதி ஏற்படும். புரிந்துணர்வு இன்மை நேசிக்கின்ற பண்புகள் இல்லாமையினாலேயே நாம் வேதனைகளை அனுபவித்து வருகின்றோம். மொழிகளையும், பிறமதங்களையும் நேசித்து வந்தால் ஒற்றுமையையும் அமைதியையும் காணமுடியும். நாம் பிறக்கும் போது எந்த மதத்தின் அடையாளத்தையும் கொண்டோ, எந்த மொழியைக் கொண்டோ பிறப்ப

தில்லை. பெற்றவர்கள் எந்த மதத்தைப் பின்பற்றுகின்றார்களோ, எந்தமொழியைப் பேசுகின்றார்களோ அதைக் கொண்டுதான் எமது இனமும் மதமும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. “நான் கல்வி கற்ற அந்தநாளில் தமிழர், சிங்களவர், முஸ்லிம்கள் என்ற மூவினத்தவரும் ஒன்றாக அமர்ந்து கல்வி கற்றோம். இதனால் எம்மிடத்தில் ஒற்றுமையையும், புரிந்துணர்வையும், அன்னியோன்ய பரஸ்பர நேயத்தையும் கண்டோம். ஆனால் இன்றுபாடசாலைகள் மொழி, மத, இன ரீதியானவையாக உருவாக்கப்பட்டதினால் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்ள முடியாத துர்ப்பாக்கியநிலை காணப்பட்டு வருகின்றது. எமது நாட்டில் ஒருவரைப் பற்றி மற்றவர்கள் அறியாத, புரியாத நிலமைகளினால் தான் சந்தேகங்களும், ஐயங்களும் ஏற்படுகின்றன. பலமொழிகளைக் கற்றவர்களாக பல மதங்களைப் புரிந்தவர்களாகத் திகழ்தால் எம்மிடத்தில் பேதமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும்.” முந்தலில் நடைபெற்றசர்வமத வழிபாட்டுக் கருத்தரங்கில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய புத்தளம் மாவட்டச் செயலாளர் திரு. எச். எம். ஹேரத் தன் அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

“நாட்டில் இடம்பெற்றவரும் மனிதப் படுகொலைகள் நிறுத்தப்பட்டு, நீடித்து நிலைக்கக் கூடிய சமாதானச் சகவாழ்வு உதயமாக வேண்டுமென சகல மக்களும் இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்” என்று நாவிதன்வெளி பிரதேச சபை தவிசாளர் சோ. புஸ்பராசா குறிப்பிட்டுள்ளமை கடவுளுக்குத்தான் வெளிச்சம். மனித மனங்கள் மாறாதவரை எதுவும் சாத்தியமாகுமா?

“பல்லின சமூகங்கள் வாழும் இலங்கைக்கு ஒற்றையாட்சிமுறை தீர்வாக அமையாது. சமஷ்டி முறையானது ஒஸ்லோ பிரகடனத்தின் மூலம் உலக நாடுகளால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகும். சமஷ்டியை நோக்கியே இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணவேண்டும். “மன்னார் மறைமாவட்ட ஆயர் இராயப்பு ஜோசப் ஆண்டகை மேற்கொண்டவாறு தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

“இனப் பிரச்சனைக்குத் இந்திய மாதிரியான தீர்வுமுறை முன்மொழியப் பட்டால் புலிகள் வன்முறையைக் கைவிட்டு தமது சமாதான நிலைப்பாட்டை வெளிக்காட்ட வேண்டும். இதன் மூலம் சமாதான முன்னெடுப்பினைத் தொடர

முடியும்” என அமைச்சரவைப் பேச்சாளரான அமைச்சர் அனூர பிரியதர்சன யாப்பா தெரிவித்துள்ளார்.

“பெச்சுவார்த்தை மூலமே இனப் பிரச்சனைக்கு நிரந்தர தீர்வு காண வேண்டுமென்பதே அரசு சார்பு தொழிற்சங்கங்களின் நிலைப்பாடாகும்”. இதை ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷாவிடம் வற்புறுத்துவதாக மேல் மாகாணசபை ஆளுநரும், தொழிற்சங்கத் தலைவருமாகிய எஸ். அலவி மௌலானா தெரிவித்துள்ளார்.

“நாட்டின் இனப்பிரச்சனையை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் வகையில் உலக நாடுகளின் அதிகாரப் பகிர்வு குறித்து அரசாங்கம் ஆராயும்” எனக் கொள்கைத் திட்டமிடல் அமைச்சரும் பாதுகாப்பு விவகாரப் பேச்சாளருமாகிய கெஹெலிய ரம்புகுவெல குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“சமாதானத்திற்கு மாற்றீடு சமாதானமே என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்திருக்கும் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ, யுத்தத்தாலும் பயங்கரவாதத்தாலும் சமாதானத்தை எட்ட முடியாதெனவும் பேச்சுவார்த்தை மூலம் அதனை அடைய முடியுமென்றும் உறுதியாகத் தெரிவித்திருக்கின்றார்” அரசியலமைப்பில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது தொடர் பான அமைக்கப்பட்ட தேசிய ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டத்தில் கட்சியின் உறுப்பினர்களுக்கும் இராஜதந்திரிகளுக்கும், ஜனாதிபதி செயலகத்தில் வைத்து மேற்கண்டவாறு கூறினார்.

“இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு இரு பிரதான அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்றிணைந்து செயற்பட வேண்டும்” என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. எம். எஸ். செல்லச்சாமி வேண்டு கோள் விடுத்துள்ளார்.

“சுமார் 80 சதவீதமான மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இரு பிரதான கட்சிகளும் ஒன்றிணைந்து செயற்படாவிட்டால் இலங்கையின் இனப்பிரச்சனை ஒருபோதும் தீர்க்க முடியாது” எனத் தெரிவித்துள்ள அரசியலமைப்பு விவகார மற்றும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சர் திரு. டி. யூ. குணசேகர, இப்பிரச்சனை தீர்வில் குறித்த இரு கட்சிகளும் ஒரே நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பது பெரிய பலமெனவும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

“யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் முறையாக அமுல்படுத்தப்படாததே இன்றைய அவலங்களுக்கு மூல காரணம். இனவாத அரசியல் நச்சு விதையை அழித்தொழிக்க நேசக்கரம் நீட்டுங்கள்” என்று எதிர்க்கட்சித்தலைவர் திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்க தனது வேண்டுகோளை விடுத்துள்ளார்.

பேச்சுவார்த்தை பற்றிய கருத்துக்கள்:

ஜெனிவா பேச்சுகளில் ஈடுபட்ட தரப்புக்கள் அனுசரணையாளர்கள் (நோர்வே) உள்படப் பலரும் ஜெனிவா பேச்சுக்கும் குறித்த அதிகளவு எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. விடுதலைப் புலிகளுடன் உடனடியாகப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்கும் எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்காத புதிய ஜனாதிபதி இலங்கைத் தேசத்தின் ஒற்றையாட்சிப் பண்பைத் தொடர்வது என்ற உறுதி அளித்திருந்தார். இது 1947 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தை நிலை நிறுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. மீண்டும் போரை ஆரம்பிப்பது என்பது நீண்டு செல்லக்கூடிய அதிக பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தும் ஒரு விவகாரம் என்பதுடன், இதில் யாரும் தெளிவான வெற்றியைப் பெறமுடியாது என்பதை அரசாங்கமும், விடுதலைப்புலிகளும் டிசம்பர் மாதம் நடாத்திய ஒத்திகைகளின் மூலம் உணர்ந்து கொண்டனர். சம்பந்தப்பட்ட தரப்புகள் புதிய நிலைகளையும், புதிய நோக்குநிலைகளையும் வளர்த்துக் கொண்டாலன்றி அவை தற்போதைய தமது குணாம்சத்தை மாற்றிக்கொள்ளும் என்று எதிர்பார்க்கமுடியாது” என்று தனது கருத்தை திரு. சுமணசிறி லியனகே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“களநிலமைகள் பேச்சுவார்த்தைக்கு உகந்த வையாக இருக்க வேண்டிய அதே நேரம், முதற்சுற்று ஜெனிவா பேச்சுவார்த்தையில் இணக்கம் காணப்பட்ட விடயங்கள் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும், அல்லது குறைந்தபட்சம் நடைமுறைப்படுத்த படுவதாகக் காட்டப்பட வேண்டும். பரஸ்பர நம்பிக்கையையும், உறுதிப்பாட்டையும் ஏற்படுத்துதற்கும் அரசியல் தீர்வு தொடர்பான பேச்சுக்கள் அடிப்படையில் முக்கியமானதாக இருக்கின்றது” என்று மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர் கலாநிதி பாக்கிய சோதி சரவணமுத்து குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இனப்பிரச்சினைக்கு சமாதான வழிகளில் உண்மையான தீர்வை வழங்கவென பிரதான அரசியல் கட்சிகள் பேதங்களுக்கு அப்பால் இதய

சுத்தியுடன் உடனடியாக ஒன்றுபட்டுச் செயற்பட முன்வரவேண்டும்” என்று மீள்குடியேற்றத்திற்கான அமைச்சர் ரிஷாட் பதியுதீன் பாராளுமன்றத்தில் உரையாற்றும் போது கூறியுள்ளார்.

“ஒற்றையாட்சியின் கீழ் அதிகாரப்பகிர்வு என்பது சாத்தியமில்லாத, எமக்கு நம்பிக்கையில்லாத பேச்சு” என்று புலிகளின் அரசியல் துறைப் பொறுப்பாளர் சு.ப. தமிழ்ச்செல்வம் கூறியுள்ளார்.

“நானும் இலங்கையன். பிரபாக ரனும் இலங்கையன். நாம் நேரடிப் பேச்சு வார்த்தை மூலம் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணமுடியும்” என்று ஜனாதிபதி நம்பிக்கை வெளியிட்டுள்ளார்.

“கௌரவமான சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதாகக் கூறியே ஜனாதிபதி பதவிக்கு வந்தார். அதனால் அவர் நாட்டுக்காக உறுதியான தீர்மானமொன்றை மேற்கொள்ள வேண்டிய தருணம் பிறந் துள்ளது” பாராளுமன்ற உறுப்பினர் லக்ஷ்மன் செனவிரட்ன தெரிவித்துள்ளார்.

“விடுதலைப் புலிகள் முதலில் தனிநாடு கோரினார்கள். அதனைத் தொடர்ந்தது சுனாமி மறுசீரமைப்புக்கான சபை ஒன்றைக் கோரினார்கள். அதுவும் இல்லாமல் போனதால், அதிகாரப்பகிர்வில் நம்பிக்கை இல்லை என்றார்கள். இறுதியாகச் சமஷ்டி முறைக்குத் தயார் என்கிறார்கள். இனப் பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பாக உணர்வுபூர்வமாக உரையாற்றி நாட்டின் ஸ்திரத் தன்மையைச் சீர்குலைக்காமல் அரசியல் தீர்வொன்றைக் காண அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்” என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திஸ்ஸ அத்தநாயக்க கூறியுள்ளார்.

“நாட்டின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு சகலரும் இணைந்து சமாதான நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும்” என்று அமைச்சர் எம்.எஸ்.எஸ் அமீர் அலி தெரிவித்துள்ளார்.

யுத்தம் தீர்வைத் தராதது:

“அரசாங்கம் யுத்தத்தைத் தவிர்க்க சகல முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும் அதேவேளை சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டவும், மக்களையும் நாட்டையும் பாதுகாக்க உறுதியாகச் செயற்பட வேண்டும்” அரசியலமைப்பு விவகார அமைச்சர் டியூ குணசேகரா மேற்கண்டவாறு கூறியுள்ளார்.

“ஒருவரை ஒருவர் குற்றம் சுமத்தும் விமர்சனத்தை நிறுத்தி சகலரும் இணைந்து இக்கொடையுத்தத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து சமாதானத்திற்காக கைகோர்க்க வேண்டிய காலம் இது. இந்த நாட்டில் மேலும் யுத்தத்தை நீடிக்க இடமளிக்க முடியாது. எதிர்காலச் சந்ததிக்காக நான்விடுக்கும் வேண்டுகோள், சகலரும் இணைந்து சமாதான இலங்கையை உருவாக்க உழைப்போம்” என்று அமைச்சர் துமிந்த திசாநாயக்கா மிகத் தீர்க்க தரிசனத்துடன் கூறியுள்ளார்.

“மத, இன ரீதியில் எவரும் தனிப்பட்ட முறையில் சிந்திக்காது எல்லோரும் ஒரே இனமக்கள் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருப்போமானால் எமது நாட்டில் இரத்த ஆறு ஓடும் கவலைக்குரிய சம்பவங்கள் இடம் பெறாது” இவ்வாற இலங்கை ஆயர்மன்றத் தலைவரும் கண்டி ஆயருமான மேதகு வியானி பெர்னாண்டோ ஆண்டகை வற்புறுத்தியுள்ளார்.

“நாடு இன்று உண்மையான சமாதானத்தின் மீது நம்பிக்கை வைக்காமல் போலியான யுத்தத்தை எதிர் கொண்டிருக்கின்றோம். இது ஆரோக்கி யமானதல்ல.” என்கிறார் நீதி சட்ட மறுசீரமைப்பு பிரதியமைச்சர் டிலான் பெரேரா.

“தோல்விக்கான யுத்தத்தைக் கைவிட்டு வெற்றிக்கான சமாதான நடவடிக் கைகளை அரசாங்கம் முன்னெடுக்க வேண்டும்” என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. எஸ். விநோத ராதலிங்கம் கூறியுள்ளார்.

வெளிநாட்டவர்களின் பார்வையில்:

“சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட கொலைகள் தொடர அனுமதித்தால் சமாதான முயற்சியை அது சீர்குலைக்கக் கூடும். என்பதோடு கடும் யுத்தம் நடந்த அந்த இருள் யுகத்திற்கு இலங்கையைத் தள்ளிவிடும் என்பதே என் பிரதான முடிவாக இருக்கின்றது.” என்று ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட, விசாரணையற்ற, தன்னிச்சையான கொலைச்சம்பவங்களை விசாரிக்கும் சிறப்பு இணைப்பாளர் பிலிப் அல்ஸ்ரன் கூறியுள்ளார். மேலும் “அண்மையில் இலங்கையை உலுக்கிய படுகொலைகளை நிறுத்துவதற்கு தீர்க்கமான நடவடிக்கை எடுக்கும்படி அக்கொலைகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினரை பிலிப் அல்ஸ்ரன்

வேண்டிக் கொண்டார். இக்கொலைகள் யுத்த நிறுத்த மீறல்களாக இருக்கின்ற போதிலும் அவற்றை வெறும் யுத்த நிறுத்த மீறல்களாகப் பார்த்தலாகாது. இக்கொலைகள் சர்வதேச சட்டங்களை மீறுவனவாக இருக்கின்ற போதிலும் அவற்றை அக்கண்ணோட்டத்தில் மட்டும் பார்க்கக் கூடாது. இக்கொலைகள் இலங்கை வாழ் சகல இனங்களையும் சேர்ந்தவர்களைப் பாதித்து, மேலும் பலரின் வாழும் உரிமைக்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்துகின்றது” என்றும் கூறியுள்ளார்.

“யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தத்திற்கு இரு தரப்பும் கட்டுப்பட வேண்டும். இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையில் கைச்சாத்து இடப்பட்டுள்ள யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தமானது மிகச் சிறந்ததோர் ஒப்பந்தமாகும். இந்த ஒப்பந்தத்திற்குக் கட்டுப்படுவதே இருதரப்புக்கும் சிறந்தது” என்று யுத்தநிறுத்தக் கண்காணிப்புக்குழுத்தலைவர் திரு. ஹென்றிக்ஸன் தெரிவித்துள்ளார்.

“இதுவரை காலமும் அநேகமான நாடுகளின் சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பையும் கண்காணிக்கும் அரசாங்க திணைக்களங்களும் அமைச்சுக்களும் கூடுதலாக யுத்த ஆற்றலை வளர்க்கவே ஊக்குவிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன” என்று உலக சமாதான மன்றத்தின் நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர் ஜெவ் கீக்லி தெரிவித்துள்ளார்.

“இலங்கை விவகாரங்களைப் பொறுத்தளவில் நாம் எமது கருத்துக்களை ஏற்கனவே முன்வைத்துள்ளோம். அவற்றை மீண்டும் இங்கு நான் நினைவு கூறுகின்றேன். இலங்கையின் இனப் பிரச்சனைக்கு இராணுவத் தீர்வு ஒரு பரிகாரமாக அமையாது. விடுதலைப் புலிகள் பயங்கரவாதத்தையும் வன்முறைகளையும் கைவிட்டு, அரசியல் பாதையில் பிரவேசிக்க வேண்டும். இலங்கை அரசாங்கம் தமிழ் மக்களின் நியாய பூர்வமான துயரங்களைத் தீர்த்து வைக்க முயலவேண்டும். கடுமையான ஆத்திரமுட்டல்களுக்கு முகங்கொடுக்க நேரிடின், தமது பாதுகாப்புப் படைகள் பாதகமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாதென்பதை அது உத்தரவாதப்படுத்த வேண்டும். முழு நாட்டையுமே ஆட்சி செய்யும் வகையில், விரைவான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய தீர்வு ஒன்று தேவை. அத்தகைய தீர்வு சிங்களர்,

தமிழர், முஸ்லிம்கள் தாம் வாழும் பிரதேசங்களில் எவ்வகையில் அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று அமெரிக்காவின் 230 வது சுதந்திரதின நிகழ்வில், இலங்கைக்கான அமெரிக்கத் தூதுவர் திரு. ஜெப்ரி ஜே. லன்ஸ்டெட் விளக்கியுள்ளார்.

பொருளாதார நிலை:

“இன்று எமது நாட்டின் பொருளாதாரப் பிரச்சினை பாரிய பிரச்சினையாகியுள்ளது. இருப்பினும் அதைவிட பாரிய பிரச்சினையாக இனப்பிரச்சினை உருவெடுத்துள்ளது. ஒரு கட்சியை ஆட்சியில் அமர்த்தவும் அதே கட்சியே ஆட்சியைவிட்டு அகற்றவும் மூலகாரணமாகவும் இனப்பிரச்சினை உருவெடுக்கவுள்ளது” மாத்தளை நகர மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் திரு. விமல் வீரவன்சு மேற்கண்டவாறு கூறியுள்ளார்.

“வெளிநாட்டுக் கடன்களில் நாடு சிக்கியுள்ளது. மக்கள் கடனாளியாக மாறி வருகின்றனர். பணவீக்கம் 17.7 சதவீதமாக மாறியுள்ளது. மக்களை வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வை தாங்க முடியாமல் தவிக்கின்றனர். ஆட்சியாளர்கள் இந்த விடயத்தை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.” பாராளுமன்றத்தில் ஜோசப் மைக்கல் பெரேராவின் உரை.

“இலங்கையின் பொருளாதாரத்தையும், அபிவிருத்தியையும் உள்நாட்டுப் பிரச்சினை மிகவும் பாதித்துள்ளது. நாம் இந்த நாட்டுப் பிரச்சினையை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டும் அவதானித்துக் கொண்டும் இருக்கின்றோம். அபிவிருத்திக்குச் சமாதானமான நாடு முக்கியம். சமாதானம் அபிவிருத்திக்குத் தேவையான விடயம்” உலகவங்கியின் வதிவிடப் பிரதிநிதி திரு. நாக்கோ இஷி தெரிவித்துள்ளார்.

“நாடு பொருளாதார ரீதியில் வங்குறோத்து நிலையில் உள்ளது. பொருட்களின் விலை நாளுக்கு நாள் ஏறிக் கொண்டே செல்கின்றது. வளர்ச்சி வீதம் சம்பந்தமாக திறைச்சேரி பொய்யான தகவல்களைத் தந்து கொண்டிருக்கின்றது. இதேவேளை இலங்கை அரசாங்கம் கூடிய வட்டி வீதத்தில் உலக வங்கியிடமிருந்து கடன் பெற்றுள்ளது.” இது பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. பந்துல குணவர்த்தனாவின் கூற்று.

“நாடு இக்கட்டான சூழ்நிலையில் இருக்கும் இத்தருணத்தில் சகலரும் இணைந்து 23 வருடங்கள் புரையோடிப் போனதேசியப்

பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண வேண்டும். ஐக்கிய இலங்கைக்குள் அதிகாரப் பகிர்வு இடம்பெற்று அனைத்துப் பிரதேசங்களிலும் அபிவிருத்தி இடம் பெறுவது அவசியம்” என விவசாய அபிவிருத்தி அமைச்சர் திரு. எஸ். எம். சந்திரசேனா கூறுகிறார்.

சமாதான முன்னெடுப்புக்கள்:

நோர்வே, யப்பான், அமெரிக்கா உள்பட இந்தியாவும் இலங்கையில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும், போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் முனைப்புடன் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதில் அக்கறையுடன் இருக்கின்றார்கள். நோர்வேயின் சமாதானப் பிரதிநிதி எரிக் சொல்ஹெய்ம் யப்பான் சமாதானத்தூதுவர் அக்காஷியும் பலமுறை சமாதான விடயமாகப் பேசுவதற்குப் பொறுமையுடனும் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் செயற்பட்டுள்ளார்கள். இருந்தும் இலங்கை அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளும் ஒருவருக்கொருவர் முரண்டு பிடித்துக் கொண்டு நிற்கின்றார்களே ஒளிய சமாதானப் பாதைக்குத் திறந்த மனத்துடன் வருவதாகத் தெரியவில்லை.

“சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை களிலிருந்து விலகிச் செல்வதற்கு தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் எத்தனிக்கும் அதேவேளை அதிகாரப் பகிர்வின் மூலம் பேச்சுவார்த்தை ஊடாகப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாணவேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டிலிருந்து அரசாங்கம் விலகவில்லை” என்று தகவல் ஊடகத்துறை அமைச்சர் அனூர பிரியதர்ஷன யாப்பா கூறுகின்ற அதேவேளை.....

“பேச்சுவார்த்தை பேச்சுவார்த்தை என்று சொல்லிக் காலத்தை அரசாங்கம் நீடித்துக் கொண்டே ஏமாற்றிக் கொண்டிருப்பதாக விடுதலைப்புலிகள் கூறுகின்றார்கள்.

1990 இல் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணசபை கலைக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு ஜனாதிபதித் தேர்தல்கள் மூன்று முறையும். பாராளுமன்றத்தேர்தல், உள்ளூராட்சிச் சபைத் தேர்தல்கள் வடக்கு - கிழக்கு உள்ளிட்ட பகுதிகளில் நடைபெற்ற போதிலும். ஏனைய ஏழு மாகாணசபைத் தேர்தல்கள் யாவும் ஒழுங்காக நடைபெற்ற போதிலும், வடக்கு - கிழக்கு மாகாணசபை (அதிகாரம் குறைந்த சபை) மட்டும் தேர்தலின்றி ஆளுநரின் அதிகாரத்தில் இயங்கவிட்டிருப்பதன் அணுகுமுறையை நோக்கு மிடத்து, அதிகாரப்பரவலாக்கலும் பகிர்வும் கொண்ட அமைப்புமுறை மட்டும் உருவாகுமா? என்ன?

கிழக்கு பிரச்சினைக்கு இறுதியான அரசியல் தீர்வு ஒன்றினை தயாரிக்க வேண்டுமென ஜனாதிபதிக்கும் எதிர்கட்சித் தலைவருக்கும் இந்திய அரசு உத்தியோக பூர்வமாக, இந்தியப் பிரதமர் டாக்டர் மன்மோகன்சிங் இலங்கைக்கு வருகை தந்த இந்திய வெளிவிவகாரச் செயலாளர் சியாம் சரண் ஊடாக அறிவித்துள்ளார்.” இதன் பொருட்டு இந்தியாவில் பலதரப்பட்ட பிராந்தியங்களுக்கு அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்ட முறைகளை அறிந்து அவற்றை முன்மாதிரியாகக் கொள்ள முடியும். இறுதித் தீர்வு தயாரிக்கப்படுமானால் இதற்கு அவசியமான நிபுணத்துவங்கள் மற்றும் வள உதவிகளை பெற்றுக் கொடுக்கத் தயாராகவுள்ளதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

“புலிகளை ஐரோப்பிய ஒன்றியம் தடை செய்தது மிகப் பெரிய தவறாகும்” என ஐ.ஆர்.ஏ. தலைவர் மார்ட்டின் மக்கின்ஸ் இலங்கைக்கு வந்து இக்கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார்.

“இலங்கையின் சமாதான செயற்பாடு களுக்கு ஐக்கிய நாடுகள் சபை முழுமையான ஒத்துழைப்பை வழங்கும். ஐ.நா.வின் சமாதான அர்ப்பணிப்புத் தொடர்பான விபரங்கள் அடங்கிய கடிதமொன்றை கொபி அனான் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷாவுக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளார்.

“இலங்கையில் யுத்த சூழல் நீங்கி சமாதானம் மலர வேண்டுமென்பதே மலேசியா அரசாங்கத்தின் விருப்பம். இலங்கை ஒரு வளமான நாடு. இங்கு நிரந்தர சமாதானம் மலர்ந்தால் குறுகிய காலத்தில் இந்நாடு அபிவிருத்தி அடையும்” என மலேசியா வெளிவிவகார அமைச்சர் ஸையித் ஹாமித் அல்பார் கொழும்புக்கு வந்தபோது தினகரனுக்குத் தெரிவித்தார்.

அரசாங்கம் ஒற்றை ஆட்சிக்குள் தீர்வு என்று சொல்ல, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தமிழீழம் என்று வேண்டி நிற்க பிரச்சினை ஒருபோதும் தீராது. எனவே இரண்டு பகுதியினரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு தீர்வுக்கு வந்தே ஆகவேண்டும்.

பலநாட்டு அரசாங்கங்களும் குறிப்பாக உதவிவழங்கும் நாடுகளும், புத்திஜீவிகளும் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வுக்கு வாருங்கள் என்று சம்பந்தப்பட்ட இருதரப்பினரையும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். யதார்த்தம் என்னவென்றால் கடந்த அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நாட்டில் புரையோடிப் போயிருக்கின்ற இனப்பிரச்சினை சம்பந்தமாக எத்தனையோ

பேச்சுவார்த்தைகள் ஒப்பந்தங்கள் எல்லாம் புஸ்வாணமாகப் போய்விட்டன. ஆகவே தொடர்ந்தும் பேச்சுவார்த்தை என்ற மகுடியை ஊதிக் கொண்டிருப்பதைவிடுத்து ஆக்கமான முடிவுக்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். பிரச்சனைக்குரிய முக்கிய காரணம் இலங்கை மக்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். எனவே அதிகாரங்கள் ஒரு இடத்தில் குவிந்திருப்பதை விடுத்து பரவலாக்கப்படவேண்டும். இந்திய முறையிலான சமஷ்டி முறையோ அல்லது கனடா, பெல்ஜியம், சுவீற்சலாந்து நாடுகளிலுள்ள சமஷ்டி முறையோ எதைத்தெரிவு செய்தாலும் பலமொழி, பல இனமக்கள் வாழுகின்ற நாடுகளின் அதிகாரப் பரவலாக்கல் முக்கியமாக இருப்பது சாத்தியமானதொன்று. எனவே எமது நாட்டுக்குப் பொருத்தமான போதுமான அதிகாரமுள்ள எல்லா இன மக்களும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழக்கூடிய மாகாண சுயாட்சி முறையை கொண்டு வருவதன் மூலம் உண்மையான சமாதானத்தை நோக்கிய எமது பயணம் வெற்றியடையும்.

எனது கட்டுரைக்கு உதவியவை:

01. இலங்கையின் இனப் பிரச்சினையின் வரலாறு சி.ஆ.யோதிலிங்கம் - விழுது வெளியீடு
02. சமாதான நோக்கு - 2006 ஜனவரி - மார்ச் வெளியீடு: மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
03. நிலையான சமாதானத்திற்கு சமஷ்டித் தீர்வு வெளியீடு: ஜனநாயகத்திற்கும் சமாதானத்துக்குமான தமிழ்பேசும் மக்களின் அரங்கு
04. வீரகேசரி, தினக்குரல், தினகரன் பத்திரிகைச் செய்திகள்
05. பாராளுமன்ற பேச்சுகளின் (கன்சாட்)
06. மக்கள் களரி, திருமறைக் கலாமன்ற அறிவித்தல்கள்.
07. கூடம் - ஏப்ரல் - யூன் -2006 வெளியீடு: விழுது ஆற்றல் மேம்பாட்டு மையம்
08. சமஷ்டி எண்ணக்கரு - தொகுப்பாசிரியர் எஸ். சிவகுருநாதன் வெளியீடு: மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம்.

ஈழத்தின் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் சிற்றிதழ்களின்

வகிபாகம்: ஒரு நோக்கு

ஆய்வுக்கட்டுரை

- த. சிவசுப்பிரமணியம் -

ஈழத்தில் வெளியான சஞ்சிகைகள் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் இரண்டறக் கலந்து ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் அளப்பரியன. எழுத்தாளர்களை அடையாளம் காணவும், அவர்களுடைய படைப்புகளுக்குக் களம் அமைத்துக்கொடுக்கவும் சிற்றிதழ்கள் பெரும்பங்கு ஆற்றியுள்ளன. பொதுவாகக் கூறுவதாயின் நவீன இலக்கியத்தின் பிறப்பு நிலையில் சிற்றிதழ்கள் தாயின் ஸ்தானத்தில் இருந்துள்ளன. எனவே ஈழத்தின் இலக்கிய வரலாற்றில் சிற்றிதழ்களின் பங்களிப்பை எந்த விதத்திலும் குறைத்து மதிப்பிடமுடியாது.

ஈழத்து நவீன இலக்கியம் பற்றிய எண்ணக் கரு தோன்றிய நாற்பதுகளின் பிற்பகுதியில் முதல் முதலில் சிற்றிதழ்களே தோற்றம் பெற்றன. வேறொரு நிலையில் கூறுவதாயின், அக்காலத்தில் வெளிவந்த சிற்றிதழ்களின் உருவாக்கம்தான் நவீன இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு வழித்தோன்றலாக அமைந்துள்ளது. 1946 க்கு முன்பு ஒரு சில சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்தபோதிலும், தை- 1946-ல் வெளிவந்த 'பாரதி' யும் மார்ச்-1946-இல் வெளிவந்த 'மறுமலர்ச்சி'யும் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன. 1939-ல் 'சூறாவளி' என்னும் சிற்றிதழும் 1943 ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து 'கிராம ஊழியன்' என்னும் சிற்றிதழும் வெளிவந்ததாக அறிய முடிகிறது. 1946-ஏப்பிரலிலிருந்து 'கலாமோகினி' யும் வெளிவந்துள்ளது.

இலங்கையின் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கில் முக்கியமான பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ள 'பாரதி' கொழும்பிலிருந்தும், 'மறுமலர்ச்சி' யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் வெளிவந்தன. எனினும், மறுமலர்ச்சியின் முக்கியத்துவம் அறியப்பட்ட அளவுக்கு பாரதியின் முக்கியத்துவம் பர வலாக அறியப்படவில்லை. கே.கணேஷ், கே.இராம நாதன் ஆகிய இரு வரையும் கூட்டாசிரியர்களாகக் கொண்டு பாரதி வெளிவர, வரதரை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'மறுமலர்ச்சி' வெளிவந்தது.

பாரதி எத்தகைய இலட்சியங்களுடன் வெளிவந்துள்ளது என்பதை அறிந்துகொள்ள

அதன் ஆசிரியருரையில் கூறப்பட்டுள்ளதை நோக்குவோம். "பாரதி அணுசக்தி யுகத்தின் சிருஷ்டி விஞ்ஞான முடிவுகளின் புரட்சி ஏற்படுத்திய அணுசக்தி போல, தமிழ்மொழிக்குப் புதுமைப் போக்களித்த மகாகவி பாரதியாரின் பெயர் தாங்கி வருகிறது. அவர் தமிழுக்குப் புதுவழி காட்டியது போலவே 'பாரதி' யும் இன்றைய தமிழிலக்கியப்போக்கிற்குப் புதுவழி காட்டும். பாரதி வெளியான காலத்து இலக்கியச் சூழ்நிலையும், அதற்கெதிரான பாரதியின் இலட்சியங்களும் முன்னிறுத்தப்பட்டு வெளியான தமிழின் முதல் முற்போக்குச் சஞ்சிகை இதுவே எனலாம். பாரதியில் அ.ந.கந்தசாமி, மஹாகவி கே.கணேஷ் ஆகியோரின் கவிதைகளும் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளும் இடம் பிடித்திருந்தன. அ.ந.கந்தசாமி, கவிந்திரன் என்ற புனைபெயரில் 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே' என்னும் தோட்டத் தொழிலாளர் பற்றி பிரக்ஞை பூர்வமாக, வர்க்க உணர்வுடன் மனத்தைத் தொடும் வண்ணம் கவிதை எழுதியுள்ளார். மலையகம் சாராத ஒருவர் மலையகக் கவிஞர்கள் எழுதுவதற்கு முன்பே எழுதியுள்ளார் என்பதும் கவனிப்புக்குரியது.

சிறுகதைகளைப் பொறுத்த அளவில் அ.ந.கந்தசாமியின் 'வழிகாட்டி,' அ.செ. முருகானந்தனின் 'உழவு யந்திரம்' ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. மானிட நேயத்தைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துவதாக 'வழிகாட்டி' என்ற கதையும், மண்வாசனைக் கதையாக 'உழவு யந்திரம்' என்ற கதையும் மற்றும் மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளாக மாக்ஸிம் கோர்க்கி, முல்கிராஜ் ஆனந்த் போன்றவர்களது கதைகளும், "விமர்சன வீதி" என்ற தலைப்பில் புத்தக மதிப்புரையும், இளைஞர்களை மட்டுமின்றி, சிறுவர்களையும் கருத்தில் கொண்டு 'பாலர் பக்கம்' என்ற பகுதியில் அவர்களுக்குரிய விடயங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும் போது அன்றைய இலக்கியச் சூழலில் கனதியான

நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வைரவிழா
03.12.2011

ஒரு சில சஞ்சிகைகளுள் பாரதி முதன்மை பெற்றிருந்தது.

மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகையின் வருகையோடு பல எழுத்தாளர்கள் முனைப்புப் பெற்றார்கள். தமிழ் நாட்டில் 'மணிக்கொடி' காலம் போல் இலங்கையில் 'மறுமலர்ச்சி' காலம் முக்கியமானது. மறுமலர்ச்சிச் சஞ்சிகையில் நவீன கவிதைகளின் தோற்றமும் அவ்வாறே ஈழத்துச் சிறு கதைகளும் மண்வாசனையுடன் வெளிவரும் போக்கும் உருவாகின. 'பாரதி' இலங்கையின் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் 'மறுமலர்ச்சி' க்குச் சமமான இடத்தை வகிக்கின்றது. இன்னொரு விதமாகக் கூறின், மறுமலர்ச்சி அழகியலிலும் உருவத்திலும் கரிசனைகாட்ட, பாரதி உள்ளடக்கத்தில் கவனஞ் செலுத்தியுள்ளது. 'மறுமலர்ச்சி'யில் வரதர், நாவக்குழியூர் நடராசன், பண்டிதர் ச.பஞ்சாட்சர சர்மா, க.சி.சரவணமுத்து, அ.செ.முருகானந்தம், அ.ந.கந்தசாமி, சு.இராசநாயகன், மஹாகவி, சு.வேலுப்பிள்ளை, சொக்கன், க.சி.குலரத்தினம், சு.தியாகராசா, கு.பெரியதம்பி, ஆகியோர் எழுதி வந்துள்ளார்கள்.

1948களில் மட்டக்களப்பிலிருந்து 'உதயன்', 'பாரதி' ஆகிய சஞ்சிகைகளும், திருகோணமலையிலிருந்து 'எரிமலை' என்னும் சிற்றேடும் வெளிவந்ததாக அறியக்கிடக்கிறது.

1954-ல் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. அது நடத்திய இலக்கிய இயக்கத்தினூடாக ஈழத்து எழுத்தாளர் மத்தியிலும் ஈழத்துப் படைப்பிலக்கியம் சம்பந்தமான விழிப்புணர்ச்சியும், எழுச்சியும் ஏற்பட்டன. எனவே ஈழத்தின் படைப்பிலக்கியம் தமிழ் என்னும் பொதுப்பரப்புக்குள் அடங்கும் அதேவேளையில் அதன் தனித்துவத்தைக் காட்டவும், அத்தனித்துவத்தை நமது மக்கள் இனங்கண்டு அதன்மீது தமது இலக்கிய உணர்வைப் பதியவைக்கவும், நேசிக்கவும், யதார்த்தக் கோட்பாட்டை எளிதில் புரிந்து கொள்ளவும் முற்பட்டனர். அதற்கு 'தேசியம்' என்னும் சொற் பிரயோகம் தேவையாக இருந்தது. எனவே இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தனது முதலாவது மாநாட்டில் முன்வைத்த ஜனநாயக யதார்த்தக் கோட்பாட்டை அடியொட்டி 1960-ல் தேசிய இலக்கியத்தைப் பிரகடனஞ் செய்தது.

இதனைத் தொடர்ந்து தேசிய இலக்கியம் பற்றிய விளக்கத்தை மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டியிருந்தது. 1961-ல் வெளியான

இளங்கீரனின் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையான 'மரகதம்' இப்பணியை ஏற்று தேசிய இலக்கியம் என்னும் கோட்பாட்டை முன்னிறுத்திப் படைப்புகளை வெளிக் கொணர்ந்தது. அதன் முதல் இதழில் கலாநிதி க.கைலாசபதி அவர்கள் 'தேசிய இலக்கியம்' பற்றிய தமது முதலாவது கட்டுரையை எழுதினார். அவரைத் தொடர்ந்து ஏ.ஜெ.கனகரத்தினா, அ.ந.கந்தசாமி ஆகியோரின் எழுத்துக்களும் மரகதத்தில் வெளிவந்தன. பாரதி, மறுமலர்ச்சி, மரகதம் ஆகிய மூன்று சிற்றிதழ்களிலும் எழுதிய பெருமைக்குரியவராக அ.ந.கந்தசாமியை இனங்காணமுடிகிறது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சிற்பி சரவண பவனை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'கலைச் செல்வி' என்னும் சஞ்சிகை வெளிவந்தது. ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலரை உருவாக்கிய பெருமை 'கலைச்செல்வி' யைச் சாரும். 'மறுமலர்ச்சி'க்குப் பிறகு வெளிவந்த சஞ்சிகைகளுள் 'கலைச்செல்வி' முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. 1958 ஆம் ஆண்டு ஆடிமாதம் தொடக்கம் 'கலைச்செல்வி' தன் பயணத்தை ஆரம்பித்தது. இன்றும் முன்னணி எழுத்தாளர்களாக மதிக்கப் படுகின்ற செ.யோகநாதன், தெணியான், செ.கதிர்காமநாதன், யாழ்நங்கை, செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், ச.வே. பஞ்சாட்சரம், மு.பொன்னம்பலம், மு.கனகராஜன், பெனடிற்பாலன் ஆகியோர் கலைச்செல்வி பண்ணையில் வளர்ந்தவர்களே. ஆகவே கலைச்செல்வி ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் கணிசமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது.

மறுமலர்ச்சிக்குப் பிறகு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து எழுத்தாளர் வரதர் 'வெள்ளி', 'புதினம்' ஆகிய சிற்றேடுகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

இலங்கையின் வரலாற்றில் முதல்முதலாக சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைத்த 'சிரித்திரன்' என்னும் இதழை 1963 ஆம் ஆண்டிலிருந்து சி.சிவஞானசுந்தரம் தமிழ்ச் சஞ்சிகை உலகிற்குப் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் "செய்யும் தொழில் தெய்வம் சிரிப்பே சீவியம்" என்பதை இலட்சிய எண்ணமாகக் கொண்டு வெளிக்கொணர்ந்தார். மொத்தமாக 318 சிரித்திரன் இதழ்கள் வெளிவந்ததாக அறியக்கிடக்கின்றது. அவை சஞ்சிகைத் துறையில் மட்டுமின்றி கேலிச்சித்திரத் துறையிலும் பெரும் சாதனைகளைப் படைத்துள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு வெளிவந்த இச் சஞ்சிகை, மக்கள் மனங்களைக் கவர்ந்த இதழ் என்ற பெருமையைப் பெற்றிருந்தது.

இச்சஞ்சிகை அறிமுகப் படுத்திய 'சுவாரித்தம்பர்', கிட்ணர், மிஸ்சிஸ் டாமோதரம், சின்னக்குட்டி, மைனர்மச்சான் ஆகிய கதாபாத்திரங்கள் மக்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டார்கள்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1966 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 'மல்லிகை' முதலாவது இதழ் வெளிவந்தது. "ஒவ்வொரு சிற்றிலக்கிய ஏட்டிற்கும் இலக்கியப் பதிவு இருக்கலாம். ஆனால் எல்லாவற்றினாலும் வரலாறு படைத்துவிட முடியாது. அதற்கென்று ஒரு கனதி தேவை" என்று கூறும் டொமினிக் ஜீவா பல சோதனைகள், வேதனைகளுக்கு மத்தியிலும் சோர்ந்து விடாமல் 50 ஆண்டுகள் என்ற வெற்றியிலக்கை நோக்கிப் பயணிக்கிறார். இன்றுவரை இச் சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வருவது இமாலயச் சாதனையாகும். தனிமனித விடாமுயற்சியின் வெளிப்பாடே 'மல்லிகை'

1967-ல் இ.செ.கந்தசாமியை ஆசிரியராகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 'வசந்தம்' மாத இதழ் வெளிவரத் தொடங்கியது. "ஈழத்துக் கலை இலக்கியத் துறையில் முற்போக்கான பாதையில் செல்கின்றோம்" என்று அறிவித்து முன்சென்றது. தமிழ்நாட்டிலிருந்து கட்டுப் பாடின்றி இறக்குமதியாகி, இலங்கை வாசகர்கள் மனசையும், இலங்கைப் பத்திரிகைகளையும் வெகுவாகப் பாதித்துத் தீமைபுரியும் தமிழகப் பத்திரிகைகளுக்குப் பலத்த எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தது வசந்தம். இளைய எழுத்தாளர்களின் கதை, கவிதைகளுடன், லூசுன் போன்ற முற்போக்கு இலக்கிய ஆசிரியர்களின் படைப்பு களை மொழிபெயர்த்தும் பிரசுரித்தது. நீர்வை பொன்னையன், செ.யோகநாதன், செ.கதிர்காம நாதன் போன்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களையும் தாங்கி 'வசந்தம்' வெளிவந்தது.

மரகதம், புதுமை இலக்கியம், கலைமதி, வசந்தம் ஆகிய கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் முற்போக்கு இலக்கியக் கருத்துக்களை முன்னி றுத்தி வெளிவந்துள்ளன. 1968ல் மருதூர்வாணனை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'தேன்மதி' என்ற இதழ் வெளிவந்தது. இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கும் அரங்கமாக அது விளங்கி யது. கலைக் கூடல் என்ற அமைப்பையும் உருவாக்கி எழுத்தாளர்கள் சந்தித்து உரையாடிப் பழகுவதற்கும் இது ஏற்பாடு செய்திருந்தது.

1969களில் 'அமுதம்' என்ற சிற்றிதழ் வெளி வந்தது. 'கதம்பம்', 'கலைக்கதிர்', 'இளம்பிறை', 'தமிழின்பம்', 'அறிவுக்களஞ்சியம்', 'கலைச் சுடர்',

'தமிழ்ருவி' ஆகிய சஞ்சிகைகளும் அவ்வப்போது வெளிவந்து தொடர முடியாமல் நின்றுவிட்டன. புரட்சிகர சிந்தனையாளர்களின் எழு(த்துக்)களம் என்று கூறியவாறு புத்தளம்-மன்னார் வீதியை முகவரியாகக் கொண்டு 'பொன்மடல்' என்ற ஏடும், மனிதாபிமானப் படைப்பாளிகளின் முற்போக்குச் சிந்தனைக் களமாக 'அக்னி' என்ற சிற்றேடும் வெளிவந்தன.

1970களில் சிற்றிதழ்களின் வருகையில் புதிய உத்வேகத்தை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஈழத்தின் இலக்கியம் தனித்துவமான உச்சநிலையில் வீறுநடைபோட்ட காலப்பகுதியில் பல சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்து தத்தமது இலக்கியப் பங்களிப்பை வழங்கலாயின. இக்காலப் பகுதியில் இந்தியச் சஞ்சிகைகள் இறக்குமதிக்குத் தடைவிதிக்கப்பட்டமை அவதானத்திற்குரியது.

இலங்கைச் சஞ்சிகைகளில் இலக்கிய சம்பந்தமான பல அம்சங்கள் சேர்க்கப்பட்டுப் புதுப்பொலிவு ஏற்பட்டது. கட்டுரை, கவிதை, சிறுகதை, தொடர்கதை, நூல் ஆய்வு, நேர் காணல், திறனாய்வு, பத்தி எழுத்துக்கள், நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு என்று பலவகைப்பட்ட அம்சங்களும் இடம் பெற்றன. செல்வராசாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'அஞ்சலி' த.சிவசுப்பிரமணியத்தின் "கற்பகம்" மற்றும் மணிசேகரனை ஆசிரிய ராக்கிய 'தமிழ்முது' ஆகிய சஞ்சிகைகள் கொழும்பிலிருந்தும், அன்பு மணியை ஆசிரியராக கொண்ட 'மலர்' மட்டக்களப்பில் இருந்தும் யேசுராசாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'அலை' என்ற சஞ்சிகை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் வெளிவந்தன.

'கற்பகம்' சஞ்சிகையைப் பார்த்த முது பெரும் இந்திய எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ணன் கூறியதை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுவது பொருந்தும். "1970-ல் 'கற்பகம்' தோன்றியது. வண்மை யுடையதொரு சொல்லினால் - உங்கள் வாழ்வு பெறவிரும்பி நிற்கிறோ என்ற பாரதிவாக்கை இலட்சியவரிகளாகத் தாங்கி கலை, இலக்கியம், அறிவியல், பொருளாதாரம் போன்ற பலதுறைகளிலும் கவனம் செலுத்திய கற்பகம் ஈழத்து மண்வாசனையையும் சாதாரண விவசாய, தொழிலாள மக்களுடைய வாழ்க்கை முறையையும் கருத்திற்கொண்டு ஆற்றல் இலக்கியங்கள் படைக்கப்படவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியது" என்று தமது அவ தானிப்பைத் தெரியப்படுத்தியுள்ளார். ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு கலை இலக்கியத்தின் பால் ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தவும், வளரத்துடிக்கும் இளம் எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக்

கொடுக்கும் நோக்கத்துடனும் ஈழத்தின் தனித்துவம் பேணப்பட வேண்டும் என்னும் கொள்கையுடனும் இயங்கிய இதழ் கற்பகம். ஈழத்தின் இலக்கிய உலகில் அது பதித்துள்ள தடங்கள் 'காலத்தால் மறையாத கற்பக இதழ் சிறுகதைகள்' என்ற நூல் வெளியீட்டின் மூலம் ஊர்ஜிதப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் செ.கணேசலிங்கனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளி வந்த 'குமரன்' இலங்கையில் அரசியல் கலை இலக்கிய வரலாற்றில் பெரும் பணியாற்றியது. 1971-லிருந்து 1987 வரை பல தடைகளை மீறி வெளிவந்த மார்ச்சியப் பார்வை கொண்ட இவ்விதழ் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் வகித்தபங்கு மறக்க முடியாததாகும். மொத்தமாக 'குமரன்' இதழ்கள் 77 வெளிவந்துள்ளன. இவ்விதழ்களில் வெளிவந்த கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள் என்பவை தொகுக்கப்பட்டு 'குமரன் தொகுப்பு' என்று வெளிவந்துள்ளது.

விவசாயப் பிரதேசமான கிளிநொச்சியை நிலைக்களமாகக் கொண்டு 'களனி' "நூறு சிந்தனை மலரட்டும் நூறும் கீழ்மைகள் தகரட்டும்" என்ற கொள்கை முழக்கத்துடன் 1973-லிருந்து வெளிவந்தது. இலக்கிய உற்சாகிகளினால் தீவிரமாகச் செயற்பட முயன்ற போதிலும் நான்கே நான்கு இதழ்களை தான் கொண்டு வர முடிந்தது.

1974-ல் இருந்து தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் சிற்றிதழாகிய 'தாயகம்' யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இடது சாரி எண்ணக் கருத்துக்களை முன்னிலைப் படுத்துகின்றவர்களால் இயக்கப்படுகின்ற இச்சஞ்சிகை, கலை இலக்கியப் பங்களிப்பை இன்றுவரை வழங்கிவருகின்றது. அதன் ஆசிரியராக க. தணி காசலம் பணியாற்றுகின்றார். என்.கே.ரகுநாதன், சில்லையூர் செல்வராசன், அன்பு ஜவஹர்சா, யோகன் போன்றவர்களின் படைப்புகளையும் க.கைலாசபதியின் கட்டுரைகளையும் தாங்கி வந்தது. தோட்டத் தொழிலாளரின் தொடர்ச்சியான சோக வரலாற்றை முக்கியப்படுத்தும் கட்டுரைகளும் கதைகளும் அதில் அதிகம் இடம்பெற்றன.

1976-ல் மீண்டும் 'ஊற்றுக்கண் கண்களைத் திறக்க' முற்பட்டது. வைரம் பாய்ந்த தனது கொள்கைக் கால்களில் ஊன்றிநின்று, ஈழத்தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு ஏற்றமுற வளமுட்டட்டும் நூறு பூக்கள் மலரட்டும், நூறும் கீழ்மைகள் தகரட்டும்.

இது அன்றும் என்றும் 'களனி' யின் தாரக மந்திரம். அழகான ரோசாப் பூக்கள் களனியின் இலக்கல்ல. ஆனால் அவை அழகூட்டி அலங்கரிப்பதற்குக் களனி எதிரல்ல என்று அது அறிவித்தது. சமுதாயப் பார்வையுடன் எழுதப்பட்ட கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகளோடு கலை விமர்சனங்களையும் களனி வெளியிட்டது. நாடக விமர்சனத்துடன், மிருணாள் சென் எழுதிய கட்டுரைகளையும் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுவந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து 'அரும்பு', 'உன்னைப் போல் ஒருவன்' ஆகிய சிற்றெடுகளும் 'செந்தாமரை', 'களம்' ஆகிய இதழ்களும் வெளிவந்துள்ளமையை அறிய முடிகிறது. 'நவயுகம்' என்னும் சஞ்சிகை காரைதீவில் பிரசுரம் பெற்று வெளிவந்தது. இவ்விதழில் மருதூர்க் கொத்தன் கதைகளும், திக்குவல்லை கமால், தில்லையடிச் செல்வன், மேமன்கவி ஆகியோரின் கவிதைகளும் வெளிவந்தன. டானியல் அன்ரனியை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1979 ஆம் ஆண்டு சமர் இலக்கிய வட்டக் குழுவினருக்காக 'சமர்' என்ற முற்போக்கு இலக்கிய ஏடு தோன்றியது. கீற்று இலக்கிய வட்டம் என்ற அமைப்பு 1979-ல் 'கீற்று' என்ற காலாண்டு சஞ்சிகையை நடத்தியது. கல்முனையிலிருந்து வெளிவந்த இந்த இதழ் வழக்கமான கவிதை, சிறுகதை, மொழிபெயர்ப்புக் கதைகள், நாடக விமர்சனம் முதலியவற்றை வெளியிட்டது. சினிமா சம்பந்தமான கட்டுரைகளும் பிரசுரம் பெற்றன. "உண்ணுவதற்கு நல்ல உணவின்றி உழைப்பவனின் எண்ணத்தை நாளும் இலக்கியமாய்ப் பாய்ச்சுகின்ற மின்னலெனும் 'கீற்று' வீச்சாகும் எம் எழுத்து" என்று பெருமையுடன் கூறிக்கொண்டே இக்காலாண்டு ஏட்டின் ஆசிரியப் பொறுப்பை ஆர்.என்.லோகேந்திரலிங்கம், கல்லூரான், கலைக் கொழுந்தன் ஆகியோர் கவனித்துக் கொண்டனர்.

சிலோன் நியூஸ்பேப்பேஸ் லிமிட்டெட் 1975 ஏப்பிரல் முதல் 'சுடர்' என்ற கலை இலக்கியத் திங்கள் இதழை நடத்தியது. இச் சஞ்சிகை சில வருடங்கள் தொடர்ந்து வெளிவந்ததாக அறிய முடிகின்றது. இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்கில் பல சஞ்சிகைகள் வெளிவந்துள்ளன. 'புதுசு', 'சமூகதீபம்', 'ஒளி', 'நிதி' இப்படியாகப் பல சிற்றிதழ்களைக் குறிப்பிடலாம்.

மட்டக்களப்பிலிருந்து சி.சங்கரப் பிள்ளையை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1981 ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து 'தாரகை', "இந்த இலக்கிய வேள்வியில் கலந்து கொள்ளுமாறு படைப் பாளிகளையும் ஆர்வலர்களையும் இரு கரங்கூப்பி வரவேற்கிறோம்" என்ற கோரிக்கையுடன் வெளி

வந்தது. “இளம் எழுத்தாளர்களின் உள்ளக் குமுறல்கள்- எழுதத் துடிக்கும் இலக்கிய ஆர்வலர்களின் இதயத் துடிப்புகள் எமக்கும் கேட்கின்றன. எனவேதான், பிரபலம் -புதுமுகம் என்ற பேதமின்றி, தரமாக எதுவரினும் ஏற்றுப் பிரசுரிக்கும் நிலைக்குத் தயாராயிருக்கின்றோம்.” என்று ‘தாரகை’ ஆசிரியர்குழுவினர் எழுதினார்கள். மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை, சிறுகதைகள், நகைச்சுவைச் சித்திரம், சமூக சீர்திருத்த நோக்குடைய கட்டுரைகளையும் ‘தாரகை’ பிரசுரித்தது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 1981-ல், பண்டிதர் க.வீரகத்தியை ஆசிரியராகக் கொண்டு ‘கிருதயுகம்’ என்னும் ஏடு வெளிவந்தது. பேராசிரியர் கைலாசபதி ‘ஒரே உலகம்’ பற்றி எழுதிய கட்டுரை, சரியான இடத்தில் சரியான சொல்லைப் பயன்படுத்தக் கூடிய சீரான மொழியாட்சியை வலியுறுத்தி முனைவர் சாலை இளந்திரையன் எழுதிய கட்டுரை, மதுரையில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ்மாநாடு ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்குகள் பற்றி முருகையன் எழுதிய கட்டுரை, மற்றும் காவலூர் ஜெகநாதன் சிறுகதை, அத்துடன் சில கவிதைகள், சீனாவில் பணிபுரிந்த திருமதி ராணி சின்னத்தம்பியுடன் ஒரு பேட்டி, ‘பாரதி நூற்றாண்டுவிழா 1982’ என்று தலையங்கம் -இவை இச்சஞ்சிகையின் தனித்தன்மையை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் அமைந்திருந்தன.

‘பூரணி’, ‘கவிஞன்’ ஆகிய இலக்கியப் பத்திரிகைகள் வெளிவந்து அவை இலக்கிய வாதிகளின் கவனிப்புக்கும் பாராட்டுக்கும் உரியனவாக இருந்தன என்று தெரியவருகின்றது. மலையகத்திலிருந்து ‘மலைமுரசு’, ‘மலைப் பொறி’, ‘சாரல்’, ‘குன்றின்குரல்’, ‘அகசலனம்’, ‘வடம்’, ‘பிரவாகம்’, ஆகிய சஞ்சிகைகள் வெளிவந்துள்ளன. மலையக மக்களின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறையும், ஒரு புதிய எழுச்சியும் ஏற்படுத்த ஆர்வம் கொண்ட இளைஞர்கள் சிலரின் செயற்பாட்டில் உருவான இலக்கிய வட்டம் - மலையகச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் வெள்ளிமுளைப்பாக ‘தீர்த்தக்கரை’ என்னும் சிற்றிதழை வெளியிட்டது. காலாண்டு இதழாக வெளிவந்த தீர்த்தக்கரையின் ஆசிரியராக எஸ்.சாந்திகுமார் செயற்பட்டார். மலையக மக்கள் மத்தியில் எழுதப்படாத இலக்கியமாய் வாழ்ந்து வளர்ந்த நாட்டுப் பாடல்களைச் சேகரித்து ‘ஏட்டில் எழுதாத இதயத்து ராகங்கள்’ என்று ஒவ்வொரு இதழிலும் பிரசுரித்தது. மலையக மக்களின் வாழ்க்கை, அவர்கள் வாழும் சூழல், அவர்களின் பிரச்சனைகள், கலாசாரம் என்பவற்றில் அக்கறைகாட்டி அவற்றைப் பிரதி பலிக்கும் கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகளைப்

பிரசுரித்தனர். அவை இளைய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளாக இருந்தன.

சமூகப் பிரச்சனைகளில் அக்கறைகாட்டிய தீர்த்தக்கரை ஆப்பிரிக்க மக்களின் வாழ்க்கையை, பிரச்சனைகளையும் பிரதிபலிக்கும் படைப்பாளிகளின் எழுத்துக்களை மொழி பெயர்த்து அவற்றையும், ‘குருக்ஷேத்திரம்’ என்ற பகுதியில் இலக்கிய விமர்சனங்கள், எழுத்தாளர் பிரச்சனைகள் முதலியனவற்றையும் வெளியிட்டது.

தீர்த்தக்கரை தனது மூச்சை நிறுத்திக் கொண்டதுடன் அதன் தொடர்ச்சியாக ‘நந்தலாலா’ என்னும் இதழ் வெளிவந்தது. இலங்கையிலிருந்து காலத்துக்குக் காலம் பல சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்து தன்னாலான இலக்கியப் பங்களிப்புகளை வழங்கிவந்துள்ளன. அரங்கம், புதிசு, வயல், வியூகம், கலைக்கண், முனைப்பு, படி, பூவரசு, மூன்றாவது மனிதன் ஆகிய சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. யாழ் உதயன் பத்திரிகை நிறுவனம் ‘அர்ச்சுனா’ என்ற சிறுவர் சஞ்சிகையையும் வடக்கு- கிழக்கு மாகாணப் பதிப்பகத் திணைக்களம் ‘தமிழ்த்தென்றல்’ என்ற இலக்கியச் சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டுள்ளன. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் ‘கிழக்கொளி’ என்னும் சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து திருமறைக் கலாமன்றம் ‘கலைமுகம்’ என்னும் சஞ்சிகையையும், 1994-ல் இருந்து ‘ஆற்றுகை’ என்னும் நாடக அரங்கியலுக்கான இதழையும் வெளியிட்டு வருகின்றது. ‘காந்தீயம்’, ‘ஜீவநதி’, என்பனவும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தே வெளிவருகின்றன. க.பரணீதரனை பிரதம ஆசிரியராகவும், கலாநிதி க.கலாமணியைப் பதிப்பாசிரியராகவும் கொண்டு கலை இலக்கிய மாதச் சஞ்சிகையாக ‘ஜீவநதி’ கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக இலக்கியப் பணி ஆற்றிவருகின்றது.

மட்டக்களப்பிலிருந்து ‘செங்கதிர்’, ‘சுவைத்திறன்’, ‘தென்றல்’, ‘கதிரவன்’, ‘மறுகா’ ஆகிய சஞ்சிகைகள் வெளிவருகின்றன. “இலட்சியம் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை” என்ற அடிநாதத்துடன் இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும் கலை- இலக்கிய- பண்பாட்டுப் பல்கலை திங்கள் இதழ் மூன்றாவது ஆண்டை நிறைவு செய்து கொண்டு செங்கதிர் தனது இலக்கியப் பயணத்தைத் தொடர்கின்றது. செங்கதிரோன் (த.கோபாலகிருஷ்ணன்) அவர்கள் ஆசிரியராகவும், அன்பழகன் குருஸ் துணை ஆசிரியராகவும் இருந்து காத்திரமான பங்களிப்பினை ஈழத்தின் கலை

இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிவருகின்றனர். கதிரவன் கலைக்கழகத்தின் சார்பாக க.இன்பராசாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'கதிரவன்' என்னும் கல்வி இலக்கிய கலை சஞ்சிகை வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. க.கிருபாகரனை ஆசிரியராகக் கொண்ட 'தென்றல்' தேசிய பல்சுவை குடும்ப சஞ்சிகை இதமான காற்றாக வீசுகின்றது. த.மலர்ச்செல்வன் ஆசிரியராக இருந்து 'மறுகா' வெளிவந்தது.

மலையகத்தைத் தளமாகக் கொண்டு கண்டியிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த அந்தனி ஜீவாவின் 'கொழுந்து' மலையக மக்களின் ஜீவாதாரப் பிரச்சினைகளை முன் நிறுத்தி கலை இலக்கியப் பங்களிப்புகளை வழங்கி வருகின்றது. தற்பொழுது கொழும்பிலிருந்து 'கொழுந்து' வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. திருகோண மலையிலிருந்து 'நீங்களும் எழுதலாம்' என்னும் இருமாதக் கவிதை இதழ் "தடைகளைத் தகர்த்து தகவுகளைத் தேடி"வீறுநடை போடுகின்றது. இதன் ஆசிரியராக இருந்து எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம் உற்சாகத்துடன் செயற்படுகின்றார். எஸ்.பி.ராமச்சந்திரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'அறிவு' என்னும் சஞ்சிகையும் திருமலையிலிருந்து வெளிவருகின்றது. அனுராதபுரத்தைத் தளமாகக் கொண்டு ஒரு தரமான இருமாத இலக்கிய இதழ் 'படிகள்' அனுராதபுரம் நண்பர்கள் இலக்கியக் குழுவினால் வெளியிடப்படுகின்றது. எல்.வலீம் அக்ரம் ஆசிரியராக இருந்து பணியாற்றிவருகின்றார். 'தொண்டன்', 'பெருவெளி', 'மலைக்குரல்', 'அம்பலம்', 'நதி', 'யாத்ரா', 'மறுபாதி', 'ப்ரியநிலா', 'இருக்கிறம்', ஆகிய சிற்றிதழ்களும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

கண்டியில் இருந்து இலக்கியப்பணி ஆற்றிக் கொண்டிருந்த 'ஞானம்' சஞ்சிகை கொழும்பில் கால்பதித்து கடந்த பத்து வருடங்களாகத் தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. "பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்" என்ற அடிநாதத்துடன் தி.ஞானசேகரனை ஆசிரியராகவும், ஞானம் ஞானசேகரனை இணையாசிரியராகவும் கொண்டு இயங்கிவருகின்றது. கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, நூல் மதிப்புரை, நேர்காணல், மொழிபெயர்ப்பு, திறனாய்வு என்று பல்வகை சார்ந்த இலக்கியப் பங்களிப்புகளை வழங்கி வருகிறது. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, எஸ்.பொன்னுத்துரை (எஸ். பொ) ஆகியோரின் நீண்ட நேர்காணல்களைத் தொடர்ந்து வழங்கிய 'ஞானம்' அண்மையில் மூத்த எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களுக்குப் பவளமலரை வெளியிட்டுச் சிறப்புச்செய்தது.

பெண்ணிலைவாத நோக்கில் பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம் 'பிரவாகினி' என்னும் இதழையும், பெண்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'பெண்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'பெண்ணின் குரல்', 'நிவேதினி', 'பெண்', 'நங்கை', 'சொல்' ஆகிய சிற்றிதழ்களும் வெளிவந்துள்ளன. கல்கிசையிலிருந்து பெஸ்ட் குயின் பவுண்டேஷன் வெளியீடாக 'பூங்காவனம்' என்னும் கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது.

தெ.மதுசூதனனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் 'அகவிழி', 'கூடம்' ஆகியன கல்வி, ஆய்வு, இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் கவனம் செலுத்தியுள்ளன. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் 'ஓலை' என்னும் இலக்கிய மேம்பாட்டுச் சஞ்சிகையை அவ்வப்போது வெளியிட்டு வந்துள்ளது. வவுனியா இலக்கிய வட்டம் 'மருதம்' என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வருவதாக அறியமுடிகிறது.

'எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் (சிலோன்) லிமிட்டெட்' என்னும் நிறுவனம் உலக தரத்திலான வகையில் 'கலைக்கேசரி' என்ற சஞ்சிகையை கடந்த ஒரு வருட காலமாக வெளியிட்டு வருகின்றது. இதன் ஆசிரியராக பத்திரிகையாளரும், எழுத்தாளருமாகிய திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை பணியாற்றி வருகின்றார்.

1970களில் 'கற்பகம்' சஞ்சிகை மூலம் கலை இலக்கியப் பணியை ஆற்றிவந்த தம்பு சிவா 2011 இல் 'இணுவில் ஒலி' என்னும் சஞ்சிகையை வெளிக்கொணர்த்தார். தொடர்ந்து 'தாயக ஒலி' என்னும் பெயர்தாங்கி கடந்த ஏழு வருடங்களாக "இலக்கியம் மக்களுக்காக" என்ற அடிநாதத்துடன் பல்பரிமாணம் கொண்ட இதழாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்று இலங்கையில் வெளிவருகின்ற சஞ்சிகைகளில், தனித்துவம் மிக்க இதழாக 'தாயக ஒலி' யை வாசகர்கள் நோக்குகிறார்கள்.

இலங்கையில் வெளிவந்து தற்பொழுது நின்றுவிட்ட கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களும், தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்ற சிற்றிதழ்களும் ஈழத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கிவந்துள்ளன என்பதை இலக்கிய உலகம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. ஆழமான தேடலின் மூலம், அறியப்படாத சஞ்சிகைகளையும் சேர்த்துக் கொள்வதன் வாயிலாக முழுமையான இலக்கியப் பங்களிப்பைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என எதிர் பார்க்கின்றேன்.

இலக்கியப் பரப்பில் புதுக்கவிதைகளின் வரவும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தாக்கமும்

கட்டுரை

-கலாயுஷணம் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் -

“படைப்பின் நோக்கமும் அதன் தன்மையும் படிப்பவர் நெஞ்சம் அகலாதபடி நகர்த்திச் செல்லும் விதமும் தான் அந்தப் படைப்புக்குக் கிடைக்கும் வெற்றியாகும்.” “இலக்கியத்திற்கு இலக்கு இருக்க வேண்டும். இலக்கில்லாத எழுத்தை இலக்கியமாகக் கொள்ள முடியாது. இலக்கு மக்கள் மேம்பாட்டைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்.” “எழுதுவதும் ஒரு தவம் என்று சொல்லுவார்கள். எல்லோராலும் எல்லா வற்றையும் எழுதிவிட முடியாது.” “ஒரு எழுத்தாளனுக்கு வாசிப்பும் தேடலும் அவசியம். வாசிப்பதால் மனிதன் பூரண மடைகின்றான். ஆகவே நிறைய வாசிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தான்கற்றவற்றி லிருந்து பெற்றுக் கொண்ட அனுபவத்தின் மூலம் எழுத்தைக் கையாள முடியும்.”

இத்தகைய மேற்கோள்களை முன்னி லைப்படுத்தி ஒரு எழுத்தாளன் படைப்பிலக்கி யத்துறையில் கால் பதிப்பானாகில் அவனால் அர்த்தபுஷ்டியுள்ள ஆக்கங்களை வழங்க முடியும். இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி. மக்களே வரலாற்றின் உந்து சக்திகள். இலக்கியப் படைப்புகள் அந்த மக்களின் வாழ்வை, அவர்களின் இன்ப துன்பங்களை, போராட்டங்களை, அவர்களது உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்க வேண் டும். இயற்கையுடன் மக்களையும் அவர்களது வாழ்வியலையும் இணைக்காமல் படைப்புகள் புனைவதில் பயன் ஒன்றுமில்லை.

ஒரு எழுத்தாளன் படைக்கின்ற படைப்பு மக்களால் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். மக்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாத வார்த்தை ஜாலங்களைக் கொண்டு சிலர் சொற்சிலம்பமாடி ஆக்கங்களைப் புனைகின்றனர். இத்தகைய ஆக்கங்கள் ஒரு குறுகிய வட்டத்தி னருக்கு, குழுவினருக்காக மட்டும்தான் எழுதப்

படுகின்றன. இவ்வாக்கங்களால் பரந்து பட்ட மக்களுக்கு எதுவித பயனும் ஏற்பட்டுவிடப் போவதில்லை. ஆகவே படைப்புகள் இலகு வானதாக, இனிமையானவையாக அமைவது டன், அவற்றை மக்கள் படித்துப் புரிந்து ரசிக்கக் கூடியதாக அமைதலும் முக்கியம்.

ஒரு படைப்புக்கு உருவமும் உள்ளடக்கமும் அவசியம். உள்ளடக்கம் இல்லாத ஆக்கம் வெறும் ஜடம். அதில் உயிர்த்துடிப்பில்லை. உருவம் இல்லாத படைப்பு இது வெறும் கருத்துமாத்திரம் தான். உருவத்தினதும், உள்ளடக் கத்தினதும் சங்கமத்தில் தான் உண்மையான, உயிர்த் துடிப்புள்ள படைப்புகளை உருவாக்க முடியும். இலக்கியம் பற்றிய இத்தகைய முன் னெடுப்புக்களுடன் புதுக்கவிதை உலகில் உட் புகலாம் என எண்ணுகின்றேன்.

தமிழ் இலக்கியத்துறைக்குப் புதுவர வாக, வசனகவிதைகளைப் பாரதியார் அறிமுகப் படுத்தினார். ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்கு எதிராகச் சுதந்திர தாகத்தை மக்களுக்கு ஊட்டவேண்டும் என்ற நோக்கில் எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் வசனநடையில் கவிதைகளை எழுதினார். பாரதியைப் பின்பற்றிவந்த பாரதிதாசனும் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் நிலவிய அரசியல், சமூக நிலைமைகள் ஏற்படுத்திய பாதிப்புக்களை முன்னிலைப்படுத்தி, புதிய பாடுபொருளில் எளிய நடையில் கவிதைகளைப் படைத்தார். புதியதோர் உலகம் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற திராவிட இயக்கத்தாரின் பின்புலத்தில்தான் பாரதிதாசன் என்னும் கவிஞர் எழுச்சிபெற்று நிற்கின்றார்.

1934 ஆண்டு “மணிக்கொடி” இதழில் ந.பிச்சமுர்த்தி எழுதிய ‘காதல்’ என்ற புதுக்கவிதை பிரசுரமாகியது. அதனைத் தொடர்ந்து சிவாஜி, சூறாவளி, கலாமோகினி, கிராம ஊழியன்

போன்ற இதழ்களில் புதுக்கவிதைகள் வெளியாயின. அன்றைய காலகட்டத்தில் மரபின் வழி வந்த யாப்பின் செல்வாக்கு வலுவாக இருந்தமையால், அத்தகையவர்கள் புதுக் கவிதை எழுதுகின்றவர்களை ஏளனம் செய்தனர். 1938 இல் பாரதிதாசனின் முதல் கவிதைத் தொகுதி வெளியாகியது. மேலைநாட்டுக் கவிஞர்களான டி.எஸ்.எலியட், எஸ்ரா பவுண்ட் போன்றோரின் கவிதைகளின் தாக்கமும், பாரதியாரின் வசன கவிதைகளும், தமிழ்க் கவிதை ஆக்கத்தில் மெல்லப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி வடிவரீதியில் மாற்றமேற்படுத்திக் கொண்டிருந்தன.

1946 இல் இலங்கையில் கே.கணேஷ் தொடங்கிய 'பாரதி' என்ற சஞ்சிகையில் கவிதைகளும், மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளும் இடம்பெறலாயின. அதே ஆண்டு தோன்றிய 'மறுமலர்ச்சி' இதழில் மஹாகவி, வரதர் போன்றோர் கவிதை எழுதியுள்ளனர். இதற்கு முன்பு இவர்களது கவிதைகள் "ஈழகேசரியில்" பிரசுரமாகியுள்ளன. சமூக பொருளாதார அடிமைத்தனங்களால் பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றமை குறித்தும் தீண்டாமை, போலி ஆசாரம் முதலானவை மறுமதிப் பீட்டுக்கு உட்படுத்தவேண்டிய அவசியம் குறித்தும் கவிதைகள் பேசத்தொடங்குகின்றன. இவ்வாறு உள்ளடக்கச் செறிவில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களோடு பேச்சோசை கொண்ட வசனத்தின் உச்ச நிலைமையை செய்யுள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு, வடிவம் தொடர்பான புதிய அழுத்தம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இந்தப் பின்னணியில் முகிழ்ந்த கவிஞரான மஹாகவி, நவீன தமிழ்க் கவிதைகளின் முன்னோடியாக முனைப்புப் பெறுகின்றார். இவரைத் தொடர்ந்து அ.ந.கந்த சாமி, முருகையன், சில்லையூர் செல்வராசன், எம்.ஏ.நு, ஈஃமான் ஆகியோர் கவிதைத்துறைக்குக் கூடிய பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளனர்.

தமிழகத்திலிருந்து 1955இல் வெளியான 'எழுத்து' இதழ் புதுக்கவிதைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, தொடர்ந்து வெளிவந்தது. நவீனத்தின் தீவிரமான பொறி களும் படைப்புணர்வும் செயற்படும் ஒரு காலகட்டத்தை புதிய உயிரோட்டத்துடன் காண்கின்றோம் முக்கியமாக,

தமிழில் புதுக்கவிதை சார்ந்து உருவான ஒரு புத்திலக்கிய எழுச்சி, கவிதை குறித்தும் விமர்சன அணுகுமுறை குறித்தும், புனைவு இலக்கியம் குறித்தும் மரபுகடந்த புது துணர்வுகளை கிளர்ந்தெழுச் செய்ததையும் சி.சு. செல்லப்பா தம்முடைய எழுத்துப் பத்திரிகையின் மூலம் அவ்வுணர்வுகளுக்கு ஒரு வடிகாலாக அமைந்துள்ளதையும் காணலாம். இது ஒரு வரலாற்றுப் படிநிலையாகும்.

பாரதிக்குப்பின் தமிழ்க் கவிதைக்குப் புது அர்த்தங்கொடுத்த பெருமையை இதற்குப் பின்னரே இலங்கை பெற்றுக் கொள்ளுகின்றது. சமகால அன்றாடவாழ்வினை ஆதாரசுருதியாகக் கொண்டு, சமுதாய வாழ்வின் சகலமுனைகளையும் முனைப்புக் களையும் கலாபூர்வமாக பதிவாக்குகின்ற கவிதைகள் இலங்கைக் கவிதை வரலாற்றின் புதிய அத்தியாயத்தைத் தோற்றவித்துள்ளன.

இத்தகைய நிலைமைக்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் முனைப்புடன் முன்னெடுத்த மரபுப் போராட்டம் தோற்றுவாயாக அமைந்தமையையும் இங்கு குறிப்பிட்டே யாகவேண்டும். ஈழத்தில் பலகருவிஞர்கள் தோன்ற இத்தகைய முன்னெடுப்புக்கள் உந்துசக்தியாக அமைந்திருந்தன. மரபுக் கவிதையை முன்னெடுத்த வித்துவான் வேந்தநாரின் மனநிலையை இக்கவிதை புதிய நோக்குடன் சொல்லி நிற்கின்றது.

“பாடுகின்றோர் எல்லோரும் கவிஞர் அல்லர்
பாட்டென்றால் பண்டிதர்க்கே உரிமையல்ல
ஓடுகின்ற பெருவெள்ளப் பெருக்கே போல
உணர்ச்சியிலே ஊற்றெழுந்த ஒளியாய் ஓங்கி
வாடுகின்ற மக்களினம் மகிழ்ச்சி கொள்ள
மறுமலர்ச்சிப் பெருவாழ்வை வழங்கு மாற்றல்
கூடுகின்ற கொள்கையினால் எழுச்சி கொண்டு
குமுறுகின்ற கோளரியே கவிஞனாவன்.”

தமிழின் மறுமலர்ச்சிப் புது வாழ்வுக்குக் குரல்கொடுத்த கவிஞர், அறுபதுகளில் பண்டிதர் கூட்டத்தோடு மரபுப் போராட்டத்தினை இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் நடத்தியதை அவதானித்து நின்று மேலே கூறிய கவிதையைத் தந்துள்ளார். மரபு போற்றியோருடன் விட்டு விடுதலையாகி நின்று தமிழ்க் கவிதை உலகில்

புதுமைப் புரட்சி நிகழ்த்த அவர் தயங்கியதே இல்லை.

மரபுப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தவர்களில் ஒருவரான பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி கவிதைகள் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “கவிதை வாக்கியங்கள் பெரிய மணி ஒன்று அடிக்கப்படும் ஓசையைப் போன்றது. மணியின் ஓசையிலும் பார்க்க அந்த ஓசையின் அதிர்வு ஏற்படுத்தும் தாக்கமே முக்கியமாகும். மணி அடித்து முடிந்ததன் பின்னர் பல நிமிடங்களுக்கு அந்த அதிர்வொலி நிற்கும். நல்ல கவிதைகளும் அப்படித்தான்” என்கிறார்.

“புதியனவாக பல்லாயிரக்கணக்கான கவிதைகள் தமிழில் உள்ளன. இவற்றிடை சிறந்தவற்றைத் தேடவும், சுவைக்கவும், உணர்பவனைப் பண்படுத்தவும் சிறந்த கவிதைகள் உதவும். அத்துடன் நல்லறிவு பெறுவதற்குக் கவிதையை உரைத்துத் தரங்காணும் முறையையும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். உவமை, உருவகம், கற்பனை, ஓசைநயம், சொல்வளம், பொருளாற்றல் முதலான அனைத்துத் துறைகள் சார்ந்தும் கவிதைகள் புணையப்படும்போது அவை நன்கு சுவைக்கவும் ஆய்ந்தறிந்து நலனாயவும் முடியும்” என்று ‘கவிதைநயம்’ என்னும் நூலில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதியும் கவிஞர் இ.முருகையனும் கூறியுள்ளனர்.

“கவிதை என்பது மேம்பாடுற்ற பேச்சு என்பது பிரபல விமர்சகர் ஒரு வரது கருத்தாகும். கவிதைச்சொல் மேம்பாடு பெறுவதற்கான ஒரு வழி ஓசை ஒழுங்காக்கம் என்னும் உண்மையை இங்கு கருதுவோம்” என்று கவிஞர் இ. முருகையன் இயம்பியுள்ளார். தான்தோன்றிக் கவிராயர் என்று புகழ்பெற்ற சில்லையூர் செல்வராஜன் கவியரங்குக் கவிதைகள் மூலம் புதிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தினார்.

தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்களும், இலங்கைப் படைப்பாளிகளும், புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் எம்மவர்களும் புதுக் கவிதைத் துறையில் தடம் பதித்து பெரும் எண்ணிக்கையிலான ஆக்கங்களைப் படைத்து வருகின்றார்கள்.

கூடிய தொகையிலான புதுக்கவிதை நூல்களும் வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன. மேலும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், மலர்கள் என்று பல்வேறுபட்ட வகை சார்ந்தும் புதுக்கவிதைகளின் வரவு உச்சத்தை தொட்டு நிற்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இலங்கையில் “நீங்களும் எழுதலாம்”, “கவிஞன்” போன்ற கவிதைச் சிற்றேடுகளும், மானா மதுரையிலிருந்து ‘வாளி’ என்னும் கவிதைச் சிற்றேடும் தற்பொழுது வெளிவருவதாக அறியமுடிகிறது.

இலங்கையின் முற்போக்குக் கவிஞனான அமரர் சுபத்திரன் (1935 -1979) ‘நான்’ என்ற கவிதையில் கூறிய கருத்துக்களின் உச்சத்தைப் பாருங்கள்.

“நான்
ஒரு கோடிக்கவிதைகளால்
உலகம் போற்றும்
பெருங்கவிஞன் என நாமம்
பெற்றாலும் அஃது
ஒரு சொட்டு இரத்தத்தை
உரிமைப் போரில்
தருபவனின் புகழ்முன்னே
தூசு! தூசு!
என்று அமைகிறது அவரது கவிதைவரிகள்.

பாரதிக்குப் பின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் வசன கவிதைகள், நவீன கவிதைகள் மற்றும் புதுக்கவிதைகள் என்பன மக்களால் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டு முகிழ்ந்து நிற்கின்ற நிகழ்வைத் தரிசித்து நிற்கின்றோம். அந்தவகையில், தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் புதுக்கவிதைகள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்று துணிந்து கூறமுடியும்.

மறைந்தும் மறையாத

ஈழத்து நாடக உலகின் மாமேதை வைரமுத்து

கட்டுரை

- தம்பு சிவா -

இலங்கையிலே தோன்றிய நாடக நடிகர் களுள் மிகவும் முக்கியமானரும் பிரசித்தி பெற்றவருமாகிய நடிகமணி வைரமுத்து அவர்கள் தமது சிறந்த குரல் வளத்தால் பாடிநடித்துப் புகழ் பெற்றவர். வைரமுத்துவின் 'மயானகாண்டம் மூவாயிரம் தடவைகளுக்கு மேல் மேடையேறி நாடக இரசிகர்களின் மனங்களை ஈர்த்தன. அரிச்சந்திர மகாராஜன் நாடு நகர் இழந்து கடலை காப்பவனாக வரும் கட்டத்திலேயே வைர முத்துவின் (மயானகாண்டம்) நடிப்பு இமயமென உயர்ந்து நின்றது. மேடை நாடகங்களில் பேரும் புகழும் பெற்ற நடிகராகப் பெருமை பெற்ற வைரமுத்து பல நாடகங்களைத் தயாரித்தும் வழங்கியுள்ளார்.

'பவளக்கொடி', 'அல்லியர்ச்சுனா', 'சாரங்க தாரா', 'நல்லதங்காள்', 'ஞானசவுந்தரி', 'பூதத் தம்பி' போன்ற வைரமுத்துவின் நாடகங்களும் பலமுறை மேடையேறியுள்ளன. நாடகங்களில் வரும் சோகமான கட்டங்களில் மனதை உருக்கும் அவரது பாடல்கள் பலரை அழவைத்து விடுமாம். அவருடைய நாடகங்களின் வெற்றிக்குக் காரணம் அவர் நாடகங்களில் ஏற்று நடிக்கும் பாத்திரமாகவே தம்மை உருவாக்கிக் கொள்வ துதான். அவருடைய தோற்றமும் அவர் ஏற்றுக் கொள்ளும் பாத்திரத்திற்கு அமைவாக இருப்பதே அவருடைய நடிப்பின் வெற்றிக்கு ஒரு காரணமாகும்.

எப்படி நாடகங்களின் நடிப்பில் உச்சகட்டத்தில் இருந்தாரோ, அதேபோல் இசைக் கச்சேரிகள் செய்வதிலும் வல்லவராக இருந்தார். 1950, 1960களில் இலங்கை வானொ லியில் இடையிடையே வைரமுத்துவின் இசைக் கச்சேரிகள் இடம் பெற்று வந்தன. அத்துடன் திருமுறைப்பாடல்களையும், பக்திப் பாடல்களையும் வானொலியிற் பாடிவந்தார். இவரது இனிமையான குரலாற் கவரப்பட்ட பல வானொலி இரசிகர்கள் அவரை அழைத்து முக்கியமான விழாக்களிற் பாடவைத்து மகிழ்ந் தனர். முழுநேர நாடகக் கலைஞராகப் பணியாற்றத் தொடங்கிய பின்னர் இசைக்கச்சேரி செய்வதை நிறுத்திக் கொண்டார்.

இலங்கை வானொலி நாடகத் தயாரிப் பாளராக இருந்த கலாஜோதி 'சானா' அவர்கள் முதன் முதலில் வைரமுத்துவின் நாடகங்களை வானொலியில் ஒலிபரப்ப உதவினார். அப்

30ஆம் ஆண்டு ஞாபகார்த்தமாக மீண்டும் இக்கட்டுரை பவளவிழா மலரில் பிரசுரமாகிறது.

ஜீவநதி - மார்கழி 2010

பொழுது வானொலித் தமிழ் நிகழ்ச்சித் தலைவராக இருந்த நாவற்குழியூர் க.செ.நடராசன், வைரமுத்துவின் இசை நாடகம் ஒன்றின் ஒலிப்பதிவைக் கேட்டதும் நடராசன் அசந்து போய் விட்டதாகவும் அறியக்கிடக்கின்றது. 1953 ஆம் ஆண்டு வைரமுத்துவின் மயான காண்டம் நாடகம் இலங்கை வானொலியில் நேரடியாகவே ஒலிபரப்புச் செய்யப்பட்டது. இதனை அடுத்து வானொலி ரசிகர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க இலங்கை வானொலி நிலையத்தினர். இவருடைய நாடகங்கள் பலவற்றை ஒலிப்பதிவு செய்து வைத்து இடையிடையே ஒலிபரப்பி வருகின்றனர். 'கோவலன்', 'சத்தியவான் சாவித்திரி' ஆகிய நாடகங்களை முதல்முதலில் சானா ஒலிப்பதிவு செய்து ஒலிபரப்பி வந்தார்.

சானாவுக்குப் பின் நாடகத் தயாரிப்பாளராகப் பணியாற்றிய கே.எம்.வாசகர் இத்துறையில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டினார். வைரமுத்துவின் நெருங்கிய நண்பனான இவர் 'நந்தனார்', 'திருநீலகண்டர்', 'வள்ளிதிருமணம்' ஆகிய நாடகங்களை ஒலிப்பதிவு செய்தார்.

1983 ஆம் ஆண்டு ஐனவரி மாதம் தொடக்கம் 'நாடக மேடைப்பாடல்கள் என்னும் தலைப்பில் புதியதொரு நிகழ்ச்சியை இலங்கை வானொலி ஆரம்பித்தது. இந்த நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்தளித்துவந்த வி.என்.மதியழகன் காங்கேசன் துறைக்குச் சென்று நடிகமணியைப் பேட்டிகண்டு அதையும் ஒலிபரப்புச் செய்து அவருடைய நாடக மேடைப் பாடல்களையும் வானொலியூடாகப் பரவச் செய்தார். நடிகமணி இயற்கையெய்வதற்கு இரண்டொரு தினங்கள் முன்னதாக அவருடைய 'சங்கீத கோவலன்' என்னும் நாடகம் இலங்கை வானொலியினரால் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டது. ஒலிபரப்புத் துறையில் தேர்ச்சிமிக்க வி.ஏ.சிவஞானத்தின் அனுசரணையுடன் இந்நாடகத்தை ஒலிப்பதிவு செய்தவர் க.ப.சோமசுந்தரமாவார்.

இசை நாடக மரபின் அச்சாணியாகத் திகழ்வது அதன் இசையின் நாடகத் தன்மையாகும். இந்நாடகங்களில் இசையே உள்ளடக்கமாகவுள்ளது. அரங்கில் பார்க்கும் போது நடிப்புத்திறனும், உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டுத்திறனும் இசையினூடாகப் பளிச்சிடக் காணலாம். ஆனால், வானொலி மூலம் வைரமுத்து நாடகத்தில் உயிர் நாடியான கருத்தையே இசைமூலம் வெளிக்கொணர்ந்து இரசிகர்களைப் பரவசப்படுத்தினார்.

1959 ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வருகை தந்த பிரித்தானிய பி.பி.சி (BBC) ஒலிபரப்பு நிலையத்தினர் 'மயானகாண்டம்' நாடகத்தை ஒளிப்பதிவு செய்து இலண்டன் தொலைக் காட்சியில் ஒளிபரப்புச் செய்தனர். பின்னர் இந்நாடகம் அமெரிக்கா, வேல்ஸ், யூகோசிலேவியா ஆகிய நாடுகளிலும் ஒளிபரப்புச் செய்யப்பட்டன. இதனால் "ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் மரபுவழி நாடகத்தின் பெருவளர்ச்சியை மேற்குலக நாடக வர்க்கத்தினரும் பார்த்து அறிய முடிந்தது. இதற்கு முன்னோடியாகவும், காரணகர்த்தாவாகவும் அமைந்த வைரமுத்து பாராட்டுக்கும் பெருமைக்கும் உரியவராவார்" என்று பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் புகழாரம் சூட்டியுள்ளார்.

"வைரமுத்து எனும் இந்தக் கலைஞனுக்குள்ளிருந்த மனிதன் மிக அற்புதமானவன். நுண்ணிய உயர்வினன். பொறாமையற்றவன். மற்றவர்களின் திறமை வெளிப்பாட்டிலே தான் பூரணத்துவத்தைக் கண்டவன். தமிழின் தலைசிறந்த நடிகர்களுள் ஒருவன்" என்று பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"இசைநாடக அரங்கின் மூலப் பண்பு எந்த வகையிலும் மாறுபடாதவாறு, அதனை மேலும் செழுமையுறச் செய்வதற்கு வேண்டிய மாற்றங்களைப் காலத்தை அறிந்து அனுசரித்துச் செய்து வந்தார் வைரமுத்து. அதனால் அவருடைய

அரங்கு இருபதாம் நூற்றாண்டின் கடைசிக்கூறு வரை வீரியத்தோடு வாழும் வலுவைப் பெற்றது” என குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் இயம்பியுள்ளார்.

“இசைநாடக மரபை வளர்த்தெடுத்த ஈழத்தவர் பலர். இவர்களுள் பேரும் புகழும் பெற்றவராக தமது மயானகாண்டத்தை மூவாயிரம் தடவைகளுக்கு மேல் நடத்தியவராக நடிகமணி வைரமுத்து தனித்து ஒளி வீசுகின்றார். இசைநாடகத்தை ஈழத்தின் தமிழ் - வாழ் பிரதேசங்களிலும், தமிழ் மொழியறியாத சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் கொண்டு சென்றார். இதன் மூலம் தமிழர் மத்தியிலும் சிறந்த ஒரு நாடக மரபு உண்டென்பதை அவர் குறிப்பாகத் தமிழர் அல்லாத பலருக்கும் உணர்த்தியுள்ளார்” என்கிறார் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு.

இலங்கை “ரூபவாஹினி” கூட்டுத்தாபனம் தனது தொலைக்காட்சிச் சனல் ஊடாக வைரமுத்துவின் ‘மயானகாண்டம்’ நாடகத்தையும், ஏனைய அவரது நாடகங்களின் சில முக்கிய காட்சிகளையும் ஒளிப்பதிவு செய்து ஒளிபரப்பியது. அத்துடன் நேர்காணல் ஒன்றும் ஒளிபரப்புச் செய்யப்பட்டது.

1989 யூலை மாதம் ஒன்பதாம் திகதி காலமான நடிகமணி வைரமுத்து அவர்களின் மறைவுடன் ஓர் அற்புதமான மனிதரையும் இழந்து நிற்கின்றோம். “ஈழத்து தமிழ்கலை உலகின் பிரகாசம் மிக்க பெரும் நட்சத்திரம் ஒன்று மறைந்துவிட்டது. மிகக் குறிப்பாக ஈழத் தமிழ் நாடகத்துறையில் ஒளிர்ந்த ஒப்பற்ற தாரகை ஒன்று இழக்கப்பட்டு விட்டது. ‘மயானகாண்டம்’ புகழ் நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்துவின் இழப்பை கலாரசிகர்கள், கலைஞர்கள், கலாபிமானிகள் சார்பில் கவலையுடன் இங்கு பகிர்ந்து கொள்கிறோம்” என்று யாழ்ப்பாணம் ‘உதயன்’ பத்திரிகை 11.07.1989 அன்று ஆசிரிய தலையங்கம் தீட்டியிருந்தது.

இந்த உயர்ந்த கலைஞரிடம் சிறிதும் தற்பெருமை இருக்கவில்லை. கொஞ்சம் உயரத் தொடங்கியவுடனேயே ‘மற்றவர்களுக்கு என்ன தெரியும்’ என்று பீற்றித் திரியும் பலர் வாழும் இவ்வுலகில் கொஞ்சமும் இறுமாப்பில்லாது வைரமுத்து வாழ்ந்தார். அவருடய எளிமை, பொறுமை, எவரையும் போற்றி மதிக்கும் பண்பு என்பனவே அவரைப் புகழின் உச்சிக்கு இட்டுச் சென்றது.

கவிஞர் வைரமுத்து தமது வெற்றிக்கு ஒப்பனையை நம்பியிருக்கவில்லை. மேடைக் காட்சிச் சோடனைகளையோ படுதாக்களையோ நம்பியிருக்க வில்லை. புதுவகை இசைக் கருவிகளான டமாரங்களையோ, டப்பாக்களையோ நம்பியிருக்கவில்லை. வர்ணஜால ஒளிமயக்குகளை நம்பியிருக்கவில்லை. தமது கலையை நம்பினார். மக்களை நம்பினார்.

இத்தகைய ஒரு பெருமைமிக்க கலைஞர் ஈன்றெடுத்த யாழ்ப்பாணத்துமண்பெருமைபெற்று நிற்கின்றது. இன்றை இளம் தலைமுறையினர் இந்த ஆற்றல்மிக்க நாடகக் கலைஞரை அவரின் தனித்துவமான ஆளுமையைத் தெரிந்து கொண்டு, வருங்காலக் கலைப் பயணத்தில் கால்பதிக்க வேண்டும்.

படைப்பிலக்கியத்தின் நோக்கம்: ஒரு பார்வை

கட்டுரை

தம்பு சிவா

கலையும் இலக்கியமும் அவை தோன்றும் காலத்திய சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிப்பனவாக அமையவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவை உயிர்த்துடிப்பு உள்ளனவாக அமையும். இலக்கியம் என்பது வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடி என்று சொல்வார்கள். எனவே நாம் வாழும் சமுதாயத்தில் தரிசித்த தரிசனங்ளை மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கில் இலக்கியங்களாக வெளிக்கொண்டுவரும் அதே வேளை, மக்களின் பல்வேறுபட்ட அவலங்களுக்கான தீர்வையும் முன்வைக்க முனைய வேண்டும். இன்று பலர் சமுதாயத்தில் காணப் படுகின்ற மக்களின் கஷ்டங்கள் துன்பங்கள் வேதனைகளை மட்டும் சுட்டிக்காட்டிவிட்டு தமது எழுத்துப்பணி நிறைவுவெற்றுவிட்டது என்று எண்ணுகிறார்கள். இது முழுமையான இலக்கியப்பணியாகாது.

இந்த இடத்தில் முன்னாள் தமிழ்நாட்டு மாநில காங்கிரஸ் தலைவர் மூப்பனார் கூறிய கருத்தை நோக்குவோம். “இலக்கியம் பொழுது போக்குக் கருவி அல்ல. நயம் பார்த்து ரசித்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியதும் அல்ல. மக்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு உருவாக்க வேண்டியது இலக்கியம்.” என்கிறார். “மாறும் என்ற விதியைத்தவிர மற்றவையெல்லாம் மாறிக் கொண்டே இருக்கிறது” என்கிறார் கார்ல் மார்க்ஸ். ஆகவே நாம் வாழும் காலமாற்றங்களோடு ஒட்டியதாக இலக்கியங்கள் அமைய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் யதார்த்தமான இலக்கியங்களை வெளிக்கொண்டுவர முடியும்.

“முன்பு மாதிரி புத்தகம் படிக்கும் மனோ பாவம் இப்பொழுது வலுவாகக் குறைந்து விட்டது. நூலகஇயக்கம் கூட தேங்கிப் போய்விட்டது. இந்நிலை நீடித்தால் இன்னும் இரண்டு தலைமுறை கழித்து வருபவனுக்கு படிப்பதற்கு நல்ல இலக்கியமே இருக்காது எனலாம். நானொரு பத்திரிகைக்காரனாக இருப்பதால் தினமும் புதுப்புது இளம் எழுத்தாளர்களை அவர்களின் முதல் படைப்புகளோடு சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அவர்கள் இலக்கியத்திற்கு மறுசெழுமை ஊட்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. படிப்பில் உள்ள லயிப்பு பார்ப்பதில் இல்லை. படிப்பது எனக்கும்

புத்தகத்திற்கும் நேரடியாய் நிகழும் நிகழ்வு. புத்தகத்தோடு தோழமை கொள்வதுமாதிரி தொலைக்காட்சியோடு அது முடியாது. புத்தகம் என்பது காதல் கடிதம் படிப்பதுபோல் எனக்கும் மட்டுமே ஆனது. ஒரு கவிதையைப் படிப்பதில் கிடைக்கும் இன்பம் தொலைக்காட்சியில் இல்லை. உலக அரங்கை தொலைக்காட்சி ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. தொலைக்காட்சி, இலக்கியத்தை கழுத்தை நெரித்துக் கொல்லப் பார்க்கிறது என்றாலும் எழுத்துக்கள் மரிக்காது” என்று மலையாள எழுத்தாளரும் பத்திரிகையாளருமாகிய எம்.டி.வாசுதேவன் நாயர் இற்றைக்கு இருபது வருடங்களுக்கு முன் கூறிய கூற்று இன்றும் பொருந்துவனவாகவே காணமுடிகிறது.

“பத்திரிகைகளாகட்டும், புத்தகங்களாகட்டும் எண்ணிக்கையில் அதிகப் பட்டிருப்பதைக் கொண்டு நம்மால்திருப்தி கொள்ள முடியவில்லை. இவற்றில் தேசத்தின் நாடித்துடிப்பு எந்த அளவுக்கு எதிரொலி கொடுக்கிறதென்பது நமக்கு முக்கியம். சிறிய மனமுள்ள பெரிய மாளிகைக்குத்தான் நாம் மகத்துவம் கொடுக்கிறோமேயொழிய, பெரிய மனமுள்ள சிறிய குடிசைகளுக்கு நாம் மகத்துவம் கொடுக்கிறோமில்லை. பொழுது போக்குவதற்கான நூல்களோ, பத்திரிகைகளோ எதுவும் இப்பொழுது நம்நாட்டுக்குத் தேவையில்லை. குவிந்துகிடக்கும் நம் இதயத்தை விசுவாசிக்கக் செய்யும் ஆற்றலுள்ள, வறண்டு கிடக்கும் நமது அறிவுக்கு ஈரமுண்டாக்கும்

திருகோணமலை பிரதேச சாகித்தியவிழா
சிறப்பு மலர் - 2011

திறன்வாய்ந்த இலோகத்தில் நாம் எப்படி வாழவேண்டும் என்பதை வகுத்துக்காட்டும் வழிகள் நிறைந்த, நமது நிகழ்கால நிலைமை நமக்கு நன்றாக உணர்த்திக்காட்டுகிற நூல்கள், கவிதைகள், பத்திரிகைகள் முதலியனவே இப்பொழுது தேவை. இவை தோன்றாத வரையில் நாம் நிம்மதி கொள்ள முடியாது” என்று தமிழறிஞர் வெ.சாமிநாதசர்மா அன்று கூறிய தீர்க்கதரிசனம் இன்றைய இலங்கையின் இலக்கியப் போக்குக்கு எவ்வளவு பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது.

“இலக்கியத்திற்கு இலக்கு இருக்க வேண்டும். இலக்கில்லாத எழுத்தை இலக்கியமாகக் கொள்ளமுடியாது. இலக்கு மக்கள் மேம்பாட்டைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். மக்களே வரலாற்றின் உந்து சக்தியாக இருக்கின்றார்கள். இலக்கிய படைப்புக்கள் அந்த மக்களின் அவர்களது இன்ப துன்பங்களை, போராட்டங்களை அவர்களது உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கவேண்டும். இயற்கையுடன் மக்களையும் அவர்களது வாழ்வியலையும் இணைக்காமல் படைப்புக்கள் புனைவதில் மக்களுக்கு பலன் ஏதும் இல்லை” என்கிறார் இலங்கையின் மூத்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் நீர்வை பொன்னையன்.

இன்றைய எழுத்தாளர்கள் தாம் எழுத்தாளர்கள் என்று நாமம் பெற்றுவிட வேண்டும் என்பதற்காக எதையெல்லாமோ எழுதுகின்றார்கள். ஆனால் அவற்றையெல்லாம் இலக்கியமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று இலக்கியவாதிகள் கூறிவருவதையும் இந்த இடத்தில் தெரிவித்து கொள்ளவேண்டும். ஒரு படைப்புக்கு உருவமும் உள்ளடக்கமும் அவசியம். உள்ளடக்கம் இல்லாத ஆக்கம் உயிர் துடிப்பற்றது. உருவம் இல்லாத படைப்பு அது வெறும் கருத்து மாத்திரம் தான். உருவத்தினதும் உள்ளடக்கத்தினதும் சங்கமத்தில் தான் உண்மையான, உயிர் துடிப்பு உள்ள படைப்பு உதையமாகின்றது.

‘இலக்கியம் மக்களுக்காக’ என்ற கோட்பாடு வாலுபெற்றிருந்த காலப்பகுதியில் தான் ஈழத்தின் படைப்பிலக்கிய வாதிகள் பலர் உலக அரங்கில் மதிக்கப்பட்டார்கள். இந்தியாவின் தரமான சஞ்சிகைகள் (கலைமகள், சரஸ்வதி, கல்கி, தாமரை) இலங்கை எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளுக்குக் களம் அமைந்து கொடுத்து உள்ளன. அவர்களது படைப்புகள் மதிக்கப்பட்டன.

புற்றீசல்கள் போல இலங்கையில் பல நூல்கள் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. எழுதுபவர்கள் தாங்கள் விரும்பியவுடன் தாம் எழுதியவற்றை

நூல்களாக வெளிக்கொணர்கின்றார்கள். இவற்றில் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய ஒரு சிலரின் படைப்புக்கள் மட்டுமே இலக்கியத்தரம் வாய்ந்தவையாக உள்ளன. இலங்கையின் எந்த பகுதியில் வெளியிட்டாலும் அவற்றில் அனேகமானவை எனது விமர்சனத்துக்காக அனுப்பப்படுவதால், அவற்றை முழுமையாக வாசிக்கும் போது, மேலே கூறப்பட்ட கூற்றை என் அனுபவத்தின் வெளிப்பாடு என்று சொல்வதாக கொள்ளலாம்.

படைப்பிலக்கியம் என்று சொல்லும்போது சிறுகதை, நாவல், கவிதை, கட்டுரை, திறனாய்வு, பத்தி எழுத்து, சிறுவர் இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்பு என்று பல துறைசார்ந்த அம்சங்களும் உள்ளடக்கப்படும். இவற்றைப் படைப்பவர்களுக்குத் தேடலும், வாசிப்பும் அவைபற்றிய சிந்தனையும் அனுபவரீதியாக அமையவேண்டும். மேலும் சுதந்திரமாக எழுதக்கூடிய துணிவு இருக்கவேண்டும். அத்துடன் ஒரு எழுத்தாளன் பார்வையாளனாக மட்டும் நின்று எழுதாமல் பங்காளனாக நின்று தமது படைப்புகளை வெளிக்கொணரவேண்டும். படைப்புக்குத் தெரிந்தெடுத்த களம், அங்கு வாழும் மக்களின் இன்பதுன்பங்கள், கலை, கலாசாரம், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், தொழில், பேச்சுமொழி உட்பட்ட மண்வாசனையுடன் எழுதப்படும் போதுதான் அவை யதார்த்த இலக்கியங்களாக வெளிவரும்.

முதல் களப்பணி அதன் பின்புதான் எழுத்துப்பணி என்று வரையறுத்துக்கொண்டு, அந்த மக்களுடன் வாழ்ந்து அவர்களைப் பற்றிய முழுவிபரங்களையும் நன்கு தெரிந்து கொண்டு, நாவல் இலக்கியம் படைத்த தகழி சிவசங்கரப்பிள்ளை (செம்மீன்) யையும், கு. சின்னப்பாரதி (தாகம், சங்கம், சர்க்கரை, சுரங்கம்) யையும் மக்கள் இன்றும் மதிக்கிறார்கள்.

ஆகவே எமது இளம் எழுத்தாளர்கள் நிறைய எழுதிக்குவிக்க வேண்டும் என்று எண்ணாமல், “படைப்பின் நோக்கமும் அதன் தன்மையும் படிப்பவர் நெஞ்சம் அகலாதபடி நகர்த்திச் செல்லும் விதமும் தான் அந்தப் படைப்புக்குக் கிட்டும் வெற்றியாகும்” என்பதை மனதில் நிறுத்தி தமது ஆக்கங்களை வெளிக்கொண்டு வரவேண்டும். படைப்புகள் மற்றவர்கள் வாசித்துப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக, இலகுவானதாக, இனிமையானவையாக இருத்தல் அவசியம். அப்பொழுதுதான் அந்த எழுத்துக்கு ஒரு அங்கீகாரம் கிடைக்கும்.

சிறுகதை இலக்கியத்தின் முன்னோடி

இலங்கையர் கோன்

கட்டுரை

- இணுவையூர் சிவா-

தனது பதினெட்டாவது வயதில் இலங்கையர்கோன் என்னும் புனைபெயருடன் ந. சிவஞானசுந்தரம் எழுத்துலகில் காலடி எடுத்து வைத்தார். இவரது முதற் கதை மரிய மதலேனா 1930 களில் கலைமகள் இதழில் வெளியாகிற்று. ஈழகேசரிப் பத்திரிகையில் கதைகளை எழுதிவந்த இலங்கையர்கோன் 'கலைமகள்' சஞ்சிகை மூலம் பிரபல்யம் பெற்ற எழுத்தாளராக முகிழ்ந்து நின்றார். கலைமகள் ஆசிரியர் கி. வா. ஜகந்நாதன் அவரைப் பற்றிக் கூறிய கருத்துகளை இங்கு நோக்குவோம். "இலங்கை வாழும் எழுத்தாளர்களில் தமிழ் நாட்டினருக்கு முதல் முதலில் அறிமுகமானவர்களில் இலங்கையர் கோனும் ஒருவர். அதற்கு முன் ஆறுமுகநாவலர் முதலிய பெருமக்கள் தம்முடைய இணையற்ற இலக்கிய, சமயத் தொண்டுகளால் இலங்கைக்கும் இந்தியத் தமிழ்நாட்டுக்கும் பாலம் போல நின்று நலம் செய்தார்கள். புதிய படைப்புகள் தமிழில் தோன்றிய காலத்தில் 'இலங்கையர்கோன்' போன்ற சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் தாய்நாட்டுக்கும் சேய் நாட்டுக்கும் உள்ள உறவைப் பின்னும் வலிமையுறச் செய்தார்கள்" என்று கூறியுள்ளார்.

இலங்கையில் 1932 இல் படித்த மத்தியதர வர்க்கத்திடையே இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது. தென்னிந்திய இலக்கியத் தளங்கள், இக்கால ஈழத்து எழுத்தாளர்களை ஈர்த்தன. எனவே உருவச் செழுமையுடன் சிறுகதைகள் எழுதப்படலாயின. இப்படி எழுத்துத் துறைக்கு வந்த சிறுகதை முன்னோடிகள் இலங்கையர் கோன் சி. வைத்தியலிங்கம், சம்பந்தன் ஆகியோர். இவர்களின் எழுத்துகள் தமிழகத்து இதழ்களில் வெளியாகின.

தமிழில் சிறுகதை என்னும் இலக்கிய வடிவம் முதல் முதலாக கால் பதித்த வேளையில், கதைப்படைப்பாளர்களின் பெயர்கள் மக்களால்

பேசப்பட்டன. புதிய முயற்சியாதலின், அம் முயற்சியின் வெளிப்பாடாக வெளிவந்த படைப்பாக்கங்களைப் பாராட்டினார்கள். அப்படிப் பாராட்டுப் பெற்றவர்களில் 'இலங்கையர் கோன்' முக்கியமானவர். அக்காலத்தில் வெளியான கதைக்கோவையில் 'இலங்கையர்கோனின் கதையும் இடம்பெற்றிருந்தது. கலைமகள் சஞ்சிகையில் 'முதற்சம்பளம்', 'யாழ்ப்பாடி', 'சிகிரியா' ஆகிய சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. மேலும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து அக்காலத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த மணிக்கொடி, சூறாவளி, பாரதத்தாய், சக்தி, சரஸ்வதி ஆகிய வற்றிலும் இலங்கையர்கோனின் ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றன. அத்துடன் தினகரன், வீரகேசரி, ஈழகேசரி, கலைச்செல்வி, ஈழநாடு, தமிழ் இன்பம் ஆகிய இலங்கைப் பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் இடம்பெற்றன.

இலங்கையர்கோனுடைய கதைகளில் கற்பனை வளம் ஆட்சி செலுத்திய போதிலும், வாழ்க்கையின் நுட்பமான உணர்ச்சிகளில்

(வீரகேசரி 07.06.2008)

நுழைந்து நயம் காணும் ஆற்றல் அவரிடம் இருந்தது. பழைய வரலாற்றிலும் இலக்கியங்களிலும் கண்ட செய்திகளை அழகு படுத்திக் கதையாக்கும் உத்தியிலும் அவர் கைவந்தவராக இருந்தார். மக்களின் வாழ்க்கை யையும் அவர்களின் உரையாடல்களையும் அப்படியே எடுத்துக் காட்டும் ஆர்வத்துடன், அரிய கருத்து களையும் வருணனைகளையும் விரவச் செய்து எழுதியுள்ளார்.

“மேலான ரகசியங்களும், மணங்களும், புதுமைகளும் வாழ்க்கையில் எத்தனை மறைந்து கிடக்கின்றன! ஓ! வாழ்வு எவ்வளவு அற்பு தமானது” என்று கூறும் இலங்கையர் கோன் கணவன் - மனைவி உறவு அற்புதமான உறவு ஆரவாரமற்று ஆழ்கடலின் அமைதியுடன் விளங்கும் உறவு என்று வர்ணித்து ‘சக்கரவாகம்’ என்னும் கதையில் ஒரு தம்பதியைக் காட்டுகிறார். “காதல் என்ற வார்த்தை அவர்களுக்குத் தெரியாது. விவாகரத்து, கர்ப்பத்தடை முதலியவற்றைப் பற்றி அவர்கள் கேள்விப்பட்டதே இல்லை.... ஆனால் வாழ்க்கை, கொடிய வறுமையிலும் செம்மையாய், பிணக்குகள், தடி அடிச் சண்டைகளுக்கிடையிலும் ஆழ்ந்த அனுதாபமும் அன்பும் கொண்டதாய் பூவுலக மோட்சமாய்ப் பரிமளித்தது” என்று எழுதியுள்ளார்.

கல்வி அறிவில்லாத ஒரு கிராமத்துச் சூழலில் ஒரு குடும்பம் எப்படி வாழ வேண்டும் என்று கற்பனை பண்ணிய ஆசிரியர் தனது மனதில் தோன்றிய கருத்துக்களை கதையாக வடித்துள்ளார்.

வெள்ளிப்பாதசரம் - வல்லிபுரக் கோயில் கடைசித் திருவிழாக் காட்சியை கவின்பெற விபரிக்க முற்படும் ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணக் கமக்காரரின் நாளாந்த கஷ்டமான வாழ்க்கையைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறார். கணவன் - மனைவிக் கிடையில் ஏற்படும் ஊடலும் கூடலும் நயமாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றது.

இலங்கையர்கோனின் கல்வித் தகைமை களும், தளங்களும், தொழில்களும் அவருக்குச் சமுதாய ஈடுபாட்டை உருவாக்க ஏதுவாக இருந்தன. ஆங்கிலக் கல்வியை மேற்கொண்டு லண்டன் சர்வகலாசாலையால் நடத்தப்பட்ட

Intermediate in Economics என்னும் பரீட்சையில் தேறினார். கொழும்புச் சட்டக்கல்லூரியில் பயின்று வழக்கறிஞர் ஆனார். சில காலம் வழக்கறிஞராகச் சேவையாற்றிய பின் அரசாங்க சேவையில் காரியாதிகாரி (D.R.O) என்னும் உயர்ந்த பதவியையும் வகித்து நிர்வாகத் திறமையும் நடுநிலை தவறாத பண்பினையும் கொண்ட ஒருவராக மிளிர்ந்தார்.

அரசு பொதுச் சேவையில் பணியாற்றுகின்ற காலை தமது அருமையான பழகுமுறையால் சாதாரண மக்களின் பேரபிமானத்தைப் பெற்றவர் என்ற சிறப்பு இலங்கையர்கோனுடைய மானிட நேயத்தை உணர்த்தி நிற்கிறது. இவரின் படைப்பின் தளமும் வசீகரமான எழுத்தும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் அழியா இடத்தைப் பெற்றுக்கொடுத்துள்ளது. சமஸ்கிருதம். லத்தீன், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் ஆழ்ந்த புலமையைப் பெற்றிருந்தார்.

இலங்கையர்கோன் ஓர் அருங்கலை விநோதர். சிறந்த நூல்களைத் தேடி எடுத்துப் படிப்பதிலும் அவற்றில் நயங்கண்டு இன்புறு வதுமே அவரின் பொழுதுபோக்காய் இருந்தன.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஈடுபாடு காட்டி பிறநாட்டுக் கதைகளை மொழி பெயர்த்தார். கிளாறாமிலிச், ஈனோக் ஆர்டன், விடியாத இரவு, வெறுங்கனவு, அந்த முத்தம், கூத்து, நிலக்கண்கள், குயிலும் ரோஜாவும் என்பன அவர் மொழிபெயர்த்த கதைகள். ‘முதல் காதல்’ என்ற ரஷ்யக் கதை நூலாகவும் வெளிவந்தமை சிறப்பு அம்சமாகும்.

ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களில் அவருக் கிருந்த ஈடுபாடு அவரை ஒரு நாடக எழுத்தாள ராக்கியது. நாடக எழுத்தில் பல புதிய சிகரங்களை இவர் தொட்டிருக்கிறார். ஈழத் தமிழர் வாழ்க்கை மணங்கமழ காவியநயத்துடன் உணர்ச்சி பொங்கச் சித்திரித்தவர் இவர். எமது பழைய தமிழ் நாடகங்கள் அழிந்து போயினவே என்ற ஆதங்கம் அவர் மனதில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்றே கூற வேண்டும். அவர் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்.

மனித சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு

அறிவு சார்ந்த புலமே துணைநிற்கும்

சர்வதேச எழுத்தறிவுதினத்தின் முக்கியத்துவம் இது

கட்டுரை

- தம்பு சிவா -

மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் அறிவு சார்ந்தபுலம் இன்றியமையாததாக இருப்பது கண்கூடு. மொழி, பேசு, வாசிக்க, எழுதத் துணை நிற்கின்றது. ஒவ்வொரு மதியாளர்களுக்கும் மொழியின் தேர்ச்சி பல வகைப்பட்ட அனுகூலங்களைக் கொடுக்கும்.

கல்வி என்பது விசாலமானது. மொழி அறிவின் மூலம் மனிதன் கல்வியைத் தேடுகின்றான். பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணிப் பாது காப்பதற்கும், அவற்றின்பால் ஈடுபாட்டுடன் வாழ்வதற்கும் மொழி அறிவு இன்றியமையாதது.

ஆகவே, கல்வியின் முக்கியத்துவம் இங்கே முன்னிற்கிறது. ஆகவேதான் சர்வதேச சமூகம் ஓகஸ்ட் 8 ஆம் திகதியில் சர்வதேச எழுத்தறிவு தினத்தை முன்நிலைப்படுத்துகின்றது.

வல்லரசு நாடுகள், முதலாளித்துவ நாடுகள், மூன்றாம் உலக நாடுகள் என்று உலகம் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பல வறிய நாடுகளாக இருப்பதால் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் பின்தங்கியிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இத்தகைய நாடுகளில் வாழுகின்ற பெரும் பான்மையான மக்கள் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்வதனால் கல்வி வசதி குறைந்தவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். வேலையின்மை, உழைப்புக் கேற்ற ஊதியமின்மை, வறுமை, வசதியின்மை, கரண்டல், மேலாதிக்கத்தின் பாதிப்பு போன்ற பல் வேறுபட்ட காரணங்களால் ஏழை, ஏழ்மையில் வாழுகின்றான். அவனால் எழுத்தறிவை எப்படித் தான் பெற முடியும்?

வல்லரசுகளின் தான்தோன்றித்தனமான ஆதிக்கவெறி, ஆயுத உற்பத்திப் பெருக்கம், ஒரு புதிய ஆயுத கலாசாரத்தை உருவாக்கிவிட்டது. இன்று உலகின் பல நாடுகளில் போராட்டங்களும், உள்நாட்டு யுத்தங்களும், வெளிநாட்டு ஆக்கிர

மிப்புகளும் நடந்துகொண்டிருப்பதால் அழிவுகள் உச்ச நிலை கண்டுள்ளன.

தினம் தினம் பல்லாயிரம் மனித உயிர்கள் பறிக்கப்படுகின்றன. கோடானுகோடி மதிப்புள்ள சொத்துக்கள் அழிக்கப்படுகின்றன, சூறையாடப்படுகின்றன. உலகெங்கும் மக்கள் நிம்மதியாக வாழமுடியாமல், அகதிகளாக இடம்பெயர்ந்து சொல்லொணாத் துன்பத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஒருவேளை உணவுக்கே கஷ்டப்படுகின்ற நிலையில் அவர்களிடம் எழுத்தறிவை எதிர்பார்க்கலாமா?

இயற்கை அனர்த்தங்களால் மக்கள் பெரும்பாதிப்புக்களுக்கும் முகங்கொடுக்க வேண்டிய நிலையில், வாழமுடியாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். புயல், சூறாவளி, வெள்ளம், வரட்சி, வெப்பம், நிலநடுக்கம், பூகம்பம் போன்ற இன்னோரன்ன இயற்கை அனர்த்தங்கள் இன்று தொடர்கதையாகிவிட்டன.

மனிதன் மனிதனாலும், இயற்கையின் சீற்றத்தாலும் பலவகைப்பட்ட வேதனைகளைச் சந்தித்த வண்ணம் இருக்கின்றான். இயற்கையின் அனர்த்தங்களுக்கு எல்லோருமே ஆட் கொள்ளப்படுகின்ற நிலையை இங்கு சுட்டிக் காட்டியே ஆகவேண்டும்.

உலகில் பலகோடி மக்கள் இருக்க இடமின்றி, போதிய உணவின்றி, குடிப்பதற்கு நல்ல தண்ணீரின்றி, போதிய சுகாதார வசதியின்றி பல இன்னல்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். சோமாலியா, எத்தியோப்பியா போன்ற நாடுகளில் பட்டினியால் செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போஷாக்குக் குறைவினால் சிசுக்கள், குழந்தைகளின் மரண வீதம் பெருகிக்கொண்டே போகின்றது. தொற்று வியாதிகளும், புதுவித நோய்களும் மனித சமுதாயத்தை வாட்டுகின்றன.

(சுடர்ஒளி ஓகஸ்ட் 08, 2007)

யுத்தக் கெடுபிடிகள், வறுமை, மனப்பதற்றம் போன்ற காரணங்களால் மக்கள் உள ரீதியாகப் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். கொலை, களவு, பாலியல் வல்லுறவு, போதைப்பொருள் பாவனை, சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், விபச்சாரம் போன்றவற்றின் பெருக்கம் எல்லா நாடுகளையும் தொற்றி நிற்கிறது.

அமைதியின்றி மனிதன் அலைகின்றான். இத்தகைய சூழலில் கல்வியில் எப்படி உண்மையான நாட்டத்தை எதிர்பார்க்க முடியும்? நல்ல அமைதியான சூழல் கிடைக்காதபோது மனிதனால் அறிவை எப்படித் தேடமுடியும்?

இவற்றுக்கு மேலாக கோளமயமாக்கலும், பல்தேசியக் கம்பனிகளின் வருகையும் கல்வியை மேலும் சீரழித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. “கோளமயமாக்கலின் எதிர்விளைவுகள் தாய் மொழிகள் மீதான சந்தேகங்களை ஏற்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளன. கல்வியியல் நோக்கில் தாய்மொழியின் விசைப்பாடுகளை அறியத் தவறி விடுமளவுக்கு கோளமயமாக்கல் எதிர்விசையின் அழுத்தங்கள் எழுகை கொண்டுள்ளன.

மனித மூளையின் ஆற்றல்களை ஆராய்ந்துவரும் உளவியலாளர்கள் பல மொழி களைக் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய திறனும், கொள்ளவும், ஆற்றலும் அதற்கு உண்டு என்பதை வலியுறுத்தியுள்ளனர். நவீன கற்பித்தல் முறைகளைப் பயன்படுத்தி மொழிகளைக் கற்பிக்கும் செயற்பாடுகள் வளர்ச்சியடையும் போது பாடசாலைகள் ‘மொழித் தொழிற் சாலைகளாக’ மேலெழுகை கொள்ளும். நிதான மாக நோக்கும் போது, தாய்மொழியின் நிராகரிப்பு கல்வியின் நிராகரிப்பு ஆகின்றது.” என்கிறார் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா.

ஒலிக் குறியீடுகளினாலும், எழுத்துக் குறியீடுகளினாலும் மொழி ஆக்கம் பெறுகின்றது. ஒலிக் குறியீடுகளைக் கொண்ட பேச்சு மொழியே காலத்தால் வெகுவாக முந்தியது. ஆற்றலும், அனுபவங்களும், ஒரு தலைமுறையினரிடமிருந்து இன்னொரு தலைமுறையினருக்குக் கையளிக்கப்படுவதற்கு மொழியே துணைநிற்கின்றது. சிந்தனையை இயக்கவும், நெறிப்படுத்தவும் மொழியே கருவியாகி நிற்கின்றது. நினைவுப் பதிவுகளுக்கும், அவற்றை மீட்டெடுத்தலுக்கும் மொழியே துணைநிற்கின்றது.

சமூகக் கருவியாக விளங்கும் மொழி ஒருவரைச் சமூகத்தோடு இயைபுகொண்டு

வாழவைக்கும் செயல்முறையிலே பங்குகொள் கின்றது. சமூக உறவு முறைகளை அறிவுறுத்தல், சமூக வகிபங்குகளை ஏற்பதற்கு உதவுதல், சமூக நியமங்களை அறிந்துகொள்வதற்கு கருவியாதல், சமூகப் புலக்காட்சியைத் தோற்றுவித்தல் முதலிய பல்வேறு தொழிற்பாடுகளும் மொழியின்றி நிகழமாட்டா.

கற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய தேவை யைக்கொண்டதே மொழி. வரன்முறை சார்ந்த வகையிலும் வரன் முறைசாரா வகையிலும் மொழியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. கற்றுக்கொள்ளும் செயற்பாட்டில் தாய் மொழியே வேற்று மொழிகளிலும் வாய்ப்பான நிலையில் அமைந்திருக்கும். குழந்தைகளினால் முதலிலே பேச்சு மொழியே கற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது.

தாய்மொழியே சிந்தனைக்குரிய வலு வான அடித்தளத்தை அமைக்கின்றது. உளப் படிமங்களை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கும் பேச்சு மொழியே ஆரம்ப நிலைத்தளமிடுகின்றது. கேட்கும் செயற்பாடு பேச்சு மொழியை வளப் படுத்துவதற்குரிய ஒலிப்படிமங்களை உள்ளத் திலே உருவாக்குகின்றது.

வரன் முறையான கல்விச் செயற்பாடு களுடன் வாசிப்பும், எழுத்தும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்குகின்றன. ஒலிப் படிமங்களுக்கு எழுத்து வடிவம் கொடுத்தல், படிப்படியாக வளர்ச்சியடையத் தொடங்குகின்றது. ஒலிக் குறிய எழுத்துகளைத் தெரிவுசெய்தல், நிறுத்தற் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துதல், எழுத்து வினைப்பாட்டிற்குரிய ஆற்றல்களைப் பெறுதல் முதலியனவை கற்றுக்கொள்ளப்படும் செயற் பாடுகளாகின்றன.

கேட்டல், பேசுதல், வாசித்தல், எழுதுதல் ஆகியவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்டு நிற்கும் அடிப்படை மொழித்திறன்களாகும். அறிவைத் திரட்டிக்கொள்வதற்கு இவைகளே அடிப்படைகளாக அமைகின்றன. தாய் மொழியே கல்வி மொழியாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதை மார்க்சியம் தெளிவாக வலியுறுத்தியுள்ளது.

சுரண்டலற்ற சமூகத் தளத்திலே தான் சுரண்டப்படாத மனித ஆளுமை உருவாக்கம் பெறமுடியும். பொருளாதார சுரண்டல், பண்பாட்டுச் சுரண்டல், இனத்துவச் சுரண்டல், மொழிச் சுரண்டல் என்ற பல நிலைகளிலும் விடுவிக்கப்படும் ஒரு சமூகத்திலேதான் தனிமனித ஆளுமை உடைவுகளின்றி வளர்த்தெடுக்கப்பட முடியும் என்பது மார்க்சியத்தின் உள்ளடக்கம்.

இசை உலகின் இமயம் லயஞான குபேரபூபதி இணுவில் வி. தட்சிணாமூர்த்தி

கட்டுரை

- த. சிவசுப்பிரமணியம் -

உலக வரலாற்றில் இமயமென உயர்ந்து நின்றவர் இணுவில் மண் தந்த தவில் மேதை தட்சிணாமூர்த்தி ஆவார்.

தான் பயின்ற கலையின் தனித்துவத்தை உலகறியச் செய்த மாமேதை. தவில் வாசிப்பில் தனக்கென புதுவழிசமைத்து அதை முன்னெடுத்துச் சென்று வெற்றிக்கொடி நாட்டியவர். தவிலுக்கு ஒரு தட்சிணாமூர்த்தி என ஈழத்தவரும் தமிழகத்தாரும் போற்ற உலகமே அதை ஏற்றுக் கொண்டது. அந்தளவு தூரத்திற்கு அவர் புகழ் வியாபித்திருந்தது. இவரது தவில் வாசிப்பின் பெருமையால் ஈழநாடு இன்றும் இந்தியாவின் கலைப் பாரம்பரியத்தை மிஞ்சிப் பெருமை கொண்டு விளங்குகின்றது. ஈழத்தின் தனித்துவத்தை தன்னிகரில்லாத் தலைவர் தட்சிணாமூர்த்தி தன் தவில் வாசிப்பினால் நிலை நிறுத்தி கலை யுலகமே வியக்கத்தக்க வகையில் பெருமை சேர்த்தவர்.

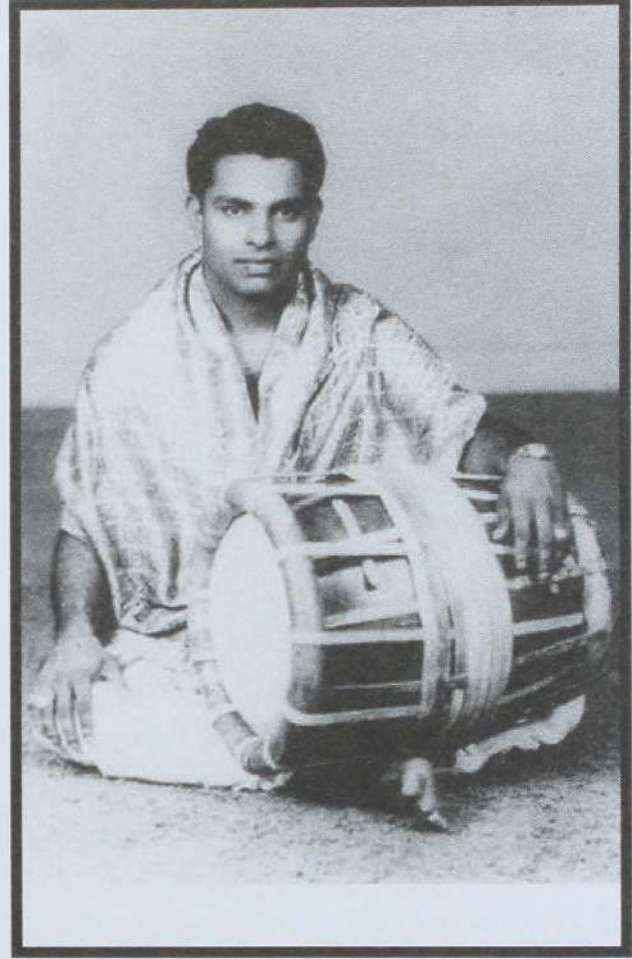
“மழையாகப் பொழிகின்றது தவில்.

இடி மின்னல் இதோ யாவும்

அவர் தவிலில் வெடித்துக் கிளம்புகின்றது

தாளம் தப்பாது கால்கள் நிலத்தை உதைக்கின்றன”

மேளத்தில் முத்துவிரல்கள் விளையாடித் தாளலய ஞான தரிசனங்கள் காட்டிய நம் ஈழத் தவிலரசன் எழிலார் இசைக் கணித வேழமெனவே திகழ்ந்த வித்தகன். தவிலிற் தாள வரிசையை தப்பாமல் இனிய லயத்துடன் இடையிடை புன்னகை இடையிடை ரசிப்பு, இடையிடை சிரிப்பு தட்சிணாமூர்த்தி யாவற்றையும் கலந்து வழங்கும் செம்மல். ஈடு இணையற்ற தவில் மேதை. லயஞான குபேரபூபதி என்று போற்றப்பட்ட தட்சிணாமூர்த்தி இணுவிலில் வாழ்ந்த பிரபல

தவில் வித்துவான் விசுவலிங்கம் இரத்தினம் தம்பதியினருக்கு புத்திரராக 26.08.1933 இல் பிறந்தார்.

பெற்றோர் ஞானபண்டிதன் என்ற பெயரையே முதலில் வைத்தார்கள். பின்னர் இவரை தட்சிணாமூர்த்தி என்று அழைக்க ஆரம்பித்தனர். இப்பெயர்தான் இவரைக் கலை வாழ்வில் நன்கு பிரபலிக்கச் செய்தது.

இவரது மூத்த அண்ணன் உருத்திராபதி. இன்னோர் அண்ணன் கோதண்டபாணி மற்றொரு அண்ணன் மாசிலாமணி ஆகியோர் சிறந்த நாதஸ்வர வித்துவான்கள். இவர்களுள் மாசிலாமணி சிறந்த பாடகராகவும் நாடக

(ஞாயிறு தினக்குரல் 29. ஏப்ரல் 2007)

நடிகராகவும் விளங்கியவர். தட்சிணாமூர்த்தியை தந்தையார் விசுவலிங்கம் தவில் மேதையாக ஆக்கிப் பார்க்க விரும்பினார்.

மூன்றாம் வகுப்புடன் தன் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு முதலில் தந்தையிடமே தவில் கற்றுக்கொண்டார். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த பிரபல தவில் வித்துவான்களாகிய என். சின்னத்தம்பி, பி.எஸ். ராஜகோபால், காமாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை ஆகியோரிடம் சென்று தவில் பயின்றார்.

‘இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து’ என்ற முதுமொழிக்கமைய ஒரு நாளைக்கு பதினாறு மணி நேரம் சாதகம் செய்து வந்தார். இப்பயிற்சி காரணமாக எட்டு வயதிலேயே மேளக்கச்சேரி செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்.

சிறுவயதிலேயே தட்சிணாமூர்த்தியின் தவில் வாசிப்பு யாவரும் பிரமிக்கும்படியான தாகவும் நாதசகமுள்ளதாகவும் லய வேலைப் பாடுகள் நிறைந்ததாகவும் இருந்தன. இந்தியப் பெருங் கலைஞரான நாச்சியார் கோவில் ராகவப் பிள்ளையிடம் மேலும் லய நுணுக்கங்களைப் பயின்று அவருடன் சேர்ந்து தவில் வாசிக்கும் பேற்றைப் பெற்றார். தனது குருகுல வாசப் பயிற்சியை சுமார் ஒன்றரை வருட காலம் நிறைவேற்றிய தட்சிணாமூர்த்தியிடம் குரு கூறிய இதய வாழ்த்துகள் வீண்போகவில்லை.

“உனக்கு இனிச் சொல்லித்தர என்னிடம் ஒன்றும் பாக்கியில்லை. ஒரு அபிப்பிராயம் காதிலே விழுவதற்குள் உன்கைகளில் அது ஒலித்து விடும்படி வரப்பிரசாதம் பெற்ற நீ ஊருக்குத் திரும்பலாம். மகோன்னதமான பெயரும் புகழும் உன்னை வந்துசேர அதிககாலம் இல்லை” ஆம் நாச்சியார் கோயில் ராகவப்பிள்ளையின் கூற்று தட்சிணாமூர்த்தியால் வெற்றிகொள்ளப்பட்டது.

இந்தியாவிலிருந்து இலங்கை திரும்பிய சிறிது காலத்தில் தந்தையார் காலமாகவே தனது மூத்த சகோதரி குடும்பத்துடன் வாழ்வதற்காக அளவெட்டிக்குக் குடிபெயர்ந்தார். அங்கு 1957 இல் தவில்காரர் செல்லத்துரையின் மகள் மனோன்மணியைக் காதலித்துத் திருமணம் செய்துகொண்டார்.

இரண்டு பெண் பிள்ளைகளுக்கும் மூன்று ஆண் பிள்ளைகளுக்கும் தந்தையானார். இவருடைய மகனான உதயசங்கர் தந்தை தட்சிணாமூர்த்தியைப் போல் தவில் வாசிப்பதில் சிறு வயதிலேயே விற்பன்னராகி பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இசை பீடத்தால் கலாநிதி பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

1959 ஆம் ஆண்டு தவில் மேதை தட்சிணாமூர்த்தி சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத்தால் நடாத்தப்பட்ட இசை விழாவில் காரைக்குறிச்சி அருணாசலம்பிள்ளையின் நாதஸ்வரத்திற்கு தவில் மேதை நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேல் அவர்களுடன் இணைந்து தவில் வாசித்துப் பெரும் சிறப்புப் பெற்றார். இந்த நிகழ்ச்சியை நேரடி ஒலிபரப்புச் செய்த அகில இந்திய வானொலி தாம் வழமையாக பன்னிரண்டு மணிக்கு முடித்துக் கொள்ளும் வானொலி நிகழ்ச்சியை அன்று நிறுத்தாது நிகழ்ச்சி முடியும் வரை ஒலிபரப்பினார்களாம்.

இந்தியப் புகழ்பெற்ற நாதஸ்வர வித்துவான்களாகிய காரைக்குறிச்சி அருணாசலம், ஷேக் சின்னமௌலானா, நாமகிரிப்பேட்டை கிருஷ்ணன், ரி.என். ராஜரத்தினம் பிள்ளை ஆகியோரின் அநேக கச்சேரிகளில் வாசித்து பாராட்டுகளையும், தங்கப் பதக்கங்களையும் பெற்றுள்ளார். ஈழத்திலும் இவருக்கு நாதஸ்வரம் வாசித்ததிருநாவுக்கரசு, பி.எஸ். ஆறுமுகம்பிள்ளை சாவகச்சேரி எம். பஞ்சாபிகேசன் ஆகியோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

தவில் மேதை தட்சிணாமூர்த்தியின் அபார திறமையைக் கண்ட இந்தியத் தவில் மேதை நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேல் அவரை இந்தியாவுக்கு அழைத்து கச்சேரிகள் நடாத்தப் பெரும் பங்காற்றினார். இந்தியாவில் அநேக கச்சேரிகளில் நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேலுவுடன் சேர்ந்து தவில் வாசித்த இவர்களின் இரு தவில் நாதங்களும் வித்தியாசம் தெரிந்துகொள்ள முடியாத அளவிற்கு பிரமிக்கக் கூடியதாக வாசித்துள்ளார்கள்.

தட்சிணாமூர்த்தியின் தனிவினிக்கையை கேட்பதற்காக என்றே அநேக ரசிகர்கள் அவருடைய நிகழ்ச்சி நடைபெறும் இடங்களுக்குச் சென்று ரசிப்பார்கள். இது அவருடைய நாதப் பிரம்மத்தினதும் வித்துவத்தினதும் சக்தியே யாகும். 1969 ஆம் ஆண்டு சென்னை கிருஷ்ணகான சபாவில் நடைபெற்ற நாதஸ்வர விற்பன்னர் ஷேக் சின்னமௌலானா அவர்களின் கச்சேரியில் தவில் வாசித்து இந்திய சங்கீத விமர்சகரான சுப்புடு அவர்களின் பாராட்டையும் தட்சிணாமூர்த்தி பெற்றுள்ளார்.

இவருக்கு சென்னையில் தங்கக் கோபுரம் பரிசாகக் கிடைத்தது. அத்துடன், இவரின் தவில் வாசிப்பினை கலாரசிகர்கள் எவரெஸ்ற் றொக்கட் என்று வியந்து பாராட்டியுள்ளனர் என அறியக்கிடக்கின்றது.

லய ஞானத்தில் சிறந்த தட்சிணாமூர்த்திக்கு இந்திய நாதஸ்வரச் சக்கரவர்த்தியான திருவாவடுதுறை ராஜரத்தினம்பிள்ளை அவர்களின் நினைவுவிழாவில் கரூர் என்னுமிடத்தில் தங்கத்தாலான தவிற்கேடயம் 12.12.1968 இல் வழங்கப்பெற்றது.

இவர் தனது வாழ்நாட்களின் பின்பகுதியை இந்தியாவிலேயே செலவிட்டு கலைத் தொண்டாற்றி ஈழத்திருநாட்டுக்குப் பெருமை சேர்த்தார். எழுபதுகளில் மீண்டும் இலங்கைக்கு வந்து தவில் இசையைப் பரப்பிக்கொண்டிருந்தார். இவரது தவில் வாசிப்பின் பெருமையினால் யாழ்ப்பாணம் இன்றும் இந்தியாவின் கலைப் பாரம்பரியத்தையே மிஞ்சும் அளவுக்கு பெருமை கொண்டுவிட்டது.

சென்ற இடங்களிலெல்லாம் தன்னிகரில் லாத தன் தவில் வாசிப்பினால் கலையுலகை வியக்கச் செய்த தட்சிணாமூர்த்திக்கு அநேக பட்டங்களும் விருதுகளும் கிடைத்தன. 'கற்பனைச் சுரங்கம்', 'கரவேககேசரி', 'தவில் வாத்திய ஏகச் சக்கிராபதி', 'லயஞான குபேரபூபதி' போன்ற ஏராளமான பட்டங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ஆயிரமாயிரம் ரசிக நெஞ்சங்கள் தவில் வாத்தியத்தை இரசிக்க வைத்த பெருமை இவருக்கே உலகில் உரியது எனலாம். இவர் சென்னையில் ஆண்டு தோறும் இடம்பெறும் இசை விழாக்களில் தவறாது அழைக்கப்பட்டு கச்சேரிகளில் தவில்

வாசித்து வந்தார். உலக இசை ரசிகர்களே கண்டு களிக்கும் இந்த இசை விழாக்களில் தவறாது அழைக்கப்பட்டு கச்சேரிகளில் தவில் வாசித்து வந்தார்.

உலக இசை ரசிகர்களே கண்டு களிக்கும் இந்த இசை விழாக்களில் ஒன்றில் தட்சிணாமூர்த்தியின் தவில் வாத்தியக் கச்சேரியைச் செவிமடுத்த ஒரு மேலை நாட்டு விமர்சகர் இந்து என்ற பிரபல ஆங்கில இதழில் எழுதிய விமர்சனத்தில் "இதுவரை காலமும் தவில் வாத்தியம் என்பது செவிப்பறையைச் சிதைக்கும் ஒரு வாத்தியம் என்றே என் அனுபவம் சொல்லி வந்தது. ஆனால், இந்த இசைவிழாவில் தட்சிணாமூர்த்தியின் தவில் கச்சேரியைக் கேட்டபோதுதான் தவில் என்ற வாத்தியத்தில் அதிமென்மையான ஒலியை மட்டுமன்றி அதிமென்மையான ஒலியையும் எழுப்பமுடியும்" என்று எழுதியுள்ளார்.

தமிழ்நாடு சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தவிற்கலை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி ஈழத்திற்குப் புகழ்தேடித் தந்த உலகறிந்தபெரும் கலைஞர். இவரது தவில் வாத்திய இசைநாடாக்கள் ரஷ்யா, செக்கோசிலோவாக்கியா போன்ற நாட்டு வானொலிகளிலும் அடிக்கடி ஒலிப்பரப்பப்படுவது கீழைத்தேய இசைக்கலைக்குக் குறிப்பாகத் தமிழனுக்கே தனித்துரிய தவில் நாதஸ்வரக்கலைக்கு வழங்கப்பட்ட உலக அங்கீகாரம் எனக் கொள்ளப்படுகிறது.

மலேசியா, சிங்கப்பூர், போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் தவில் வாசித்து பெரும் புகழும் விருதுகளும் பெற்றார். தவிலிசையில் முடிசூடாமன்னனாகத் திகழ்ந்த தட்சிணாமூர்த்தி 13.05.1975 இல் தனது நாற்பத்திரண்டாவது வயதில் மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டார். இவருடைய இறுதி யாத்திரையில் கட்டுக்கடங்காத சன சமுத்திரம் பல ஊர்களிலிருந்தும் வருகை தந்து தத்தமது இறுதி அஞ்சலியைச் செலுத்தினர். வாழ்க அவர் நாமம் என்றும் இன்றும் மக்கள் மனங்களில் தவில் மேதை தட்சிணாமூர்த்தி பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

இலக்கிய மரபில் கைலாசபதியின்

புதிய பரிமாணங்கள்

கட்டுரை

- த.சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு சிவா)-

இலக்கிய மரபிலே புதிய பரிமாணங்களை உருவாக்கியவர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி ஆவார். அத்தகைய துறையில் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டு செழுமை மிக்க பணியை ஆற்றியவர் என்ற வகையில் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் இமயமாக நிற்கின்றார்.

1933 ஆம் ஆண்டு மலேசியாவில் பிறந்த கைலாசபதி அங்கு ஆரம்பக் கல்வியை முடித்துக் கொண்டு இலங்கைக்கு வந்து யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் விடுதியில் தங்கியிருந்த காலத்தில் கைலாசபதிக்கு இ.குருவை யனின் நட்புக் கிடைத்தது. பேராசான் மு. கார்த்தி கேசனிடம் கற்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. மார்க்சிய சித்தாந்தவாதியான மு. கார்த்திகேசனின் பொதுவுடைமைக் கொள்கையால் ஈர்க்கப் பட்டார். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் நட்புக் கிடைத்தது. அந்த நட்பு கடைசிக்காலம் வரையும் தொடர்ந்தது.

'வாழ்வும் எழுத்தும்' என்னும் மகுடத்தில் பிற நாட்டு நல்லறிஞர் சிலரை, குறிப்பாக பிரித்தானிய எழுத்தாளர்களைத் தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். கல்லூரி மாணவராக இருந்துகொண்டு, இவருடைய மாணவப் பருவக் கட்டுரைகள் 'தமிழ் மணி', 'இந்து சாதனம்', 'சுரபி' போன்ற பத்திரிகைகளிலும் கல்லூரி இலக்கிய மன்றச் சஞ்சிகைகளிலும் இடம்பெறச் செய்தார்.

1956 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு நோயல் கல்லூரி மாணவராகின்றார். வாசிப்புப் பழக்கம் மிக்கவராகிய கைலாசபதி பல்துறை சார்ந்த நூல்களைப் பயின்றதோடு ஆங்கில இலக்கிய விமர்சகர்களின் ஆக்கங்களைப் பெரிதும் விரும்பிப் படித்தார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து பட்டப் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு வெளியேறி கைலாசபதி "தினகரன்" நாளிதழின் ஆசிரியரானார். இவர் காலத்தில் தினகரன் பத்திரிகை புதிய தளத்தில் நின்று செயற்படத் தொடங்கியது. அதன் அடி உணர்றாக நின்று ஏழத்து இலக்கியவளர்ச்சிக்கு தன்னாலான பணியை ஆற்றினார். பல இலக்கியக் கர்த்தாக்களை உருவாக்கிய பெருமை கைலாசபதியைச் சாரும்.

1956க்குப் பின்னர் ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியம் முனைப்பாக வளர்ச்சியடையத்

தொடங்கியது. அப்பொழுது ஒரு புதிய தலை முறை எழுத்தாளர்கள் படைப்பிலக்கியத் தளத்தை, படைப்பிலக்கிய அனுபவத்தை அகலித்து ஆழப்படுத்தினர். இந்த எழுத்தாளர்களின் படைப்பாளுமை, சமூகநோக்கு, கலை நுட்பம், மற்றும் மொழிநடைச் சிறப்பு, தனித்துவம், வித்தியாசம் போன்ற அம்சங்கள் பன்முகப்பரிமாணங்கள் வெளிக் கொணரப் பட்டன.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் உருவாக்கப் பட்டது. இளங்கீரன், சில்லையூர் செல்வராசன், பிரேம்ஜி, நீர்வை பொன்னையன், டொமினிக் ஜீவா, என்.கே. ரகுநாதன், டானியல், முகம்மது சமீம், க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி, மருதூர்கனியன், தெனியான், காவலூர் இராசதுரை, ஏ. இக்பால் போன்றோர் முன்னின்று செயற்பட்டனர். க. கைலாசபதி பெரும் உந்து சக்தியாக விளங்கினார்.

1961 ஆம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்து 1966-இல் பர்மிங்ஹாம் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றார். கலாநிதிப் பட்டத்திற்காக வீரயுகப் பாடல்கள் (Tamil Heroic Poetry) என்னும் ஆய்வேட்டை வழங்கியிருந்தார். இந்த ஆய்வேடு தமிழுலகுக்குப் பல புதிய திறப்புகளையும் எல்லைகளையும் அறிமுகப்படுத்தியது. சங்ககாலம் வாய்மொழிப் பாடற்காலம் என்றும், சங்க காலம் வீரநிலைக்காலம் என்றும் கைலாசபதி இந்நூற்கண் குறித்துள்ளார். மீண்டும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பணியைத் தொடர்ந்த வேளை 1974-இல் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கைப்

(முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள் என்ற நூலிலிருந்து)

பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாகத் தலைவராக நியமனம் பெற்றார். இப்புதிய வளாகத்தைக் கட்டி எழுப்பும் பணியைச் சிறப்புற ஆற்றினார். இதுவே இன்றைய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமாக உயர்ந்து நிற்கிறது.

இலக்கிய ஆர்வர்களால் நன்கு மதிக்கப் பெற்ற இவர் இலக்கியத் திறனாய்வாளராகவும், திறமையும் வளமும் மிக்க எழுத்தாளராகவும் திகழ்ந்தார். பதினைந்துக்கு மேற்பட்ட தமிழ், ஆங்கில நூல்களை வெளியிட்டதுடன் ஏராளமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். மார்க்சியகண்ணோட்டத்தில் விமர்சனப் போக்கை முன்னிறுத்திய பேராசிரியர் கைலாசபதியின் வழியை இந்தியாவில் பேராசிரியர் வானமாமலை முன்னெடுத்துச் சென்றார்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி எல்லோருடனும் அன்பாகப் பழகுவார். இவருடைய பல்கலைக்கழக நண்பர்களில் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, அறிஞர் அ. முகம்மது சமீம் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். அவருடைய மாணவ பரம்பரை விசாலமானது. அநேகர் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களாகச் சங்கமமானவர்கள். செ. கதிர்காமநாதன், செ. யோகநாதன் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மேலும் பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான், பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு, பேராசிரியை சித்திரலேகா மௌனகுரு, கலாநிதி துரைமனோகரன், பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா, பேராசிரியர் சிவலிங்கராசா போன்றவர்களை விதந்து குறிப்பிடலாம்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல் வியை மேற்கொண்டிருந்த வேளையில் நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளார். பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளையினால் இயற்றப்பட்டுக் கூ. வித்தியானந்தனால் நெறியாளப்பட்ட 'தவறான எண்ணம்', 'சுந்தரம் எங்கே' ஆகிய மேடை நாடகங்களில் கா. சிவத்தம்பியுடன் இணைந்து நடித்துள்ளார்.

கைலாசபதி ஒரு படைப்பாளியாகவும் இருந்துள்ளார். கவிதைகள், சிறுகதைகள் சிலவற்றையும் ஆக்கியுள்ளார். நாடகங்களும் எழுதியுள்ளார். இவை வானொலியிலும் ஒலிபரப்பப்பட்டன. முப்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்கள் இவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன. சேக்ஸ்பியரின் 'ற்றெம்பெஸ்ற்' என்னும் நாடகத்தை வானொலிக்கென தமிழாக்கி தொடராக ஒலிபரப்பச் செய்துள்ளார். 'கல்லறைக்கு எதிரில்' புதுமைப்பித்தனின் 'கபாடபுரம்', 'குரல்கள்' என்பன இவரின் முயற்சியால் வானொலி நாடகமாக வெளிவந்தன. நாடகங்களில் மட்டுமன்றி மாணவர் மன்றத்தின் கூட்டங்கள், விவாதங்கள், விழாக்கள் ஆகியவற்றிலும் தன் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார். பல்துறை இலக்கியச் செயற்பாடு காரணமாக அவரின்

ஆய்வறிவு, திறனாய்வு விமர்சனப் போக்கு என்பன மேலும் கூர்மைபெற்றன.

“இலக்கியத்துறையில் இவர் செயற்பட்ட தளம் வேறு. இவர் விமர்சகர் என்பதைவிட இலக்கிய ஆய்வாளர். இலக்கியப் புலமையாளர் என்று கூறமுடியும். மார்க்சியக் கருத்து நிலைத்தளத்தில் இருந்து இலக்கியப் போக்குகளை விளக்க இவர் முயன்றார். சமூக வளர்ச்சிப் போக்குக்கும் இலக்கியச் செல்நெறிகளுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பை நோக்கினார். கைலாசபதியின் மிகப் பெரும்பாலான எழுத்துக்கள் இவ்வகைப்பட்டவைதான். மார்க்சியம், இலக்கிய வரலாறு, சமூகவியல் ஆகிய துறைகளில் இவருக்கிருந்த ஆழ்ந்த புலமை இவற்றில் வெளிப்பட்டது. வையாபுரிப்பிள்ளைக்குப் பிறகு தமிழ் இலக்கிய ஆய்வைப் பிறிதொரு கட்டத்திற்கு வளர்த்தெடுத்ததில் கைலாசபதியின் பங்கு மகத்தானது” என்று பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான் இயம்பியுள்ளார்.

“பூப் பூக்காமலே சடைத்து வளர்ந்து பெரும் தோற்றம் காட்டும் தமிழறிஞர் மத்தியில் பூத்துக் காய்த்துக் கனிந்து நின்றது கைலாசபதி என்ற பெருமரம். ஆய்வறிவு தந்தக் கோபுரத்துள் இடம்பெறும் ஒன்றல்ல என்பது அவரது கருத்து, அறிவும் தகவல்களும் சரியானபடி மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்ற மனப்போக்குடையவர்” என்று பேராசிரியை சித்திரலேகா மௌனகுரு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“புரட்சிகரமான நாவல், நாடகம், சினிமா எல்லாம் வாழ்க்கையின் ஆதர்சம் பெற்ற பல்வேறு ரகப் பாத்திரங்களை சிருஷ்டிக்க முயல்கின்றது. பொதுமக்களை உற்சாகப்படுத்தி சரித்திரத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுபோக முடிகிறது. உதாரணமாக வறுமையிலும், அடக்கு முறையிலும் வதங்கிவாடும் பல மக்கள் இருக்கின்றார்கள். அதே சமயத்தில் தங்களது சகோதர மனிதர்களைச் சுரண்டி ஒடுக்கி வாழும் மக்களும் இருக்கிறார்கள். இத்தகைய சமாச்சாரங்கள் பரந்த அளவில் பொதுப்படையாக எங்கும் காணப்படுவதால், இதுதான் சுபாவம் என்று சனங்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சம்பவங்களை, ஒரு முறையான ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட உருவத்தில் திரட்டி வடித்துத் தரவேண்டியதுதான் கலை இலக்கியத்தின் வேலையாகும். அத்தகைய இலக்கியமும் கலையும் மக்களைச் செயலில் ஈடுபடும்படி தூண்டும் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும். ஐக்கியப்படும் படியாக உற்சாக மூட்டி ஒரு திட்டமிட்ட போராட்டத்தை நடத்திச் செல்லவும் அதன் மூலம் பொதுமக்கள் தங்கள் நிலையை நிர்ணயிக்கும் காரியத்தைத் தாங்களே ஏற்றுக்கொள்ளவும் கூடிய ஒரு

நிலைமையை ஏற்படுத்தும். இயற்கை உருவத்தில் இலக்கியமும் கலையும் நிலவி வருமானால், ஜீவன் நிறைந்த வடிவத்தில் அது ஆக்கப்படாமல் இருந்தால் இலக்கியமும் கலையும் மேற்சொன்ன பணியை நிறைவேற்ற முடியாது” என்று மாசேதுங் விளக்கியுள்ளார்.

இந்த அடித்தளத்தில் நின்றுகொண்டு பேராசிரியர் க. கைலாசபதி தனது இலக்கியப் பயணத்தை மேற்கொண்டார். மார்க்சிய சிந்தனைத் தளத்தில் நின்று படைப்பிலக்கியத்தை விமர்சித்தார். அந்தப் போக்கு அவரை மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டியது. 1992 இல் ஈழத்தின் முற்போக்கு நாவல் இலக்கியத்தின் முன்னோடி இளங்கீரன், “பேராசிரியர் கைலாசபதி நினைவுகளும் கருத்துகளும்” என்னும் நூலை வெளியிட்டிருந்தார். “காலத்திற்குக் காலம் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் தமிழாராய்ச்சி செய்யும் மாணவர்கள் எனது கணவரைப் பற்றிய தகவல்களை கேட்டு எழுதுவார்கள். அப்பொழுதெல்லாம் அவரைப் பற்றிய நூல்கள் இல்லாத குறையை உணர்வேன். இந்த நூலை இளங்கீரன் அவர்கள் எழுதியுள்ளது எனக்கு அளவற்ற நிம்மதியையும் திருப்தியையும் தருகிறது. கைலாசினுடைய நீண்டகால நெருங்கிய நண்பராக கீரன் இருந்தமையால் இவருக்குப் பல விஷயங்கள், உண்மைகள் தெரிந்திருந்தன. அவற்றை அவரால்தான் எழுது முடியும்” என்று திருமதி சர்வம் கைலாசபதி இளங்கீரனின் நூல் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலக்கிய ஆர்வலர்களால் நன்கு மதிக்கப் பட்ட பேராசிரியர் க. கைலாசபதி இலக்கியத் திறனாய்வாளராகவும் திறமையும் வளமும் மிக்க எழுத்தாளராகவும் திகழ்ந்தவர். பதினாறு தமிழ், ஆங்கில நூல்களை வெளியிட்டதுடன் ஏராளமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். ‘அடியும் முடியும்’, ‘பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்’, ‘ஓப்பியல் இலக்கியம்’, ‘இலக்கியமும் திறனாய்வும்’, ‘கவிதை நயம்’, ‘இரு மகாகவிகள்’, ‘சமூகவியலும் இலக்கியமும்’, ‘ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள்’, ‘இலக்கியச் சிந்தனைகள்’, ‘தமிழ் நாவல் இலக்கியம்’, ‘திறனாய்வுப் பிரச்சினைகள்’, ‘நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள்’ ‘நாவல் பற்றி கைலாசபதி’ ‘பாரதி ஆய்வுகள்’, ‘Art and Literature’ > ‘Tamil Heroic poetry ஆகிய நூல்களை கைலாசபதி அவர்கள் தந்துள்ளார்கள். தனது கலாநிதிப் பட்டத்திற்காக 1966 ஆம் ஆண்டு பாமிங்ஹாம் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அளிக்கப்பெற்ற Tamil Heroic poetry என்ற ஆய்வேடு எறத்தாழ நாற்பதாண்டுகளுக்குப் பின் தமிழ் வடிவம் பெற்றது. ‘தமிழ் வீரநிலைக்கவிதை’ என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ள இந்த ஆய்வேடு

தமிழுலகிற்குப் பல புதிய திறப்புகளையும் எல்லைகளையும் அறிமுகப்படுத்தியது. இந் நூல் தென்இந்திய பண்டைய வீரநிலைக் கவிதை பற்றிய ஆய்வாகும். மற்றும் சிறப்பாகக் கிரேக்கம் உள்பட பல்வேறு நாட்டு வீரநிலைக் கவிதைகளுடனும் ஒப்புநோக்கி தமிழ்ப் பண்டைய பாடல்களின் மேம்பாட்டையும் இவ்ஆய்வு நூல் விளக்கும் பண்டைய தமிழ்க் கவிஞர்களை அறிமுகப்படுத்துவதுடன் அவர்களுக்குரிய தகுதிவாய்ந்த இடத்தையும் விவரிக்கும் ஒப்பீட்டு இலக்கிய மரபில் பண்டைய பாணர்கள். புலவர்கள் மரபையும் சமூகப் பணியையும் கூறும் “ஆய்வியல் நெறிகள் முற்றிலும் சரியாகக் கடைப்பிடிக்கப்பெற்ற ஆய்வேடு என அறியக்கிடக்கின்றது. சங்ககாலம் வாய்மொழிப் பாடற் காலம் என்றும், சங்கப் பனுவல்கள் வாய்மொழிப் பாங்கின என்றும், சங்ககாலம் வீரநிலைக் காலம் என்றும் கைலாசபதி இந்நூற்கண் குறித்துள்ளார். அறிஞர் கைலாசபதியின் ஆங்கில நடை அழகும் செழுமையும் வாய்ந்தது என்று கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை” என்ற நூலின் பொருளடக்கம் ஆறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. 1. சான்றாதாரங்களின் மதிப்பீடு, 2. புலவரும் புரவலரும், 3. புலவர்களும் புலமை மரபுகளும், 4. வாய்மொழிப் பாடலாக்கக் கலைநுட்பம், 5. அடிக்கருத்துக்களும் சுழல் நிகழ்வுகளும், 6. வீரர் உலகம் என்பனவாகும்.

“பேராசிரியர் கைலாசபதியின் பார்வையில் கலை இலக்கியம்” என்ற அறிஞர் அ. முகம்மது சமீம் கட்டுரையில்... கலையும் இலக்கியமும் அவை தோன்றிய காலத்திய சமுதாயத்தை பிரதிபலிப்பனவாக அமைகின்றன என்பது மார்க்சிய சித்தாந்தம். “பேராசிரியர் கைலாசபதி ஒரு மார்க்சியவாதி. அவர் கலையையும் இலக்கியத்தையும் மார்க்சியக் கண்கொண்டுதான் பார்த்தார். சங்க இலக்கியங்களை, மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தில் ஆய்வு செய்து தனது முடிவுகளை தமிழுலகிற்கு வைத்ததில் தான் கைலாசபதியின் மேதாவிலாசம் தெரிந்தது. தொன்மையான இனக்குழு, பழம் பொதுமைச் சமூகம், அடிமைச் சமூகம், நிலவுடைமைச் சமூகம், முதலாளியச் சமூகம் என்று சமூக அடிப்படையில் இந்த இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தார்” என்று கூறியுள்ளார். அவரின் 23 ஆவது நினைவு தினத்தையொட்டி ‘கைலாசபதி: தளமும் வளமும்’ என்னும் கட்டுரை நூல் வெளிவந்தது. 24 ஆவது நினைவு தினத்தையொட்டி ‘தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை’ நூல் வெளிவந்துள்ளது. பேராசிரியர் க. கைலாசபதி என்றும் எம்மிடையே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார். (தினக்குரல் 02.12.2006)

முற்போக்கு எழுத்தாளர் நீர்வை பொன்னையன்

கட்டுரை

- த.சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு சிவா)-

ஈழத்தின் இலக்கிய வரலாற்றிலே முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பு அளப்பரியது. அறுபதுகளுக்குப் பின் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் செழுமை மிக்க சிருஷ்டிகளைப் படைக்கலாயினர். அதன் காரணமாக ஈழத்து இலக்கியம் செழுமைபெற்று இலக்கிய வரலாற்றிலும் தனித்துவம் பெற்றது. இக்கால கட்டத்தில் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் பரவலாகப் பேசப்படலாயின. முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் சமுதாயத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற இலட்சிய வேட்கையுடன் தமது படைப்புகளை ஆக்கினார்கள். முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் அநேகர் மார்க்சியக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள். இவர்கள் ஸ்தாபனமயமாய் இயங்கும் நோக்குடன் “இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்” என்ற அமைப்பை ஐம்பதுகளில் உருவாக்கினார்கள். இவர்கள் மக்களுடைய போராட்டங்களில் நேரடியாகவே பங்குபற்றியிருக்கின்றார்கள். மக்களுடைய போராட்டங்கள், தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜனப் போராட்டம், தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளின் போராட்டம் ஆகியவற்றில் நேரடியாகப் பங்குபற்றி இருந்ததுடன் அப்போராட்டங்களில் தாங்கள் பெற்ற அனுபவங்களையும், உணர்வுகளையும் கலைத்துவமான படைப்புகளாக வெளிக்கொணர்ந்தார்கள். இவர்கள் மக்களைப் பற்றி மக்களுக்காகவே தமது படைப்புகளை மக்களுக்கு வழங்கினார்கள். அதனால்தான் இவர்களின் படைப்புகள் வலிமை யானதாகவும் மக்கள் மத்தியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியனவாகவும் அமைந்துள்ளது.

அத்தகைய எழுத்தாளர் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த நீர்வை பொன்னையன் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுவார்கள் “ஒரு எழுத்தாளன் எதை எழுதுகிறானோ அதன்படி அவனும் வாழ்ந்து காட்டவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சமுதாயம் அவனையும் அவன் எழுத்துக்களையும் மதிக்கும்” அவரைப் பொறுத்தளவில் அவர் எதை எழுதுகின்றாரோ அதன்படி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார். தான் கொண்ட

கொள்கையில் இம்மியளவும் மாறாமல் இலட்சிய வேட்கையோடு நேர்மையான ஓர் எழுத்தாளராக எம்முன் நிற்கின்றார். புகழ்ச்சி, பட்டங்களுக்கெல்லாம் சிறுமைப்படாமல் கடந்த ஐம்பது வருடங்களுக்கு மேலாக அமைதியாக இருந்து இலக்கியப் பணிசெய்து வருகின்றார். இந்த இடத்தில் மார்க்ஸிம் கார்கியின் வார்த்தை ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. “மனிதன் என்னே அற்புதமானவன்” இந்தக்கூற்று நீர்வைக்கு மிகவும் பொருந்தும். அவர் இலட்சிய வழிநின்று நேர்மை தவறாமல் இலக்கியப் படைப்புகளைப் படைப்பதுடன் இளம் எழுத்தாளர்கள் பலரை உருவாக்கியும் தந்துள்ளார்.

“முற்போக்கு இலக்கிய முன்னோடிகள்” என்ற நூலை எழுதிய நீர்வை பொன்னையன் “என்னுரை” என்ற பகுதியில் “உலகளாவிய கலை இலக்கிய வரலாற்றில் முற்போக்கு இலக்கியம் இன்று ஆழத்தடம் பதித்துள்ளது. உலக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் செழுமைக்கும் அது அளப்பரிய பங்கினைச் செலுத்தியுள்ளது. வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கில் அதுவும் இணைந்து வளர்ந்து விருத்தியடைந்துள்ளது.” ஆழ்ந்து அனுபவித்து எழுதிய இக்கூற்று முற்போக்கு இலக்கியத்திற்கு ஒரு முத்தாய்ப்பைக் கொடுக்கின்றது.

1930 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் - நீர்வேலி என்னும் விவசாயக் கிராமத்திலே பிறந்த நீர்வை பொன்னையன் தன் கிராமத்திலுள்ள அத்தியார் இந்துக் கல்லூரியில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்று பின்னர் கல்கத்தா சர்வகலாசாலையில் பி.ஏ.

(முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள் என்ற நூலிலிருந்து)

பட்டதாரியானார். கல்வி கற்கும் காலத்திலேயே மாணவர் போராட்டங்களில் பங்குகொண்டவர். அநீதிக்கும் அடக்குமுறைக்கும் எதிராகக் குரல் கொடுக்கத் தவறாத ஒரு இலட்சியவாதியாகவே இருந்தார். 1957 இல் பட்டப்படிப்பை முடித்துக்கொண்டு நாடு திரும்பிய பின்னர் பல ஆண்டுகளாக வேலைதேடி அலைந்து வேலை கிடைக்காமையால் தோட்டக்காரனாகவே வாழ்ந்தார். மூத்த முற்போக்கு எழுத்தாளராகிய இவர் “சமுதாயத்தின்கண் தான் தரிசித்த போராட்டங்களை மனக்கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தி அதைப் பட்டை தீட்டி மக்களுக்கு வழங்குகிறவனே உண்மையான படைப்பாளி” என்று கூறிக்கொண்டு அறுபதுகளிலிருந்து இன்றுவரை எழுதிக்கொண்டே இருக்கின்றார்.

“நீர்வை”, “ஞானி” ஆகிய புனைபெயர்களில் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள் எழுதியதோடு பிறநாட்டு இலக்கிய மொழி பெயர்ப்புகளும் செய்துள்ளார். “கலைமதி”, “வசந்தம்” ஆகிய முற்போக்குக் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் மூலமும் தன் பணியை மேற்கொண்டார். “தேசாபிமானி”, “தொழிலாளி” ஆகிய அரசியல் வாரப் பத்திரிகைகளின் ஆசிரிய குழுவில் பணியாற்றி ஆக்கபூர்வமான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். 1969 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1983 வரை அரசு திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணியாற்றினார். 1996 இல் இருந்து “விபவி” மாற்றுக் கலாசார மையத்தில் தமிழ்பிரிவின் இணைப்பாளராகச் செயற்பட்டு ஆக்க இலக்கியம் மற்றும் கலை சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் தன்னாலான பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றார்.

இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி “மேடும் பள்ளமும்” 1961 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. “ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் தென் இந்திய எழுத்தாளர்களுக்குக் குறைந்தவர்களல்லர். என்பதற்கு நீர்வை பொன்னையனுடைய கதைத் தொகுதி ஓர் எடுத்துக்காட்டு. இவரது எழுத்தில் நோக்கமிருக்கிறது தெளிவிருக்கிறது. துணிவிருக்கின்றது” என்று முதலாம் பதிப்பிற்கான பதிப்புரையில் எச். ஜி.எஸ். ரத்னவீர குறிப்பிட்டதிலிருந்து நீர்வை பொன்னையனின் எழுத்தின் உன்னத நோக்கத்தைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். இந்நூல் சாஹித்ய பரிசிற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட போதிலும் “சிறுகதை” இலக்கியமல்ல என்று

சாஹித்ய இலக்கியக் குழுவில் இருந்த ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியர் இதற்குப் பரிசு வழங்குவதைத் தடுத்துவிட்டார். முதல் வருடமும், ஒரு வருடம் விட்டு அடுத்த வருடமும் சிறுகதைக்கு சாஹித்ய பரிசு கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டு வருடத்தின் இடைப்பட்ட வருடத்தில் மட்டும் சிறுகதைக்கு பரிசு வழங்காமல் விட்டதன் காரணம் நீர்வை ஒரு கொம்யூனிஸ்ட் என்ற காரணத்தினாலேயாகும்.

1970 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த ‘உதயம்’ சிறுகதைத் தொகுதி சாஹித்ய மண்டல தமிழ்க் குழுவினால் சிறந்தது என்று தெரிவுசெய்யப்பட்டு விருதுக்காகச் சிபாரிசு செய்யப்பட்டது. ஆனால் அரசியல் காரணங்களைக் காட்டி ‘உதயம்’ சிறுகதைத் தொகுதி நிராகரிக்கப்பட்டு விருது வழங்கப்படவில்லை. மூவர் கதைகள் பாதை, வேட்கை, ஜென்மம் ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் உலகத்து நாட்டார் கதைகள், முற்போக்கு இலக்கிய முன்னோடிகள், நாம் ஏன் எழுதுகின்றோம்? போன்ற பல்வகைப்பட்ட படைப்பிலக்கியங்களை ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு வழங்கியுள்ளார். இவரின் ‘பாதை’ சிறுகதைத் தொகுதி தமிழ் நாட்டில் வெளிவந்து முற்போக்கு இலக்கியத்தின் இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தது. அடுத்து ‘வேட்கை’ ஐந்தாவது சிறுகதைத் தொகுதியாக தமிழ் நாட்டில் அறிமுகமானது.

நீர்வை பொன்னையன் நேர்மையுடன் ஒழுக்கமும் பண்பாடும் மிக்க மனிதர், எல்லோருடனும் அன்பாகப் பழக்கக்கூடியவர். விளம்பரத்தை விரும்பாத ஒரு மனிதர். கலை இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் நீண்டகால அனுபவஸ்தர். எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும் அதிலும் இளம் எழுத்தாளர்களை வளர்த்துவிட வேண்டும் என்று அயராது பாடுபடுபவர். உழைக்கும் தொழிலாளர் விவசாயிகள்தான் முற்போக்கு எழுத்தாளர், நீர்வையின் படைப்புகளின் கதாநாயகர்கள் இவர்களே வரலாற்றின் உந்துசக்தி, வரலாற்றின் போக்கை நிர்ணயிப்பவர்கள் என்பதில் அசையாத நம்பிக்கைகொண்டவர்.

‘உலகத்து நாட்டார் கதைகள்’ என்ற இவரது படைப்பு தமிழில் மீள்மொழிவு செய்து 2001 ஆம் ஆண்டு முதற்பதிப்பும் 2004 இல் இரண்டாம் பதிப்பும் வெளிவந்தன. இந்நூலுக்கு நூல்முகம்தந்த இ.முருகையன் அவர்கள் “நாட்டார் கதைகள் பொதுமதியின் உறைவிடம்” என்று

குறிப்பிட்டுள்ளார். “இக்கதைகள் அவற்றிற்குரிய கால அடிப்படையிலோ தேச அடிப்படையிலோ இங்கு தொகுக்கப்படவில்லை. காரணம், இவை கால தேச வர்த்தமானங்களைக் கடந்தவை. உலக சமுதாயத்திற்கு உரிய பொதுமைக் கருத்தியலை வெளிப்படுத்துபவை” மக்கள் இலக்கியம் என்று தனதுரையில் நீர்வைப் பொன்னையன் விளக்கியுள்ளார். இந்நூலில் 250 நாட்டார் கதைகள் அடங்கியுள்ளன. இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகள் அனைத்தும் தினக்குரல் பத்திரிகையின் ஞாயிறு வாரப் பதிப்பில் வெளிவந்தவை.

இவருடைய நூல்களில் என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்த நூல் எல்லோரும் வாசித்து வரலாறுகளை அறிந்துகொள்ள வேண்டிய நூல் “முற்போக்கு இலக்கிய முன்னோடிகள்” எல்லோருடைய படைப்புகளையும் வாசிக்காத எம் போன்றவர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் என்றே கூற வேண்டும். முன்னோடிகளைப் பற்றியும் அவர்கள் எழுதிய சிறு கதைகளையும் தந்து எழுத்துலகப் பார்வையை வியாபிக்க வைத்துள்ளார். தோழர் மு. கார்த்திகேசன் ஞாபகார்த்தமாக, அவரின் மறைவின் 25வது ஆண்டில் இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலில் மிக நீண்ட முன்னுரையை எழுதிய நீர்வை பொன்னையன் “ஒரு எழுத்தாளன் அல்லது கலைஞன் தனது வாழ்வை, விதியை மக்களின் விதியோடு, அவர்களது விடுதலை, மேம்பாடு மற்றும் மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்க்கை ஆகியவற்றுக்கான போராட்டத்தோடு இணைக்கின்றபோது தான் அவன் புனர் ஜென்மம் எடுக்கின்றான். அவனுடைய படைப்புக்கள் வீரியமும் வலுவும் உள்ளனவையாக அமைகின்றன. அவனுடைய படைப்புக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தையோ குறிப்பிட்ட நாட்டையோ சார்ந்தவையாக இருக்க முடியாது. அவை சர்வ வியாபகமானவை, காலத்தை வென்றவை” என்று தெளிவான தனது கருத்தை கூறியுள்ளார்.

உலகம் ஏற்றுக்கொண்ட எழுத்தாளர் மார்க்ஸிம் கார்க்கியின் புகைப்படத்தை அட்டையில் தாங்கி வெளிவந்திருக்கும் இந்நூலில் பத்து இலக்கிய கர்த்தாக்களின் அறிமுகத்துடன் அவர்களின் படைப்பாற்றல்களின் உத்வேகத்தை நயம்பட எடுத்தியம்பியுள்ளார். மார்க்ஸிம் கார்க்கியின் ‘மனிதன் பிறந்தான்’, பிரேம் சந்த் எழுதிய ‘கொஞ்சம் கோதுமை’, லூசும் தந்த ‘ஒரு நிகழ்ச்சி’, சரத்சந்திரர் எழுதிய ‘மகேஷ்’.

ஆஸ்த்ரோவஸ்கி படைத்த ‘வீரம் விளைந்தது’, தகழி தந்த ‘தந்தையும் மகனும்’, அப்பாஸ் படைத்த அநாமதேய அகதி, அசுரவேக எழுத்தாளர் ராகுல சாங்கிருத்யாயனின் ‘சுமேர்’ முல்க்ராஜ் ஆனந்த் இழுதிய ‘நாவிதர் சங்கம்’, கிருஷ்ன் சந்தர் படைத்த ‘முழுநிலவு’ ஆகிய முத்தான பத்து சிறுகதைகள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இவரின் நூலின் இடம்பெற்றுள்ளன.

நீர்வைப் பொன்னையனின் நாம் ஏன் எழுதுகின்றோம்? என்ற கட்டுரைத் தொகுதியின் முதற்பதிப்பு 2004 செப்டம்பரில் வெளிவந்தது. 1970 களில் வெளிவந்த ‘களனி’ என்ற இலக்கிய சஞ்சிகையிலும் 1975 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மகாநாட்டு மலராகிய “புதுமை இலக்கியத்திலும்”, “விபவி” கலாசார மையத்தின் செய்தி ஏட்டிலும் வெளிவந்த கலை இலக்கியக் கட்டுரைகளில் பதினைந்து இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. “முற்போக்கு இலக்கியம் ஒரு வாழ்க்கை நோக்கு, அதாவது வரலாற்றுப் பின்னணியில் அமைந்த மக்களின் மேம்பாட்டுக்கான ஒரு சக்திமிக்க கோட்பாடு, இலக்கியம் இலக்கியத்துக்காகவே என்று கூறுகின்ற ஒரு வெறும் போக்கு அல்ல. முற்போக்கு இலக்கியம் மனிதநேயக்குரல் ஓங்காரமாக ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கும். இது கலகக்குரல் பழைய உலகை மாற்றி புதிய உலகை உருவாக்கும் உன்னத லட்சியத்துடன் முற்போக்கு இலக்கியம் படைக்கப்படுகின்றது.”

இந்த இலட்சிய வேட்கையுடன் எழுத்துலகில் தடம் பதித்துள்ள மூத்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் நீர்வைப் பொன்னையன் கம்பீரமான தோற்றத்துடன் தனது 76 ஆவது வயதிலும் கலை இலக்கியத்துறைக்கு பெரும் பங்காற்றி உழைத்து வருகின்றார். எதற்கும் மனஞ்சோராத இந்த ஆக்க இலக்கிய கர்த்தா தொடர்ந்தும் நீண்டகாலம் தனது கலை இலக்கிய சேவையை மக்களுக்காக ஆற்றவேண்டுமென்று இலக்கிய நெஞ்சங்கள் எதிர்பார்க்கின்றன.

(ஞானம் - ஜூலை 2005)

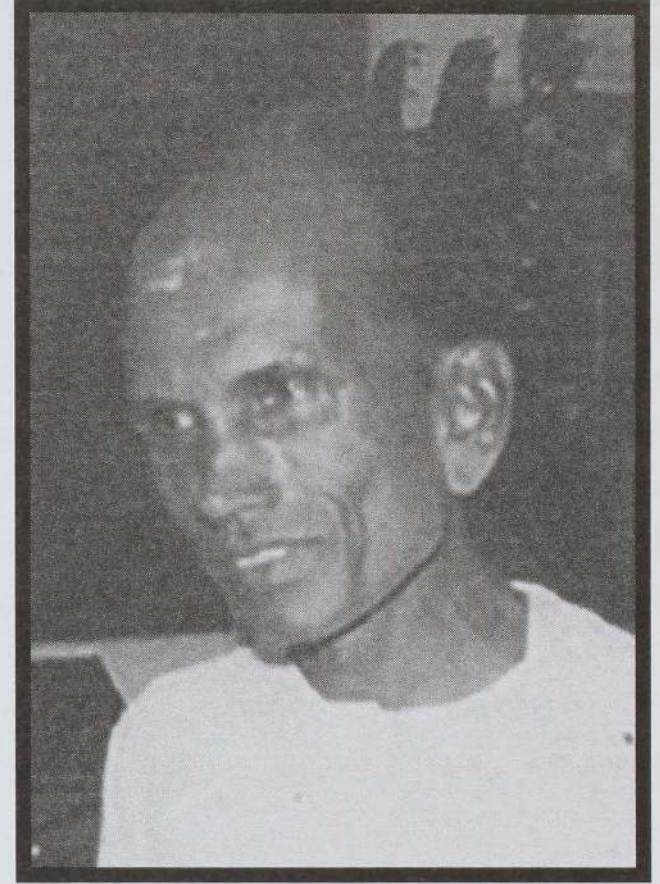
தமிழ்க் காவலன் தமிழவேள் கந்தசுவாமி!

கட்டுரை

- த. சிவா -

செந்தமிழும் சிவநெறியும் ஏற்றமுற்று எழில்பொங்க, நாற்றிசையும் போற்றுகின்ற கலை வல்லாளர்களை தன்னத்தே கொண்டு மணம் பரப்பும் திருவூராம் இணுவில், சின்னத்தம்பிப் புலவரை தந்து நற்பெயர் கொண்ட இணுவையம்பதி. அந்த மண்ணின் மைந்தனாகப் பார்போற்றும் தமிழறிஞர் இ.க. கந்தசுவாமி பிறந்தார். கோண்டாவில் சைவ வித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்ற காலத்தில் தொடக்கநிலை, உயர்நிலை மாணவ சங்கங்களின் செயலாளராக இருந்து செயற்பட்டு மாணவர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றார். அங்கு பெற்ற பாராட்டுக்களும் அனுபவங்களும் அவரைப் பொதுப் பணிகளில் ஈடுபட ஊக்குவித்தன. கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலையில் சேர்ந்து பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக வெளிவந்தார். இணுவில் சைவ மகாஜன வித்தியாசாலையில் (தற்பொழுது இணுவில் மத்திய கல்லூரி) ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து நல்மாணாக்கர் பலரை உருவாக்கிய பெருமை தமிழவேள் கந்தசுவாமியையே சாரும். ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் பல்வேறு பொது அமைப்புகளின் செயலாளராகவும் செயற்சபை உறுப்பினராகவும் பணியாற்றி அனைவரினதும் பெருமதிப்பையும் பாராட்டுக்களையும் பெற்றார்.

தலைநகருக்கு வந்து கொழும்பு றோயல் கல்லூரியின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் காவை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயற்குழு உறுப்பினராகி அச்சங்கப் பணிகளில் பங்குபற்றிச் செயற்பட்டபோது அங்கு தமிழறிஞர்களின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. தமிழ்ச் சங்கத்தின் முதுகெலும்பாக நின்று அவர் ஆற்றிய பணிகள் பல. 1983 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தின் போது எல்லோரும் உயிர்காக்க ஓடியவேளையிலும் தன் உயிரைத் துச்சமென மதித்து தனி ஒரு மனிதனாக நின்று சங்கத்திற்கு எதுவித இழப்பும் ஏற்படாத வண்ணம் பாதுகாத்த

பெருமை அவரையே சாரும். கொழும்பு வாழ் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தமிழ் மொழிப் பண்பாடுகளை தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களை கற்கவேண்டும் என்ற ஆவலில் இலவச வகுப்புகளை முன்னின்று நடத்திவந்தார்.

தமிழ்நாட்டில் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் பன்னீரா யிரம் நூல்களை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ள உறுதுணையாக இருந்து செயற்பட்டார். தமிழ் மொழிக்கும் இலக்கியத்திற்கும் பங்காற்றியவர்களைப் பற்றிய நூல்களையும் அவர்களால் எழுதப்பட்ட நூல்களையும் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடாகக் கொண்டு வர அரும்பாடு பட்டார். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளராகப் பல ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றி அதன் ஒவ்வொரு வளர்ச்சிக்கும் படிக்கல்லாக இருந்து செயற்பட்ட பெருந்தகை என்றால் மிகையாகாது.

(ஞாயிறு தினக்குரல் 25 நவம்பர் 2007)

வயது முதிர்ந்த வேளையிலும் ஓயாது உறங்காது தமிழே மூச்சென வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற தமிழவேள் ஐயா பல நூல்களை எழுதியும் பதிப்பித்துமுள்ளார். 'ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் வரலாறும் பாடல்களும்' என்னும் வரலாற்றுப் பதிவுகளை வெளிக்கொணரும் நூலையாத்துத் தந்துள்ளார். தென்னிந்திய சைவசிந்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் இந்நூலைப் பதிப்பித்துள்ளது. இந்த நூலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கிய திருவாவடுதுறை ஆதீனம் "சங்கப்புலவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவராகிய ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் வரலாற்றினையும் அவர் இயற்றியுள்ள பாடல்களை விளக்கத்துடனும் எழுதித் தொகுத்து 'ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் வரலாறும் - பாடல்களும்' என்ற தலைப்பில் தமிழகவேள் இ.க. கந்தசுவாமி சிறந்த நூல் ஒன்றினை உருவாக்கியுள்ளார். ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் அவர்களது வரலாற்றோடு சங்ககாலப் புலவர்கள் பற்றிய குறிப்பினையும் சங்க இலக்கிய மரபுகளையும் நூலாசிரியர் இணைத்துக் கூறியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது" என்று தெரிவித்துள்ளது.

இணுவை சின்னத்தம்பிப் புலவர் இயற்றிய 'இணுவைச் சிவகாமியம்மை தமிழ்' என்னும் நூலின் பதிப்பாசிரியராக இருந்து தமிழவேள் வெளியீடாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். "தமிழவேள் தம்முடைய நூலை ஆய்வுநூல் அமைப்பில் ஆக்கியுள்ளார். பதிப்பாசிரியராக விளங்கும் அவரது பதிப்புரை, உரைக் குறிப்புகள், அரும்பத விளக்கம் முதலிய கூறுகளால் நூலின் பெருமை உயர்கின்றது. இணுவிலின் சிறப்பு சின்னத்தம்பிப் புலவரின் பெருமை என்பனவற்றை உணர்த்த விரும்பும் தமிழவேள் நல்ல பல பணிகளை ஆற்றுகின்றார். இந்நூல் மூலம் அவர் சிறந்த பதிப்பாசிரியர் ஒருவராக அறிமுகமாகின்றார்" என்று 1991 இல் இந்நூலுக்கு எழுதியுள்ள முன்னுரையில் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

"இணுவில் சின்னத்தம்பிப் புலவர் இயற்றிய 'பஞ்சவன்னத்தூது' என்னும் இந்த ஆராய்ச்சி நூல் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டதாக அமைகின்றது. இந்நூற் பதிப்பாசிரியர் தமிழவேள் சிறந்த பக்திமான் தமிழறிஞர் புலவர் தமிழ்த்தொண்டர் அனுபவசாலி பிரம்மச்சாரி தமிழ்ப் பணியைத் தம்

பணியாகக் கொண்டு வாழும் சிறந்த அர்ப்பண வழிகாட்டி. இந்நூல் தோன்றிய இணுவில் கிராமத்திலேயே தமிழவேளும் பிறந்து வளர்ந்தவர் அக்கிராமியப் பண்பாட்டில் ஊறியவர். இவ் ஊரிலுள்ள இளந்தாரி கோயில் ஆண்டு தோறும் சித்திரை ஆண்டுப் பிறப்புக்கு முன்வரும் பொங்கல் பெருவிழாவின் போது 'பஞ்சவன்னத்தூது' நூற்படிப்பு நிகழும். 'பஞ்சவன்னத்தூதின் உரையும் குறிப்புக்களும்' என்ற பகுதியில் பாடல் ஒவ்வொன்றுக்கும் பொழிப்புரை, பதவுரை, விளக்கவுரை என்ற அடிப்படையில் தமிழவேள் எழுதியுள்ள விளக்கங்கள் அவரைச் சிறந்ததோர் உரையாசிரியராகக் காட்டுகின்றன. பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கண உரைகாரர் நெறியில் தாமும் முயன்று இதற்கு உரை எழுதியிருக்கின்றார். ஈழத்துப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் முயற்சியின் சார்பில் 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஓர் இலக்கியம் விளக்க உரையுடனும் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடனும் வெளிவருதல் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும். இம்முயற்சியில் பல்லாண்டுகள் உழைத்த தமிழவேள். மேலும், இத்தகு தமிழ்ப் பணியில் ஈடுபட வேண்டும் என வாழ்த்துகிறோம்" என்று கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் விளக்கியுள்ளார்.

ஈழத்து நடுகல் வழிபாடு, கண்ணன் பாடல்களும் விளக்கக் குறிப்புகளும், திருக் குறிப்புத் தொண்டர் புராணம், காரைக்கால் அம்மையார் புராணம், தேம்பாவணி மகணைர்ந்த படலம் உரையும் குறிப்புகளும் ஆகிய நூல்களை தமிழவேள் ஐயா ஆக்கித் தந்துள்ளார். சிறுவர்களுக்கான சிறுவர் இலக்கியங்களையும் ஆக்கிய பெருமை இவரையே சாரும். அவற்றுள் பாலர்மலர், அம்மா சொன்ன கதைகள், பாப்பா பாப்பா கதைகள், சிறுவர் நீதி நூல்கள், சிறுவர் கதைகள் என்பன முக்கியமானவை.

தமிழ் மொழி, சைவ சமயம், வரலாறு, கல்வி, சமூகவியல் ஆகிய விடயங்கள் தொடர்பான பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இவருடைய கட்டுரைகள் இலங்கையில் வீரகேகரி, தினகரன், தினக்குரல், சுடர்ஒளி ஆகிய நாளிதழ்களிலும் தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் செந்தமிழ்ச் செல்வி, தமிழ் மாருதம் ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் இந்நாட்டில் வெளிவந்த சிறப்புமலர் வெளியீடுகளிலும் வெளிவந்தன.

ஆசிரியராகப் பணியாற்றி அனுபவம் என்ற அறிவுத்தளத்தில் நிற்குகொண்டு மாணவர்களின் பலன்கருதி பாடத் திட்டத்திற்கு அமைவான பாட நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். க.பொ.த. மாணவருக்கான 'தமிழ் இலக்கியத் தொகுப்பு', 10 -11 ஆண்டு மாணவர்களுக்கு 'தமிழ் இலக்கியம்', 11 ஆம் ஆண்டு மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் 'தமிழ்', 10 ஆம் ஆண்டு மாணவர்களுக்கு 'தமிழ்', 8 ஆம் ஆண்டு மாணவர்களுக்கு 'தமிழ்', 'சைவசமயம் - விளக்கம், 6, 7, 8, 9 மாணவர்களுக்குத் 'தமிழ்' ஆகிய நூல்கள் முக்கியமானவை.

தமிழவேள் ஐயாவால் பல உரை நூல்களும் எழுதப்பட்டதாக அறியக் கிடக்கின்றது. கம்பராமாயணம் சுந்தர காண்டம் நிந்தனைப் படலம் உரை, திருக்குறள் - ஒப்பியல் விளக்கவுரை, திருவெம்பாவை திருவம்மாளை உரை, இராமாயணம் சுந்தர காண்டம் காட்சிப்படலம் உரையும் விளக்கமும் 'பனை நூறு' என்பன அவர் நாமம் பேசி நிற்கின்றன. சிறப்பு மலர்களின் தொகுப்பாசிரியராகச் செயற்பட்டு பாவலர் மலர், தமிழ்ச் சங்க பொன்விழா மலர், மலையருவி, அலையருவி கலையருவி, ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்கள்மகாநாட்டுமலர்என்பவைகுறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியவை. சிறப்பான வாழ்க்கை வாழ்ந்து தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய பெரியார்களுக்கான நூல்களை வெளிக்கொண்டுவந்து அவர்களுக்குப் புகழாரம் சூட்டிய பெருமை தமிழவேள் இ.க. கந்தசுவாமியையே சாரும்.

தமிழ்ப் பேரறிஞர் சைமன் காசிச்செட்டி வரலாறும் பணிகளும், தமிழறிஞர் பொ. சங்கரப்பிள்ளையின் வரலாறும் பணிகளும் சட்ட வல்லுநர் சி. இரங்கநாதன் கியூசியின் பன்முகப் பணிகள் என்னும் நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார்.

தொல்காப்பியக் கட்டுரைகள் தொகுப்பு நூல், ஈழத்து பூதந்தேவனார் நான் மணிமாலை (கவிஞர் ஏ. இக்பால் எழுதியது) இணுவைச் சிவகாமியம்மன் - கைலாயநாதன் கோவிற் பதிகங்கள் ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டு வைத்துள்ளார். தமிழவேள் இ.க. கந்தசுவாமி பஸ்துறைப் பரிணாமங்களைக் கொண்டவர். அந்த வகையில் ஆசிரியராக பஸ்துறைத் தொண்டராக, தமிழ்மொழியின் காவலராக நூல் ஆசிரியராக,

தொகுப்பாசிரியராக, பதிப்பாசிரியராக எல்லா வற்றுக்கும் மேலான ஒழுக்கப் பண்புடைய சீலராக மிளிர்கின்றார்.

“தமிழவேள் இ.க. கந்தசுவாமி அனைத்துப் பணிகளையும் ஆர்வத்துடன் செய்து வருகின்றார். அவரின் எண்ணம், சொல், செயல் எல்லாமே தமிழ்தான்.

“உறங்கு மாயினும் மன்னவன் தன்னொளி கறங்கு தெண்டிரை வையகம் காக்குமால்!”

என்பதற்கிணங்க இவரின் அன்பர்களும் மாணவர்களும் ஆங்காங்கே இவரிடம் பணிகளைச் செய்கின்றனர் என்பதைக் கண்கூடாகக் கண்டுகொண்டு வியந்தேன்” என்கிறார் முனைவர் ச. சாம்பசிவனார்.

தமிழவேள் இ.க. கந்தசுவாமி கல்வி அமைச்சின் தமிழ் நூற் பாடத்திட்டப் பகுதியிலும் தமிழ் நூல் ஆக்கப் பகுதியிலும் பணிபுரிந்து பல பாட நூல்களை உருவாக்க உதவியவர். தமிழ்ப் புலவர் மரபை வளர்ப்பதற்காக ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர் கழகத்தை அமைத்து அதன் செயலாளராகவும் செயற்பட்டார். யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்ப் புலவர் மாநாட்டையும் கொழும்பில் தொல்காப்பிய மாநாட்டையும் உலகம் போற்ற நடத்தினார். 88 வயது நிம்பிய இவர் ஆர்வம் குன்றாமல் இன்றும் தமிழ்ப்பணி செய்துவருகின்றார். சைமன் காசிச்செட்டி நினைவுப் பணிமன்றத்தின் செயலாளராக இருந்து சேவையாற்றுவதுடன் அவர் பற்றிய நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இணுவில் திருவூர் ஒன்றியம் - கனடாவில் அவருக்கு விழா எடுத்து 'தமிழ்க் காவலன்' என்னும் விருதும் பொற்கிளியும் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளது.

(தமிழவேள் கந்தசாமியின் பணியை பாராட்டி கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் பெருவிழா ஒன்று இன்றைய தினம் நடைபெறவுள்ள அதேவேளையில் அவர் தொகுத்த 'பஞ்சவன்னத்தூது' நூல் ஆய்வும் இடம்பெறும்.)

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் நினைவாக....

கட்டுரை

- த. சிவா -

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் நினைவு நிகழ்வும் 'இலக்கியத் தென்றல்' நூல் வெளியீடும் இன்று மாலை கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெறுவதையொட்டி இக்கட்டுரை பிரசுரமாகிறது.

ஈழத் தமிழர் வரலாற்றிலே மாண்புடை பேராசானாக வாழ்ந்து பல்துறை வல்லுநர்களை தன் ஆளுமையால் உருவாக்கிய பேரறிஞர், “வித்தி சொல் மிக்க மந்திர மில்லை” என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு தமிழ்க் கல்வியாளர் மத்தியில் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றவர். இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழும் வளர்ச்சிபெற முழுமனதோடு செயற்பட்ட பெருந்தகை.

“இலங்கையில் பண்டைத் தமிழ்ப் பண்புகள் இன்னும் மாறாமல் போற்றப் படுவதற்குக் காரணமாகப் பேராசிரியர் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, தமிழ் வித்தகர் ஆறு முகநாவலர், பேரறிஞர் ஆனந்தக்குமாரசாமி போன்ற பெருமக்களைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்க பெருமக்களுள் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனும் ஒருவர் என்று கூறுவது மிகையாகாது” என்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தராக இருந்த பேராசிரியர் சை.வே. சிட்டி பாபு குறிப்பிட்டிருந்தார். “பழமையும் புதுமையும் இணைந்ததொரு நவீன சேதுபந்தனம் தமிழில் உள்ள பழைய இலக்கிய இலக்கணங்களை வரன் முறையிற் படித்தவர்கள். புதிது புதிதாகத் தோன்றும் நவீனங்களையும் படிப்பதில் அவர்கள் தவறுவதில்லை. அவரின் வசன நடை தெளிவும், வசன நடைக்குரிய ஓசை நயமும் வாய்ந்தவை. யாழ்ப்பாணத்துப் பாரம்பரிய வசன நடையைப்

பேணுபவர்” என்று இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

இத்தகைய பெருமைக்குரியவரான பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், சுப்பிரமணியம், முத்தம்மா தம்பதியினருக்கு இரண்டாவது மகனாக 1924 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 8 ஆம் நாள் பிறந்தார். அவர் தாம் பிறந்த ஊரான வீமன்காமத்திலுள்ள தமிழ்ப் பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்று யூனியன் கல்லூரியில் இடைநிலைக் கல்வியைப் பெற்றார். யாழ்ப்ப. பரியோவான் கல்லூரியிலும் யாழ்ப்ப. இந்துக் கல்லூரியிலும் உயர் நிலைக் கல்வியை மேற்கொண்டார். 1941 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து கல்வியை மேற்கொண்டு 1944 இல் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்றார். பேராசிரியர் சுவாமி விபலானந்தர், கலாநிதி க. கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோரின் வழிகாட்டலில் 1946 ஆம் ஆண்டு தமிழில் முதுகலைமாணிப் பட்டம் பெற்றார்.

(தினக்குரல் 08 மே 2008)

அதே ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணியை ஏற்றார். இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பத்துப் பாட்டுப் பற்றிய ஒரு வரலாற்று சமூக, மொழியியல் ஆய்வு' (A HISTORICAL, SOCIAL AND LINGUISTIC STUDY OF PATTUPATTU) என்ற தலைப்பிலே ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு 1950 ஆம் ஆண்டு கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றார். தமது ஆற்றல்மிகு சேவையினால் 1970 ஆம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பதவியேற்றார்.

1977 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் தலைமைப் பணியை ஏற்றார். இவற்றுக்கெல்லாம் அவரின் ஆளுமையே காரணம். யாழ்ப்பாண வளாகம் 1979 இல் பல்கலைக்கழகமாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்ட பொழுது அதன் முதலாவது துணை வேந்தராக நியமனம் பெற்றார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து பத்து வருடங்களுக்கு மேல் அதன் முதன்மை நிர்வாகியாக இருந்த பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒவ்வொரு வளர்ச்சியிலும் தனது மேலான பங்களிப்பை நல்கினார். மருத்துவ பீடத்தினை ஆரம்பித்ததன் மூலம் பல வைத்தியர்களை உருவாக்க முடிந்துள்ளது. மேலும் விவசாய பீடம், எந்திரவியற் பீடம் ஆகியவற்றை ஆரம்பிப்பதற்கான பல ஏற்பாடுகளும் இவரது காலத்தில்தான் பூர்த்திசெய்யப்பட்டன. விஞ்ஞான பீடத்தின் இரசாயனத்துறை, கணிதத்துறைக் கட்டிடங்களும் மருத்துவ பீடக் கட்டிடங்களும் இவரது சேவைக்காலத்தில்தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பூர்த்தி செய்யப்பட்டன. மேலும் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகம், மாணவர் நிலையம், கலைப் பீடம் ஆகியவற்றுக்குரிய கட்டிடங்கள் இவர் பணியாற்றும் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு கணிசமான அளவு பூர்த்தி செய்யப்பட்டன. பேராசானாக இருந்துகொண்டு சிறந்த நிர்வாகியாகச் செயற்பட்ட பெருமைக்குரியவராகத் திகழ்ந்தார். இவர் பல்கலைக்கழகத்தின் வளர்ச்சிக்காக ஆற்றிய அளப்பரிய

சேவைகளை நினைவு கூருமுகமாக பல்கலைக்கழக நூலகத்திற்கு “வித்தியானந்தன் நூலகம்” எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் இவரது பெயரில் பரிசில் வழங்குவதற்காக ஒரு அறக்கொடையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“பேராசிரியர் சிறந்த கல்விமானாகவும், ஆசானாகவும், ஆய்வாளராகவும், எழுத்தாளராகவும், சமூக சமயத் தொண்டனாகவும், சிறந்த நிர்வாகியாகவும் சேவையாற்றி எமது நாட்டுக்குக் கிடைத்த பெரும் பொக்கிஷமாகத் திகழ்ந்தார். அவரின் அனுபவமுதிர்வு, அமைதியான பண்பு, மிதமான அஹிம்சைப் போக்கு, ஆழமான நட்புறவு, நிர்வாகத் திறமை என்பன அவர்பால் எனக்குப் பெரும் ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தியது. குழப்பம், குறைபாடுகள் நிறைந்த காலத்தில்தான் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்தினார். காலத்தின் உறுதியின்மையால் ஏற்படும் பல பிரச்சினைகளுக்குத் தாக்குப் பிடித்து பல்கலைக்கழகம் சீர்குலைந்து போகாமல் தனித்துவத்துடனும் நிறுவனக் கட்டுக்கோப்புடனும் காப்பாற்றிய பெருமை இவரது முதன்மையான பணியாகும்” என்று பேராசிரியர் சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக் கிளையின் தலைவராகவும், இலங்கைக் கலைக்கழக நாடகப் பிரிவின் தலைவராகவும் இருந்து அவற்றின் சிறப்பு வளர்ச்சிக்கு பெரும் பணியாற்றியுள்ளார். “கூத்து மரபை நவீனமயப்படுத்தி அடுத்து வந்த தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அதனைக் கட்டளைப்படிவம் ஆக்கியவர். ஈழத்தின் தமிழ்நாடக வரலாற்றின் திருப்புமுனையாக அமைந்து ஈழத்தின் தமிழ் பிரக்ஞைச் கூடர்களுள் ஒருவராக விளங்கிய இவர் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையின் தலைமாணாக்கராக விளங்கியவர். தனது ஆசிரியருடன் இணைந்து ஈழத்து தமிழுலகுக்கு ஒரு புதிய ஆய்வு மாணவர் பரம்பரையைத் தந்தவர்” என்கிறார்

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி.

தலைசிறந்த தமிழ் எழுத்தாளராகிய இவர் சஞ்சிகைகளிலும் வாரப் பத்திரிகைகளிலும் எழுதியுள்ள கட்டுரைகள் இவரின் ஆராய்ச்சித் திறனுக்கும் தெளிவான நடைக்கும் தக்க சான்று பகரும். உலகளாவிய உள்ளமும் உயர்ந்த பயிற்சிப் பண்பும் உன்னத தமிழுணர்வும் வாய்க்கப் பெற்றவர். பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பால் பெரும் ஈடுபாடு காட்டியவர். பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதித் தந்தவர். அவரது முதலாவது நூல் 'இலக்கியத் தென்றல்'. தமிழ் இலக்கண நூல்கள், இஸ்லாமியர் தமிழ்த்தொண்டு, ஈழநாட்டுப் பெரியார், தமிழ்மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டு, இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதை முதலியன இவருடைய இலக்கியத் தென்றலிலே விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. 'தமிழர்சால்பு' என்னும் நூலையும் தந்துள்ளார். இவரின் 'தமிழியற் சிந்தனை' என்னும் நூல் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் மட்டுமன்றி தமிழைப் போற்றுகின்ற பிற மொழி அறிஞர்களினதும் மொழியியலாளர்களினதும் வரவேற்பை பெற்றுள்ளது. உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் மூலம் தமிழ்மொழியின் பெருமையை உலகெங்கும் முழங்கி வந்த தமிழறிஞர் 'தமிழியற்சிந்தனை'யில் தொகுக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் வாயிலாகத் தமிழியலின் நோக்கையும் போக்கையும் பொதுவாகவும், ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் மொழி, பண்பாடு தொடர்பான பணிகள், சாதனைகள் பற்றிச் சிறப்பாக அறிந்து கொள்ளலாம். இந்நூலிலுள்ள ஒரு கட்டுரையைத் தவிர ஏனையவை யாவும் ஈழத்துத் தமிழியல் ஆய்வுடன் சம்பந்தப்பட்டனவேயாகும். இஸ்லாமிய கலாசாரத்தின் சிறப்பை உணர்த்தும் 'கலையும் பண்பும்' என்னும் நூல் இவரது ஆய்வு நோக்கை வெளிக்கொணரும் பிறிதொரு நூல்.

பல்கலைக்கழக ஆசிரிய வாழ்க்கைக்கு அப்பால் நாடகத்துறையிலும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களை ஈடுபாடுகாட்டச் செய்தவர். மாணவர்களின் வளர்ச்சியோடு நெருங்கிய உறவுகொண்ட பேராசிரியர் வித்தியானந்தன்

1946 ஆம் ஆண்டு முதல் 1977 வரை தமிழ்ச் சங்கத்தின் மூலம் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியன. தமிழ்ச் சங்கத்தினூடாக பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்களை மேடையேற்றிய பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் காலப் போக்கில் ஈழத்து நாடக வரலாற்றிலே புதிய பரிமாணங்களை உருவாக்கும் முயற்சிகளில் வெற்றிகண்டார். தமிழ்ச் சங்கம் மேடையேற்றிய பதினாறு நாடகங்களுக்கு உந்துசக்தியாய் விளங்கினார்.

பேராசிரியரது நாடக வாழ்க்கை தமிழ்ச் சங்கப் பின்னணியில் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் சிந்தனைச் செறிவோடு உருவாகியது. இலங்கைக் கலைக்கழக தமிழ் நாடகக் குழுவின் தலைவராக இருந்த பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையைத் தொடர்ந்து 1956 ஆம் ஆண்டில் அதன் தலைமைப் பதவியை ஏற்ற பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் இலங்கைத் தமிழ்நாடக வரலாற்று வளர்ச்சியிலும் கிராமியக் கூத்து மறுமலர்ச்சியிலும் ஏற்படுத்திய சாதனைகள் நாடக வரலாற்றில் புதியதொரு அத்தியாயத்தை உருவாக்க உதவியது.

ஈழத்து நாடக உலகிலே ஏற்பட்டுவந்த மறுமலர்ச்சிப் போக்கோடு பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் நாடக வளர்ச்சிப்போக்கும் அமைந்தது. வடமோடி, தென்மோடிக்கூத்து வடிவத்தையும் அதோடு ஒட்டிய அண்ணாவி மரபையும் நவீன மேடைக்கு ஏற்றவகையில் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் ஆற்றல் வெளிப்பாட்டுடன் 'கர்ணன் போர்', 'நொண்டி நாடகம்', 'இராவணேசன்', 'வாலிவதை ஆகிய நாடகங்களைப் பேராதனையிலும் பின்னர் இலங்கையின் பிரதான நகரங்களிலும் மேடையேற்றி ஈழத்து நாடக வரலாற்றிலே புதியதொரு உந்துசக்தியை ஏற்படுத்தினார்.

நாடகக்கலை பற்றிய ஆய்வுகளையும் கருத்தரங்குகளையும் ஏற்பாடு செய்து முன்னெடுத்ததுடன் கிராமப்புறக் கலையாக இருந்த கூத்து மரபை பல்கலைக்கழக

மட்டத்திற்கு உயர்த்திய பெருமை பேராசிரியர் வித்தியானந்தனையே சாரும். கூத்தாடிகள், அண்ணாவிடிகள் என்ற நிலைக்கு அப்பால் நாடகக் கலைஞர்களுக்கும், கிராமியக் கலைஞர்களுக்கும் புதியதொரு அந்தஸ்தை உருவாக்க பல ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டார். தரமான நாடகப் பிரதிகள் இல்லாமையை நிறைவு செய்யும் வகையில் தேசிய மட்டத்தில் போட்டிகளை ஏற்பாடு செய்து அவற்றை முன்னின்று நடத்தினார். கிராமியக் கலைஞர்களைக் கௌரவிக்கும் வகையில் மக்கள் ஆதரவுடன் நாடக விழாக்களையும் கலைவிழாக்களையும் ஏற்பாடு செய்து நடாத்தினார். கிராமியக் கலைஞர்களின் பெருமையை மதிக்கும் வகையில் மன்னார், மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களில் அண்ணாவிமார் மகாநாட்டை நடத்தி அவர்களைக் கௌரவித்து நாட்டுக்கூத்துக்கு பெருமை தேடினார்.

கூத்துப் பிரதிகளை அச்ச வாகனம் ஏற்றும் முயற்சியில் முன்னின்று செயற்பட்டார். அலங்காரரூபன் நாடகம், என்றிக் எம்பிரதோர் நாடகம், மூவிராசாக்கள் நாடகம், ஞானசௌந்தரி ஆகிய நாடகங்கள் முறையான ஆய்வு மரபிற்கேற்ப பதிப்பிக்கப் பெற்றன. தேசியகலை மலர்ச்சியினை உருவாக்கும் கலைப்பாலமாக விளங்கியதுடன் ஈழத்தமிழ் மக்களது கலை வரலாற்றிலே புதிய யுகத்தையும் ஏற்படுத்தினார்.

அருட்தந்தை தனிநாயகம் அடிகளார் தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சித் துறைகளில் உலக ளாவிய பரம்பலில் பெருமை சேர்த்தவர் அவருக்குப் பக்கபலமாக இருந்து தமிழின் பெருமையை மேலோங்கச் செய்தவர் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன். உலகத் தமிழா ராய்ச்சி மன்றத்தின் செயற்பாடுகளிலே செய லாண்மைத் திறன்மிக்க ஒருவராகத் தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொண்டார். முதல் ஐந்து உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளிலும் பங்குபற்றிய ஒரே இலங்கைத் தமிழர் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனே. சர்வதேச மட்டத்தில் தனிநாயகம் அடிகளார் ஆற்றிய பணியை இலங்கை மட்டத்திலே பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் ஆற்றினார். 1974

இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை நடாத்திய போது எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் ஈடு கொடுத்து வெற்றிகண்டவர். நெஞ்சுறுதியும் நினைத்ததைச் சாதிக்கும் பண்பும் கொண்டு வியக்கத்தக்க முறையிலே தம்பணியை செவ் வனையாற்றி புகழ் உச்சியை அடைந்தார். பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியிலும் மக்கள் மனங்களிலும் இடம்பிடித்த பேராசிரியர் என்ற வகையில் அவருக்குத் தனிமதிப்புண்டு.

பேராசிரியர் தமது காலத்தில் வசதியற்ற பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் கல்விக்கு உதவி செய்ததுடன் அவர்களின் இன்ப துன்பங்களிலும் பங்கு கொள்ளும் மனிதநேயப் பண்புமிக்கவராகச் செயற்பட்டார். தன்னுடைய மாணவர்களுக்கோ, நண்பர்களுக்கோ ஏதா வது இன்னல் ஏற்படும் சந்தர்ப்பத்திலே அவர்கள் நாட்டின் எப்பகுதியிலிருந்தாலும் அங்கு சென்று அவர்களுடைய துன்பத்திலே தானும் பங்கெடுத்துக் கொள்வார். மக்கள் மனங்களை வென்ற இப்பண்பாளன் எவர் கடிதம் எழுதினாலும் அதற்கு உடனடியாகவே பதில் எழுதி மகிழ்ச்சியடைவார். பல்கலைக்கழக வேலையிலிருந்து இளைப்பாற வேண்டிய வயதை அண்மித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் 21.01.1989 இல் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார். அவர் நாமம் என்றும் வாழும்.

“கடமையினைக் களிப்புடனே ஆற்றி உயர்ந்த கல்வி மகிழ்வாளருக்கு வணக்கம் சொல்வோம்”

வாதுசன நாலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

9136(P)

வெளிநாட்டுக் கல்விமுறை வேருன்றியுள்ளதால் இலங்கையில் தாய்மொழிக் கல்விமுறை புறக்கணிப்பு

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் தம்பு சிவா சுட்டிக்காட்டு

கட்டுரை

- சித்தன் -

இலங்கையில் வெளிநாட்டு கல்வி முறைகள் வேருன்றியுள்ளதால் தாய்மொழிக் கல்வியின் பயன்பாடு புறக்கணிக்கப்படும் நிலை தோன்றியுள்ளது என தெரிவித்த கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம். இன்னும் நூறு வருடங்களுக்குள் வழக்கொழிந்து போய்விடும் மொழிகளில் 8 ஆவது இடத்தில் தமிழ் மொழி இருப்பதாகவும் ஐ.நா. அறிக்கை ஒன்றில் இருந்து சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் 'முத்தமிழ் விழா' கல்லூரியின் பீடாதிபதி சதாசிவம் அமிர்தலிங்கம்தலைமையில் நேற்றையதினம் பேரறிஞர் அழகசுந்தர தேசிகர் அரங்கில் இடம்பெற்றது. அதில் சிறப்பு விருந்தினராக கலந்துகொண்டு உரையாற்றும் போதே அவர் மேற்கண்டவாறு தெரிவித்துள்ளார்.

வரலாற்று ரீதியாக எமது நாட்டின் வடபுலத்தை நோக்குவோமாயின் கல்வியில் முதன்மை பெற்றிருந்தமையை அறிய முடிகிறது. அதற்கான காரணங்களை நோக்கினால், மாணவர்களின் அக்கறை, பெற்றோரின் ஊக்குவிப்பு, ஆசிரியர்களின் அர்ப்பணிப்பு, அதிபர்களின் மகத்தான சேவை என்பவற்றை குறிப்பிடலாம்.

அன்று கல்வியில் முதலிடம் வகித்த வடமாகாணம், இன்று 9 ஆவது அதாவது கடைசி இடத்துக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளதை எண்ணும் போது வேதனை தருகிறது. அதேவேளை கல்விப் பொதுத்தராதர சாதாரண தரப் பரீட்சையில் 30 வீதமான மாணவர்கள், தமிழ்மொழியில் சித்தியடையத் தவறிவிட்டார்கள். இந்த வீழ்ச்சிக்கு பொறுப்பானவர்கள் யார்? பெற்றோரா? ஆசிரியரா? அல்லது மாணவர்களா? எமது மாணவர்களின் கல்வித்தரம் வீழ்ச்சி அடைவதற்கான உண்மை நிலையை கண்டறிந்து அதற்கான மாற்றீட்டை கண்டறிய வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு எமது கல்விப் புலத்தை சார்ந்ததாகும்.

ஒழுக்க விழுமியங்களை, எமது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பும் உள்ளது என்பதை எவரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

பொதுவாக வாசிப்புப் பழக்கம் குறைந்து வருவதால் மக்களின் அறிவு குன்றி வருவதாகவும் குறிப்பாக கல்வி பயிலும் மாணவர்களிடையே அறிவுத் தேடல் மந்தகதியில் இருப்பதாகவும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. நல்ல நூல்களைத் தேடிப் படித்தால் தான் அறிவு வளரும். எனவே வாசிப்புப் பழக்கத்தை மேம்படுத்திக்கொள்வதன் மூலம் எமது அறிவை பெருக்கிக்கொள்ள முடியும்.

எமது மக்கள் புலம்பெயர்ந்து அந்நிய நாடுகளில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களின் பிள்ளைகள் தாம் வாழும் நாடுகளில் உள்ள மொழிகளை கற்பதாலும், எமது பண்பாடு கலாசாரங்களை மறந்து, அந்நிய நாட்டு கலாசாரங்களை பின்பற்றுவதாலும், தமிழ் மொழியும் தமிழர் கலாசாரமும் பின்னடைவைக் கண்டு வருவதாக தெரிய வந்துள்ளது.

இந்த நிலை நீடிக்குமானால் எமது இன அடையாளங்கள் தெரியாமல் போய்விடும் என பலர் அங்கலாய்க்கின்றனர். வடபுல கல்வி வளர்ச்சிக்கு பாடசாலைகள் அமைத்து உரமூட்டிய பெருந்தகைகளை இந்த மண்ணில் நின்று நினைவு கூருவது சாலப்பொருந்தும்.

இன்று எமது நாட்டில் இலவசமாக கல்வி, சீருடை, புத்தகங்கள், உணவு என்பன கிடைத்தாலும் கல்வித்தரம் பின்னடைவைக் கண்டு நிற்கின்றது.

எமது நாட்டின் தேவைக்கு ஏற்றவாறான கல்வித்திட்டம் வகுக்கப்படாமல் பிறநாட்டு கல்விக் கொள்கைகளை குறிப்பாக உலக வங்கியின் வழி காட்டலில் கல்வித் திட்டம் வகுக்கப்படுவது பெரும் இடர் வினைகளை தோற்றுவித்துள்ளது.

சர்வதேசப் பாடசாலைகள் வெளிநாட்டுப் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களின் கற்றல் தொழிற்பாடுகள் இலங்கையில் வேருன்றியுள்ளமையானது கல்வியை ஒரு வியாபார பண்டம் என்ற நிலைக்கு கொண்டு வந்துள்ளார்கள். தாய்மொழிக் கல்வியின் பயன்பாடு புறக்கணிக்கப்படும் நிலை தோன்றியுள்ளது.

ஐக்கியநாடுகள்சபையின்யுனெஸ்கோநிறுவனம் அண்மையில் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டுள்ளது. அதில் இன்னும் நூறு வருடங்களுக்குள் 25 மொழிகள் வழக்கொழிந்து போய்விடும் என்றும் அதில் 8 ஆவது இடத்தில் தமிழ் மொழி இருப்பதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

கல்தோன்றி மண்தோன்றா காலத்துக்கு முன் தோன்றிய மூத்த மொழி என்று வாய்ச்சவாடல் வழங்கி வரும் நாம் யுனெஸ்கோ அறிக்கைக்கு என்ன பதில் கூறப்போகிறோம்.

எம்மவர்களிடையே மொழிப்பற்று குறைந்து போகின்ற இந்தக் காலகட்டத்தில் எதுவும் சாத்தியமாகலாம். ஆகவே எம்மொழி அழிவில்லாமல் வாழவேண்டுமானால் நாழும் எம்மொழியை ஐயந்திரி புறக் கற்று எமது வருங்கால சமுதாயத்திற்கு உரிய முறையில் கையளிக்க வேண்டும்.

(வலம்புரி 12.09.2017)

முதியோரைப் பராமரிப்பதில் எதிர்நோக்கப்படும் சவால்கள்

கட்டுரை

- தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் -

மனித நாகரிகம் வளர்ச்சியடைந்த காலந்தொட்டு சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னுள்ள காலம் வரை கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கை நிலைபெற்றிருந்துள்ளது. அத்கைய காலகட்டத்தில் பெரியோர்கள் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டார்கள். குடும்பத்தில் வயது முதிர்ந்தவர்களை பெரும் சொத்தாக எண்ணி அவர்களுக்குரிய கௌரவம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. கிராமப் புறச் சூழலில் இத்தகைய பண்பாடு நிலைவிவந்தது. வீட்டில் மதிப்புக்குரியவர்களாக இருந்த பெரியவர்கள் சமுதாயத்தாலும் வரவேற்கப்பட்டார்கள். இதனால் இவர்கள் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் ஆரோக்கியமாக இருந்து நீண்ட ஆயுளைப் பெற்றவர்களாக வாழ்ந்துள்ளார்கள்.

காலப்போக்கில் சமூக பொருளாதார அரசியல் காரணங்களினால் சமுதாயத்தில் மாற்றங்கள் உருவாகின. கிராமப்புறத்தவர்கள் தொழில்தேடி நகரப்புறத்தை நாடினார்கள். தாம் தமது குடும்பமென்று வாழத் தலைப்பட்டார்கள். இச்சூழ்நிலையில் கூட்டுக் குடும்பம் சிதறடிக்கப்பட்டது. இளவயதினர் தொழில் காரணமாகத் தமது வதிவிடங்களை மாற்றியபோது முதியோர் தனிமையாக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் சொந்த ஊர்களிலேயே முடங்கியிருக்க வேண்டிய அவலநிலை ஏற்பட்டது. இத்தகைய செயலானது முதியவர்களை உளரீதியாகப் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கியது.

நெருக்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்த குடும்பக் கலாசாரப் பின்னணியைக் கொண்ட இலங்கையானது வயோதிபரை முதியோர் நிறுவனங்களுக்கு அனுப்புவதைக் கேவலமாகக் கருதிய காலமும் உண்டு. ஆனால் காலப்போக்கில் அந்த நிலைமாறி வயோதிபரை முதியோர் நிறுவனங்களில் வைத்துப் பராமரிப்பது ஒரு நாகரிகமாக வந்து விட்டது.

வீட்டுச் சூழல், வீட்டில் வைத்துப் பராமரிக்க முடியாத வசதியின்மை, வேறும் பலவகைப்பட்ட காரணங்களால் வயோதிபர் களை முதியோர் இல்லங்களில் சேர்த்து விடுகின்றார்கள் பணம் படைத்வர்கள் தரமான முதியோர் இல்லங்களில் வைத்துப் பராமரிக்கும் செலவைக் கொடுக்கின்றார்கள். வழியில்லாதவர்கள் அநாதை இல்லங்களில் பராமரிக்கப்படுகின்றார்கள். எழு நாட்டைப் பொறுத்வரையில் யுத்தம் அதனால் ஏற்பட்ட இடம்பெயர்வுகள், புலம்பெயர்வுகள் போன்ற நடவடிக்கைகளால் முதியோர்களே பெரும்பாதிப்புக்குள்ளானார்கள். இடம்பெயர்வு காரணமாக சொந்த இருப்பிடங்களை விட்டு வெளியேறியமையால் அவர்களின் சுதந்திரமான அன்றாட செயற்பாடுகள் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் பாதிப்படைகின்றார்கள். இடம்பெயர்ந்தவர்கள் இருக்க இடமின்மையால் அகதிகளாக அகதி முகாம்களில் வாழவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டது. போதிய உணவின்மை, படுக்கை வசதியின்மை, சுகாதார வசதிகள் போதாமை, நோய்க்கேற்ற வைத்திய வசதியின்மை போன்ற பல்வேறுபட்ட காரணங்களினாலும் முதியோர் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். புலம்பெயர்வு காரணமாகப் பிள்ளைகள், இனத்தவர்கள் சென்றுவிட தனிமைப்பட்ட நிலையில் ஏக்கத்துடன் வாழ வேண்டிய நிலைக்கு முதியவர்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். இவ்வாறான பலவகைக் காரணிகளால் முதியோர்கள் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாகி வருந்துகின்ற நிலையைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

நித்திரை என்பது ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது. ஆனால் முதியோரைப்

(தினக்குரல் 24 ஜூன் 2008)

பொறுத்தளவில் நோய் காரணமாகவும், பிள்ளைகள் வெளிநாடுகளில் இருப்பதால் பெற்றோர் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலைமை காரணமாகவும், மன உளைச்சல் காரணமாகவும் நித்திரை சரிசரக் கொள்ள முடியாத அவலத்தை அனுபவிக்கின்றனர். மேற்கூறப்பட்ட பல்வகை காரணங்களால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன முதியோரைப் பராமரிக்கின்ற பெரும் பொறுப்பு சமுதாயத்தைச் சார்ந்து நிற்கின்றது. எனவே பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் அவர்களுடைய பங்களிப்பை செலுத்துவதன் மூலம் முதியோரின் அமைதியான வாழ்க்கைக்கு உதவ முடியும். இதை ஒரு சமூகப் பணியாக ஏற்று நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம் சிறப்பான எதிர்காலத்தை காட்ட முடியும்.

அறிவுக் கணிப்பீட்டின்படி 2040 ஆம் ஆண்டில் மொத்தச் சனத்தொகையில் 60வீதத்தை முதியோராகக் கொண்டிருக்கும் இலங்கையானது, அவர்களைப் பராமரிப்பதற்கான நிறுவனங்களையும் முறைமைகளையும் விருத்தி செய்ய வேண்டியுள்ளது. இலங்கையில் 'முதியோர் இல்லங்கள்' அல்லது 'வயோதிபர் இல்லங்கள்' சமூகத் தேவையொன்றைப் பூர்த்தி செய்யும் நிறுவனங்களாக இருப்பதைவிட தருமஸ்தாபனங்களாகவே இருந்து வந்துள்ளன. இவற்றுட் சில அண்மைக்காலம்வரை உண்பதற்கும் உறங்குவதற்குமான வசதிகளை மட்டுமே வழங்கிவந்துள்ளன. இவற்றுட் சிலவற்றில் கூடிய தொகையினர் தங்க வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டுள்ளது. முதியோரின் சமூக மற்றும் அறிவியல் தேவைகளை அணுகி நிறைவேற்றுகின்ற முழுமையான சேவையினை அண்மைக் காலத்திலிருந்துதான் முதியோர் இல்லங்கள் நோக்கி வருகின்றன. இது ஆரோக்கியமான நிலைப்பாடு என்றே கருதமுடியும். முதியோரின் முழுத் தேவைகளையும் நிறைவேற்றும் வகையில் விருத்தியடைவது நவீன உலகில் முதியோர் நிறுவனங்களுக்கு அவசியமானதாகும். முதியோர் எவ்வகையான வைத்திய முறையில் நம்பிக்கை வைத்துள்ளார்கள் என்பதைப் பொறுத்துத் தமக்கு விரும்பிய முறைமையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பு முதியோருக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும்.

ஆசிய நாடுகளில் வயது முதிர்ந்தோர் அனுபவித்துவரும் பிணியானது முதுமை எய்துவதன் ஒரு பகுதியாகவே கருதப்படுகிறது. அவர்களுட் பெரும்பாலானோருக்கு அரசு உதவி கிடைப்பதில்லை. தமக்கெனச் செலவிடச் சேமிப்பும் இல்லை. எனவே, தம்பிள்ளைகள் மீது தங்கியிருக்க நேரிடுகிறது. பெற்றோர் மீதான பற்றில்லாத நிலை நோக்கி மாறுதலுக்குள்ளாகிவரும் தற்காலத்துப் பிள்ளைகளின் கலாசாரமும் எண்ணப்பாடும் எதிர்காலத்தில் முதியோர் பராமரிப்பை மேலும் கடினமாக்கும். எனவே அதிகரித்த எண்ணிக்கையை கொண்டவர்களாகவும் இப்போதைய நிலையைவிட மேலும் அதிக காலம் வாழ்ப் போகின்றவர்களாகவுமுள்ள முதியோரைப் பராமரிக்கும் பொருட்டு நிறுவன ரீதியான ஏற்பாடுகளையும் முறைசார் திட்டங்களையும் வகுப்பது முக்கியமாகும். எனவே மூப்பியல் முக்கியத்துவம் பெற்று வரும் இவ்வேளையில் அமெரிக்கா, கனடா போன்ற அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் முதியோர் பராமரிப்பு முறைமையைப் பார்த்துப் பொருத்தமானவற்றை இங்கும் மேற்கொள்ள வேண்டும். குடும்பத்தினதோ அல்லது சமூகத்தினதோ குவிமையமாக இராத முதியவர்கள் தமது உளநலத்திலும் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளுகின்றனர். முதியோரைத் தங்கவைப்பதற்குரிய நல்லதொரு மருத்துவமனை அல்லது பராமரிப்பு இல்லம் இருக்கவேண்டிய அவசியம் உணரப்பட்டுள்ளது. முதியோரின் மருத்துவ ரீதியான, உடல் ரீதியான, உளவியல் ரீதியான, ஆன்மீக ரீதியான மற்றும் சமூக ரீதியான தேவைகளைக் கையாள வேண்டும். எமது சொந்த வீட்டில் இருந்தவாறே முதுமையுற்ற நபரொருவருக்கு உடல், மருத்துவ சமூக மற்றும் உளவில் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் சேவைகளை வழங்குதல் என்பது சொந்த வீடுகளில் முதியோரைப் பராமரிப்பதில் ஒரு புதிய எண்ணக்கருவாகும். தன்னார்வத் தொண்டர்களால் அல்லது பணம் செலுத்தப்பட்ட பணியாளர்களால் இது மேற்கொள்ளப்படலாம்.

சனத்தொகையில் முதியவர்களின் வீதம் வளர்ச்சியடைந்து வருவதன் காரணமாக மேலை

நாடுகளில் உள்ள பொருளாதார அபிவிருத்தியும் முதியோருக்கிருக்கும் சமூகப் பாதுகாப்பும் முதியோரின் பராமரிப்புக்கு அதிகரித்த வாய்ப்பை வழங்குகின்றன. 65 வயதுக்கு மேற்பட்டோரை உலகம் மூத்தோர் எனக் கருதுகின்றது. கால வரிசையின் அடிப்படையில் இது அமைந்திருந்தாலும் உண்மையில் மூத்தோர்கள் உடல் மற்றும் உளநிலைகளின் அடிப்படையிலேயே அடையாளங் காணப்படல் வேண்டும். எல்லாமே குணப்படுத்தப்பட முடியாதவையென்று முதியோருக்குத் தெரியும். சிறிதளவான முன்னேற்றங்களையும் அவர்கள் பெரிதாய்ப் பாராட்டுவார்கள். அனுதாபத்தையும் எதிர்பார்ப்பையும் எதிர்பார்த்திருப்பவர்களே அவர்கள். தமது வலியினை நீக்கி அவர்கள் நல்வாழ்வில் அக்கறை செலுத்த வைத்தியர் ஒருவர் ஆர்வம் காட்டும்போது, அதையிட்டு அவர்கள் மிகவும் ஆறுதலடைகின்றனர்.

தனிப்பட்ட ஒரு நிறைவுணர்வு, தன் வாழ்வு நன்றாக வாழப்பட்டது, பொதுவாகத் திருப்திகரமாக அமைந்திருந்தது என்று நம்புவதில் உள்ள ஓர் ஆறுதல் என்பது முதுமையின் போது பெறப்படும் முக்கியமான எய்துகைகளாகும். இருந்தும் வயது போனதன் காரணமாக முதியவர்கள் ஓரங்கட்டப்படும் அனுபவத்திற்குள்ளாவதுமுண்டு. வீட்டிலும் சமூகத்திலும் அவர்களுக்கு இருக்கும் அந்தஸ்து வருமானத்தைக் கொண்டு வந்து குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குகின்றாரா என்பதிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளது. திறமையிருந்தாலும் வயதுக் காரணிகள் சமூக விவகாரங்களில் பங்கேற்பதற்கான சந்தர்ப்பங்களை வயதானவர்களுக்கு மறுக்கக்கூடும். இது அவர்களை உளவியல் நீதியாகப் பாதிக்கும்.

உலகெங்குமுள்ள முதியவர்களான ஆண்களும், பெண்களும் முகங்கொடுக்கும், பிரதான அச்சுறுத்தல் வறுமையாகும். முதியோர் சனத்தொகை விரைந்து அதிகரித்து வருகின்ற வளர்முக நாடுகளில் வறியோரிலும் வறியோராக அவர்களே தொடர்ந்தும் இருந்து வருகின்றார்கள். தமக்கும் தம்

குடும்பத்தினருக்கும் தேவையான பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குத் தேவைப்படும் குறைந்த பட்ச வருமானத்தைப்பெற, முதியவர்கள் தமது முதிர் வயதிலும் கூடக் குழந்தைகளைப் பராமரித்தல், வீட்டுப் பிராணிகளைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் சொத்துக்களைப் பாதுகாத்தல் அல்லது சிறுதுண்டு காணியில் உணவுக்காகப் பயிர்செய்தல் போன்ற வேலைகளைச் செய்கின்றனர். வறியோரின் தேவைகளையும் இக்கட்டான நிலைகளையும் சமாளிப்பதற்கு உலகெங்கிலுமுள்ள ஓய்வூதிய முறைமைகள் போதவே போதாது. வயது முதிர்ந்தோர் பொருளாதார ரீதியில் செயலாற்றவர்களாக இருக்கின்றனர் என்ற தவறான எடுகோள் ஒன்றும் உள்ளது. இருந்தும் அரச நிறுவனங்களும், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் முதியோரின் பொருளாதார விடயத்தில் கூடிய அக்கறையுடன் செயற்பட வேண்டும். மேலை நாடுகளில் அரசும் ஏனைய சமுதாய அமைப்புகளும் மூத்தோருக்கான அடிப்படை வசதிகளை அவர்தம் அந்திமகால வாழ்க்கையில் ஓரளவு அளித்து வருகின்றார்கள். இவ்வாறான வசதிகள் இலங்கையில் இல்லாததால் மூத்தோர் தம்மைத் தாமே பேண அல்லது ஒருவருக்கொருவர் உறுதுணையாக வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள்.

இம் மூத்தோரைப் பாதுகாப்பது தொடர்பாக சமூக விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தல் அவசியமாகின்றது. அத்துடன் மூத்தோரை அவர்கள் வீடுகளில் பராமரிப்பது தொடர்பாகச் சமூக சேவையாளருக்கும், நலன்விரும்பிகளுக்கும் இப்பராமரிப்புத் தொடர்பான அடிப்படைப் பயிற்சி மிகவும் அவசியம், இதன் மூலம் இம் மூத்தோர் தமக்கான சேவை வசதிகளைப் பெறுதல் வாய்ப்பாக அமையும். எனவே நாம் எல்லோரும் முதியோரைப் பராமரித்தல் என்னும் விடயம் சமுதாய நலன் சம்பந்தப்பட்டது என்பதை உணர்ந்து அதற்கான செயற்பாடுகளில் அர்ப்பணிப்புடன் இயங்க வேண்டியது மிக அவசியம்.

இன்றைய சமுதாய நிலையும் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பும்

கட்டுரை

- த.சிவா -

21ஆம் நூற்றாண்டில் காலடி எடுத்து வைத்திருக்கும் எம்மவர்கள் எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இன்றைய காலகட்டத்தில். தமிழ் இலக்கியச் சூழல் ஆரோக்கியமாக இருக்கின்றதா? யதார்த்த நிலவரம் எவ்வாறு உள்ளது? என்ற கேள்விகள் ஒரு இலக்கியக்காரனைச் சூழ்ந்து நிற்கின்றன. எமது நாடு விடுதலை பெற்று ஜம்பத்தொன்பது ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. 1956ற்குப் பின் தோன்றிய இலக்கிய உத்வேகம் 1980ற்குப் பின் சோர்வடைந்து விட்டது. உள் நாட்டுப் போர், இடப்பெயர்வுகள், இயற்கை அனர்த்தங்கள், பொருளாதார முடைகள் போன்ற இன்னோரன்ன காரணங்களால் உள்ளீதியான பாதிப்புக்கள் ஏற்பட்டன.

இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியில். இங்குள்ள கலாசார நிலவரம் எவ்வாறு உள்ளது? இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்குகள் எத்திசையில் செல்கின்றன? இன்றைய இலக்கியச் சூழலில் சந்தைக்கலாசாரத்தின் ஆதிக்கமே மேலேங்கியுள்ளது. அதாவது வணிகக் கலாசாரத்தின் பிடிப்பும் அதன் பாதிப்புமே நாம் காணுகின்ற காட்சிகள்.

உலகமயமாக்கலும், தாராளமயமாக்கலும் அதன் காரணமாகப் பல்தேசியக் கம்பனிகளின் வருகையும் போன்ற பொருளாதாரக் கொள்கையின் செல்வாக்கால்- தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஊடகங்களின் செல்வாக்குகள் அதிகரித்துள்ளன. நுகர்வு கலாசார மோகம் (Consumer's culture) இங்கே நாளுக்கு நாள் வீச்சும் வேகமும் பெற்று வருகின்றது. இது இன்றைய வணிக ஏடுகளாலும், திரைப்படம், வானொலி. தொலைக்காட்சி முதலிய வெகுஜன ஊடங்களாலும் கவனத்துடன் திட்டமிடப்பட்டு வளர்க்கப்படுகின்றது.

வெளிநாட்டு கலாசாரமும், ஆட்டங்களும். பாட்டுக்களும் எம் இன்றைய தலைமுறையினரை ஆட்டிப்படைக்கின்றன. ஊடகங்கள் அவைதான் நாகரிகம் என்று இளசுகளைத் திசை திரும்பிய வண்ணம் செயற்படுகின்றன. இதற்கு நகரங்கள் மட்டுமன்றிக் கிராமங்களும் மெல்ல மெல்ல இரையாகி வருகின்றன.

இத்தகைய போக்கு நம் வாழ்க்கையின் உன்னதமான மதிப்பை அழித்து நிற்கின்றது. மனித நேயத்தைக் கருவறுக்கிறது. சுதந்திர தாக்கத்தின் குரல்வளையை நெரிக்கிறது. மனிதனை உளவியல் ரீதியில் அடிமையாக மாற்றுகின்றது. சுருங்கச்

சொன்னால், நமது பண்பட்ட நெறிகளுக்கு எதிராக, சீரிய விழுமியங்களுக்கு விரோதமாக, நம்மீது ஓர் உளவியல்யுத்தம் தொடுக்கப்பட்டுள்ளது. உள்நாட்டு, அயல்நாட்டுத் தகவல் தொடர்பு சாதனங்களும், அவற்றின் உரிமையாளர்களும், ஆதரவாளர்களும் இந்த யுத்தத்தை நடாத்துகின்றார்கள். இலாப நோக்கும், அதிகார வெளியுமே இதன் அடிப்படை! கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக இந்தப்போக்கு வலுப்பெற்றுள்ளது. இந்த உளவியல் போருக்கு ஒட்டு மொத்த சமுதாயமே பலியாகி வருகின்றது. தமிழ்ச் சமுதாயம் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இளந்தலைமுறையினரின் நல்லெண்ணங்களும். நற்பண்புகளும் நாசமாக்கப்படுகின்றன. நமது இளைஞனும், அவன் குடும்பமும், அவன் வாழும் சமுதாயமும், பொதுநலச் சிந்தனைகளில் இருந்து அந்நியமாக்கப்பட்டு, சுயநலச் சிந்தனைகளில் மூழ்கடிக்கப்படுகின்றனர். சுருங்கச் சொன்னால், அவர்களது மனிதம் அழிக்கப்படுகின்றது. மானிடம் சிதைக்கப்படுகின்றது. இந்தச் சீரழிவைத் தடுத்து நிறுத்துவது எவ்வாறு? ஒரு மாற்றுக் கலாசாரத்தை படைப்பது எவ்வாறு? இதில் கலை இலக்கியவாதிகளின் பங்களிப்பு என்ன? இது குறித்து மிகுந்த கவலையுடன் நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் நமக்கு ஒரு மாற்றுக் கலாசாரம், மனிதநேயக் கலாசாரம், புதுமைக் கலாசாரம், புரட்சிக் கலாசாரம் தேவை. எனவே நல்லெண்ணம் கொண்ட எமது எழுத்தாளர்களின் பேனாக்கள் இவற்றுக்காகச் செயற்பட வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

மல்லிகை - ஏப்ரல் 2007

இலக்கிய ஆளுமை மிக்க புனைகதைப் படைப்பாளி வவுனியூர் இரா உதயணன்

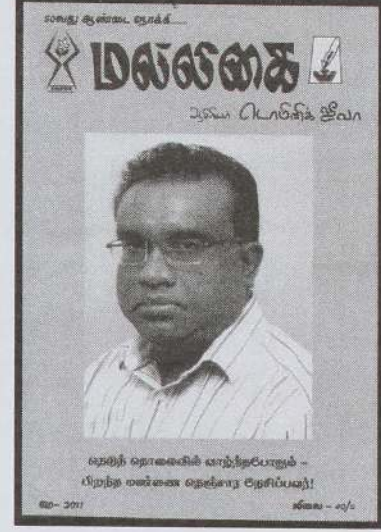
கட்டுரை

- தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் -

தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் தனித்துவம் மிக்க படைப்பாளியாக முகிழ்ந்து நிற்கின்றார், வவுனியூர் இரா உதயணன். தாம் வாழ்ந்த மண்ணின் மாந்தர்களை காதாபாத்திரங்களாகக் கொண்டு, அவர்களின் வாழ்க்கைக் கோலங்களை எழுத்தில் வடித்துள்ளார். லண்டன் மாநகரில் உயர்பதவியை வகித்துக்கொண்டு வாழ்ந்த போதிலும், பிறந்த மண்ணின் மேல் கொண்ட பற்றுறுதியின் காரணமாக, அங்கு வாழும் மக்கள், அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள், துன்ப துயரங்கள், சடங்கு சம்பிரதாயங்கள், கலாசாரப் பண்பாடுகள் போன்ற இன்னோரன்ன அம்சங்களை உள்வாங்கி அவற்றைப் புனைகதைகளாகத் தந்துள்ளார் எழுத்தாளர் இரா. உதயணன். இலக்கியத்துக்கு ஒரு சிறப்பு உண்டு. படைப்பின் நோக்கமும் அதன் தன்மையும் படிப்பவர் நெஞ்சம் அகலாதபடி நகர்த்திச் செல்லும் விதமும் தான் அந்தப் படைப்புக்குக் கிட்டும் வெற்றியாகும். இந்த வகையில், தமது படைப்பின் மூலம் வாசகர் மனத்தில் இடம்பிடித்து வெற்றியும் கண்டுள்ளார் எழுத்தாளர்.

பல்வேறுபட்ட இலக்கியப் பங்களிப்பு களில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட போதிலும், புனைகதைத்துறையில் தடம் பதித்து ஓயாது எழுதிவருகின்றார். இதுவரை அவரது ஆறு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. மாறுபட்ட சூழலில், வேறுபட்ட மனிதர்கள் என்ற ஒரேயொரு சிறுகதைத் தொகுதிதைத் தவிர மற்றைய ஐந்தும் நாவல்களே.

சிறுகதை வாழ்க்கையின் சாளரங்கள். ஒரு பகுதியை அல்லது ஒருவரின் தனி உணர்ச்சியை அல்லது ஒரு சம்பவத்தை எடுத்துக் கூறுவது என்கிறார் சிறுகதை மன்னன் புதுமை பித்தன். மாறும் என்கிற விதியைத் தவிர, மற்றவையெல்லாம் மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது என்று கூறியுள்ளார் கார்ல் மார்க்ஸ். இலக்கியம் என்பது வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடி என்று சொல்லுவார்கள். அந்த வகையில் இரா. உதயணன் அவர்கள் தாம்

வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில் வாழ்க்கையில் கிடைத்த சில அனுபவங்களை, நெஞ்சத்தில் பொதிந்து வைத்திருந்த நினைவுகளை, அநீதிக்கும் அக்கிரமத்திற்கும் எதிரான எண்ண அலைகளை தம் சிறுகதைகளில் வடித்துத் தந்துள்ளார். அவரது கதைகளின் காதாபாத்திரங்கள் யாவும் உயிர்த்துடிப்புள்ள ஜீவன்கள், சமுதாயத்தில் அன்றாடம் தரிசித்த மனிதர்கள், கதைகளில் பேசப்படும் சம்பவங்கள் யாவும் நேரில் கண்ட காட்சிகளாக விரிகிறது.

மாறுபட்ட சூழலில் வேறுபட்ட மனிதர்கள், மனிதனாப் பிறந்த நாங்கள் மாறு பட்டவர்கள், வேறுபட்ட சூழலில் எங்கள் சிந்தனைகளும், நோக்கங்களும் வித்தியாசமானவையாகவே இருக்கும். இந்தச்சிறுகதைத் தொகுப்பில் ஒவ்வொரு சிறுகதையிலும் மாறுபட்ட மனிதர்களை நீங்கள் சந்திக்கப் போகின்றீர்கள். இவ்வாறு ஆசிரியர் தனது உரையில் முன்னிறுத்தியுள்ளார்.

'இரா உதயணனின் சிறுகதைகள் தமிழ்ச்சிறுகதை உலகிற்கு ஒரு புதிய வடிவத்தை வழங்கும் என்பது எனது நம்பிக்கை' என்று நூலின் வெளியீட்டாளர் அருணா செல்லத்துரை கூறியிருப்பது ஒரு ஆரோக்கியமான நோக்காகும்.

மாறுபட்ட சூழலிலும் வேறுபட்ட ஒரு மனிதநேய மிக்க எழுத்தாளனால்தான் மாறுபட்ட சூழலில் வேறுபட்ட மனிதர்களின் பெருமைகள் - சிறுமைகள் - உணர்வுகள் -

மல்லிகை - மே 2011

உணர்ச்சிகள் - வக்கரித்த எண்ணங்கள் - வறட்டுக் கௌரவங்கள் போன்றவற்றை எழுத முடியும். இரா. உதயணன் இலக்கியத்தைத் தொடர்ந்து படைத்து வருகின்றார் என்றால், அவர் சமூகத்தின் மீது கொண்ட பிரிக்க முடியாத நேசிப்பே காரணமாகும். இந்த நேசிப்பு வெளிப்பாட்டின் ஓர் அங்கமே இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். என்று நூலின் முன்னுரையில் பா. மனோகரன் விளக்கியுள்ளார்.

இரா உதயணனின் எழுத்துக்கள் பற்றி நோக்காளர்களின் கருத்துரைகளை நோக்கு மிடத்து, எழுத்தாளரின் நேர்மையும், அவரது இலக்கிய ஆளுமையும் பட்ட வெளிச்சமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. எனவேதான் அவரை தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் தனக்கென ஒரு தனித்துவம் கொண்ட எழுத்தாளராகத் தரிசிக்க முடிகிறது.

இவருடைய முதல் நாவல் 'சுருதி பேதமடைகிறது', 2008 ஆம் ஆண்டு வெளி வந்தது, அவரை ஒரு நாவல் எழுத்தாளராக வாசகர்களுக்கு அறிமுகமாக வைத்தது. 'விதி வரைந்த பாதையிலே...' என்ற அவரது நாவல் அவருக்குப் பெருமையைத் தேடிக் கொடுத்தது. இந்த நாவலும் 2008 இல் வெளிவந்து, இலங்கை அரச சாஹித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றுக்கொண்டது.

இலக்கிய வரலாற்றிலே, ஈழத்து மண் வாசனையுடன் தமது படைப்புக்களை வெளிட்டு, பலரின் பார்வைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட ஒரு எழுத்தாளராக இரா. உதயணன் தோன்றுகிறார். 'விதி வரைந்த பாதையிலே...' மனித அவலங்களை சமுதாயத்தின் கண் தாம் தரிசித்த தரிசனங்களை யதார்த்தமாக வெளிக்காட்டுவதில் வெற்றிகண்ட ஆசிரியரின் கதாபாத்திரங்கள் எம் மனக்கண் முன் தோன்றி நீங்காத இடத்தைப் பெற்று நிற்கின்றன. அவரது உள்ளத்து உணர்வுகள், அவர் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணையே வட்டமிட்டபடி உலா வருகின்றன. சாதாரண வாசகனும் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய எளிய உரைநடையில் அவரது படைப்புகள் அமைந்துள்ளன.

அவருடைய இந்த நாவலில் வவுனியாவையும், அதனைச் சூழ்ந்துள்ள சில கிராமங்களின் அழகையும் எடுத்துக்காட்டுவதோடு, வவுனியா, சிங்கப்பூர், லண்டன் ஆகிய இடங் களில் நடைப்பெற்ற சம்பவங்களையும், ஏமாற்றுக் காரர்களினால் ஏமாற்றப்பட்ட ஒரு அபலைப் பெண்ணின் கதையை முன்னெடுத்துச்

செல்லுகின்ற விதம் யதார்த்தமாகவே அமைந் துள்ளதைக் காணலாம்.

அவள் வாழ்க்கையிலும் எத்தனை சோதனைகள். ஜீரணிக்க முடியாத உண்மைகள்; நடந்து முடிந்த நிஜங்கள். ஒரு கட்டத்தில் அவள் வாழ்க்கையும் கூட இடி விழுந்து கருகிப்போன தென்னைமரம் போல. சிதறிக் கிடந்த குருந்தோலைகள் போல , இளம் வயதில் சிதறிப்போன அந்த மறக்க முடியாத அத்தியாயங்களை மீண்டும் ஒரு தடவை நினைக்கத் தொடங்க கண்களிலிருந்து சொட்டாக நீர்த்துளிகள் வழிந்து, அவளது கன்னங்களை வருடிச் சென்றன என்று முதல் ஆரம்பத்திலேயே கருவுக்குக் கட்டியம் கூறியதுடன், உவமானங்களையும் முன்வைத்து கதையை நகர்த்தியுள்ளமை அலாதியானது.

தன் சாதி விட்டு வேறு சாதிக் காரணை விரும்பி அவனுடன் ஓடிவிட்ட பெண்ணின் நிலையும், அதனால் பெற்றோர் அவளை ஒதுக்கி வைப்பதைக் கதையில் கூறவந்த ஆசிரியர், சாதி என்ற சாபக்கேடு சமுதாயத்திலிருந்து தூக்கி எறியப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றார். இலக்கியம் வெறும் பொழுதுபோக்குக் கருவியல்ல. நயம் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடியதுமல்ல. மக்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு உருவாக்க வேண்டியதே இலக்கியம் என்ற நிலையில் நின்று தமது இலக்கியப் படைப்புக்களை இரா. உதயணன் மேற்கொண்டு வருகின்றார்.

வவுனியா மாவட்டம் விவசாயப் பூமியாகச் செழிப்புடன் இருந்த கால கட்டத்தில். வவுனி யாவில் வாழ்ந்த ஸ்ரீஇராமகிருஷ்ணன்- கமலநாயகி தம்பதிகளின் சிரேஷ்ட புத்திரராக 1960இல் பிறந்த உதயணன், யாழ்ப்பாணம் சென் .ஜோன்ஸ் கல் லூரி, வவுனியா தமிழ் மகா வித்தியா லயம் ஆகிய கல்வி நிறுவனங்களில் கற்று, மேற்படிப்புக்காக லண்டன் சென்றார். அங்கு வர்த்தக முகாமைத்துவ முதுநிலைமாணி, கணக்கியல் முதுநிலை மாணி ஆகிய பட்டங்களையும் பெற்று நிதிப்பணிப் பாளராகச் சேவையாற்றி வருகின்றார். இத்தகைய பொறுப்பு வாய்ந்த பதவியை வகித்துக்கொண்டு, இலக்கிய ஆர்வம் காரணமாக எழுத்துத்துறையில் கால்பதித்து ஒரு முன்னிலை எழுத்தாளராக முத்திரை பதித்து நிற்கின்றார்.

தமது இலக்கிய ஆர்வம் மேலோங்க உந்து சக்தியாக இருந்த முன்னாள் தினகரன் ஆசிரியர் அமரர் கலாகுரி சிவகுருநாதன் மதிப்புக்குரியவர் என்பதை, அவர் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன். மேலும், தமது எழுத்தாற்றலை வளர்க்க, பலவகையிலும் உதவிய முன்னாள் ஈழநாடு வார இதழின் ஆசிரியர் சசிபாரதி சு.சபாரத்தினம் அவர்களை மதித்துத் தமது சிறுகதைத் தொகுதியை அவருக்குச் சமர்ப்பணமாக முன்வைத்துள்ளார். மூத்த பத்திரிகையாளரும், இலக்கியவாதியுமாகிய, புதினம் ஈ.கே. ராஜகோபால் தமது இலக்கியத்துறை வளர்ச்சிக்கு முக்கிய வழிகாட்டியாக இருப்பதையும், தமது ஆக்க இலக்கிய படைப்புகளை அருணா வெளியீட்டகம் ஊடாக வெளிக்கொணர்ந்து, முதன்மைப்படுத்தும் அருணா செல்லத்துரையின் சேவையையும் நன்றியுடன் நோக்குகிறார். மேலும், உலகளாவிய ரீதியில் பல எழுத்தாளர்களை நண்பர்களாகக் கொண்ட ஒரு படைப்பாளி என்ற வகையிலும் எழுத்தாளர் இரா.உதயணன் மதிக்கப்படுகின்றார்.

“எழுதுவதில் எனக்கு எதுவித சிரமமும் இல்லை. ஏன் என்றால் எனக்குத் தெரிந்தவற்றைத்தான் நான் எழுதுகின்றேன். எனக்குத் தெரியாதவற்றைப் பற்றி நான் ஒருபோதும் எழுதுவதில்லை” என்று மாக்ஸிம் கார்க்கி என்ற எழுத்தாளன் கூறியதற்கு அமைவாக, நாவலாசிரியர் இரா. உதயணன் தமக்குத் தெரிந்தவற்றையே படைப்பாக வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார்.

இவருடைய “நூல் அறுத்த பட்டங்கள்” என்னும் நாவல் 2009இல் வெளிவந்து, தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்ற விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது. நாவல் வரிசையில் இரா. உதயணனின் நான்காவது நாவல் இது. இதைத் தொடர்ந்து 2010ஆம் ஆண்டு இரு நாவல்களை நூலாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். **பனிநிலவு** என்னும் நாவல் பற்றி ஆசிரியர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “இன்றைய கால கட்டத்தில் தமிழ் மக்களாகிய நாம் எம்மைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்காமல், எமது சமுதாயத்தில் பல இடர்களுக்கும், துயரங்களுக்கும் மத்தியில் வாழும் எம்மவர்களைப் பற்றி சிந்தித்து, எம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்ய முற்பட்டால் அதுவே எமது சமுதாயத்திற்கு நாம் செய்யும் அளப்பரிய பணியாகும்” என்கிறார்.

இவரின் ‘**உயிர்க்காற்று**’ நாவல் இன்றைய சூழ்நிலையில் நடக்கின்ற நமது சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டு வருகின்ற மாற்றங்களை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்டது. நாம் மறக்க நினைத்த சம்பவத்தைக் களமாகக் கொண்டு மீண்டும் கண்களில் கண்ணீர் வரவைக்கிறார். காலத்திற்கேற்றவாறு கற்பு என்பதற்கான வரைவிலக்கணத்தை இந்நாவலில் மீளாய்வு செய்கிறார்.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவருகின்ற இனிய நந்தவனம் என்னும் சிற்றிதழின் ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினராகவும் இருந்துகொண்டு, இலக்கியப் பணியாற்றுகின்றார். கொழும்பில் நடைபெற்ற உலகச் சிற்றிதழ்கள் சங்க மாநாட்டுக்குச் சிறப்பு அதிதியாக வருகை தந்து சிறப்பித்ததுடன், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டுக் கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டு, தமது ஆணித்தரமான கருத்துக்களையும் உரையில் முன்வைத்துள்ளார். மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை மண்டபத்தில் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் நடாத்திய தமிழியல் விருது வழங்கும் வைபவத்தில் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்தார். எழுத்தாளர் அந்தனி ஜீவாவின் ‘அமைதி! கோர்ட் நடந்து கொண்டிருக்கிறது!!’ என்னும் நூல் வெளியீட்டு விழா கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்றபோது சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற இரா.உதயணன் கௌரவிக்கப்பட்டமை சிறப்பு நிகழ்ச்சியாகும்.

படைப்பிலக்கியத்துறைக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ள இவர் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பது, அவர்களுக்கு ஆதரவு வழங்குவது என்ற வகையில் தமது பணியை விசாலப்படுத்தியுள்ளார். மாநாடுகள், விருது விழாக்கள், நூல் வெளியீடுகள் என்று பலவகைப்பட்ட இலக்கிய நிகழ்வுகள் எந்த நாட்டில் நடைபெற்றாலும் தமறாது பங்கு பற்றிச் சிறப்பு செய்யும் பண்பாளன். அத்தகைய ஒரு இலக்கிய படைப்பாளி, இலக்கிய வரலாற்றில் நிலைத்து நின்று அரும் பணியாற்ற வேண்டும் என்று இலக்கிய நெஞ்சங்கள் வேண்டி நிற்கின்றன.

நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகார நாயகி

தெய்வமாகிறாள்

கட்டுரை

தமிழ்த் தென்றல் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம்

“ சிலப்பதிகாரம்” தமிழில் முதல் எழுந்த காவியம் என்ற பெருமைக்குரியது. இது காறும் கிடைத்துள்ள நூல்களில் இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழின் சிறப்பை எடுத்தியம்பும் ‘முத்தமிழ்’க் காப்பியமாக சிலப்பதிகாரம் விளங்குகின்றது. தமிழ் இலக்கியங்களுள் தனித்துவமான பல சிறப்புக்கள் சிலப்பதிகாரத்துக்கு உண்டு. தமிழக மண்ணில் மலர்ந்து, தமிழக நிகழ்வைத் தெரிவிக்கும் தமிழகக் காப்பியமாகப் புதுமைக் கருத்துக்களைத் தந்து நிற்கின்றது, இளங்கோவடிகளின் சிருஷ்டியாற்றலையும், அழகுணர்ச்சியையும் விண்டு காட்டும் காப்பியமாகச் சிலப்பதிகாரம் சிறப்புப் பெறுகிறது.

“ அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும் உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர் ஊழ்வினை உருத்து வந்தாட்டும்” என்ற கருத்துக்களை வலுவூட்டும் நோக்கில் புனையப்பட்டுள்ளது.

மக்கள் காவியம் என்ற வகையில் அன்றைய சமுதாயத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் வகையிலும் சிலப்பதிகாரத்தின் புனைவு அமைந்துள்ளது. படைப்பின் கர்த்தா துறவியாக இருந்தபோதிலும் அவர் சமுதாயத்தை நோக்கிய பார்வை புதுமையானதாக உள்ளது. எல்லா விடயங்களையும் அவர் நுணுக்கமாக நோக்கியுள்ளார். சங்க இலக்கியங்கள் காட்டி வந்த மரபை மாற்றி புரட்சி செய்தவர் என்ற வகையில் அவருடைய எண்ணங்கள், எழுத்துக்கள் மதிக்கப்படுகின்றன. கடவுள் வாழ்த்தப் பாடாத ஒரு இலக்கியம் சிலப்பதிகாரம்.

தமிழகத்தின் இயற்கை வளமும் அதனோடு ஒன்றிமையந்த வாழ்க்கை முறைகளும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும் அற்புதமாக வர்ணிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. உயர் குழாத்தினரால் ஓரங்கட்டப்பட்டவர்களின் ஜீவனோ பாயங்களும், பழக்க வழக்கங்களும், வழிபாட்டு முறைகளும், ஆடல்பாடகளும் உன்னிப்புடன் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

சீர் இளமைத் தமிழ் மொழியின் எளிமையினையும் நெகிழ்ச்சியினையும் பெருக்

கும் வகையில் தமிழ் மொழியின் வளத்தை எடுத்துக்காட்டும். “முத்தமிழின் பாடல்” முழுமை பெற்று நிற்கின்றது.

சேர சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் அரசாட்சி செய்த நாடுகளையும், தமிழ் வேந்தர் மூவரையும் சிலப்பதிகாரம் கூறி நிற்கிறது. காவியநாயகி கண்ணகி தன் சோழ நாட்டின் பெருமையை இயம்புவதையும், வல்வினை வளைந்த கோலைத் தன் உயிர் கொடுத்து நிமிர்த்துகிற பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியனையும், கண்ணகிக்குச் சிலையெடுத்து பத்தினி வழிபாட்டுக்கு கால் கோளிடும் சேரன் செங்குட்டுவனையும் இணைத்துக் காவியம் படைத்த இளங்கோவடிகள் “சிலம்பை” முன்னிலைப்படுத்தி தம் காப்பியத்திற்குச் சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெயரைச் சூட்டினார்.

“தமிழகத்தில் மூவேந்தர் ஆட்சி நடைபெற்றதற்குச் சான்றாக உள்ளது சிலப்பதிகாரம். எத்தனை இலக்கியங்கள் இருந்தாலும், சங்க இலக்கியத்திற்கும் பிற்பட்ட காலத்திற்கும் பாலமாகச் சிலப்பதிகாரம் உள்ளது” என்று தினமணி ஆசிரியர் கே.வைத்தியநாதன் அவர்கள் “தமிழ் மருதம்” இதழில் எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

இளங்கோவடிகள் ஆக்கிய குடிமக்கள் காதை கூறும் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் சான்றாண்மைப் பண்பு என்னும் சீரிய பண்பைப்

சங்கத்தமிழ் இதழ் 4 - ஐப்பசி 2011

பேணும் அறிஞர்கள் அக்காலத்தில் அக்கறை காட்டியுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. கற்பின் வலிமையையும் பெண்ணின் பெருமையையும் கூறும் அதே வேளை, மக்களை நேசிக்கும் மன்னன் நல்லாட்சி செலுத்தியதையும் இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் பதிவு செய்துள்ளார். மக்களும் மன்னர்களும் காவிய நாயகர்களாக அடையாளம் காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

சுருங்கச் சொன்னால், சிலப்பதிகாரம் என்னும் தமிழ் காப்பியம் பெண்களின் கற்பை மட்டும் சொல்ல வில்லை; மன்னனுக் குரிய அறம், உலகோர் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கான வழிகாட்டல்கள் ஆகியவற்றைச் சொல்வதுடன் அக்காலத்தை நாகரிகம், பண்பாடுகளையும் எடுத்துச் சொல் கின்றது.

“சொல்லும் பொருளும் சுவைமிகுந் தூற்றிட வெல்லும் வகையான் விளம்பிய இளங்கோ அடிகளார் நெய்தநல் அருந்தமிழ்ச் சிலம்பின் அடிகள் ஒவ்வொன்றும் அருந்தமிழ்த் தேறலாம்” என்று தமிழ் அறிஞர் புலியூர்க்கேசிகள் சிலப்பதிகாரத்திற்கு வாழ்த்து வழங்கியுள்ளார்.

தமிழ் மண்ணிற்கான காவியத்தைச் செதுக்கிய சிற்பி இளங்கோவடிகள். படைப்புக்குள் ஒரு படைப்பாளி பேசுவன யாவும் அவருடைய கருத்துக்களே. கதை மாந்தர்கள் வாயிலாகப் படைப்பாளர் பேசுவதே நடைமுறை. இதற்கப்பால் படைப்பாளி ஒருவர் அகத்தும் புறத்தும் நின்று பேசும்போது அதற்கென ஒரு தனித்துவம் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. கதை மாந்தர்களின் சொல் லாடல்கள், அணுகுமுறைகள் இவற்றினூடாகப் படைப்பாளி தன் குரலைப் பதிக்கின்றார்.

மரபுக்கு எதிராக - வழக்கத்திற்கு எதிராக - பழமைக்கு எதிராக - காலச்சூழலுக்கு எதிராக - இன்ன பிறவற்றுக்கு எதிராக முதன் முதலில் அப்படைப்பாளி சொல்லெடுக்கும் சூழலில் மாற்றம் உருவாவதை உணர்ந்துக் கொள்ளமுடியும். இதற்கேற்ற வகையிலேயே இளங்கோவடிகளும் செயற்பட்டுள்ளார்.

“தெரிவுறக் கேட்ட திருத்தகு நல்லீர்!
பரிவும் இடுக்கணும் பாங்குற நீங்குமின்,
தெய்வம் தெளிமின்.....”

என்ற வரிகள் வாசகரைப் பார்த்துப் இளங்கோவடிகளால் கூறப்பட்டவை. அவை இளங்கோவாக - ஒரு பாத்திரமாக - அல்லாமல் படைப்பாளியாக இருந்து சொல்லியவையாகும்.

சிலப்பதிகார காப்பியத்தின் காவியநாயகியாக கண்ணகி சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளாள் அவளை ஒரு தனித்துவம் மிக்க பாத்திரமாக இளங்கோ

வடிகள் முன்னிறுத்தியுள்ளார். சாந்தமும் பொறுமையும் மிக்க பெண்ணாக அறிமுகம் செய்த இளங்கோவடிகள், கணவன் உயிர் பறிக்கப் பட்டதும், பொறுமை இழந்து கொதித் தெழுந்து உரிமை கேட்கும் பெண்ணாக போராடத் துணிந்தவளாகக் காட்டியுள்ளார்.

மதுரையில் சிலம்பு விற்கவந்த கோவலன் கொலையுண்ட செய்தியறிந்து, அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீரோடு நெறி தவறிய மன்னனை நேரிற்கண்டு நீதி கேட்பேன் என உரைத்து அரண்மனை நோக்கி அனல் பொங்கும் ஆவேசத்துடன் கண்ணகி செல்கிறாள்.

உடலெங்கும் புழுதி படிந்திருக்கும் நிலை, குலைந்து கிடக்கின்ற கருங்கூந்தல், கண்களிலிருந்து பொங்கி வரும் கண்ணீர், எல்லைமீறிய வேதனை யால் பழிக்குப்பழி வாங்கத் துடிக்கும் நெஞ்சத்தின் குமுறல், கையில் ஏந்தியிருக்கும் ஒற்றைச் சிலம்பு - இத்தகைய தோற்றத்தோடு, பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழிய முன்னேபோய் நிற்கிறாள் கண்ணகி.

அவளைக் கண்ட மன்னன் “நீர்வார் கண்ணை எம் முன் வந்தோய்! யாரையோ நீ ?” எனக் கேட்கிறான். “தேரா மன்னா! பசுவின் துன்பத்திற்காகத் தன் மகனையும். புறாவின் துன்பத்திற்காகத் தன்னையும் ஈந்து நீதியை நிலைக்கச் செய்த மாமன்னர்கள் ஆண்ட புகார் நகரமே எனது ஊர்” எனக் கூறி “காற்சிலம்பு பகர்தல் வேண்டிய, நின்பாற் கொலைக்களப்பட்ட கோவலன் மனைவி கண்ணகி என்பது என் பெயரே” என்கிறாள்.

அதற்கு மன்னன் “கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோல் அன்று!” என்று கூறுகின்றான்.

கனல்வீசும் கண்களுடன் கண்ணகி மன்னன் முன்னால் தன் காற்சிலம்பை உடைத்திட, மன்னன் வாய்முதல் தெறித்த மணியினைக் கண்டவுடன்.

“மன்பதை காக்கும் தென்புலம் காவல்
என்முதல் பிழைத்தது, கெடுக என் ஆயுள்!”
எனக் கூறிக் கொண்டே மயங்கிய வீழ்ந்து மடிகிறான் மாவேந்தன்.

கற்புக்கரசி கண்ணகியின் தோற்றத்தாலும் சொல்லாலும் நாடாளும் மன்னனே அறம் பிழைத் ததனால், நடுங்கி மடிகின்ற நிலை ஏற்படுகின்றது. இந்தக் காட்சியை இளங்கோ வடிகள் தனது சொல்வளத்தால் அற்புதமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

“மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலும்
கையிற் தனிச்சிலம்பும், கண்ணீரும்-வையைக்கோன்
கண்டளவே தோற்றான், அக்காரிகை தன் சொற்செவியில்
உண்டளவே தோற்றான், உயிர்!”

இளங்கோவடிகளின் கவித்திறன் இங்கு வெளிப்படுகின்றது. அதாவது உடம்பில் புழுதி, விரித்த கூந்தல், கையில் சிலம்பு, கண்ணில் கண்ணீர் கண்ணகியின் இத்தோற்றம் நாட்டின் காவலனையே தோற்கடிக்கிறது. கண்ணகியின் வாதம், அவன் உயிரையே விட வைத்துவிட்டது.

மாமன்னனையே அறத்தால் வெற்றி கண்ட மாதரசி கண்ணகியின் கோபம் அத்துடன் தணியவில்லை. “வாழ்தல் வேண்டி” வந்த இருவரையும் அம்மதுரை மாநகர் வாழவிடவில்லை. அந்த மனக் குமுறலோடு...

“பட்டாங்கு யானும் ஓர் பத்தினியே ஆமாகில் ஒட்டேன், அரசோடு ஒழிப்பேன், மதுரையும்” எனச் சூளுரைத்து சுடர்முகம் தூக்கிச் சுழன்றடிக்கும் சூறாவளியாகக் கிளம்புகிறாள். கண்ணகிவிடும் சுடு மூச்சு மதுரை மாநகரையே சுட்டெரிக்கிறது.

‘கீழ்த்திசை வாயிற் கணவனோடு புகுந்தேன் மேற்றிசை வாயில் வறியேன் பெயர்கு...’

என்னும் காவியநாயகி கண்ணகியின் கூற்று, அவளின் கனத்த இதயத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறது. கண்ணகியின் உலக வாழ்வை, வானவரவூர்தி ஏறினாள் எனக் கூறி மதுரைக் காண்டத்திலேயே முடித்து வைக்கிறார். வரலாற்றை முடித்து இறுதியாகக் கூறும் வெண்பாவில் கண்ணகியைத் தெய்வமாகப் பாடிச் சிறப்பிக்கின்றார் இளங்கோவடிகள்.

“தெய்வந்தொழா அள் கொழுநந்நொழு வாளை தெய்வந் தொழுந்தகைமை திண்ணிதால் - தெய்வமாய் மண்ணக மாதர்க்கு அணியாய கண்ணகி விண்ணக மாதர்க்கு விருந்து”

பிற தெய்வத்தை வணங்காமல், தன் கணவனையே வணங்குபவளைத் தெய்வமும் வணங்கும் தன்மை உறுதியுடையதாம். அதனால் கண்ணகி தெய்வமாகி வானின் கண் விண்ணக மாதர்களுக்கு விருந்தாயினள் என்று விளங்குகின்றார்.

சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகியின் கோயிலை வலம் வந்தான் என்றும். ஆரிய மன்னரும், குடக நாட்டுக் கொடுங்கரும், மாளுவ நாட்டு வேந்தனும், கடல் சூழ் இலங்கைக் கயவாகு மன்னனும் கண்ணகியை வணக்கித் தொழுதனர் என்றும் வரந்தரு காதையில் சொல்லியுள்ளார்.

‘வலமுறை மும்முறை வந்தனன் வணங்கி உலக மன்னவன் நின்றோன் முன்னர் அருஞ்சிறை நீக்கிய ஆரிய மன்னரும் பெருஞ்சிறைக் கோட்டம் பிரிந்த மன்னரும் குடகக் கொங்கரும் மாளுவ வேந்தரும் கடல் சூழ் இலங்கைக் கயவாகு வேந்தனும் எந்நாட் டாங்கண் இமய வரம்பனின்

நந்நாட் செய்த நாளணி வேள்வியில் வந்தீகென்றே வணங்கினார்.”

இளங்கோவடிகள் தம்முடைய சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தின் தொடக்கத்தில் எந்தத் தெய்வத்தையும் வாழ்த்தி வேண்டாமலேயே காப்பியத்தைத் தொடங்குகிறார், திங்களையும், ஞாயிறையும், மாமழையையும், நாட்டையும் போற்றித் தொடங்குகிறாரே ஒழியத் தெய்வத்தைப் போற்றவில்லை. கடவுளை வாழ்த்தவில்லை, காப்பியத்தின் தொடக்கத்தில்தான் தெய்வந் தொழாமல் தொடங்கியது மட்டுமன்றி, “காமன் கோயிலைத் தொழுவது பீடு அன்று” எனக் கண்ணகி சொல்வதாகக் கூறி கண்ணகியையும் தெய்வம் தொழாத வளாகவே எமக்குக் காட்டுகிறார்.

இளங்கோவடிகள் காப்பியத்தின் தொடக்கத்தில் கடவுளை வாழ்த்தாமல் விட்ட காரணங்களுள் கண்ணகியின் தெய்வத் தன்மையும் ஒன்றாக, முதன்மையானதாக இருந்திருக்கக் கூடுமோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் அவர்தம் சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தில் கண்ணகியின் சிறப்பை படிப்படியாக உயர்த்திக் காட்டி இறுதியில் தெய்வமாகவே போற்றுகின்றார்: வழிபடுகின்றார்.

கயவாகு மன்னனால் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட கண்ணகி வழிபாடு, இலங்கை முழுவதும் வாழ்கின்ற மக்களால் முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. பத்தினித் தெய்வழி பாட்டில் சிங்கள மக்களும், கண்ணகித் தெய்வ வழிபாட்டில் தமிழ் மக்களும் ஈடுபாடு காட்டி வருகின்றார்கள். கோயில்கள் பல இலங்கையெங்கும் இன்றும் இருக்கின்றன. வழிபாட்டு முறையில் வேறுபாடுகள் இருந்த போதிலும் கண்ணகியை முன்னிலைப்படுத்தியே இத்தெய்வ வழிபாடு நடைபெற்று வருகின்றது.

கண்ணகி அம்மன் வழிபாடு இன்று இலங்கையில் சிறப்பாகக் கிழக்கு மாகாணத்திலும், வடக்கே குறிப்பாக வற்றாப்பளையிலும் இருந்து வருகின்றது. விசேட வழிபாட்டு முறைகளும் உள்ளன. கிழக்கு மாகாணத்தில் கண்ணகி வழக்கு ரையும், வற்றாப்பளையில் சிலம்பு கூறலும் வருடந்தோறும் படிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மட்டகளப்பு மாவட்டத்தியில் மட்டும் 40க்கும் மேற்பட்ட கண்ணகி அம்மன் ஆலயங்கள் இருக்கின்றன.

சிலம்புச் செல்வி கண்ணகி தன் கற்பின் வலிமையால் காவிய நாயகி என்ற பெருமையுடன், வழிபாட்டுக்குரியவளாகிறாள்.

‘தெய்வம் தொழா அள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை’

சாதனைச் செம்மல் ஜீவா

கட்டுரை

- தமிழ்த் தென்றல் தம்பு சிவா -

வாழ்நாளில் ஒவ்வொரு மணித்துளியையும் மக்களுக்காக மட்டுமே செலவழித்த மனித நேயம் கொண்ட மாபெரும் தேசியத் தலைவர் ப.ஜீவானந்தம். பதினைந்து வயதிலேயே ஜீவாவின் போராட்ட வாழ்க்கை ஆரம்பித்து விட்டது. தாம் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய பாதை குறித்த தெளிவு அவருக்கு இளமையிலேயே உதயமாகிவிட்டது என்றே கூறலாம். அன்னியர் ஆட்சிக்கெதிரான எதிர்ப்பு, தீண்டாமை எதிர்ப்பு, அடக்குமுறை எதிர்ப்பு என்று பல போராட்டங்களைக் கண்டவர். அரசியல்வாதியாக, சிறந்த பேச்சாளராக, எழுத்தாளராக, பத்திரிகை ஆசிரியராக, சஞ்சிகை ஆசிரியராகப் பல்வகைப் பரிமாணங்களைக் கொண்ட ஆளுமை மிக்கவராகத் திகழ்ந்த மனிதர். அபாரமான திறமை கொண்ட ஜீவாவின் அரசியல் நேர்மை, கொண்ட இலட்சியத்தில் பற்றுறுதி, எல்லோரையும் நேசிக்கும்பண்பு ஆகியன அவரைப் பெரும் தலைவராக முன்னிறுத்தின. மகாத்மா காந்தி, கர்மவீரர் காமராஜர் போன்றவர்களின் மதிப்புக்குரியவராக வாழ்ந்தார். “இந்தியாவின் சொத்து” என்று காந்தியால் பாராட்டுப் பெற்றவர். இப்படிப் பலரின் நம்பிக்கைக்குரியவரான ஜீவா சாதாரண ஏழைத் தொழிலாளர்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகத் திகழ்ந்தார்.

திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் உள்ள பூதப்பாண்டி என்னும் விவசாயக் கிராமத்தில் பட்டன்பிள்ளை - உமையம்மை தம்பதியினரின் மகனாக 1907 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 21 ஆம் தேதி ஜீவானந்தம் பிறந்தார். குழந்தையாக இருக்கும்போது பெற்றோர் அவருக்கு முக்காண்டி என்று பெயர் வைத்ததாக அறிய முடிகிறது. சிறுவயதில் மூக்காண்டி தமது நண்பர்களுடன் குளத்தில் குதித்துக் கும்மாளம் அடிப்பது, மரத்தில் ஏறிவிளையாடுவது, நடு உச்சி வெயிலில் மைதானத்தில் இறங்கி விளையாடுவது போன்ற அந்த வயதுக்கேயுரிய குறும்புகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

அவரின் குறும்புத்தனத்தைக் குறைக்க, தந்தையார் அவரை ஆங்கிலப் பள்ளி ஒன்றில் சேர்த்துவிட்டார். ஆரம்பத்தில் இருந்தே கல்வியில் அக்கறை காட்டினார். பகல் முழுக்க பள்ளி, விளையாட்டு, ஊர்கற்றுதல் என்று இருந்துவிட்டு வீட்டுக்கு வருவார். இரவு நேரத்தில் பன்னிரண்டு மணி வரை விழித்திருந்து படிப்பார். ஆரம்பக் கல்வியை முடித்து, பூதப்பாண்டியில் இருந்த

உயர்நிலைப் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டார். அவர் அங்கு கணிதப் பாடத்தையே விருப்பப் பாடமாக எடுத்தார். உயர்நிலைப் பள்ளியில் இறுதி வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் வட திருவாங்கூர் பகுதிகளில் கடுமையான வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்பட்டது. ஏராளமான மக்கள் தங்கள் வீடுவாசல்களை இழந்து தவித்துக் கொண்டிருந்தார்.

வெள்ள அனர்த்தத்தில் சிக்கிய மக்களுக்கான நிவாரணப்பணிகளில் பள்ளி ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் ஈடுபட்டனர். அப்படி நிவாரணப் பணிக்காகச் சென்ற மாணவர்குழுவுக்குத் தலைமையேற்று ஜீவானந்தம் சென்றார். பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவிகளைச் செய்ததோடு நிவாரண உதவியும் சேகரித்துக் கொடுத்தார். இந்தச் சம்பவத்தோடு தான் முதன்முதலாகத் தம்மை பொதுச் சேவையில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

நாட்டில் சுதந்திரத்திற்கு ஆதரவான போராட்டங்கள் ஆங்காங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலம் அது. நாஞ்சில் நாட்டில், அந்நியர் ஆடை புறக்கணிப்புப் போராட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. பூதப்பாண்டிக்கு அருகில் திட்டுவிளை என்கிற ஊரில் நடைபெற்ற போராட்டத்தில் ஜீவானந்தம் பங்குகொண்டு அந்நியர் ஆடையைப் புறக்கணித்து தான் உடுத்திருந்த உடைகளைக் கழற்றி நெருப்பில் வீசி எறிந்தார். அன்று தொடக்கம் வெள்ளைக் கதர் உடைகளையே அணிவதெனத் தீர்மானித்து அதன்படியே செயற்பட்டார்.

ஊரில் கோயில் திருவிழா தொடங்கினால், திருவிழா முடியும் வரை தீண்டத்தகாதவர்களும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் வீதி வழியே போவதும் தடை செய்யப்பட்டது. இப்படி ஓர் அறிவிப்பைப் பகிரங்கமாக வைக்கும் அளவுக்கு, தீண்டாமைக் கொடுமை உச்சத்தில் இருந்தது. அதை எதிர்க்க வேண்டும் என்று எண்ணிய ஜீவானந்தம் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த தனது நண்பர் மண்ணடி மாணிக்கத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு தெருமறிச்சானையும் தாண்டி தைரியமாக வலம்வர, உயர்சாதிக்காரர்கள் ஆத்திரமடைந்து, ஜீவானந்தத்தின் தந்தையிடம் முறையிட, அவர் மகனை இப்படிச் செய்யக்கூடாது என்று

நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வைரவிழா
03.12.2011

கண்டித்ததும், ஆத்திரமடைந்து 'இனியும் வீட்டில் இருந்தால் சுதந்திரமாகச் செயற்பட முடியாது' என எண்ணி வீட்டைவிட்டு வெளியேறினார்.

வைக்கம்நகரில் தீண்டாமைக்கொடுமையை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென அகில இந்திய காங்கிரஸ் தீர்மானித்து போராட்டத்தை ஆரம்பித்தது. தமிழகத்தின் பிரதிநிதியாக பெரியார் இப்போராட்டத்தில் இணைந்து கொண்டார். வீட்டைவிட்டு வெளியேறி வந்த ஜீவானந்தமும் இப்போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டார். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நாயுடு தலைமையில் நடைபெற்ற போராட்டத்திலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். இதில் கடுமையாகத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகிய போதிலும், தாம் சொந்தமாக எழுதிய 'வழிவிடுவீர், வழிவிடுவீர்' என்ற பாடலைப் பாடிய படியே எல்லோருடனும் சேர்ந்து கோயிலுக்குள் சென்றார். இளம் பிராயத்தில் குடி கொண்ட வெறி அடக்கு முறைக்கு எதிரான போராட்டங்களில் அவரை உற்சாகமாக ஈடுபட வைத்தது.

நாஞ்சில் நாட்டை விட்டு வெளியேறி நெல்லை மாவட்டம் சேரன்மாதேவியில் உள்ள வ.வே.சு.ஐயர் நடத்திக் கொண்டிருந்த 'பரத்வாஜர் ஆசிரம'த்தில் சேர்ந்து மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து வந்தார். அங்கு பிராமண மாணவர்களுக்குத் தனியாகவும் மற்ற மாணவர்களுக்கு தனியாகவும் உணவு பரிமாறப்பட்டு வருவதைக் கண்ட ஜீவானந்தம் அந்த ஆசிரமத்திலிருந்து வெளியேறினார். சிராவயல் என்ற கிராமத்திற்குச் சென்று காசி விசுவநாத செட்டியாரின் உதவியுடன் 'காந்தி ஆசிரம'த்தை உருவாக்கினார். ஆசிரமம் சார்பாகத் தொடங்கப்பட்ட பள்ளி ஒன்றின் தலைமை ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டார்.

அந்த ஆசிரமத்தில்தான் தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்றுக்கொள்ள ஜீவானந்தத்துக்கு வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. பாரதியாரின் நூல்கள், கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம், தாயுமானவர் பாடல்கள் போன்ற பல நூல்களைப் படித்துத் தெரிந்துகொள்ள ஆரம்பித்தார். இந்த ஆசிரமத்திலிருந்து கருத்து வேறுபாடு காரணமாக விலக நேர்ந்தது.

ஈ.வெ.ரா.வின் தலைமையிலான சுயமரியாதை இயக்கத்தில் தீவிரமாகப் பணியாற்ற முனைந்தார் ஜீவானந்தம். அந்த இயக்கம் சார்பாக நடத்தப்படும் அனைத்து மாநாடுகளிலும் தவறாமல் கலந்துகொள்ளுவார். 1929ல் தமிழ்நாடு அரசு மதுவிலக்குப் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்ட போது அதில் பங்கு கொள்ள ஜீவானந்தத்திற்கு இடம் கிடைத்தது. மது விலக்குத் தொடர்பான பாடல்களையும், நாடகங்களையும் எழுதினார்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நாடகங்கள் நடத்தப் பட்டன. அதில் இந்தக் குடிப்பழக்கம் ஏழை மக்களிடம் எந்த அளவுக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை உணர்வுபூர்வமாக வெளிப்படுத்தும் வகையில் காட்சிகளையும் வசனங்களையும் அமைத்தார் ஜீவானந்தம்.

1931-ல் கோட்டையூர் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். இதுவே அவரது முதல் அரசியல் பிரவேசமாக அமைந்தது. அதே ஆண்டில் ஈரோட்டில் நடைபெற்ற நவஜவான் மாநாட்டிலும் கலந்து கொண்டார். 1932-ல் காரைக்குடியில் காங்கிரஸ் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டக்குழு அமைக்கப்பட்டு அதன் தலைவராக ஜீவானந்தம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1932 ஜனவரியில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். சிறை அனுபவம் அவரது வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கியமான மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தது. சிறையில் கிடைத்த நட்பு, புத்தகங்கள் எல்லாமே கம்யூனிசம் தொடர்பானவையாகவே இருந்தன. சிறையில் கம்யூனிஸ்ட் நூல்கள் பலவற்றை படித்தார். இதனால் பொதுவுடைமைச் சிந்தனைகளின் பால் ஈர்க்கப்பட்டார். காங்கிரஸ்காரரான ஜீவானந்தம் கொள்கை அளவில் ஒரு பொதுவுடைமைவாதியாக உருமாறி இருந்தார்.

சிறையில் இருந்து வெளிவந்த ஜீவானந்தம், ஈ.வெ.ரா. நடத்திய 'விடுதலை' பத்திரிகையில் கட்டுரைகள் எழுத ஆரம்பித்தார். இச்சமயத்தில் சுயமரியாதை இயக்கம், 'சமதரமக்கட்சி' என்ற பெயரில் அரசியல் பிரிவு ஒன்றை ஆரம்பித்து சிங்காரவேலவர் தலைமையில் மாநாட்டை முதன் முறையாக நடத்தியது. அதில் ஜீவானந்தமும் கலந்து கொண்டார். சிங்காரவேலருடன் ஏற்பட்ட தொடர்பு காரணமாக அருடைய வீட்டுக்குச் சென்று சோஷலிச, கம்யூனிஸ, நாத்திகப் புத்தகங்களைப் பெற்றுப் படிக்கலானார். படிப்பு ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினால் கம்யூனிஸ்டாக மாறினார்.

1933-ல் சென்னை எழும்பூரில் நடைபெற்ற நாத்திகர்கள் மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட ஜீவானந்தம் தொடர்ந்து நாத்திகப் பிரசாரத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் சுமார் இருநூறு பாடல்களைச் சொந்தமாக எழுதினார். பக்தசிங், தான் நாத்திகராக மாறியது குறித்த புத்தகம் ஒன்றை எழுதியிருந்தார். அதை ஜீவானந்தம் 'நான் ஏன் நாத்திகனானேன்?' என்று தமிழில் மொழிபெயர்த்து ஈ.வெ.ரா.வின் உதவியுடன் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். ஆங்கில அரசாங்கம் ஜீவானந்தத்தையும், ஈ.வெ.ரா.வையும் கைது செய்து சிறையில் அடைத்தது. புத்தகம் எழுதியதற்காக, தமிழ்நாட்டில் சிறை சென்ற முதல் ஆள் ஜீவானந்தம்தான்.

ஜீவானந்தம் தமது சோஷலிசப் பிரசாரக் கட்டுரைகள் அனைத்தையுமே குடியரசு, புரட்சி, பகுத்தறிவு போன்ற பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்தார். 1934-ல் ஆங்கில அரசு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை சட்டவிரோத அமைப்பு என அறிவித்து அதற்குத் தடையும் விதித்தது. சென்னை ராஜதானி நாத்திகர்கள் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டு அதன் செயலாளராக ஜீவானந்தம் இருந்து, சங்கத்தின் கொள்கைகளை 'சமதர்மம்' பத்திரிகையில் பிரசுரம் செய்தார். அப்பத்திரிகைக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது.

ராமமூர்த்தியுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பு காரணமாக, காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்துகொண்டார் ஜீவானந்தம். கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் சிங்காரவேலரின் அழைப்பை ஏற்று சுயமரியாதைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது கைதுசெய்யப்பட்டார். அப்போது பகத்சிங்கின் நெருங்கிய தோழர்களான பூதகேஸ்வரதத், குந்தர்லால் ஆகியோரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பினால் சோஷலிசம், கம்யூனிஸம், சோவியத் யூனியன் பற்றிய பல விடயங்களைத் தெரிந்து கொண்டார்.

1934-ல் 'தொழிலாளர் பாதுகாப்புச் சங்கம், சென்னையில் நிறுவப்பட்டது. இச்சங்கத்தினருடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஜீவானந்தம் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் தடம் பதித்துத் தொடர்ந்து தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில்பங்குகொள்ளத்தொடங்கினார். இளைஞர்கள் சமதர்மப் புரட்சிப் பாதையில் அணிதிரள வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து 'சுயமரியாதை சமதர்மக் கட்சி' என்ற பெயரில் புதிய கட்சியொன்றினை ஆரம்பித்து அதன் பொதுச் செயலாளராகவும் செயற்பட்டார்.

இந்தியாவை சுதந்திரம் அடைய வைப்பதே முக்கியம் என்று எஸ்.ஏ.டாங்கே கூறிய கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, சுயமரியாதை சமதர்மக் கட்சியைக் கலைத்துவிட்டு, காங்கிரஸ் மகா சபையிலும், காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் கட்சியிலும் இணைந்து, சேலத்தில் நடைபெற்ற முதல் மாநாட்டில் அதன் முதல் பொதுச் செயலாளராக ஜீவானந்தம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்.

தொழிலாளர் தொடர்பான விவகாரங்களிலும் போராட்டங்களிலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட ஜீவானந்தத்திற்கு தொழிலாளர் மத்தியில் மிகுந்த செல்வாக்கு ஏற்பட்டது. தொழிலாளர்களின் குரலை எதிரொலிப்பதற்காக 'ஜனசக்தி' என்னும் பத்திரிகையை ஆரம்பித்த ஜீவா அதன் ஆசிரியராகச் செயற்பட்டார். ஏராளமான கம்யூனிஸ்டுகள் கைதாகிக் சிறை சென்றதால் பத்திரிகைகையத் தொடர்ந்து நடத்துவதில் சிக்கல் ஏற்பட்டது.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் மீது விதிக்கப் பட்டிருந்த தடையை அரசாங்கம் நீக்கிக் கொண்ட மையால், ஏராளமாகச் சிறை வைக்கப்பட்ட கம்யூனிஸ்டுகள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். ஜீவாவை நாடுகடத்திதிருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் உள்ள அவரது சொந்த ஊரான பூதப்பாண்டிக்கு அனுப்பிவைத்தது. அங்கு சென்ற ஜீவா தொழிலாளர் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டார்.

1952-ல் சென்னை மாகாணச் சட்டமன்றத் தேர்தலில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வேட்பாளராக வண்ணாரப்பேட்டைத் தொகுதியில் ஜீவா போட்டியிட்டார். ஜீவாவுக்கு ஆதரவாக ஈ.வெ. ரா, திரு.வி.க, எம்.ஆர்.ராதா ஆகியோர் பிரசாரம் செய்தனர். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பிரசார பீரங்கியாக 'ஜனசக்தி' முக்கிய பங்கு வகித்தது. ஜீவா தான் போட்டியிட்ட தொகுதியில், அவரை எதிர்த்து நின்ற அனைத்து வேட்பாளர்களையும் கட்டுப்பணம் (DEPOSIT) இழக்கச் செய்து வெற்றிவாகை சூடினார்.

சட்டமன்றம் சென்ற ஜீவா அங்கு தமிழிலேயே பேசினார். சட்டமன்றத்தில் முதலமைச்சராக இருந்த ராஜாஜி, மிகப்பெரிய சர்ச்சையை ஏற்படுத்திய 'குலக்கல்வித் திட்டத்தை'க் கொண்டு வந்தார். இத்தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பேசிய ஜீவா ஜனநாயக மரபை ராஜாஜி மீறிவிட்டார். என்று பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டினார். "பெற்றோரின் தொழிலைக் கற்பது, வளரும் தலைமுறையை ஜாதி வட்டத்துக்குள்ளேயே கட்டிவைப்பதுபோல இது சமூக சமத்துவத்திற்கு எதிரான நடவடிக்கை" என்று தமது வாதத்தை ஜீவா எடுத்து வைத்தார். பல கட்சிகளின் ஆதரவினால் ராஜாஜி கொண்டுவந்த மசோதாவைத் தோல்வியடையச் செய்தார்.

தமிழர்களின் பண்பாட்டைப் பாதுகாப்பதோடு, அதனைப் பரப்புவதற்கும் வளர்ப்பதற்கும் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களை ஒன்று படுத்தி ஓர் இலக்கிய அமைப்பை ஏற்படுத்த எண்ணி 1961-ல் கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தை உருவாக்கினார் ஜீவா. நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும், தமது கட்சிக்கும் விசுவாசத்துடன் உழைத்து நின்ற ஜீவா, தமது மொழிக்கும் எழுத்துக்கும் சேவையாற்றிய செம்மலாக இன்றும் மதிக்கப்படுகின்றார். அவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'தாமரை' இலக்கிய இதழ் அவரின் விசுவாசிகளால் தொடர்ந்து வெளிவந்துகொண்டிருக்கிறது.

மனிதகற்றல், கற்பித்தல் ஆகிய ஒன்பது அறிகைக்குள் விரிவான கண்ணோட்டத்துடன் நோக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த நூறு ஆண்டு காலத்தில் உளவியல் துறை மிகப் பரந்த அளவில் வளர்ச்சியடைந்து விஞ்ஞானத்துறையின் முக்கியமான பகுதியாகி, மனிதரின் முன்னேற்றத்தில் ஒரு முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. விஞ்ஞானத் துறையில் கையாளப்படும் பரிசோதனை முறைகள் உளவியல் துறையிலும் புகுத்தப்படலாயின. பரிசோதனையை ஏற்பாடு செய்தல், கருவிகளைப் பயன்படுத்தல், நுணுக்கமாக அவதானம் செய்தல், தரவுகளை ஒழுங்கு படுத்தல், முடிவுகளை அனுமானம் செய்தல், அவற்றைப் பரீட்சித்துச் சரியென நிறுவுதல் ஆகிய விஞ்ஞான முறைகள் பிள்ளை வளர்ப்பு நிலையங்களிலும், பாடசாலைகளிலும், வைத்தியசாலைகளிலும் இன்று கையாளப்படுகின்றன.

இன்றைய உளவியலறிவு நியம உளவியல், பிறழ்நிலை உளவியல், குழந்தை உளவியல், சமூக உளவியல், பிரயோக உளவியல் என்று விசேடமான சில கூறுகளாக ஆய்வாளர்கள் வகுத்துள்ளனர். இவை முறையே மனிதனின் நடத்தை, உளவளர்ச்சி குன்றியவர்களுக்கான மருத்துவம், உடல உள மனவெழுச்சிப் பரப்பு, மனித நடத்தைப் பழக்கவழக்கங்கள், துறைசார்ந்தது மேற்கொள்ளல் என்றவாறு அமைகின்றன.

கல்வியைக் கற்பித்தல் என்ற வகையில் ஒரு ஆசிரியருக்கு அடிப்படைப் பழக்கங்களும் திறன்களும், பரந்த அறிவு, அறிவுசார் திறன்கள், மனவெழுச்சி முதிர்ச்சி, சமூக முதிர்ச்சி என்பவை இருக்கவேண்டும். மாணவர்களின் உள்ளார்ந்த திறன்களை அறிந்து அவற்றை மாணவர்கள் விருத்தி செய்யும் வகையில் ஆசிரியர் உந்து சக்தியாக இருக்க வேண்டும். உடல், உள்ளம், மனவெழுச்சி, அறநெறி ஆகியவற்றில் மாணவர்கள் முழுமையான முதிர்ச்சியைப் பெற வழிவகுப்பதே கல்வியின் குறிக்கோள் ஆகும். கல்வியின் நோக்கங்களில் ஆசிரியர் அக்கறை கொண்டு தனது விசேட திறன்களை வகுப்பறையில் பயன்படுத்திக் கல்வியின் இலக்குகளை அடையுமாறு பணியாற்றுவதிலேயே கற்பித்தலின் வெற்றி பெருமளவு தங்கியுள்ளது.

பரம்பரையும் குழலும் ஒருவரை உருவாக்குகின்றது என்ற கருத்து இன்று ஏற்கப்படுகின்ற போதிலும் அது ஒரு ஆய்வுக்குரிய விடயமாக உள்ளது. குழந்தைப் பருவத்தின் உடலியக்கச் செயல்கள் பயிற்சியைவிட முதிர்ச்சியிலேயே அதிகம் தங்கியுள்ளன. பொருத்தமான முதிர்ச்சி நிலையில் பயிற்சி

அளிப்பதன் மூலம் குறித்த திறன்கள் சிறப்பாக வளர்ச்சியடையும். பிள்ளை போதிய ஆயத்த நிலையை அடைந்த பின்னர் அடிப்படைக் கல்வி விடயங்களைக் கற்பிப்பது நன்று. கற்பதற்கு வசதியான சூழல், அனுபவம், பெற்றோரின் ஊக்குவித்தல் அவர்களுடன் பிள்ளை கொண்ட நல்ல தொடர்புகள், வாசிப்பில் ஈடுபாடு கொண்ட பெற்றோரும், சகோதரரும் உள்ள சூழல் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ள பிள்ளை விரைவில் திறன்களைப் பெற்றுக் கொள்வான்.

வளர்ச்சிக் கோலங்களை நாம் நோக்கும் போது பிள்ளை வளர்ச்சி என்பது முழுமையானதொன்றாகும். அதை உடல் வளர்ச்சி, உளவளர்ச்சி, மனவெழுச்சி வளர்ச்சி, சமூக வளர்ச்சி என்ற நான்கு அம்சங்களாக வகுக்கலாம். பிள்ளைகள் சமூகமயமாதல் வீட்டிலேயே ஆரம்பமாகின்றதெனினும் பாடசாலைக் கல்வி மூலமே திட்டமிடப்பட்ட முறைமையான வெகுசனத் தொடர்புகளும் பிள்ளைகள் நல்ல பொருத்தப்பாடு பெற்று முழு மனிதராக வளர்ச்சிபெற வழிகாட்ட வேண்டும்.

அவர்கள் மொழியின் மூலம் தன் சூழலைப் பற்றிப் பேசவும், சிந்திக்கவும், கடந்தகால எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளையும், கற்பனை உலகையும் புரிந்து கொள்கின்றனர். மேலும் பிறரின் தொடர்புகள் விரிவடைந்து, சூழல் பற்றிய விளக்கமும் அதிகரிக்கும். முதிர்ச்சி, பயிற்சி ஆகிய இரண்டும் மொழிவளர்ச்சிக்கு வேண்டியனவாகின்றன.

பிள்ளைகளின் நுண்மதி வளர்ச்சி என்பது ஒரு பிரச்சினையை விடுவிக்கப் பல காரணிகளையும் பிரமாணங்களையும் சேர்த்துத் தர்க்கித்து முடிவு செய்யும் திறனாகும். ஆரம்பத்தில் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்தாலும் பாடசாலை செல்லும் வயதில் பிரச்சினைகளை விடுவிக்க நுண்முறைகளைப் பயன்படுத்துவர். ஆகவே ஆசிரியரானவர் செயன்முறைப் பிரச்சினைகளையும் பிள்ளைகள் விடுவிக்கும் திறன்களைப் பயன்படுத்தப் போதிய பாடவேலைகளை ஒழுங்கு செய்து நடத்த வேண்டும். முன்கட்டிளமைப் பருவத்தினர் சுதந்திர உணர்வை விரும்புவதனால் தமது செயல்களை யாரும் மேற்பார்வை செய்து குறைகூறுவதை விரும்பமாட்டார்கள். இவ்வகை இயல்புகளை ஆசிரியர் குழுச் செயல்களில் பயன்படுத்தி அவர்கள் திறன்களையும் நாட்டங்களையும் வளர்க்க வேண்டும்.

கட்டிளமைப் பருவம் அடைந்த பிள்ளைகளை மிகுந்த அவதானத்துடன் கண்காணித்து வளர்க்க வேண்டும் என்று பல பெற்றோர்கள் சொல்லிவருவதைக் கேட்டிருக்கின்றோம்.

எதிலும் சுதந்திரத்தை நாடும் போக்கு இப்பருவத்தினரைத் தவறான வழிகளிலும் இட்டுச் செல்லக்கூடும். இவர்களின் மனநிலையை உளவியல் ரீதியில் சிந்திக்கும் ஆசிரியர் அவர்களின் கற்பித்தல் போக்கில் ஒழுக்க முறைமைகளை அவதானத்துடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் இன்றைய கல்வித்திட்டமும் கற்பித்தல், முழுமுயற்சி, பொறுப்பேற்றல், தாமே கண்டறிதல், பிரச்சினை விடுவித்தல், வெளிக்களவேலை ஆகிய கூட்டு முயற்சிகளையே வற்புறுத்துகின்றன.

உளவளர்ச்சியைப் பற்றி எண்ணும்போது, பியாஜேயின் சிந்தனைக் கருத்துக்கள் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளன. பிள்ளைகள் உளவளர்ச்சியின் போது அவர்கள் சிந்திக்கும் திறனும் மனதில் உருவாக்கும் எண்ணக்கருக்களும் பலவயதுகளிலும் வேறுபடுகின்றன. கருத்தறிந்து சிந்தித்துக் கற்றலே கல்வியின் ஆதாரமாகும். எண்ணக்கருக்களைத் தெளிவாக விளங்கிக் கற்பதிலேயே கல்வியின் முன்னேற்றம் தங்கியுள்ளது. எண்ணக்கருக்களைப் பெற்று அவற்றைத் திரளமைப்புகளாக வளர்க்கும் திறனையே சிந்தனை என அழைக்கின்றனர். “எண்ணக்கரு, திரளமைப்பு, சிந்தனைமுறை” ஆகியனபற்றி பியாஜேயின் கருத்துக்கள் அமைந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

மாணவரின் கல்வித்திறமை பற்றி எதிர்கூற நுண்மதிச் சோதனையே சிறந்ததெனக் கருதப்படுகின்றது. பாடசாலையில் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் பல்வேறு திறமைகளுக்கு ஏற்றவாறு மாணவரை வகைப்படுத்திக் கற்பிப்பது சுலபமாகையால் அவர்களை இவ்வாறு வகைப்படுத்த நுண்மதிச் சோதனை உதவுகின்றது. உயர்கல்விக்கு மாணவரைத் தெரிவுசெய்யும் போது, அவர்கள் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தாலும், உயர்ந்த நுண்மதியுடையோரே உயர்கல்விக்குரிய பாடங்களைப் புரிந்து கற்கமுடியும். இத்திறன்களை இனங்காண நுண்மதி சோதனை உதவும். ஒருவரின் கல்விகற்கும் காலம்வரை நுண்மதி வளர்கின்றதென அறியக் கிடக்கின்றது.

இன்றைய உளவியலாளர் மனிதனின் சிந்தனைப் பற்றி மட்டுமன்றி, நடத்தை பற்றியும் ஆராய்கின்றனர். ஒரு பிள்ளை தன் வேலையில் அதிக ஊக்கத்துடன் செயலாற்ற மற் றொரு பிள்ளை சுறுசுறுப்பின்றி மந்தமாகச் செயலாற்றுவதையும் நாம் காணலாம். வளர்ச்சியிலும், திறன்களிலும் தனியாள் வேறுபாடுகள் இருப்பது போலவே ஊக்கலிலும் வேறுபாடுகள் உண்டு. மாணவரின் நடத்தைகளையும், ஊக்கங்களையும் பற்றி ஆசிரியர் நன்கறிந்தவரானால் அவர் சீராகக் கற்பிப்பார். மனிதரின் விளங்குவதற்கு உளவியலாளர் காலத்துக்குக் காலம் கொள்கை

களை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். ஒவ்வொன்றும் ஊக்கலின் சில அம்சங்களையே விளக்குவதை அவதானிக்க முடியும். அண்மைக் காலத்தில் உளவியலாளர் தனியாளுக்கும் சூழலுக்குமுள்ள இடைவினைகளையும் சமூகத் தேவைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மனித ஊக்கலுக்கு விளக்கமளித்துள்ளனர்.

வாழ்க்கையில் நல்ல பொருத்தப்பாட்டுடன் வாழ ஒவ்வொருவரிடமும் செயற்படும் உந்து விசையே ‘தேவை’ எனக் கொள்ளலாம். மனிதனுடைய அத்தியாவசிய தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படும் போது அவன் சலன மின்றி வாழமுடியும். பிள்ளைகளைப் பொறுத் தளவில் அவர்களின் உடலியல் தேவை பூர்த்தியாகாவிட்டால் பாடசாலையில் அவர்கள் நன்றாகக் கற்கமாட்டார்கள். பசி, தாகம், களைப்பு, தூக்கம், சுகவீனம் ஆகியனவற்றுடன் அவர்கள் கற்கமுடியாது. மேலும் பிறரின் நல்லுறவை பெறாத பிள்ளைகள் கல்வியிலும் பின்தங்குவர். எனவே, ஆசிரியராலும் சக மாணவராலும் அன்பு கிடைக்கக்கூடியவாறு பாடசாலைக் கல்வி அமையவேண்டும். பாடசாலையில் மாணவரின் சுயமான திறன்களை விருத்தி செய்ய ஆசிரியர் வசதியளிக்க வேண்டும்.

பிள்ளைகளின் மனவெழுச்சியும் அறிவு வளர்ச்சியும் இணைந்துள்ளன என்பதே ஆய்வு களின் முடிவு. பிள்ளைகளின் சமூக மனவெழுச்சி அறிவு முதிர்ச்சியடைய உதவுவதே கல்வியின் முக்கிய நோக்கமாகும். கல்விசார் பிரச்சினைகள் மனவெழுச்சி சார்ந்தனவாக இருக்கும். எனவே, நல்ல மனவெழுச்சி - சமூகப் பொருத்தப்பாடு பெறும் வகையில் பாடசாலை வேலைகள் அமைவது முக்கியமாகும்.

பேராசிரியர் முனைவர் ச.முத்துலிங்கம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட இந்த நூல், கல்வி கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளில் முனைப்புடன் செயற்படுகின்றவர்கள் மட்டுமன்றி சாதாரண மனிதனும் வாசித்துப் புரிந்துகொள்ளுகின்ற வகையில் இலகுதமிழ் மொழிநடையில் அமைந்துள்ளமை சிறப்பு. அத்தகைய ஒரு அறிவுக் களஞ்சியத்தை மிகவும் சிறப்பான முறையில் வெளிக்கொணர்ந்த சேமமடு பதிப்பக அதிபர் சத்யு.பத்மசீலன் அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. குறுகிய கால எல்லைக்குள் கல்விச் சமுதாயத்துக்கு பயன்தர வல்ல நூறு நூ ல்களை வெளியிட்டுச் சாதனை படைத்ததன் மூலம் சேமமடு பதிப்பகம் பெருமை பெற்று நிற்கின்றது.

நூல் : உலகக் கல்வி வரலாறு

நூல் விமர்சனம்

- தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் -

ஆசிரியர் : பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா
வெளியீடு : சேமமடு பொத்தகசாலை
யுஜி 50 பிப்பிள்ஸ் பார்க்,
கொழும்பு - 11
விலை : ரூபா 250/=

“அறிவுக்கும் அறியாமைக்கும் இடையிலான முரண்பாடு உருவாக்கும் மோதலில் அறியாமை தன்னை மறுத்து அறிவை நோக்கிய மாற்றத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றது. அதுவே கற்றலின் முன்னோக்கிய பாய்ச்சலாகின்றது. சமூகம் என்ற பெருந்தளத்தின் இயல்புடனும், சாராம்சத்துடனும் கல்வியைத் தொடர்புபடுத்தி நோக்காதவிடத்து அதுவேர்களை இழந்து மேலோட்ட நோக்காகவே மாறிவிடும்.”

இதன் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டு, பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா அவர்கள் எழுதிய ‘உலகக்கல்விவரலாறு’ என்னும் நூலை நோக்கலாம் என எண்ணுகின்றேன். கல்வியியல் துறையில் அறிவும் ஆற்றலும் நீண்டகால அனுபவமும் கொண்ட பேராசான் சபா. ஜெயராசா அவர்கள் நீண்டவரலாற்றை உடைய உலகக் கல்வியைப் பற்றி தமிழில் ஒரு நூலைப் படைத்திருப்பது கல்விவரலாற்றில் முதல் முயற்சியாகவே அமைந்துள்ளது. உலகக் கல்வி வரலாறு என்பது பல்வேறு தொகுதிகளில் எழுதப்படவேண்டிய பெரும்பரப்பைக் கொண்டது. இருந்தும் முக்கியமான தகவல்களைத் தாங்கி இந்நூல் கல்வி வரலாற்றின் சில மூலவேர்களுடன், அடிப்படையான தரவுகளையும், கால ஓட்டத்தின் தளமாற்றங்களையும், சுருக்கமாக்கி சிமிழ்நிலை வடிவம் பெற்று வெளிவந்துள்ளது.

நூலாக்கப் பணியில் சாதனை புரிந்துவரும் சேமமடு பதிப்பகம், பேராசிரியர் சபா.

ஜெயராசாவின் இருபது நூல்களை வெளியிட்டு கல்வியுலகின் பாராட்டுகளைப் பெற்ற நிலையில், அதன் தொடர்ச்சியாக “உலகக் கல்வி வரலாறு” என்னும் நூலையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளது.

“உலகக் கல்விவரலாறு தொடர்பாகத் தமிழில் வெளிவரும் முதலாவது ஆக்கமாக இந்நூல் அமைகின்றது. உலகக்கல்வி வரலாற்றில் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்த முக்கியமான பதிவுகளே இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. கல்வி வரலாற்றைத் தொகுத்து நோக்கும் பொழுது, சமூகத்தின் பொருண்மியத் தளத்தில் நிகழும் மாற்றங்கள் கல்வி யாக்கத்தின் மீது நேரடியான செல்வாக்குகளை ஏற்படுத்துகின்றன” என்ற முத்தாப்புடன் நூலாசிரியரின் கூற்று அமைந்துள்ளது.

உலகக் கல்வி வரலாற்றை நூலாசிரியர் “தொல் குடியினரின் கல்வி” தொடக்கம் “இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் கல்வி வளர்ச்சி” வரை பதினாறு தலைப்புகளில் நோக்கியுள்ளார். தொல் சமூகங்களின் கல்வி முறைமை உணவுதேடல், பாதுகாப்பு, இயற்கையோடு நிகழ்ந்த போராட்டங்கள் முதலியவற்றோடு இணைந்ததாக அமைந்தது. அத்தகைய பண்பாட்டோடு சிறார்களை இணையவைப்பதற்குரிய நடவடிக்கையாகக் கல்வி அமைந்தது. “பார்த்தலும் செய்தலும்” வழியாக அறிவு திரட்டிக் கொள்ளப்பட்டது. உறு பாவனைகள் உருவாக்கம் பெற்றன. சடங்குகள் வழியாக அறிவும் அனுபவங்களும் கையளிக்கப்பட்டன. சடங்குகள் கூட்டு வாழ்க்கையின் இயல்பையும் கூட்டு அழகியலின் இயல்பையும் வெளிப்படுத்தின.

2010 ஆம் ஆண்டு எழுதப்பெற்றது.

வேட்டையாடுதல், மீன்படித்தல், தொன்மையான பயிற்செய்கை முறைமை, மந்தைமேய்தல் போன்றவற்றால் ஓரிடத்திற் பெறப்பட்ட அறிவையும் அனுபவத்தையும் பிறிதோர் இடத்திலே பிரயோகிக்கும் 'கற்றல் இடமாற்றல்' என்பதும் பொதுமையாக்கல் என்பதும் தொன்மையான வாழ்நிலை அனுபவங்கள் வாயிலாக வளர்ச்சி கொள்ளலாயின, வாழ்நிலை அனுபவங்கள் தோற்றுவித்த பன்முகப் பாங்கான எழுச்சிகள் கலை வடிவங்களின் பன்முகமான தோற்றப்பாடுகளுக்கு இட்டுச் சென்றன. ஒலிகள் வாயிலாக இசையும், சைகைகள் வழியான தொடர்பாடலும் வளர்ச்சியுற்றன. கல்வி வளர்ச்சியும் தொடர்பாடல் வளர்ச்சியும் ஒன்றிணைந்த செயற்பாடுகளாகும்.

தொன்மையான கல்விச் செயற்பாடுகளுக்கு வழிபாட்டு முறைகளும், சடங்குகளும் உருவநிலைக் குறியீடுகள் வாயிலான பெரும் செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தின. வரலாற்று நோக்கிலே பார்க்கும் பொழுது தொன்மையான சடங்குகள் வழியாகவும், தொன்மையான வழிபாட்டு வழியாகவுமே ஆசிரியத்துவம் தோற்றம் பெற்றுள்ளமையைக் கண்டுகொள்ள முடியும். கற்றல் கற்பித்தலை ஆரம்பித்தலே சடங்கு வழியான இணைப்பை கொண்டேயாகும்.

உலகின் தொன்மையான கிரேக்க நாகரீகம் கி.மு. 3000 தொடக்கம் கி.மு. 2000 வரை சிறப்புப் பெற்று இருந்தது. அவ்வாறான பெரும் நாகரீகத்தின் தொடர்ச்சியும், வளர்ச்சிமாக கிரேக்கக் கல்வி மரபு வளர்ச்சியடைந்தது. தனிமனித உடற்பலத்தை ஊக்குவிக்கும் ஒரு செயற்பாடாக ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்கள் கி.மு. 776 ஆம் ஆண்டு அளவில் தோற்றம் பெற்றன. கி.மு. 550 களிலே ஸ்பாட்டா நகரின் கல்வி முறைபற்றி கிடைத்துள்ள சான்றுகழின் படி கல்விக்கு அரசே முற்றிலும் பொறுப்புடையதாக இருந்தது. ஆளுவோர் தமது ஆட்சியைப் பலப்படுத்தவும் வலுப்படுத்தவும் வல்ல உடற்பலம் மிக்க போராளிகளை கல்வி வாயிலாக உருவாக்க

முனைந்தனர். ஏதென்ஸ் நகரக் கல்வியைப் பொறுத்தளவில் அது ஆட்சி அதிகாரத்தையும் பிரபுக்களின் பலத்தையும் நிலைநிறுத்தி நின்றது. உரையாடல் முறை, வினா - விடை முறை என்பவற்றைக் கற்பித்தலிலே பயன்படுத்தினர்.

சோக்கிரடீஸ் (கி.மு. 470 -கி.மு. 399) அவர்களைத் தொடர்ந்து கிரேக்கக் கல்வியை பிளேட்டோ, ஐசோகிரட், அரிஸ்ரோட்டில் ஆகியோர் முன்னெடுத்தனர். பிளேட்டோ, சோக்கிரடீஸின் கருத்து முதல் வாதத்தை அடியொற்றி, கல்வி வாயிலாக உருவாக்கம்பெறும் உயர்ந்த அறிவாற்றல் மிக்கவர்களிடமே ஆட்சி அதிகாரம் கையளிக்கப்படல் வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தினார். கிரேக்க கல்வியூடே தான் துன்பியல், இன்பியல் என்ற நாடக மரபுகளும், அழகியல் பற்றிய சிந்தனைகளும் வளர்ச்சியடைந்தன. தனிமனித நோக்கு அரசு அதிகாரங்களைக் கட்டிக்காத்து வலுப்படுத்துதல், அதிகாரமுனைப்பை முன்னெடுக்கும் போர் வீரர்களை உருவாக்குதல், தத்துவஞானிகளை உருவாக்குதல் முதலியவை கிரேக்க கல்வி ஏற்பாடுகளில் ஆழப்பதிந்து இருந்தன. "சீன நாகரீகத்துக் கல்வி" பற்றிச் சொல்லவந்த நூலாசிரியர் "உலகின் தொன்மையான நாகரிகத்தைக் கொண்ட சீனாவில் கி.மு. நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மொழிக்குரிய எழுத்துக்களைக் கண்டறிந்து விட்டார்கள். பொருளாதாரச் செயற்பாடுகள் மாற்றமுறும் பொழுது அவை கல்வியிலே நேரடியாகப் பிரதிபலிக்கும் என்பதை சீன வரலாறு துல்லியமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மேலும் பௌத்த சமயத்தின் வருகையோடு சீனாவின் கல்வியிலே அதனோடிணைந்த மாற்றங்கள் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின என்கிறார்.

ரோமானியர்கள் குடும்பக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் வளங்கினார். சிறாரின் கல்வி மற்றும் ஒழுக்க வளர்ச்சியிலே தாய் தந்தை முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்பட்டது. கிரேக்க மொழியும் இலத்தீன் மொழியும் அவர்களது கல்வியிலே சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன. தொல்சீர்

தமிழகக் கல்வி என்று கூறவந்த ஆசிரியர் “குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல், பாலை என்ற வாழ்விட இயற்கை இயல்புகளும் கல்வியிலே செல்வாக்குச் செலுத்தின. தொன்மையான தமிழக கல்வியிலும் போர்க்கலைப் பண்பு காணப்பட்டது. கல்வியின் ஒரு சிறப்பார்ந்த செயற்பாடாக அமைவது சமூக அசைவியத்தை அல்லது சமூக நகர்வை ஏற்படுத்துதலாகும். கல்வி ஏற்பாட்டின் கூறுகளாக ஓவியமும் சிற்பமும் அமைந்திருந்தன. அழகியற் கல்வியிலே கூத்தும், ஆடலும் நேரடியான தொடர்பை ஏற்படுத்தி நிற்க, தொன்மையான கல்விச் செயற்பாடுகளில் இசை கற்பித்தலும் கற்றலும் சுவைப்பும் இடம் பெற்றிருந்தமை அகிலப் பொதுப்பண்பாகக் காணப்படுகின்றது.”

“என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழர்களின் பொருளாதார வாழ்வோடும் சமூக வாழ்வோடும் இணைந்த பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியோடு நிறைந்த கூறாகக் கல்விச் செயற்பாடு இடம் பெற்று வந்துள்ளது.

வேத உபநிடதக் காலக்கல்வி என்று சொல்லும்போது நிலவுடமை அரசு நிலைபேறு கொண்ட காலப்பகுதியாகவும், அதனை உறுதி பெறச் செய்து வலுவாக்க வருணப் பாகுபாட்டை நிலைநிறுத்திய காலப்பகுதியாகவும் அவற்றைப் பராமரித்து உறுதிபெறச் செய்வதற்குரிய கல்வி முறைமையைக் கட்டமைப்புச் செய்த காலப்பகுதியாகவும் வேத உபநிட காலம் அமைந்துள்ளது. பயிர்த்தொழிலும், வர்த்தகமும் என்ற பொருண்மியத் தளத்திலே வேதகாலக்கல்வி உருவாக்கம் பெற்றிருந்தது. வேத உபநிடத காலச் சிந்தனைகளும், கல்வி நோக்கங்களும் இந்துக் கல்வி மரபிலே இன்றுவரை தொடர்ந்த வண்ணமுள்ளன.

‘பௌத்த கல்வி வளர்ச்சி’ பற்றிக் குறிப்பிடுவதாயின், பௌத்த சிந்தனைகள் தூர கிழக்குவரை பரவி உலகக் கல்வியில் இன்றுவரை செல்வாக்குகளை விளைவிக்கின்றன. புத்தரின் உபதேசம் பெற்ற மாணாக்கர்கள் அவரின் சிந்தனையை ‘திரிபீடகம்’ எனத்தந்தனர். புத்தரின்

போதனைகள் உலகக் கல்விச் சிந்தனைகளிலே தொடர்ச்சியான செல்வாக்குகளை ஏற்படுத்திய வண்ணம் உள்ளன. மனித சிந்தனைகளை நெறிப்படுத்தித் துன்பத்திலிருந்து விடுபட வைப்பதற்குக் கல்வியே துணை நிற்கும். என்பது புத்தரின் தரிசனங்களுடாக வலியுறுத்தப் படுகின்றது. ‘கிறிஸ்தவ கல்வி வளர்ச்சி’ பற்றி நோக்கும் போது கிறிஸ்தவர்கள் வேதாகமப் பாடசாலைகளை உருவாக்கி வளமான கல்வியைக் கற்றுக்கொள்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர். குருமார்கள் அறிவாற்றல் பெற்றவர்களாகவும் ஒழுக்க மேம்பாடுடையவர்களாகவும் வளர்ச்சி யடைவதற்கு அக்காலத்தைய கல்வி நடவடிக்கைகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டன. ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்படத் தொடங்கிய குடிப் பெருக்கத் தினூடே கிறிஸ்தவ மதப்பரவலும், அதற்குரிய கல்வி முறையும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின.

“இஸ்லாமியக் கல்வி வளர்ச்சி” யானது வரலாற்று வளர்ச்சியில் ஆழ்ந்த தடங்களைப் பதித்த பாரசீக மற்றும் பசாந்தியன் கல்வி மரபுகளோடு இணைந்தும், இஸ்லாத்தை வழுவாது பின்பற்றியும் மேலேழலாயிற்று. இஸ்லாம் கல்விக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கி வரும் மதமாக இருப்பதுடன் அந்த மதத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டுவரும் முற்போக்கான கருத்துக்கள், சகோதரத்துவ நோக்கு அதன் எழுச்சிக்கு மேலும் வலுவூட்டுகின்றது.

‘ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சியும் கல்வியும்’ என்னும் கட்டுரையில், இத்தாலியில் தோற்றம் பெற்ற மறுமலர்ச்சி தொடர்ந்து வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் பரவியதோடு உலகளாவிய நிலையிலே கல்விச்செயற்பாடுகளில் செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தியது. கல்வியின் மீள்நோக்கலையும், மீட்டுருவாக்கம் செய்தலையும் மறுமலர்ச்சி செயற்பாடுகள் முன்னெடுத்தன. முழு நிறைவான மனித வளர்ச்சிக்குரிய கல்வியும் பயிற்சியும் வலியுறுத்தப்படலாயிற்று. மனித ஆற்றலாலே மேம்பட்ட கலைகளையும் காவியங்களையும் உருவாக்க முடியும் என்ற

கருத்தானது செயற்பாட்டு வடிவங்களை எடுக்கலாயிற்று. அறிவின் புதிய பாய்ச்சல்களும் புதிய தேடல்களும் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை உருவாக்கின.

“கல்வி விரிவாக்கற் செயற்பாடுகளின் வளர்ச்சி” என்று சொல்லும் போது 17,18,19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நிகழ்ந்த பல்வேறு வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் கல்விச் செயற்பாடுகளின் பரந்துபட்ட செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தன. அறிவுப் பெருக்கால் நிகழ்த்தப்பட்ட அறிவியற் கண்டுபிடிப்புக்கள் பொருள் உற்பத்திப் பெருக்கையும் பொருள்வளத்தையும் அதிகரிக்கச் செய்தன. விஞ்ஞான அறிவின் விரைந்த வளர்ச்சி கல்வியின் மேலான நோக்கைச் சமயத்தோடு மட்டும் கட்டுப்படுத்தி விடவில்லை. தருக்க வழியாகவும், நியாயித்தல் வழியாகவும், பகுத்தறிவுடனும் செயற்படும் சமயச்சாரா இலக்குகளும் கல்வியிலே வலியுறுத்தப்படலாயின. கொமீனியஸ், வேல்டேயர், டெனிஸ் கொத்கோல்டு லீசிங், டைடி ரொட், ரூசோ, பெஸ்ரலோசி, புரோபல், கேர்பேட் போன்ற சிந்தனையாளர்கள் இக்காலப் பகுதியில் கல்வி தொடர்பான சிந்தனைகளை முன்வைத்தனர்.

‘இருபதாம் நூற்றாண்டின் கல்வி’ என்று சொல்லும் போது கல்வியின் உச்சநிலை கண்ட காலப்பகுதியாகக் கொள்ளலாம். இருந்தும் நாடுகளுக்கிடையே சனப்பெருக்கம் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டமையும், வறியவர்களுக்கும் செல்வந்தருக்குமிடையேயுள்ள இடைவெளி பொருண்மியத் தளத்திலும் கல்வித்தளத்திலும் விரிவுபெறத் தொடங்கியது. கைத்தொழில், வணிகம், நிர்வாகம் மற்றும் சேவைகளில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி கல்விக்குரிய கேள்வியை அல்லது தேவை நாட்டத்தை அதிகரிக்கச் செய்தது. கல்வி நிறுவனங்களின் பெருக்கம் கற்றோரின் நிரம்பலை அதிகரிக்கச் செய்தது. ஆனால் பணம்படைத்தவர்களாலேயே கல்வியின் நலன்களை மிகையாக அனுபவிக்க முடிந்தது. 1917 ஆம் ஆண்டின் ரஸ்சியப் புரட்சி அகிலமெங்கும் கல்வியிலே விடுதலை

இயக்கங்களை முன்னெடுக்கத் துணை செய்தது. மார்க்சியம் பற்றிய அறிவைப் பரப்பு விரிவடைந்தது. ஒடுக்குமுறைகளிலிருந்து கல்வியை விடுவிப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகள் விரிவாக்கம் பெற்றன.

1945 ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கம் பெற்ற ஐக்கிய நாடுகள் சபையும், அதன் கீழ் உருவாக்கம் பெற்ற ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, விஞ்ஞான மற்றும் பண்பாட்டு அமையமும் (யுனெஸ்கோ), ஐக்கிய நாடுகள் சிறுவர் நிதியமும் (யுனிசெவ்) ஐக்கிய நாடுகள் பல்கலைக்கழகமும் (யு.என்.யு) உலகளாவிய கல்வி வளர்ச்சியிலே பங்கேற்று வருகின்றன. இலங்கையில் 1944ல் கொண்டுவரப்பட்ட இலவசக் கல்வியும் 1956க்குப் பின் கொண்டுவரப்பட்ட தாய் மொழிக்கல்வியும் முக்கியமானவை. மேலும் இந்த நூலில் பல்கலைக்கழக வரலாறு, கலைத்திட்ட வரலாறு, தொலைக்கல்வி வரலாறு மற்றும் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் கல்வி வளர்ச்சி பற்றியும் ஆராயப்பட்டுள்ளது. உலகமயமாக்கலும் அதனோடிணைந்த சந்தை வளர்ச்சியும் கல்விச் செயற்பாடுகளை நேரடியாகப் பாதிக்கின்றன. எனவே கல்வி ஒரு விற்பனைப் பண்டமாகவும் நுகர்ச்சிப் பண்டமாகவும் மாற்றம்பெற்று வருகின்றது. தற்பொழுது மேற்கிளம்பியுள்ள அறிவுசார் பொருளாதாரமும் சுரண்டும் வர்க்கத்தினருக்கு மேலும் சாதகமான நிலைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தலைக் காணலாம்.

தம்பு சிவாவும் அவர் குடும்பத்தவர்களும்

தம்பு சிவாவும் துணைவியார் ராதாதேவியும்

மனைவி, மகள் மாதுமை, மருமகன் தனுசாந்தன் மற்றும் பேரப்பிள்ளைகள்

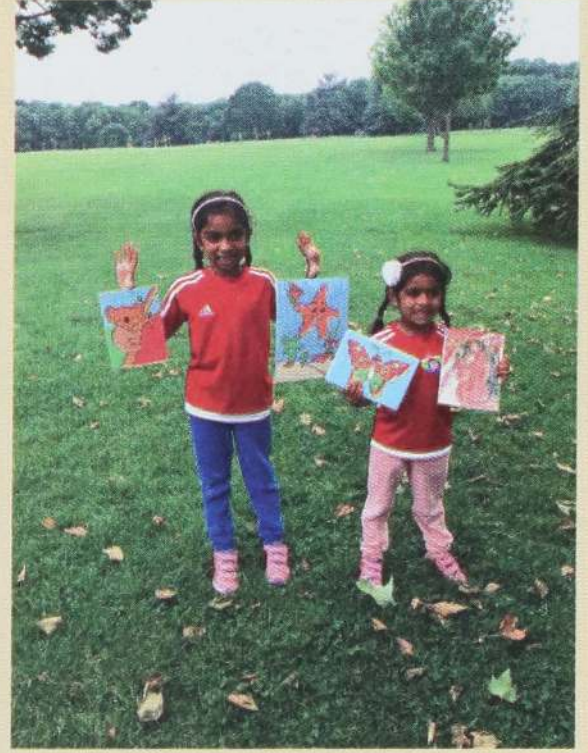
நறுமுகை

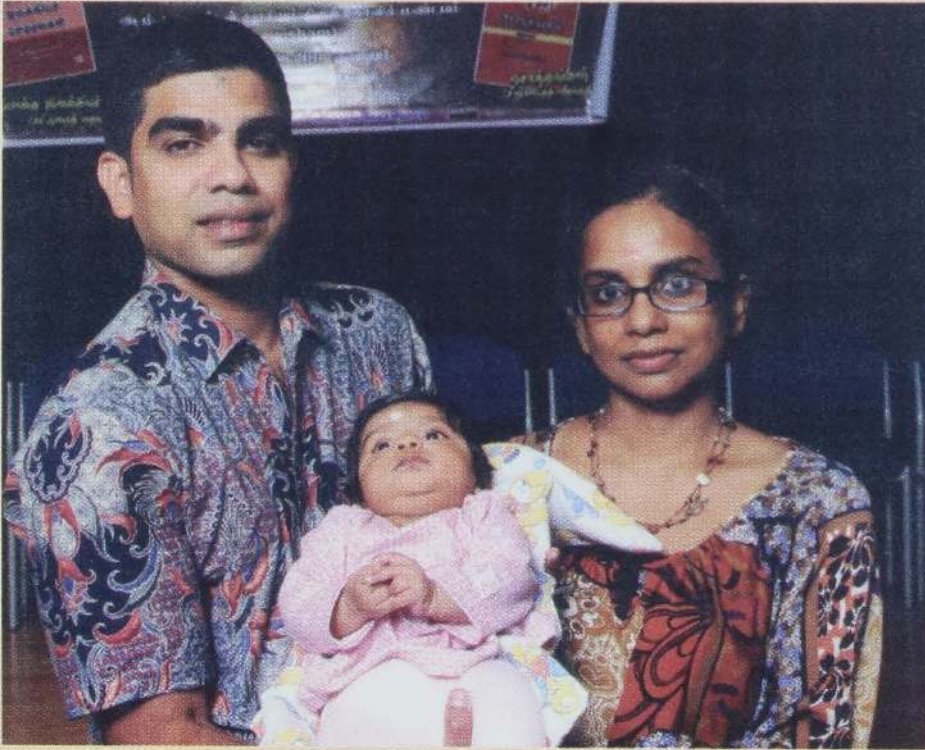
தாமரை

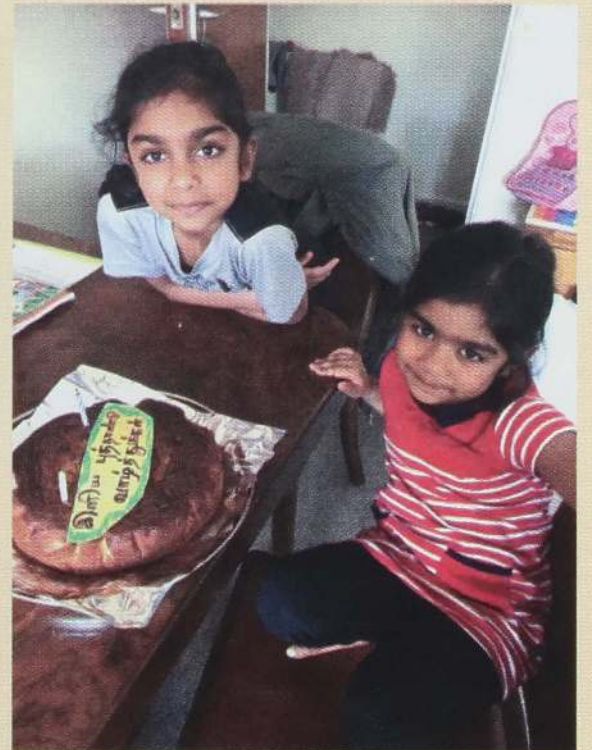
தம்பு சிவா, மனைவி, பேத்தி நறுமுகை

நறுமுகை, தாமரை

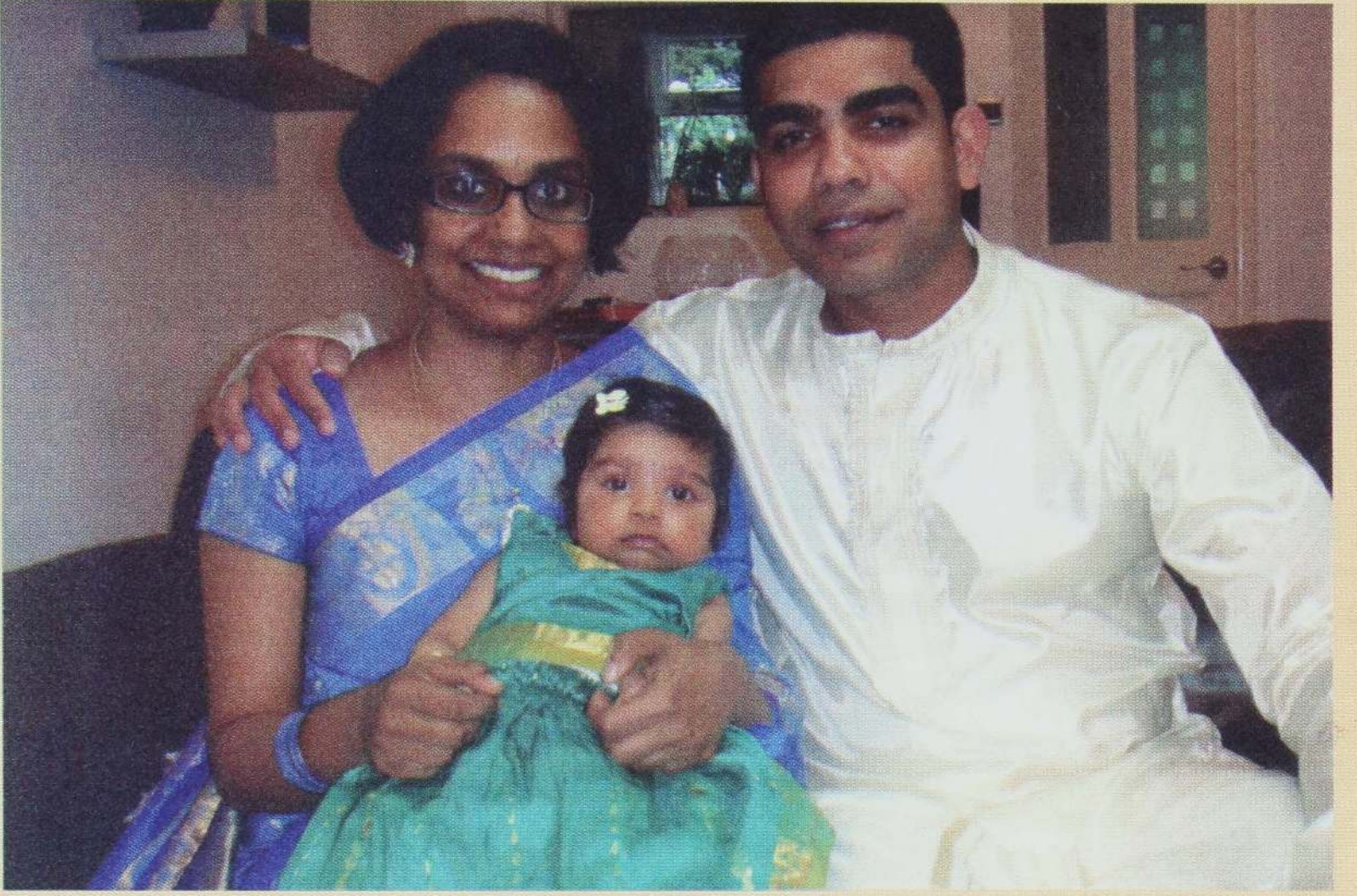
மருமகன், மகள், பேத்தி நறுமுகை

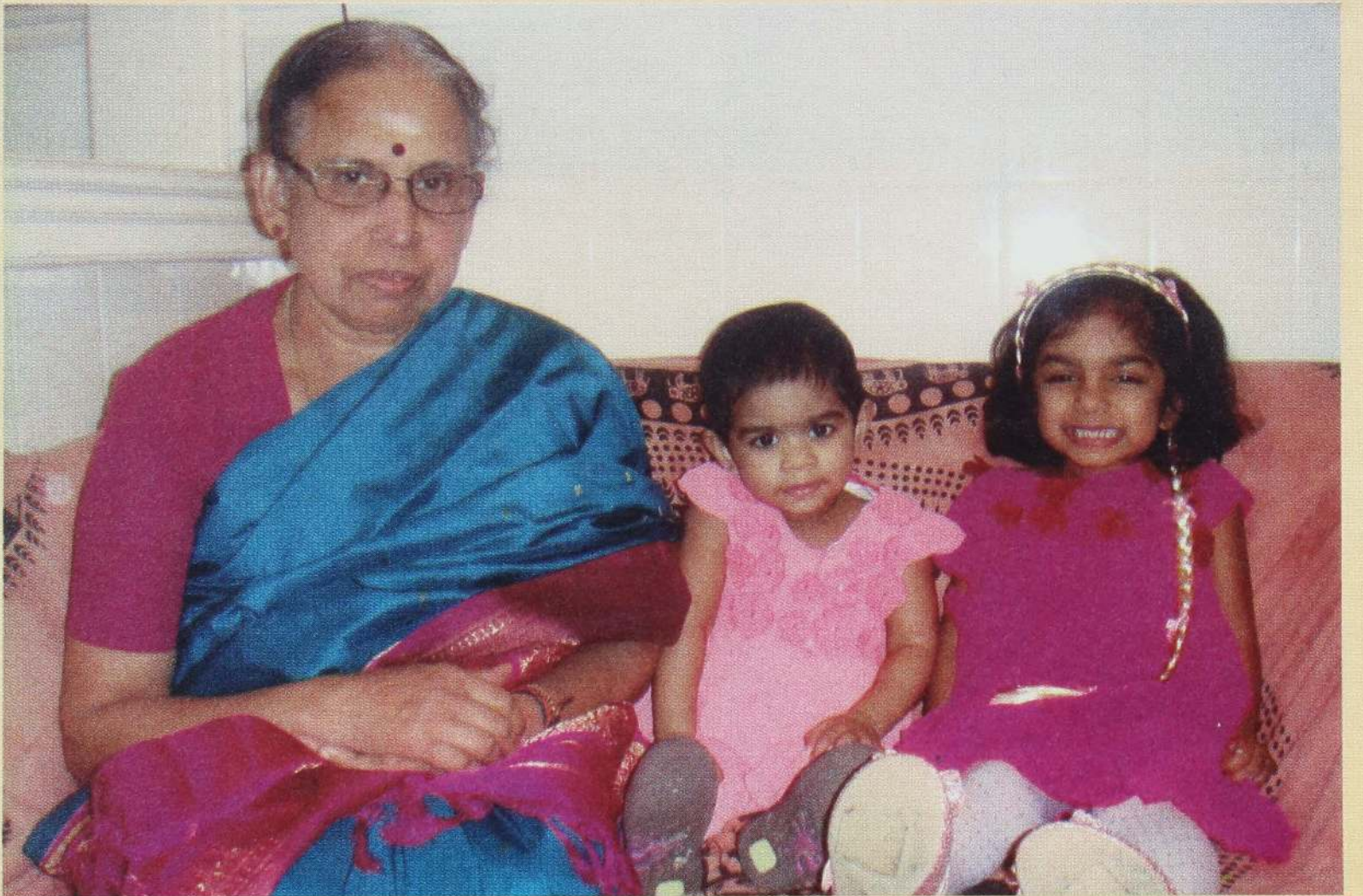
நறுமுகை, தாமரை

தம்பு சிவாவின் இளமைத் தோற்றங்கள்

மகள் மாதும்பை. மருமகன் தனுசாந்தன் பேத்தி நறுமுகை

மனைவி ராதா. நறுமுகை. தாமரை

தம்பு சிவாவின் "சொந்தங்கள்" நூல் வெளியீடு இலண்டனில் நடைபெற்றபோது வவுனியூர் இரா உதயணன் தலைமையுரை ஆற்றுவதையும், விமர்சன உரையாற்றிய எழுத்தாளர் அகஸ்தியரின் மகள் நவஜோதியும், நூலாசிரியரும்

தம்பு சிவா குடும்பம்

தம்பு சிவாவின் பிள்ளைகள் மாதுமை, மாதங்கி சிறு வயதில்

மகள் மாதுமை

இலண்டன் நூல் வெளியீட்டில் மனைவி, மகள், மருமகன், பேத்தி நறுமுகை

தம்பு சிவாவுடன் நறுமுகை, தாமரை

இரா. உதயணன் இலக்கிய விருது விழாவில் எழுத்தாளர் கே. ஆர். டேவிட் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்படுகிறார்.

வவுனியூர் இரா. உதயணன் நூல்வெளியீட்டு விழாவில் சட்ட வல்லுநர் க.மு. தர்மராஜா, "வன்னிவலி" "வலியின் சுமைகள்" ஆகிய இரு நூல்களையும் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்.

கொடகே தேசிய சாகித்திய விருது விழாவில் சிறப்பதியுரை.

கொடகே தேசிய சாகித்திய விருது விழாவில் சிறப்பு அதிதியாகத் தம்பு சிவா.

கொடகே அவர்களால் நூல் வழங்கிக் கௌரவித்தல்.

தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் பெருவிழாவில் "தாயக ஒலி" யின் முதற் பிரதியை புரவரை ஹாசிம் உமர் திரு. ந. கருணை ஆனந்தனிமருந்து பெற்றுக்கொள்கிறார்.

தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் பெருவிழாவில் சான்றோர் பெருமக்கள்

உதயன் பத்திரிகை நிறுவன அதிபர் திரு. ஈ. சரவணபவன் பொன்னாடை போர்த்துக் கௌரவிக்கப்படுகின்றார்.

தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் பெருவிழாவில் "தாயக ஒலி" யின் பிரதியை சட்ட வல்லுநர் க.மு. தர்மராசாவுக்கு திரு. ந. கருணை ஆனந்தன் வழங்குகிறார்.

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்துக் கௌரவிக்கப்படுகின்றார்.

தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார் முத்தமிழ் பெருவிழாவில் "தாயக ஒலி" ஆசிரியர் நன்றியுரை பகர்கிறார்.

கொழுந்து ஆசிரியர் அந்தனி ஜீவா அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்துக் கௌரவிக்கப்படுகின்றார்.

சமூகநலச் செம்மல் ச. இலகுப்பிள்ளை அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்துக் கௌரவிக்கப்படுகின்றார்.

தம்பு சிவாவின் 70ஆவது பிறந்தநாளைக் கொண்டாடும் தடமிழ்ச்சு சங்க அலுவலர்கள்ளுடன் அமிர்தலிங்கம் தம்பதியினர்.

அண்ணா தொழில் அதிபர் திரு. பொ. நடராசாவின் பொன் ஏடு வெளியீட்டு விழாவின் போது விருது வழங்கல்

பட்டயக்கற்கைநெறி பரிசளிப்பு விழாவில் சபையினருடன் தம்பு சிவா, திரு. திருஞானசந்தரம், திருமதி பவானி முகுந்தன், திருமதி சந்திரபவானி பரமசாமி.

இணுவில் மத்திய கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக் கிளையின் வருடாந்தக் கூட்டத்தில் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் நன்றியுரையாற்றுகிறார்.

கலாகூரி திவ்யா சுஜேன் அவர்களின் நடன மாணவிகளுடன் கவிஞர். நடிகர் ஜெயபாலன், திருமதி திவ்யா சுஜேன், தம்பு சிவா.

"தாயக ஒலி" முதற் பிரதியை புரவலர் ஹாசிம் உமர் ஆசிரியரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்கிறார். அருகில் மருத்துவர் தாளிம் அகமது, திரு. கலைஞர் கலைச்செல்வன்.

எழுத்தாளர் சாரல் நாடான் நினைவுப் பேருரையின் போது கொழும்புத் தடமிழ்ச்சு சங்கத் தலைவர் தம்பு சிவா அன்னாரின் படத்துக்கு மாலை அணிவிக்கிறார்.

சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில் திரு. ரவி தடமிழ்வாணன், நண்பர் பறுவதநாதன் சகிதம் தம்பு சிவா தம்பதியினர்.

நாமக்கல் அறக்கட்டளையினரால் ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் வரவேற்கப்படுதல்.

திருச்சி மாவட்ட எழுத்தாளர்கள் சங்கத்தினருடன் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் சந்திப்பு.

ஈழத்துப் பூதநீதேவனார் தமிழ்ப்புலவர் கழகம் ஏற்பாட்டில் இன்று முதல் மூன்று நாட்கள் கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடைபெறவுள்ள 'சிலப்பதிகாரப் பெருவிழா' வில் கலந்து கொள்ள தமிழ் நாட்டில் இருந்து இலங்கை வந்த முனைவர் க.ப. அறவாணன், பேராசிரியை தாயம்மாள் அறவாணன், முனைவர் மு.பி. பாலசுப்பிரமணியம், முனைவர் அ.அறிவு நம்பி ஆகியோருக்கு பம்பலப்பட்டி கிர்ணலண்ட் ஹோட்டலில் கல்வி அமைச்சின் ஓய்வு நிலை மேலதிக செயலாளர் உடுவை தில்லை நடராசா, ஈழத் தாளர் தம்பு-சிவசுப்பிரமணியம், விழா உதவி அமைப்பாளர் வ சிவஜோதி, தமிழ் வேள் கந்தகவாமி ஆகியோர் மாலை அணிவித்து வரவேற்றபின் பிடிக்கப்பட்ட படத் திணை காணலாம்.

களைய தமிழ் தலைக்கியத் தோட்டத்தினால் அறிவிக்கப்பட்ட 2013 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறப்பு கீயல் வீருது பெற, தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு வருகை தந்த மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களை, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க பொதுச் செயலாளர் திரு தம்பு சிவா அவர்கள், பொன்னாடை பூமாலை அணிவித்து வரவேற்பதை காணலாம். அருகே சிங்கள எழுத்தாளர் கமல் பெரேரா, கே.பொன்னுத்துரை, மாவனல்லை மன்கூர், ப.ஆப்பன், தி. ஜானசேகரன்,மேமன்கவி மற்றும் தலைக்கிய நண்பர்கள் காணப்படுகிறார்கள்.

"இணுவில் ஒலி" வெளியீட்டு விழாவில் பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் தம்பதியினர், ஆ. குகமூர்த்தி தம்பதியினர், வ.சிவஜோதி தம்பதியினர் உட்பட எஸ். பாஸ்கரா ஆகியோருடன் ஆசிரியர்.

இரா உதயணன் விருது விழாவில் மொழி பெயர்ப்பாளர் திரு. உபாலி லீராதன் திரு. வே. பிரேமகுமாரிடமிருந்து விருதினைப் பெறுகின்றார்.

"தாயக ஒலி" 25 ஆவது மலர் வெளியீட்டு விழாவில் புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னாள் கிழக்கு மாகாண கௌரவ கல்வி அமைச்சர் எஸ். தண்டாயுதபாணியிடம் இருந்து முதற் பிரதியினைப் பெறுகின்றார்.

வவுனியா இரா. உதயணனின் "வலியின் சுமைகள்", "வன்னிவலி" நூல் வெளியீட்டின் போது புரவலர் ஹாசிம் உமர் முதற்பிரதியைப் பெறுகின்றார்.

கலாகுரி திவ்யா சுரேன் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நிகழ்த்திய நடன நிகழ்ச்சியைக் கௌரவித்து நூல்களை வழங்குகிறார் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம்

"வன்னிவலி" நூலின் பிரதியை பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவிடமிருந்து மருத்துவர் ச. முருகானந்தம் பெற்றுக்கொள்கிறார்.

"தாயக ஒலி" 25 ஆவது மலர் வெளியீட்டு விழாவில் மூத்த ஊடகவியலாளர் ந. வித்தியாதரன் உரையாற்றுகிறார்.

திருகோணமலை பா.உ. இரா சம்பந்தன், கௌரவ அமைச்சர் மனோ கணேசன், திரு.வேலணை வேணியன் ஆகியோரால் கௌரவம்.

அண்ணா தொழிலக அதிபர் பொ. நடராசா வழங்கிய கௌரவம்

சுக வாழ்க்கைப் பேரவை வழங்கிய "ஒப்புரவாளர்" கௌரவம்.

மூத்த ஊடகவியலாளர் T. செந்தில்வேலவர் வழங்கிய கௌரவம்.

வவுனியூர் இரா உதயணன் விருது வழங்கி கௌரவம் செய்கிறார்.

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா வழங்கிய கௌரவம்.

சுழிபுரம் சங்கீதபூஷணம் ச. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் தலைக்கோல் வழங்கிய பின்.

"தாயகஒலி" 25ஆவது மலர் வெளியீட்டுக்கு வருகைதரும் பிரமுகர்களை திரு. சி. சிவலோகநாதனும், திரு. வே. பிரேமகுமாரும் வரவேற்க காத்துநிற்கிறார்கள்.

கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு நூல்களை அன்பளிப்பாக வழங்கியமை.

இலக்கியக் களத்தில் உரையாற்றிய தம்பு சிவாவுக்கு தலைவர் திரு. மு. கதிர்காமநாதன் நூல்கள் வழங்குவதையும், அருகில் நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்கிய திருமதி வசந்தி தயாபரன்

கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய உலகத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் பேராளர் திருமதி நடராசா சான்றிதழ் பெறுவதையும் அருகில் அவர் கணவர் திரு. நடராசாவும் நிற்கிறார்.

தமிழ்ப் பேராசிரியர் சேமு. முகமது அலியுடன் கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்க பிரமுகர்கள்.

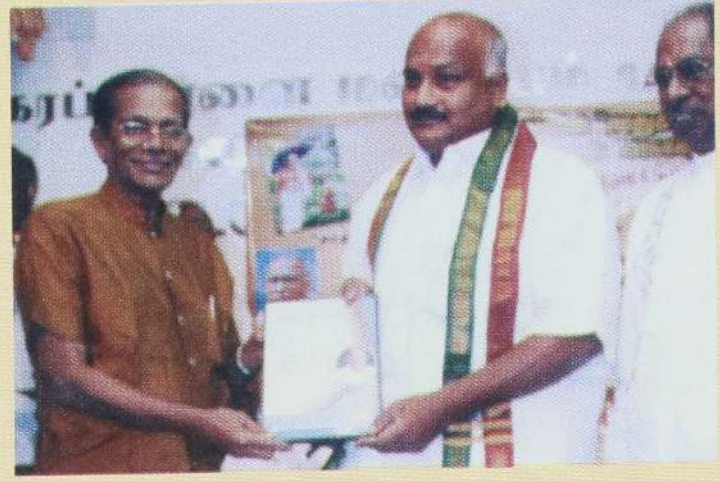
திரு. மு. கதிர்காமநாதனும், தம்பு சிவாவும் கண்காட்சியைப் பார்வையிடுகின்றனர்.

"முதுசம்" வெளியீட்டு விழா மேடையில் திரு. க. தர்மராசாவுடன் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா மற்றும் தம்பு சிவா.

வவுனியூர் இரா. உதயணன் நாமக்கல் கு. சின்னப்பாரதிக்கு விருது வழங்குகிறார்.

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா சேமமடு பொத்தகசாலை அதிபர் சத்ய மத்மசீலனுக்கு விருது வழங்குகிறார்.

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா தம்பு சிவாவுக்கு பொன்னாடை போர்த்துக் கௌரவிக்கின்றார்.

அண்ணா தொழிலதிபர் பொ. நடராசா தம்பு சிவாவுக்கு பொன்னாடை போர்த்துக் கௌரவம் செய்தார்.

திருமதி பத்மா சோமகாந்தனுடன் தம்பு சிவா உலகத்தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டுக் கருத்தரங்கில்.

புத்தக வெளியீட்டில் தம்பு சிவா நூல் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்.

புத்தக வெளியீட்டில் தம்பு சிவா நூல் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்.

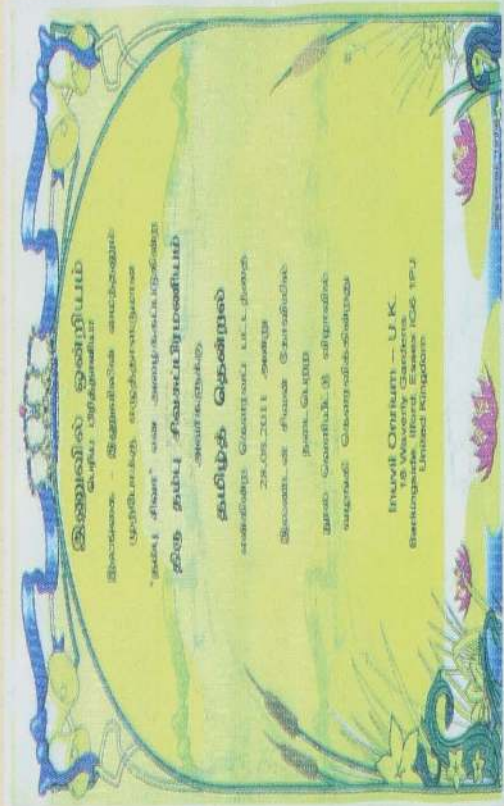
திரு வி. தர்மலிங்கம், திரு. எஸ்.ஜே.ஜெயக்குமார் ஆகியோர் தமிழ்ச் சங்க நூலகத்திற்கு நூல்களை வழங்கினர்.

தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் 2012 இல் கலாநிபரமண அரங்க விருது பெற்றுக்கொள்கிறார்.

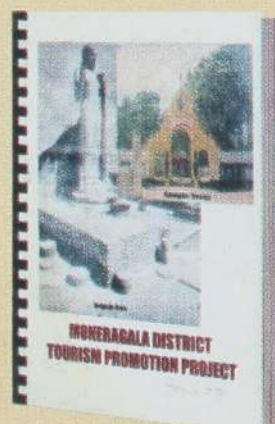
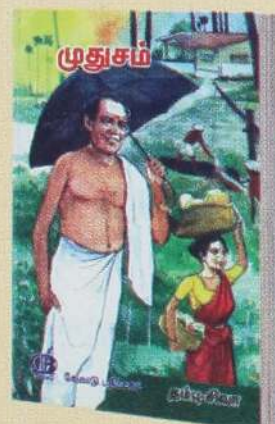
பெரிய பிரித்தானியா இணுவில் ஒன்றியம் இலண்டனில் வழங்கிய "தமிழ்த் தென்றல்" விருதினைப் பெறுகிறார்.

இலண்டனில் நடைபெற்ற "இணுவில் ஒளி-அறிமுக விழாவில் உயிர்மை ஆசிரியர் மனோசபுத்திரனுடன்

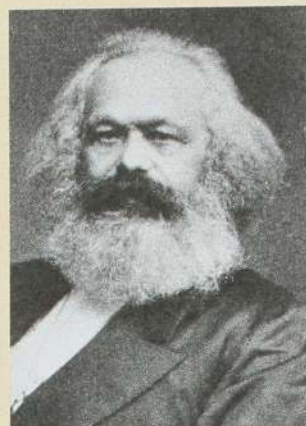
உயிர்மை ஆசிரியர் மனோசபுத்திரனுடன்

தம்பு சிவாவின் படைப்புகள்

மொனராகலை மாவட்ட
சுற்றுலா அபிவிருத்திச்
செயற்திட்ட அறிக்கை

மார்க்ஸியச் சிந்தகையாளர்கள்

கார்ல் மார்க்ஸ்

ஏங்கலஸ்

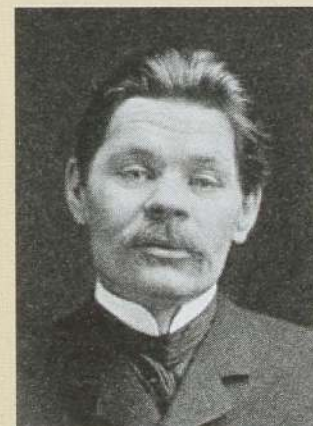
லெனின்

மசே தூங்

பிடல் கஸ்ரோ

மாக்ஸிம் கார்க்கி

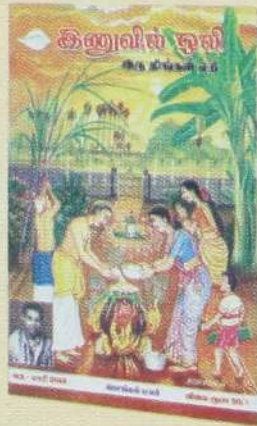

பப்புலோ நெருடா

சே குவேரா

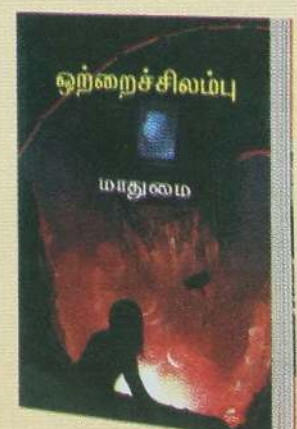
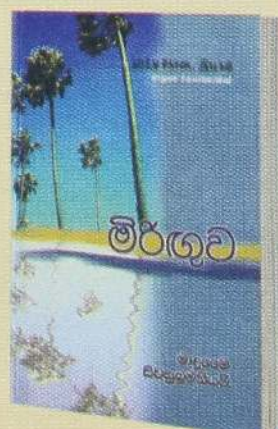
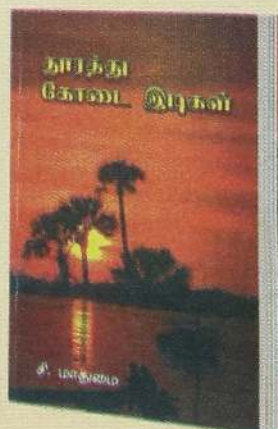
தம்பு சிவாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த சஞ்சிகைகள்

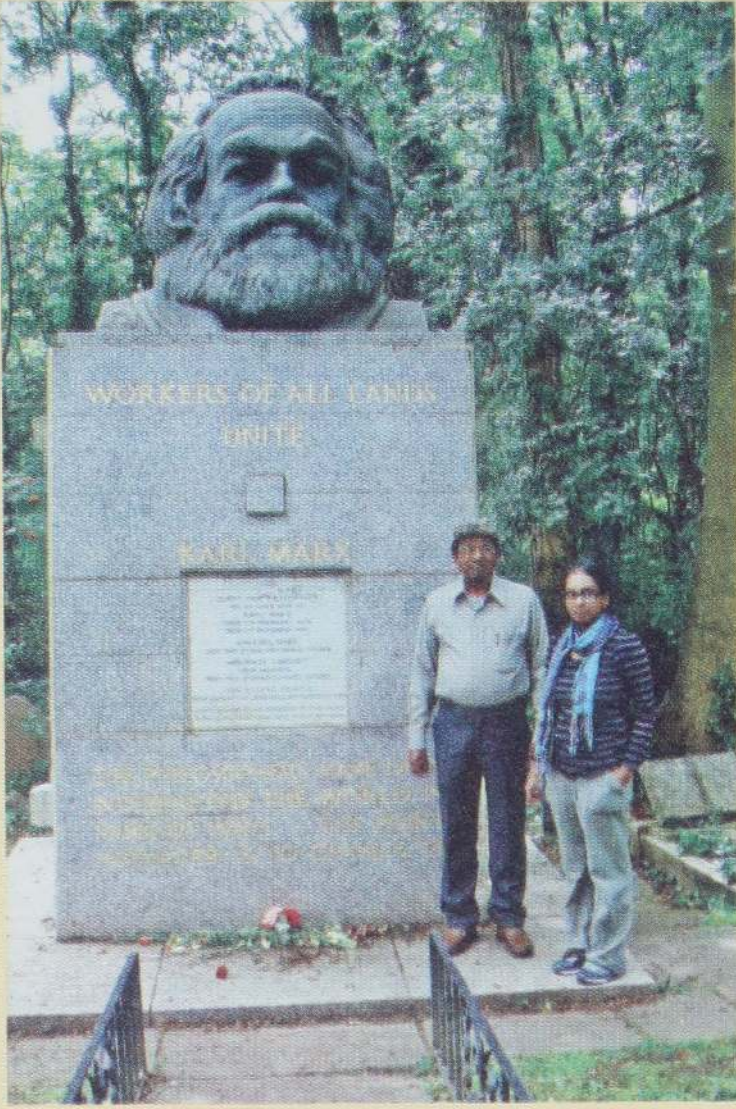

தம்பு சிவாவின் மகள் மாதுமையின் படைப்புகள்

மாதுமை

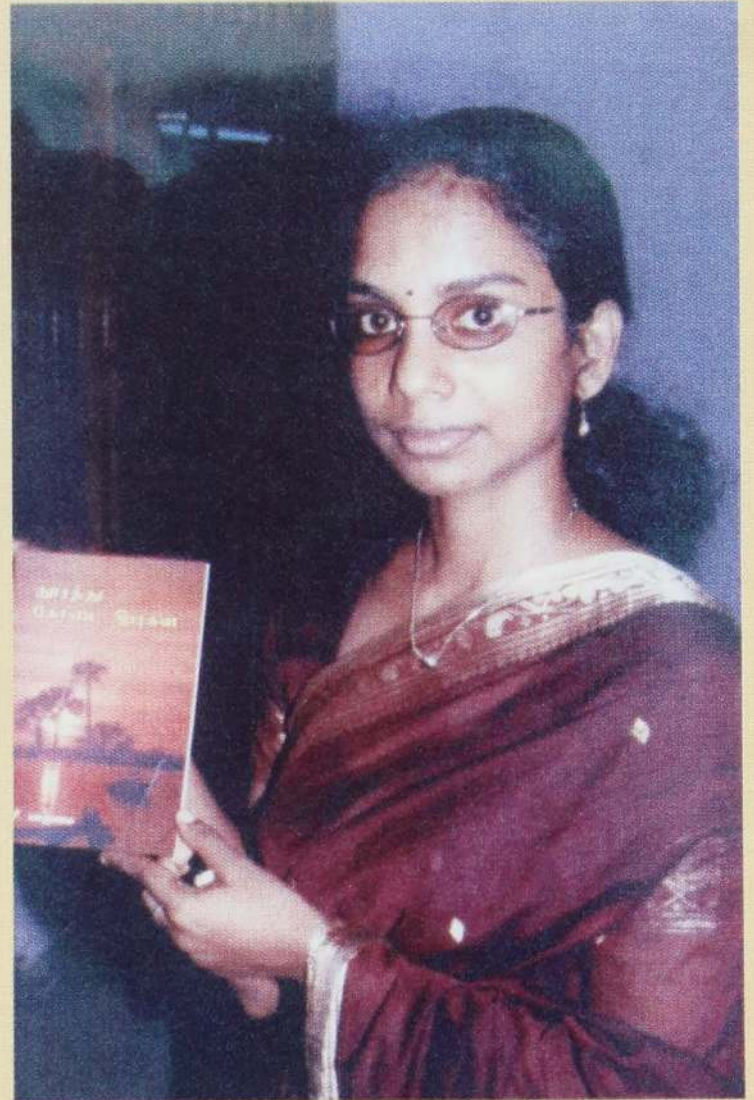
இலண்டன் கார்ல்ஸ்மார்க்ஸ் ஞாபகார்த்த சிலையைத் தரிசித்த தம்பு சிவாவும் மகள் மாதுமையும்.

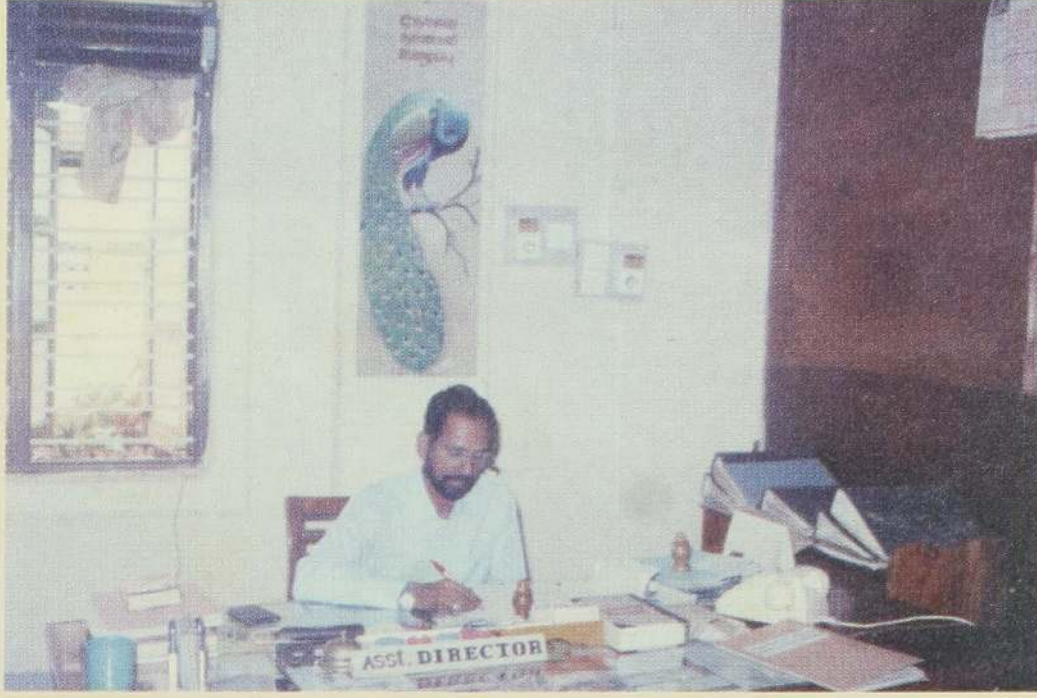
இலண்டன் தைப்பொங்கல் விழாவில் திருவள்ளூர் சிலைக்கு மாலை அணிவிக்கும் மாதுமை.

இளமையில் தம்பு சிவா

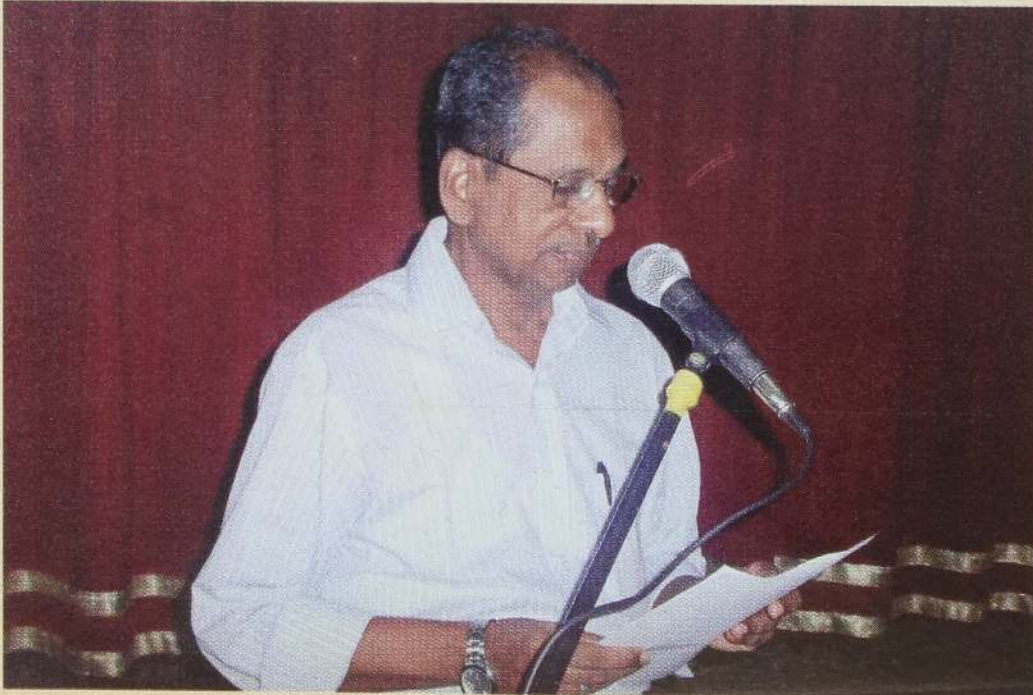
"தூரத்து கோடை இடிகள்" ஆசிரியர் மாதுமை

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணசபையின் பதிப்பகத் திணைக்கள உதவிப்பணிப்பாளராக கடமையில்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நிர்வாக உத்தியோகத்தர் கடமையில்

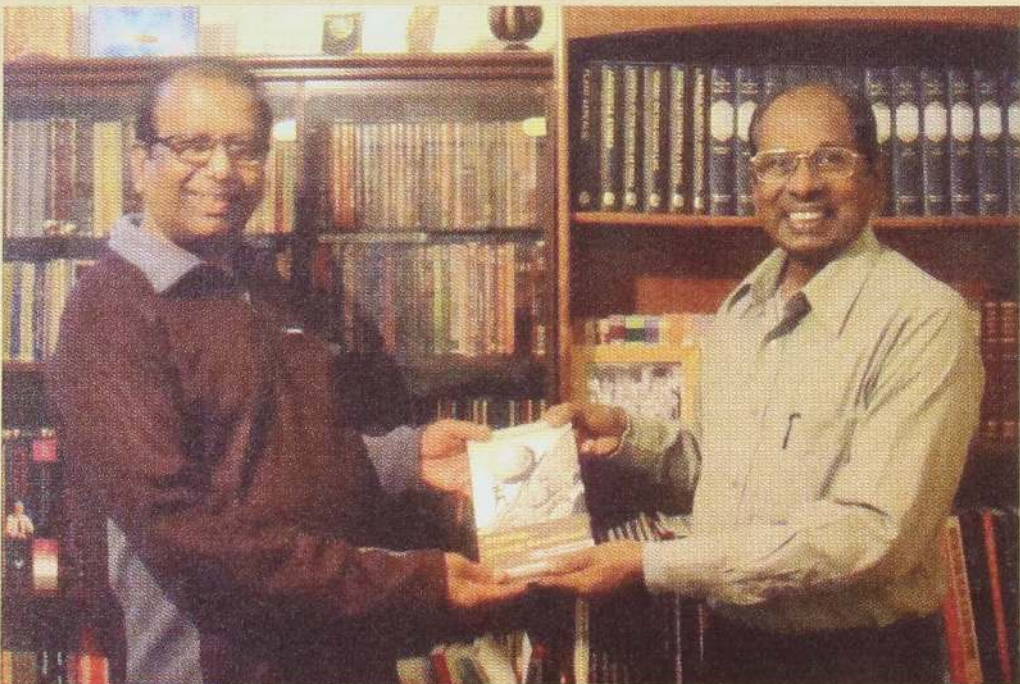
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக

தம்பு சிவாவின் "முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள்" "சொந்தங்கள்" ஆகிய இரு நூல்களும் இந்திய நியூ சென்சுரி புக நிறுவனத்தினரால் அச்சிட்டு சென்னை புத்தக விழாவில் வெளியிட்ட போது, நடிகர் ராஜேஸ் இடமிருந்து பிரபல ஊடகவியலாளர் பிரியதர்சினி முதற் பிரதிகளைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்.

கொழும்பில் நடைபெற்ற சிலப்பதிகாரப் பெருவிழாவில் "சொல்லின் செல்வர்" என்னும் பட்டத்தினை தமிழவேள் இ.க.கந்தசாமி அவர்களின் அனுசரணையுடன் பாண்டிச்சேரி பேராசிரியர் அறிவுநம்பி வழங்கி வைக்கிறார்.

இலண்டன் பரிஸ்டர் S.J. ஜோசேப் அவர்களுக்கு வீ. தனபாலசிங்கம் எழுதிய "ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன்" என்னும் நூலை தம்பு சிவா இலண்டன் அலுவலகத்தில் வழங்குகிறார்.

கொழும்பு உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தில் தம்முடன் கடமையாற்றிய வடபுலத்து நண்பர்களுடன் தம்பு சிவா 1970 இல் எடுத்துக் கொண்ட படம்.

கலாபூஷணம் விருது பெற்ற இணுவில் மண்ணின் சான்றோர்களை இணுவில் திருவூர் ஒன்றியம் (கொழும்பு) நடத்திய விழாவில் கௌரவிப்பு.

கௌரவம் பெற்ற தம்பு சிவா ஏற்புரையை வழங்குகிறார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய சான்றோர் கௌரவிப்பு விழாவில் தம்பு சிவா எழுதிய நூலை திரு. மு. கதிர்காமநாதன் பெற்றுக்கொள்கிறார்.

வலம்புரி கவிதாவட்டம் தம்பு சிவாவை சிறப்பு விருந்தினராக அழைத்த போது.

தம்பு சிவாவின் 70ஆவது பிறந்த தின விழாவில் மருத்துவர் தாளிம் அகமது பரிசில் வழங்குகிறார். அருகில் திரு. ராஜீ பாஸ்கரன், தம்பு சிவாவின் துணைவியார்.

நாமக்கல் கு. சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை இலக்கிய விருது பெற உலக நாடுகளிலிருந்து வந்த எழுத்தாளர்களுடன் தம்பு சிவா.

கம்பன் கழக விழாவில் கவிஞர் ரைய்முல் ஹுசயின் உடன் தம்பு சிவா.

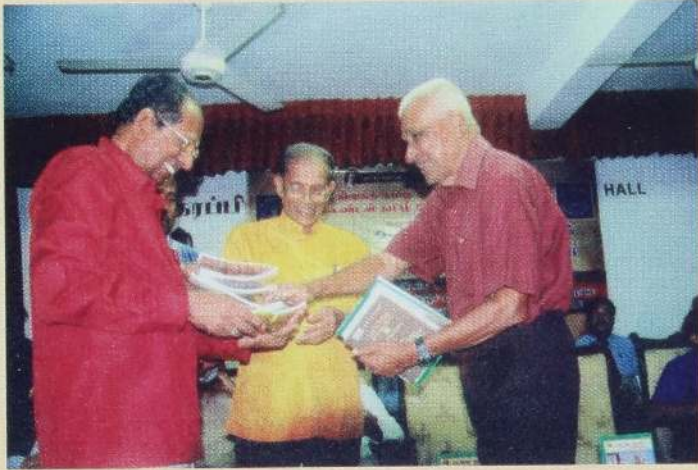
சிங்கள - தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியக் கருத்தரங்கில் தம்பு சிவா.

திரு. திருமதி அமிர்தலிங்கம் தம்பதியினர்
கௌரவிக்கப்படுகின்றனர்.

பேராசிரியர் பாசைப்பிரமணியம் "தாயக ஒலி" யின்
25ஆவது மலரைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்.

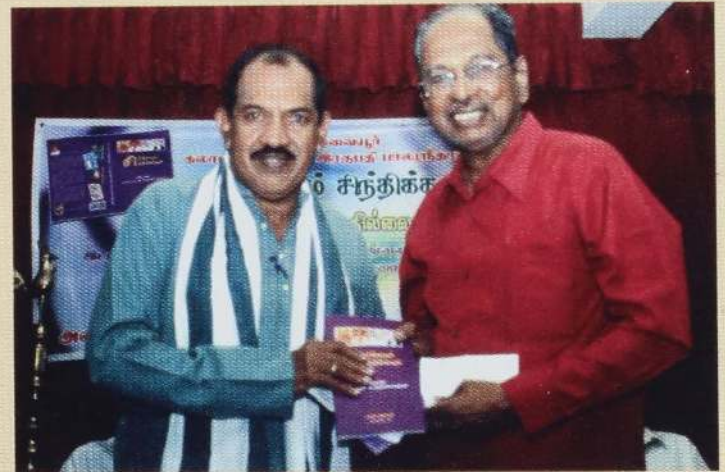
திரு. கே.எஸ். சிவகுமார் "தாயக ஒலி" யின் 25ஆவது
மலரைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்.

திரு. கொடகே கௌரவிக்கப்படுகின்றார்.

திருமதி பி. சொர்ணலதா பேராசிரியரிடமிருந்து
கௌரவம் பெறுகிறார்.

திரு. இரகுபதியின் "சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும்" நூலை
தம்பு சிவா பெற்றுக்கொள்கிறார்.

செல்வி பிரியங்கா ஆன் பிரான்சிஸ், வவுனியூர்
இரா உதயணனிடமிருந்து "வன்னிவலி" என்னும்
நூலைப் பெறுகிறார்.

தமிழ்ச் சங்க "அறிவோர் ஒன்று கூடல்" நிகழ்ச்சியில்
உரையாற்றிய திருமதி ராணி சீதரன் நூல்களைப்
பெறுகிறார். அருகில் திருமதி வசந்தி தயாபரன்.

பேராசிரியர் நா.ஞானக்குமரனின் தொடர் சொற்பொழிவின் போது நூலினை நீதியரசர் ஜே.விஸ்வநாதனுக்குத் தலைவர் வழங்குகிறார்.

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவைக் கௌரவிக்கிறார் பிரதிப் பொலிஸ்மா அதிபர் திரு. கே. அரசரத்தினம்.

தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் சிவா சுப்பிரமணியம் கௌரவம் பெறுகிறார்.

பேராசிரியர் நா.ஞானக்குமரனின் தொடர் சொற்பொழிவின் போது தலைவர் தம்பு சிவா.

பேராசிரியர் எம்.எஸ்.மூக்கையாவுடன் விருதுவிழாவில் சந்திப்பு. அவருக்கு திரு. ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி பாச் அணிவிக்கிறார்.

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க இலக்கியக்களம் நிகழ்வில் எழுத்தாளர் வேதநாயகத்துடன் தலைவர் தம்பு சிவா.

“இணுவில் ஒலி” வெளியீட்டு விழாவில் பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் அவர்கள் திரு. இ. சற்குருநாதனுக்குப் பிரதியை வழங்குகிறார். அருகில் பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன்.

இந்துபோட் இராஜரத்தினத்தின் நினைவுப் பேருரையின் போது தலைமையுரை ஆற்றுகிறார் தம்பு சிவா.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நிறுவுனர் தினம் - 2012

**சங்கச் சான்றோர் விருது
பெற்ற செம்மல்கள்**

தொகுப்பாசிரியர்

சொல்லின் செல்வர் - தமிழ்த்தென்றல்

தம்பு சிவசுப்பிரமணியம்

~ தம்பு சிவா ~

துணைச் செயலாளர்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

வெளியீடு : கற்பகம் இலக்கியச் சோலை, இலங்கை.

பல்வேறு நிகழ்வுகளில் பவளவிழா நாயகன்

நாமக்கல் சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை இலக்கிய விருது விழாவில் அதியுயர் இலக்கிய விருது பெற்ற வவுனியூர் இரா உதயணன், இலக்கிய விருதுகளைப் பெற்ற இலங்கைப் படைப்பாளிகளுடன் முற்போக்கு மூத்த எழுத்தாளர் நாமக்கல் கு. சின்னப்பாரதி.

2012 இல் கலாபூஷண விருதுவிழாவில் தம்பு சிவாவுக்கு அருகில் மூத்த ஊடகவியாளர் திரு. பொ.மாணிக்கவாசகம், நாதஸ்வர வித்துவான் இணுவில் உ. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள்

“சொந்தங்கள்” சிறுகதைத் தொகுதிக்காக நாமக்கல் கு. சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை விருது தினமணி ஆசிரியர் வைத்தியநாதனிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்கிறார். அருகில் சின்னப்பாரதியுடன் அறக்கட்டளை உறுப்பினர்கள்.

கு. சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை

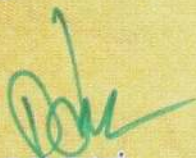
நாமக்கல் - 637 001.

மூன்றாமாண்டு இலக்கியப்பரிசளிப்பு விழா - 2011

நாள் : 02.10.2011, ஞாயிற்றுக்கிழமை

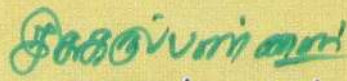
நிகழ்விடம் : செல்வம் பொறியியல் கல்லூரி, நாமக்கல்.

கு. சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளையின் மூன்றாமாண்டு இலக்கியப் பரிசளிப்பு விழாவில் திரு. சிவசுப்ரமணியன் - இலங்கை அவர்கள் தனது “சொந்தங்கள்” எனும் நூலுக்காக சிறப்புப் பரிசு ரூ. 10,000மும் (ரூபாய் பத்தாயிரம் மட்டும்), பாராட்டுச் சான்று மற்றும் நினைவுப் பரிசு பெற்றுள்ளார் என்பதை மகிழ்வுடன் அறிவிக்கின்றோம்.

தலைவர்

டாக்டர். பொ. செல்வராஜ்

துணைத்தலைவர்

சி.க.கருப்பண்ணன்

செயலாளர்

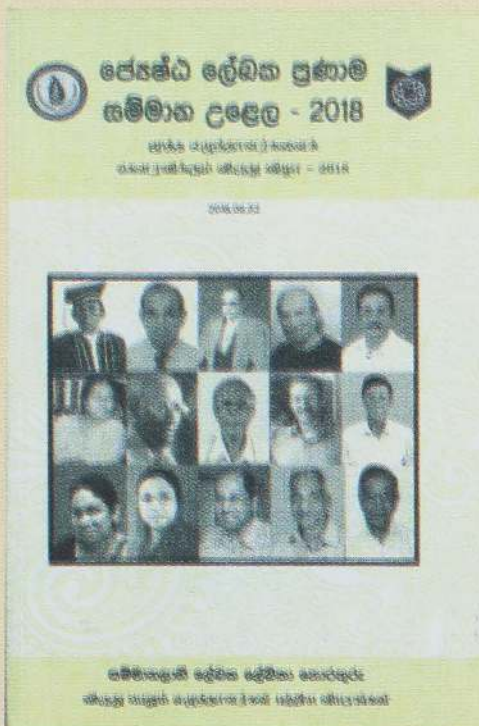
கா. பழனிச்சாமி

கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் விருது 2010 இல் பெற்றுக் கொள்கிறார்.

இலண்டனில் நடைபெற்ற "இங்கிலாந்து மகாராணி எலிசபெத்" நூல் ஆய்வின்போது பெற்ற விருது.

மூத்த எழுத்தாளர்களை கௌரவிக்கும் விருது விழா 2018

நூல் : 'ஒடுக்கப்பட்டோர் கல்வி' மலையகக் கல்வி பற்றிய ஆய்வு

நூல் விமர்சனம்

- த. சிவசுப்பிரமணியம் -

ஆசிரியர் : தை. தனராஜ்
பதிப்பகம்: டெக்னோ பிரின்டர்ஸ்
கொழும்பு - 06
விலை: ரூ.200/=

இலங்கை முற்போக்குக் கலை இலக்கியப் பேரவையின் பன்னிரண்டாவது வெளியீடான 'ஒடுக்கப்பட்டோர் கல்வி' (மலையகக் கல்வி பற்றிய ஆய்வு) என்னும் நூலின் அறிமுக விழா 22.06.2008 அன்று கொழும்பு - பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவன கேட்போர் கூடத்தில் மூத்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் நீர்வை பொன்னையன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வி பீடத்தில் முதுநிலை விரிவுரையாளராக பணிபுரியும் தை. தனராஜ் கல்விப் புலத்தில் நான்கு தசாப்தகால அனுபவத்தைக் கொண்டவர். அவர் தமது அறிவுப் புலத்தில் நின்று கொண்டு மலையகம் சார்ந்த கல்வி பற்றிய யதார்த்த நிலைப்பாட்டை 'ஒடுக்கப்பட்டோர் கல்வி' என்னும் பொருளிடையான நூலைத் தந்துள்ளார். பேராசான் கம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசன் நினைவுப் போரையே நூலுருப் பெற்றுள்ளது.

தலைவர் நீர்வை பொன்னையன் தலைமையுரையில் கூறியவை வருமாறு :-

“இலங்கையைப் பொறுத்தளவில் உழைக்கும் மக்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தினருக்கு அன்று தொட்டு இன்று வரை கல்வி மறுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இலவசக் கல்வி வந்த போதிலும் எல்லோருக்குமான முறையான கல்வி கிடைக்கின்றதா?

மலையகத்தில் ஒரு சிலர் கல்வி கற்று வந்தாலும் 90 சதவீதமான மக்களுக்குக் கல்வி கிடைக்கவில்லை. மலையகத்தில் மட்டுமல்ல

இலங்கை முழுவதிலும் இதே நிலைதான் இன்றும் உள்ளது.

நான் கல்வி கற்கும் காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கல்வி சீராகக் கிடைக்கவில்லை. ஒடுக்குமுறை காரணமாக கல்வி கற்பதற்கு அம்மக்கள் பல இன்னல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. உழைக்கும் வர்க்கமக்கள் கல்வியைப் பெறமுடியவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தில் இடது சாரிகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகப் போராடினார்கள். அதில் முன்னின்று உழைத்தவர் கார்த்திகேசன் மாஸ்டர், அவருடன் நாங்களும் ஈடுபட்டுப் போராடினோம்” இவ்வாறு அவர் குறிப்பிட்டார்.

தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து ஆய்வுரைகள் இடம் பெற்றன. முதலில் தர்ஹா நகர் தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி விரிவுரையாளர் திரு. நா. இரவீந்திரன் ஆய்வுரை நிகழ்த்துகையில் கூறியவை வருமாறு :-

“இந்நூல் ஒடுக்கப்பட்ட மலையக மக்களின் கல்விபற்றியதாகும். இதில் இருக்கும் உபதலைப்புகளைப் பற்றி நோக்குமிடத்து பல தலைப்புகளில் ஒடுக்கப்பட்டோர் கல்வி ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

சுடர் ஒளி - நூற் சுவை நுகர்வோம்
17.07.2008

ஒடுக்கப்பட்டோர் என்பது சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னர் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள். சுதந்திரம் கிடைத்ததன் பின்பும் சிங்கள அதிகார வர்க்கம் தமது இனத்தையும் ஒடுக்கி ஏனைய இனமக்களையும் ஒடுக்கினார்கள். “முதலாளித்துவ வர்க்கம் தமது இனத்தின் ஒடுக்கப்பட்டவர்களை அழுக்கித்தான் ஏனைய இனங்களையும் அடக்கிக்கொள்வார்கள்” என்று கார்ல் மார்க்ஸ் சொல்லியுள்ளார். பெரும் தேசிய இனத்தால் ஒடுக்கப்பட்டவர்களில் மலையகத் தமிழர்களும் அடங்குவர். இந்நூலில் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது.

மனித உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு வாழ்வாதாரங்கள் அற்ற மக்கள் மலையகத்தில் இருக்கின்றார்கள். அரசியல், சமூக, பொருளாதார ரீதியாகச் சுரண்டப்பட்டு தமது அடிப்படை மனித உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சகல மக்களும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களே.

ஒரு சமூகத்தின் கல்வியானது நகர வர்க்கத்திற்கும் தொழில் மயமாக்கத்திற்கும் பயன்படுத்தப்படலாம். ஒரு புரட்சி கரமான சமூகத்தில் கல்வியானது மக்களைப் புரட்சிகர மாக்குவதற்கு ஒரு கருவியாகலாம். கல்வி பல சந்தர்ப்பங்களில் புரட்சிகரத் தன்மையைக் காட்டுகின்றது. முதலாளித்துவ அமைப்பு மார்க்சியம் சார்ந்து அவர் எடுத்து காட்டியுள்ளார். சமூகவியலாளர்களின் கல்விபற்றிய சிந்தனைகளை தொழிற்பாடுசார் நோக்கு முரண்பாடுசார் நோக்கு என்று கூறியுள்ளார்.

தனிமனிதர்கள் கல்வி முறையில் சமூக வர்க்கங்களிடையே முரண்பாட்டுக் கல்வி அமைகிறது. முரண்பாடுசார் நோக்குடையவர்கள் முன்வைக்கிறார்கள். கல்வி உலகில் கல்வி, 90இல் உலக எழுத்தறிவு. 93இல் சகலருக்கும் கல்வி என்று கல்வி மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட போதிலும் மலையக மக்களின் வரலாறு முன்னதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

தொடர்ந்தும் வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்களாக வாழ்ந்துள்ளார்கள். இன்றைய மலையகத்தில் உள்ள மக்களுக்குப் பத்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்தும் அவர்கள் கல்வியில் பின்தங்கியே இருக்கின்றார்கள்.

தோட்டப் பாடசாலைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டமையும் சீடா நிறுவனம் பாடசாலைகளைக் கட்டி வழங்கியமையையும் ஜீர்சற் (GTZ) ஸ்ரீபாதக் கல்வியல் கல்லூரியை அமைத்துக் கொடுத்தது. பேரினவாத ஒடுக்கு முறையில் இருக்க வேண்டும் என்று தான் இப்பெயர். எதிர்காலத்தில் மலையகம் தரிசன நோக்கில் கல்வி நிலை மாற்றப்படலாம். வழங்கப்படும் விடயங்கள் பொதுவாக இல்லாமல் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. 175 வருட காலமாக ஓரம் கட்டப்பட்டு கல்வி மிகமோசமான நிலையில் வழங்கப்பட்டு மலையக மக்கள் இருந்துள்ளார்கள்.

மலையக மக்களின் வீரம் செறிந்த போராட்டங்கள் இந்நூலில் சொல்லப்படவில்லை. சில தொழிற்சங்கங்கள் வீரம் செறிந்த வரலாற்றை மறந்துவிட முடியாது. போராட்டங்கள் சார்ந்து புரட்சிகரமான சிந்தனைகள் முன்னெடுக்கப்பட்ட வரலாறு உண்டு.

இந்நூல் கல்வி ஊடாக வெளிவந்த வர்களின் கல்விபற்றி வெளிப்படுத்திய புத்தி ஜீவிகள் எழுச்சிபெற்றமையை வெளிப்படுத்துகின்றது. அவர்கள் தனிமனித முன்னேற்றம் பற்றியே எண்ணினார்கள். உழைப் பினால் பிறந்தவர்கள் தான் மக்கள், விமர்சன விழிப்புணர்ச்சிக்கான கல்வி ஊட்டப்பட வேண்டும்” இவ்வாறு அவர் கூறினார்.

திரு.த.இராசரத்தினம் தமது நூல் ஆய்வுரையில் கூறியவை வருமாறு:

“நூல் வடிவமைப்பு செய்திகள் கிரேக்க சிந்தனையாளர்கள், கல்வியாளர்கள், மனித சமூகவியல் சார்ந்த சிந்தனைகள் முக்கியமானதாக இருக்கின்றது. அவர்கள் கூறியவற்றை ஆசிரியர் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார். தாராண்மைச் சிந்தனைக் கல்வி அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. மலையக மக்களின் கல்வி தேசிய கல்வி முறைமை அதற்குள் வந்த விதம் தோட்டப் பாடசாலைகளின் மாற்றங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

மலையக மக்களின் கல்வி, மலையகக் கல்வியின் எதிர்காலம் தரிசன நோக்கு என்று தீர்வுத் திட்டத்தைத் தந்துள்ளார். நூலா? அல்லது ஆய்வுக் குறிப்பா? என்று நோக்கும் போது இது ஒரு ஆய்வு நூலாகும். நூலாசிரியர் ஆய்வாளர்கள் பலரில்

ஒருவராக ஆசிரியரின் உள்ளத்திறன் இருக்கின்றது. ஆய்வாளராக வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்றே கூறவேண்டும். மலையகக் கல்வியின் வரலாற்றுப் பின்னணிகளை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் மலையகத்தின் இன்றைய நிலை என்ன என்றும், கல்வியின் முறைமை பற்றிய செய்திகளையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

மலையக மக்களின் கல்வியை தோட்ட நிர்வாகம் இன்றும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் உள்ளடக்கியுள்ளது. 1970இல் ஏற்பட்ட பஞ்சம் காரணமாகக், கல்வி மிகவும் பின்தங்கியதாயிற்று. இலங்கையின் அரசியலைத் தீர்மானிக்கும் அரசியல் பலம் பெற்றவர்களாக இருந்தபோதிலும் இந்த வளர்ச்சி கல்வியில் ஏற்பட்டதா? என்று கேட்கிறார்.

செய்ய வேண்டியவை எவை என்பதையும் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுக் கூறியுள்ளார். தகவல் மையத்தை நாடிச் செல்ல வேண்டும் என்றும் மலையகக் கல்விக்கான நிரந்தர அமைப்பு அவசியம் என்றும் கூறியுள்ளார்.

நாங்கள் யார்? எங்கே நிற்கிறோம். எதிர் காலத்தில் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று ஆய்வுகளில் கூறப்பட்டுள்ளது. மலையக மக்களின் பொருளாதாரம் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களை மறைமுகமாகக் கல்வி அரசியல் ரீதியாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். மலையகக் கல்வியில் யாழ்ப்பாண ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு இருந்திருக்கிறது. இவ்வாறு அவர் கூறினார்.

ஏற்புரை வழங்கிய தை. தனராஜ் கூறியவை வருமாறு :

கார்த்திகேசன் அவர்களின் நினைவுப் பேருரையில் கூறப்பட்டவற்றை உள்ளடக்கிய கட்டுரையை நூலாக எழுதினேன். இந்த நூல் ஒரு முழுமையான எல்லா வகையான அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது என்று கூற முடியாதுவிட்டாலும் ஓரளவுக்காவது எல்லா அம்சங்களையும் உள்ளடக்க முனைந்துள்ளேன்.

கார்த்திகேசன் அவர்கள் உயர்ந்த மனிதர். அவர் நினைவுப் பேருரையை நிகழ்த்தியவேளை திரு. நீர்வை பொன்னையன் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க இதை நூலாக எழுதி வழங்கினேன். 'ஒடுக்கப்பட்டோர் கல்வி'

என்னும் ஒரு பரந்த விடயத்தை 100 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு சிறு நூலில் தருவது கஷ்டம்.

இங்கு முன்வைக்கப்பட்ட விடயங்களுக்கான போராட்டங்கள் நடந்துள்ளன. குவிமையம் பற்றி கல்வி பற்றி இருந்தமையால் நான் அது பற்றித்தான் எழுத முற்பட்டேன். எவ்வாறான கல்வி பொருத்தமானது என்பது பற்றி ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

மலையக மக்களுக்குக் கல்வி நிராகரிக்கப்பட்டது. ஆனால் கல்விக்காக எந்தப் போராட்டங்களும் நடைபெறவில்லை. மலையக மக்களின் கல்வி வளர்ச்சி பின்தங்கியே இருக்கிறது. தமிழ் மொழிக் கல்வி மிகவும் பின்தங்கியே காணப்படுகின்றது. ஆசிரியர் பற்றாக்குறை, கல்வி அதிகாரிகள் பற்றாக்குறை இருப்பதால் கல்வி பின்தங்கியே இருக்கின்றது.

பொருளாதார ரீதியில் 'விசுவட்டம்' இருப்பதனால் அறிவு மட்டம் பின்தங்கியே இருக்கின்றது. இவ் நிகழ்வை ஒழுங்குசெய்த இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவையினருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வாறு தனராஜ் தெரிவித்தார்.

நூல் : கற்றல் கற்பித்தல் செயன் முறையில்

கல்வி உளவியல்

நூல் விமர்சனம்

- த. சிவசுப்பிரமணியம் -

ஆசிரியர் : உலகநாதர் நவரட்ணம்
வெளியீடு : குமரன் புத்தக இல்லம்
கொழும்பு - சென்னை
விலை : ரூ.200/=

நவீன உலகின் அனைத்துத் துறைகளிலும் ஊடுருவி நிற்கும் அறிவியலாக உளவியல் மேலெழுந்துள்ளது. இத்துறையை வளம்படுத்தும் நூலாக்கங்களின் தேவை உணரப்பட்டுள்ளது. உளவியல் சிந்தனைகள் விரிவாக்கம் பெறும் பொழுது மானிடப் பண்புக் கற்கைகள் மற்றும் சமூக விஞ்ஞானத்துறைகளில் நிகழ்த்தப்படும் தேடல்கள் மேலும் விசை பெறுவதற்குரிய வாய்ப்புகள் மேலோங்கும்.

உளவியலும் சமூகவியலும் சங்கமிக்கும் புலமாக சமூக உளவியல் எழுச்சி பெறுகின்றது. இந்நிலையிலே, சமூக உளவியலே உளவியற் கல்வியின் 'இருப்புநிலை' என்று கூறப்படுகின்றது. மனித இருப்பை மாற்றியமைப்பதன் வாயிலாகவே நடத்தைகளை மாற்றியமைக்கலாம் என்ற உளவியல் சிந்தனைகளுக்கும் மார்க்சியம் வலுவூட்டியது. மார்க்சிய சிந்தனைகளை அடியொற்றி எழுந்த அமைப்பியற் சிந்தனைகளும் உளவியலிலே செல்வாக்கை ஏற்படுத்தின.

“கற்றல், கற்பித்தல் செயன் முறையில் நீண்டகாலமாகப் பிரயோகிக்கப் பட்டு வந்த கல்வி உளவியல் எண்ணக் கருக்கள் தொடர்பாக நாம் பெற்ற அறிவு அல்லது அனுபவம் பல்வேறு மாற்றங்களுக்குள்ளாகியுள்ளது. இந்நிலையில் இம்மாற்றங்களை அறிவதுடன் அவை கற்றல், கற்பித்தல் புலத்தில், செலுத்தக்கூடிய செல்வாக்கையும் ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் அறிதல் வேண்டும். அறிவு இற்றைப் படுத்தப்படும் போதுதான் உலகத்தின் இயக்கத்தோடு நாமும்

சேர்ந்து இயங்கமுடியும். இதனை மனதி லிருத்தியே இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது”

பதின்மூன்று அத்தியாயங்களைக் கொண்ட இந்நூல் வகுப்பறைக் களத்திலே உளவியலின் பிரயோக நிலையினை வலுவூட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது. அண்மைக்காலங்களில் கல்வி உளவியலில் பெரும்பாலும் பேசப்படும் விடயங்கள் எமது தாய்மொழி மூலம் ஆசிரியர் களுக்கும் கல்வியற்துறை மாணவர்களுக்கும் பயனுடையவையாக அமையும் நோக்கில் கலாநிதி உலகநாதர் நவரட்ணம் இந்நூலினைத் தந்துள்ளார். 'எல்லோருக்கும் கல்வி', 'வகுப்பறைக் கற்பித்தலில் ஆசிரியர் வாண்மை' ஆகிய நூல் களை எழுதி வெளியிட்ட நூலாசிரியர் இந்நூலையும் தந்துள்ளார்.

பாடசாலைக் கலைத்திட்டம் அறிவின் புது வரவுகளை உள்வாங்கி உராய்வின்றி அனைத்து மாணவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டிய இயக்கப்பொருளாகி நிற்கின்றது. முன்னரிலும் கூடுதலான பாட உள்ளடக்கம் உட

சுடர் ஒளி - நூற் சுவை நுகர்வோம்
14.10.2008

பொதியப்படுகின்றது. மாற்று வகையான கற்பித்தல் முறைகளும் கணிப்பீட்டு முறைகளும் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. விஞ்ஞான பாடத்தில் உருவாக்கப்பட்ட கட்டுமையியல் இன்று அனைத்துப் பாடங்களுக்கும் விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. கற்பித்தலிலும் மதிப்பீட்டிலும் 5E மற்றும் 7E மாதிரிகள் பயன்பாட்டு நிலைகளுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான நவீன அறைகூவற் பரிமாணங்களுக்கு ஈடுகொடுக்கக் கூடிய வகையில் கலாநிதி உலகநாதர் நவரட்ணம் அவர்கள் இந்நூலாக்கத்தை வழங்கியுள்ளார்.” என்று நூலின் அணிந்துரையில் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

கற்றல், கற்பித்தல் செய்பாடுகள் வகுப்பறைக் களத்திலே உளவியலின் பிரயோக நிலைகளைச் செறிவூட்டும் வகையிலே இந்நூலாக்கம் பொதியப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியராகவும், நிர்வாகியாகவும், ஆய்வாளராகவுமிருந்து கல்வியின் கோட்பாட்டு வடிவங்களோடும், நடைமுறை வடிவங்களோடும் பட்டறிவை வளர்த்துக் கொண்டவர், தேசியக் கல்வி நிறுவகத்தின் பணிப்பாளராகத் தற்பொழுது பணியாற்றிக் கொண்டு ஆசிரிய வாண்மை விருத்தியிலும், கலைத்திட்ட விருத்தியிலும் நேரடியாக ஈடுபட்டு வருபவர். இவ்வாறான பட்டறிவுச் சுவடுகளை அடியொற்றிக் கற்றல், கற்பித்தற் செயல்முறையில் கல்வி உளவியலின் செயற்குவிப்பையும், வினையாற்றலைப் பெருக்க வல்ல நுண்முறைகளையும் நூல்வடிவிலே தந்துள்ளார்.

கற்றல், கற்பித்தல் செயல்முறையில் நீண்ட காலமாகக் கல்வி உளவியல் எண்ணக்கருக்களில் நாங்கள் பெற்ற அறிவு அல்லது அனுபவம் பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. அவற்றை அறிவதுடன் அவை எமது கற்றல், கற்பித்தல் புலத்தில் செலுத்தக்கூடிய செல்வாக்கை ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் அறிதல் வேண்டும். அறிவு இற்றைப்படுத்தப்படும் போதுதான் உலகத்தின் இயக்கத்தோடு நாமும் சேர்ந்து இயங்கமுடியும்.

“கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாகச் செல்வாக்கில் இருந்த சில மேலைத்

தேயக் கருத்துக்கூட எம்மவரிடம் சரியாகச் சென்றடையவில்லை என்பது துர்ப்பாக்கிய மானதொன்று என்பதுடன் அறிவியல் இடைவெளியாகவும் இதை நாம் அடையாளப்படுத்தல் வேண்டும். எனவே தான் எமது கலாசார விழுமியங்கள், நியமங்களுக்குப் பொருத்தமான வகையில் எமது நடைமுறைச் சிந்தனைகளோடு தொடர்புபடுத்தி புதிய கல்வியியல் சிந்தனைகள் பற்றி இந்நூலில் குறிப்பிட முயன்றுள்ளேன்.” என்று நூலாசிரியர் முன்னுரையில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

ஒருவரின் உணர்வுகளோடு சங்கமித்தலும், அவற்றைப் புரிந்து கொள்ளலும், பகிர்ந்து கொள்ளலும் உளவியல் நிலைப்பட்ட ஒத்துணர்வாகக் கருதப்படுகின்றது சீர்மிய உளவியலாளர்கள் ஒத்துணர்வை பல்வேறு பரிமாணங்களைக் கொண்ட ஒரு செயல்முறையென்றும், தொடர்பாடலின் வழியாக அது வளர்ந்து செல்கின்றதென்றும், பன்முகப் படி நிலைகளாக அது உருப்பெறுகின்றதெனவும், குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

கற்பித்தலியல் துறையில் ஒத்துணர்வு என்ற எண்ணக்கரு சிறப்பாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது. வினைத்திறன் மிக்க கற்றல், கற்பித்தலை முன்னெடுப்பதற்குத் திட்டமிடல் தவிர்க்க முடியாது. வேண்டப்படுகின்றது. கல்வியின் இலக்குகள், குறிப்பிட்ட பாட இலக்குகள், மாணவர்களின் உளவியல் நிலை, போதனா நுட்பவியல்கள் முதலியவை பற்றிய தெளிந்த அறிவும், சமகால விசைகள் பற்றிய உணர்வும் கற்பித்தலைத் திட்டமிடுபவர்களுக்கு வேண்டப்படுகின்றன.

கல்வி தற்போதைய நிலையில் பல்முனைப்புடன் வளர்ந்து வருகிறது. பொது முகாமைத்துவக் கருத்துக்கள் கல்வி முகாமைத்துவத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துவதைப் போல் கட்டுருவாக்கவாதம், பேரறிவைவாதம் என்பன கல்விப் புலத்தில் குறிப்பாக உளவியலில் பாரிய பொருள் பொதிவை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அறிவுப் பிரவாகம் பெருக்கெடுக்கும் இந்த நூற்றாண்டில் இக்கருத்துகளைத் தெரிந்துகொண்டு

செயற்படும் போதுதான் வகுப்பறை வினைதிறன் உள்ளதாக அமையும். கற்றல், கற்பித்தல் சூழலில் பணிபுரியும் சகலரும் இப்புதிய கருத்துகளோடு ஊடாடும் போதுதான் மாணவர் 'மையக் கல்வி' என்ற எண்ணக்கரு அர்த்தத்துடன் அவர்களைச் சென்றடைய முடியும்.

அண்மைக் காலங்களில், கல்வி உளவியலில் பெரும்பாலும் பேசப்படும் விடயங்களை எமது தாய் மொழி மூல ஆசிரியர்களுக்குச் சென்றடைய வேண்டும் என்ற நோக்கில் இந்நூலாக்கம் இடம்பெற்றுள்ளது.

ஆசிரியர்களின் வாண்மை விருத்தியில் கல்வி உளவியல் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றது. உளவியல் என்பது உளம் பற்றிய ஆய்வாக விவரிக்கப்பட்டபோதும் கல்வி உளவியலானது அதற்கே உரித்தான விடயங்களிலே கரிசனை கொண்டுள்ளது. பொதுவாகக் கல்வி உளவியல் கற்பித்தல் செயன்முறையைச் சார்ந்தது என விளக்கமளிக்கலாம். அத்துடன் அதற்கப்பால் விருத்தி, கற்றல், ஊக்கல், போதனை ஆகியவற்றுடன் இணைந்த அனைத்துச் செயற்பாடுகளுக்கும் பயன்படுத்தப்படும் உளவியல் செயற்பாடே, கல்வி உளவியல் எனப்படும். கல்வி உளவியல் தொடர்பான கற்கை, கற்றல், கற்பித்தலின் மூலமாக விளங்கும் மாணவர் சார்பானதென்பது குறிப்பிட வேண்டியதொன்றாகும்.

கற்பித்தல் என்றால் ஆசிரியர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கையால் தனி யாகவோ அல்லது கூட்டாகவோ மாணவர்களைக் கற்கத் தூண்டுவதாகும். கற்பித்தல் என்பது செயன்முறை சார்ந்த செயற்பாடாகும். ஆசிரியர் கற்போர் பற்றியும், கற்போர் ஆசிரியர் பற்றியும் விளக்கமும், தெளிவும் பெற இடம் உண்டு.

அண்மைய ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் ஆசிரியர் வாண்மைக் கூறுகளிலொன்றாக ஆட்க ளுக்கிடையிலான தொடர்பு விளங்குகின்றது. ஆசிரியர்களது கற்பித்தல் நடத்தையானது கற்போரின் அடைவு மட்டத்தில் தாக்கத்தை விளைவிப்பதாக அறியக்கிடக்கின்றது. கற்பித்தல், நடத்தையிலும் பார்க்க இயக்கத்திறன் சார்ந்ததாக

இருக்கும்போது வினைதிறன் உடையதாக இருக்கும்.

கற்றல் கற்பித்தலில் கற்போர்கள் உயிர்நாடியாக விளங்குவர். கற்போர் தொடர்பான பலவகை நிலைகளைச் சரிவரப் புரிந்துச் செயற்படுவதாலேயே கற்பித்தல் வினைத்திறன் உடையதாக அமையமுடியும். கல்வி உளவியலின் அடிப்படை அம்சமான கற்றல் செயன்முறையை விளங்கிக் கொள்வதில் தான் வகுப்பறைக் கற்பித்தலின் வெற்றி தங்கியுள்ளது.

கற்றல் - கற்பித்தல் செயன்முறையில் போதனை இயக்கம் முக்கியமானதாகும். ஆசிரியர் கற்போர் தொடர்பான உளவியல் அடிப்படையில் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டியவராய் உள்ளார். ஆசிரியப் பணியின் வெற்றியானது மாணவர்களின் அடைவின் தன்மையிலேயே தங்கியுள்ளது. மாணவர்கள் குறித்த செயற்பாட்டைச் செய்து முடித்ததும் ஆசிரியர்கள் தாம் எதிர்பார்த்த விளைவுகளை மாணவர்கள் அடைந்துள்ளனரா என்பதை மட்டிடுதல் அவசியமானதாகும்.

ஆசிரியர்களின் கற்றல் - கற்பித்தல் செயன்முறையில் குழுச் செயற்பாடு முக்கியமாகும். ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளின் அடைவு தொடர்பான எதிர்பார்ப்பும் போதனைச் சூழலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. கற்பித்தலில் ஈடுபடுவோர் கற்போர்களை எவ்வாறு ஊக்கப்படுத்த வேண்டும் என்பதைச் சரியாகப் பிரயோகிக்கும் போது கற்றல் தொடர்பாகப் பொருத்தமான பயிற்சியை வழங்குதல் போதனைச் சூழலின்பாற்பட்டது.

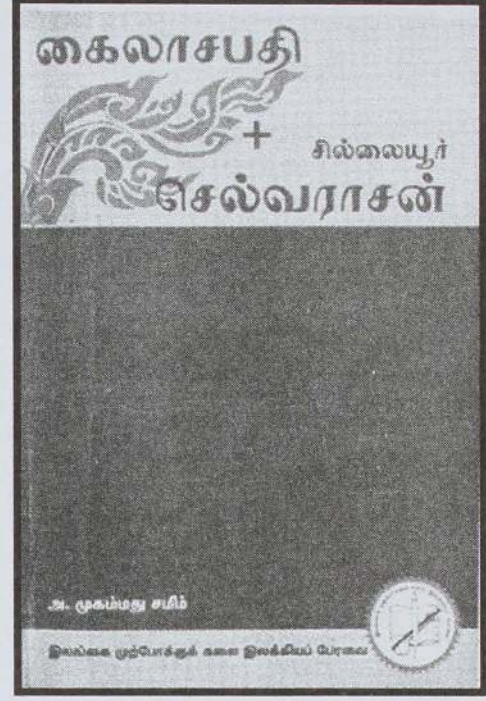
மேலே கூறப்பட்ட முக்கியம் வாய்ந்த கருத்துக் குவியல்களைக் கற்றல் - கற்பித்தல் செயன்முறையில் கல்வி உளவியல் என்னும் நூலின் ஊடாகத் தரிசிக்க வைத்த நூலாசிரியர் உலகநாதர் நவரட்ணத்தின் பணி பாராட்டுக்குரியது.

நூல் : கைலாசபதி + சில்லையூர் செல்வராசன்

நூல் விமர்சனம்

- தம்பு சிவா -

ஆசிரியர் : அ. முகம்மது சமீம்
வெளியீடு : இலங்கை முற்போக்குக்
கலை, இலக்கியப் பேரவை
விலை : 250/-

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினரும் மார்க்சிய சிந்தனையாளருமாகிய அ. முகம்மது சமீம் தனது அனுபவத் தெளிவுடன் அறிவுசார் புலமையில் நின்று இந்நூலை ஆக்கித் தந்துள்ளார். நான்கு பாகங்களைக் கொண்ட 'ஒரு சிறுபான்மை சமூகத்தின் பிரச்சினை' என்ற நூலுக்கு சாகித்திய விருதினைப் பெற்ற நூலாசிரியர் 'படைப்பாளிகளும் ஆய்வாளர்களும்' என்ற நூலுக்கு வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையின் சாகித்தியப் பரிசினைப் பெற்றுள்ளார். மேலும், 'எனது இலக்கியத் தேடல்' என்னும் நூலை வெளிக்கொணர்ந்த முகம்மது சமீம் 'கைலாசபதி + சில்லையூர் செல்வராசன்' என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுதியை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். தற்பொழுது இலங்கை முற்போக்கு கலை, இலக்கியப் பேரவையின் முக்கிய உறுப்பினர்களில் ஒருவராக இருந்து முற்போக்கு நூல்களை பிரசுரிப்பதில் முக்கிய பங்கினை ஆற்றிவருகிறார்.

இவருடைய ஆய்வுக் கட்டுரை நூலின் முதல் பகுதியில் பேராசிரியர் கைலாசபதி பற்றிய ஏழு கட்டுரைகளைத் தந்துள்ளார். 'கைலாசபதி முன்னுரைகள்' ஒரு விளக்கம் கைலாசபதியின் மார்க்சியப் பார்வை, 'தேசிய இலக்கியம்' இனப்புரிந்துணர்விற்கு முற்போக்காளர் முன் வைத்த யோசனை, கைலாசபதி மார்க்சி யமும் இலக்கியமும் கைலாசபதியும் முற் போக்கு இலக்கிய இயக்கமும், கைலாசபதியின்பார்வையில் கலை - இலக்கியம், 'கைலாசபதியும் முற்போக்கு இலக்கியமும்,' 'கைலாசபதியின் 'வீரயுகம்'

பற்றிய ஓர் ஆய்வு' ஆகிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வாயிலாக கைலாசபதியின் ஆளுமைகளையும் அவரது பரிமாணங்களையும் செல்நெறிகளையும் விளக்கியுள்ளார். காலத்தால் அழியாத இலக்கிய சுவடுகளை ஈழத்து இலக்கியத்திலும் தமிழ் கூறும் நல்லுலக இலக்கியப் பரப்பிலும் ஆழமாகப் பதித்துச் சென்றவர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி. மார்க்சியச் சிந்தனையாளராகிய இவர் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே புதிய பரிமாணங்களைத் தோற்றுவித்த ஒரு சமூக விஞ்ஞானியாக எழுச்சி பெற்றார். குறிப்பாக 1953 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1982 ஆம் ஆண்டு முடியவுள்ள மூன்று தசாப்தங்களில் தொடர்ச்சியாக இலக்கியத் துறையில் ஈடுபட்டுத் தமிழியல் துறைக்கு அளித்த பங்களிப்புகள் அளப்பரியவை. தமது எழுத்துகள் மூலமும் தமது இலக்கிய வாழ்வோடு இணைந்த கோட்பாட்டு ரீதியான செயற்பாடுகளினாலும் தற்கால தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறிகளில் தமது ஆளுமையைப் பதித்தது மட்டுமன்றிச் செல்நெறிகளை நிர்ணயித்த முக்கியமான சிந்தனையாளர்களில் ஒருவராகவும் கைலாசபதி விளங்குகின்றார்.

ஞாயிறு தினக்குரல் நூலகம் - 28
அக்டோபர் 2007

மார்க்சிய அடிப்படைச் சிந்தனைகளின் பரிமாண வளர்ச்சியாக ஏற்பட்ட ஒப்பியல் இலக்கிய வேகமும் ஆழமும் பற்றுறுதியும் அவை கைலாசபதிமூலம் இலக்கியப்பரப்பில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களையும் தமிழ் கூறும் நல் உலகம் ஆழமாக உணரமுற்பட்டமை தமிழ் இலக்கிய மரபில் புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. 1966 ஆம் ஆண்டு கிரேக்க காவியங்களையும் தமிழ் புறப்பாடல்களையும் ஒப்பிட்டு தமிழ் வீரயுகக் கவிதை (Tamil Heroic poetry) என்ற பெயரில் கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வினைச் சமரப்பித்தார். பேராசிரியர் கைலாசபதியின் முழு ஆளுமையையும் வெளிப்படுத்தும் ஆக்கமான தமிழ் வீரயுகக் கவிதைகள் என்ற ஆய்வு முனைப்படைந்தது. இந்த ஆய்வுநெறிக் கால கட்டங்களில் பேராசிரியர் ஒப்பியல் இலக்கியப் பின்னணியில் ஆழமாக வேருன்றியமையையும் கோட்பாட்டு ரீதியாக ஒப்பியல் இலக்கியத் தத்துவங்களில் உள்நுழையும் வாய்ப்புகளும் ஏற்பட்டது.

ஒப்பியல் ஆய்வு நோக்கோடு கலை, இலக்கியப் பார்வையை மார்க்சிய சிந்தனையோடு வெளிப்படுத்திய படிமுறை வளர்ச்சியைப் 'பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்' முதல் திறனாய்வுப் படிகள் வரை இணைத்து நோக்கும் பொழுது கைலாசபதியின் இலக்கிய ஆளுமையைப் புரிந்துகொள்ளலாம். விமர்சன நோக்கு பகுதி இரண்டில் தான்தோன்றிக் கவிராயர் சில்லையூர் செல்வராசன் பற்றிய ஏழு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. 'தன்தோன்றிக் கவிராயரின் கவிதைகள்', 'சில்லையூர் செல்வராசனின் கவிதைகள் - ஒரு ரசிகனின் பார்வையில்', 'சில்லையூர் செல்வராசனின் கவிதைகள் - ஒரு மதிப்பீடு', 'சில்லையூர் செல்வராசனின் தத்துவக் கண்ணோட்டம்'.

'சில்லையூர் செல்வராசனின் வாழ்க்கைத் தத்துவம்', 'தான்தோன்றிக் கவிராயரும் திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயரும் - ஓர் ஒப்புநோக்கு என்ற தலைப்புகளில் முகம்மது சமீம் சில்லையூர் செல்வராசனை நோக்குகிறார்.

எந்தவொரு காலகட்டத்திலும் தோன்றும் இலக்கியங்கள் அவ்வக் காலத்தில் மக்களின் பொருளாதார சமூக சூழ்நிலையைப் பிரதிபலிப்பனவாக அமைகின்றன. இவ்விலக்கியங்கள் மூலம் சமூக மாற்றங்களை நாம் காணலாம். ஈழத்து இலக்கிய உலகிலே தமது இலக்கிய ஆளுமையைக் கவித்துவ ஆற்றலால் மட்டுமல்ல, பரந்துபட்ட பல்துறை ஈடுபாடு, சிந்தனைத்திறன், மனிதநேயம் ஆகிய பண்புகளினால் தனித்துவ முத்திரை பதித்தவர் சில்லையூர் செல்வராசன்.

“ஒரு கவிஞனுக்கு தன்னம்பிக்கை வேண்டும், தான் படைக்கும் கவிதைகள் என்றென்றைக்கும் அழியாது மக்களை வாழ்விக்க வைக்கும் தன்மையுள்ளது என்ற திடகாத்திரம் இருக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, சமுதாயத்தை அடிமைப்படுத்தி வைத்த சீரழிந்த கருத்துகளையும் அச்சமுதாயத்தின் எண்ணங்களை அடக்கி ஒடுக்கி நலிவுறச் செய்த மரபுகளையும் உடைத்தெறிந்து வீரமிக்க ஒளிபடைத்த சமுதாயத்தினை உருவாக்க வல்லது தனது கவிதைகள் என்ற நெஞ்சுரம் கவிஞனுக்கு இருக்க வேண்டியது அவசியம்” என்கிறார் நூலாசிரியர்.

சில்லையூரின் கவிதைகளில் வரும் சொல்லாட்சியைப் பார்க்கும் போது, தமிழ் சில்லையூருக்கு வளைந்து கொடுக்கிறது. சில்லையூரின் கவிதை வளமும் தத்துவமும் ஆராயப்பட வேண்டியதொன்றாகும். பேராசிரியர் க. கைலாசபதி பற்றியும் சில்லையூர் செல்வராசன் பற்றியும் விரிவாக ஆராயப்பட பல துறைகள் இருந்தும் அவற்றுக்கு உசாத்துணை நூலாக இந்நூல் அமையும் என்பதில் இருவேறு கருத்துக்கு இடமில்லை.

நூல் : அழகியல்

நூல் விமர்சனம்

- த. சிவா

ஆசிரியர் : பேராசிரியர் முனைவர்
சோ. கிருஷ்ணராஜா
வெளியீடு : சேமமடு பதிப்பகம்
கொழும்பு.
விலை : ரூபா 200/-

தமிழில் 'அழகியல்' தொடர்பான அடிப்படை நூல்கள் வெளிவராத சூழ்நிலையில் இதுவரை தமிழர் அழகியல், பண்டைத் தமிழர் அழகியல், மார்க்சிய அழகியல், தொடர்பான ஒருசில கட்டுரைகள் சில நூல்கள், மட்டுமே வெளிவந்துள்ளன. ஆனால், இவற்றிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டு 'அழகியல்' என்ற எண்ணக்கரு பற்றிய அடிப்படைகளை கலைக்கோட்பாட்டியல் பின்னணியில் இருந்து நுண்ணியதானவிளக்கத்தை தெளிவை ஏற்படுத்தும் நோக்கில் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் அழகியல் பற்றிய அறிவுபூர்வமான கண்ணோட்டத்தை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான தடங்கலையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. கலை இலக்கியம் சார்ந்த தேடலில் ஆர்வம் கொண்டவர்களுக்கு இந்நூல் பயன்படும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இத்துறைசார் நூல் வெளியீட்டில் 'அழகியல்' ஒரு முன்னோடி முயற்சியாகவே உருப்பெற்றுள்ளது.

அழகியல் தொடர்பான அடிப்படைகளுடன், அவை தொடர்பான சமகால மேற்குலகச் சொல்லாடல்களையும் இந்நூல் உள்ளடக்கியுள்ளது. இந்நூலின் முதலாவது பதிப்பு 1996 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் வெளியானது. ஒரு தசாப்தம் கடந்துவிட்ட நிலையிலும் கலை அழகியல் பற்றிய அறிவுக்குப் பொருத்தமான அறிமுகமாக இருப்பதால் இந்நூலின் தேவை உணரப்பட்டுள்ளது. எனவே இரண்டாம் பதிப்பாக இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

சேமமடு பதிப்பகம் சமூக அறிவியல் சார்ந்த மிகக் காத்திரமான நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றது. அதன் தொடர்ச்சியாக பேராசிரியர் சோ. கிருஷ்ணராஜா எழுதிய 'அழகியல்' என்னும்

நூல் வெளிவந்துள்ளது இந்நூல் அழகியல் அடிப்படைகளை நுணுக்கமாகவும், ஆழமாகவும், தெளிவாகவும் எடுத்துக் கூறுவதுடன் தனித்துவம் மிக்கதாகவும் அமைந்துள்ளது. நூலாசிரியர் ஏழு அத்தியாயங்களில் அழகியல் கருத்துக்களை அழகாகச் சொல்லியுள்ளார். அழகியலாளர்களாலும், கலைஞர்களாலும் கலை அழகு தொடர்பாக பல விளக்கங்கள் முன்வைக்கப்பட்ட பொழுதும், எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பொதுக் கொள்கையென எந்தவொரு அழகியற் கொள்கையையும் எடுத்துக்காட்ட முடியாத நிலையே இன்றுவரை காணப்படுகின்றது. ஓவியங்களில் அழகானவை பற்றியும், திரைப்படங்கள் சில கலையழகு கொண்டனவாக இருப்பது பற்றியும் எம்மால் பேச முடிகிறது. எனினும் அழகியலாளர்களும், கலைஞர்களும் கலையழகின் இயல்பு பற்றிய பொதுக் கொள்கை ஒன்றை உருவாக்கவே இன்றுவரை முயன்று வந்துள்ளனர்” என்று நூலாசிரியர் அறிமுகத்தில் விளக்கியுள்ளார்.

அழகு அல்லது அழகானதென்பது ஒவ்வொருவராலும் வெவ்வேறு கருத்துக்களில் விளங்கப்படுகின்றதென்ற இக்கூற்றி

நூல் அறிமுகம் - ஏப்ரல் 26, 2008
சங்கமம் வீரகேசரி

லிருந்து கலையழகு பற்றிய பொதுக் கருத்தொன்றை உருவாக்குவதிலுள்ள சிரமம் புரிந்துகொள்ளத்தக்கது. கலை பற்றிய உரையாடல்களில் அழகு என்னும் சொல் எத்தகைய அர்த்தங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது என ஆராய்வதன் மூலம் அழகியல் அனுபவம், அழகியல் தீர்ப்பு என்பவற்றின் தாற்பரியங்களைப் புரிந்துகொள்ள தற்கால அழகியலாளரில் ஒரு சாரார் முயன்று வருகின்றனர்.

எனினும் கலைப் படைப்பு ஒன்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு அழகியல் ஆய்வினை மேற்கொள்வதோ அல்லது கலைப் படைப்பொன்று பற்றிய உரையாடலிலிருந்து அழகின் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்வதோ அத்துணை இலகுவானதல்ல. அழகு கலை என்கிற சொற்கள் போலவே அழகியல் என்பதும் மயக்கத்தைத் தருமொன்றாகக் காணப்படுகிறது.

கலைக்குரிய பொதுவான குணாதிசயங்கள் எதுவுமில்லை. கலை, அழகு போன்ற எண்ணக்கருக்களுக்குத் தெளிவான விளக்கமோ அல்லது நிலையான கருத்தோ இருக்க முடியாதெனவும், சாதாரண வழக்கில் என்ன கருத்தில் மேற்குறித்த பதங்கள் பயன்படுகின்றனவென ஆராய்வதன் மூலமே அர்த்த நிர்ணயம் செய்யலாமென 'விக்ன்ஸ்ரைன்' என்னும் ஆய்வாளர் கருதியுள்ளார்.

இந்த நிலையில் கலை, அழகு, அழகியல் பற்றிய விளக்கத்திற்கு எத்தனியொரு கொள்கையையும் ஆதாரமாகக் கொள்வது பயனற்றதென்பது வெளிப்படையாகவுள்ளது.

கலையென்பது ஆக்கத்திறன் கொண்ட மனித முயற்சியினால் உருவாக்கப்படும் ஒன்றாகும். கலைப் பொருளொன்றை உருவாக்கும் ஆர்வமும், அதற்கான முயற்சியும் இல்லாதவிடத்து கலை உருவாவதில்லை என்பதால் கலைப்படைப்புத் தொடர்பான விளக்கத்திற்கு கலைஞனது விருப்பத்தையும், கருத்தொன்றை வெளிப்படுத்தும் அவனது ஆர்வத்தையும் ஆதாரமாகக் கொண்ட கலைக் கொள்கைகள் அழகியலாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. நோக்கம் என்ற எண்ணக்கரு அழகியலில் ஆராயப்படுகிறது. கலைப் பொருள் படைக்கப்பட்டதன் நோக்கத்தை அறிவதால் மட்டுமே கலை பற்றிப் புரிந்துகொள்ள முடியாதெனவும் கூறுகிறார்கள்.

இருந்தும் ஒரு கலைப் பொருளைச் சரியாகப் புரிந்து மதிப்பிட வேண்டுமாயின்,

அதனை உருவாக்கிய கலைஞனின் நோக்கத்தை அறிந்துகொள்ளுதல் அவசியம். மேலும் கலையைக் கலை அல்லாதவற்றிலிருந்து பிரித்தறிவதற்கு நோக்கத்தை அறிதல் உதவியாக இருக்கும். தன்பால் ஈர்க்கும் வல்லமை கலைகளுக்கு இருப்பதால், கலைகளின் அழகியல் அம்சமே நுகர்வோரின் விருப்புக்குக் காரணமாக அமையலாம் என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

“புனை கதையும் உண்மைப் பெறுமானமும்” என்னும் தலைப்பில் ஆசிரியரின் கூற்றும் உதாரணங்களும் முற்றாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது, “புனை கதையில் உண்மை பற்றிப் பேசுவதும் அர்த்தமற்றது போலத் தென்படுகிறது. இத்தகைய நிலைப்பாட்டிலிருந்து நோக்குவோமாயின், ஒரு சிறுகதையில் அல்லது நாவலில் வருகிற விடயங்களெல்லாம் உண்மையல்ல என்ற முடிவிற்கே வரவேண்டியேற்படும்” என்ற கூற்று நவீன இலக்கியப் படைப்புகளைப் பொறுத்தளவில் ஏற்புடையதல்ல.

மக்களுக்காக மக்கள் இலக்கியம் படைக்கும் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் மண்வாசனை, பேச்சு மொழி, யதார்த்தம் என்பன உள்ளடக்கிய ஆக்கங்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்கள். அடக்கு முறைக்கு எதிரான போராட்டங்கள், சுரண்டலுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் மற்றும் சமுதாய ஊழல்களை அம்பலப் படுத்தல் போன்றவற்றை உண்மையாகவே தமது படைப்புகளில் காட்டியுள்ளார்கள்.

சமுதாயத்தின் கண் தரிசித்த தரிசனங்களை மனக் கண்முன்கொண்டுவந்து நிறுத்தி அதை செம்மைப்படுத்தி மீண்டும் மக்களுக்கு வழங்குபவனே உண்மையான எழுத்தாளன். அந்த வகையில் ஈழத்தின் இலக்கியம் முற்போக்காளர்களால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே நூலாசிரியர் ஜானகிராமனின் 'மோகமுள்' நாவலை வைத்துக்கொண்டு மட்டும் இலக்கியத்தின் உண்மைத் தன்மையை எடைபோட்டுவிட முடியாது.

'அழகு' மனிதரால் உருவாக்கப்பட்ட சமூகச் சார்புடைய எண்ணக்கரு என்பதும் அழகியலுணர்வு மனிதரின் வாழ் நிலை அனுபவங்களினூடாக சமூக ரீதியாகவும், வரலாற்று ரீதியாகவும் வளர்த்தெடுக்கப்படுகிறது.

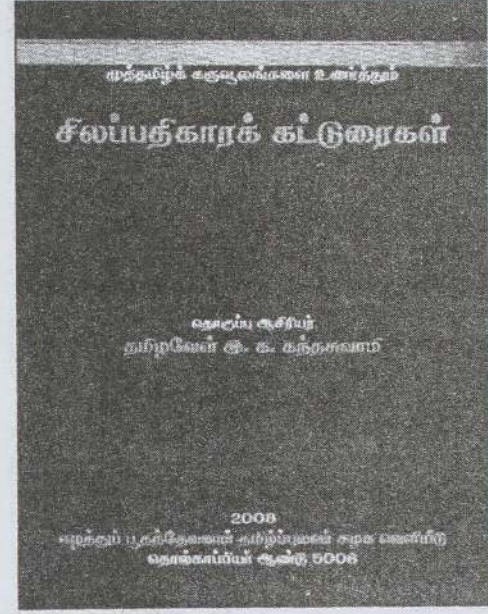
ஆகவே, நூலில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களை முழுமையாக உள்வாங்க முடியாதுள்ளது.

நூல் : சிலப்பதிகாரக் கட்டுரைகள்

நூல் விமர்சனம்

- தம்பு சிவா -

ஆசிரியர் : தமிழவேள் இ. க. கந்தசுவாமி
வெளியீடு : ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் தமிழ்ப்
புலவர் கழகம், கொழும்பு.
விலை : ரூபா 500/=

ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் சிறப்புமிக்க காப்பியமாகப் போற்றப்படுகின்ற தமிழ்க் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்துக்கு, தமிழவேள் இ. க. கந்தசுவாமி அவர்களின் பெருமுயற்சியினால் சிறப்பான முறையில் பெருவிழா ஒன்று எடுக்கப்பட்டது. மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்ற விழாவுக்குப் பல அறிஞர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் இலங்கையிலிருந்தும் வருகை தந்து சிறப்பித்தனர். பேராசிரியர் க.ப. அறவாணன், தமிழாலயம் ஆசிரியர் மு.பி. பாலசுப்பிரமணியன், முனைவர் அ. அறிவுநம்பி, பேராசிரியர் தாயம்மாள் அறவாணன் ஆகியோர் தமிழ் நாட்டிலிருந்தும், பேராசிரியர் ஞானாம்பிகை குலேந்திரன், பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராசா, முனைவர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் ஆகியோர் நம் நாட்டிலிருந்தும் வருகை தந்து சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினர்.

இந்த விழாவின் முதல்நாள் 'சிலப்பதிகாரக் கட்டுரைகள்' நூல் வெளியீடு இடம்பெற்றது. நூல் வெளியீட்டுரையையும் சிறப்புரையையும் கிழக்கு பல்கலைக்கழக மொழித்துறைத் தலைவர் திருமதி ரூபி வலன்ரைனார், பிரான்சிஸ் அவர்கள் நிகழ்த்தினார். பேராசிரியர் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை முதன்மைப் விரிவுரையாளர் முனைவர் வ. மகேஸ்வரன் ஆய்வுரையை வழங்கினார். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் பேராசிரியர் முனைவர் சபா ஜெயராசா வாழ்த்துரை வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

பண்டைத் தமிழகத்து முத்தமிழ்க் கருவூலங்களை உணர்த்தும் சிலப்பதிகாரம் பற்றி இந்நூலில் பதினெட்டு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. "தமிழ் இலக்கியங்களுள் தனித்துவமான பல சிறப்புக்கள்

உள்ளது சிலப்பதிகாரம். சிலப்பதிகாரம் தமிழிற்றோன்றிய முதற் காப்பியம். தமிழக நிகழ்வைத் தெரிவிக்கும் தமிழகக் காப்பியம். தமிழக முப்பெரும் நாடுகளை ஒன்றிணைப்பது இயல் இசை நாடகம் ஆகிய மூன்றும் அமைத்த காப்பியம். இந்நூலின் பெரும்பயன்களைத் தமிழுலகிற்கு உணர்த்துவதற்காக இவை தொடர்பான கட்டுரைகள் உள்ளநூல் ஒன்றை வெளியிடவும் சிலப்பதிகார மாநாடு ஒன்றை நடத்தும் ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் தமிழ்ப் புலவர் கழகம் முன்வந்தது. இந்நோக்கத்துக்கு அமையத் தகைசார் தமிழறிஞர்கள் வழங்கிய கட்டுரைகளால் இந்நூல் உருவாகியது. இயல், இசை, நாடகம் முத்தமிழ் கட்டுரைகள் இந்நூலில் உள்" என்று தமிழவேள் இ. க. கந்தசுவாமி தமது முன்னுரையில் விளக்கியுள்ளார். தமிழ் அறிஞர் புலியூர்க்கேசிகள் சிலப்பதிகார வாழ்த்துத் தந்துள்ளார்.

"சொல்லும் பொருளும் சுவைமிருந் தூற்றிட வெல்லும் வகையான் விளம்பிய இளங்கோ அடிகளார் செய்தநல் அருந்தமிழ்ச் சிலம்பின் அடிகள் ஒவ்வொன்றும் அருந்தமிழ்த் தேறலாம்"

என்று அவருடைய வாழ்த்து அமைகிறது.

நூற்சுவை நுகர்வோம்
சுடர்ஒளி- 25.12.2008

சிலப்பதிகாரம் உலகிற்கு அறிவுறுத் துவது மூன்று விடையங்களே.

- ‘அறநெறி கொன்றார்க்கு அறம் கூற்றாகும்
 - ‘உரைசால் பத்தினியை உலகம் போற்றும்
 - ‘ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும்
- ஆகிய நெறிகளே அவை,

தொகுப்பாசிரியர் தமிழவேள் தமது பரந்த மனப்போக்கைக் ‘காணிக்கை’யில் தெளிவாக்கியுள்ளார். “பத்தினித் தெய்வம் கண்ணகி வழிபாட்டைச் சேரநாட்டில் நிறுவிய சேர அரசன் செங்குட்டுவனுக்கும், இவ்வழிபாட்டை இலங்கையில் பரப்பிய இலங்கைக் கஜபாகு அரசனுக்கும் இச்சிலப்பதிகாரச் சிறப்பு மலரைக் காணிக்கை ஆக்குகின்றோம். “எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்பும் அவர்களை நினைவு கூர்ந் திருப்பது நோக்கற்பாலது.

“இதுகாறும் கிடைத்துள்ள நூல்களில் முத்தமிழ் பற்றிய குறிப்புகள் பலவற்றை ஒருங்கே போதித்துள்ள சிறந்த நூல் இளங்கோ அடிகள் இயற்றியுள்ள சிலப்பதிகாரம், பெருங்காப்பியம் ஒன்றே எனலாம். அப்பெருங்காப்பியத்தில் அடங்கியுள்ள முத்தமிழின் கருவூலங்களை உலகறியச் சான்றுகாட்டி விளக்க உதவிய பெருமைக்கு உரியவர் அடியார்க்கு நல்லார்” என்று திருவாவடுதுறை ஆதீனம் சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் வாழ்த்துரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“தமிழ்ப் பெருங்காப்பியமாம் சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தில் உள்ள தமிழ்த் தத்துவங்களை நூலாக வெளிக்கொணர்வது அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியைத்தருகின்றது. பழமையும் பெருமையும் காண்ட தமிழ் வரலாற்றில் சிலப்பதிகாரம், அதற்குள் பொதிந்து கிடக்கும் கருத்துகளும் இலக்கிய இலக்கணங்களும் இன்றைய நிலையில் தமிழை நன்கு அறிந்து கொள்ளவும் தமிழ்ச் சொற்களை நன்கு கற்றுக்கொள்ளவும் வெளிவரும் இந் நூல் விளக்கிநிற்கிறது” நல்லை ஆதீன சுவாமிகள் மேற்படி ஆசிச்செய்தியில் கூறியுள்ளார்.

“இளங்கோவடிகள் ஆக்கிய குடிமக்கள் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் அக்காலத்தில் சான்றாண்மைப் பண்பு எனப்படும் உயர்ந்த பண்பைப் பேணுவதில் அறிஞர்கள் அக்கறை செலுத்தியதை அறிய முடிகிறது” என்று உடுவை எஸ். தில்லைநடராசா விளக்கியுள்ளார். “தமிழில் எழுந்த முதற் காப்பியம் தமிழ் மண்ணில் மலர்ந்த நெஞ்சை அள்ளும்’

சிலப்பதிகாரமாகும். தமிழ் நாட்டின் இயற்கை வளமும் அப்பின்னணியில் அமைந்த வாழ்க்கை முறைகளும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும் அற்புதமாக வர்ணிக்கப்படுகின்றன. உயர் குழாத்தினரால் ஓரங்கட்டப்பட்டவர்களினதும் சீவனோபாயங்களும், பழக்க வழக்கங்களும், வழிபாட்டு முறைகளும், ஆடல் பாடல்களும், செய்யுள் வகைகளும் பாரபட்சமின்றி உன்னிப்பு டனும் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. தமிழ் நாட்டு வளத்தையும் மொழிவளத்தையும் எடுத்துக் காட்டும் ‘முழுத்தும் பழுதற்ற இடம் முத்தமிழின் பாடல்’ தமிழ் மொழியின் எளிமையினையும் நெகிழ்ச்சியினையும் பெருக்குவதாகவும் உள்ளது” என்று பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் விளக்கியுள்ளார்.

“இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் தமது வாழ்த்துச் செய்தியில் “சிலப்பதிகாரம் எனும் தமிழ் காவியம், கற்பை மட்டும் சொல்லவில்லை. மன்னனுக்குரிய அறம், உலகோர் வாழ்வாங்கு வாழுதற்கான, வழிகாட்டல்களைச் சொல்வதுடன் அக்காலத்து நாகரிகம், பண்பாடுகளையும் சுவைப்பட்ச் சொல்லுகின்றது. சிலப்பதிகாரம் காலத்தால் அழிக்கவொண்ணா, தமிழனின் பொக்கிசமாகும். தமிழ் மக்களுக்குச் சிலப்பதிகாரக் கருத்துக்கள் சென்றடைய வேண்டும். இவை எளிமைப்படுத்தி எழுதி வெளியிட்டால் அது எமது மக்களுக்குச் செய்யும் பெரும் பணியாகும்” என்று தெரிவித்துள்ளார்.

‘இளங்கோவின் எதிர்க்குரல்’ என்னும் கட்டுரையை முனைவர் அ. அறிவுநம்பி தந்துள்ளார் “கதை மாந்தர்களின் வாய்ச் சொற்கள், அணுகுமுறைகள் இவற்றினூடாகப் படைப்பாளி தன்குரலைப் பதிக்கின்றான். மரபுக்கு எதிராக, வழக்கத்திற்கு எதிராக, காலச் சூழலுக்கு எதிராக, பழமைக்கு எதிராக, இன்ன பிறவற்றிற்கு எதிராக முதன்முதல் அப்படைப்பாளி சொல்லெடுக்கும் சூழலில் எதிர்க்குரல் உருவாவதை உணரவியலும். இவ்வாறான போக்கு எல்லாக் காலங்களிலும் நிகழ்ந்தது. நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. நிகழும். இதற்கு இளங்கோவடிகளும் விதிவிலக்கில்லை” என்கிறார்.

“கீழைவாயில் வழியாகக் கணவனோடு காலடி எடுத்து வைத்த கண்ணகி, மேலை வாயில் வழியாகத் தனி ஒருத்தியாக அம் மாநகரை விட்டு வெளியேற வேண்டிய அவல நிலை ஏற்படுகிறது.

‘கீழைத்திசை வாயிற் காணவனோடு புகுந்தேன்.
மேற்றிசை வாயில் வறியேன் பெயர்கு....’

என்னும் காவியநாயகி கண்ணகியின் கூற்று, அவளின் கனத்த இதயத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறது” என்று ‘காவிய நாயகி கண்ணகி’ என்னும் கட்டுரையில் முனைவர் மு.பி. பாலசுப்பிரமணியன் தெரிவித்துள்ளார்.

“இளங்கோ தம்முடைய சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தின் தொடக்கத்தில் எந்தத் தெய்வத்தையும் வாழ்த்தி வேண்டாமலேயே காப்பியத்தைத் தொடங்குகிறார். திங்களையும் ஞாயிறையும் மாமழையையும் நாட்டையும் போற்றித் தொடங்குகிறாரேயொழிய தெய்வத்தைப் போற்றவில்லை. கடவுளை வாழ்த்தவில்லை. மரபையே புறக்கணித்திருக்கிறார். இந்த மாற்றத்தை இவர்க்கு முன்புவரை எந்தத் தமிழ்க் கவிஞரும் செய்ததில்லை. கடவுள் வாழ்த்துப் பாடாத முதல் தமிழ்க் கவிஞன் இளங்கோதான்” புலவர் நடேசநாராயணன் தமது கட்டுரையில் மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

‘சிலம்புதரும் இசைப்பாடல்கள்’ என்னும் கட்டுரையை பேராசிரியர் ஞானம்பிகை குலேந்திரன் தந்துள்ளார். “இயல், இசை, நாடகம் எனும் மூன்று தமிழுக்கும் ஏற்றம் தரும் முதன்மைக் காவியப்பியம் சிலப்பதிகாரம். செந்தமிழ்ப் பிழிவு’ எனக் கற்றோரால் பேசப்படும் எக் காவியத்துள், ‘பண்’ எனும் பண்படுத்தப்பட்டதோர் இசை முறையை வகுத்துப், பழந்தமிழ் மக்கள் பாடிய பல்வேறு இசைப் பாடல்கள் காணக்கிடைக்கின்றன.

“சிலப்பதிபாரம் என்னும் பெயரால் நாட்டுதும் யாம் ஓர் பாட்டுடைச் செய்யுள்”

எனக் கூறிய இளங்கோவடிகளார், தாம் வாழ்ந்த காலத்து இணைப்பாடல் வகைகளைக் கதைப் போக்கோடு இயல்பாக இணைத்துக் காவியம் பாடியிருப்பது சிறப்பு” என்று பேராசிரியர் தமது விளக்கத்தைத் தந்துள்ளார்.

“கோவலன், கண்ணகி, மாதவி என்னும் மூவருடைய வாழ்க்கை பற்றிக் கூறுவது, பொதுமக்கள் பற்றிய காப்பியமாக அமைந்தமையால் ‘குடிமக்கள் காப்பியம்’ என்றும் தமிழில் முதல் எழுந்த காப்பியம் என்பதால் ‘முதல் தமிழ்க் காப்பியம்’ என்றும் சிறப்புப் பெற்றது. இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழும் விரவி வருவதனால் ‘முத்தமிழ்க் காப்பியம்’

என்றும் போற்றப்படுகின்றது” என்கிறார் கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்.

‘சிலம்பில் ஓரறிவு உயிர்கள்’ என்னும் பொருளில் மருத்துவர் ச. சண்முகம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஒரு கட்டுரையை இந்த நூலுக்கு வழங்கியுள்ளார். “மாதவியும் கண்ணகியும் ஒரு சக்தியின் இரு கூறுகளே. இருவரும் தாய்வழிச் சமுதாயத்திலட பெண்ணுக்கு ஏற்பட்ட இழிவுகளின் இன்னலின் எதிர்க்குரல்கள்” என்கிறார். கலாநிதி க. நாகேஸ்வரன். ‘தென் தமிழ்ப்பாவை’ என்னும் கட்டுரையை செல்வி செல்வ அம்பிகை நடராஜாவும், முனைவர் சிலம்பு ந. செல்வராசு ‘பெருங் சமய உருவாக்கமும் சிலப்பதிகாரத்தின் இலக்கிய அரசியலும்’ என்னும் கட்டுரையையும் தந்துள்ளனர். மா. ரூபவதனன் தந்த ‘சிலப்பதிகாரமும் நாடகத் தமிழும்’, வ. கோவிந்தபிள்ளை தந்த ‘உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்வு கொடுக்கும் இளங்கோ தந்த காப்பியமே - சிலப்பதிகாரம்’, திருமதி இரஞ்சினி சிவசுப்பிரமணியம் தந்த ‘தமிழர் பண்பாட்டுச் சிகரம் சிலப்பதிகாரம்’ ஆகிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளன.

‘சிலப்பதிகாரமும் அதன் பயன்பாடும்’ என்னும் பொருளில் செல்வி வாஹினி ஸ்ரீதரனும், ‘சேரன் செங்குட்டுவன் அமைத்த கண்ணகி கோட்டம் இன்றைய நிலை’ என்னும் தலைப்பில் கே.எஸ். இராதாகிருஷ்ணனும் (தமிழ்நாடு), கட்டுரைகள் வடித்துள்ளார்கள். ‘தமிழகத்துச் செந்தமிழ்க்காப்பியம் சிலப்பதிகாரம்’ என்னும் மகுடத்தில் தமிழவேள் இ. க. கந்தசுவாமி தமது கட்டுரையையும் தந்து நூலுக்குச் சிறப்புச் சேர்த்துள்ளார். சிறப்பான முறையில், பயன்தரும் வகையில், பலதுறையில், சிலப்பதிகாரம் பற்றிய கட்டுரைகளைத் தாங்கி ‘சிலப்பதிகாரக் கட்டுரைகள்’ என்னும் இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

நூல் : காலத்தால் மறையாத

கற்பக இதழ் சிறுகதைகள்

நூல் விமர்சனம்

- தெளிவத்தை ஜோசப் -

தொகுப்பாசிரியர் : த.சிவசுப்ரமணியம்
வெளியீடு : மணிமேகலைப் பிரசுரம்,
சென்னை - 17, இந்தியா
விலை : 45/= (இந்தியா)

மறுமலர்ச்சிச் சிறுகதைகள் ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள், சுதந்திரன் சிறுகதைகள் மல்லிகைச் சிறுகதைகள். தீர்த்தக் கரைக் கதைகள் என்னும் ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள், இதழ்களின் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு நூல் வெளியீட்டின் ஒரு நீட்சியாக, வளர்ச்சி நோக்கிய ஒரு முன்னகர்வாக வந்திருக்கிறது. இந்தக் 'காலத்தால் மறையாத கற்பக இதழ் சிறுகதைகள்' என்னும் தொகுதி.

மேற்குறிப்பிட்ட ஆறு நூல்களில் நான்கு இலங்கையில் வெளியிடப்பட்டவை. தீர்த்தக்கரைக் கதைகள் தமிழ்நாடு அகரம் வெளியீடாகவும் கற்பக இதழ் சிறுகதைகள் சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுர வெளியீடாகவும் வெளிவந்திருக்கின்றன.

ஒரு படைப்பு நூலுருப் பெறுகின்ற போது அந்தப் படைப்பை அதற்குரிய இலக்கியத்தளத்திலும், தரத்திலும் அல்லது அதைவிட மேலானதொரு அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தும் போக்கை தனது நேர்த்தி மிக்க ஆக்கத்திறனால் செயற்படுத்திக் காட்டும் வல்லமை ஒவ்வொரு வெளியீட்டு நிறுவனத்துக்கும் இருக்க வேண்டும்.

இலாபத்துடன் இயங்கும் ஒரு வியாபாரத் துறையாக நூல் வெளியீட்டுத்துறை இலங்கையில் விருத்தியடையாத நிலையிலும், தங்கள் தங்கள் நூல்களை தாங்கள் தாங்களே வெளியிட்டுக்கொள்ளும் பரிதாப நிலைமைகளுக்குள்ளும் ஒரு அக்கறையுடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் வெளியிடப்படும் ஈழத்து வெளியீடுகளையும், தமிழகத்தில் இருந்து வெளியிடப்படும் ஈழத்து நூல்களையும் ஒப்பீட்டளவில் விமர்சித்துக் கொள்ளும் ஒரு வாய்ப்பினையும் இந்த நூல் தந்துள்ளது.

இந்த நூலைத் தொகுத்துள்ள த.சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்.

ஒரு எழுத்தாளர், பேச்சாளர், இதழியல் தொடர்பாளர், கற்பகம் இதழின் சிறப்பாசிரியர், நல்ல சிறுகதை படைப்பாளி, என்பவைகளை விடவும் ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் 'கற்பகம்' என்கின்ற இலக்கியச் சிற்றேட்டின் சிறுகதைப் பங்களிப்பை ஆவணப்படுத்தியுள்ளதன் மூலம் - பதிவு செய்துள்ளதன் மூலம் மேலும் பெருமையடைகின்றார்.

'தூரத்து கோடை இடிகள்' என்னும் சிறுகதை நூலின் ஆசிரியை 'மாதுமை'யின் அப்பா இந்த சிவசுப்பிரமணியம் என்பதாலும் மேலும் பெருமை கொள்கின்றார் இவர். இந்தப் பாக்கியம் பெரும்பாலான இலக்கியக்காரர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லைதான்.

இத்தொகுப்பை வெளியிட நிதிஉதவி வழங்கிய செல்வி மாதுமைக்கு எமது நன்றிகள் என்னும் சிவாவின் வரிகள் என்னை புல்லரிக்கச் செய்தன.

ஞாயிறு தினக்குரல் 04 டிசம்பர் 2005

அப்பாவின் இலக்கியச் செயற்பாடுகள் குறித்து ஒரு மகளின் நிலைப்பாடு எப்படி இருக்கும் என்பதை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் விளக்கலாம்.

உலகப் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் தகழி சிவசங்கரப்பிள்ளை. அவருடைய செம்மீன் நாவலுக்கு சாகித்திய அகாடமி விருது கிடைத்த ஆண்டு அது. தகழியின் மகள் ஏதோ ஒரு பரீட்சைக்குத் தோற்றிவிட்டுத் திரும்பியுள்ளார்.

“எப்படியம்மா கேள்வித்தாள்கள். எப்படி எழுதினாய் என்று தகழி கேட்டார்.

“நன்றாக எழுதியுள்ளேன். நல்ல மார்க்ஸ் கிடைக்கும்.... ஆனாலும், ஒரு கேள்விக்கு என்னால் பதில் எழுத முடியவில்லை! தெரியவில்லை” என்பது மகளின் பதில்.

“அது என்னம்மா அப்படிச் சிரமமான கேள்வி....” இது அப்பா.

“இந்த வருடம் நாவலுக்கான அரச சாகித்திய விருது பெற்ற நாவல் எது! நாலாசிரியர் யார்” என்பது கேள்வி என்கின்றாள் மகள்.

“என்னம்மா... உங்க அப்பனுக்குத்தானே கெடைச்சது... செம்மீனுக்கு....” என்றாராம் தகழி.

இப்பொழுது சொல்லுங்கள் நமது சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய பாக்கியசாலி.

இளம் எழுத்தாளர் முன்னேற்றப் பேரவையின் வெளியீடாக இல. 50, ஹாமர்ஸ் அவெனியூ, கொழும்பு -6 என்னும் முகவரியில் இருந்து 1970 நடுப்பகுதியில் வெளிவந்த ஏடு கற்பகம்.

“வலிமை உடையதொரு சொல்லினால் உங்கள் வாழ்வு பெற விரும்பி நிற்கிறோம்” என்னும் பாரதி வாக்கினைத் தனது பத்திரிகைச் சுலோகமாகக் கொண்டிருந்தது கற்பகம்.

கலை, இலக்கியம், அறிவியல், பொருளாதாரம் ஆகிய அனைத்திலும் ஈழத்தின் தனித்துவம் வெளிக்கொண்டு வரப்படல் வேண்டும் என்கின்ற தணியாத தாகத்துடனும், வளரத் துடிக்கும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் நோக்குடனும், ஈழத்து கலை கலாசாரம் பேணப்படுவதுடன் ஈழத்து மண்வாசனையையும் சாதாரண தொழிலாள, விவசாய மக்களுடைய வாழ்க்கை முறைமை, ஆற்றல் மிகு படைப்புகளாக உருவாக வேண்டும் என்னும் கொள்கையுடனும் இயங்கிய

இதழ் கற்பகம்.

கற்பகம் குழுவினரின் சந்தாவிபர அறிவிப்புக் கூட ஈழத்துப் படைப்புகளுக்கு ஆதரவளியுங்கள். இன்றே சந்தாதாரர்களாக இணைந்து ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவி புரியுங்கள்’ என்று இருப்பது அவர்களுடைய இலக்கிய மனதை மிகத் துல்லியமாகவே காட்டுகிறது.

மூன்றே மூன்று இதழ்கள் தான் என்றாலும் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அது பதித்துள்ள முத்தான தடங்கள் இந்த நூல் வெயீட்டின் மூலம் ஊர்ஜிதப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

பாடசாலையில் பயிலும் இளவயது முதற்கொண்டே தமிழ், தமிழிலக்கியம் என்னும் உணர்வு மிக்கவராகவே இருந்திருக்கின்றார் இந் நூலின் தொகுப்பாசிரியர் சிவசுப்பிரமணியம்.

தமிழ் உணர்வு என்பது தமிழன் தன்னை வரலாற்றில் தக்க வைத்துக்கொள்ளும் உணர்வு! உலகில் தமிழன் தன்னை தக்க வைத்துக்கொள்ள தன் வரலாற்றைத் தக்க வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான செயற்பாடுகளின் முன்னெடுப்பே இதுபோன்ற வெளியீடுகள்.

மூன்று இதழ்கள் என்று முன்பே சொன்னேன். அந்த மூன்றாவது இதழில்தான் பேராசிரியர் கைலாசபதியின் ‘தமிழ் இலக்கிய மரபில் வளர்ந்த பொதுமைச் சிந்தனைகள் என்னும் தொடர் கட்டுரை ஆரம்பித்திருந்தது.

பேராசிரியரின் அடியும் முடியும் மகாகவியின் கோடை, கொழும்பு பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்கம் வெளியிட்ட இளந்தென்றல் ஆகியவை பற்றிய விமர்சனங்கள், மகாகவியின் ‘புதியதொரு வீடு’ கவிதை நாடகம் பற்றிய கே.எஸ். சிவகுமாரனின் திறனாய்வுக் கட்டுரை செ. கணேசலிங்கம், செ. யோகநாதன் செ. கதிர்காமநாதன் ஆகியோரின் சிறுகதைகளும் இந்த மூன்றாவது இதழில் இடம்பெற்றுள்ளன.

வாசிப்பு என்பது வெறுமனே ரசனைக்காக மட்டுமல்ல. வாசகனை, சமூகத்தை முன்னோக்கி நகர்த்தும் ஒரு பணிக்காகவுமே, என்னும் இலக்கியத்தின் - எழுத்தின் - பயன்பாட்டினை இந்த நூலின் படைப்புகள் உணர்த்துகின்றன.

மூன்றே இதழ்கள் என்றாலும் முழுமை குன்றாத 12 கதைகள் கற்பகத்தில் வெளிவந்துள்ளமை இத்தொகுதி மூலம் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இலக்கியம்

என்பது இறுதியில் மக்கள் விடுதலையைத்தான் இலக்காகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இலக்கியம் எந்த ரூபத்தில் இருந்தாலும் அகத்துள்ளும், புறத்துள்ளும் போராடிக் கொண்டிருக்கும் மனிதனையே அது பிரதிபலிக்கிறது. மனிதர்கள் இல்லாத இலக்கியம் இல்லை என்பதைப்போலவே இலக்கியம் இல்லாமல் மனிதர்களும் இல்லை.

தமிழில் சிறுகதைக்கான தோற்றமே பிரசாரம் தான் என்கின்றனர் சிறுகதை ஆய்வாளர்கள். அந்தப் பிரசாரத்தை மிக நேர்த்தியாகவும் கலைநயத்துடனும் செய்து பிந்தி வந்தவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தவர் புதுமைப்பித்தன். சிறுகதை என்பது ஒரு சக்தி மிக்க இலக்கிய வடிவம்.

கஷ்டப்படுகிறவர்களினதும், நொந்து போய் இருப்பவர்களினதும், அடக்கி ஒடுக்கப் பட்டவர்களினதும் குரலாக ஒலிப்பதே சிறுகதை என்பது மேனாட்டுச் சிறுகதை ஆய்வாளர்களின் கருத்து. இந்தக் கற்பகச் சிறுகதைகள் இவைகளுக்கான சிறந்த உதாரணங்களாகத் திகழ்கின்றன.

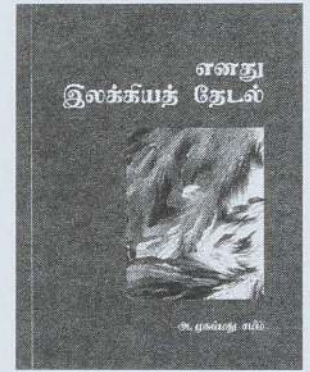
செ. கணேசலிங்கனின் 'குருவின் குற்றம்' மேலே படி, இரவு பகலாகப்படி என்று உபதேசம் செய்த குருவின் செயல்களில் குற்றம் காண்கிறது. நடைமுறைக்கு ஒத்துவராத, யதார்த்த வாழ்வுடன் தொடர்பில்லாத, மனித முன்னேற்றத்துக்கு உதவாத கல்வி முறையின் கோளாறுகளைக் கண்டிக்கிறது. செ. யோகநாதனின் இருவேறு உலகங்களும் இதே கருத்தை வலியுறுத்தும் கதையே. அரசியல்வாதிகளின் பொய்மைகளைச் சாடுகின்ற அதேவேளை, பல்கலைக்கழகக் கல்வி முறையையும் சாடுகின்றது.

நன்றாக வாழத்தக்க சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கும் போராட வரும்படி அழைப்பு விடுக்கிறது கணேசலிங்கனின் கதை.....

மார்க்சியத்தின் வளர்ச்சி பெற்ற போக்கு ஒன்று உண்டு. மார்க்சியத்துக்கு பேருருவ அரசியல்தான் உண்டு என்கின்ற ஒரு சிலரின் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு மாற்றாக இந்த வளர்ச்சி பெற்ற போக்கு அதற்கு நுண்ணுருவ அரசியலும் உண்டு என்பதை நிரூபிக்கின்றது. இந்தச் சிந்தனைப் போக்கு அன்றாட மார்க்சியம் (Day to Day Marxism) என்பதாகும். லபார்க்கே என்னும் பிரேஞ்சு மார்க்சியரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இவர் மார்க்சின் மறுமகன் என்று கூறியுள்ளார் ஞானி.

நமக்கும் அன்றாடத் தமிழ்த் தேசியம் தேவை. நம்மை நாமே விரிவான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி நமக்குள் இருக்கும் அழுக்குகளை அசிங்கங்களை அகற்றிக்கொள்ளலாம். இந்த அன்றாட மார்க்சியத்தை நமது தமிழ் தேசிய சிந்தனைகளை மிக லாவகமாகக் கொண்டு வருகிறது. குப்பிழான் ஐ. சண்முகத்தின் அழகியின் துயரங்கள்.

நாளுக்கு நாள் பெருகி வரும் பொருளாதாரச் சுமைகள் மற்றும் அதிகாரத்தின் ஒடுக்குமுறைகள் போன்றவைகள் பெண்கள் மீது கட்டவிழ்த்துவிடும் கொடுமைகளை அந்த அழகியின் துயரங்கள் அற்புதமாகவும் ஆர்ப்பாட்டமில்லாமலும் காட்டுகின்றன.

எழுபதுகளில் இலங்கையின் சிறுகதை வளர்ச்சி...

'கற்பகம் இதழ் சிறுகதைகள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலில் உள்ள பன்னிரண்டு சிறுகதைகளை என்னுடைய இந்த ஆய்வுக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளேன். இக்கதைகள் எழுபதுகளில் 'கற்பகம்' என்ற சஞ்சிகையில் வெளிவந்தன. இக்கால கட்டத்தில் வெளிவந்த இக்கதைகளை, இக்காலப் பகுதியில் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு ஆதர்சனமாகக் கொள்ளலாம். இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் 'சிறுகதை' ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது.

- அ.முகம்மது சமீம் -

“எந்தையும் தாயும்” - நாடக விமர்சனம்

விமர்சனம்

- த. சிவசுப்பிரமணியம் -

சமுதாயத்தின்கண் தான் தரிசித்த தரிசனங்களை கருப்பொருளாகக் கொண்டு குழந்தை சண்முகலிங்கம் ‘எந்தையும் தாயும்’ என்னும் நாடகத்தை எழுதியுள்ளார். பெற்ற பிள்ளைகளை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு வயோதிப காலத்தில் பிள்ளைகளை நினைத்து ஏங்கித் தவிக்கின்ற குடும்பங்கள் எத்தனை எத்தனை. யாழ்ப்பாண மண்ணில் யுத்த மேகங்கள் சூழ்ந்திருக்க, குண்டுகளையும் ஷெல்களையும் சந்தித்து உயிருக்காகப் போராடிய மக்கள் பிள்ளைகளையாவது அச்சுழலிலிருந்து காப்பாற்ற வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்ப முற்பட்டனர். இச்சூழ் நிலையைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி பெரும்பாலான இளைஞர்கள் யுவதிகள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுவிட்டார்.

வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற சில பிள்ளைகள் பெற்றவர்களை மறந்துவிட்டார்கள். சில பிள்ளைகள் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டும் கடிதங்கள் புகைப் படங்கள் அனுப்பியும் தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்வார்கள். இன்னுமொரு பகுதியினர் பெற்றவர்களை தாம் இருக்கும் நாடுகளுக்கு வரவழைத்து, தமது பிள்ளைகளைப் பராமரிப்ப தற்கும் வயோதிப காலத்தில் அந்த நாட்டு அரசாங்கங்கள் கொடுக்கும் பணத்தைப் பெறுவதிலும் கண்ணாயிருக்கின்றார்கள். பிள்ளைகளின் வேண்டுகூலால் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றவர்கள் அந்த நாட்டுச் சூழல் சுவாத்தியம் ஒத்துக்கொள்ளாமையினால் திரும்பி ஊருக்குவந்து வாழ்பவர்கள். இப்படியாகப் பல்வகைப்பட்ட மனித சங்கமங்களை யாழ்ப்பாண மண் கண்டுள்ளது. இந்தப் பின்னணியில்தான் குழந்தை சண்முகலிங்கம் தனது மனதைக்

காயப்படுத்திய சம்பவங்களுக்கு உயிர் கொடுக்க முனைந்தார். அதன் விளைவே எந்தையும் தாயும்.

யாழ்ப்பாணத்துப் பாரம்பரியம், மண் வாசனை, பேச்சு வழக்கு, நம்பிக்கைகள் ஆகிய அம்சங்களை உள்ளடக்கி யதார்த்தமாக நாடகத்தின் கதை எழுதப்பட்டுள்ளது. நாடகப் பிரதி அமைப்பில் குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் எழுத்து வடிவம் முதன்மை பெற்று நிற்கின்றது.

வெளிநாட்டில் வாழும் பிள்ளைகளின் கடிதங்களை நாளும் எதிர்பார்த்து ஏங்கி நிற்கும் பெற்றோர்கள் வீதியாலட செல்லும் சயிக்கிள் மணிச்சத்தம் கேட்டதும் தபால்காரன் வருகிறானோ என்று பரிதவிக்கும் நிலை ‘பெற்ற மனம் பித்து பிள்ளை மனம் கல்லு’ என்பதற்கு அமைவாக வெளிநாட்டில் வாழும் பிள்ளைகளை நினைத்து நினைத்து ஏங்கும் அதேவேளை தம்பிள்ளைகள் நல்லாய்வாழ வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை கொண்ட பெற்றோர், பிள்ளைகள் அனுப்பிய கடிதங்களையும் படங்களையும் வைத்துப் படிப்பதும், பார்ப்பதுமான நிலை, பிள்ளைகள் அனுப்பும் பணத்தில் வீடுகட்டி, தேவையான நவீன தளபாடங்கள், வானொலிப் பெட்டி மற்றும் பொருட்களுடன் சந்தோஷமாக சில பெற்றோர் வாழ்ந்தாலும் பிள்ளைகளைக் காணாத ஏக்கம், வயோதிப காலத்தில் தங்களைப் பார்க்கப் பிள்ளைகள் வருவார்கள் என்ற ஒரு நப்பாசையுடன் ஏங்கித் தவிக்கும் பெற்றவர்கள், அயலவருக்கு உதவும் மனப்போக்கான குடும்பங்கள், ஹெலிச் சத்தம் கேட்டதும் பயந்து நடுங்கும் ஜீவன்கள், பெண் பிள்ளைகளை நேர காலத்திற்குக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கு. இத்தகைய மனப்போக்கான மனிதர்கள்

கலைக்கேசரி 30.06.2007

நடமாடும் யாழ் மண். அதன் வாசனை இந்த நாடகத்தின் அடிநாதமாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம். நாடகத்தின் நெறியாளர் சோக்கல்லோ சண்முகநாதன், நாடறிந்த கலைஞர். நாடகத்தின் ஒவ்வொரு அசைவுகளிலும் அக்கறையுடன் செயற்பட்ட தனது அனுபவ முத்திரையைப் பதித்துள்ளார். மண்வாசனை அவரில் வீசுகின்றது. கதை ஓட்டத்திற்குச் சில உத்திகளை அவர் கையாண்டுள்ள விதம் பாராட்டுக்குரியது. பூமரம் இல்லாமல் பூப்பறிப்பது, மா இல்லாமல் கோலம் போடுவது, மணிச்சத்தத்தை மாத்திரம் தந்த தபால்காரன் வருகின்றானோ? என்று கேட்க வைப்பது, தண்ணீர் இல்லாமல் வாளியை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு தண்ணி தெளிப்பது என்பவற்றை உத்தியின் உதாரணமாகக் காணலாம்.

எந்தையும் தாயும் நாடகத்தில் குறைந்த பாத்திரப் படைப்புகள் வாயிலாக மூன்று குடும்பங்களின் சுகதுக்கங்கள் சொல்லப் படுகின்றன. ஆறு பாத்திரங்களும் தத்தமது பாத்திரங்களுக்கு மெருகூட்டியுள்ளார்கள். இந்த நாடகத்தின் நெறியாளர் சோக்கல்லோ சண்முகநாதன், பெரிஐயா சங்கரப்பிள்ளை என்ற முக்கிய பாத்திரமேற்று, தனது பாத்திரத்தை உணர்ந்து இயற்கையாக நடித்துள்ளார். மூத்தமகனை நினைத்து ஏங்கி அழுகின்ற ஒரு கட்டத்தில் அவர் முகபாவங்கள் உண்மையிலேயே மனத்தை ஈர்த்தன என்றே சொல்ல வேண்டும். அவரின் நடிப்பு மிகவும் அற்புதம். பக்கத்து வீட்டு ஐயாத்துரையாகப் பாத்திரமேற்று நடித்த சிவா சுப்பிரமணியம் ஒரு யாழ்ப்பாணத்துக் குடும்பத்தலைவன் சமுதாயத்தில் எப்படியாக வாழவேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, கொடுக்கப்பட்ட பாத்திரமாக மாறிவிட்டார்.

வானொலி, ரீ.வி. நாடகங்களில் நடித்துப் பெரும் அனுபவம் பெற்ற நடிகை ஜே.எம். சி. ஜெயஜோதி, தாயை இழந்த ஒரு ஏழைக் குடும்பத்தில் வீட்டுப் பொறுப்புக்களை ஏற்கும் மூத்த பெண்பிள்ளையாக வசந்தி என்ற பெயரில் நடித்துள்ளார். பெரிஐயா இறந்த செய்தியறிந்து அவருக்கு கொண்டு வந்த இடியப்பங்களை நிலத்தில் போட்டுவிட்டு ஓடிச்சென்று அவர் அருகில் நின்று அழுகிறார். திரும்பி வந்து கொட்டிய இடியப்பங்களைப் பொறுக்கி எடுக்கும் வேளையில் சொல்லி அழும் கட்டத்தில் அவரின் உச்ச நடிப்புத் தெரிகிறது.

ஆர். ருக்மணிகாந்தனும், திருமதி சிந்து ஜாவும் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணியைத்

திருப்திகரமாக அத்துடன் அமைதியாகச் செய்துள்ளார்கள். கண்ணன் பாத்திரம் ஏற்று நடித்த செல்வன் மயூராபாஷன் ஒரு விளையாட்டுப் பிள்ளையாகவே தோன்றியுள்ளார்.

நாடகம் துன்பியல் நாடகமாக இருந்த போதிலும், இடையிடையே தெரிவிக்கப்படும் நகைச்சுவைக் கருத்துக்கள் சிந்திக்கத் தூண்டு வனவாக அமைந்திருந்தன.

வெளிநாட்டில் இருக்கும் பிள்ளையை நினைத்து ஏங்கும் பெரிஐயா என்ற பாத்திரம் அமுதபடி “அவனாலே ஆக வேண்டிய காரியம் ஒன்று மட்டும்தானே இருக்குது” என்று கூறும் வரிகள் நெஞ்சை நெருட வைத்தது. அவரின் இறுதிக்கிரியை ஞாபகப்படுத்துவதாகவும் இருந்தது. மேடை அமைப்பை திரு. ஞானகுரு சிறப்பாகச் செய்துள்ளார். ஒரே மேடையில் மூன்று விதம் விதமான வீடுகளை அமைத்துக் காட்சிப்படுத்திய விதம் கவர்ச்சியாக இருந்தது. ஒப்பனையில் கபூர் தன்கைவண்ணத்தைக் காட்டியுள்ளார்.

இசை அமைப்பில் கவனம் செலுத்தப் பட்டுள்ளது. ஒலி அமைப்பில் அக்கறை காட்டியிருக்கலாம். ஒளி அமைப்பில் மாலை வரோதயன் தனது பங்கை உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். மேடை நிர்வாகத்தை விஷ்ணுசித்தர்துரைராசாவும், கே. சொரூபனும் கவனித்திருந்தனர்.

2007 தேசிய நாடக விழாவின் இறுதிச் சற்றுக்கு நான்கு தமிழ் நாடகங்கள் தெரிவாகி அவற்றின் மேடை ஏற்றம் மே 16 ஆம் திகதி தொடக்கம் 19 வரை ஜோன் டி சில்வா ஞாபகார்த்த அரங்கில் நடைபெற்றது. கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் மற்றும் இலங்கைக்கலைக்கழகத்தின் தேசிய நாடக சபை ஒன்றிணைந்து ஏற்படு செய்த தேசிய நாடக விழாவின் ஒரு அங்கமான குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் கதை வசனத்தில், சோக்கல்லோ சண்முகத்தின் நெறியாள்கையில் ‘எந்தையும் தாயும்’ நாடகம் 16 ஆம் திகதி மேடையேற்றப்பட்டது. பண்டாரநாயக்க மாநாட்டு மண்டபத்தில் 04.06.2007 அன்று நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவில் எந்தையும் தாயும் நாடகம் மூன்று பரிசில்களைத் தட்டிக்கொண்டது. சிறந்த நாடகப் பிரதி, சிறந்த நடிகர், சிறந்த மேடையமைப்பு என்பனவாகும். சிறந்த நாடக நடிகராக சோக்கல்லோ தா. சண்முகநாதன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவருக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி

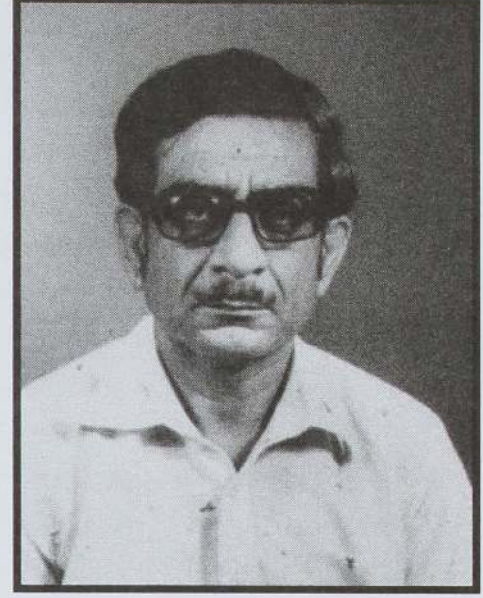
நினைவுப் பேருரையும் நூல் அறிமுகமும்

விமர்சனம்

- த. சிவசுப்பிரமணியம்

“நமது நாடு, நமது மக்கள், நமது அரசியல், பொருளாதார அமைப்பு, நமது கலாசாரப் பாரம்பரியம் முதலியவற்றைப் பிரதிபலித்து விளக்கமும் விமர்சனமுமாக அமையும் சிந்தனைகளும் உணர்வுகளும் இலக்கிய வளங்களாகத் தோற்ற வேண்டுமென்பதே தேசிய இலக்கிய வாதத்தின் அடிப்படையாகும். அப்படிப் பார்க்கும் போது தேசிய இலக்கியம் சில பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் கருதுவதும் புலனாகிறது. இதற்கு முன் இலக்கியத்திற்கு ஒரு நோக்கமும் பணியும் இல்லாதிருந்தது என்று நாம் கருதியமையாலேயே அவற்றை இப்பொழுது இலக்கியம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறோம்” என்று தேசிய இலக்கியத்திற்கு இலக்கணம் கூறி, மார்க்சிய சிந்தனையில் தடம்பதித்து, முற்போக்கு இலக்கியத்தின் வடிகாலாக, வாழ்ந்த பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களின் மறைவின் 25 ஆவது ஆண்டு நினைவாக 02 . 12. 2007 அன்று நினைவுப் பேருரையும் நூல் அறிமுகமும் இடம்பெற்றது.

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா தலைமையில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வை கைலாசபதி நினைவுக் குழுவும் இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவையும் இணைந்து ஏற்பாடு செய்திருந்தன. பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா தனது தலைமை உரையில் “பேராசிரியர் கைலாசபதி மார்க்சியக் கருத்தியலில் நின்றுகொண்டு பழைமை இலக்கியங்களையும் நவீன இலக்கியங்களையும் பார்க்கும் மரபைத் தொடக்கி வைத்தார். தமிழுக்கு ஒரு புலக்காட்சியை ஏற்படுத்தினார். இலக்கியத்தில் மட்டுமல்ல கல்வியிலும் தனது மேலான பங்களிப்பைக் காட்டினார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் தலைவராக இருந்து ஆற்றிய பணிகள் நினைவுகூரத்தக்கன. இன்று பல பீடங்களைக் கொண்டு செயற்படக் காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர் பேராசிரியர் கைலாசபதியேயாகும். இராமநாதன் நுண்கலைக் கல்லூரியை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைத்து பட்டப்படிப்புக்கான பல்கலைக்கழக நீரோட்டத்துடன் செயற்பட வைத்தவர் பேராசிரியர் கைலாசபதியே. பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தலைவராக நியமனம் பெற்று தர உறுதி மேம்பாடு என்பவற்றுக்கு முன்னோடியாக இருந்தார். பல்கலைக்கழகப் பாரம்பரிய ஆய்வு களை முன்னெடுப்பது அந்த வகையிலும் முனைப்பாகச் செயற்பட்டார். யாழ்.

பல்கலைக் கழகத்திற்கு மார்க்சியம் சார்ந்த நூல்களை தருவித்து மாணவர்கள் மார்க்சிய சித்தாந்தத்தை அறிந்துகொள்ள உதவினார். தமிழில் சீனப் பிரயாணக் கட்டுரையை முதன் முதலாக எழுதி முதன்மையான மாற்றுவிதமான பரிமாணங்களைக் கொண்டிருந்தார்.

‘தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதுகையில் ஈழத்தமிழரின் பங்களிப்பு’ என்னும் தலைப்பில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் நினைவுப் பேருரையை ஆற்றினார். இன்று வரை திசைகாட்டியாக இருக்கின்ற பேராசிரியர், தமிழில் பல்வேறு வகையான திசைமாற்றுக் கருத்தில் ஊறிய பேராசிரியர் அவர்களைப் பற்றி நினைவு கூர்ந்து நடத்தும் நினைவுப் பேருரையில் பங்கேற்பதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ஈழத்தவர்களின் பங்களிப்பு கால்கோள் கொண்டதாகவும் அவற்றை நிலை நாட்டுபவர்களாகவும் இருந்திருக்கின்ற றார்கள். பெரிய கருத்தியலாக்கக் கட்டமைப்பாக வளர்ந்து வந்திருக்கின்றது. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற கருத்தியலைத் தாண்டி உலகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்று நீண்டு அகன்று நிற்கின்றது. விசாலித்து நிற்கின்ற தமிழ் இலக்கிய வரலாறு அறிக்கை முதலான விடயங்கள் பற்றி பரந்த அளவில் பேசப்படுகின்றது.

ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்கள் முனைப்புடன் முனைந்திருக்கின்றார்கள் அதையே எனது சொற் பொழிவில் கூறவிரும்புகின்றேன். தொன்மங்

நிகழ்வுகள் நினைவுகள்
ஞாயிறு தினக்குரல் 16 டிசம்பர் 2007

கள், ஆவணங்கள், பழமரபுக்கதைகள் சார்ந்த கட்டமைப்புகள் நாட்டார் முறைக் கருத்தியலுடன் பார்க்கும் நிலை இருந்தது. ஆனால், மேலைத்தேய அறிஞர்களின் பிரதிபலிப்பால் எமது இலக்கியம் பல கருத்தியல்களைக் கொண்டிருந்தன. கருத்தியலைச் சார்ந்து வரலாற்றுக் கட்டமைப்புக்குள் இருந்தன. இலக்கிய வரலாற்றைக்கட்டமைப்பது என்பது உண்மையாக எல்லாவிடயங்களிலும் தமிழ் இலக்கியத்தை ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் பார்த்திருக்கின்றோம். காலகட்டத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களைத் தொகுதியாகவும் பார்த்திருக்கின்றோம். காலகட்ட அரசியல் சமூகப் போக்கில் தான் ஆய்வுபெறும் வகையில் இன்றைய இலக்கிய வரலாறு வெளிவந்திருக்கிறது. ஆகவே தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினைப் பார்த்துப் புரிந்துகொள்ளும் முறைமை எங்களிடையே வந்துள்ளது. பேராசிரியர் கைலாசபதி “ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள்” என்ற நூலில் எழுதிய முன்னுரையில் மேலைத்தேய வருகை பண்பாட்டுத் தளத்தில் எவ்வாறு மாற்றங்களை தந்துள்ளது என்று தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். அவர் ஆறுமுக நாவலரையும், சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையையும் புதிய பரிமாணத்துக்குள் கொண்டுவந்தார்கள். தமிழ்ச் சூழலில் அச்சுவாகனம் வந்த பிற்பாடுதான் நூல்கள் பதிப்புப் பெற்றன.

சமுதாயத்தின் காட்சிப் பொருளாக மாறி நிற்பதை மிகவும் பண்பாட்டுடையதாகத் தான் மரபு வெளிவந்துள்ளது. வரலாற்றுப் பார்வையை முன்னிறுத்தி நிற்கிறார்கள். அறிவியல் அடிப்படையில் கால நிர்ணயம் செய்தல்தான் இங்கு முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டது. காலம் பற்றிய கருத்தியல்பு தமிழ்ச் சூழலில் அறியப்பட்டது. பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுவருவது அறிவியல் ரீதியாகத்தான் இந்த அடிப்படையில்தான் ‘தமிழ் புறாட்டா’ இலக்கிய வரலாறு எழுதப்பட்டது. அறிஞர் சைமன் காசிச்செட்டி தான் முதல் முதலாக (1859 இல்) தமிழ் அறிஞர்களை ஆராய்ந்து எழுதினார். இவருடைய நூலில் 197 புலவர்கள் வரலாறு; இதில் பன்னிருவர் இலங்கையர்கள் வீரசோழியம் - இரண்டாம் பதிப்பு சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை தமிழிலக்கிய காலகட்டங்களைக் கட்டமைத்துள்ளார். ‘பாவலர் சரித்திர தீபகம்’ என்னும் நூலில் 410 அறிஞர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தால் பூலோகசிங்கம் அவர்கள் விளக்கக் குறிப்புடன் வெளியிடப்பட்டது. தமிழியல் ஆய்வில் பேசப்படும் முயற்சியில் (1916) சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவர் ‘தமிழ்ப் புலவர் சரிதம்’ என்னும் தொகுப்பில் 208 புலவர் கதை எழுதியுள்ளார். கைலாசபதியின் ‘வீரநிலைக் கவிதை’ என்று ஆய்வுநூல் சில மடைமாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது” என்றார்.

இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள்

‘கலாநிதி கைலாசபதி’ என்ற இராம. சுந்தரம் எழுதிய நூலின் அறிமுகம் இடம்பெற்றது. க.

சண்முகலிங்கம் அவர்கள் நூல் அறிமுகத்தைத் தந்தார்கள். தலைவர் தனது தொகுப்புரையில் “பேராசிரியர் பங்களிப்பு முக்கியமானது முதல் முதல் இலக்கிய வரலாற்றை எழுதும் போது மானிடவியலை உள்வாங்காமல் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ளாமல் எழுதமுடியாது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றை தினகரன் ஆசிரியராக இருக்கும்போது பேராசிரியர் க. கைலாசபதி கனக செந்திநாதனைக் கொண்டு தொகுத்துத் தந்துள்ளார். சமூக வரலாற்றில் இயங்கியலுடன் இலக்கிய வரலாற்றை முன்னெடுத்தவர் பேராசிரியர் கைலாசபதிதான். மார்க்சிய இயங்கியல் சிந்தனையை புலக் காட்சியை முன்வைத்து எழுதினார். அவருடைய படைப்புகள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் புதிய சிந்தனையை உருவாக்க வழிவகுத்தது எனலாம்” என்று தெரிவித்தார். தொடர்ந்து க. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் இராம. சுந்தரம் ‘கலாநிதி கைலாசபதி’ பற்றி எழுதிய நூல் அறிமுகத்தை மேற்கொண்டார்கள் “இந்நூலை அறிமுகம் செய்துவைப்பது பெருமைப்படக்கூடிய விடயம். இலக்கியப் பல்லினப் பண்பாடு மூலமாக இலங்கை அறிஞர்களைக் கௌரவித்துள்ளனர். ஆட்கள் சம்பவங்கள் நிகழ்வுகள் இவற்றின் மூலம் வரலாற்றின் போக்குகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இராம. சுந்தரம் என்ற தமிழ்நாட்டு மொழியியலாளரிடமிருந்து பேராசிரியர் கைலாசபதி பற்றிப் பார்க்கும் போது புதிய முறையில் அணுகியுள்ளமை புலனாகிறது. சிறந்த ஆய்வாளர், சிறந்த சிந்தனையாளர் என்ற பார்வையைத் தந்துள்ளார். நவீன இலக்கியப் பங்களிப்பில் கைலாசபதியின் பங்கு மதிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் ஆய்வுத்துறையில் பெரும் பங்காற்றினர். ஆறுமுக நாவலர், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையை அடுத்து தமிழ்நாட்டினரால் கைலாசபதி மதிக்கப்படுகின்றார்” என்றார்.

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி (1933 - 1982) தமிழிலக்கியத்தின் அடிமுடி கண்டவர். மார்க்சியக் கருத்தியலில் கொண்ட ஈடுபாடு காரணமாக, தமது தமிழியல் ஆய்வில் மார்க்சிய அணுகுமுறையை மேற்கொண்டு தமிழ்ச்சமூக - அரசியல் - பொருளாதாரப் பின்னணியைத் தெளிவுபடுத்தியவர். ஒப்பியல் ஆய்வில் மனம் ஒன்றிய காரணத்தால் தமிழ் இலக்கியங்களைக் கிரேக்க, சீன, ஐரோப்பியப் படைப்புகளோடு ஒப்பிட்டுப் புது விளக்கங்களைத் தந்தவர். இதழாளராகவும் இலக்கியப் படைப்பாளியாகவும் சமூக அரசியல் போராளியாகவும் செயல்பட்டவர். இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் பலருக்கு ஆய்வு வழிகாட்டியாக விளங்கியவர் - விளங்குபவர். உள்ளத்தில் உள்ள கருத்தைத் தெள்ளத் தெளிய உரைக்கும் புலமையர், நற்பண்பாளர் அவரது ஆய்வின் பன்முகப் பார்வையை இந்நூல் விளக்குகிறது. பத்துறை சார்ந்து ஆளுமையுள்ள பேராசிரியர் க. கைலாசபதி தூரநோக்குடன் பார்க்கும் ஒரு வல்லாளராகவே நோக்கப்பட்டார்.

திருமதி திலகவதி தர்மராசாவின்

மூன்றாம் ஆண்டு நினைவாக

மூன்று நூல்கள் வெளியீடு

விமர்சனம்

- த. சிவசுப்பிரமணியம் -

பிரசித்த நொத்தாரிகம் சட்ட உதவி யாளருமான க.மு. தர்மராசா தமது துணைவியார் திருமதி திலகவதியாரின் ஞாபகார்த்தமாக மூன்று நூல்களை பிரசுரித்து வெளியிட்ட நிகழ்வு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் 14.09.2008 அன்று கொழும்பு பல்கலைக்கழக சட்டத்துறைப் பீடாதிபதி நா. செல்வக்குமாரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. கௌரவ அதிதிகளாக முன்னாள் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் தலைவர் பாயிஸ் முஸ்தபாவும் கொழும்பு பல்கலைக்கழகக் கல்விப் பீடாதிபதி பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் பேராசிரியர் முனைவர் சபா ஜெயராசா ஆகிய மூவரும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

முதலில் திருமதி திலகவதி அம்மையாரின் படத்திற்கு மாலை அணிவித்து ஈகச் சுடர் ஏற்றிவைக்கப்பட்டது. சண்டே ரைம்ஸ் ஆலோ சகரும் முன்னாள் தினகரன் பத்திரிகையின் உதவி

ஆசிரியருமாகிய திருமதி ஆனந்தி பாலசிங்கமும் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியின் துணைவியார் திருமதி ஐயந்தி ஸ்ரீபவனும் மேற்படி நிகழ்வில் பங்குபற்றினர். அதைத் தொடர்ந்து மங்கள விளக்கேற்றல் நிகழ்வு இடம்பெற்றது. முக்கிய பிரமுகர்கள் இந்நிகழ்வில் பங்கேற்றனர். அடுத்து நடைபெற்ற கடவுள் வணக்கப் பாடல்களை செல்விகள் வைஷ்ணவி ராஜ்குமார், பைரவி ராஜ்குமார், றிசிக்கா ஸ்ரீதரன் ஆகியோர் இசைத்தனர். வரவேற்புரையைச் சட்டத்தரணி சோ. தேவராஜா வழங்கினார்.

கொழும்பு பல்கலைக்கழக சட்டபீடாதிபதி நா. செல்வக்குமாரன் தமது தலைமையுரையில் க. மு. தர்மராசாவின் துணைவியார் எல்லோ ருடனும் அன்பு கொண்டவராகவும் பண்பின் இருப்பிடமாகவும் விருந்தோம்பலில் தன்னிகரற்ற

தினக்குரல் 28-09-2008

வீராகவும் வாழ்ந்து காட்டியவர். அவர் மறைந்த பின்பும் அவரின் மேல் கொண்ட அளவற்ற பாசத்தினாலும் அவர் கணவர் தர்மராசா ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர் ஞாபகார்த்தமாகப் பயனுள்ள பல பணிகளைச் செய்து வருகின்றார். டாக்டர் வசந்தி தேவராசா ஸ்ரீஸ்கந்தராஜாவின் ஆங்கில நூல்களை மட்டுமல்லாமல் அவற்றின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டு வருகின்றார். சமுதாயத்தின் நன்மை கருதி பயனுள்ள படைப்புகளை வெளிக்கொண்டுவரும் தர்மராசாவின் பணி பாராட்டுக்குரியது. அவர் மேலும் தொடர்ந்து தமது துணைவியாரின் ஞாபகார்த்தமாகப் பல நல்ல பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகச் சட்ட மாணவர்களுக்குக் கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் சட்ட நூல்களுக்கான உசாத்துணைப் பிரிவை உருவாக்க உதவியமை போற்றப்பட வேண்டிய விடயம் என்று தெரிவித்தார்.

அடுத்து நூல் வெளியீடு இடம்பெற்றது. க.மு. தர்மராசா வெளியீட்டுரையை நிகழ்த்தியபின் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரனுக்கும் தமிழருவி த. சிவகுமாரனுக்கும் கௌரவங்கள் வழங்கப்பட்டன. நூலின் முதல் பிரதி பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரனுக்கு வழங்கினார். 'மனித நடத்தையைப் புரிந்து கொள்ளல்' (Understanding Human Behavior) என்னும் இந்நூல் ஆங்கில நூலின் தமிழாக்கமாகும். கொடும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் உசாத்துணைப் பிரிவின் 'சிறப்பு விழாவின் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு' நூலின் முதல் பிரதிகளை பேராசிரியர் முனைவர் சபா ஜெயராசாவும் ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி கே. கனக. ஈஸ்வரனும் பெற்றுக்கொண்டார்கள். உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர் க.வி. விக்னேஸ்வரன் 'மும்மொழிகளிலும் ஆற்றிய உரைகளின் தொகுப்பு' நூலினை கொடும்பு பல்கலைக்கழக சட்ட பீடாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்டது.

'மனித நடத்தையைப் புரிந்துகொள்ளல்' என்ற நூல் பற்றிய ஆய்வுரையை டாக்டர் எம்.கே. முருகானந்தன் வழங்கினார். 'டாக்டர் வசந்தியால் (Understanding Human Behavior) என்று

ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட நூலின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு 'மனித நடத்தையைப் புரிந்துகொள்ளல்' என்னும் நூல் தமிழில் மிகவும் சிறப்பான முறையில் வெளிக்கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. மனித நடத்தையைப் புரிந்துகொள்ளல் என்பது ஒரு மனிதன் தன் சமுதாயத்துடன் ஒத்திசைவாக வாழ்வதற்கு அடிப்படையானது. மானுட உளவியலின் அடிப்படைத் தத்துவங்களையும் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையான அதன் பிரயோகத்தையும் கையாண்டிருப்பதோடு, அதனோ டிணைந்த தியானம் போன்ற விடயங்களையும் இந்நூலில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இந்நூலானது மக்களோடு தொடர்புகொண்டிருக்கின்ற மருத்து வத்துறை சார்ந்தோர், சமூகவியலாளர்கள், கல்வியியலாளர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் ஏனையோருக்கும் மிகவும் பயனுடையதாகும். எனவே இந்நூலானது மிகவும் தெளிவான ஒரு முறையில் மனித நடத்தைபற்றி விளக்குவதும். அதிக தேவைப்பாடுடையதும் காலத்திற்கேற்றதுமான ஒரு வெளியீடாகும். நவீன காலத்து ஆண், பெண், சிறுவரை ஆட்டிப்படைத்துவரும் நோய்களுட் பெரும்பாலானவை இசைவுபடுத்தப்படாத வாழ்க்கைப் பாங்குகளாலும் திடீர் உணர்ச்சிக் குள்ளாக்கும் நடைமுறை நடத்தையாலுமே உண்டாவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. மனித நடத்தைகளுக்கு அடி அத்திவாரமாக விளங்கும் அடிப்படை உண்மைகளை டாக்டர் வசந்தி தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்" என்று தெரிவித்தார்.

'மனித உரிமைகள்' என்னும் தலைப்பில் ஜனாதிபதி சட்டாலோசகர் வருகைதராத நிலையில் அவர் எழுதி அனுப்பிய கட்டுரையினை முன்னாள் உதவி அரசாங்க அதிபர் சண்முகம் இராமலிங்கம் சபையில் தமது தெளிவான விளக்கத்துடன் வாசித்தார். டாக்டர் வசந்தி ஸ்ரீஸ்கந்தராஜாவால் எழுதப்பட்ட ஆங்கில நூல்களைத் தமிழாக்கம் செய்த எற்வேர்ட் பீரிஸ், கோபாலபிள்ளை ஆகியோர் மேடைக்கு அழைக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் சிறப்புரையாற்றினார். "தர்மராசா தமது மறைந்த துணைவியார் திருமதி திலகவதியாரின் நினைவாக

வருடா வருடம் பெரும்பணியாற்றி வருகின்றார். அவர் கல்வி சம்பந்தமான பணிகளுக்கே மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகின்றார். வருடா வருடம் தற்காலக் கல்விமுறைகளுக்கு ஏற்ப நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்பம் சார்ந்த சமுதாயத்திற்குத் தேவையான கல்விசார்ந்த மனித நேயம் மிக்க நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்த வகையில் சிறப்புப் பெறுகின்றார். இன்று கல்வியின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டு எல்லோருக்கும் கல்வி என்ற கோட்பாடு முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. உலக நாடுகளைப் பொறுத்தளவில் இன்றும் கோடானுகோடி மக்கள் கல்வி அறிவு அற்றவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். சார்ச் நாடுகளோடு ஒப்பிடும் போது இலங்கையின் கல்வித்தரம் உயர்ந்தே காணப்படுவதற்கு கூடிய அளவினதான மக்கள் கல்வியறிவு உடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள். கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த தர்மராசா கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு பல நூல்களை அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார்கள். மேலும் சட்ட நூலகப் பிரிவுக்கு வேண்டிய பலவகையான நூல்களை வழங்கி சட்ட மாணவர்கள் மற்றும் சட்டத்துறை சார்ந்தோர் அனைவரும் பயன்படும் வண்ணம் தமது மேலான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார். எனவே அவர் மதிக்கப்பட வேண்டியவர் என்ற வகையில் எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்” என்று குறிப்பிட்டார்.

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா தமது சிறப்புரையில். “கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் கிடைத்தற்கரிய மிகப்பெறுமதிவாய்ந்த பல நூல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இலங்கையிலேயே தரமான சிறந்த நூல் நிலையமாக இது இருப்பது எங்களுக்கெல்லாம் சிறப்பு. தர்மராசா அவர்கள் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நூலகத்திற்கு பெருந்தொகை பெறுமதிவாய்ந்த நூல்களை அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார். அதுமட்டுமன்றி சட்ட மாணவர்களின் கல்விக்கு உதவியாக, சட்ட நூல்கள் இல்லாத குறையைப் போக்கி, சட்ட உசாத்துணைப் பிரிவைக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நிறுவுவதற்குப் பேருதவியாக இருந்தார்.

இன்று பலரின் பயன்பாட்டுக்கு அப்பிரிவு பேருதவியாக இருக்கின்றது” என்று தெரிவித்தார்.

வவுனியா தமிழ்ச் சங்கத் தலைவரும், காரைநகர் கம்பன் கழக அமைப்பாளருமாகிய தமிழருவி த. சிவகுமாரன் ‘பாரதத்தில் கிருஷ்ணர்’ என்னும் தலைப்பில் சிறப்பான சிறப்புரையை வழங்கினார்.

இறுதியாக நன்றியுரை கூற வந்த க.மு. தர்மராசா தம்மால் வெளிக் கொண்டு வரப்பட்ட ‘மனித நடத்தையைப் புரிந்துகொள்ளல்’, ‘மாண்புமிகு க.வி. விக்னேஸ்வரன் ஆரம்ப அமர்வில் மும்மொழி களிலும் ஆற்றிய உரை’, ‘கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க உசாத்துணைப் பிரிவின் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு’ ஆகிய மூன்று நூல்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுக் கூறி, அதனுடன் விழாவில் பெருந்திரளாகக் கலந்து சிறப்பித்த அனைவருக்கும் தமது நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

தமது அன்புத்துணைவியாரின் மூன்றாம் ஆண்டு நினைவு விழாவாகவும், அதேவேளை மூன்று நூல்களின் வெளியீட்டு விழாவாகவும், இரண்டு பிரமுகர்களுக்குக் கௌரவம் வழங்கிய விழாவாகவும் முப்பரிமாணங்கொண்டு சிறப்புற விழாவினை நடத்திய, பிரசித்த நொத்தாரிசும் சட்ட உதவியாளருமாகிய க.மு. தர்மராசாவைப் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது. அவர் கல்விப்பணி தொடர நாமும் வேண்டுவோம்.

நிகழ்வுகள் நினைவுகள்

ஆண் தலைமைத்துவத்தை எதிர்கொள்ளும் பெண்ணிலை வாதம்!

விமர்சனம்

- த.சிவசுப்பிரமணியம் -

திலகபாமா

குட்டிரேவதி

கொழும்பு பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம் ஏற்பாடு செய்திருந்த மேற்படி கருத்தரங்கு 30 ஆம் திகதி தொடக்கம் 01 ஆம் திகதி வரை ஆகிய இரு நாட்களும் பெண்கள் கல்வி நிறுவன கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்றது. காலை மாலை அமர்வுகளாக இடம்பெற்ற கருத்தரங்கில் முதல் நாள் 'இலக்கியமும் பெண்ணிலைவாத கோட்பாட்டு வெளிப்பாடுகளும்' என்னும் மகுடத்தில் நான்கு பெண்ணிலைவாதிகள் தத்தமது கருத்துக்களை முன்வைத்தனர்.

'காலக் கனவு : தமிழில் ஒரு பெண்ணிய நாடகத்தின் ஆக்கம்' என்னும் பொருளில் பொன்னி அரசுவும், 'தலித் பெண்ணிலை பார்வையில் சாதிய ஆணாதிக்கம் மற்றும் அடையாள அரசியல் இமயத்தின் 'செடல்' ஒரு விமர்சன வாசிப்பு' என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் ச. ஆனந்தியும் தத்தமது கருத்தை வெளிக்கொணர்ந்தனர். முதல் உரை நிகழ்த்தியவர் நாடகத்தைப் பற்றியும் அடுத்தவர் தலித் நாவலைப் பற்றியும் எடுத்துக்கூறினர்.

இந்த நிகழ்வுக்கு பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தின் தலைவி திருமதி செல்வி திருச்சந்திரன் தலைமைதாங்கினார். அவர் தமது தலைமை உரையில் "இக் கருத்தரங்கை பல காரணங்களால் நேர காலத்துடன் முன்னெடுக்க முடியாமல், தற்பொழுது நடத்தும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. கடல் கடந்து வந்த ஆனந்தி, குட்டி ரேவதி, திலகபாமா ஆகியோருக்கு முதலில் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். 'பெண்ணிலைவாத வரலாற்றில் ஆங்காங்கே இலை மறை காயாக

எதிர்ப்புக் குரல்கள் எழுந்தே வந்துள்ளன. அவை வரலாற்றுத் தொடக்க காலம் தொட்டு இன்று வரை இருந்துள்ளது. எழுத்து இலக்கிய வாயிலாகவும் எழுத்து சமூகவியல் சார்பாகவும் ஏற்படும் வெளிப்பாடும் சமூகச் செய்திகளில் எதிர்ப்புக் குரலாகக் காணலாம். ஒரு காலத்தில் எல்லோரையும் பிரபஞ்சம் சார்ந்த கோட்பாடாக முன்வைக்கப்பட முனைந்தனர். மனித உணர்ச்சி, மனித அனுபவங்கள் வாயிலாக இக்கோட்பாடு மானிடம் மீட்க ஏற்படாது என்று அறிந்தார்கள்.

தனியுரிமை என்று பொதுவாகப் பார்க்கும் போது மனிதன், மனிதம், மானிடம் என்பவை போன்ற இவற்றுக்குள் எல்லாம் மனிதன் ஆண்பாலை முன்னிறுத்திய கோட்பாடு உயர்ந்தவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் மத்தியில் உருப் பெற்றது. மார்க்ஸ் தொழிலாள வர்க்கத்தை வர்க்கப் பார்வையுடன் முன்வைத்தார். அதன் பிறகு முழுமையாக (வர்க்கப் பிரிவு) ஏனைய பிரிவுகளுக்கும் பரவியது. அவரின் கோட்பாட்டுப் படி பலரையும் இங்கு நோக்கலாம். இங்கு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சினைகள் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளின் பிரச்சினைகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன.

சமூகவியல், அரசியல், இலக்கியம் அத் தனையையும் முரண்பாட்டுப் பண்பாட்டுடன் பார்க்கத் தொடங்கினார்கள். இதனால், வர்க்கம் சாதியம், குடும்பம் அதற்கும் அப்பால் சமயம் சார்ந்த பெண்களுக்கு அறிவு விளக்கமும் கொடுக்கப்படத் தொடங்கியது. எல்லாக் கோட்பாடுகளுடனும் முரண்பாடுகளுடன் தோன்றியது பெண்ணிலை வாதம். பின்னவீனத்துவம் கூறுவது போலல்லாமல் உள்வாங்கிப் பரிகாரம் தேடுவதாக அமைய வேண்டும். நடைமுறைச் செயற்பாடு, கருத்தரங்குகள் பரிணாம வளர்ச்சியைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

மொழியும் ஆண்நிலை கொண்டதாகத்தான் இருக்கிறது. (எல்லா மொழிகளும்) பெண்ணை இழிநிலைப் படுத்துவதாகவே அமைந்துள்ளன. அதிகாரம் கொண்டவர்கள் ஆண்கள் வழிப் பட்டதாகத் தான் வெளிக் கிளம்பியுள்ளார்கள். பாலியல் நோக்கில் தாம்பத்தியத்தில் நடக்கும்

ஞாயிறு தினக்குரல் 09 டிசம்பர் 2007

உள் உறவுகளால் பெண்கள் வல்லுறவுக்கு உள்ளாகின்றார்கள். இதை ஆண்கள் அறிய வேண்டும். பெண்ணிலை வாதிகளின் புதிய அறிவு என்ற கோட்பாட்டுடன் எனது தலைமை உரையை நிறைவுசெய்கின்றேன்” என்றார்.

தலைமை உரையைத் தொடர்ந்து பொன்னி அரசு ‘தமிழில் சொல்லப்பட்ட பெண்ணிலை வாத நாடகம் காலக் கனவு, இந்த நாடகம் சென்னையில் தொடங்கப்பட்டது. 18 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 1930 வரை பெண்கள் பொது வெளியில் எடுத்துக் கூறுவது கொம்யூனிஸ்ட் இயக்கம், சுயமரியாதை இயக்கம், பெண்ணியக்கம் சார்ந்து முன்னெடுத்துக் கொண்டு வெளிக்கிளம்புவதாக இந்நாடகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. வா, கீத்தாவின் படைப்பான இந் நாடகத்தில் கல்பனா, கவின், ரேவதி, பொன்னி ஆகியோர் நடித்துள்ளனர். தமிழ்ப் பெண்ணிய முயற்சிக்கு இந் நாடகம் ஒரு எடுத்துக் கூறுவதாக இருந்தது. நாடகம் தோழமை அமைப்புடன் செயற்பட உணர்ந்தன. சமூக மாற்றத்திற்கான ஒரு தமிழியல் பெண்ணியத்தின் நாடகம் முழுக்க முழுக்க சர்ச்சை சார்ந்த நாடகமாகவே உருவாக்கப்பட்டது” என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அவரைத் தொடர்ந்து பேராசிரியர் ச. ஆனந்தி தமது கட்டுரையை வாசித்தார். பெண்ணிலைக் கருத்துக்களையும் தலித் பற்றியும் முன்னிறுத்திய ‘செடல்’ நாவலை இமயம் தந்துள்ளார். அந்த நாவலின் விமர்சனத்தையே இங்கு தரவுள்ளேன். இமயம் பொதுவான நிலையிலிருந்து மாறுபட்டு தலித் பெண்களைக் கொண்டு வந்து காட்டியிருக்கின்றார். தலித் நோக்கில் விமர்சன போக்குச் சூழல் உருவாகியுள்ளது. தனித் இலக்கியம் எப்படி இருக்க வேண்டும்? பெண்ணாக இருப்பதிலும் தலித் பெண்ணாக எப்படி இருப்பது ஆகிய விடயங்களை உள்ளடக்கி இமயம் இந்நாவலைத் தந்துள்ளார். மீட்டெடுப்பு அரசியல் மூலம் தலித் வன்முறைகளை மீட்டெடுத்தல் அமைப்பு ரீதியாகவே தலித் மக்கள் மீது திணிக்கப்படும் போது இமயத்தின் ‘செடல்’ மாறுபட்டுக் காட்டப்படுகின்றது. செடல் என்னும் பெயரில் ஒரு தலித் பெண் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகின்றாள் என்பதை நாவலாசிரியர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

1930 க்கும் 1950 க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் தலித் பெண்கள் எவ்வாறான அடக்கப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட நிலையில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யதார்த்தமாக இமயம் ‘செடல்’ என்ற நாவலில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். ‘செடல்’ என்னும் பெண் இன்றும் உயிருடன் இருக்கின்றார். அவரை அணுகி மூன்று வருடங்களாக ஆராய்ச்சி செய்து தான் இக்கதையைப் படைத்துள்ளார். பெண் பூப்பு எய்வதற்கு முன் பொட்டுக் கட்டுதல், பாலியல் உறவுக்கு உற்படுதல் போன்ற கொடுமைகளை மேல் தட்டு வர்க்கத்தினர் தொடர்ந்து செய்து வருவதாகவும், அவர்களைத் தலித்துகளாக அதிலும் கூத்தாடிகளாக கீழ்

நிலைப்படுத்தும் நிலையில் அவர்கள் ஒப்பாரி, பள்ளுப் பாடல்களை பாடி வந்ததாகவும் நூலாசிரியர் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

நாவலாசிரியர் இமயம் உள்ளதை உள்ளபடி எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இன்றும் தலித் மக்களிடையே இந்த பொட்டுக் கட்டும் வழக்கத்தை மேற் சாதியினர் உருவாக்கி வருகின்றனர்” என்று ஆனந்தி மிகவும் நுணுக்கமான முறையில் தனது விமர்சன ஆய்வை முன்வைத்தார். இரண்டாவது அமர்வு திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் தலைமையில் ஆரம்பமாகியது. இலங்கையில் போரையும் வன்முறையையும் பற்றி இலக்கியத்திற்கு ஊடான பெண்களின் எதிர்வினைகள்’ என்னும் பொருளில் பேராசிரியர் சித்திரலேகா மௌனகுரு தனது கருத்தை முன்வைத்தார். பொதுவாக இலங்கைப் பெண் கவிஞர்களை முன்னிறுத்தி அவர்களின் கவிதைகள் போரையும் வன்முறையையும் எவ்வாறு நோக்கின என்பது பற்றி உதாரணங்களுடன் எடுத்துக் கூறினார்.

அவரைத் தொடர்ந்து ‘முரண்படும் சமூகத்தில் தமிழ் எழுத்தின் இன்றைய பெண் நிலைவாதம்’ என்னும் பொருளில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வருகை தந்த கவிஞர் திலகபாமா தனது கருத்தை முன்வைத்தார்.

இரண்டாம் நாள் நிகழ்வு பெண்நிலை வாதமும் சமூக சூழல் மாற்றங்களும்’ என்னும் தொனிப்பொருளில் இடம்பெற்றது. பேராசிரியர் சித்திரலேகா மௌனகுரு தலைமையில் “பெண்-வெளிப்பாடு-இயக்கம்’ என்னும் பொருள் பற்றி தெ. மதுசூதனன் தனது கட்டுரையை முன்வைத்தார். “சைவச் சூழலில் வந்த மங்களம்மாள் மாசிலாமணி கல்வி கற்கக்கூடிய சூழலில் வாழ்ந்திருக்கின்றார். அவர் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவராக இருந்திருக்கின்றார்” என்று தெரிவித்தார்.

அவரைத் தொடர்ந்து, பெண்ணிலைவாத எழுத்துக்களுக்கூடாக ஈழத்துத் தேசிய வாதமும் பெண் போராளிகளின் அவதானிப்புகள்’ என்னும் தலைப்பில் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் கலாநிதி செ. யோகராசா தமது கட்டுரையை பல விளக்கங்களுடன் முன்வைத்தார்.

மாலை அமர்வு பேராசிரியர் ச. ஆனந்தி தலைமையில் இடம்பெற்றது. ‘உலக மயமாக்கலும் பெண்களும்’ என்னும் பொருளில் பவானி முகுந்தனும், ‘தமிழ் மண்ணில் உடலரசியலின் மூன்றாம் பரிமாணம்’ என்னும் தலைப்பில் குட்டி ரேவதியும், ‘பெண்களும் அனர்த்த முகாமைத்துவமும்’ என்னும் கட்டுரையை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் சே. அனுஷியாவும் சமர்ப்பித்தார்கள். நன்றியுரையுடன் இரு நாட்களாக நடைபெற்ற பெண்ணிலை வாதக் கருத்தரங்கு ஆரோக்கியமான பங்களிப்புடன் நிறைவெய்தியது.

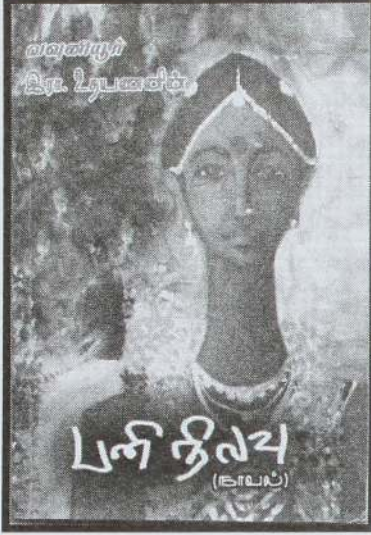
9136CP1

வவுனியூர் இரா உதயணனின் 'பனிநிலவு' நாவல்

ஒரு கண்ணோட்டம்

விமர்சனம் - வானொலி உரை

- தமிழ்த்தென்றல் தம்பு சிவா -

வவுனியூர் இரா உதயணனின் 'பனிநிலவு' நாவல் - ஒரு கண்ணோட்டம் இலங்கையின் இலக்கிய வரலாற்றில் தடம் பதித்து, பிரபல நாவலாசிரியராக முகிழ்ந்து நிற்கும் வவுனியூர் இரா உதயணன் இற்றைவரை ஏழு நாவல்களைத் தந்துள்ளார். அவரின் 'விதி வரைந்த பாதையிலே....' என்னும் நாவல் 2008 ஆம் ஆண்டு சிறந்த நாவலுக்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றுள்ளது. 'நூல் அறுந்த பட்டங்கள்' என்னும் நாவல், தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்ற விருதினைப் பெற்றுள்ளது.

இரா. உதயணனின் 'பனிநிலவு' நாவல் கொடகே நிறுவனம் நடத்திய இலக்கிய விழாவில் தமிழ்ப் பிரிவில் சிறந்த நாவலாகத் தெரிவாகி ரூபா 50 ஆயிரம் பரிசினைப் பெற்றது. மேலும் இந்த நாவல் நாமக்கல் கு. சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை இலக்கிய விருதுக்காகத் தெரிவாகி முதன்மைப் பரிசாக இந்தியப் பணத்தில் ரூபா 50 ஆயிரம் பெற்றுள்ளது. சிறந்த நாவலுக்கான பல பரிசில்களைப் பெற்ற 'பனி நிலவு' நாவல், இந்தியாவின் முக்கிய மொழியாகிய 'இந்தி' மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அக்டோபர் 2 ஆம் திகதி (02.10.2011) அன்று நாமக்கல் செல்வம் பொறியியல் கல்லூரி வளாக மண்டபத்தில் டாக்டர் பொ. செல்வராஜ் தலைமையில் நடைபெற்ற இலக்கியப் பெருவிழாவில் வெளியிடப்படவுள்ளது.

அந்த நாவலைப் பற்றிய கண்ணோட்டத்தினை தம்பு சிவா இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன 'கலைக்கோலம்' நிகழ்ச்சியின் போது தமது உரையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

மானிட மேம்பாட்டுக்கான புதிய பரிமாணங்களுடன் வெளிவந்திருக்கும் வவுனியூர் இரா. உதயணனின் 'பனிநிலவு'

பரிசுகள் பலபெற்ற நாவல் என்ற வகையில் அந்தப் படைப்புக்கு ஒரு தனித்துவம் இருக்கின்றது. என்பதை எம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

நாவல் இலக்கியத்துறையில் ஆற்றலும் அனுபவமும் ஆளுமையும் மிக்க ஒரு படைப்பாளியின் ஏழாவது நாவலாக 'பனிநிலவு' வெளிவந்துள்ளது.

இலங்கையில் பரிசு பெற்ற நாவல் என்ற பெருமிதத்துடன் கு. சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை இலக்கிய விருதினையும்,

தமிழ்மொழிப் படைப்புக்கான முதன்மைப் பரிசு ரூபாய் ஐம்பதாயிரத்துடன் கூடிய விருதினையும் பெற்றிருப்பது அந்த நாவலின் சிறப்புக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கின்றது. மேலும் 'பனிநிலவு' நாவல் இந்தியாவின் முதன்மை மொழியான இந்தி மொழியில் முனைவர் எச். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு தமிழ் நாட்டில் வெளியீட்டுவிழா நடைபெற்றிருப்பதும் அதன் தனிச்சிறப்பே. இலங்கை வாசகர்களை மட்டுமன்றி, இந்தியா மற்றும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் வாசகர்களினதும் அவதானத்திற்குரியவராக வவுனியூர் இரா உதயணன் முகிழ்ந்து நிற்கின்றார்.

'பனிநிலவு' நாவல் மானிட வாழ்வின் வாழ்க்கைக் கோலங்களை யதார்த்தமாக எடுத்துக்

கூறி நிற்கின்றது. படைப்பின் நோக்கமும், அதன் தன்மையும் படிப்பவர் நெஞ்சம் அகலாபதடி நகர்த்திச் செல்லும் விதமும் தான் அந்தப் படைப்புக்குக் கிட்டும் வெற்றியாகும். 'இலக்கியம் என்பது வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடி' அந்த வகையில் வவுனியூர் இரா. உதயணன் அவர்கள் தாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற காலத்தின்பால் கண்டு அறிந்து பெற்றுக்கொண்ட சில அனுபவங்களை, நெஞ்சில் பொதிந்திருந்த நினைவுகளை அநீதிக்கும் அக்கிரமத்திற்கும் எதிரான எண்ணங்களையும் தமது படைப்புகளில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். அதேவேளை பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் எதிர்கால வாழ்வு பிரகாசம் பெறவேண்டும் என்ற உன்னதமான குறிக்கோளுடன், அதற்கான முற்போக்கான பாதையையும் துணிந்து முன்வைத்துள்ளார். அதுவும் இந்த நாவலின் சிறப்பேயெனலாம்.

“வவுனியூர் இரா. உதயணனின் 'பனிநிலவு' நாவல் தற்பொழுது எமது சமூகத்தின் மீது உள்ள சுமைகள் பற்றிய புதிய நோக்கு புதிய கதாபாத்திரங்கள் புதிதாக ஆரம்பமாகியுள்ள எமது சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க எமது கடமைகள் என்ன? என்பதை எம்மைச் சிந்திக்க வைக்கிறார் என்று வெளியீட்டாளர் அருணா செல்லத்துரை தமது வெளியீட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலக்கியத்துக்கு ஒரு இலக்கு இருக்க வேண்டும். இலக்கு இல்லாத படைப்பை இலக்கியமாகக் கொள்ள முடியாது. அந்தவகையில் 'பனிநிலவு' ஒரு இலக்கை நோக்கிய பயணத்தில் தடம்பதித்திருப்பதை அவதானிக்க முடியும்.

“இன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழ் மக்களாகிய நாம் எம்மைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்காமல் எமது சமுதாயத்தில் பல இடர்களுக்கும் துயரங்களுக்கும் மத்தியில் வாழும் எம்மவர்களைப் பற்றிச் சிந்தித்து எம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்ய முற்பட்டால் அதுவே எமது சமுதாயத்திற்கு நாம் செய்யும் அளப்பரிய பணியாகும். இந்த நாவலை நீங்கள் வாசிக்கும் போது 'நானும் எனது மக்களுக்கு ஏதாவது செய்ய

வேண்டும்' என்று தோன்றினால் அதுவே இந்த நாவலுக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகும்” என்று நூலாசிரியர் கூறியிருப்பது சமுதாயத்தின்பால் அவருக்குள்ள மனிதாபிமான அக்கறையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சமுதாயத்தின் கண்தாம் தரிசித்த தரிசனங்களை முன்னிலைப்படுத்தி, மக்கள் நலம் நோக்கிய முன்னெடுப்பாக நாவல் படைக்கப்பட்டுள்ளது. 'எழுதுவது ஒரு தவம்' என்று சொல்லுவார்கள். எல்லோராலும் எல்லாவற்றையும் எழுதிவிட முடியாது. தாம் வாழ்ந்த மண்ணின் மக்களைப்பற்றி எழுதுவதில் அவருக்கிருந்த அக்கறையும் ஈடுபாடும் இந்த நாவல் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. யுத்தத்திற்குப் பின்னதான, மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் அவர்களின் வாழ்க்கைக் கோலங்கள் என்பன உயிர்த்துடிப்புமிக்க கதாபாத்திரங்களுடாக நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளன.

“நடந்து முடிந்துவிட்ட போராட்டத்தில் இழந்து விட்டவைகள் எத்தனை? என்ற கேள்வியை முன்வைத்து முதல் அத்தியாயத்திலேயே இக்கதைக்குக் கட்டியம் கூறிவிட்டார் நாவலாசிரியர். 'நினைவற்றுக் கிடக்கும் தாயையும் அவள் உடலில் முழங்கால்வரை வெட்டப்பட்டு பெரிய வெள்ளை பண்டேஜ் துணியினால் சுற்றப்பட்டு இருக்கும் இடதுகாலையும் பார்த்து கட்டிலருகே பதினொரு வயது சிம்மயியும் எட்டுவயது நிவேதாவும் அழுது சோர்ந்து விட்டார்கள். இனி அழுவதற்கு அவர்கள் கண்களில் நீரில்லை.

கொடிய யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட உயிர் இழப்புகள், உடல் அங்க இழப்புகள், பொருள் இழப்புகள், மண் இழப்புகள் ஏற்படுத்திய வடுக்களும் சோகங்களும் நிலைத்து நிற்க விடாமல் முன்னேறும் ஒரு சமுதாயத்தின் இருப்பு எழுத்தில் பதியப்பட்டுள்ளது. இழப்பதற்கு ஒன்றுமில்லையே என்ற நிலையில் திக்குத் தெரியாமல் நின்ற சமுதாயத்திற்கு வாழ வழிகாட்டப்பட்டுள்ளது. சோகம் நிரந்தரமானதல்ல 'விடிவு எம்மை நோக்கித் தெரிகின்றது' என்று ஆறுதல் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில் வவுனியூர் இரா உதயணனின் நாவல் பிரச்சினையையும் கூறி அதற்கான தீர்வையும் சொல்லி நிற்கின்றது.

இறுதி யுத்தத்திலே கணவன்மார்களை இழந்து அனாதரவான பெண்கள் விதவைகளாக வாழாது மறுமணம் செய்து, துயரங்களை மறந்து குடும்பப் பெண்ணாக வாழ வேண்டும் என்ற மக்கள் மேம்பாட்டை வலியுறுத்தும் வகையில் இந்நாவல் வரையப்பட்டுள்ளது.

மனிதநேயத்தையும் இன ஒற்றுமையையும் வலியுறுத்தும் வகையில் தாம் தெரிவு செய்த கதாபாத்திரங்களுடாக ஆசிரியர் அன்னியோன்னிய உறவினை முன்வைத்துள்ளார். 'சித்ரா என்ற சிங்களத்தாதி பதவியா வைத்தியசாலையில் தாயைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த இரண்டு சிறிய பெண்பிள்ளைகள் மீதும் அன்பு செலுத்தி அவர்களுக்கு உணவு கொண்டு வந்து கொடுத்து அரவணைக்கிறாள். "இந்தப் போர் எத்தனை பிள்ளைகளை அனாதைகளாக்கி, எத்தனை பெண்களை விதவைகளாக்கி மனித இனம் மாறிக்கொண்டு போகிறது. ஒருவரையொருவர் மதிக்காத சமூகமாக, தான் மட்டும் வாழ்ந்தால் போதும் என்ற ஒரு சுயநலச் சமூகமாக மாறிக்கொண்டே போகிறது" என்று அந்தத்தாதி எண்ணுகிறாள். "மதமும் மொழியும் மட்டுமே வேறுபட்ட நாங்கள் எல்லோரும் உயிரும் உணர்ச்சியும் கொண்ட, இரத்தமும் சதையினாலுமான மனிதர்கள் என்பதை ஒருமுறை நினைத்துப் பார்த்தால் பல பிரச்சினைகளுக்கு முடிவு காணக்கூடியதாக இருக்கும் என்று சித்திரா எண்ணுவதாகக் காட்டிய ஆசிரியர் மனித நேயத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

இந்த நாவலில் சாதாரண சிங்கள மக்களின் மனநிலையையும், எம்மவர்களின் உள்ளப் போக்கையும் கதாபாத்திரங்களின் வாயிலாக ஆசிரியர் எடுத்துக் காண்பிக்கின்றார். இங்கும் மனிதநேயமே முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் தெரியாத ஒரு வயோதிப மாது வைதேகியின் பரிதாப நிலையைப் பார்த்து, "இந்தப் போரை நினைக்கத் தனக்கு வெறுப்பாக இருப்பதாகவும் எல்லோரையும் கெட்டவர்களாக நினைத்துவிடாதே மகளே என்று கூறுவது அந்த

வயோதிப மாதுவின் கருணை உள்ளத்தை எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது.

இந்த இடத்தில் கால் துண்டிக்கப்பட்டு வேதனையில் இருக்கும் வைதேகி தனது மகளுக்குப் பின்வருமாறு கூறுகிறாள். "பார்த்தியே சின்மயி இங்கு எவ்வளவு நல்லவர்கள் இருக்கின்றார்கள். நாங்கள் அவர்களுடன் பழகாததால் அவர்களை நாங்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை.. அவர்கள் எங்களுடன் பழகாததால் அவர்களுக்கு எங்களை முழுதாகப் புரிந்துகொள்ளும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்காது. இந்த இரு சமூகத்தினரதும் கூற்றுக்கள் வாயிலாக, ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்ளாமையின் யதார்த்த நிலையை ஆசிரியர் மிகச் சிறப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

இந்த நாவலில் வைதேகியின் கிராமத்து வாழ்க்கையும் கிராமத்துச் சூழலும் அதோடு ஒட்டிய இன்ப துன்பங்களையும் தத்ஷ்ருபமாகப் பதிய வைத்துள்ளார் ஆசிரியர் இயற்கையுடன் மக்களையும் அவர்களது வாழ்வியலையும் இணைக்காமல் படைப்புக்கள் புனைவதில் மக்களுக்குப் பயனேதுமில்லை என்று உணர்ந்த நூலாசிரியர் இயற்கையுடன் ஒட்டிய வாழ்வை முன்னிலைப்படுத்தியுள்ளார். இப்படியான சிறப்பான பல அம்சங்கள் பலவற்றை உள்வாங்கி 'பனிநிலவு' நாவல் படைக்கப்பட்டுள்ளது. உபாலி லீலாரத்னவினால் இந்த நாவல் சிங்கள மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. நூலாசிரியர் தற்பொழுது இந்நாவலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

"உள்ளத்தை நெக்குருகச் செய்யும் புதினம் பனிநிலவு" என்று இந்தி மொழியில் மொழி பெயர்த்த முனைவர் எச். பாலசுப்பிரமணியம் தமது முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'ஏக் வைதேகி ஸ்ரீலங்கா கீ' என்ற மகுடத்தில் இந்த நாவல் இந்தியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

"இலங்கைப் போர்க்காட்சிகள் கண்முன்னே விரிந்தன. குண்டு வீச்சினூடே உயிருக்காகத் தப்பி ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு பாவமும் அறியாத அப்பாவி மக்கள். உயிரிழந்தும் கைகால்களை இழந்தும் அவதிப்படும் காட்சி..... தாய்

அல்லது தந்தையை அல்லது இருவரையுமே இழந்து தவிக்கும் அனாதைக் குழந்தைகள். சிறார்களைப் பறிகொடுத்த தாய் தந்தையர்... மருத்துவமனையிலே இடது கால் வெட்டப்பட்ட நிலையில் நினைவிழந்து கிடக்கும் வைதேகியின் இரு மகள்களையும் தங்கள் குழந்தைகள் போலவே பேணிப்பாதுகாக்கும் சிங்களத் தாதிகள்... தமிழர் - சிங்களவர் என்ற பேதமின்றி மருத்துவமனையில் பழகும் நோயாளிகள்... நனவோடையில் விரியும் வைதேகி.

19 வயதுக்கும் 32 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட 86,000 பெண்களை விதவைகளாக்கி விட்ட செய்தியைப் படித்த வைதேகியின் மனக்கொந்தளிப்பு... காலிழந்து செயற்கைக்கால் பொருத்தப்பட்ட நிலையிலும் வைதேகியின் மனதில் உதித்த 'விதவைகளுக்கு மறுமணம்' செய்வித்து அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்கும் திட்டம். பெரியவர் கதிரவேலுவின் அன்பளிப்பான 25 ஏக்கர் தோட்டத்தில் அத்திட்டத்தின் செயற்பாடு.... பிரிட்டன், அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளிலிருந்து வைதேகியின் தோழியர் அனுப்பும் நிதிகள்... கதிரவேலுவின் தோட்டத்திலிருந்து பிரித்தளித்த நிலத்தில் மறுமணம் செய்துகொண்ட தம்பதிகளின் புதுவாழ்வுக்கும் தொழில் தொடங்கவுமான நிதியுதவி.... இனபேதமின்றி தமிழ் - சிங்கள விதவைகளுக்கு உதவிடும் மனித நேயம்....”

“நாவல் படித்த பிறகு ஒரு புதிய உலகத்திலிருந்து மீண்ட, அன்பும், அரவணைப்பும், நட்பும், நல்லுறவும் கோலோச்சும் சத்திய உலகத்தைத் தரிசித்து வந்த புத்துணர்வுடன் என் ஐம்பதாண்டு வாசிப்பில் இதைப் போன்று உள்ளத்தை நெக்குருகச் செய்த புதினத்தை படித்ததில்லை. இது உண்மை.”

“அலங்காரச் சொற்களோ, ஆடம்பர வார்த்தைகளோ இல்லாத இயல்பான மொழிநடை, ஆசிரியர் நம்முடன் உரையாடுவது போன்ற உணர்வு தருகின்றது. இயற்கை காட்சிகளின் வர்ணனை சிற்சில இடங்களில் ஊடுருவி நிற்கின்றன. ஓரிரண்டு வாக்கியங்களில் இயற்கை

வருணனை முடிந்து விடுவதோடல்லாமல் காற்றும், ஆதவனும், மழையும், வானமும், கதை மாந்தர்களுடன் உறவாடுகின்றன. கதையில் பங்கேற்கின்றன. சொற்களை அளவோடு கையாளும் உத்தியை உதயணனிடம் தான் கற்கவேண்டும்.” என்று மொழிபெயர்ப்பாளர் முனைவர் எச். பாலசுப்பிரமணியம் தமது அவதானிப்பை முன்வைத்துள்ளார்.

மானுடத்தை இணைக்கும் புதினம் - 'ஏக் வைதேகி ஸ்ரீலங்கா கீ' என்று இந்தி மொழிபெயர்ப்புக்கு அணிந்துரை எழுதிய முனைவர் விவேக் கௌதம் புகழாரம் சூட்டியுள்ளார். “மானுடத்தின் மீது தீராக்காயம் ஏற்படுத்திய இந்தப் போரின் கொடுமைகளை மக்களின் வேதனையைக் கருவாகக்கொண்டு இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் வவுனியூர் இரா உதயணன் இயற்றிய 'பனிநிலவு' என்ற புதினம் டால்ஸ்டாயின் 'போரும் அமைதியும்' என்ற புதினத்தின் அதே வீச்சுடன் திகழ்கிறது. எனக்குத் தமிழ் தெரியாது. எச். பாலசுப்பிரமணியம் என்ற தில்லிவாழ் தமிழர் இதனை இந்தியில் 'ஏக் வைதேகி ஸ்ரீலங்கா கீ' என்ற தலைப்பில் அழகாக மொழியாக்கம் செய்துள்ளார். சின்னஞ்சிறு வாக்கியங்கள். நறுக்குத் தெறித்தாற் போன்ற சொற்பிரயோகம், கச்சிதமான கட்டமைப்பு. நனவோடை உத்தியைச் சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளார் உதயணன். இத்தனை குறைந்த சொற்களில் நேர்த்தியானதோர் புதினம் படைக்க முடியும் என்பதற்கு இந்தநாவல் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு” என்கிறார்.

'பனிநிலவு' என்னும் ஏழாவது நாவலைத் தந்த வவுனியூர் இரா உதயணன் தொடர்ந்தும் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார். அவரது 'சிறகொடிந்த வண்ணத்துப் பூச்சிகள்' என்னும் தொடர் நவீனம், லண்டன் 'புதினம்' பத்திரிகையில் தொடராக வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றது.

கதை பற்றிய திறனாய்வு

தம்பு சிவாவின் 'வாழ்க்கையின் வேதனைகள்'

விமர்சனம்

எஸ்.ஜீ. புஞ்சிவேறவா சட்டத்தரணி, பிரபல சிங்கள எழுத்தாளர்.

இலக்கியப் பரப்பில் மிகவும் அறியப் பட்டவரும், இன்றும் இலக்கிய உலகில் இயங்கிக் கொண்டிருப்பவருமான தம்பு. சிவா அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ள 'வாழ்க்கையின் வேதனைகள்' என்ற இச்சிறுகதை, கமலா என்றொரு பெண்ணின் மீது திணிக்கப்பட்ட அவலங்களை மையப்புள்ளியாகக் கொண்டு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருகோணமலைப் பிரதேச சாகித்திய விழாவையொட்டி நடத்தப்பட்ட இலக்கியப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்ற சிறுகதை என்ற பதிலும் கவனத்திற்குரியதாகும்.

சவூதி அரேபியாவுக்கு வீட்டுப் பணிப்பெண்களாகக் சென்ற 252 பெண்கள், அங்குள்ள கொடுமைகள் தாங்க முடியாமல் சவூதி அரேபியாவிலுள்ள இலங்கைத் தூதரகத்தில் தஞ்சம் கோரினர். தூதரகம் அவர்களை இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்பிவைத்த ஒரு செய்தி அண்மையில், பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாகியிருந்தது. அந்தச் செய்தியைப் பிற்புலமாகக் கொண்டு, அவலப்பட்டு நாடு திரும்பிய அப்பெண்களின் பிரதிநிதியாக 'கமலா' என்றொரு பாத்திரத்தைச் சிருஷ்டித்து அந்தக் கமலாவின் இதயத்தின் 'வெட்டு முகத் தோற்றத்தை' இரத்தமும், தசையுமாக நமக்குத் தந்துள்ளார் எழுத்தாளர் தம்பு- சிவா அவர்கள்.

இன்பமும் - துன்பமும் நிறைந்தது தான் மனித வாழ்க்கை என்பது நியதி ஆனால் துன்பத்தை மட்டுமே வாழ்க்கையாகக் கொண்டு, முற்சை அறுந்த பட்டமாக குத்தி முறிகின்ற கமலாவின் அவல வாழ்க்கையானது, அது நியதியல்ல என்ற உண்மை உணர்வை இக்கதை நமக்கேற்படுத்துகின்றது என்பதை மறப்பதற்கில்லை.

புன்னாலைக் கட்டுவனைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கமலா குடும்பத்தினரின் 'தாய்மண்ணூரிமை' மறுக்கப்பட்டு, விரட்டப்படுகின்றனர். புன்னாலைக் கட்டுவனிலிருந்து, திருகோணமலையில் குடியேறுகின்றனர். கமலாவின் தாய் 'ஷெல்' குண்டுக்கு இலக்காகி மரணிக்கின்றார். இங்கும் அவர்களது இயல்பு வாழ்வுரிமை மறுக்கப்படுகின்றது.

கமலாவினால் தாய்மண்ணில் வாழ்முடியவில்லை தாய்நாட்டிலும் வாழ முடியவில்லை

வீட்டுப்பணிப்பெண்ணாக அந்நிய மண்ணில் கால்பதிக்கிறாள்! அங்கு அவளது உடலில் மட்டுமல்ல உள்ளத்திலும் 'குறி கூடப்படுகின்றது' வேறு மார்க்கமின்றி கமலா மீண்டும் இலங்கைக்கு வருகின்றாள்.

மேற்கூறப்பட்ட முக்கிய சம்பவங்களோடு இன்னும் சில சம்பவங்கள் இக்கதையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கமலா, முகுந்தன் என்ற வாலிபனைக் காதலிப்பதும், தந்தையின் நிர்ப்பந்தத்தால் கணேசு என்பவனை மணமுடித்து இரு பிள்ளைகளுக்குத் தாயாவதும் தகப்பன் இறப்பதும், கணவனான கணேசன் இன்னொரு பெண்ணோடு தொடர்பு வைத்து கமலாவைப் பிரிவதும் போன்ற சம்பவங்களும் கமலாவின் துயரத்தின் நீட்சிக்குரிய சம்பவங்களாகவே அமைந்துள்ளன.

கமலா என்ற ஒரு பாத்திரத்தை மையப் படுத்தி எழுந்துள்ள இக்கதையில், கதையின் முற்பகுதி இடம்பெயர்ந்துள்ள தமிழ் மக்களின் 'அவலங்களின் பதிவாகவும்', கதையின் பிற்பகுதி தொழில்தேடி வெளிநாட்டுக்குச் செல்வோருக்கு ஒரு 'எச்சரிக்கையாகவும்', கதையின் முடிப்பு 'காதலின் மகத்துவத்தைக் கூறுவதாகவும்' அமைந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஆனால், கதை நகர்த்தலில் கமலா என்ற பாத்திரத்தின் பண்புநிலைத் தொடர்ச்சி பங்கப்படாத வகையில் எழுத்தாளர் தம்பு - சிவா கதையை மிகவும் லாவகமாக நகர்த்தியுள்ளமை குறிப்பிடக்கூடிய சிறப்பம்சமாகும்.

கதையின் இறுதியில் கமலா - முகுந்தன் ஆகியோருக்கிடையில் இருந்த காதல் உறவு பற்றிக் குறிப்பிடும் எழுத்தாளர் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சை செய்யப்பட்டதைக் கூறி, கமலாவுக்கு மேலால், முகுந்தனின் பாத்திரத்தைப் பண்புநிலையில் உயர்த்தியுள்ளார்.

முகுந்தனுக்கூடாகக் காதலையும், காதலுக் கூடாக முகுந்தனையும் புனிதப்படுத்தியிருக்கும் இச் செயலானது தவறென்பதற்கில்லை, ஆயினும் இச்செயலானது கதையின் கருவுக்கோ, அல்லது உருவத்திற்கோ எந்த வகையில் பொருத்தப்பாடுடையது என்பதை எழுத்தாளர் மீளாய்வு செய்வது ஆரோக்கியமான இலக்கிய நடவடிக்கையாக அமையுமெனலாம்.

தினக்குரல் 13.05.2007

வாழ்க்கையின் வேதனைகளால்....!

சிறுகதை

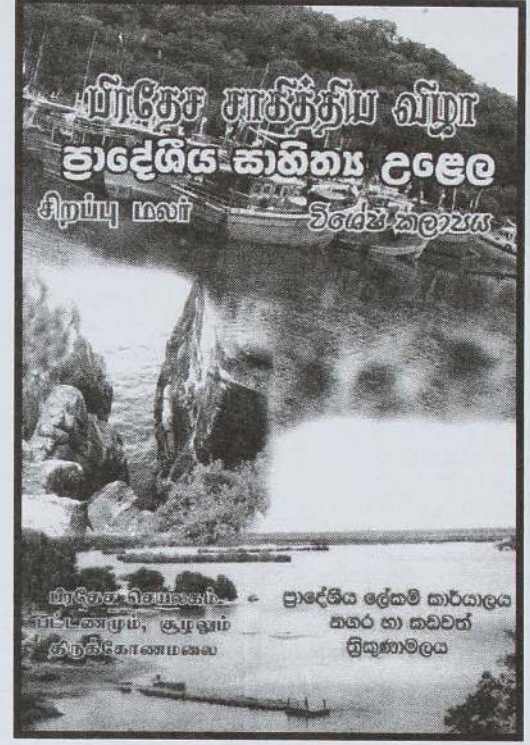
-த. சிவசுப்பிரமணியம் -

கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்தில் வந்து இறங்கியதும் என் வேதனைக் குமுறல்களை அடக்கமுடியாமல் அங்கு போடப்பட்டிருந்த ஒரு கதிரையில் அமர்ந்து அழுது கொண்டிருக்கிறேன். கைகள் இரண்டிலும் முதுகிலும் சூட்டுக் காயங்கள், புண்கள் ஆறவில்லை. வேதனைகளின் ரணம் ஒருபுறம் எதிர்பார்ப்புகளின் ஏமாற்றம் மறுபுறம் இதயத்தையே வருடி நிற்கின்றன. என்றுளுமே ஆறாத வடுக்கள், என்னைப் போன்று ஏஜன்சிக்காரர்களால் பசப்பு வார்த்தைகளுக்கு அடிமையாகி அல்லப்பட்ட பெண்கள் இருநூற்றி ஐம்பத்து இரண்டு பேர் ஒரே விமானத்தில் வந்திறங்கி நிற்கிறோம். வீட்டுக்குச் செல்வதற்குக்கையில் ஒரு சதம் கூட இல்லை பொங்கி வழிந்த கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கு கையில் கைக்குட்டை கூட இருக்கவில்லை. அந்த நிலையில் நான் எடுத்து வந்த பிளாஸ்டிக் பையில் இருந்து ஒரு பாவாடையை எடுத்து கண்களிலிருந்து வழியும் அந்தச் சூடான நீரைத் துடைக்கிறேன். எதிர்காலம் எனக்குச் சூனியமாகப் போவது தெரிகிறது.

விமானத்தில் வந்திறங்கிய எங்கள் குழுவில் சிங்களம், தமிழ், முஸ்லிம் என்று வேறுபாடில்லை. ஏமாற்றப்பட்ட வேதனைக் குமுறல்களின் சங்கமம் பலரும் அழுதபடி ஏதோ பெலமாகத் கத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். எனக்குச் சிங்களம் தெரியாத படியால் அவர் சொல்லிக் கத்துவது எனக்குப் புரியவில்லை. நேரம் ஆக ஆக எனக்குப் பசி வந்துவிட்டது. கையில் காசு இருந்தால் தானே கண்டனில் ஏதாவது வாங்கிச் சாப்பிடலாம். என் நிலையை எண்ணி எண்ணி ஏங்குவதைத் தவிர என்னால் ஒன்றுமே செய்ய முடியவில்லை.

சற்றுநேரத்தில் ஒருவர் என்னுடன் சுவதியிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு ஏதோ சிங்களத்தில் பேசிக் கொண்டிருப்பது கேட்டது. அவர் பேசி முடித்து விட்டுப் போனதும் எனக்குப் பக்கத்தில் நின்ற சிங்களப் பிள்ளையிடம் அரபி மொழியில் “அவர் என்ன சொன்னார்” என்று கேட்டேன்.

“வந்து கதைத்தவர் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பணியகப்பணிப்பாளராம் அவர் சொல்லுகிறார். நீங்கள் வெளிநாட்டுக்குப் போகும்போது தங்கள் பணியகத்தில்

பதிந்துவிட்டுப் போகவில்லையாம். அதனால் அவர்களால் எங்களுக்கு ஒருவித உதவியும் செய்ய முடியாதாம்.

“ஏஜன்சிக் காரருக்கு லையிசன்ஸ் கொடுத்து அவர்களை அரசாங்கம்தானே வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு முகவர்களாக வைத்திருக்கின்றது. நாங்கள் முறையாகப் பாஸ்போர்ட், வீசா, ரிக்கற் எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டுதான், இந்தக் கட்டுநாயக்கா விமானத்திலிருந்து ஏயர்லங்கா விமானத்தில் தானே சவுதிக்குச் சென்றுள்ளேன் நாங்கள் சென்ற பதிவுகள் எல்லாம் இங்கு இருக்கத்தானே வேண்டும் களவாக நாங்கள் போகவில்லையே முயையாக எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போனது அவர்களுக்குத் தெரியாதா? இவங்கள் என்ன புதுக்கதை சொல்லுறாங்கள்” என்றேன்.

“அதுதானே எனக்கும் விளங்கவில்லை. ஏஜன்சிக்காரருக்கும் இந்த அதிகாரிகளுக்கும் உள்ளுக்குள் ஏதோ தொடர்பு இருக்க வேண்டும்.” என்று அந்தச் சிங்களப்பிள்ளை சொல்லிற்று.

2006ம் ஆண்டிற்கான சிறுகதைப் போட்டியில் 1ம் இடம் பெற்றது. (திறந்த மட்டத்திலானது)

நாங்கள் இருவரும் கதைத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டுக்கொண்டு நின்ற அந்தச் சிங்களப்பிள்ளை சொல்லிற்று.

“அரசாங்க அதிகாரிகள் ஊழல் செய்வதாகக் கூறி மஹிந்தசிந்தனையில் ஊழலற்ற ஆட்சி நடைபெறும் என்று பத்திரிகையிலும், வானொலியிலும், தொலைக்காட்சிகளிலும் கூறுகின்றார்களே தவிர ஏதுவும் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை.” எங்களுடன் சுவதியில் இருந்துவந்த ஒரு முஸ்லிம் பெண்....

“நம்மடை உழைப்பாலை வரும் வெளிநாட்டுக் காசு மட்டும் அவங்களுக்குத் தேவை. ஆனால் எங்கடை கஷ்டங்களுக்கு அவங்க உதவி செய்யமாட்டாங்களாம். அல்லாவுத்தாலா! இந்த முஸ்லிம்” என்று நொந்து கொண்டாள்.

வந்தவர்களை அவர்களுடைய கணவன்மார், தாய் தந்தையர், உறவினர்கள் வந்து அழைத்துப் போகின்றார்கள். எனக்கு யார் இருக்கிறார்கள். வந்து கூட்டிச் செல்வதற்கு... என்ன செய்வது என்று யோசித்தபடி கண்கள் இரண்டும் கண்ணீர் சொரிய வேதனையின் கொடூரத்தால் செய்வதறியாது குனிந்தபடி ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றேன்.

தோளில் யாரோ தட்டி “கமலா” என்று கூப்பிடுவது கேட்டு திடுக்கிட்டுப் பார்க்கின்றேன்.

“முகுந்தன்....” என்னை அறியாமலே வாய் முணுமுணுத்தது. “நீங்கள் எப்படி இங்கே? என்று கேட்டேன்.

“கமலா இன்று மத்தியானம் தொலைக்காட்சியில்.... பணிப்பெண்களாக சுவதிக்குச் சென்றவர்கள் அங்கிருந்து பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் தொடர்ந்து வேலை செய்ய முடியாமல் தூதுவராலயத்தில் தஞ்சமடைந்தவர்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டு கட்டுநாயக்காவில் வந்திறங்கினார்கள் என்று தெரிவித்து வந்தவர்களின் படங்களும் காட்டினார்கள். உங்களைப் போன்ற ஒருவரைப் பார்த்தேன்.

நீங்களாக இருக்குமோ என்ற ஐயத்துடன் உடன்புறப்பட்டு வந்தேன்.”

“இந்த அனாதையைக் கூட்டிச் செல்ல யார் வரப்போகிறார்கள் என்று ஏங்கியபடி இருந்தேன்,

நீங்களாவது வந்துவிட்டீர்களே! என்று சொல்ச சொல்லி அழுகின்றேன்.

“கமலா அழாதேங்கோ! அதுதான் நான் வந்து விட்டேனே! என்று சொல்லி என்னை அழைத்துக் கொண்டு வெளியில் வந்தார். கையில் வைத்திருந்த கான்போனில் ஏதோ பேசினார். சற்றுநேரத்தில் கார் ஒன்று வந்து நின்றது நாங்கள் இருவரும் காரில் ஏரிக் கொண்டோம் கார் புறப்பட்டுச் சென்று கொண்டிருந்தது. சிறிது தூரம் சென்றதும்...

“முகுந்தன் எனக்குப் பசிக்கிறது ஏதாவது சாப்பிட வாங்கித் தாஹீங்களா? என்று கேட்டேன்.

முகுந்தன் கார் றைவரிடம் சிங்களத்தில் ஏதோ சொல்லுவது கேட்டது. சற்றுத் தூரம் சென்று ஒரு ஹோட்டல் முன்பாகக் கார் நிறுத்தப்பட்டது.

“இறங்கி வாங்கோ” என்று முகுந்தன் அழைத்தார். நானும் காரில் இருந்து இறங்கி அவருக்குப் பின்னால் ஹோட்டலுக்குச் சென்று அமர்ந்தோம் முகுந்தன் எனக்கு மட்டும் சாப்பாட்டுக்கு ஓடர் கொடுத்துவிட்டு இரண்டு கூல்றிங்ஸ் கொண்டு வரும்படி சொன்னார்.

“என்ன முகுந்தன் செய்கிறீர்களா? குடும்பம் பிள்ளைகள்” என்று கேட்டேன்.

“நான் கமலா ஜா. எலவில் உள்ள ஒரு கொம்பனியில் மனேச்சராக வேலை செய்கின்றேன். அந்தக் கொம்பனி தான் எனது பாவனைக்கு இந்தக் காரைத் தந்துள்ளது. வத்தளையில் தான் இருக்கிறோம்.

“மனைவி பிள்ளைகள் என்றேன்”

“நிலாவெளியில் எங்கள் வீட்டுக்குக் கிட்ட வந்து குடியிருந்த குச்சுவெளி ஆட்கள். ஒரு பிள்ளையுடன் இளம் குடும்பம். கணவன் வேலை விட்டு வரேக்கை சிறீமா புரத்தடியில் வைத்து வெட்டிக் கொலை செய்து போட்டாங்கள். பாவம் ஒரு பிள்ளையுடன் அந்தப்பெண் தவிச்சுப்போனாள். அந்தப் பெண்ணுக்கு மறுவாழ்வு கொடுத்திருக்கின்றேன். இதனால் எங்கள் வீட்டார் என்னை ஒதுக்கி வைத்து விட்டார்கள். இருந்தாலும் ஒரு பெண்ணுக்கும் ஒரு பிள்ளைக்கும் ஆதரவாக இருந்து வருகிறேன் என்பதில் என் மனதிற்கு ஒரு திருப்தி”

“உங்களுக்குப் பெரிய மனசு முகுந்தன்”

என்று கூறிய என்னை உற்று நோக்கியபடி....

ஏன் வெளிநாட்டுக்கு, அதுவும் பணிப் பெண்ணாக அனுப்பி சவுதி றியாலை பெறுவதற்காகவா? என்ன கமலா, வெளி நாட்டுக்குப் பணிப்பெண்களாக போனவர்கள் எவ்வளவு பாதிப்பு உள்ளாக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள். சிலர் வெளியில் சொல்ல வெட்கப்பட்டு மனதுக்குள் நொந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். பலர் பகிரங்கமாகவே தங்களுக்கு ஏற்பட்ட கொடூரங்களைப் பத்திரிகைகள் மூலமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் தெரியாமலா? போனாய்? என்று முகுந்தன் மிகுந்த பரிதாபத்துடன் கேட்டான்.”

“முகுந்தன் நீங்கள் சொல்வதெல்லாம் உண்மை. நான் உண்மையாகவே உடல் உள ரீதியாக வேதனைகள் பல கொண்ட சோதனைகளைக் கண்டு ஆற்றாமையால் ஓடிவந்தவன். இங்கே பாருங்கள் என் சூடுபட்ட கைகளை என்று போர்த்திருந்த போர்வையை விலக்கிக் காட்டுகின்றேன்.”

இரத்தமும் சதையுமாக நெருப்பில் வெந்த அந்தச் சூட்டுக் காயங்களை கண்ட முகுந்தன் பட்டபாடு உண்மையிலேயே என் மனத்தை உலுக்கி விட்டது.

சாப்பாடு முடிய மீண்டும் காரில்போய் ஏறினோம். முகுந்தன் கார் றைவரிடம் ஏதோ சொன்னார். கார் தனியார் வைத்தியசாலை ஒன்றுக்குள் சென்று நிறுத்தப்பட்டது. காரிலிருந்து இறங்கி டாக்டர் எல்லாக் காயங்களையும் பார்த்துவிட்டு, புண், ஆறும் வரையும் வைத்திய சாலையில் தங்கவேண்டும் என்று சொன்னார். முகுந்தனும் அதற்கு உடன்பட்டு நான் தங்குவதற்குத் தனியான ஒரு றூமும் எடுத்துத் தந்து என்னை அருகிலிருந்து கவனித்துக் கொள்வதற்கு ஒரு பெண்ணையும் ஒழுங்கு படுத்திவிட்டு, நாளைக்கு வந்து பார்ப்பதாகச் சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்.

நன்றியுடன் அவர் முகத்தைப் பார்த்தேன். சோகம் நிறைந்தவராகக் காணப்பட்டார்.

கட்டிலில் படுத்திருந்து கண்களை மூடியபடி என் கடந்த காலத்தை எண்ணிப் பார்க்கின்றேன்.

செல்வநாயகபுரம் என்ற கிராமத்தில் ஒரு சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்தேன். எங்கள் குடும்பத்தில் ஐயா, அம்மா, அண்ணா என்னுடன் நாலுபேர். உவர்மலை பாலசுப்பிரமணியம்

கொன்றாக்கடரிடம் தான் ஐயா கூலிவேலை செய்து கஷ்டப்பட்டு உழைத்து எங்கள் குடும்ப வண்டியை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

ஐயா அம்மாவின் சொந்த ஊர் புன்னாலைக் கட்டுவன். நாட்டுப்பிரச்சனை காரணமாக இடம் பெயர்ந்து வந்து செல்வநாயகபுரத்தைச் சொந்த ஊராக்கிக் கொண்டார்கள். ஐயா மூன்று பெண் சகோதரிகளுக்கு அண்ணன். அதனாலை சகோதரிமாரை கரைசேர்த்த பின்புதான், தாய்மாமன் மகள் என் அம்மாவைத் திருமணம் செய்தாராம். அப்படியாக ஐயா பட்ட கஷ்டங்களை அம்மா சொல்லும் போது உண்மையிலேயே கண்ணீர்வந்து விடும். ஐயா குடும்பநிலை காரணமாகப் படிக்க முடியாமல் போனதை மனதில் வைத்து அண்ணாவையும் என்னையும் படிக்க வைக்கவேண்டுமென்று மிகவும் ஆசைப்பட்டார். திருகோணமலை நகரத்திலுள்ள பாடசாலைகளில் எங்கள் இருவரையும் சேர்த்துப் படிப்பித்தார்.

விடிய எழும்பி சாப்பிடாமலேயே வேலைத்தளத்துக்குச் சென்றுவிடுவார். அம்மா எனக்கும் அண்ணாவுக்கும் சாப்பாடு தந்து பாடசாலைக்கு அனுப்பிவிட்டு ஐயாவுக்குச் சாப்பாடு கொண்டுபோய் வேலைத்தளத்தில் கொடுத்துவிட்டு வருவா. ஐயாவும் அம்மாவும் எங்கள் இரண்டு பேரிலும் உயிர். கஷ்டங்கள் தெரியாமல் பிள்ளைகளை வளர்க்க வேண்டுமென்பதில் இருவரும் கண்ணூம் கருத்துமாக இருந்தனர்.

அண்ணா ஏ.எல். சித்தியடைந்து பல்கலைக்கழக அனுமதிக்காக காத்திருந்தார். மின்சாரத்தடை அடிக்கடி இருந்தமையால் அரிக்கன்லாம்பு, குப்பிவிளக்கு வெளிச்சத்தில் தான் இரவில் படிப்போம். 1990 ஆம் ஆண்டு நேவிக்காரர் தமிழர்களுக்கு எதிரான கலகத்தை ஏற்படுத்தி பலரது உயிர்களும் உடமைகளும் சேதமாக்கப்பட்டன. இளம் பெடியன்மரை வெள்ளை வானில் கடத்திச் சென்றார்கள். பலர் பூசாவுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டார்கள். அன்றுதான் எம் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத சோகச்சம்பவம் நடந்து விட்டது. உப்புவெளிச் சந்தைக்குச் சாமான் வாங்கப் போன அம்மா ஷெல் விழுந்து இறந்துவிட்டார். அன்றுதான் என் ஐயா முதல்முதலாக “ஐயோ! என்னையும் பிள்ளைகளையும் தவிக்கவிட்டுப் போய்விட்டியே ராசாத்தி, நான் தனிய இருந்து என்ன செய்வேன்”

என்று ஒப்பாரி வைத்து குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதார். அண்ணா அம்மாவுக்கு அருகிலிருந்து ஆவேசத்துடன் காணப்பட்டார். அந்த நேரம் எப்படி இருந்தேன் என்று எனக்கு நினைவில்லை. ஊரடங்குச் சட்டம். ஒரு இடமும் போகமுடியாத நிலை. சுடலைக்குக் கூட பிரேதத்தை எடுத்துச்செல்லமுடியாத நிலை. வீட்டு வளவுக்குள தான் அம்மாவின் உடம்பை கிடங்குவெட்டித் தாட்டோம்.

அம்மாவின் அகால மரணம் எங்கள் குடும்பத்தை நன்றாகப் பாதித்துவிட்டது. ஐயா வேலைக்குப் போகாமல் வீட்டின் ஒரு மூலையில் இருந்து யோசித்துக் கொண்டே இருப்பார். அண்ணாவின் போக்கில் மாறுதல்களைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இருந்தால் போல் அண்ணாவைக் காணவில்லை. ஐயா பதறிப்போய் தேடாத இடமில்லை. இரண்டு மூன்று நாள் கழித்து அண்ணாவின் நண்பர்கள் வந்து குமரன் இயக்கத்துக்குப் போய்விட்டான் என்று சொல்லிச் சென்று விட்டார்கள். இயக்கக்காரரிடம் சென்று கதைத்துப் பார்த்தும் பயன் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. அம்மா இறந்து ஒரு வருடத்திற்கு உள்ளாகவே அண்ணாவும் இயக்கத்தில் போய்ச் சேர்ந்து விட்டார். எனது படிப்புக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்தாகி விட்டது. நான் படிக்கும் காலத்தில் கல்விப் பொதுத்தராதர உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு திருகோணமலை பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒன்றியம் சில பாடங்களுக்கான கருத்தரங்குகளை வைத்தார்கள். அப்பாடக் கருத்தரங்கில்தான் முகுந்தனைச் சந்தித்தேன். இருவருடைய நட்பும் காதலாக மலர்ந்தது. எனது வேதனைகளுக்கு முகுந்தனின் அன்பு ஆறுதலைத் தந்தது என்றே கூறவேண்டும்.

“1994இல் நடந்த யுத்தத்தில் அண்ணா வீரமரணம் அடைந்து விட்டதாகவும் அவரது உடலைத் தரமுடியாமலுக்கு வருந்துவதாகவும் எங்கள் குடும்பம் மாவீரர் குடும்பத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகவும்” இருவர் வீட்டுக்கு வந்து சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள்.

ஐயா பட்டவேதனை என்னையும் ஆட வைத்துவிட்டது. ஐயாவின் வயோதிபம், வீட்டு நிலவரம் என்னை யாருக்காவது கட்டிவைக்க வேண்டும் என்ற அங்கலாய்ப்பு இதன் நிமிர்த்தம் சம்பளத்துக்கு லொறிச்சாரதியாக வேலை செய்யும் கணைசுக்கு என்னைக் கல்யாணம் செய்து வைத்துவிட்டார்கள். மூன்று வருடத்திற்குள் இரண்டு பொம்பிளைப் பிள்ளைகளைப்

பெற்றெடுத்தேன். சில வருடங்களுக்குப் பின் ஐயாவும் கண்ணை மூடிவிட்டார். ஆதரவாக இருந்த அந்த அன்பு ஜீவனும் என்னை விட்டுப் பிரிந்து விட்டது. ஐயா உயிருடன் இருக்கும்போது நல்ல மனிதராகத் திரிந்த என் கணவர் குடிக்கப் பழகிக்கொண்டார். இதனால் வீட்டில் நித்தஞ் சண்டை. தினமும் குடித்துவிட்டு வந்து அடியும் உதையும் தான்.

பிள்ளைகள் “அப்பா அம்மாவுக்கு அடிக்க வேண்டாம்” என்று அழுதழுது கத்துவார்கள். வேலைக்குப் போகாமல் வீட்டில் இருந்து குடிக்கக்காசு வேண்டும் என்று நச்சரித்துக் கொண்டே இருப்பார். நான் காசுக்கு எங்க போவன், யாரிடம் கேட்பேன். இருந்த நகைநட்டு தாலிக்கொடி உட்பட எல்லாமே விற்றுக்குடிச்சு அழித்தாகிவிட்டது. சாப்பாட்டுக்குத் தினமும் திண்டாட்டம். வீட்டில் அடுப்பெரிவது நின்று விட்டது. சிலவேளைகளில் பிள்ளைகள் பசி என்று கேட்டு அழுவார்கள். சில பாண் துண்டுகள் மட்டும் அவர்களின் பசியைப் போக்குமா? பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து அழுவதைத் தவிர என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. பக்கத்து வீட்டு பறுவதம்மாமி பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பிட ஏதாவது கொண்டு வந்து கொடுப்பார். இதே காலப்பகுதியில் என் கணவர் குடிக்கப்போன இடத்தில் ஒரு பெண்ணோடு தொடர்பு ஏற்பட்டு வீட்டுக்கே வருவதில்லை. நான் மிகவும் நொந்துபோனேன். வீடும், ஈடுவைச்சு அறுதியாகிப் போய்விட்டது. என்ன செய்வதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

பறுவதம் மாமி என்னையும் பிள்ளைகளையும் தன்வீட்டுக்குக் கூட்டிச் சென்றார்.

“எடிபிள்ளை கமலா நீ தனிய இருந்து உந்தப் பிள்ளைகளை எப்பிடி கரைசேர்க்கப் போறாய். இஞ்ச பார் பேப்பரிலை வெளிநாட்டில் வேலை செய்ய பணிப்பெண்கள் தேவையெண்டு விளம்பரம் வந்திருக்கு நீ போனியெண்டால் நாலு காசு உழைச்சு பிள்ளைகளை வளக்கலாமல்லே யோசிச்சுப் பார் இந்தா பேப்பர்” என்று சொல்லிவிட்டு மாட்டுக்கு தண்ணி வைக்க போய்விட்டா.

போவமா? விடுவமா, என்ற அங்கலாய்ப்பு பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் மனக்கண்ணுள் வந்து நிற்க, வெளிநாட்டுப் பணிப்பெண் வேலைக்குப் போவதற்கான முடிவை எடுத்தேன்.

பறுவதம் மாமியிடம் கைச் செலவுக்கு கொஞ்சக் காசையும் வாங்கிக்கொண்டு பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் சென்று கன்னியர் மடத்தில் சேர்த்துவிட்டு கொழும்புக்கு வந்தேன். மருதானையிலுள்ள எஜன்சிக்காரரிடம் என் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தேன். அவர்கள் பாஸ்போர்ட், வீசா, பிள்ளைரிக்கற் எல்லாம் எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி என்னை ஒரு வீட்டில் தங்க வைத்தார்கள். அந்த வீட்டில் பெண்களும், திருமணமாகாத கன்னியர்களும் இருந்தார்கள். அவர்களும் பணிப்பெண்களாக வெளிநாடு போவதற்குத் தான் தங்கி இருந்தார்கள்.

நான் இருந்த வீட்டுக்கு இரவில் ஒருசில ஆண்கள் வந்து போவர்கள். அங்கிருக்கும் பெண்கள் இணங்காவிட்டால் வெளிநாட்டுக்கு போவது தாமதமாகும் என்று அங்குள்ளவர்கள் சொல்லிக் கேட்டிருக்கின்றேன். எனக்குப் பயம் பிடித்துவிட்டது. என்னிடமும் ஒருசிலர்வந்தார்கள் மென்சஸ் என்று சொல்லி தப்பித்துக்கொண்டேன். இருந்தும் என் பெண்மையும் ஓர் இரு நாட்கள் ஒரு தமிழ் வியாபாரியினால் பறிபோய்விட்டது. என் தலைவிதியை எண்ணி எண்ணி ஏங்குகின்றேன். என் கணவன் சரியாக இருந்திருந்தால் எனக்கு ஏன் இந்தநிலை ஏற்பட வேண்டும் என்று நொந்து கொண்டேன்.

சவுதிக்கு வந்து ஒரு வீட்டில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டேன். மாதா மாதம் சம்பளம் ரியாலில் தருவார்கள் என்று ஏஜன்சிக்காரன் சொல்லிவிட்டான். வீட்டு எசமானன் நல்லவராகத் தெரிந்தாலும் அவருடைய கழுகுக் கண்கள் என் மேல் மேய்வதை அவதானித்திருக்கின்றேன். எசமானி எந்த நேரமும் அரபியில் திட்டிக்கொண்டே இருப்பான். ஆரம்பத்தில் எனக்கு பாஷை புரியவில்லை. காலப்போக்கில் சிறிது சிறிதாக தெரியத் தொடங்கியது. என்னிடம் தினமும் நன்றாக வேலை வாங்குவான். வீடு சுத்தம் செய்வது, சமைப்பது, பாத்திரங்கள் கழுவுவது, உடுப்புகள் தோய்ப்பது, அயன் பண்ணுவது, படுக்கைகளைத் தட்டிப் போடுவது, கக்கூஸ் பாத்திரம் கழுவுவது அப்படி ஓய்வின்றித் தொடர்ந்து வேலை. எப்படித்தான் வேலை செய்தாலும் வயிற்றுக்குப் போதுமான சாப்பாடு தரமாட்டார்கள். மாதம் முடிய எசமானிடம் சம்பளம் கேட்டேன் அடுத்தமாதம் தருவதாக சொன்னார். நானும் பொறுத்திருத்து வேலைகளைப் பார்த்து வந்தேன். எசமானியின் ஏச்சும் பேச்சும் அதிகரித்து

கொண்டே சென்றது. நானும் பொறுமை இழந்து ஒரு நாள் ஏதோ சொல்லிவிட்டேன். சுடு நீரை கையில் ஊற்றி விட்டாள் அந்த பாதகி. வேதனையுடன் பொறுத்துக் கொண்டேன். உழைத்து சம்பாதித்துக்கொண்டு ஊருக்குபோய் பிள்ளைகளுடன் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக எல்லாக் கஷ்டங்களையும் பொறுத்திருந்தேன். ஒரு நாள் தவறுதலாக கோப்பை விழுந்து உடைந்ததற்காக கம்பி காச்சி தோளிலும் தொடைகளிலும் குடுவைத்தாள் எஜமானி. வேதனை தாங்காமல் துடித்துவிட்டேன். கேட்பதற்கும் எவரும் இல்லை என்ற இறுமாப்பில் எனக்குப் பலவழியிலும் தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டே இருந்தான். எஜமானி வீட்டில் இல்லாத நேரம் பார்த்து எஜமான் என்னை பலாத்காரம் பண்ணிக் கெடுத்து விட்டான். அவனது முரட்டுக் கரங்களிலிருந்து என்னால் விடுபட முடியவில்லை. என் நிலையை எண்ணி அழுதேன். மாதங்கள் வருடமாகி விட்டன. சம்பளம் தந்தபாடியில்லை. பொறுமை இழந்தேன். எஜமானியிடம் சம்பளத்தை தரும்படிக் கேட்டேன். அவள் தரமுடியாது என்று சொல்லிவிட்டாள். பொலிஸ்காரரிடம் சொல்லப் போகிறேன் என்றேன். அவள் புருசனை கூட்டி வந்து அவன் உதவியுடன் எரிந்து கொண்டிருக்கிற காஸ் அடுப்பில் என் இருண்டு கைகளையும் இழுந்து வைத்து சுட்டார்கள். சம்பளமும் இல்லை நித்திரைக் கொடுமை, வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டு இலங்கை தூதுவராலயத்தில் தஞ்சமடைந்தேன்.

அடுத்த நாள் முகுந்தன் மனைவி பிள்ளையுடன் என்னை பார்ப்பதற்கு வைத்திய சாலைக்கு வந்தார். எனக்கு அவர்களை பார்த்தது மனத்திற்குச் சற்று ஆறுதலாக இருந்தது. ஒரு கிழமை கழித்து வந்து என்னைத் தன் வீட்டுக்கு முகுந்தன் அழைத்துச் சென்றார். அவருடைய மனைவி என்னுடன் மிகவும் அன்பாகப் பழகிக்கொண்டார். என்னையும் தங்கள் வீட்டில் தங்கும்படி வற்புறுத்தினார். நான் இங்கு இருப்பது கஷ்டம் என்றதும்...

எங்களுக்குள் எந்த உறவும் இல்லை. இவர் தான் விரும்பிய கமலா என்னும் பெண்கிடைக்கவில்லை என்ற வேதனையில் தனக்குக் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொண்டார்.

என்ன அநியாயம், இப்படியும் ஒருவரா?

என் கண்கள் பனித்துவிட்டன. இதயத்தால் அழுகின்றேன்.

எனக்குத் திருமணம் நடந்து ஐந்து வருடங்கள் ஓடி மறைந்துவிட்டன. மனத்திற்கேற்ற ஒரு நல்ல துணை. இரண்டு ஆண் குழந்தைகள். வாழ்க்கைச் சக்கரம் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது.

நான் யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்திய சாலைக்கு மாற்றலாகி வந்து மூன்று வருடங்கள் கடந்துவிட்டன.

அப்பாவுக்கு அம்மா எப்படியோ, அதிலும் பார்க்க என் அன்பு மனைவி என்னைப் பெரிதும் நேசித்தாள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அவள் திருமணம் செய்த நாளிலிருந்து இன்றுவரை தனக்கென்று ஒன்றுகூடக் கேட்டது கிடையாது. என் அப்பா அம்மாவையும் அன்புடன் கவனித்து வந்தாள். அவர்களும் தங்கள் பிள்ளைக்கு மேலாக மருமகள் மேல் அன்பாக இருந்தனர்.

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று எனக்கு லீவு. வீட்டில் பிள்ளைகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தேன்.

'கமலலோஷினி இங்கே வாருங்கள்' என்று எனது மனைவியை அழைத்தேன். ஏதோ வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர் கூப்பிட்டவுடன் வந்துவிட்டார்.

"இன்று உங்கள் பிறந்தநாள். ஏதாவது நீங்கள் விரும்பும் பொருள் ஒன்று வாங்கித்தர வேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன். நான் உங்கள் கணவர் என்ற முறையில் கேட்கின்றேன். நீங்கள் உங்கள் விருப்பத்தை உடனே சொல்லியே ஆகவேண்டும்." என்று வற்புறுத்தினேன்.

"அத்தான், நான் என்றும் உங்கள் விருப்பத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவள். எனக்கென்று நான் சிறுவயதுமுதல் எந்தவிதமான ஆசைகளையும் வளர்த்துக் கொள்ளவில்லை. அது என் அப்பா சொல்லித்தந்த பாடம். சீதனத்திற்காக ஏங்கி அலைந்து எத்தனையோ அபலைப் பெண்களின் வாழ்க்கையை வாழவிடாமல் சீரழித்துக் கொண்டிருக்கின்ற இந்தப் புரையோடிப் போன ஆணாதிக்க சமுதாயத்திலே என்னைப் போன்ற ஏழைப் பெண்கள் எத்தனையோ பேர் திருமணம் செய்ய முடியாமல் ஆசாபாசங்களையெல்லாம் அடக்கிக்கொண்டு வேதனையுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்தக் காலக்கட்டத்திலே..... கொள்கைப் பற்றுறுதியுடன் வாழுகின்ற

தந்தையாரின் அடிச்சுவட்டில் என்னுடன் அன்பாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற உங்களை விடவா எனக்குப் பிறந்தநாள் பரிசு என்று ஒன்று இருக்க முடியும். நான் வாழும் நாள் எல்லாம் எனக்குப் பரிசாக இருங்கள். அதுவே என் பூரணத்துவமான மகிழ்ச்சி, நல்ல அன்பான கணவர், அன்புச் செல்வங்கள், பாசத்தால் என்னை அரவணைத்துக் கொண்டிருக்கும் மாமா மாமி. இவர்கள் எல்லோரையும் விட எனக்கு என்னத்தான் வேண்டும். உங்கள் அன்பு ஒன்றே போதும்."

கணபதிப்பிள்ளை மாஸ்டர் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் படிப்பிக்கும் காலத்திலிருந்தே மாணவர்களுக்குக் கல்வி புகட்டவதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல், கஷ்டப்பட்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களின் கல்விக்கு வேண்டிய எல்லாவகையான உதவிகளையும் செய்து வந்தார்.

சம்பளம் எடுத்ததும் வீட்டுச் செலவுகள் - அதுவும் சிக்கனமாகச் செய்து கொண்டு, மிகுதிப் பணத்தையெல்லாம் வறிய மாணவர்களின் கல்விக்காகவே பயன்படுத்தினார். அதில் திருப்தி கண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார். தனக்கோ அல்லது தனது குடும்பத்துக்கென்றோ ஒரு சேமிப்பும் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. அந்தளவு தூரத்திற்கு அவரது கல்விச்சேவை முதன்மை பெற்று நின்றது.

இலண்டன் 'புதினம்'- பரிசுக் கதை

காலம் யாருக்காகவும் காத்து நிற்ப தில்லை. வயது வந்து மாஸ்டர் பென்சன் எடுத்துக் கொண்டார். அவருடைய சொற்ப பென்சனுடன்தான் வாழ்க்கை வண்டி ஓடிக் கொண்டிருந்தது. நீண்ட காலமாகச் சுகயீனமாக இருந்த அவர் மனைவி காலமாகி நான்கு வருடங்கள் ஓடிவிட்டன. கோண்டாவில் மணியத்தின் காரில் சென்று இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற அவருடைய ஒரேயொரு மகளும் தாயின் சுகயீனம் காரணமாக ஏ.எல். உடன் படிப்பை நிறுத்திக் கொண்டார்.

மாஸ்டருக்கு வயது போகப் போக மகளின் எதிர்காலம் பற்றிய சிந்தனை மனத்தைப் பெரிதும் வாட்டிக் கொண்டிருந்தது. தான் கண்ணை மூடுவதற்கு முன் மகளை எப்படியாவது கரை சேர்த்துப் போட வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தில் மாப்பிள்ளை தேடும் படலத்தில் ஈடுபட்டு நன்றாகவே இளைத்துவிட்டார்.

தான் கல்விக்காக உதவி செய்த பிள்ளைகள் வீட்டுக்குச் சென்று கேட்டும், அவர்கள் கொழுத்த சீதனத்தை எதிர்பார்த்தார்களே ஒழிய தங்களைப் படிக்க வைத்த ஆசானுக்கு உதவவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை எள்ளளவும் இருக்கவில்லை. மாஸ்டர் நன்றாக நொந்து போனார். மகளை நினைத்துக் கவலைப்படுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் அவரால் செய்ய முடியவில்லை.

வானம் நன்றாக இருண்டு கொண்டிருந்தது.

“கமலா உந்தக் குடையை கொண்டு வாங்கோ நான் போஸ்ட்-ஓப்பீஸ் மட்டும் போய் பென்சனை எடுத்துக் கொண்டு வாறன்.”

“இந்தாங்கோ அப்பா மழையும் வரப் போகுது. கவனமாய் போய் கெதியாய் வந்து விடுங்கோ.”

பென்சன் எடுக்கப் போன இடத்தில் தனது பாலிய நண்பர் நல்லதம்பி வாத்தியாரைக் கண்டுவிட்டார். அவருக்கு ஒரு மகன் இருந்தவன் என்று ஞாபகத்துக்குவர.....

“நல்லதம்பி எப்பிடி உன்னை பாடுகள். இப்பவும் தோட்டம் செய்கிறியோ?”

“இல்லை மாஸ்டர். இந்த யுத்தம் வந்து தோட்டக்காணியெல்லாம் தரிசு நிலங்களாய்ப் போச்சு, இப்ப இஞ்ச யார் தோட்டம் செய்யினம்.”

“கதேக்கிளை கதை இப்ப உன்னை மகன் என்ன செய்கிறான்?”

“அவன் ஏ.எல் மட்டும் படிச்சுப்போட்டு யூனிவசிறிற்றுக்குப் போக மாக்ஸ் காணாது.

திருப்பிப் படிச்சு திரும்பவும் சோதனை எடு எண்டு சொன்னன். கேக்காமல் ஊர் சுற்றித் திரிஞ்சான். ஒரு மாதிரி ஆட்களைப் படிச்சு பாங்கிலை கிளாக்காய் சேர்த்துவிட்டன். நம்பமாட்டியள் இரண்டுக்கு மேலை குடுத்துத்தான் சேர்த்து விட்டனான்.”

“அப்ப அவன்னை கல்யாணப் பாட்டை ஏன் கவனியாமல் இருக்கிறாய்?”

“அந்த வயிற்றெரிச்சலை ஏன் கேட்கிறியள் மாஸ்டர்.”

“என்ன நல்லதம்பி நடந்தது?”

“என்னை மனிசிக்காறீன்னை அண்ணனுக்கு ஒரே ஒரு மகள். நல்ல வடிவான பெட்டை. எலும்பிச்சம் பழம்மாதிரி இருப்பாள். அவளும் ஏ.எல். வரை சுண்டுக்குழியிலை படிச்சவள். நல்ல சொத்துச் சுகமும். அவளைக் கட்டடா என்று சொல்ல அவன் கேட்கமாட்டன் எண்டிட்டான்.”

“அப்ப?”

“அவன் பாங்கிலை வேலைபார்க்கிற யாரோ ஒரு வேதக்காறப் பெட்டையை எங்களுக்குத் தெரியாமல் கல்யாணம் கட்டிக்கொண்டு ஒரு நாள் வீட்டுக்கு வந்தான். எனிமேல் நீ இந்த வீட்டுப்பக்கம் வரவேண்டாம் எண்டு சொல்லி கலைச்சுப் போட்டன்.”

“இப்ப மகன் எங்கை இருக்கிறான்?”

“பாசையூரிலை பொம்பிளை வீட்டிலை இருக்கின்றானாம்.”

“நல்லதம்பி.... யார் யாருக்கெண்டு எழுதி வைச்சபடிதான் நடக்கும். நீ ஏன் கவலைப்படுகின்றாய். அவன் எங்கையிருந்தாலும் நல்லாய் இருக்க வேண்டும் என்று வாழ்த்து.”

“சாதி சனம் பாராமல் போய் விழுந்துவிட்டானே! மாஸ்டர்.”

“நல்லதம்பி நீயும் ஒரு உபாத்தியாரல்லோ... பள்ளிக்கூடத்திலை படிப்பிக்கேக்கை ‘சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்’ எண்டு தானே பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பிச்ச நாங்கள். இப்ப இப்படி பேசலாமே!”

“என்னதான் இருந்தாலும்.....”

“உங்களைப் போன்ற ஆட்களைத் திருத் தேலாது. நல்லதம்பி மழைக்குணமாய் இருக்கு. அப்ப நான் வாறன்.”

“றோட்டாலை போறது கவனம் மாஸ்டர். வாகனங்களை ஓட்டுகிறவர்கள் குடிச்சுவிட்டு கண்மூடித்தனமாக ஓடுகிறாங்கள். நான் வரேக்க

ஒரு சையிக்கிளில் வந்த பெடியனை வான்காறன் தட்டிப் போட்டு ஓடிவிட்டான். பெடியனுக்கு சரியான ஆபத்தெண்டு ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போட்டினமாம். சயிக்கிள் எட்டுமாதிரி நெளிஞ்சு கிடக்கு. ஆமிக்காரரின் வாகனந்தான் தட்டிப்போட்டுப் போனது எண்டு சனம் கதைக்கினம். எனக்கு ஒண்டுமாய் தெரியேல்லை.”

கணவதிப்பிள்ளை மாஸ்டர் பென்சனை எடுத்துக்கொண்டு றோட்டுக்கரை ஓரமாக நடந்து போய்க்கொண்டு இருக்கின்றார்.

அவரைத்தாண்டி ஒரு கார் அவருக்கு முன்பாக நிறுத்தப்படுகின்றது. காரில் இருந்து ஒரு இளைஞன் இறங்கி மாஸ்டருக்குக் கிட்டவந்து.....

“சேர் எப்பிடி இருக்கிறீங்கள். என்னைத் தெரியுமா?” என்று அந்த இளைஞன் கேட்கின்றான்.

“குறை நினைச்சுக் கொள்ளாதைய்யா. வயது போனதாலை எனக்குச் சொல்லத் தெரியேல்ல.”

“சேர் நான் உங்களிட்டை ஓ. எல். வரை படிச்சனான். நான்கிளாக்கர் சுப்பிரமணியத்தின்ரை மகன் தர்மராஜா.”

“ஓ இப்பதான் ஞாபக் வருகுது.... நீங்கள் இணுவிலல்லே.’ என்ன மேனை செய்கின்றீர்கள்?”

“நான் சேர் டாக்டராக கொழும்பு பெரியாஸ்பத்திரியிலை வேலை பார்க்கின்றேன். உங்கள் படிப்பித்தல் தான் என்னை உயர வழி காட்டியது. அதை எப்படி சேர் மறக்க முடியும். கொழும்பில் இருந்து அப்பா அம்மாவைப் பார்க்க வந்தனான். வழியில் உங்களைக் கண்டது எனக்கு மிகுந்த சந்தோஷம் சேர். இப்ப எங்கை சேர் போறீங்கள்?”

“போஸ்ட் ஒப்பீசுக்கு பென்சன் எடுக்க வந்தனான். இப்ப வீட்டுக்குப் போறன்.”

“காரில் வந்து ஏறுங்கோ, வீட்டில் விட்டுப் போட்டுப் போறன்.”

“என்ரை ராசா உங்களுக்கு ஏன் சிரமம். உதிலதானே நான் நடந்து போய்விடுவன்.”

“இல்லை. சேர் நீங்கள் கட்டாயம் காரில் ஏறிவரத்தான் வேண்டும்.”

வற்புறுத்தல் தாங்காமல் கணபதிப்பிள்ளை மாஸ்டர் காரில் ஏறிக் கொண்டார்.

“எப்படி சேர் இருக்கிறீங்கள்?”

“என்னிடம் படிச்ச பிள்ளைகளுக்குள்ள உங்களைப் போன்ற குருவை மதிக்கத் தெரிந்த

பிள்ளையைப் பார்க்கிறது எனக்கு அபூர்வ மாகத்தான் இருக்கிறது. உங்களுக்கு உள்ளதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியுமா? என்றை மனிசி செத்து நாலு வருஷம் ஆச்சு. ஒரேயொரு பொம்பிளைப் பிள்ளை. அதுக்கும் வயசு ஏறிக்கொண்டு போகுது. ஒரு மாப்பிள்ளையும் வந்து சேரேல்ல. சீதனம் என்று கொடுக்க என்னிடம் ஒன்றுமில்லை. அதாலை என்னட்டைப் படிச்ச பிள்ளையள் சின்ன உத்தியோகம் பார்த்தாலும் பரவாயில்லை எண்டு கேட்டுப் போனால் சீதனமில்லாமல் கட்டமாட்டம் எண்டு முகத்துக்கு நேரே சொல்லிப் போட்டுதுகள். எனக்குச் சரியான கவலை தம்பி. நான் சாகமுந்தி பிள்ளையை ஒருதன்ரை கையிலை பிடிச்சுக் கொடுத்துவிட்டு கண்ணை மூடுவம் எண்டு இருக்கிறன்.

நான் செய்ததைச் சொல்லிக்காட்ட விரும்பேல்ல ராசா... என்னிடம் படிச்ச எங்கள் ஊர் பெடியன் படிக்கேக்கை சரியான கஷ்டப்பட்டவன். அவனுக்கு படிப்புக்கு எல்லா உதவியும் செய்தனான். அவன் இப்ப யாழ். ஆஸ்பத்திரியிலை மேல் நேசாக வேலை பார்க்கின்றான். அவன்ரை வீட்டை ஒருநாள் போய் என்ரை மகளைக் கல்யாணம் செய்யும்படி முதலில் கேட்டுப்பார்த்தன். மண்டாடியும் பார்த்தன். அவனும் அவன்ரை தகப்பன் தாயும் ‘ஒண்டுக்கும் வழியில்லாத பொம்பிளையை எடுத்து நாங்கள் என்ன செய்கிறது’ எண்டு கைவிரிச்சிட்டினம். எனக்குச் சரியான கவலை.”

“மகள் என்ன செய்கிறா சேர்?”

“பிள்ளையும் பாவம், ஏ.எல்.வரை படிச்சவள். தாய்க்கு வருத்தம் வந்து படுத்த படுக்கையாய் இருந்தபடியால் தொடர்ந்து படிக்க முடியவில்லை. வீட்டு வேலைகளைப் பார்க்க வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தபடியால் அவவை என்னாலை தொடர்ந்து படிப்பிக்கவும் முடியவில்லை. படிச்ச ஒரு வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு சொந்தக்காலில் நிற்கும் பாக்கியமும் கிடைக்கேல்லை. ஒண்டுமில்லாமல் தனிமரமாக நிற்கப் போகின்றாளே என்று மனத்திற்குள் ஒரு ஏக்கம் என்னைப் பெரிதும் வாட்டுகிறது.”

சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது மாஸ்டரின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வந்ததை அந்த இளைஞன் பார்த்துவிட்டான்.

“தம்பி உதிலை இறக்கிவிடுங்கோ. உந்த ஒழுங்கைத் தொங்கலிலைதான் வீடு இருக்கு”

“பரவாயில்லை சேர். வீட்டு வாசலிலை கொண்டு வந்து இறக்கி விட்டுப் போறன்.”

“ஏன் தம்பி உங்களுக்குச் சிரமம்.”

“எனக்கு ஒரு சிரமமும் இல்லை சேர். நீங்கள் சிரமம் பாராமல் என்னைப் படிப்பிச்சு விட்டபடியால்தான் இண்டைக்கு இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கின்றன். அதை என்றும் என்னால் மறக்க முடியாது சேர்.”

அவர் ஒரு குடிசை வீட்டில்தான் இப்பவும் இருப்பதை அவதானித்துக் கொண்டேன். வீட்டு வாசலில் இறக்கிவிட்டு “வாறன் சேர்” என்றேன்.

சேர் பார்த்த அந்த நன்றிப் பார்வை என் மனக்கண்முன் தோன்றி நிற்க, என் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தேன்.

நான் கொழும்பிலிருந்து அப்பா அம்மாவைப் மத்தியானம் பார்க்க வந்தது அவர் களுக்கு நல்ல சந்தோஷம் அன்று மத்தியானம் நானும் அப்பாவும் இருந்து சாப்பிட, அம்மா எங்கள் இருவருக்கும் சாப்பாடு பரிமாறிக்கொண்டு நிற்கின்றா. நான் அம்மாவிடம் எங்களோடு இருந்து சாப்பிடும்படி கேட்டேன். “இல்லை தம்பி நீங்கள் சாப்பிட்டுமுடிய நான் சாப்பிடுவன்” என்று பதில் சொன்னா.

அப்பா சொன்னார் “பிள்ளை ஆசையாய் கேட்கிறான். இருந்து சாப்பிடுமப்பா” என்றார். அம்மாவும் எங்களுடன் இருந்து பரிமாறியபடி சாப்பிட்டா. அப்பொழுது ஊர் புதினங்களை அப்பாவும் அம்மாவும் கதைக்க கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அம்மா சொன்னா.

“எங்கடை ஊர் நூல் நிலையக் கட்டிடத்துக்கு காசு சேர்க்க ஊர் பெடியங்கள் காசு கேட்டு இஞ்சை வந்தவர்கள். அப்பா சொன்னார் கட்டிடம் கட்டி முடிய வாங்கோ, அப்ப நூல் நிலையத்துக்கு பத்தாயிரம் ரூபாக்கு புத்தகங்கள் வாங்கித் தருவன் எண்டு. போனமாதம் தான் நூல் நிலையத் திறப்பு விழா நடந்தது. அப்பா புத்தகங்கள் வாங்கி உன்ரை பெராலை கொடுத்திருக்கிறார்.”

“ஏன் அப்பாவின்ரை பெயரைப் போட்டுக் கொடுத்திருக்கலாம் தானே?”

“உனக்குத் தெரியும்தானே அப்பா விளம்பரத்தை விரும்பாதவர் என்று. அத்துடன் நீ எங்களுக்கு அனுப்புகிற காசிலைதானே அப்பா புத்தகங்கள் வாங்கிக் கொடுத்தவர். அப்பா எடுக்கிற பெஞ்சன் எங்கள் சீவியத்துக்குக் காணும் தானே. அதாலைதான் அப்பா அப்படிச் செய்தவர் தம்பி.”

சாப்பிட்டபின் பிரயாண அலுப்பில் நித்திரை கொண்டுவிட்டு பின்னேரம் ஐந்து மணிக்கு வெளிக்கிட்டுக் கொண்டு புறப்பட ஆயத்தமானபோது அம்மா வந்து.....

“எங்கை ராசா அவசரமாக.....”

“எனக்கு கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியிலை படிப்பிச்ச மாஸ்டர் ஒருவர் கோண்டாவிலிலை இருக்கின்றார்.... அவரைப் போய் பாத்திட்டு வாறன்.”

“இரண்டு மூண்டு நாள் லீவிலை வந்த பிள்ளை வீட்டிலை எங்களோடை இருக்காமல் வெளியிலை திரிகிறதே” அம்மா முணுமுணுத்தா.

“அவன் என்ன எங்களோடை கட்டிப்பிடிச்சுக் கொண்டு இருக்கவே வந்தவன். அவனுக்கும் நாலு தெரிஞ்சவர்கள் இருப்பினம்தானே. போய்வரட்டும் விடப்பா.”

அப்பா சொன்னால் அம்மா ஒன்றும் எதிர்த்துச் சொல்லமாட்டா.

கணவதிப்பிள்ளை மாஸ்டர் வீட்டு வாசலில் காரை நிறுத்திவிட்டு, கதவில் தட்டி சேர் என்று கூப்பிடுகிறேன்.

கதவு திறந்ததும் பார்க்கின்றேன். அது சேரின் மகளாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

“சேர் இருக்கின்றாரா?”

“ஓம் இருக்கின்றார். வாங்கோ உள்ளுக்குள் வந்து இருங்கோ.”

நான் உள்ளுக்குள் போய் ஒரு கதிரையில் இருக்கின்றேன்.

வீடு ஓலையால் வேயப்பட்டிருந்தாலும் மிகவும் துப்பரவாகவும் அழகாகவும் இருந்தது. முற்றத்தில் பூச்செடிகள் பூக்களுடன் காட்சி தந்தன.

மாஸ்டர் வந்ததும் எழுந்து “வணக்கம் சேர்” என்றேன்.

அவர் கையைக் காட்டி இருக்கச் சொன்னார்.

“பக்கத்து வீட்டுப் பிள்ளை ஒண்டுக்குச் சுகமில்லை. அதுதான் பாக்கப் போனனான். மகள் வந்து கூப்பிட வந்திட்டன். என்னெண்டு தெரியெல்ல பிள்ளை கொஞ்சம் கஷ்டப்படுது. மிகவும் கஷ்டப்பட்ட குடும்பம். அதுதான் பிள்ளையைப் பெரியாகுபத்திரிக்குக் கொண்டு போகச் சொல்லி கொஞ்சக் காசு குடுத்திட்டு வாறன்.”

“நான் வந்து அந்தப் பிள்ளையைப் பாக்கட்டே சேர்.”

“ஓ... நீரும் ஒரு டாக்டர்; அதை நான் மறந்து போனன்; அப்ப வாறும் பாத்திட்டு வருவம்.”

நானும் மாஸ்டரும் அந்தப் பிள்ளையின் வீட்டுக்குச் சென்றோம். பிள்ளையைப் பார்த்தேன். தாயார் அழுது கொண்டிருக்கின்றார். அவரிடம் விபரங்களைக் கேட்டு அறிந்தேன்.

இரவில் சரியான காச்சல்; அனுங்கிக்கொண்டு படுப்பதாகவும், மூன்று நாலு நாட்களாக இப்படித்தான் இருப்பதாகவும், சாப்பாடு கஞ்சி கொடுத்தால் சத்தி எடுப்பதாகவும் கூறினார்கள்.

“நீங்கள் பெரியாஸ்பத்திரிக்குப் போய் அலைய வேண்டாம்; மருந்து எடுத்து வாறன்” என்று சொல்லிவிட்டு....

காரில் புறப்பட்ட வந்து ஒரு பார்மசியில் தேவையான மருந்துகளும், சஸ்ரயின், மாமயிட், குளுக்கோஸ்கும் வாங்கிக்கொண்டு திரும்பிவந்து பிள்ளைக்கு ஊசி மூலம் மருந்தும் ஏற்றி, எப்படி மருந்துகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், சஸ்ரயின், மாமயிட் என்பவற்றை குடிக்கக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லிவிட்டு மாஸ்டருடன் அவர் வீட்டுக்கு வந்தேன்.

“தேத்தண்ணி குடிச்சுவிட்டுப் போகலாம் தம்பி இருங்கோ” என்று அன்பாகக் கேட்டுக் கொண்டார்.

நானும் அவர் சொல்லைத் தட்டமுடியாமல் இருந்துவிட்டேன்.

“பாவம் அந்த ஏழைக் குடும்பத்திற்கு நீங்கள் செய்த உதவி பெரிசு தம்பி.”

“அது என்னுடைய டியூட்டி சேர்” என்றேன்.

“கமலா தேத்தண்ணி போட்டுக் கொண்டு வந்து தம்பிக்குக் கொடு.”

“அப்பா, ஆட்டுப்பால் தேத்தண்ணி குடிப்பாரோ என்று கேளுங்கோ.”

“தம்பி எங்கடை வீட்டிலை பால்மா ஒண்டும் வேண்டி ரேல்ல; ஆடு ஒண்டு வளர்க்கிறம். அந்தப் பால்தேத் தண்ணி குடிப்பீங்களே.”

“ஓம் சேர் நான் குடிப்பன்.”

தேத்தண்ணி போட்டுக் கொண்டு வந்து “அப்பா இங்கை வாங்கோ” என்று கூப்பிடும் சத்தம் கேட்டது.

“அது எங்கடை பிள்ளைதான். நீ கொண்டு வந்து கொடு.”

தேனீர் குவளையை எடுக்கும்போது அவர் மகளின் முகத்தைப் பார்த்தேன். சாந்தமே உருவான அந்த முகம். தேனீரைத் தந்துவிட்டு உடனே உள்ளே போய்விட்டார்.

மாஸ்டருடன் இருந்து பல விடயங்களைக் கதைத்துவிட்டு.... ஐயாயிரம் ரூபாவை சேட் பொக்கேற்றில் இருந்து எடுத்து மாஸ்டரிடம் கொடுக்க முனைந்தேன். அவர் வாங்க மறுத்துவிட்டார்.

“தம்பி நீங்கள் குறைநினைக்கக் கூடாது. நான் என் வருமானத்துக்குள் வாழப் பழகிக் கொண்டவன். கூடுதலாகப் பணம் கிடைத்தால் என் இலட்சிய வாழ்க்கை தவறிப்போய்விடும். அதனால் என்னை வற்புறுத்த வேண்டாம்.”

அவரின் பெருந்தன்மையை எண்ணிக் கொண்டு அவரிடமிருந்து விடைபெறுகிறேன்.

இரவுச் சாப்பாட்டு நேரம் சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருக்கும்போது சொன்னேன். “அப்பா வும் அம்மாவும் கொழும்புக்கு வந்து என்னோடை இருங்கோவன்.”

“ஐயோ ராசா, அப்பா கிராம முன்னேற்றச்சங்கம், பென்சனியர் சங்கம் எண்டு எல்லாவற்றிலும் தலைவராக இருக்கின்றார். அவர் ஊரை விட்டு வரமாட்டார். அவரைத் தனிய இஞ்சை விட்டுவிட்டு நான் என்னெண்டு வரலாம் சொல்லு.”

“அப்ப வரமாட்டியள்.”

“கலியாணம் ஒண்டைக் கட்டினி யெண்டால் ஒரு பிரச்சினையும் இல்லை.” அம்மா சொன்னார்.

“ஓம் அம்மா. நான் கலியாணம் செய்ய முடிவெடுத்திட்டேன்.”

“நீ சொல்லுகிறதைப் பார்த்தால்..... சிங்களத்தியையோ, பறங்கிச்சியையோ விரும்புகிறாய் போலக் கிடக்கு.”

“ஏன் அப்பா அதுகளும் மனுசப் பிறவிகள் தானே? அப்பா அம்மாவைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

“இஞ்சருங்கோ! என்ரை அண்ணைமாருக்கும் பொம்பிளைப் பிள்ளைகள் இருக்குதுகள். ஒண்டுக்கை ஒண்டு செய்யலாமெண்டு விரும்புகிறன்.”

“நான் உன்னை விரும்பி கலியாணம் முடிக்க வரேக்க... ‘ஒரு செம்புச் சல்லி கூட சீதனம் தரேலாது. விரும்பமெண்டால் கூட்டிக் கொண்டு போ’ என்று உன்ரை கொண்ணைமார் சொன்னவையல்லே.”

அம்மா ஒன்றும் பேசவில்லை.

“நான் சீதனம் வாங்காமல் கலியாணம் கட்டினமாதிரி எங்கடை பிள்ளையும் சீதனம் வாங்காமல் ஒரு ஏழைப்பிள்ளைக்கு இனம் சாதி மதம் என்ற வித்தியாயம் பாராமல் வாழ்வு கொடுக்க வேண்டும் என்பதே எனது விருப்பம்.”

அப்பாவிடம் எனது விருப்பத்தைச் சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ளுவார் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது.

“அப்பா, உங்களுடன் ஒரு முக்கியமான விடயம் கதைக்க வேணும்”

“இஞ்சரும் தம்பி ஏதோ முக்கிய விஷயம் கதைக்க வேணுமாம். நீயும் இருந்தால் தானே எனக்குச் சப்போட்டாக இருக்கும்” என்று அம்மாவைத் தன் பக்கம் சேர்த்துக் கொண்டார்.

“அப்பா, நான் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியிலை படிக்கேக்கை கணவதிப்பிள்ளை மாஸ்டர் ஒருவர் ஓ.எல். வரை எனக்குப் படிப்பிச்சவர். அவற்றை பெண்சாதியும் இறந்து விட்டார். அவர் தனது சம்பளத்திற்குள் வாழ்க்கை நடத்துவதுடன் கஷ்டப்பட்டதுகளுக்கு உதவியும் செய்து வருகின்றார். அவருக்கு வயது வந்து முதுமையும் பெற்றுள்ளார். இப்பவும் ஆடம்பரமில்லாமல் அமைதியாக ஒரு ஓலைவீட்டில்தான் வாழுகின்றார். அவருக்கு ஒரேயொரு மகள் ஏ.எல். படித்துவிட்டு தொடர்ந்து படிக்காமல் தகப்பனைக் கவனித்துக் கொண்டு வீட்டில் இருக்கின்றார். அவர் சீதனம் இல்லாத காரணத்தால் கல்யாணச் சந்தையில் விலை போக முடியாமல் வேதனையின் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகின்றது. மாஸ்டருக்கு மகளை எண்ணி மிகுந்த கவலை. என்னுடன் கதைக்கும் போது சொல்லி அழுதேவிட்டார். அந்த நல்ல மனிதரின் மகளைத் தானப்பா திருமணம் செய்ய விரும்புகின்றேன். பெற்றோராகிய உங்களுடைய பூரணமான சம்மதம் எனக்குத் தேவை” என்று சொல்லி முடித்தேன்.

என் அப்பா சமதர்மக் கொள்கையில் பற்றுறுதி கொண்டவர். ஊரில் எல்லோராலும் விரும்பப்படும் ஒரு மனிதர். பொது விடயங்களில் முன்னின்று பாடுபடுவார். அவர் வாயிலிருந்து என்ன விடை வரப் போகின்றது என்று எதிர்பார்த்து நிற்கின்றேன்.

அவர் ஒன்றுமே பேசாமல் என்னைப் பார்த்தபடி எதுவித சலனமுமின்றி நிற்கின்றார். என்மனம் ஏக்கத்தில்....

அம்மாதான் கதைத்தார்.

“தம்பி, கஷ்டப்பட்ட குடும்பத்துப் பிள்ளைகள்தான் நல்வாழ்க்கைக்கு ஏற்றவர்களாக இருப்பார்கள். எனவே உன் விருப்பம்தான் எங்கள் விருப்பமும்.”

அப்பா பெருவிரலை உயர்த்திக் காட்டினார்.

என் மனம் நிறைந்திருந்தது.

அடுத்த நாள் மாஸ்டர் வீட்டுக்கு அப்பா, அம்மா, நான் மூவரும் சென்றோம்.

“மாஸ்டர், இவர்கள் என் பெற்றோர்கள். உங்களைப் பார்க்க வந்திருக்கின்றார்கள்.”

“அப்படியா. மிகுந்த சந்தோஷம். இருங்கள்.”

“மாஸ்டர், அடுத்த வீட்டுப்பிள்ளைக்கு இப்ப சுகமா?”

“இப்ப கொஞ்சம் முன்னேற்றமிருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.”

“நான் ஒருக்கா அந்தப் பிள்ளையைப் பார்த்திட்டு வாறன். நீங்கள் அப்பா அம்மாவோடு கதையுங்கோ.”

“அங்கை நாய் நிக்ருது. தங்கைச்சி கமலா, டாக்குத்தர் தம்பியை அங்காலை கூட்டிபோ” என்று பெலத்துச் சொன்னார்.

மாஸ்டரின் மகள் தலைகுனிந்தபடி முன்செல்ல நான் பின்தொடர்ந்து செல்கின்றேன்.

“நாளைக்கு ஒரு ஊசி போட வேண்டும். நான் தந்த மருந்தை ஒழுங்காகக் குடுங்கோ” என்று சொல்லிவிட்டு வர கமலாவும் பின்னால் வந்தார். நான் திருப்பிப் பார்த்து “ஆட்டுப்பால் தேத்தண்ணி தருவீர்களா? என்று கேட்டேன்.

“அங்கைபோய் இருங்கோ கொண்டு வந்து தாறன்.”

“யாரோ உங்கள் மாமாவும் மாமியும் வந்திருப்பதாக உங்கள் அப்பா சொன்னார். அவர்களுக்கும் சேர்த்துப் போட்டால் நல்லம்” என்றேன்.

“அப்படி எனக்கு மாமா மாமி எண்டு ஒருவரும் இற்றைவரை இல்லை. போய்க் பார்ப்பம்.”

கமலா தேத்தண்ணியுடன் வந்து கொண்டிருந்தாள்.

“பிள்ளை, இவைதான் டொக்டர் தம்பியின் அப்பாவும் அம்மாவும்.”

எனக்குத் தேத்தண்ணி தர வரும்போது முகத்தின் மலர்ச்சியைக் கண்டேன். கண்கள் மட்டும் பேசின.

“இஞ்சாருங்கோ உதுகளை ஏன் இஞ்சை கூட்டிக்கொண்டு வந்தனியள்.”

“ஏனப்பா, மச்சான் ஷெல் அடியில் அகப்பட்டு செத்துப் போனார். அதுகள் அங்க இருக்கப் பயந்து அண்ணை இருக்கிறார் எண்ட நம்பிக்கையில் இஞ்சை பிள்ளைகளையும் கூட்டிக் கொண்டு வந்திருக்குதுகள்.”

“இல்லயப்பா நாலு பெரிய உத்தியோகத்தர் வாற இடம், மகள் சாந்தியோட படிக்கிற பெரிய இடத்துப் பிள்ளைகள் வாற இடம், மரியாதையாக இருக்க வேண்டாமே.”

“அதுக்கும் இதுகள் வந்திருக்கிறதுக்கும் என்னப்பா?”

“வீட்டுக்கு வாறவை உதுகளைப் பார்த்து விட்டு என்ன பட்டினிப் பட்டாளங்களை வீட்டிலை வைச்சிருக்கிறியள் எண்டு கேட்டால் என்னப்பா சொல்லுகிறது.”

“நீ ஒண்டும் சொல்ல வேண்டாம் இவற்றை தங்கைச்சியும் பிள்ளைகளும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்திருக்கினமெண்டு சொல்லும்.”

“அதில்லயப்பா என்றை பெரியண்ணையும் பிள்ளையளும் கனடாவிலிருந்து இஞ்சை வந்து ஒரு மாதம் தங்கப் போயினமாம். அதாலை....”

“என்ன அதாலை, உன்றை கொண்ண ரெண்டாப்போல என்ன கொம்பே. அவர் காசுக் காறன் ஏதாவது ஒரு ஹோட்டலிலை வந்து நிக்கலாம் தானே?”

அவர் ஆசையோட தங்கைச்சி வீட்டை வந்து என்றை கையாலை சமச்சுவிச்சுச் சாப்பிட வேண்டும் எண்டு கடிதத்திலை எழுதியிருக்கிறார்.”

“உனக்கு அண்ணன் மாதிரித்தான் எனக்கு தங்கைச்சியும். பாவம் அதுகள் கஷ்டப்பட்டு எல்லாத்தையும் இழந்து என்னை நம்பி வந்திருக்கு துகள்.”

“அவை இஞ்சை இருக்கிறது எனக்குப் பிடிக்கேல்லை.”

“அப்ப என்ன செய்யச் சொல்லுகின்றாய்.”

“உந்த பூந்தோட்ட அகதிமுகாமில் கொண்டுபோய் விட்டுட்டு வாங்கோ.”

“உனக்கு என்ன விசரே! இந்தப் பெரிய வீட்டிலை அதுகள் ஒரு மூலையில் இருக்கட்டும் எனிப் பேசாதையும்.”

“பிள்ளை சாந்தியை தன் மகனுக்குக் கட்டிக்கொடுக்க அண்ணை என்னோடை ரெலி போனில் கதைக்கேக்கை சொன்னவர். அதுபற்றிக் கதைக்கத்தான் கனடாவிலிருந்து வாறார்.”

இவர்களின் கதைகளின் போக்கு என் மனத்தை வேதனைப் படுத்துவதாக இருந்தாலும் வெளியில் காட்டிக்கொள்ளாமல் அம்மாவைப் பார்க்கின்றேன். அவவின் கண்களில் கண்ணீர் முட்டி முகத்தில் வழிந்து கொண்டு நிற்கிறது. அக்கா தலையில் கையைவைத்தபடி மறுகையால் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு நிக்கிறா. எல்லோருக்கும் பசிக்களை நன்றாகவே சோர்ந்து விட்டார்கள். வெளியில் போய் ஏதாவது சாப்பாடு வாங்கிவாறன் என்று அம்மாவிடமும் அக்காவிடமும் இரகசியமாகச் சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டேன்.

“வசந்தன், எங்கயடாமேனை போறாய்?” என்று மாமா கேட்டார்.

“நாங்கள் இஞ்சை வந்த ஓட்டோவிலை ஒரு பார்சலைத் தவற விட்டுவிட்டம் அதுதான் எடுத்துவரப் போறன்.”

தினகரன் வாரமஞ்சரி 2006 ஆகஸ்ட் 20

“இது வவுனியா, யாழ்ப்பாணம் மாதிரி யில்லை கண்டபடி திரியக்கூடாது. ஐ.சீயையும் கொண்டுபோ. யாரும் கேட்டால் பூட் கொன்றோல் இன்ஸ்பெக்டர் நடராசாவின் மருகன் எண்டு சொல்லு. சரி கெதியாய் போயிட்டுவா.”

“ஓம்மாமா” என்று சொல்லிவிட்டு வவுனியா கச்சேரிக்குப் போய் ஓ.ஏ. சிதம்பரப்பிள்ளையிடம் நாங்கள் வவுனியாவுக்கு வந்த விடயம் பற்றியும், மாமி வீட்டிலை இருக்க. வேண்டாமென்றும், அகதிமுகாமில் போய் இருக்கும்படி கூறுகின்றா என்று சொன்னேன்.

“உன்ரை மாமா இஞ்சை உள்ள கடைக் காரரை பயப்பிடித்தி மாதா மாதம் லஞ்சம் பெற்றுப் பணம் சேர்க்கிறார். உன்ரை மாமி கடைகளிலை வாங்குகிற சாமான்களுக்கு காசு கொடுப்பதில்லை. ஜீ.ஏக்கும் இந்த ஊழல் விவகாரம் தெரிஞ்சுபோச்சு சிவா முதல் வேலைக்கு வந்து கிளாக்காக உணவுக் கட்டுப்பாட்டுத் திணைக்களத்தில வேலைசெய்யும் போது உன்ரை மாமாவின் வண்டவாளங்கள் எல்லாம் தெரியும். சிவாவும் ஆறு மாதம் வேலை செய்துவிட்டு கொழும்பு இன்கம் டெக்ஸ் கந்தோருக்கு மாற்றலாகிப் போய்விட்டார். நான் வேலை மாறி வரேக்கை கொம்மான்றை விடயத்தைச் சொல்லிவிட்டவர். கடன் வாங்கினால் திருப்பிக் கொடுக்க மாட்டாராம். தன்னட்டை வாங்கின காசு தரவில்லையாம். மரியாதைக்கு அஞ்சி அவரும் திருப்பிக் கேட்காமல் விட்டுவிட்டாராம். உங்களுக்கு உதுகள ஒன்றும் தெரியாது வசந்தன் அந்தப் பச்சோந்தி வீட்டிலை இருக்க வேண்டாம் நீங்கள் எங்கள் வீட்டிலை வந்து இருக்கலாம். பேந்து சிவா என்ன சித்தப்பா நீங்களும் கவனிக்க வில்லையோ எண்டு என்னைப் பேசுவான். ஓடிப்போய் ஓட்டோவிலை அம்மாவையும் அக்காவையும் கூட்டிக்கொண்டுவா. நான் நீங்கள் வரும்வரையும் நிக்கிறன்.”

“சரி மாமா அம்மாவிட்டை போய்ச் சொல்லுகிறன்.”

“நான் முதல் யாழ்ப்பாணம் கச்சேரி பென்சன் பிறான்சிலை வேலைக்குப் போகும்போது உங்கடை அப்பா வேலாயுதபிள்ளையர்தான் சீ.சீயாக இருந்தவர். அவரைப் போல ஒரு நேர்மையான மனுசனை நான் காணேல்லை. அவருக்கு கோபம் வந்ததை நான் பார்த்ததில்லை. எல்லாருடனும் அன்பாய் பழகுவார். எனக்கு அவர் வேலை சொல்லித்தந்து பழக்கிவிட்டவர். அந்த நல்ல மனுசன்றை குடும்பத்திற்கு உதவி செய்யக் குடுத்து வைக்க வேணும்.”

என் கண்கள் கலங்கி அழுதுவிட்டேன்.

“வசந்தன் அழாதையும் என்ன உதவியெண்டாலும் நான் செய்யத் தயாராக இருக்கின்றேன். நீர் போய் அம்மாவையும் அக்காவையும் கூட்டிக்கொண்டு வாரும்.”

மாமா வீட்டுக்கு வந்து அம்மாவிடமும் அக்காவிடமும் சிவா அத்தானின் சித்தப்பா சிதம்பரப்பிள்ளை கச்சேரியில் ஓ.ஏ.ஆக இருக்கின்றார். அவரைச் சந்தித்தேன். அவர் தங்கள் வீட்டிலை எல்லாரும் வந்திருக்கலாம் என்று சொன்னார் என்றேன்.

‘அண்ணையிடம் சொல்லிப் போட்டுத் தான் போகவேண்டும். அவர் கோவிப்பார்’ என்றார் அம்மா.

கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது மாமா வந்து

“உடுப்புகளை மாற்றி குளியுங்கோ. நான் வெளியிலை போய் சாப்பாடு வாங்கிக் கொண்டு வாறன்.”

“இல்லை மாமா நான் வரேக்கை சாப்பாடு வாங்கிக் கொண்டு வந்தனான்.”

“எல்லாத்துக்கும் அவசரம் தான்” என்று அதிகாரத்தொனியில் கத்தினார்.

“அண்ணை, சிதம்பரப்பிள்ளை வீட்டிலை வந்திருக்கும்படி தம்பியிட்டைச் சொன்னவராம். அதுதான் உங்களிட்டை சொல்லிப்போட்டு அங்க போகப்போறம். உங்களுக்கும் பிரச்சினையில்லாமல் இருக்கும்.”

“யார் அந்த சிதம்பரப்பிள்ளை.” இவரோடையாழ்ப்பாணம் கச்சேரியிலை வேலை செய்தவர். இப்ப வவுனியாக் கச்சேரியிலை ஓ.ஏ.யாக இருக்கின்றாராம்.

“என்ரை கௌரவம் மரியாதை எல்லாம் போச்சு. கச்சேரியிலை என்னை யாரும் மதிப்பினமே? ஒரு இடமும் போக வேண்டாம் இஞ்சை இருங்கோ.”

‘இஞ்சருமப்பா இவை ஓ.ஏ. சிதம்பரப்பிள்ளை வீட்டிலை இருக்கப் போயினமாம்.’

ஏன் மச்சாள் அங்கையெல்லாம் போறியள். இஞ்சை இருக்கலாம் தானே”

அம்மா ஒன்றும் பேசவில்லை மௌனமாகி விட்டா.

நான் அக்காவிடம் சொன்னேன். “நாங்கள் அங்கை போனால் அவையின்றை வண்ட வாளங்கள் தெரிஞ்சுவிடும் எண்டு மாமி பயந்து சறண்ட பண்ணிவிட்டா.”

குனிசிக்குப் பக்கத்து ஸ்ரோர் றூமில் எங்களைத் தங்க வைத்தார்கள். வெளிக் கக்கூசு, கிணற்றில் இறைத்து வாளித் தண்ணீரில் குளிப்பு. அவர்களுடைய லற், பாத்தூம் எங்களுக்குப் பாவிப்பதற்கு அனுமதியில்லை. சமையல், பாத்திரங்கள் கழுவுவது வீடு வளவு கூட்டித் துப்பரவாக்குவது ஆகிய வேலைகள் அம்மாவும் அக்காவும் செய்தார்கள். விறகு கொத்துதல், தேங்காய் உரித்தல், பூக்கண்டுகளுக்கு கிணற்றில் தண்ணி அள்ளி ஊற்றுதல் என்று நான் வேலை செய்ய வேண்டும். கிட்டத்தட்ட அடிமைகள் நிலையில்தான் நாங்கள் வயிற்றிப் பசியைப் போக்குவதற்காக அங்கு இருந்தோம். தினமும் அம்மாவின் கண்களில் கண்ணீரை மட்டும் தான் பார்க்க முடிந்தது.

* * * * *

அக்கா யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பட்டதாரி. அப்பாவின் அக்காவின் மகன் தான் சிவா அத்தான். அவர் எழுதுவினைஞராகச் சேர்ந்து வரி உத்தியோகத்தராகப் பதவி உயர்வு பெற்று கொழும்பு உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தில் கடமையாற்றுகின்றார். படிக்கும் காலத்தில் அக்காவும் சிவா அத்தானும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பியிருந்தார்கள். எனது மாமி சிவா அத்தானின் அம்மாவுக்கு தன் மகனுக்கு அக்காவைக் கடடிக்கொடுக்கச் சரியான விருப்பம். மாமா முருகேசு மூலக்கொதியர். அதனால் மாமிக்கு சரியான பயம். புரிசன்ரை சொல்லுக் கேட்காமல் ஒரு சின்ன அலுவல்கூட செய்யமாட்டா. அவர் எந்தநேரமும் ஏதாவது சாட்டுச் சொல்லி திட்டிக்கொண்டே திரிவார். கொதியர் முருகேசு எண்டுதான் ஊரில் எல்லாருக்கும் பிரபல்யமானவர்.

ஒருநாள் பள்ளிக்கூடப் பெடியள் மாங்காய் பிடுங்கிப் போட்டாங்கள் எண்டு பள்ளிக் கூடத்திற்கு போய் அதிபரைக் கூப்பிட்டு திட்டுதிட்டெண்டு திட்டிப் போட்டு வந்து விட்டார். அடுத்த நாளும் கெடியள்கள் பிச்சு மாங்காய்களைப் பிடுங்கி மரத்துக்குக் கீழே போட்டுவிட்டுப் போட்டாங்கள். போற வாற பெடியங்கள் எல்லாருக்கும் கண்டபடி பேச்சு, அண்டு ஒரு செத்த நாயை அவற்றை வளவுக்குள் போட்டுவிட்டு வந்துவிட்டாங்கள். அது மணக்கத் தொடங்கிவிட்டுது. பேசிப் பேசிகிடங்கு வெட்டித்

தாட்டார். அதன் பிறகு பள்ளிக்கூடம் போற வாற பெடியங்களை திட்டுவதை நிறுத்திக்கொண்டார்.

சிவா அத்தான் பெரிய உத்தியோகத்தில் இருப்பதாகச் சொல்லி முருகேசு மாமா கொளுத்த சீதணத்திலை பெண்பார்க்கப் புறப்பட்டுவிட்டார். இதையறிந்த அக்கா விம்மி விம்மி அழத் தொடங்கிவிட்டார். இரண்டு நாள் சாப்பிடவுமில்லை. எனக்கு அக்காவைப் பார்க்க பரிதாபமாக இருந்தது. அதேவேளை, சிவா அத்தான் பிழைசெய்ய மாட்டார் என்ற நம்பிக்கையும் இருந்தது. கொம்மினிகேசனுக்குப் போய் பலதரம் முயற்சித்து ஒருவாறு லயின் கிடைத்தது. அவரிடம் அக்காவின் விடயத்தைச் சொன்னேன்.

அந்தக் காலத்தில் யுத்தம் காரணமாகத் தரைவழிப் பாதைகள் எல்லாம் மூடப் பட்டுவிட்டன. கொழும்புக்குப் போவதானால் பிளேனில் அல்லது கப்பலில்திருகோணமலைக்குப் போய் இ அங்கிருந்து பஸ், ரெயினில் கொழும்பு போக வேண்டும். அல்லது கிளாலிப் பாதையால் வவுனியா போய், அங்கிருந்து ரெயினில் கொழும்பு போக வேண்டும். போக்குவரத்து என்பது ஒரு கஷ்டமான நிலை. பிளேனில், கப்பலில் போய் வருவதானாலும் பிரதேச செயலகம், பாதுகாப்பு அமைச்சில் பதிந்துவைத்து அவர்கள் அனுமதி தந்த பிற்பாடுதான் பயணத்தை மேற்கொள்ளலாம். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கோ பிற நாட்டுக்கோ செல்வதானால் ஒருவரைப் பிணை வைத்துவிட்டுத்தான் செல்ல முடியும். அப்பொழுதுதான் பாஸ் தருவார்கள். அரசு உத்தியோகத்தருக்கு முன்னுரிமை வழங்கப் பட்டிருந்தது.

சிவா அத்தான் பிளேனில் யாழ்ப்பாணம் வந்துசேர்ந்து வீட்டுக்குப் போகாமல் அக்காவிடம் ஓடிவந்தார். அக்காவைச் சமாதானப்படுத்தி சாப்பிட வைத்தார். “இந்த உலகத்திலை எவர தடுத்தாலும், சுமதி உன்னைத் தவிர நான் எவருக்குமே தாலி கட்டமாட்டேன். இது சத்தியம்.”

என்று அக்காவுக்கு உறுதிமொழி வழங்கினார். அக்காவின் முகமலர்ச்சியை காண எனக்குச் சந்தோஷமாக இருந்தது. சிவா அத்தான் தகப்பனை ஊரிலை விட்டால் பிரச்சினை. எனவே நாட்டு யுத்த நிலையைச் சாட்டாக வைத்து தாய், தந்தை, சகோதரி மூவரையும் கூட்டிக்கொண்டு கொழும்புக்குச் சென்றுவிட்டார்.

வேலாயுதபிள்ளையின் பிள்ளைகள் என்று சொல்வதில் நானும் அக்காவும் பெருமைப் பட்டோம். என்தந்தையார்சாதாரணஒருவிவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். தகப்பனாருடன் சேர்ந்து தோட்ட வேலை செய்துகொண்டுதான் பாடசாலை செல்வார். வறுமையிலும் கல்வியில் கண்ணாயிருந்து படித்தார். எஸ்.எஸ்.சி. பாஸ் பண்ணிய பிற்பாடு தொடர்ந்து படிக்க வீட்டின் நிலைவரம் சாத்தியமாக இல்லை. அதேவேளைஇ ஒரு சகோதரியைக் கரைசேர்க்க வேண்டிய பொறுப்பும் இருந்தது. படிக்கும் காலத்தில் கார்த்திகேசன் மாஸ்டரின் அன்பான அரவணைப்பால் ஒரு இடதுசாரியாகத் தன்னை மாற்றிக்கொண்டார்.

கிளறிக்கல் சோதனையில் சித்தியடைந்து எழுதுவினைஞராகக் கொழும்புக்கு வந்துசேர்ந்து ஜி.சி.எஸ்.யூ. தொழிற்சங்கத்தில் சேர்ந்து தொழிற் சங்க நடவடிக்கைகளில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். சகோதரியின் திருமணம் முடிய ஒருவித சீதனமும் வாங்காமல் அம்மாவை விரும்பித் திருமணம் செய்து கொண்டாராம். கடமையை நேர்மையாகச் செய்பவர் என்ற மதிப்புடன் வாழ்ந்தார். அம்மா சொல்லக் கேள்விப்பட்டேன்.

அவர் தனக்கெண்டோ தன் குடும்பத்தினருக்கெண்டோஒருபொருளும்சேர்க்கவில்லை. கிடைக்கும் சம்பளத்துடன் வாழ்க்கை வண்டியை ஓட்டினார். 1983 இனக் கலவரத்துடன் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார்களாம். அன்று தொடக்கம் மரணிக்கும் வரை யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் கடமையாற்றினார். நான் யாழ்ப்பாணத்தில்தான் பிறந்தேன். அக்காவையும் என்னையும் படிப்பித்தார்.

அக்கா ஒரு பட்டதாரி. நான் ஏ.எல். சோதனை எழுதிவிட்டு சோதனை மறுமொழியை எதிர்பார்த்து இருக்கின்றேன்.

வவுனியா ஓ.ஏ. சிதம்பரப்பிள்ளையின் உதவியினால் வவுனியா தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் அக்காவுக்கு ஆசிரியர் தொழில் தற்காலிகமாகக் கிடைத்தது. நான் கொம்பியூட்டர் வகுப்புச் சென்று படித்துவந்தேன். அம்மாவுக்கு என்னும் விதவைகள் பென்சன் கிடைக்கவில்லை.

அக்காவும் நானும் படிக்க செல்வதால் வீட்டு வேலைகள் எல்லாம் அம்மாவே செய்ய வேண்டியிருந்தது. மாமி ஓடர் கொடுப்பதைத் தவிர ஒரு வேலையும் செய்வதில்லை. மாமா

மாமியிடம் பெட்டிப் பாம்பாகவே இருந்தார். மாமாவின் ஊழல் விசாரணைக்கு வந்து வேலையே பறிபோய்விட்டது. தனக்கும் ஏதாவது பிரச்சினை வந்து பொலிஸ் கோடு எண்டு ஏற வேண்டிவருமோ என்று பயந்திருந்தார். ஆடிய மாமியின் ஆட்டம் அடங்கிவிட்டது.

ஒருநாள் ஏ.எல். படிக்கும் மாமாவின் மகள் சாந்தி பாடசாலையிலிருந்து வீட்டுக்கு வரவில்லை. நானும் கொம்பியூட்டர் கிளாஸ் முடித்து சிதம்பரப்பிள்ளை மாமா வீட்டைப் போய் “சிவா அத்தானிடம் சொல்லி அக்காவின் திருமணத்தைக் கெதிப்படுத்துங்கோ” என்று அவருடன் இருந்து கதைத்துவிட்டுவர இரவு எழு மணியாகிவிட்டது.

வீட்டில் ஒரே அல்லோல கல்லோலம்.

தனியப் போவீரா? கொண்டுவந்து விட்டு விட்டே.”

“வேண்டாம் மாமா தனியப் போவன்”

நான்தான் சாந்தியைக் கூட்டிக்கொண்டு ஓடிவிட்டன் எண்டும், உங்களை நம்பி வீட்டில் அடைக்கலம் கொடுத்து இப்படி மரியாதையை இழக்க வைச்சுவிட்டியளே காவாலி, என்றை தங்கப் பவுன் மாதிரி இருந்த பிள்ளையை மயக்கிக் கொண்டோடிவிட்டான். நன்றி இல்லாத நாய்ச் சாதியள் என்று அம்மாவையும் அக்காவையும் பார்த்து திட்டித் தீர்த்துள்ளார் மாமி. மாமாவும் மாமி சொல்வதை ஆமோதிப்பதாகவே காணப்பட்டாராம்.

நான் வீட்டுக்கு வந்ததும்

“எங்கையடா என்றை பிள்ளை. நாசமாய் போனவனே! என்று மாமி என்னைப் பார்த்துக் கேட்கின்றா?”

எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

ஒருநாளும் அடிக்காத அம்மா அகப்பைக் காம்பாலை அடி அடி எண்டு அடித்து “எங்கையடா சாந்தி சொல்லடா”

“உன்னாணை அம்மா எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது நான் கொம்பியூட்டர் கிளாஸ் முடிய சிதம்பரப்பிள்ளை மாமா வீட்டை போய்வாறான்” என்று சொல்லி அவவின் காலைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு அழுதேன்.

“மாயாயாலக் காரன் செய்ததை மறைத்துப் பொய் சொல்லுகிறான்” இது மாமியின் தேவ வாக்கு.

வீட்டு வாசலில் சையிக்கிள் மணிச்சத்தம். ஐயா என்று கூப்பிட்டுக்கொண்டு கச்சேரிப் பியோன் பீதாம்பரம் உள்ளே வருகின்றான்.

“ஐயா ஒரு விஷயம் தெரியுமே? சொல்லக் கூச்சமாய் இருக்கு. ஓட்டோ ஓடுகிற துரை எண்ட பெடியன் உங்கடை மகளைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் ஓமந்தைப் பிள்ளையார் கோயிலிலை வைச்ச தாலிகட்டிப் போட்டானாம். இவை இரண்டு பேருக்கும் இடையிலை காதல் இருந்திருக்கெண்டு ஓட்டோக்கார சதாசிவமும் சொன்னவன். றியிஸ்ரார் கந்தோரிலை போயி! காட்சிக் கையெழுத்துப் போட்டதெண்டு.

“இஞ்சருங்கோ பொலிஸிலை போய் பிள்ளையைக் காணேல்லை எண்டு ஒரு என்றி போட்டுவிட்டு வாருங்கோ.”

“உமக்கென்ன விசரே. றியிஸ்ரர் முடிஞ்சதாம் இரண்டு பேரும் விரும்பி.” பொலிஸ் அதைத்தானே ஏற்றுக்கொள்ளும்.

“ஐயா இவன் துரை ஒரு தண்ணிச்சாமியாம். போதைப்பொருள் பாவனை, குடு எண்டு எல்லாப் பழக்கமும் இருக்காம். உங்கடை மகளுக்கும் போதைப்பொருள் கொடுத்து மயக்கியிருப்பான். மகள் வீட்டிலும் ஏதாவது பாவிக்கிறவவோ எண்டு நீங்கள் கவனிக்கிறேல்லையோ?”

“ஓமப்பா படுக்கப் போகேக்கை ஏதோ பவுடர் மாதிரி மூக்கிலை வைச்ச உறிஞ்சுவாள். என்ன பிள்ளையெண்டு கேட்டால் அது தடிமனுக்கு மருந்து போட்டனான் எண்டு சொல்லிவிட நானும் நம்பி விட்டன். இப்பதான் தெரியுது அவளின்ரை விளையாட்டு.”

“எனக்குச் சொல்லியிருந்தால் நான் என்னெண்டு பாத்திருப்பன்.”

என்னத்தைச் சொல்லி... உங்கள் தங்கைச்சி குடும்பம் எப்ப இந்த வீட்டுக்கு வந்தினமோ அண்டைக்குப் பிடிச்ச சனியன் உங்களை வேலையிலிருந்து நிப்பாட்டிச்சுது பிள்ளையை பிரிச்சுது என்னும் என்னென்ன நடக்கப் போகுதோ தெரியாது. அண்டைக்கு நான் சொன்னன் நீங்கள் கேட்கேல்லை.”

என்னும் மாமியின் பழிச்சொல்லும் புத்தி அவ்வவை விட்டுப் போகவில்லை.’

ஒருநாளும் தலைநிமிர்ந்து ஒருவருடனும் பேசாத அக்கா இப்படி பேசுவாவா என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை.

“மாமி, மாமி எண்டு சொல்ல எங்களுக்கு வெட்கமாயிருக்கு. மாமாவுக்கு வேலைபோனது அவர் ஒரு லஞ்சம் ஊழல் பேர்வழி அதற்கு நீங்களும் உடந்தை.

பொத்தடிவாயை. நீயும் கதைக்க வெளிக்கிட்டு விட்டாய்.”

ஒரேயொரு பொம்பிளைப் பிள்ளையை கவனித்துச் சரியாக வளக்கத் தெரியாத பெற்றோர்களாக இருந்தீர்களே அதுயார் குற்றம்? சொந்த தங்கைச்சியையும் அவரின் பிள்ளைகளையும் மனிதாபிமானம் இல்லாத முறையில் அடிமைகளாக நடத்தினீர்களே அதையும் பொறுத்துக்கொண்டோம். எங்களை வைத்து பராமரித்தீர்களே அதற்கு நன்றி கூறக்கடமைப்பட்டுள்ளோம்.”

“பிள்ளை நீ ஒண்டும் கதைக்காதை மேனை. நாங்கள் ஆதரவு இல்லாத நாங்கள்”

“இல்லையம்மா சொல்லவேண்டிய உண்மையைச் சொல்வதில் தவறில்லை.

ஒன்றுமே தெரியாத என் அப்பாவித் தம்பிமேல் சந்தேகப்பட்டு எங்களால் தெய்வமாக மதிக்கப்படுகின்ற அம்மாவைப் பார்த்து கேட்டீர்களே கேள்வி அதை உயிருள்ள வரை மறக்க முடியாது. இவையோட இருந்து இந்த நரகத்தை அனுபவிப்பதிலும் பார்க்க யாழ்ப்பாணம் போய் செத்தாலும் பரவாயில்லை” “நாளைக் காலையிலேயே உங்களிடமிருந்து விடைபெறுகின்றோம் மாமா. உங்கள் எல்லாவகையான உதவிகளுக்கும் நன்றி.”

அன்று இரவு மூவரும் நித்திரை கொள்ளவில்லை. யாழ்ப்பாணம் போய் என்ன செய்வது என்று யோசித்தோம். ஏதோ நடப்பது நடக்கட்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டு அதிகாலையிலேயே புறப்பட்டோம். கிளாலிப் பாதையால் மிகுந்த சிரமப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் இறங்குத்துறையில் போய் இறங்கினோம். பனை வடலிகளுக்குள் இருந்து புறப்பட்ட சூரியனின் செங்கதிர்கள் கண்ணில்பட்டு தெறித்தன.

எங்களை அழைத்துச் செல்வதற்காக சிவா அத்தான் எதிர்பார்த்து நிற்கின்றார்.

“உங்களால்தான் எங்கடை பிள்ளையள் இப்பிடி போய்விட்டுதுகள். பேராசை பிடிச்ச முதுசத்தைக் கட்டி அழுங்கோ. முதுசக்கார மாப்பிளை வருவான் பொறுத்திரு எண்டியளே! இப்ப பாத்தியளே?”

“சின்னவரண்ண எங்க துலக்கே போறியள்”

“யார் எங்கட முருகேசுற்ற மருமகன் செல்வமே?”

“ஓமண்ண நான்தான்”

“எங்க கனகாலம் கானேல்ல இஞ்சை தானோ அல்லது வேறு எங்காச்சும் போயி ருந்தியோ?”

“நான் இப்ப வவுனியாவில் ஒரு கடையில் நிற்கிறன்”

“அதுசரி, கதேக்க கதை உன்ர மச்சான் ராசன் காணாமற்போய் கனகாலமல்லே? என்ன ஆள் இருக்கிறானோ? அல்லது...”

“ஓண்டுமாய் தெரியேல்ல சின்னவரண்ண. நானும் வவுனியாவுக்குப் போய் மூண்டுநாலு வருசமாச்சு.”

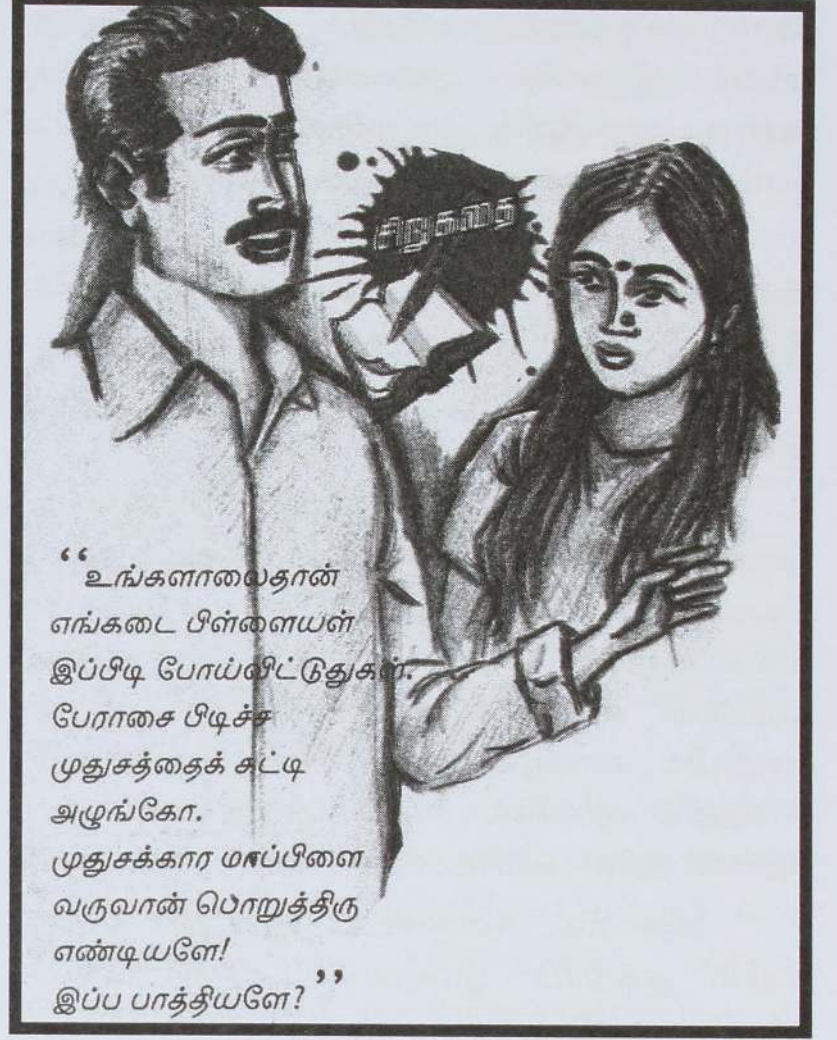
“உன்ர கொம்மான் முதுசக்காறனெண்டு தம்பட்டம் அடிச்சுக்கொண்டு திரிஞ்சவர். இப்ப பெடியனில்லாட்டி யாருக்காம் முதுசம் கொடுக்கப் போறார்? பேராசை பிடிச்ச மனுசன்.”

“ஓமண்ண மாமா எப்பவும் இப்பிடித்தான். அவற்ற சுபாவத்த மாத்தேலாது.”

“கொம்மாவுக்குக் கொடுத்த ஐஞ்சு பரப்புத் தோட்டக்காணியையும் அறுதி முடிச்சு திரும்பவும் எழுதி வாங்கிப் போட்டாராம்.”

“ஓமண்ண, அப்பர் உயிரோட இருக்கேக்கை கொஞ்சக்காசு கைமாத்தாக வாங்கினவராம். அதுக்கு வட்டியும் குட்டியும் போட்டு கனகாசு எண்டு சொல்லி அம்மாவுக்கு சீதனமாய்கொடுத்த ஐஞ்சு பரப்பு தோட்டக்காணியையும் திரும்பவும் எழுதி வாங்கிப்போட்டார். அம்மா தமயனுக்குப் பயந்து எழுதிக் கொடுத்துவிட்டாவாம்.”

“இப்படித்தான் பக்கத்துத் தோட்டக்காரன் கந்தையா, சூத்திரம் இறைச்ச காசு மூண்டு நாலு தவணையாய் குடுக்கேல எண்டு அவன்ர பத்துப் பரப்புத் தோட்டக்காணியையும் எழுதி வாங்கிப்போட்டார். அபகரிக் கிறதில நம்பர் வண்.

“உங்களால்தான் எங்கடை பிள்ளையள் இப்பிடி போய்விட்டுதுகள். பேராசை பிடிச்ச முதுசத்தைக் கட்டி அழுங்கோ. முதுசக்கார மாப்பிளை வருவான் பொறுத்திரு எண்டியளே! இப்ப பாத்தியளே?”

இப்ப பாத்தியே பெடியனுமில்ல காணியூமிகளை என்ன செய்யப்போறாரோ தெரியாது.”

இரண்டு பொம்பிள்ளைப் பிள்ளையள் இருக்கினமல்லே அதுகளுக்குச் சீதனம் கொடுக்கட்டுமே?”

“முதுசம் முருகேசு இலேசான ஆளில்ல என்ன செய்வாரோ தெரியாது கதைச்சுக் கொண்டு நிண்டதில நேரம் போனது தெரியேல்ல. பிறகு சந்திப்பம். அப்ப நான் வாறன் தம்பி.”

“ஓமண்ண நானும் அம்மான் வீட்டுக்குப் போகத்தான் வந்தனான். அது தான் அங்க போறன்.”

முதுசம் முருகேசு அல்லது சூத்திரக் கிணத்தடி முருகேசு எண்டால் அந்த ஊரிலை தெரியாதவை இருக்க முடியாது.

தாய் பறுவதம் சீதனமாய் கொண்டு வந்த இருபது பரப்புக் காணியோடயுள்ள நாற்சாரம் வீட்டையும் மனிசி உயிரோட இருக்கேக்கை

ஞாயிறு தினக்குரல் 25 நவம்பர் 2007

எழுதிவாங்கிப் போட்டார். மகளைப் பார்ப்பான் என்ற நம்பிக்கையில் மனிசியும் பொம்பிளைப் பிள்ளைக்கு என்று ஒன்றும் வைக்காமல் மகனுக்கு மட்டும் எழுதிப்போட்டுது.

தகப்பன் பொன்னுத்துரையார் முதுசக் காரன், மருதனார் மடத்திற்கு கிட்ட கிழக்குப் பக்கம் இணுவில் புகையிரத நிலையத்திற்கு அண்டியதாக தனிக் கிணற்றோடு நாப்பது பரப்பு செம்பாட்டு மண்தரை அவருக்குச் சொந்தம்.

அவர் தோட்டம் செய்த காலத்திலை அக்கம் பக்கக் கிணற்றடிக்காரர் துலாமிதிச்சு இறைக்கேக்க இவர் தன் பெருமையைக் காட்ட புதிதாகச் சூத்திரம் கொண்டுவந்து பூட்டி இறைத்தவர்.

தோட்டத்தில் மிளகாய், வெங்காயம், புகையிலை போன்ற காசுப்பயிர்களையும் கத்தரி, வெண்ட. பயத்தை, பாவல், புடோல் என்று மரக்கறி வகைகளையும் சுட்டிக்கரணை, இராசவள்ளி, மரவள்ளி என்று கிழங்கு வகைகளையும் ஒரு பகுதியில் வாழையும் பயிர்செய்துவந்தார். பரு காலத்தில் குரக்கன், சாமை, பயறு என்பனவும் தோட்டத்தில் பயிரிடுவார்.

அதனால், அவருடைய தோட்டிக் கிணற்ற டியில் சூத்திரம் இறைக்கும் சத்தம் கேட்ட படியிருக்கும்.

அந்தப் புதினத்தைப் பார்ப்பதற்காக அக்கம் பக்கத்துச் சின்னன் சிறிசுகள் கிணத்தடிப்பக்கம் வருவார்கள்.

கிணத்தைச் சுற்றி இரண்டு மாடுகள் பூட்டப்பட்டு சக்கர துலாவில் ஒருவர் மேலே இருந்துகொண்டு மாடுகள் ஓட்ட அதுகள் சுற்றிச் சுற்றிவரும். அப்பொழுது கம்பியில் பூட்டப்பட்ட கிணற்றுக்குள் சங்கிலியில் பொருத்தப்பட்ட வாளிகள் இரண்டு ஒரே நேரத்தில் கிணற்றுத் தண்ணியை அள்ளிவந்து உரிய வாய்க்காலில் தானாகவே ஊற்றும். ஊற்றிய இரண்டு வாளிகளும் மறுபடியும் கீழே கிணற்றுக்குள் போக மேலே தண்ணீர் கொண்டுவந்த வாளிகள் தண்ணீரை ஊற்றிவிட்டுக் கிணற்றுக்குள் போகும். கிணற்றின் ஆழத்தைப் பொறுத்து சூத்திரக் கிணற்று வாளிகள் எட்டு, பத்து, பன்னிரண்டு என்று கிணற்றுச் சங்கிலியில் பூட்டப்பட்டிருக்கும். செக்கு மாடுகள் செக்கைச் சுற்றிச் சுற்றிவர சூத்திரக் கிணற்று வாளிகள் தண்ணியைக் கிணற்றில் இருந்து வெளியேற்றும். இதை நின்று பார்க்கும் போது புதினமாக இருக்கும்.

“ஓடுங்கோடா என்ன கிணற்றடியில் விடுப்புப் பार्சுகிறியள்” என்று பொன்னுத்துரையர் அதட்ட. பெடியன்கள் ஓடி விடுவார்கள். இது அன்றாடம் நடக்கும் காட்சி.

பொன்னுத்துரையார் கண்ணை மூட யாழ்ப்பாணத் தேச வழமைப்படி தகப்பனின் முதுசம் முழுவதும் ஆண்பிள்ளையாகிய முருகே சருக்கே சேர்ந்தது. இதனால் இ முருகேசர் இருபது பரப்புக் காணியோட சேர்ந்த நாற்சாரம் வீடு, தோட்டக்காணி நாப்பது பரப்பு என்று எல்லாம் சேர பெரிய முதுசக்காரர் ஆகிவிட்டார்.

ஒரேயொரு தங்கைச்சி நல்ல சீதனத்தைக் கொடுத்து பெரிய இடத்தில் கல்யாணம் கட்டிக் கொடுத்திருந்தால் அதுவும் சந்தோஷ மாக வாழ்ந்திருக்கும். ஆனால், முருகேசர் முதுச ஆசையால் சூத்திரக் கிணற்றுக்கு மாடு ஓட்டுகிற கணைசுக்குக் கல்யாணம் செய்து கொடுத்துவிட்டார். தங்கைச்சி கண்மணிக்கு ஐந்து பரப்புத் தோட்டக்காணியும் இருநூற்றம்பது ரூபா காசும் இருநூற்றம்பது ரூபாவுக்கு நகையும் சீதனமாக கொடுத்திருந்தார். (அப்பொழுது ஒரு பவுண் முப்பது ரூபா)

கணைசு கல்யாணம் முடித்ததும் சூத்திரத்திற்கு மாடு ஓட்டுகிறதை விட்டுவிட்டு சொந்தமாக மாட்டு வண்டி வைத்து உழைக்க முற்பட்டார்.

அண்ணன் பெரிய சொத்துச் சுகங்களுடன் சிறப்புடன் வாழும்போது கண்மணி ஓலைக் குடிசையிலே வறுமையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாள்.

நிலப்பிரபுத்துவ ஆணாதிக்க சுரண்டல், சமுதாயத்தில் ஒரு தாய் வயிற்றில் பிறந்த சகோதரங்களுக்கிடையில் இந்த வேறுபாடு.

பெற்றவர்கள் உயிருடன் இருக்கும் போது தவறு செய்துவிட்டார்கள் என்று கண்மணி எண்ணி எண்ணி ஏங்கி அழுவாள். மேலும், ஒரு குடிகாரனைக் கட்டித் தந்து என் அண்ணன் என் வாழ்க்கையைச் சீரழிச்சுப் போட்டார் என்று சொல்லிச் சொல்லி அழுவாள். பாவம் அவள் சிலவேளைகளில் அண்ணன் தனக்குச் செய்தது துரோகம் என்று எண்ணாமல் இது என் தலையெழுத்து என்று எண்ணி மனத்தைத் தேற்றிக்கொள்வாள்.

இரண்டு வருடத்தில் ஒரு ஆண்மகவைப் பெற்றெடுத்தாள் கண்மணி. உழைக்கும் வருமானம் எல்லாம் குடிப்பதற்காகச் செலவு செய்துவிட்டு வெறுங்கையோடு வீடுவரும் கணவனையும்

பிறந்த பச்சிளம் குழந்தையையும் வைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கையில் எதிர்நீச்சல் போட்டாள் கண்மணி. கடையப்பம் சுட்டுவிற்பு நெருப்புக் காய்ந்து வாழ்க்கையை ஓட்ட வேண்டிய நிலை. மனத்திடத்துடன் செயற்பட்டாள்.

கொஞ்சக் காலத்தில் பாரிசுவாதம் வந்து கணைசு படுத்த படுக்கையாகி விட்டான்...

வண்டில் மாடுகளை விற்று வீட்டில் ஒரு சிறு கடையும் ஆரம்பித்து அதையும் நடத்திவந்தாள் கண்மணி.

மகனைப் படிப்பிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலில் பள்ளிக்கு அனுப்பிப் படிக்க வைத்தாள். மகன் செல்வமும் பள்ளியாலை வந்து தாய்க்கு உதவியாகக் கடை வியாபாரத்தையும் பார்த்து வந்தான்.

வீட்டில் ஒருவரும் இல்லாத வேளைகளில் கணைசு “மற்றவர்களுக்கு ஏன் பாரமாக இருப்பான் செத்துப் போனால் நல்லது” என்று பக்கத்து வீட்டு கந்தையரோடு கதைக்கேக்க சொல்லுவார்.

“கணைசு இப்படிச் சொல்லாதையப்பா. அதுகள் தனிச்சுப் போங்கள்.”

“இல்ல கந்தையாண்ண இப்படி படுத்த படுக்கையாய் கிடந்து என்னத்தைச் செய்யப் போறன். அதுகளும் எவ்வளவு காலத்துக்கு என்னை வைச்சுப் பாக்கிறது. அதுகளும் பாவம் என்ன சுகத்தை கண்டதுகள்”

“சரி பேசாமல் படு. நான் போய்ட்டுவாறன்”

“வீட்டுக் காரர்”

“யாரது”

கதவைத் திறந்துக்கொண்டு வெளியே வந்த கமலா

“அத்தான் வாங்கோ எப்ப வந்தனீங்கள்”

“அது இருக்கட்டும் அம்மான் இருக்கிறாரோ?”

“ஏன் கொம்மானைப் பாக்கவே வந்தனீங்கள்”

“இல்லை கமலா உன்னோடதான் தனியாகக் கதைக்க வேணும். அதுதான் யாரும் நிச்சினமோ எண்டு கேட்டனான்”

“அப்பர் தோட்டத்தில. அம்மாவும் தங்கச்சியும் ரவணுக்குச் சாமான் வாங்கப் போய் விட்டினம்.”

“நல்லதாய்ப் போய்ச்சு. கொப்பரைக் கேட்டால் உன்னை எனக்கு கட்டித் தரமாட்டார். அதால உன்னைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் வவுனியாவிலை வைச்சு தாலி கட்டப் போறன்” உனக்குச் சம்மதம் தானே?

“அத்தான் எந்த நேரத்திலும் நீங்கள் எங்க கூப்பிட்டாலும் நான் வரத் தயாராக இருக்கிறேன்”

“நல்ல பிள்ளை. அம்மான் காண முந்தி போய்ட்டு வாறன்”

“இஞ்செரண அப்பா எங்களுக்கும் வயது போகுதல்லே! பிள்ளையன் இரண்டையும் கரை சேர்க்கிற வழியை ஓடித்திரிஞ்சு பாருங்கோவன்”.

“முதுசம் முருகேசற்றை பிள்ளைய ளெண்டாலே மாப்பிள்ளைமார் கியூவில் வந்து நிற்பினம்.”

“சும்மா உங்கடை வண்டவாளங்களை விட்டிட்டு பிள்ளையளை கட்டிக்குடுக்கிற அலுவலைக் கெதிப்படுததுங்கோ”.

“பாக்கியம் உனக்குத் தெரியுமே? சங்கரநாதர் காசிநாதர் பொன்னுத்திரையினர் பரம்பரையைக் கேட்டாலே பெரிய உத்தியோகத்தர்மார் வந்து பெண்ணெடுப்பினம் கண்டியோ. அவசரப் படாமல் இரு எல்லாம் சரியாய் வரும்.”

“பிள்ளைகளுக்கு கல்யாணம் பேசுவதற்கு முன் இருக்கிற சொத்துகளை சரிபாதிதாக இரண்டு பிள்ளையளுக்கும் எழுதிவையுங்கோ. முதல் வாறவன் கனக்கச் சீதனம் கேட்டால் இளையவள் பாவம்”.

“என்ன பாக்கியம் எனக்கென்ன விசரே? முதுசம் முருகேசன் சாகேக்கையும் முதுசத்தோடை தான் சாவான்.”

“உங்கடை பேராசையால் பெட்டையள் பாவம். அதுகள் அந்தரிக்கப் போகுதுகள்”

“என்னைப்போல முதுசக்காற மாப் பிள்ளைக்குத்தான் என்ற பெட்டைப் பிள்ளையளைக் கட்டிக்குடுப்பேன்.”

‘என்ன அம்பலத்தார் விசயம் தெரியுமே’

“சொன்னாத்தானேயப்பா எனக்குத் தெரியும்”

“உவர் முதுசம் முருகேசற்றை மூத்த பெட்டையை கணைசன்ர செல்வம் கூட்டிக் கொண்டு வவுனியாவுக்கு ஓடி விட்டானாம்”

9136CP1

“அவன் முருகேசற்றை சகோதரியின்றை மகன் தானே. சொந்த மச்சான்தானே ஒண்டுக்கை ஒண்டப்பா.

நாங்கள் கதைக்கிறத்திற்கு என்ன இருக்கு”

“அது எனக்கும் தெரியும். உவன் செல்வம் முருகேசற்றை சொத்துச் சுகங்களுக்கு ஆசைப்படாமல் வெறும் பெண்ணை எடுத்துப் போட்டானே அதைத்தான் சொல்ல வந்தனான்.

“முருகேசர் தன்ர தாய்க்குச் செய்த துரோகத் தையும் பார்க்காமல் அவற்றை மகளுக்கு வாழ்வு கொடுத்தது நல்ல விசயந்தான். கதேக்ககதை இராசவள்ளிக் கிழங்கு உங்க யாரிட்ட வாங்கலாம்?”

“உதுக்குச் சரியான இடம் சொன்னால் நீங்கள் போவியளே தெரியாது.”

“ஆலவட்டத்தை விடுவிட்டு விசயத்தைச் சொல்லப்பா.”

“முதுசம் முருகேசரிட்டைதான் இராச வள்ளிக் கிழங்கு கூடுதலாக இருக்கு.

“முருகேசர் குதிரை விலை யானை விலை சொல்லுவரே?”

“நல்ல பொருள் வாங்கவேணுமெண்டால் அங்கதான் போகவேணும்.

“இந்தச் சீரழிவாள் எங்களுக்குச் சொல்லாமல் போயும் போயும் கணேசன்ரை பெடியனோடையல்லே ஓடிப்போய்விட்டாள். நாய்க்கு ஒரு செம்புச் சல்லிகூட குடுக்கமாட்டான்.”

“அந்தப்பிள்ளை, செல்வமும் முதுசக்காறன் வவுனியாவில பெரியகடையாம், சொந்த வீடாம். இரண்டு லொறிஇ ரக்ரர், கார் எண்டு எல்லாம் வச்சிருக்கிறாராம்.”

“என்ர கால் தூசுக்குப் பெறுமானமில்லாத அதுகளைப் பற்றி எனக்குச் சொல்லாத.”

“உதுகளை மட்டும் கொல்லிக்கொண்டு திரியுங்கள். மற்றவளும் யாரோடையும் ஓடிவிடப் போறாள். அதுக்கு முந்தி இருக்கிறதைக் கொடுத்து நல்ல இடத்தில் கரைசேர்க்கப்பாருங்கோ.”

“இஞ்சரண ஆத்தை நீ ஒண்டுக்கும் யோசியாதை. சின்னவளுக்கு நல்ல முதுசக்காரன் கிடைக்கான்.”

“கோதாரியில போன மனுசனுக்கு முதுசத்தை விட வேறு சிந்தனையில்ல. என்னண்டாலும் செய்யுங்கோ.”

பாக்கியம் அலட்டிக்கொண்டாள்.

“முருகேசர் அண்ணை! முருகேசர் அண்ணை நிக்கிராரே”

“யாரோ கூப்பிடுமாப்லே கிடக்கப்பா ஒருக்கா யாரெண்டு பாரன்.

“யாரது?”

“நான்தான் அக்கா சின்னத்துரை”

“ஏன் வெளியில நிக்கிறாய். உள்ளுக்கு வாவன்.”

“முருகேசர் அண்ணையைப் பார்க்க வந்தனான். அவர் நிக்கறாரே!

“ஓம் நிக்கிறார்.”

“யார் சின்னத்துரையே வர் வா என்ன சங்கதி?”

“அண்ணை சொல்லுறன் எண்டு கோவியாதை. உங்கட இளையமகள் வல்லியன்ர மகனோட மோட்டார்சயிக்கிளிலை போறத்தைக் கண்டனான்.”

“என்ன சின்னத்துரை கேடுகெட்ட கதையல்லே சொல்லுகிறாய். நீ வடிவாய் பார்த்தனியே?”

“உண்ணாணயண்ணை நான் சரியாய் கண்டுவிட்டுத்தான் வந்து சொல்லுகின்றன்.”

“காலமை தொடக்கம் இஞ்சைதான் நிண்டவள். மத்தியானம் சாப்பிட்டுவிட்டு ரியூசனுக்குப் போனவள்.”

“என்னப்பா சின்னவளுக்கு என்னவாம்?” பாக்கியம் பதட்டத்துடன் கேட்டாள்

“ஒண்டுமில்ல சின்னவனோட ஓடிவிட்டாளாம்.”

“என்ன பேய்க் கதைகதைக்கிறியிள்.”

“இல்லையப்பா சின்னத்துரை கண்டவனாம். அவன் பொய் சொல்லமாட்டான்.”

“உங்களாலைதான் எங்கடை பிள்ளையன் இப்பிடி போய்விட்டுதுகள். பேராசை பிடிச்ச முதுசத்தைக் கட்டி அழுங்கோ. முதுசக்கார மாப்பிள்ளை வருவான் பொறுத்திரு எண்டியளே! எப்ப பாத்தியளே?”

“பாக்கியமக்கா வல்லியன்ர சின்னவனும் பெரிய மெக்கானிக் கராஜ் சுன்னாகத்தில வைச்சிருக்கிறான். நல்லபிரயாசி. முருகேசரண்ணை சொன்னமாதிரி இளையவளுக்கு முதுச மாப் பிள்ளைதான் கிடைச்சிருக்கிறான்.”

முதுசம் முருகேச மூன்று பிள்ளைகளையும் இழந்து முதுசத்தோட இருந்து கொஞ்சக்காலத்தில் கண்ணை மூடிவிட்டாராம் எண்டு நான் சின்னனாக இருக்கிற காலத்தில என்ர ஆச்சி சொன்னவ.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. புது வருடத்தை அண்டிய ஒருநாள்.

நான் கொழும்புக்கு வருவதற்காகத் திருகோணமலை பஸ் நிலையத்திற்குச் சென்று பஸ்ஸில் ஏறி அமர்ந்து கொள்ளுகின்றேன்.

அந்த பஸ் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபைக்குச் சொந்தமானது. அது நித்தம்புவ டிப்போ பஸ். திருமலைக்கு வந்து கொழும்புக்குத் திரும்பிச் செல்கின்றது.

ஏதோ தெரியவில்லை பஸ்ஸில் பிரயாணிகள் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தார்கள். அதிசயம்தான் ஆனால் அன்று மட்டும் உண்மை.

பஸ் காலை எட்டு மணிக்குத் தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தது.

காலை 7.30 மணிக்கு கொழும்புக்குப் புறப்பட வேண்டிய தனியார் பஸ் ஒன்று பிரயாணிகள் குறைவாக இருந்த காணத்தினாலோ என்னவோ தெரியவில்லை நான் பயணம் செய்த பஸ் புறப்படுவதற்கு சற்று முன்னதாகப் புறப்பட்டுப் பஸ்தரிப்பிடங்களில் ரோட்டுக்குக் குறுக்காக நிறுத்தி ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு சென்றது. எல்லா பஸ்தரிப்பிடங்களிலும் இதே நிலைப்பாடுதான். அதுவும் பலாத்காரமான முறையில் நான் சென்ற பஸ்ஸை முந்த விடாமல் பஸ் தரிப்பிடங்களில் ரோட்டுக்குக் குறுக்காக நிறுத்தி, ஆட்களை ஏற்றிச் செல்லுகின்ற நிலையை பார்க்கும் போது பஸ் பிரயாணிகள் மனதில் ஒரு ஆவேச உணர்ச்சி தென்படுவதை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது.

போக்குவரத்துச் சபையின் பூரண கட்டுப்பாட்டில் பஸ் போக்குவரத்து நடைபெற்றபோது தான்தோன்றித்தனமான எத்தகையச் செயற்பாடும் தலைதூக்கமுடியவில்லை.

யாரைச் சொல்லியும் குற்றமில்லை. கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பு சாதாரண மக்களை பெரிதும் பாதித்துவிட்டது. நான் சென்ற

பஸ் ஓட்டுநரும், நடத்துனரும் பெரும்பான்மை இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் மிக அவதானத்துடனும், பொறுமையுடனும் நடந்து கொண்டார்கள்.

பஸ்ஸில் பயணம் செய்த இளம் பௌத்த பிக்கும் முன் சென்ற பஸ்ஸின் செயலை பொறுக்க முடியாமல் பொலிஸில் முறைப்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கூறினார்.

நான் சென்ற பஸ் கந்தளாய் பொலிஸ் நிலையத்துக்கு முன்பாகச் சென்று ஓரமாக நிறுத்தப்பட்டது.

அந்த இளம் பௌத்த பிக்கும், பஸ் ஓட்டுநரையும் நடத்துனரையும் பொலிஸ் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று முன் செல்லுகின்ற பஸ் ஓட்டுநரின் சேட்டைகள் பற்றி முறைப்பாடு செய்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் திரும்பி வந்து “அடுத்த பொலிஸ் நிலையத்தில் அந்த பஸ்ஸை நிறுத்தும்படி பொலிஸ் வயர்லஸ் மூலம் செய்தி சொல்லியுள்ளார்கள்” எங்களைப் பார்த்து கூறினார்கள்.

கந்தளாய் பொலிஸ் நிலையத்தின் முன்பாக பஸ் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தபோது பஸ்ஸில் மொத்தமாக பன்னிரண்டு பிரயாணிகளே இருந்தார்கள்.

தினகரன் வாரமஞ்சரி 2005 நவம்பர் 20

எங்கள் பஸ்ஸுக்கு முன்னால் சென்ற தனியாருக்குச் சொந்தமான பஸ் எல்லா தரிப்பிடங்களிலும் நிறுத்தி, நின்ற பிரயாணிகள் யாவரையும் ஏற்றிச் சென்றபடியால் எங்கள் பஸ்ஸில் ஒருவரும் ஏறவில்லை.

தனியார் பஸ்காரர்களின் தான்தோன்றித் தனமான செயலினால்தான் இலங்கை போக்கு வரத்துச் சபை நடட்டத்தில் இயங்குகின்றது போலும் என்று என்னில் எண்ணிக்கொண்டேன்.

பஸ் தன் பயணத்தை தொடர்ந்தது.

கந்தளாய் வரை எங்கள் பஸ்ஸுக்கு போட்டியாகச் சென்ற தனியார் பஸ்ஸை பின்பு காணவில்லை. அந்த பஸ் முன்னுக்குச் சென்றுவிட்டது போலும்.

பஸ்ஸில் நான் இருந்த ஆசனத்திற்கு முன்பிருந்த ஆசனத்தில் வயது வந்த ஒரு அம்மா, அவர் பக்கத்தில் ஒரு இளம் பெண் மடியில் ஒரு குழந்தையுடன் அமர்ந்திருந்தார்கள். அந்த ஆண் குழந்தைக்கு ஒரு வயது கூட இருக்காது. அவர்கள் சிங்களத்தில் உரையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

குழந்தை தாயின் மடியில் எழுந்து நின்றபடி என்னைப் பார்த்து கையை நீட்டியது. நான் அக்குழந்தையின் கையைப் பிடித்து வாஞ்சையுடன் நோக்கினேன்.

குழந்தையும் என்னைப் பார்த்து சிரித்தபடி நின்றது. நல்ல வடிவான அந்தப் பிள்ளை இ என்னை பார்ப்பதும் ஏதோ ஆ.... ஊ.... என்று கத்துவதும் என்னைப் பார்த்து கையை நீட்டி ஆட்டுவதுமாக விளையாட்டுக் காட்டிக்கொண்டு நின்றது.

குழந்தை பருவம் எவ்வளவு கந்தோஷமானது! அம்மா “மாத்தயாட லமயா ஹரி ஹாஸாய்” என்று சிங்களத்தில் சொன்னாள்.

மகள் சொன்னாள் :

“மாத்தயா எயாகே தாத்தாவாகே”

அம்மா கேட்டாள் “மாத்தயா நீங்க தமிழா?”

நான் “ஆம்” என்று சொன்னேன்.

அவர்களுக்கு தமிழ் பேச முடியும் என்று தெரிந்துகொண்டு....

“நான் திருகோணமலை. கொழும்புக்கு போகிறேன்.” என்றேன்.

“நாங்களும் திருகோணமலையில் தான் இருந்தோம். அதை விட்டுவிட்டு இப்ப மாத்தறைக்கு போகின்றோம்.”

“ஏன்” என்று கேட்டேன்.

அவர்கள் இருவரின் கண்களில் இருந்தும் கண்ணீர் வடிவதைக் கண்டேன். என் மனதில் ஒரு ஏக்கம் அவர்களின் கண்ணீருக்கு அர்த்தம் புரியாமல் அவர்கள் இருவரினதும் முகத்தை மாறி மாறி பார்க்கின்றேன்.

“சுனாமி வந்து எனது சுவாமி புருஷயா செத்துப்போனார்”

“அப்ப நீங்க ஏன் மாத்தறைக்கு போக வேண்டும்?”

“எங்கள் சொந்த ஊர் மாத்தறை. நான் அம்மா அய்யா மூவரும் திருகோணமலைக்கு ஏழு வருடங்களுக்கு முன்பு வந்தோம். அய்யா கடல் தொழில் தான் செய்கிறது. அவரோடை சேர்ந்து கண்ணன் என்பவரும் கடல் தொழிலுக்குப் போய்வருவார்.

கண்ணன் அடிக்கடி அய்யாவைக் காண வீட்டுக்கு வருவார். சில வேளைகளில் எங்கள் வீட்டில் சாப்பிடுவார். எனக்கும் அவருக்கும் காதல் ஏற்பட்டு அது அய்யாவுக்கு தெரியவர எங்கள் இருவருக்கும் கல்யாணம் செய்து வைத்தார்.”

“அப்ப உங்கட அய்யா மிச்சம் நல்லவர்தானே?”

“ஆம். ஆனால் கண்ணன் சிங்களத்தியைக் கல்யாணம் செய்துபோட்டார் என்று அவற்றை அப்பா, அம்மா, சகோதரங்க எல்லாம் சேர்ந்து அவரை ஒதுக்கிட்டாங்க. ஆரம்பத்தில் மிச்சம் கவலைப்பட்டாரு. எனக்கு வயிற்றிறலை பிள்ளை வந்ததும் நல்ல சந்தோஷமாக இருந்தோம்.”

“அங்கே எங்கே இருந்தீங்க....?”

“நாங்கள் மட்டக்களி கடல் ஓரமாக இருந்தோம். கல்லால் சுவர் கட்டி கூரைக்குத் தகரம் போட்ட ஒரு புதுவீடு சிறிதாகச் செய்து இருந்தோம்.”

“நானும் சுனாமி அழிவுகளைப் பார்ப்பதற்கு மட்டக்களிப் பக்கம் வந்தேன். பல வீடுகள் அழிக்கப்பட்டிருந்த காட்சியைக் கண்டேன்” என்று சொன்னேன்.

“இரவு கடல் தொழிலுக்குப் போய்வந்த புருஷன் வீட்டுக்குள் படுத்திருந்தார். நான் பிள்ளையைத் தூக்கிக்கொண்டு பாண் வாங்கு வதற்காக மட்கோ சந்திக்குக் கிட்டவுள்ள அஜித் பேக்கறிக்குச் சென்றேன். அம்மா காலையிலேயே உப்பு வெளி பன்சலவுக்கு போய்விட்டார்.”

“சுனாமி வரும்போது வீட்டில் இருக்கவில்லையா?” என்றேன்.

“அந்நேரம் பார்த்துத்தான் சுனாமி வந்திருக்கின்றது. கடல் கொந்தளித்து பேரலைகள் வருகின்றன. ஒருவரும் மட்டக்களிப் பக்கம் போகவேண்டாம் என்று சொல்லி அங்குநின்ற ஆட்கள் மட்கோ சந்தியில் எல்லோரையும் மறிக்கிறார்கள். ஐயோ மகே புருஷயா! என்று கத்திக்கொண்டு நிற்கின்றேன். விபரம் அறிந்து அம்மா பன்சலவிலிருந்து ஓடிவருகின்றா. என்னையும் மகனையும் கண்டதும் அவவுக்குக் கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருந்திருக்க வேண்டும். “கோ கண்ணன்?” என்று அம்மா கேட்டபோது, அவர் வீட்டுக்குள் நித்திரை செய்தவர். என்ன நடந்ததோ தெரியாது என்று சொல்லி பெலத்து அழுதேன்.”

அன்புக்கு இன, மத வேறுபாடுகள் கிடையாது. மனிதநேயம் என்றும் அழிந்துவிடவில்லை. அது இன்றும் நிலைத்து நிற்கிறது. அந்தக் கணவன் மனைவிக்கிடையில் இருந்த அன்னியோன்ய உறவை அந்தப் பெண்கதை சொல்லும் போதே என்னால் உணரக்கூடியதாக இருந்தது. அன்பு எல்லா வேறுபாடுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது. எனக்கே வியப்பாக இருந்தது..... சாதாரண மக்கள் எவ்வளவோ நல்லவர்கள்!

“எல்லோரும் முண்டியடித்துக்கொண்டு சுனாமி வந்த இடத்தை நோக்கி ஓடுகின்றார்கள். நாங்களும் ஓடுகின்றோம். இறந்தவர்கள் கயப்பட்டவர்களென்று சனம் தூக்கிக்கொண்டு ஓடிவருவதைக் கண்டு அம்மாவிடம் பிள்ளையைக் கொடுத்துவிட்டு என் புருஷனை தேடிப் பார்க்கின்றேன். ரோட்டில் கடல் தண்ணி

பாய்ந்துகொண்டு இருந்தபடியால் ஒன்றும் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. அரையளவு தண்ணீருக்குள் நடந்து சென்று வீடு இருந்த பக்கம் பார்க்கின்றேன். வீட்டைக் காணவில்லை. வீட்டின் தகரக்கூரையும் அடித்துச்சென்றுவிட்டது. கற்சவர்களையும் காணவில்லை. வீடு இருந்த இடத்தைக் கண்டுபிடிப்பது பெரும் கஷ்டமாக இருந்தது. தண்ணீர் நிறைந்து காணப்பட்டது.”

“உதவிக்கு ஒருவரும் வரவில்லையா?” என்று கேட்டேன்.

“தமிழ் முஸ்லிம் சிங்கள பெடியங்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து உதவி செய்து கொண்டதான் இருந்தாங்க.”

“அப்ப உங்கள் கணவர்?” என்றேன்.

“கண்ணன் கண்ணன் என்று கத்திக் கொண்டு தேடுகின்றேன். என்னுடன் பலர் சேர்ந்துவிட்டார்கள். ஒருவாறு வீடு இருந்த இடத்தைக் கண்டுபிடித்தேன். சுவர் கற்களை உதவிக்கு வந்த பெடியன்மார் அகற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதற்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டிருந்த உடலைத் தூக்கி எடுக்கிறார்கள். ஐயோ! என் கண்ணாவே! உங்களுக்கு இப்படியா ஆக வேண்டும். என்னையும் பிள்ளையையுமா விட்டுவிட்டுப் போய் விட்டீர்கள். என் கண்ணா! நான் என்ன செய்வேன் என்று கதறி அழுகின்றேன். சற்று நேரத்தில் நானும் மயங்கி விழுந்து விட்டன். கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பின் கண்விழித்துப் பார்க்கின்றேன். திருமலை ஆஸ்பத்திரியில் கண்ணனின் உடல் வைக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறினார்கள். ஓடிச்சென்று பிரேத அறையில் அவரை அடையாளங் காட்டினேன்.”

தனது சோகம் நிறைந்த கதையைச் சொல்லும்போது கண்கள் இரண்டிலும் கண்ணீர் வடிந்தோடிக் கொண்டிருந்தது. குழந்தை தாயின் மடியில் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டிருந்தது. பிள்ளையைத் தாய்வாங்கி வைத்திருந்தார். அக்குழந்தை அவர் மடியிலும் இருக்காமல் எழுந்து நின்று ஆசனத்தின் மேல் கம்பியை ஒரு கையால் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு கையை என்னைப் பார்த்து நீட்டுகின்றது. அக்குழந்தையின் செய்கைகள் என் மனத்திற்கு ஆறுதல் தருவதாக இருந்தது.

பஸ் ஹபறணையை வந்தடைந்துவிட்டது. சில பயணிகள் தாங்கள் கொண்டுவந்த பொதிகளுடன் இறங்கிக்கொள்ள, சிலர் பஸ்சில் ஏறிக்கொண்டார்கள்.

பஸ் தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தது.

“கண்ணனின் அப்பா, அம்மா, சகோதரங்க எல்லாம் வந்தாங்க. திருகோணமலை இந்து மயானத்தில் கண்ணனின் உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. கண்ணனின் அம்மா எங்களை எல்லாம் கூட்டிக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போய் தங்களுடன் இருக்கும்படி வற்புறுத்தினார். நான்கு மாதம் அவர்களுடன் இருந்தோம். எங்களுக்குத் தொடர்ந்தும் மனக்கவலையுடன் திருகோணமலையில் வாழ்வதற்கு முடியவில்லை. மற்றவர்களுக்குப் பாரமாக இருக்க மனம் கேட்கவில்லை. அதனால்தான் எங்கடை ஊர் மாத்தறைக்குப் போகின்றோம்.”

அந்த இளம் பெண் தனது சோகம் நிறைந்த கதையைக் கூறி முடித்தார்.

சுனாமி வந்து எத்தனையோ உயிர்களை, உடைமைகளையெல்லாம் அழித்து விட்ட நிலையை எண்ணி வேதனைப்பட்டேன்.

அவள் எடுத்த முடிவு சரியாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இளம் பெண் வாழ்ந்துதானே ஆகவேண்டும்! அவள் தன் ஊருக்குச் செல்வ தால்தான் ஆறுதலையும் அமைதியையும் பெற முடியுமென்றால், அது சரியாக அவளுக்குத் தோன்றியிருக்கும் மனநிலையே என்று என் மனம் எண்ணியது. அவள் தன் சொந்த ஊருக்குச் சென்று மறுமணம் செய்து வாழக்கூடிய சூழல் ஏற்பட வேண்டும் என எண்ணிக்கொண்டேன்.

பஸ் தம்புள்ள பஸ் தரிப்பு நிலையத்தில் நின்றபோது வடை, கடலை, சோளம் விற்பவர்கள் பஸ்க்குள் ஏறி விற்பனையில் ஈடுபட்டார்கள். சனநெருக்கத்திற்குள் வியாபாரம் செய்ய தொண்டை கிழியக் கத்தியும் கூட ஒருசிலர் மட்டுமே வாங்கியதாகத் தெரிந்தது. வடை விற்பவர் தமிழில் ‘சுடச்சுட வடை வாங்கிச் சாப்பிடுங்க’ என்று கூறினார். அவர் மலைநாட்டைச் சேர்ந்தவராக இருக்கவேண்டுமென எண்ணிக்கொண்டேன். கொளுத்தும் வெயிலையும் பொருட்படுத்தாது இந்த ஏழை வியாபாரிகள் தங்கள்

வயிற்றுப்பாட்டுக்காக என்னமாதிரி எல்லாம் கஷ்டப்படுகின்றார்கள் என வேதனைப்பட்டேன். அடுத்த பஸ் தரிப்பு நிலையத்தில் இந்தச் சிறு வியாபாரிகள் இறங்கிக்கொள்கின்றார்கள்.

கொஞ்சத்தூரம் சென்றதும் பிரயாணிகள் சாப்பிடுவதற்காக ஒரு கடைக்கு முன்னால் பஸ் நின்றது.

“அம்மா சாப்பிட வாறீங்களா?” என்று ஒரு மரியாதைக்குக் கேட்டுப் பார்த்தேன். தாங்கள் வரும்போது சாப்பாடு கொண்டுவந்ததாகச் சொன்னார்கள். நான் பஸ்சை விட்டு இங்கி அந்தக் கடையில் ஒரு குளிர்மானம் வாங்கிக் குடித்துவிட்டு, அந்தச் சின்னப்பிள்ளைக்கு ஒரு சின்ன பார் சொக்கிளேற் வாங்கிக்கொண்டு வந்து கையில் கொடுத்தேன். பேத்தியார் அந்தப் பிள்ளை யிடமிருந்து அதை வாங்கி கடதாசியை உரித்துவிட்டுச் சின்னத்துண்டுகளாக உடைத்து தீத்திக்கொண்டிருந்தார். பஸ் சற்று நேத்தில் பயணத்தைத் தொடங்கியது. சூரியனும் தனது வெப்பக் கதிர்களால் சுட்டுக்கொண்டே இருந்தான். பஸ்சில் ஏறிய இளைஞன் ஒருவன் சத்தமாகச் சிங்களத்தில் பேசுவது கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தேன்.

“பொய் இல்லை களவில்லை என் பசியைப் போக்குவதற்கும், சுகமில்லாமல் இருக்கும் பெற்றோரைக் கவனிப்பதற்காகவும் பாட்டுப்பாடி உங்கள் ஒவ்வொருவருடைய ஆதரவையும் நாடி நிற்கின்றேன்” என்று சிங்களத்தில் கூறிவிட்டு கையில் வைத்திருந்த ரபானை அடித்து சிங்களத்தில் பாடத் தொடங்கினான்.

ஒவ்வொரு பாட்டையும் பாடத் தொடங்குவதற்கு முன்பு பாட்டு இயற்றியவருடைய பெயரையும் பாடியவருடைய பெயரையும் சொல்லுவான். முதற்பாட்டு பாடி முடிந்ததும் மொஹிடன் பெக் பாடிய ‘புத்தம் சரணம் கச்சாமி’ என்று தொடங்கும் பாடலைப் பாடினான்.

எனக்குப் பக்கத்தில் இருந்த ஒருவர் பாடுகிறவரைப் பார்த்து ‘பொறு காறயோ’ என்று என்னிடம் சொன்னார்.

சிங்களத்தில் பாடியவன் ஹிந்திப் பாட்டுப் பாடத் தொடங்கினான். அவன் தொடர்ந்து பாடிவருவதால் போலும் தொண்டை கரகரப்

பாக இருப்பது தெரிந்தது. பாடிமுடிந்ததும் ரபானை உட்பக்கமாகத் திருப்பி பஸ்சில் இருந்த எல்லோரிடமும் பிச்சைகேட்பது போல் கேட்டுவந்தான். சிலர் தங்களிடமிருந்த சில்லறைகளைப் போட்டார்கள். சிலர் ஒன்றுமே கொடுக்கவில்லை. இச்சம்பவம் அநேகமாக பஸ் பிரயாணங்களில் காணக்கூடிய நிகழ்ச்சிதான். வேலையின்மை, வறுமை இருக்கும் வரை இத்தகைய நிகழ்வுகள் நடந்துகொண்டே இருக்கும். பாடிக்கொண்டு வந்தவன் கனேவல பஸ்தரிப்பில் இறங்கிவிட்டான்.

சரியான வெப்பமாக இருந்தபடியால் பஸ்சில் இருந்தவர்களுக்கு வியர்த்துக் கொட்டியது. எப்பொழுது கொழும்பைப் போய் சேர்வோம் என்ற மனநிலையில் பிரயாணிகள் இருந்தார்கள். என் இருக்கைக்கு முன் இருக்கையில் இருந்த அந்தக் குழந்தை வெப்ப மிகுதியால் அழத் தொடங்கிவிட்டது.

பஸ்சும் தரிப்பிடங்களில் நின்று பிரயாணிகளை ஏற்றிவருவதும் இறக்குவதுமாகத் தன் பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தது.

யக்கல பஸ் தரிப்பில் இருபது வயது மதிக்கத்தக்க வாலிபன் ஒரு பருவமடைந்த பெண் பிள்ளையின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு பஸ்சில் ஏறினான். அவன் கையில் வெள்ளைப் பிரம்பை மடித்து வைத்திருந்தான். பஸ்சில் ஏறியதும் அந்தக் கண் இரண்டும் தெரியாத வாலிபன்,

“அன்பான கருணையுள்ளம் கொண்டவர்களே! எனது ஊர் தங்காலை. சுனாமி வந்து தந்தை தாயார் இரண்டு பேரையும் கடல் கொண்டு போட்டுது. எனக்கு மூன்று தங்கச்சிமார். அவர்கள் படிக்கின்றார்கள். இவதான் எனது இளைய தங்கச்சி. சனி, ஞாயிறு மற்றும் லீவு நாட்களில் தான் இந்தத் தங்கச்சியையும் கூட்டிக்கொண்டு பஸ்ஸில் ஏறி உங்களிடம் கையேந்தி நிற்கின்றேன். நல்ல மனம்படைத்த உங்களுக்கு கடவுள் நல்லதைச் செய்வார். உங்கள் தர்மத்தில்தான் எங்கள் நாலுபேருடைய வயிற்றையும் பார்த்து, தங்கச்சிமாரையும் படிக்க வைக்கவேணும்.”

மிகுந்த உருக்கமான வேண்டுகோளை விடுத்தான். அது முடிந்ததும் அவனது தங்கச்சி ஒவ்வொரு ஆசனத்தல் இருந்தவர்களிடம் கையை நீட்டிக்கொண்டு வந்தாள். அநேகமானவர்கள்

சில்லறைக் காசே கொடுத்தார்கள். எனக்கு முன் ஆசனத்தில் இருந்த அம்மா பத்து ரூபா கொடுக்க முனைந்தபோது பக்கத்தில் இருந்த மகள் அதைத் தாயிடமிருந்து வாங்கிகொண்டு இருபது ரூபா தாளைக்கொடுத்தார்.

சுனாமி அனர்த்தத்தினால் தன் கணவனை இழந்த அந்த இளம் பெண்ணின் மனநிலையை எண்ணி என்னுள் வியந்தேன். கஷ்டத்தின் மத்தியிலும் கஷ்டப்பட்டவர்களுக்கு உதவும் அந்த நல்ல மனப்பான்மை எல்லோருக்கும் வராது.

தாய் என்னைப் பார்த்துச் சொன்னார். “இவளின் தாராள மனம் எவருக்குமே வராது. அந்த நல்ல மனத்திற்குத் துணையாக ஒரு நல்லவன் கிடைத்து அவளுக்கு மறுவாழ்வு கொடுக்கவேண்டும்.”

“ஹேதி! வெடிய கத்தாகறண்ண எப்பா அம்மா!”

பஸ் ஓடிக்கொண்டே இருந்தது. பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் கோட்டை பஸ் நிலையத்தில் பஸ் நிறுத்தப்பட்டது. எல்லாப் பயணிகளும் இறங்கினார்கள். அந்தப் பிஞ்சின் கைகளைப் பிடித்துக் கொஞ்சிவிட்டு அவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு நான் பஸ் தரிப்பிடத்தை நோக்கி புறப்பட்டேன். அவர்கள் மாத்தறைக்குப் போகும் பஸ்ஸைக்காக கியூவில் சேர்ந்து கொள்கின்றார்கள்.

அந்த வயதான தாய் சொன்ன கூற்று எவ்வளவு நிதர்சனமானது என்பதை நினைக்கும்பேது என் மனம் நிறைந்திருந்தது.

“வாழவேண்டிய இளம் வயதில் வாழாவெட்டியாக இருப்பதிலும் பார்க்க எங்கள் ஊருக்குக் கூட்டிப்போய் மறுமணம் செய்துவைத்தால் அவள் எதிர்காலம் சந்தோஷமாக அமையும்.”

தாயின் கூற்று உண்மைதான் அது சீக்கிரமே நிறைவேற வேண்டும் என்று மனத்தில் எண்ணிக்கொண்டுஇ அந்தக் குழந்தையின் குறும்புத் தனத்தையும் மறக்க முடியாமல் நான் ஏறிப்போகும் பஸ்ஸைக்காகச் செல்லுகின்றேன்.

சூரியனின் சூடுதணிந்து மேகம் இருண்டு மழைக்காகக் காத்திருக்கிறது.

நாங்கள் பருத்தித்துறைக்கு வந்து இரண்டு மாதங்கள் ஓடிவிட்டன. உடன் பிறப்புக்களின் எண்ணம் மனத்தை வந்து வாட்டும். இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் கழிச்சு, கொஞ்சக்காசு சேர்த்துக்கொண்டு அகதி முகாமுக்குப் போய் சொந்தங்களைக் கூட்டி வரலாம் என்றிருந்தோம்.

கிறிஸ்மஸ் அன்று ஒருவரும் வேலைக்குப் போகவில்லை. நிக்கலஸ் அண்ணன் குடும்பமும் நாங்கள் நால்வரும் அந்தோனியார் கோவிலுக்கு சாமப்பூசைக்குப் போய்வந்து விடிய விடிய வெடி கொளுத்தினோம். நீண்ட நாட்களுக்குப்பின் வெடி கொளுத்திய சந்தோஷம். நிக்கலஸ் அண்ணாவும், அவர் மனைவி மேரி அக்காவும் அன்று நல்ல பலகாரங்கள் செய்து தந்தார்கள். மத்தியானம் ஆட்டிறைச்சியுடன் சோறும் தந்து உடுக்க ஆளுக்கொரு சாரமும் வாங்கித் தந்திருந்தார்கள். அன்றைய நாள் எங்கள் எல்லோருக்கும் மிகவும் மகிழ்ச்சியான நாளாக இருந்தது.

அன்றிரவு ஏனோ எனக்கு நித்திரை வரவில்லை. மனத்தில் ஏதோ ஒரு இனந்தெரியாத உறுத்தல். எனக்கு என்ன என்று தெரியவில்லை. பக்கத்துக் குடிசைப் பெரியவரும், அலோசியஸ்கும் அந்தோனியும் கடலுக்குப் போய்விட்டார்கள். நிக்கலஸ் அண்ணனும், வரதனும், நானும் மணல் தரையில் படுத்திருக்கின்றோம்.

அடுத்தநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை என்னால் எழுந்திருக்க முடியவில்லை. தேகம் நெருப்பாகக் கொதிக்கிறது. இதனால் கடலுக்குப் போகவில்லை. நிக்கலஸ் அண்ணனும் வரதனும் தான் காலை கடலுக்குப் போனார்கள். காலையில் கடலாலை வந்தவர்கள் உடம்பு அலுப்பில் மணலில் படுத்துவிட்டார்கள்.

நான் எழுந்து சற்று தூரத்தில் றோட்டுக் கரையோட இருக்கின்ற கடைக்குப் போய் இரண்டு பனடோலும் ஒரு இஞ்சிச் சோடாவும் வாங்கிக் கொண்டு கடைவாசலில் நிற்கின்றேன். “கடல் வந்திட்டது கொந்தளிச்சு பெரிய அலைகள் வந்திட்டது.” என்று சனம் கத்திக்கொண்டு ஓடி வருகின்றார்கள். ‘அங்காலை கடல்பக்கம் போக வேண்டாம்’ என்று கூறிச் சனத்தை போகவிடாமல் பெடியங்கள் மறிக்கின்றார்கள்.

ஒரு மணித்தியாலயத்திற்கு மேலாக ஒரே அமளி துமளி கத்தலும் கூச்சலும் சனங்கள்

பதறியடித்து அங்கும் இங்கும் ஓடுகின்றார்கள். “எல்லாரையும் கடல் அள்ளிக்கொண்டு போய் விட்டது” என்று பலர் கத்துவது கேட்கின்றது. நானும் இவர்களின் கூக்குரலால் பயந்தே விட்டேன். “ஐயோ என்றை புருஷன்., என்றை புள்ளயன், என்றை அப்பு ஆச்சி, என்றை சகோதரங்கள், எங்கடை அப்பா அம்மா, ஐயோ தம்பியவை” என்று தங்கள் உறவினர்களைப் பற்றிய கூக்குரல்கள் கேட்டவண்ணம் இருக்க, நானும் நாங்களிருந்த குடிசைப்பக்கம் ஓடுகிறேன். அங்கிருந்த குடிசைகள் ஒன்றையுமே காணவில்லை. தோணிகள் கட்டுமரங்கள் தூக்கி வீசப்பட்ட நிலையில், இறந்தவர்களின் உடல்கள் ஆங்காங்கே காணப்பட, தென்னை மரங்கள் முறிந்தும் வேருடன் வீழ்ந்தும் இருக்கிற அல்லோலகரமான நிலையில் அக்கிராமம் காட்சிதந்தது பார்த்த அதிசயத்துடன் வேதனைகளைச் சுமந்த வண்ணம் என் சொந்தங்கள் எங்கிருப்பார்களோ என்று அங்கலாய்த்து அசையாமல் நிற்கின்றேன். ஆழிப் பேரலைகளின் அகோரத்தாண்டவம் நெஞ்சை உலுக்கி நின்றது.

கரையோரத்தில் கரை ஒதுங்கிக் கிடந்த பிரேதங்களை ஒவ்வொன்றாக அவதானித்தபடி கால்போன போக்கில் நடக்கின்றேன். காய்ச்சலின் உரம் கண்ணையும் மயக்கி நின்றது. சற்று நிதானத்துடன் என் சொந்தங்களைத் தேடுகிறேன். நிக்கலஸ் அண்ணா, வரதன், அலோசியஸ், அந்தோனி பக்கத்துக் குடிசைப் பெரியவர் எவரையுமே காணவில்லை. மேரி அக்காவையும் பிள்ளைகளையும் தேடுகின்றேன்.

சற்றுத் தூரத்தில் இரண்டு பிள்ளைகளையும் அணைத்தபடி மேரி அக்கா

தினகரன் வாரமஞ்சரி 2005 நவம்பர் 20

பிணமாகக் கிடக்கின்றார். “ஐயோ மேரி அக்கா நீங்களுமா என்னைத் தனியாக விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டீர்கள். ஆண்டவா! அந்தப் பிள்ளைகள் என்ன பாவத்தைச் செய்தன என்று என்னையறியாமலே பெலத்துக் கத்துகின்றேன். உணவு தந்து ஆதரவு நல்கி அன்பு காட்டிய அந்த நல்ல நெஞ்சம் அணைந்துவிட்டது. எனக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் இருந்து அழுது கொண்டிருக்கின்றேன்.

நம்பிக்கைகள் சிதறடிக்கப்பட்ட நிலையில்.... செய்வதறியாது திகைத்து நிற்கின் றேன். கடந்துவந்த வாழ்க்கையை எண்ணி அழுதுகொண்டு மீட்டுப் பார்க்கிறேன். அன்று கொடிய யுத்தம்.

* * *

யுத்த நிறுத்தம் வந்த பிற்பாடு, வவுனியா அகதிமுகாமில் தங்கியிருந்த என் மாமனார் நல்லதம்பியின் குடும்பம் தங்கள் சொந்த ஊருக்குப் போய் இருக்க ஆசைப்பட்டார்கள். நாலு பிள்ளைகளுடன் வந்த குடும்பம். பாம்புக் கடிக்கு ஒரு குழந்தையையும், காய்ச்சல் சன்னி எண்டு வந்த மற்றப் பிள்ளையையும் இழந்து மனவியாதி பிடித்துவிட்ட நிலையிலுள்ள தங்கம்மா மாமி மற்ற இரண்டு பெண் பிள்ளைகளில் ஒன்று அகதிமுகாமில் பெரிசானது. அதுவும் சின்ன தில் அடிச்சுப் பழுக்க வைச்சிட்டாங்கள். மற்றப் பெண் பிள்ளைக்கும் இந்தநிலை வர விடக்கூடாது என்பதால் முகாமைவிட்டு கூடிய சீக்கிரத்தில் வெளியேற வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்தார். இப்படியான மனப் பாரத்தின் மத்தியிலும், வெளியில் சென்று சுருட்டுச் சுற்றிவரும் சிறிதளவு பணத்துடன் அகதிமுகாம் வாழ்க்கை. எல்லோருக்கும் பூச்சி மருந்தை வாங்கிக் கொடுத்து தானும் குடித்து செத்துவிடலாமென்று நல்லதம்பி மாமா பலமுறை யோசித்ததுண்டு. வாழ்க்கைமேல் அவ்வளவு வெறுப்பு. அம்மா இவைபற்றிச் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

அகதிமுகாம் வாழ்க்கை எவ்வளவு மோசமானது என்பதை மற்றவர்கள் சொல்வதால் மட்டும் அறிந்துவிட முடியாது. அதற்குள் இருந்து அனுபவிப்பவர்களுக்குத்தான் உண்மை நிலை புரியும். அங்கு நடக்கும் குட்டி இராச்சியத்தின் மன்னனாக அகதி முகாம் பொறுப்பாளர் இருப்பார். அவருக்கு எடுபிடிக்கென ஐந்து ஆறு பேரை வைத்திருப்பார். எல்லோரும் சேர்ந்து அகதிகளுக்கு உதவி செய்கின்றார்கள் என்று வெளியில் பேசிக்கொள்வார்கள்.

அகதி முகாமுக்குள் அவர்களின் தர்பார் தாங்க முடியாது. அட்டகாசங்களும் அப்பாவி களைக் காட்டிக் கொடுத்து விலை பேசும்

தரகர்களாகவும் செயற்பட்டு வந்திருக்கின்றார்கள். யுத்த நிறுத்தம் கைச்சாத்தாவதற்கு முன்னுள்ள காலப் பகுதியில் அவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டமாக இருந்தது. காக்கிச்சட்டைக் காரரை கைக்குள் வைத்துக்கொண்டு முகாமுக்குள் இருக்கும் அப்பாவி இளம் பிள்ளைகளை ரவுண்டப் என்ற போர்வையில் பிடித்துக்கொண்டு போகச் சொல்லிவிட்டு,

“உங்கள் பிள்ளையை மீட்டுத்தாறனம், ஆனால் அவங்களுக்கு இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும். தந்தால் முயற்சி செய்கிறம். ஆனால் அவங்கள் விடாட்டி ஒன்றும் செய்ய இயலாது” என்று அதைப் பெரிய பிரச்சினையாக்கி புறோக்கர்களாகவும் தாங்கள் பெரிய செல்வாக்குள்ளவர்கள் என்றும் சொல்லியும் அப்பாவி மக்களிடம் காசு சுரண்டும் கூட்டம்.

அகதிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு அகதி முகாமுக்கு வரும் பொருட்களை உரியவர்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்காமல் ஏப்பம் விட்டு விடுவார்கள். சில முக்கிய சாமான்கள் பின்கதவால் வியாபாரிகளைச் சென்றடைந்துவிடும். யாராவது அது பற்றித் தட்டிக் கேட்டால் அப்படிப்பட்டவர்களை தனிமையில் இருட்டுக்குள் கூட்டிச் சென்று அடித்துப் போடுவார்கள். அல்லது வேறு பொய்க் குற்றச்சாட்டுச் சொல்லி பொலிஸில் பிடித்துக் கொடுத்துவிடுவார்கள் என்ற பயத்தில் ஏன் எங்களுக்கு வீண் வம்பு என்று அங்குள்ளவர்கள் ஒரு சோலிக்கும் போகாமல் தங்கள் பாட்டில் இருந்து விடுவார்கள்.

வெளியில் ஏதாவது சிறிய வேலை செய்வதால் கிடைக்கும் சொற்ப பணத்தைக் கொண்டு அரைக்கால் வயிற்றை கழுவிக்கொண்டிருக்கலாம் என அகதிமுகாமில் உள்ளவர்கள் எண்ணிச் செயற்படுவார்கள். அத்தகைய வேலைகளும் முகாம் பொறுப்பாளரின் அனுமதியுடன்தான் ஈடேற வேண்டும். உழைப்பதில் ஒரு பங்கை தினமும் அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அகதி முகாமைவிட்டு வெளியே போகமுடியாது. அவர் கெஞ்சிக் கேட்டாலும் அனுமதிக்கப்படார். சுரண்டல் எந்த ரூபத்தில் உருவாகியுள்ளது என்று எண்ணி மனம் நொந்து கொள்வேன்.

வெளியில் வேலைக்குப் போக அனுமதி யாதவர்கள் முகாமிலேயே இலவச சேவையில் ஈடுபட வேண்டும். விறகு கொத்துதல், கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளி ஊற்றுதல், சமைத்தலுக்கு உதவிசெய்தல், பாத்திரங்கள் கழுவுதல், கூட்டித் துப்புரவு செய்தல், சாம்பல் அள்ளிக் கொட்டுதல் போன்ற கடினமான வேலைகளைச் செய்து

வயிறுகழுவ வேண்டிய பரிதாப நிலை. இதற்குப் பயந்து வெளியில் வேலைக்கு போறவர்கள் இரகசியமான முறையில் உழைக்கும் ஒரு பகுதியைத் தினமும் கொடுத்தே வந்தனர். நல்லதம்பி மாமா இந்த விடயம்பற்றி எனக்கு ஒருமுறை சொல்லியிருக்கின்றார்.

சமுதாயச் சுரண்டல் என்பது எந்த வகைகளில் இந்த அகதி முகாமில் ஈடேறி வருகின்றது என்பதை நானும் வரதனும் அவதானித்துக்கொண்டே வந்தோம். இதைத் தட்டிக் கேட்டால் அகதிமுகாமைவிட்டு வேளியேற வேண்டிவரும் என்பதும் தெரியாமலில்லை. முன்பு நாம் இருவரும் பொலிஸால் பிடித்துக் கொண்டு போகப்பட்டு காசுத்தரகர்களால் மீட்கப்பட்டவர்கள். நாங்கள் இருவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து திரிவது, கதைப்பது, இருப்பது பொறுப்பாளருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் தனது ஆட்களிடம் எங்கள் நடவடிக்கைகளை அவதானிக்கும்படி கூறிவைத்துள்ளார். இது எப்படியோ எங்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. இப்பொழுது எங்களுடன் அலோசியஸ்கும், அந்தோனியும் சேர்ந்து கொண்டார்கள். நாங்கள் நாலு பேரும் நல்ல நண்பர்களானோம்.

அகதிமுகாமில் மது பாவனை, கசிப்புப் பாவனை, குடு போதைவஸ்துப் பாவனை போன்றவை சர்வசாதாரண நிகழ்ச்சி. மன அழுத்தம், வறுமை, சூழ்நிலை காரணமாக அங்குள்ள பெரும்பாலானவர்கள் வயது வித்தியாசம் இல்லாமல் இவற்றில் தாராளமாக ஈடுபடுகின்றனர். கணவன்மாருக்குப் போதையைக் கொடுத்து விட்டு அவர்கள் மனைவி பிள்ளைகள் மேல் பாலியல் சேட்டைகள் விடுவது போன்ற கீழ்த்தரமான நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெறுவதுண்டு. விபசாரம், பாலியல் வல்லுறவுகள், பாலியல் துஷ்பிரயோகம், சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்பன கோலோச்சுமிடமாக இந்த அகதிமுகாம், நாம் அறிந்த நாள் தொடக்கம் செயற்பட்டு வருகின்றது. அகதி வாழ்க்கையின் சூழல் கலாசாரச் சீரழிவுக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. குடும்பப் பெண்கள் சிலர் இத்தகைய நிலையை வெளிப்படையாக எதிர்த்து நின்றனர். அதனால் அவர்களில் சிலர் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்படுத்தப்பட்ட சம்பவங்களும் அரங்கேறியுள்ளன.

அங்கு நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டும் காணாததும் மாதிரியே இருக்க வேண்டும். இளம் பெண்களின் கற்புக்கு அங்கு எதுவித உத்தரவாதமும் இல்லை. சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் சர்வசாதாரணமாகவே நடைபெற்று வந்தன. அவற்றைச் சொல்லவே நாக்கூசுகிறது. ஆதி

வாசிகளின் காட்டுமிராண்டித்தனமான வாழ்க்கையை மிஞ்சிய வகையில் அருவருப்பான பல சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

கல்வி நிலை மிகவும் மோசம். படிக்கப் போறவர்கள் மிகக் குறைவு. அகதிமுகாமில் படிப்பதற்கு வசதியில்லை. பத்து மணியுடன் லயிற் ஓப் பண்ணி போடுவார்கள். எனவே படிப்பைப் பற்றி உத்தரவாதம் சொல்ல முடியாத நிலை. எங்களால் கூட படிப்பைத் தொடர முடியவில்லை. சுகாதாரத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. இதற்கான பெரும் பொறுப்பை அகதிகளே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். வாழ்க்கை நிலை காரணமாக எல்லோரும் சுகாதாரப் பழக்கங்களை சரிவரக் கடைப்பிடிக்காமையும் முகாம் பொறுப்பாளரின் பொறுப்பற்ற தன்மையும் சுகாதாரச் சீர்கேடுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

மழை காலத்தில் அகதி முகாம் அல்லோலகல்லோலப்படும். படிப்பதற்குக் கூட இடமில்லாமல் பலர் அவஸ்தைப்பட்டுள்ளார்கள். பாம்பு, விச ஜந்துக்கள் இப்படிப் பல சோதனைகளுக்கு மத்தியிலும் வாழ வேண்டிய பரிதாப நிலை.

அகதிமுகாமுக்கு சிறுவயதில் வந்து சேர்ந்த நாங்கள் இன்று வாலிபர்களாக வளர்ந்துவிட்ட நிலையில், இந்த அநாகரிகச் செயல்களைப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்க முடியாதவர்களானோம். நாம் நால்வரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்த இவர்களுக்குத் தக்க பாடம் படிப்பிக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானித்துக் கொண்டோம்.

வரதனின் குடும்பமும் எங்களுடன் தான் அகதிமுகாமில் தங்கியிருந்தது. அவன்ரை அப்பாவை இருந்தால் போலை ஒருநாள் காணவில்லை. அவனுடைய அம்மாவும் அண்ணனும் தகப்பனைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக பொலிஸ்ரேசன், ஆமிக்காம், அரசாங்க அதிபர், யூஎன்எச்சிஆர் எண்டு எல்லா இடமும் திரிஞ்சும் கிடைக்கவில்லை. என்ன நடந்து என்று ஒருவருக்கும் தெரியாது. அந்தநேரம் ஒன்றுமே கதைக்க முடியாத நிலையில் அங்கிருந்தவர்கள் பயந்து போய் இருந்தார்கள். உண்மை என்ன என்று வரதனின் அண்ணனுக்குத் தெரிந்திருக்கும். அவரும் ஒன்றும் பேசவில்லை. வரதனின் அண்ணன் வெளியில் சென்று கூலிவேலை செய்து வந்துதான் அவனையும் அம்மாவையும் பார்த்து வந்தார். வரதன் பள்ளிக்கூடம் ஒழுங்காகப் போனதில்லை படிப்பதில்லை என்று சரியான கோபம். ஒருநாள் நல்லாய் அடிச்சுப்போட்டார். அவன் அழுதுகொண்டு வந்து என்னிடம் சொன்னான்.

“எங்களுக்கு விடிவுகாலம் வெகுவிரைவில் கிடைக்கும். அதுவரை கொஞ்சம் ஆறுதலாக இரும்” என்று சொல்லித் தேற்றினேன்.

நண்பர்களாகிய நாங்கள் நால்வரும் நன்றாக நெருங்கி விட்டோம். அகதிமுகாமில் அகங்காரம் பிடித்து கொடுமைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு செமசாத்துச் சாத்த வேண்டும் என்று திட்டமிட்டோம்.

ஒரு அமாவாசை இருட்டு நகுலன் எண்டவன் இரவு பத்து மணிக்குப் பிறகுதான் கசிப்புக் குடிக்க பக்கத்திலுள்ள தகரக் கொட்டகைக்குப் போவான். இதை நாங்கள் நால்வரும் நன்றாக அவதானித்து வந்தோம். அமாவாசை அன்று பேய் அடிச்சு நகுலன் செத்துவிட்டான் என்று முகாமில் கதைத்துக் கொண்டார்கள்.

இரவில் ஒருவரும் தாங்கள் குடிக்கும் கசிப்புக்கடைக்குப் போகக் கூடாது என்பதற்காக நகுலனின் பேய் உலாவுகிறது என்று அகதிமுகாம் பொறுப்பாளரும் அவர் அடியாட்களும் ஒரு வதந்தியைப் பரப்பிவிட்டார்கள். இது எங்களுக்குச் சாதகமாக அமைந்தது என்றே கூற வேண்டும். கும் இருட்டுக் காலங்களில் நாம் பேய்களானோம். சண்முகம், நேற்றிரவு நல்ல வெறியிலை முகாமிலிருந்து மோட்டார் சைக்கிளில் போகும் போது மரத்துடன் மோதி அடிபட்டு செத்துப் போனான் என்று அகதி முகாம் எங்கும் சண்முகத்தின் கதைதான். பேய்ப்பயம் இரு மடங்காகியது. பத்து மணிக்கு மேல் முகாமைவிட்டுப் போகும் எடுபிடிகள் மாலை ஏழு மணிக்கே தங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குப் போய்விடுவார்கள். அகதி முகாம் இரவில் சற்று ஆறுதலாக இருப்பது தெரிந்தது.

இக்காலகட்டத்தில் ஒருநாள் விறகு கொத்துவதற்காக அந்தோனியை அகதி முகாம் பொறுப்பாளர் கூப்பிட்டார். அந்தோனிக்கு சரியான காய்ச்சல். அதனாலை எனக்கு விறகு கொத்த ஏலாது... என்று சொன்னதுதான் தாமதம் “கரையாரப் பயலுக்கு மீன் பிடிக்க மட்டும்தானே தெரியும்” என்று சொல்ல அந்தோனி அவரை முறைத்துப் பார்த்தான்.

“என்னடா முறைச்சுப் பார்க்கிறாய்” என்று சொல்லி அடிச்சுப் போட்டார். எங்கள் மனங்கள் கொதித்தெழுந்தன.

அன்று அமாவாசை இருட்டு மாலை ஏழு மணிக்கே பேய்கள் உலாவத் தொடங்கிவிட்டன.

அன்றிரவு முகமுடிகளின் செமசாத்தலுக்கு உள்பட்டதாகக் கேள்வி... இரவோடு இரவாக... அந்த நரக வாழ்க்கையைவிட்டு, எஞ்சியிருந்த சொந்தங்களையும் விட்டு கால் நடையாக

வந்து இரண்டு லொறிக்காரரின் உதவியுடன் பருத்தித்துறை கரையோரக் கிராமம் ஒன்றுக்கு வந்து சேர்ந்தோம். நாங்கள் நால்வரும் அலோசியஸ்சின் தூரத்துச் சொந்தக்காரர் வீட்டுக்குச் சென்றோம். அலோசியஸின் அப்பா அவருடன் சேர்ந்து முன்பு கடற்றொழிலுக்குப் போறவராம். இடம் பெயர்ந்த கதைகள், அகதிமுகாம் வாழ்க்கையின் அல்லோலங்கள், அந்த நரக வாழ்க்கையை விட்டு எஞ்சியிருந்த சொந்தங்களையும் விட்டு கால் நடையாக ஓமந்தைக்கு லொறிக்காரர்களின் உதவியுடன் வந்து சேர்ந்தது வரை எல்லாவிடயங்களையும் அலோசியஸ் அந்த வீட்டுக்கார நிக்கலஸ் அண்ணரிடம் கூறிமுடித்தான்.

அலோசியஸ் கூறியவற்றை ஆவலுடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்த நிக்கலஸ் அண்ணா அப்பா எப்படி இருக்கிறார் என்று அலோசியஸ் இடம் கேட்டார்.

அப்பா போன வருஷம்தான் குடிச்சு குடிச்சு ஈரல் கருகி செத்துப்போனார். உங்களைப் பற்றி பலமுறை சொல்லியுள்ளார். இவை மூன்று பேரும் யாழ்ப்பாணம்தான். சின்ன வயதிலை அகதி முகாமுக்கு வந்தபடியால் அவர்களுக்கு அவர்களின் ஊர்களில் ஆதரிப்பதற்கு ஒருவருமில்லையாம். அதனாலை என்னோடை இங்கு வந்து விட்டார்கள். அப்பா உயிரோடை இருக்கும்போது... உங்களிடடை போனால் நீங்கள் காப்பாற்றுவீர்கள் என்றும் சொல்லுவார். பாழாய்ப் போன மனுசன் அம்மா, தங்கைச்சிமார் என்னையெல்லாம் கூட்டிக்கொண்டு யுத்த நிறுத்தம் வந்த நேரத்திலேயே இங்கு வந்திருக்கலாம். சரியான குடி. அம்மா தங்கைச்சிமாருக்கு அடி உதை, எங்கள் நாலு பேருக்குப் பின்னாலையும் பெரிய சோகம் இருக்கு. அவர் அந்தோனி பாசையூரைச் சேர்ந்தவர். இவர் ரமேஸ் மாவிட்டபுரம். மற்றவர் வரதன் குப்பிளானை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் என்று அறிமுகத்துடன் எல்லா விடயத்தையும் அலோசியஸ் சொன்னான். நானும் அந்தோனியும் வரதனும் நிக்கலஸ் அண்ணாவைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தோம்.

கடற்கரைப் பக்கத்தில் ஒரு குடிசை. பனை ஓலைகளால் வேயப்பட்டு தென்னை ஓலைகளால் நாலு பக்கமும் அடைக்கப்பட்டிருந்தது. உள்போவதற்கு ஒரு சின்னவாசல. கதவோ யன்னலோ கிடையாது. இளம் தம்பதிகள். இரண்டு சின்னப்பிள்ளைகள், தாயும் பிள்ளைகளும் படுப்பதற்கு மட்டும்தான் அந்த குடிசை காணும். குசினி என்று சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை. காத்துக்காக ஒரு பழைய தகரமறைப்பு அதில்தான் சமையல் நடக்கும்.

அவர்களைப் பற்றி பெரிதாகச் சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. நிக்கலஸ் சின்னக் கட்டுமரத்தில் பக்கத்து குடிசையிலுள்ள வயதுவந்தவருடன் சேர்ந்து மீன்பிடிக்கப் போய்வந்து விற்று கிடைக்கும் சொற்ப பணத்தில்தான் சீவியம் போய்க்கொண்டிருந்தது. நிக்கலஸின் குடிசையைப் போல அந்தக் கடற்கரை ஓரம் பல குடிசைகள் அங்கும் இங்குமாக இருந்தன. கடற்கரை ஓரம் ஒருசில தாளமரங்களும், தென்னை மரங்களும் காட்சித்தந்தன. நீண்ட அந்தக் கடற்கரை மணலில்தான் அந்தக் குடிசைவாழ் மக்கள் அனேகமானவர்கள் படுத்துறங்குவார்கள். மழை பெய்தால் பெரும் கஷ்டம்தான். பக்கத்திலை சுவர இல்லாத ஒரு கொட்டகை தென்பட்டது. அதுதான் வாசிகசாலையாம். மழைக்கு ஒதுங்கும் இடமாகவும் அதைப் பாவிப்பார்களாம்.

நாங்கள் பசியோடை வந்திருப்பதை நிக்கலஸ் தெரிந்துகொண்டு தன் மனைவியுடன் கதைத்துவிட்டு “தம்பிமாருக்கு தேத்தண்ணி வச்சுக்கொடும் வந்துவிடுவன்” என்று சொல்லி விட்டு புறப்பட்டுவிட்டார்.

அந்த அக்கா வெறுந் தேத்தண்ணியும் சிறுதுண்டு பனங்கட்டியும் கொண்டு வந்து தந்தா. அவளை நன்றியுடன் பார்த்தோம். தேத்தண்ணியும் பனங்கட்டியும் எங்களுக்குப் புது அனுபவம். இருந்த போதிலும் எங்கள் பசிக்களைப்புக்கு அந்தத் தேத்தண்ணி சிறிது உற்சாகத்தைக் கொடுத்தது.

வந்த தேக அலுப்பில் கடற்கரை மணலிலேயே படுத்துத் தூங்கிவிட்டோம். “தம்பியவை எழும்பிச் சாப்பிட்டுவிட்டுப் படுங்கோ” என்று நிக்கலஸ் அண்ணர் வந்து எழுப்பினார்.

ஒவ்வொரு கோப்பையிலும் சோறும் கருவாட்டுக் கறியும் போட்டுக் கொண்டு வந்து நாங்கள் இருந்த இடத்தில அவரும் மனைவியும் தந்தார்கள். சோற்றுக்குள் விட்டுச் சாப்பிடுவதற்கு ஒரு பேணியில் சொதியும் கிளாசில் குடிக்கத் தண்ணியும் கொண்டு வந்து தந்தார்கள். நிக்கலஸ் அண்ணனும் ஒரு சட்டியுக்குள் சாப்பாட்டைப் போட்டுக்கொண்டு வந்து எங்கள் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்து சாப்பிட்டார்.

அரிக்கன்லாம்பு வெளிச்சத்தில் கடற்கரை ஓரத்தில் எங்களுக்கு விருந்து தந்த அந்த நல்ல உள்ளங்களை மனதார நன்றியுடன் நோக்கிக்கொண்டு சாப்பிட்டோம். நாம் அறிந்தளவில் நீண்ட காலத்திற்குப் பின் அப்படியான ஒரு சாப்பாடு சாப்பிட்ட திருப்தி. அந்த நேரத்தில்.... ஒரு சுதந்திரமான மனநிலையில் இந்த அன்பு காட்டுகின்றவர்களின் விருந்தோம்பல்

எமக்கு ஆறுதலளிப்பதாக இருந்தது. சாப்பிட்டு முடிந்ததும் அக்காவும் பிள்ளைகளும் குடிசைக்குள் சென்று படுத்துக்கொண்டார்கள்.

நிக்கலஸ் அண்ணர் எங்களுக்குப் பக்கத்தில் வந்து அமர்ந்துகொண்டார். எங்கள் எதிர்காலம் பற்றியும், அகதி முகாமில் இருக்கும் எங்கள் சொந்தங்களை திரும்பவும் யாழ்ப்பாணம் கூட்டிவருவது பற்றியும், அவர்கள் அங்குபடும் கஷ்டங்களுக்கு பரிகாரம் காணவேண்டியதம் எங்கள் பொறுப்பாகும் என்றும் நாங்கள் நால்வரும் எடுத்துக்கூறினோம்.

“இங்கு கடற்றொழில் மட்டும்தான் செய்யலாம். என்னிடம் ஒரு கட்டுமரம்தான் இருக்குது. நீங்கள் கடற்றொழிலுக்குப் பழக்க மில்லாதவர்கள். என்ன செய்ய உத்தேசம்?” என்று நிக்கலஸ் அண்ணர் கேட்டார்.

அலோசியஸ்சும், அந்தோனியும் கடற்றொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள். நானும் வரதனும் கமக்காரரின் பிள்ளைகள். நாட்டின் போர் நிலையால் இடம்விட்டு இடம்பெயர்ந்து, கல்வியையும் இழந்து அகதி முகாமில் வாழ்ந்தவர்கள். அலோசியஸ்சும், அந்தோனியும் நாங்கள் கடற்றொழிலுக்கு வாறன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். எங்கள் வாழ்க்கைக்கு கட்டாயம் ஒரு தொழில் தேவை. படியாத எங்களுக்கு என்னவேலையைத் தான் பெற முடியும். எனவே, கடல்பலம் இருந்த போதிலும், நானும் வரதனும் கடற்றொழில் செய்ய வருவம் என்று துணிந்தே கூறிவிட்டோம்.

ஒரு கட்டுமரம் என்றதினால் இரண்டு குறாப்பாகப் பிரிந்து கடலுக்குப் போய்வருவது என்று தீர்மானித்து... நிக்கலஸ் அண்ணனுடன் வரதனும் நானும் கடலுக்கு காலையில் போய் மாலையில் வருவோம்.

நிக்கலஸ் அண்ணனின் பக்கத்துக் குடிசையிலுள்ள பெரியவரும் அலோசியஸ்சும், அந்தோனியும் ஒரு குறாப். அவர்கள் மாலையில் கடலுக்குப் போய் காலையில் வந்துவிடுவார்கள்.

நிக்கலஸ் அண்ணாவின் மனைவிக்கு மேரி என்றுதான் பெயர். அதனாலை அவை மேரி அக்கா என்றுதான் கூப்பிடுவம்.

அவ ஒருநாள் என்னுடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்த போது, நிக்கலஸ் அண்ணாவும் வரதனும் பக்கத்தில் இருக்கின்றார்கள்.

கதையோடை கதையாக “உன்ரை ஊர் மாவிட்டபுரமோ? குடும்பத்திலை எத்தனை பேர்?” என்று கேட்டார். “ஐயா, அம்மா, அக்கா இரண்டு பேரிலை ஒரு அக்கா யாரோடையோ ஓடிப்போய்விட்டாவாம் எண்டு சொன்னவர்கள்.

எனக்கு அவவை அவ்வளவாக ஞாபகமில்லை. மற்றது தம்பி. எங்கள் குடும்பத்தில் ஐந்துபேர் யுத்தம் காரணமாக நாம் இடம்பேர்ந்து அங்க அகதிமுகாமிலை பல வருடங்களாக இருந்திருக்கிறம். போர் நிறுத்தம் வந்ததும் நாம் எல்லோரும் ஊருக்குப் போவம் எண்டு எண்ணினம். ஐயா மாவிட்டபுரத்திற்கு போய் பார்த்தபேது வீடு தரைமட்டமாய்க் கிடக்குதாம். அங்கு ஒருவரும் குடியேற வரப்படாது. என்கிறது ஆமியின்றை ஓடராம். ஐயா மனமுடைந்துவந்த எல்லாருக்கும் சொல்லி அழுதார். கொஞ்ச சாளிலை மாரடைப்பு வந்து அகதி முகாமிலே இறந்துவிட்டார். நாங்கள் தவிச்சுப் போனோம். அம்மா, அக்கா, தம்பி, நான்நாலுமேருடையவயிறு நிரப்ப அகதிமுகாமில் கொடுக்கும் நிவாரணம் போதாமல் பெரும் கஷ்டப்பட்டோம். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அகதி முகாமில் இருந்த நகுலன் என்பவனும் அக்காவை கல்யாணம் கட்டுகிறன் உங்களையெல்லாம் நல்லாய் வைத்திருப்பன் என்று அம்மாவிடம் வந்து சொன்னான். அக்காவுக்கு அவனைப் பிடிக்கவில்லை. அவனை கல்யாணம் கட்டமாட்டன் என்று சொல்லிப்போட்டார். ஒரு நாள் இரவு நகுலன் அக்காவை பலாத்காரம் பண்ணி கெடுத்துப்போட்டான். அக்கா அவமானம் தாங்கமுடியாமல் அடுத்த நாள் தூக்குப்போட்டு தற்கொலை செய்திட்டார். அம்மாவும் இதையோசித்து யோசித்து, மனநோயாளியாகிவிட்டா. அங்கை இனியும் இருக்கேலாது. அம்மாவையும் தம்பியையும் திரும்பவும் யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கூட்டிவந்து நல்லாய் வைச்சிருக்கவேண்டும் எண்டுதான் இஞ்சை வந்தனான்.

“உன்னை அப்பா அம்மாவுக்கு என்ன பெயர்”

“அப்பாவுக்கு சிவசம்பு. அம்மாவுக்கு நல்லம்மா. அம்மா நல்லதம்பி மாமாவின் தங்கச்சி.”

“அப்ப நீங்கள் வெள்ளாமாக்களா தம்பி” என்று மேரி அக்கா கேட்டார். அது எனக்கு விளங்கேல்லை. “எனக்குத் தெரியாது” என்று மட்டும் சொன்னேன். அக்கா மௌனமாகி விட்டார். வரதனிடமும் அவனின் குடும்ப விபரம் கேட்பா என எண்ணினேன். ஆனால்... அவ அழுதபடி பிள்ளையையும் தூக்கிக்கொண்டு குடிசைக்குள் ஓடிவிட்டார். அவ பெலத்து அழும் சத்தம் கேட்டது. நிக்கலஸ் அண்ணர் என் முகத்தைப் பார்க்கின்றார்.

“பிரேதங்கள் எல்லாத்தையும் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போகட்டாம்” என்று பெடியங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

காக்கிச் சட்டைக்காரர்கள் ஒருவர் வருவராகத் தூரத்தில் நிற்பதைக் கண்டேன்.

அங்கு உதவிக்கு வந்தவர்கள் மூலம் இறந்துவிட்ட மேரி அக்காவையும் அவர்களின் இரண்டு பிள்ளைகளையும் உழவு இயந்திரப் பெட்டியில் ஏற்றிக்கொண்டு பருத்தித்துறை ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்கிறேன். அங்கு பிரேதங்கள் நிறையக் காணப்பட்டன. பிரேதங்கள் வைப்பதற்கே இடமில்லாத நிலையில் வெளி விறாந்தையிலும் கொண்டுவந்து வைக்கிறார்கள். நானும் அங்கு நின்றவர்களின் உதவியுடன் மேரி அக்காவினதும் குழந்தைகளினதும் உடல்களை இறக்கி வைக்கின்றேன். பிரேதங்கள் வந்த வண்ணமே இருக்கின்றன. ஒரே பிணக்குவியல். அதற்குள் என் சொந்தங்களைத் தேடுகின்றேன்.

அங்கு பதிஞ்சு போட்டுத்தானாம் உறவினர்களிடம் பிரேதங்கள் ஒப்படைப்பார்களாம். அடுத்த நாள் இரண்டு மணிக்குப்பிறகுதான், உடல் புதைக்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் சொந்தக்காரன் என்று கையொப்பமிட்டு மேரி அக்காவினதும், பிள்ளைகள் இரண்டினதும் உடல்களை எடுத்துவந்து அந்தோனியார் கோவில் சேமக்காலையில் முறைப்படி மூவரையும் நல்லடக்கம் செய்துவிட்டு அந்த இடத்தில மண்டியிட்டு இருந்து மெழுகுதிரிகளைக் கொழுத்தி வைத்து என் உடன்பிறவா அக்காவுக்காக அழுகின்றேன். என்சொந்தங்களை, நண்பர்களை இழந்த துக்கம் தாங்கமுடியாமல் வாய்விட்டு அழுகின்றேன்.

என் தோளில் யாரோ தொடுவது மாதிரி உணர்ந்து திரும்பிப் பார்க்கின்றேன். அந்தோனியார் கோயில் பங்குத்தந்தை பக்கத்தில் நிற்கின்றார்.

“பாதர்! என் அக்காவும் பிள்ளைகளும் அனாதைப் பிணங்களல்ல. நான் தான் உண்மையான சொந்தக்காரன். எனவே என் கடமையைச் செய்துள்ளேன்” என்றேன்.

“மேரி, உன்னுடைய சொந்த அக்காதான் மகனே. கிறிஸ்மஸ் பூசைக்கு கோயிலுக்கு வந்தபோது.... என் கூடத்தான் தம்பி வந்திருக்கின்றார் என்று சொல்லி சந்தோஷப்பட்டார்” என்று சொல்ல....

ஐயோ! அக்கா நீங்கள் என்னை தெரிந்துகொண்ட மாதிரி நீங்கள் உயிரோடை இருக்கேக்கை எனக்குத் தெரியாமபோய்விட்டதே! என்று அலறுகின்றேன்.

“அவர்கள் ஆண்டவனால் அழைக்கப் பட்டுவிட்டார்கள். மோட்ச ராச்சியத்திலே அவர்கள் இருப்பார்கள்” என்று பாதர் சொல்லுவது என் செவிகளுக்குக் கேட்கிறது. ஆனால்.... அவர்களுக்குக் கேட்குமா?

சுரங்களும் சுருதிகளும்

சிறுகதை

- தம்பு சிவா -

மார்க்கண்டரின் தங்கைச்சியின் மகள் பெரிசாகி விட்டாள் என்ற செய்தி சொல்ல அவற்றை தங்கைச்சியும் மச்சானும் வீட்டுக்கு வந்து சொல்லிவிட்டு,

“மச்சான் விடியத் தண்ணிவாக்க வேணும் தாய்மாமன் உனக்குத்தான் அந்தக் கட்டாயம் இருக்கு அவவையும் கூட்டிக்கொண்டு பொழுதோடை வந்துவிடுங்கோ”

“விடிய ஆறு மணிக்கு வந்தால் போதுமே?” என்று அப்பா கேட்டார்

“நாங்கள் தண்ணிவாக்கிறத்துக்கு ஒரு வருக்கும் சொல்லேல்லை. நீங்கள் வசதிபோலை வாங்கோ வந்ததும் வாப்பம்.”

“சரி வசதிபோலை வாறம் மச்சான்”

“இராகு காலம் 7.50 க்குத் தொடங்கீது அதற்குமுன் செய்ய வேணும். அப்ப நாங்கள் வாறம்.” மாமா சொல்லிப்போட்டு போய் விட்டார். சின்னமாமி ஒன்றுமே பேசவில்லை. சின்னமாமா கதைக்கேக்கை ஏன் குறிக்கிடுவான் என்று பேசாமல் இருந்துவிட்டார்.

“பாத்தியளே அவவின்ரை கெப்பரை. அதுதான் உங்கடை சின்னத் தங்கைச்சியைத் தான் சொல்லுறன். அந்த ஆள் உங்கடை மச்சான் சிவலிங்கம் எவ்வளவு தன்மையாய் கதைக்கிறார் பாத்தியளே” என்று அம்மா சொல்வது கேட்கிறது.

“ஒரு விடயத்தை இரண்டு பேரும் ஏன் சொல்லுவான் என்று இருந்துவிட்டாளாக்கும்” என்றார் அப்பா.

“வீடு தேடி வந்தவள் ஒரு வார்த்தை எண்டாலும் கதைச்சிருக்கலாம். பேசாமல் போய்விட்டாள்.”

இப்படியாக அம்மா கதையை வளர்த்துக்கொண்டு போவதை விரும்பாத அப்பா “சரி பேசாமல் இரும். காணும்” என்றார்.

“நீங்கள் உங்கள் தங்கச்சி செய்கிறதெல்லாம் சரி. நாங்கள் ஏதோ சும்மா கத்துகிறம் என்று நினைக்கிறியள் போலை.”

“இப்ப என்னப்பா என்னைச் செய்யக் சொல்லுகிறீர்.”

“நாளைக்கு தண்ணிவாக்கப் போகக் கூடாது. நானும் வரமாட்டன்”

“உமக்கென்ன விசரே! தாய்மாமன் எண்ட முறையிலை அவர்கள் முறையாக வந்து சொல்லி விட்டுப் போயினம் போகாட்டி இனசனம் என்ன நினைப்பார்கள்.” என்று அப்பா கொஞ்சம் கடுமையாகச் சொல்லிவிட்டார்.

அம்மாவுக்குத் தெரியும் அப்பா சின்னத் தங்கைச்சி குடும்பத்தோடை நல்ல ஒட்டு. அதனால் அவரிடம் கதைப்பதில் எதுவித பயனுமில்லை என்று நினைத்தாவோ தெரியாது ஒன்றும் மேற்கொண்டு கதைக்காமல் வீட்டுக்குள் போய் விட்டார்.

நான் வீட்டுக்கு ஓடிவருவதைக் கண்ட அப்பா

“ஏனடா தம்பி ஓடிவாறாய்” என்று கேட்டார்.

“கனடா சித்தப்பாவும் சித்தியும் பிள்ளைகளும் சின்னமாமி வீட்டை போகினம். நான் றோட்டிலை பெடியங்களோடை நிக்கேக்கை கண்டனான். அவை ஒருவரும் என்னை கானேல்ல”.

“அப்படியோசங்கதி பொறிக்கிப்பயல்சபை சந்திக்கு வந்திட்டான். அவன் நிக்கிற இடத்திற்கு நான் போறதே? என்னையும் அவனைப் போலை கேடு கெட்டவன் என்று நினைச்சிட்டான் போலை” என்று கத்தினார்.

“ஏன் அப்பா சித்தப்பா என்ன துரோகம் செய்தவர் என்று அவரை பேசுகிறியள்.”

“பேசுகிறதோ! அவன்ரை கண்ணிலை கூட முழிக்க மாட்டன். நம்பிக்கைத் துரோகி.”

“விசயத்தை சொன்னீங்களெண்டால் நான் போய் கதைக்கிறன்.

ஞானம் சஞ்சிகை நடத்திய 18.03.2004
எஸ். சதாசிவம் ஞாபகார்த்த சிறுகதைப்
போட்டியில் பரிசு பெற்ற சிறுகதை)

“நீ கூட அவனிட்டை போகக்கூடாது” என்றார் அப்பா.

“ஏன் அப்பா சித்தப்பாவோடே இவ்வளவு கோபமாக இருக்கிறியள்.

உனக்குத் தெரியுமே அவன் படிக்கிற காலத்திலை நான்தான் ஐஞ்சை பத்தைக்கொடுத்து உதவிசெய்தனான். அவன் படிச்சு வந்து பாங்கிலை வேலை செய்யேக்க ஒரு கொளுத்த சீதணத்தோடே கல்யாணம் பேசி இனாமாக ஐந்துலட்சம் தாறமெண்டு பொம்பிளை வீட்டுக்காறர் சொல்லிச்சினம். நானும் சந்தோஷப்பட்டன் அந்த இனாம் காசை வாங்கி உன்ரை அக்கா ரதியின்ரை பெயரிலை போட்டுவைக்கலாம் என்று நம்பி இருந்தன். உவன் எல்லாருக்கும் தண்ணி காட்டிப்போட்டு, பாங்கிலை வேலைசெய்கிற ஒண்டுக்கும் வழியில்லாத குடும்பத்திலை சீதணம் ஒண்டும் வாங்காமல் ஒருதருக்கும் சொல்லாமல் கல்யாணம் கட்டிப் போட்டான். அண்டைக்கே சொல்லிப்போட்டன் எங்கடை வாசல்படி ஏறக்கூடாது என்று. அவனும் இஞ்சை வரமாட்டான்.”

“அப்பா நீங்கள் மச்சாள் பெட்டேன்ரை தண்ணிவாக்க போகமாட்டியளே? வீட்டை தேடிவந்து சொல்லிவிட்டுப் போன சின்ன மாமாவும், சின்ன மாமியும் கோவிக்க மாட்டினமே?”

“இஞ்ச வா சந்திரன் உன்ரை சித்தப்பனும் பெட்டைக்கு தாய் மாமன் தானே! குடும்பத்தோடே வந்திருக்கிறான் அவன் தண்ணி வாக்கட்டுக்கும். நான் செய்தாலும் அவன் இருக்கிற இடத்துக்குப் போகமாட்டன்.”

அப்பாவுக்கு ஏதோ அடிமனத்திலை பெரிய தாக்கம் இருக்கு. எனவே இவரோடே இப்ப கதைக்கிறதில் எதுவித பயனும் இல்லை என்று நினைத்துக்கொண்டு அம்மாவிடம் சென்று அவவின் நிலைப்பாட்டை அறிய முனைந்தேன்.

“அம்மா சின்னமாமியின் பெட்டையின்ரை தண்ணிவார்ப்புக்கு சித்தப்பா குடும்பம் அங்க வந்ததாலை அப்பா போகமாட்டாராம் நீங்களெண்டாலும் போகத்தானே வேண்டும்.”

“அப்பா போனாலென்ன போகாட்டா லென்ன சிவலிங்கத்துக்காவது நான் போகத்தான் எண்ணியிருந்தன். ஆனால்....”

“என்ன ஆனால்... அம்மா”

“அண்டைக்கு தண்ணிவாக்கிறத்திற்கு வரச்சொல்லி அழைக்க வந்த உன்ரை சின்னமாமி ‘மச்சாள் வாருங்கோ’ என்று தலைநிமிர்ந்து ஒரு வார்த்தையெண்டாலும் கதைக்கேல்ல. சிவலிங்கத்தை கல்யாணம் கட்டிப்போட்டாளாம் எண்ட கெறுக்கு அவளுக்கு. அவளின்ரை வீட்டை நான் போகமாட்டன்.”

“சின்னமாமி சிவலிங்கத்தாரை கல்யாணம் கட்டினதாலை உங்களுக்கு என்ன வருத்தம் அம்மா”

“வருத்தமோ! அந்த வயிற்றெரிச்சலை ஏன் கேட்கிறாய். நானும் உன்ரை சின்னமாமியும் ஒன்றாகத்தான் படிச்சனாங்கள். படிக்கிற காலத்திலை சிவலிங்கம் இளம்பெடியன். பள்ளிக்கூடத்திற்கு போற றோட்டிலைதான் அவற்றை புடவைக்கடை இருந்தது. நாங்கள் போகேக்கை வரேக்கை எங்களைப் பார்த்து சிரிப்பார். அவர் எனக்கு கிட்டிய சொந்தக்காறன். என்ரை ஐயா எனக்குச் சிவலிங்கத்தை கல்யாணம் பேசி போயிருக்கின்றார். அவர் மாட்டன் என்று சொல்லிப்போட்டு உன்ரை சின்னமாமியை கல்யாணம் கட்டிப்போட்டார். பேந்துதான் தெரிஞ்சுது அவை இரண்டு பேரும் காதலிச்சவை என்று. என்ரை நல்ல சினேகிதியாக இருந்தவள் எனக்கு கல்யாணம் பேசேக்கை விட்டுக் கொடுத்திருக்கலாம். அவளுக்கு சினேகிதியிலும் பார்க்க காதல் பெரிசாய் போச்சு. அண்டைக்கே அவளுக்கும் எனக்கும் இருந்த உறவு முறிஞ்சு போச்சு”

அம்மாவின் மனத்தாக்கத்தை புரிந்து கொண்ட போதிலும் ஒன்றும் தெரியாதவனாக “அப்ப நீங்களும் போகமாட்டியள்”

“நான் அவள் வீட்டைபோய் நக்குவன் என்று நினைச்சிட்டாள் போல”

“அப்ப அக்காவின்ரை கல்யாணம் எப்பிடி நடக்கப்போகுது.”

“அவை இல்லாட்டி கொக்காவுக்கு என்ன கல்யாணம் இல்லையோ.”

“தயாளன் மச்சான் அக்காவைத்தான் கட்டுவாராம் என்று அக்காவும் நம்பி இருக்கின்றா. நீங்களும் அவையளும் கீரியும் பாம்புமாய் இருந்தால் அக்காவின் கல்யாணம்... அக்கா பாவம்.”

“நீங்கள் வராவிட்டால் இருங்கோ நானும் அக்காவுமெண்டாலும் போயிட்டுவாறம்” என் றேன்.

“அங்க போகக்கூடாது காலடிச்சு முறிச்சுப் போடுவன்”

அம்மா கத்துகிற சத்தம்கேட்டு அப்பா உள்ளுக்குள் வந்துவிட்டார். நான் அக்காவிட்டை போய்சின்னமாமி வீட்டை போறவிடயம் பற்றியும் அப்பா அம்மாவின்ரை இழுபறி பற்றியும் சொன்னேன்.

“தயாளன் அத்தான் கோவிப்பார் தம்பி நானும் நீயுமெண்டாலும் கட்டாயம் போவம்”

வீட்டுக்குள் அப்பா அம்மாவும் சண்டை பிடிக்கிற சத்தம்கேட்டு கொஞ்ச நேரத்தில் அமைதி நிலவியது. அப்பா என்னையும் அக்காவையும் கூப்பிட்டார். நாங்கள் இருவரும் அப்பாவுக்குக் கிட்டப் போனோம். அப்பா சொன்னார்....

“அக்காவும் நீயும் விடிய சின்னமாமி வீட்டை போங்கோ. ஆனால் சித்தப்பனோடை மட்டும் கதைக்கக்கூடாது. இது எனது கண்டிப்பான உத்தரவு. கதைச்சியள் எண்டு கேள்விப்பட்டன் இரண்டுபேரையும் வீட்டை விட்டுக் கலைச்சுப்போடுவன்.”

என்று அப்பா சொல்லிப் போட்டுப் போய்விட்டார். அம்மா எங்கள் இரண்டு பேருக்கும் கிட்டவந்து

“ரதி அங்கை போறது சரி சின்ன மாமியோடை கதைச்சுப் போடாதை. அவவின்ரை கெப்பரை அடக்க வேணும்”

பெண்பிள்ளைகள் பெரிசானதும் முதலில் கிட்டிய இனத்தவரை குறிப்பாகத் தாய்மாமனை கூப்பிட்டு தண்ணி வாக்கிற சடங்கு நடைபெறும். வசதிபோல் சாமத்தியச் சடங்கை பணச் சடங்காக ஊரெல்லாம் சொல்லி சிறப்பாக நடத்துவார்கள் அதுதான் அந்த ஊர் வழக்கம்.

இப்ப நானும் அக்காவும் சின்ன மாமி வீட்டை தண்ணிவார்க்கிற சடங்குக்குப் போவதற்கு வெறுங்கையோடு போகேலாது இதைப்பற்றி வீட்டிலை கேட்டால் அங்கை போகவும் விட மாட்டினம். என்ன செய்வது என்று யோசித்தோம்.

அக்கா சொன்னா “தம்பி பக்கத்துவீட்டு பறுவதம் அக்காவிட்டை போய் ஊர் கோழி முட்டை இருந்தால் ஒரு பத்துப் பன்னிரண்டை

வாங்கிக் கொண்டுபோய் கந்தையற்றை கடையிலை வைச்சுவிட்டு வா போகேக்கை எடுத்துக்கொண்டு போவம்.”

அக்கா தந்த காசை வாங்கிக்கொண்டு போய் பறுவதம் அக்காட்டை, வீட்டிலை சொல்லாதேங்கோ எண்டு சொல்லி பன்னிரண்டு முட்டை வாங்கிக்கொண்டுபோய் கந்தையர் கடையில் வைத்துவிட்டு வர அக்காவும் குளித்துவிட்டு வந்து சாறி உடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறா. நானும் குறித்துவிட்டு வந்து உடுப்பு மாற்றிக்கொண்டு அப்பா அம்மாவிடம் சொல்லிப்போட்டுப் போக சென்றபோது அம்மா கல்அட்டியல், பென்ரன் சங்கிலி, முத்துமாலை, காப்புகள் என்று தன்னிடமிருந்த நகைகள் எல்லாவற்றையும் அக்காவுக்குப் போட்டுவிட்டார். “நாங்கள் என்ன கல்யாண வீட்டுக்கே போறம் ஏன் இந்த எடுப்புகள்” என்று அக்கா சொல்ல.... அம்மா கூறிய காரணத்தைக் கேட்க எனக்கு சிரிப்பு வந்துவிட்டது.

“உன்ரை சின்னமாமியின்ரை கெப்பருக்கு நாங்கள் என்ன ஒண்டுமில்லாதவை எண்டு நினைச்சுப் போட்டானோ! அவள் உன்னைப் பார்த்து பொறாமைப்படவேணும். அதுதான் எல்லா நகைகளையும் போட்டுவிட்டனான். நீங்கள் இரண்டுபேரும் அவளோடை மட்டும் கதைச்சுப் போடக்கூடாது என்ன தெரியும் தானே?”

“ஓம் அம்மா நாங்கள் என்ன உங்கள் பிள்ளைகளல்லவா? என்று அம்மாவுக்கு ஐஸ் வைத்துவிட்டு அப்பாவிடம் போகிறோம்.

“என்னடி பிள்ளை கல்யாண வீட்டுக்குப் போறமாதிரி நகையெல்லாம் சாத்திக்கொண்டு போறாய்”.

“அம்மா தான் போட்டுவிட்டவ.”

“அவ இந்த நேரத்திலை தன்ரை கெப்பரைக் காட்டுகிறா போலை” என்று அப்பா சொல்லுகிறார். தொடர்ந்து....

“உதுகளைப் பார்க்க உங்கடை சித்தப்பன், அண்ணனிட்டை எக்கச்சக்கமாக இருக்குப்போலை எண்டு நினைக்கப் போறான். எங்கடை கஷ்டத்தை அவன் விளங்கிக்கொள்ள மாட்டானே?”

“ஏன் அப்பா சித்தப்பாட்டை ஏதாவது எதிர்பார்த்து இருக்கிறீங்களோ?” என்று ஒன்றும் தெரியாத மாதிரி கேட்டேவிட்டன்.

“அவன் கஞ்சப்பயலின்ரை செம்புச் சல்லிக்குக்கூட நான் ஆசைப்படமாட்டன். சரி நீங்கள் போய் மாமி சாப்பிடச் சொன்னால் இருந்து சாப்பிட்டுவிட்டு வாங்கோ. ஆனால் சித்தப்பாவோடை கதை காரியம் வைச்சுக்கொள்ளாதேங்கோ. ஏன் எண்டால் சித்தப்பா கட்டியிருக்கிற பொம்பிளை வீட்டிலை நாங்கள் செம்புகூட எடுக்கமாட்டம். அவை கொஞ்சம் குறைஞ்ச ஆட்கள் பகுதி.”

எல்லாரும் மனிதர்கள்தானே. அப்பா, அம்மாவின் உபதேசங்களைக் கேட்டுக் கேட்டு மனம் சலிச்சுப்போச்சு. விட்டால் காணும் என்று நினைத்துக்கொண்டு நானும் அக்காவும் வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டோம். கந்தையற்றை கடைக்குப்போய் காலையிலை அங்கு வைத்த கோழிமுட்டைகளையும், அவற்றைகடையிலிருந்த சீல் வைத்த நல்லெண்ணை போத்தில் ஒன்றும் வாங்கிக்கொண்டு ஒரு ஓட்டோவில் சின்னமாமியின் வீட்டைச் சென்றடைந்தோம்.

* * *

வாசலில் ஓட்டோ சத்தம் கேட்டதும் மாமி வாசலுக்கு ஓடி வந்துவிட்டா. “வாருங்கோ... வாருங்கோ உங்களைத்தான் எதிர்பார்த்திருந்தனான். நீங்கள் வந்தது எனக்கு நல்ல சந்தோஷம்” என்று இன்முகம் காட்டி வரவேற்றார்.

“ஏன் அண்ணனும் மச்சாளும வரேல் லையே பிள்ளை” என்று மாமி அக்காவைப் பார்த்துக்கேட்டார்.

நான் சொன்னன் “அவைக்குக் கொஞ்சம் சுகமில்லை”

“என்ன சுகமில்லைத் தம்பி” மாமி கேட்டா நான் சொன்ன அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளாமல்

அக்கா ஒருவாறு சமாளித்துக்கொண்டு “இரண்டு பேருக்கும் தடிமன் காய்ச்சல் அதாலைதான் இண்டைக்கு வரவில்லை சாமத்தியச் சடங்கு வீட்டுக்கு கட்டாயம் வருவினம்” என்று சொல்லி முடித்தார்.

சித்தி எங்களிடம் வந்து “என்ன ரதி எப்படி இருக்கின்றாய். என்ன மெலிஞ்சு போனாய். தயாளனை கல்யாணம் கட்ட எல்லாம் சரியாய் வந்துவிடும்” என்று சொல்லிச் சிரித்தா.

“சந்திரன் நீங்கள் என்ன செய்கிறீங்கள்” என்று என்னைப் பார்த்துக் கேட்டா “உங்கடை

சித்தப்பா சொல்லுவார் உங்களையும் கன டாவுக்கு எடுப்பிக்கலாமாம் உங்கடை அப்பா விடமாட்டாராம் என்று சொல்லி மனவருத்தப்பட்டார்.”

“நான் சித்தி ஒரு என்.ஜி.ஓ.வில் உளவியல் ஆலோசகராகக் கடமை பார்க்கின்றேன்” என்று சொன்னேன்.

அவர்களின் அன்பான உபசரிப்பும், ஆறுதலான வார்த்தைகளும் எங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்துவிட்டன.

நாங்கள் போகும்போது சின்னமாமாவும் சித்தப்பாவும் வீட்டில் இருக்கவில்லை. சற்று நேரத்தில் சித்தப்பாவின் காரில் இரண்டு பேரும் வந்து இறங்கினார்கள். சின்னமாமா அக்காவைக் கண்டுவிட்டு “என்ன மருமகள்” என்று அன்புடன் விசாரித்தார். சித்தப்பா சொன்னர் “மகள் உன்னைப் பார்க்கத்தான் கனடாவிலிருந்து இங்கு வந்த நாங்கள். வேணுமெண்டால் சித்தியைக் கேட்டுப்பார். அப்பா அம்மா எப்பிடி இருக்கினம்? நான் இங்கே இருக்கிறபடியால் கொப்பா வரமாட்டார் எண்டு தெரியும்” என்றார்.

தலைக்குத் தண்ணி வாத்துமுடிந்து, எல்லோருக்கும் சாப்பாடு மாமியும், சித்தியும் பரிமாறினார்கள். “என்னமருமகள் மேலைசரியான கரிசனை போல கிடக்கு” என்று மாமியைப் பார்த்து சின்னமாமா கிண்டலடிக்க எல்லோரும் சிரித்தார்கள். அந்த நல்லமனிதர்களுடன் சந்தோஷ மாக இருந்து சாப்பிட்டோம். சாப்பிட்டு முடிய சின்னமாமி ஒரு சோடி காப்பு கொண்டு வந்து அக்காவுக்கு போட்டுவிட்டார்.

சிறிது நேரம் பல கதைகளையும் கதைத்துக்கொண்டு இருந்துவிட்டு நாங்கள் புறப்படப் போகின்றோம் என்று எல்லோரிடமும் சொல்லி விட்டுப் புறப்பட்டோம். சின்னமாமா, மாமி, சித்தப்பா, சித்தி எல்லோரும் வாசல்வரை வந்து வழியனுப்பி வைத்தார்கள். சித்தப்பா சொன்னார் “நான் பாங் மட்டும் போறன். உங்களையும் அதிலை ரோட்டிலை இறக்கிவிடுகிறன்” என்றார்.

நாங்களும் காரில் ஏறிக்கொண்டு சென்றோம்.

கார் பாங் வாசலில் நிறுத்தப்பட்டது. சித்தப்பா எங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு போனார். அக்காவின்ரை பெயரில் ஒரு கணக்கு ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று படிவங்களை வாங்கி

தானே நிரப்பி அக்காவிடம் கையொப்பமும் வாங்கினார். தன்னுடைய சேமிப்புக் கணக்கில இருந்த ஐந்து இலட்சத்து எண்பத்தையாயிரத்து இருநூறு ரூபாவையும் அக்காவின் கணக்குக்கு மாற்றினார். தன்னுடைய சேமிப்புக் கணக்கை குளோஸ் பண்ணிவிட்டார்.

அக்காவுக்கு எதிர்பாராத அதிர்ச்சி. சித்தப்பாவின் கையைப்பிடித்துக் கொண்டு ஆனந்தத்தில் கண்கள் கலங்கிவிட்டன, சித்தப்பாவும் எனக்கும் கடமை இருக்கு என்று சொல்லி அக்காவின் தலையைத் தடவிவிட்டார். பாங் அலுவல் முடிந்து காரில் ஏறினோம். கார் புறப்பட்ட சற்றுத் தூரத்திலுள்ள புடவைக் கடையில் போய்நின்றது. “சித்திக்கு சாறி வாங்க வேண்டும் நல்ல செலக்ஸ் சனாக வந்து எடுத்துத்தா” என்று கூறி அக்காவைக் கூட்டிப் போனார். நானும் உடன் சென்றேன். காஞ்சிபுரம், பானாறிஸ், பெங்குளூர், கஸ்மீர் என்று பலவகைப் பட்ட ஐந்து சாறிகள் எடுத்து வைக்கப்பட்டன. எனக்கும் ஜீன்ஸ் இரண்டும் சேட் இரண்டும் எடுத்தாச்சு. மொத்தமாக இருபத்தோராயிரம் ரூபா பில் வந்தது சித்தப்பா காசு கொடுத்துவிட்டு பொருட்களுடன் காரில் ஏறினோம். காருக்குள் ஏறியதும் சித்தப்பா சொன்னார் “பாங்கில் காசு போட்டவிடயம் வீட்டிலை ஒருவருக்கும் தெரியவேண்டாம். சாறி உடுப்புகள் உன்ரை தயாளன் அத்தான் இலண்டனில் இருந்து அனுப்பியிருந்தவர் சிவலிங்க மாமா தந்தவர் எண்டு சொன்னால் ஒரு பிரச்சினையும் இருக்காது” என்றார்.

வீடு வந்து சேர்ந்தோம்.

அப்பா வந்து “அவன் சித்தப்பா ஏதாவது கதைச்சவனே?” என்று கேட்டார்.

“இல்லை அப்பா” என்று அக்கா சொல்ல...

“அதுதானே பாத்தன் பொறுக்கிப்பயல்” என்று சித்தப்பாவை வாயில் வந்தபடி திட்டித்தீர்த்தார்.

அம்மா உடுப்புகளையும், அக்காவின் கையில் போட்டிருந்த புதுக்காப்புகளையும் பார்த்துவிட்டு “இதுகளை யார் தந்தது” என்று கேட்டார்.

“தயாளன் அத்தான் அனுப்பினதெண்டு சின்னமாமா தந்தவர்”

“அவ கெப்பர் காட்டுகிறவ ஒண்டும் கதைக்கேல்லையே?”

“சின்னமாமி குசினியைவிட்டு வெளியிலை வரேல்லை” என்று அக்கா சொல்ல “அவள் சரியான மோசக்காறி” என்றார்.

அப்பா அம்மா இருவர் மனத்திலும் இருக்கின்ற மனத்தாக்கங்கள் எப்படியான வார்த்தைகளால் வெளிக்காட்டப்படுகின்றன என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. சித்தப்பாவின் காதல் திருமணம் அப்பாவையும், சித்தியின் காதல் திருமணம் அம்மாவையும் வெவ்வேறு கோணங்களில் மன அழுத்தங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தன.

சின்ன மாமியின் மகளின் சாமத்தியச் சடங்கு மிகவும் பெரிசாகச் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் எல்லாம் தடல்புடலாக நடக்கின்றது. ஒரேயொரு மகள் ஊரெல்லாம் சொல்லித்தான் செய்யப் போயினமாம் என்று சின்ன மாமா சொன்னவர். பெரிய மாமி மாமா பிள்ளைகளும் கொழும்பிலிருந்து வருவினமாம். சின்ன மாமாவின் அக்கா குடும்பம் வவுனியாவிலிருந்து நேற்றே வந்துவிட்டினம். சின்ன மாமாவின் தம்பி குடும்பமும் வட்டுக்கோட்டையிலிருந்து வந்து விடுவினமாம். நான் அங்கை போய்விட்டுத்தான் வந்தனான் என்று வீட்டின் முன்பக்கத்தில் இருந்த அக்காவுக்கும், அப்பாவுக்கும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தன்.

அம்மா குசினிக்குள் இருந்து நாங்கள் கதைக்கும் இடத்துக்கு வந்து என்னிடம்

“உன்னை யாரடா அங்கை போகச் சொன்னது” என்று கேட்டார்.

“என்ரை தங்கைச்சி வீடுதானே அவன் போனதாலை உனக்கு என்ன செய்யுது” என்று அப்பா அம்மாவைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

“நீங்கள் குடுக்கிற சப்போட்டிலைதான் பிள்ளைகள் என்னை மதிக்காமல் நடக்குதுகள்.”

“எடியேய் வாயைப் பொத்து அவள் என்ரை கூடப்பிறந்த தங்கைச்சி என்ரை பிள்ளைகள் அங்கை போனால் உனக்கேன் உறுத்துது.”

“அவ பெரிய மாய்மாலக்காறி. சிவலிங்கத்தை மயக்கி கல்யாணம் கட்டினவளல்லே. அந்தப் புத்தி எங்கை போகப்போகுது. எங்கடை பிள்ளைகளையும் மயக்கிப்போடுவாள்.” அம்மாவும் விட்டபாடில்லை.

இவை இரண்டு பேருடைய பேச்சு வார்த்தை களைச் சகிக்காமல் அக்கா சொன்னா .

“இரண்டு பேரும் கொஞ்சம் சண்டை பிடிக்கிறதை தயவுசெய்து நிப்பாட்டுங்கோ. அக்கம் பக்கத்திலை இருக்கிறவை என்ன நினைப்பினம். இந்த வீட்டிலை நித்தச் சண்டை யெண்டெல்லோ சொல்லப் போயினம். உங்களாலை பிள்ளைகளாகிய எங்களுக்கும் அவ மாணம்.”

என்று அக்கா சொல்லி முடிக்கமுந்தி....

“பொத்தடி வாயை” அம்மா கத்துகிறார்.

அப்பொழுது கேற் கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்டு எல்லோரும் வாசல் பக்கம் பார்த்தோம். சின்னமாமா, சின்ன மாமி, பெரிய மாமா, பெரிய மாமி எல்லோரும் வீட்டுக்குள் வருகிறார்கள். அப்பாவும் அக்காவும் அவர்களை வரவேற்று முன் கோலிலுள்ள கதிரைகளில் அமரவைக்கிறார்கள். பெரிய மாமியும், சின்ன மாமியும் இருக்காமல் நிற்கின்றார்கள். அப்பா இருந்ததும் தான் அவர்களும் அமர்ந்தார்கள். தமையன்மேல் ஒரு பக்தியும் மரியாதையும் அவர்கள் வைத்திருந்ததை அவதானித்துக் கொண்டேன்.

அம்மா இவர்களைக் கண்டதும் பின் பக்கத்தாலை அடுத்த வீட்டுக்குப் போய்விட்டார்.

அப்பா அவர்களுடன் கதைத்துக் கொண்டிருக்க அக்கா வந்தவைக்கு பிஸ்கட் கொண்டுவந்து கொடுத்துவிட்டு தேனீர் போடப் போய்விட்டார்.

“எங்கை மச்சாளைக் காணவில்லை” பெரிய மாமி கேட்டார்”

“உங்கை தான் இருந்தவ. தம்பி அம்மாவைப் பார்” என்று அப்பா சொல்ல நானும் வீடு முழுக்கத் தேடிப்பார்த்தேன் அம்மாவைக் காணவில்லை.

அக்கா தேத்தண்ணி கொண்டுவந்து கொடுக்கேக்கை அவர்களுக்குச் சொல்லுவது எனக்குக் கேட்கிறது.

“அம்மா உங்கை ஒரு இடத்தை சுகமில்லாத ஒரு ஆளைப் பார்க்கப்போய்விட்டா” என்று அக்கா பொய்சொல்லி சமாளிச்சுப் போட்டா.

“என்ன பிள்ளை ரதி, தயாளனும் வாற மாதம் வாறானாம். சட்டுபுட்டெண்டு கல்யாணத்தை வைச்சுப்போடுங்கோ எண்டு

சின்ன மாமாவிட்டையும் சின்ன மாமியிட்டையும் சொல்லிப் போட்டன்.” அதைக் கேட்ட அக்காவின் முகம் பூரிப்படைந்திருந்ததை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது.

“இப்ப எங்களோடை நீயும் தம்பியும் வந்துவிடுங்கோ. அப்பாவும் அம்மாவும் நாளைக்கு வரட்டுக்கும்” என்று சின்ன மாமி சொன்னார்.

அக்கா அப்பாவிடம் கேட்க அப்பாவும் போங்கோ என்று சொல்லிப் போட்டார். அம்மா வந்தால் விடமாட்டா என்று எங்களுக்குத் தெரியும். அக்கா அப்பாவிடம் சொன்னா “சாறி உடுப்புகள் எல்லாம் எடுத்தாச்சு. நகை எடுக்க அம்மாதான் வரவேணும்.”

“பிள்ளை உன்ரை கொம்மாவின்ரை ஒண்டும் உனக்கு வேண்டாம். நீ உடுத்த உடுப்போடை வந்தால் காணும்” என்று சின்ன மாமி அக்காவிடம் சொல்லி அவவின் கையைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு போக, நானும் பின்னால் போய் அவர்கள் வந்த காரில் ஏறி சின்ன மாமி வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டோம்.

அடுத்த நாள் சாமத்தியச் சடங்கு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. தூர இடங்களிலிருந்தும் எல்லாச் சொந்தக்காரரும் வந்துவிட்டார்கள். எங்கள் அம்மா அப்பா இரண்டு பேரும் வரவேயில்லை.

தயாளன் அத்தான் இலண்டனிலிருந்து வந்துவிட்டார். அடுத்த நாள் அக்காவைப் பார்க்க வந்து வீட்டிலுள்ளவர்களுடன் தமாஷாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அம்மா அவருடன் கதைக்கவே இல்லை. அப்பா அன்பாகக் கதைத்தார். இருந்து கதைத்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்.

அப்பா அம்மாவைப் பார்த்துச் சொன்னார் “பொம்பிளைப்பிள்ளை பெத்த நாங்கள் முறையாகப் போய் மாப்பிள்ளை கேட்கவேணும். இண்டைக்கு நல்ல நாள் போய்விட்டு வருவம் வெளிக்கிடும்”

“அவள் போக்கணம் கெட்டவளிட்டுடை நான் வீடு தேடிப் போய் மாப்பிளை கேட்கிறதா?” இவள் கல்யாணம் கட்டாமல் வீட்டோடை கிடக்கட்டும் நான் வரமாட்டன்”

“இந்த ஜென்மத்திலை நீ திருந்தவே மாட்டாய். நான் கண்ணை மூடுகிறத்திற்கு இடையிலை பிள்ளையின்றை நல்ல காரியத்தைக் கூட பார்க்க விடமாட்டாய் போல” என்று அப்பா மிகுந்த வேதனையுடன் கூறினார்.

அக்கா அழத்தொடங்கிவிட்டா. அவவைப் பார்க்க எனக்கும் மன வேதனையைக் கொடுத்தது.

அம்மாவின் நிலைப்பாட்டுக்கான காரணம் என்ன? மனப் பாதிப்பு அடிமனத்தில் இருப்பதால் அந்த மன அழுத்தம் இவவை இப்படி நடந்துகொள்ள வைக்கின்றனவா? அப்படி என்ன பாதிப்பு இவவுக்கு ஏற்பட்டது. உளவள ஆலோசகராக பணியாற்றும் எனக்கு அம்மா உளரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பது நன்றாகப் புரிந்தது. அவவின் மனத்தை உளவள ஆலோசனை மூலம் நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என எண்ணினேன்.

அம்மாவை அணுகி “அம்மா நீங்கள் எடுத்ததற்கெல்லாம் கோபப்படுகிறீர்களே ஏன்? பிள்ளைகளாகிய எங்களைக்கூட ஒருநாளாவது அன்புடன் நடத்தவில்லையே ஏன்? அப்பாவை உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையா? அப்படிப் பிடிக்காதவரை ஏன் திருமணம் செய்தீர்கள். அக்காவையும் என்னையும் நீங்கள் தானே பெத்தீர்கள். நீங்கள் ஒரு இடமும் போகாமல் ஏன் இருட்டுக்குள் இருக்க விரும்புகின்றீர்கள். அம்மா சொந்தங்களோடு நாங்கள் ஒற்றுமையாக இருந்தால்தான் எங்கடை வீட்டு நல்லது கெட்டதற்கு நாலுசனம் வந்து நிற்கும். அப்பதான் சிறப்பு.” காசு பணம், வெறுப்பு, கோபம், பொறாமை, தாழ்வு மனப்பான்மை, உதாசீனம் என்பன மனித நேயத்திற்கு அப்பாற்பட்டன. மனித நேயத்தைவிட்டு, மற்றைய காரணங்களுக்காக பிடிவாதமாக இருப்பவர்கள் ஏதோ ஒருவித மன அழுத்தம் காரணமாகவே நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்பதைச் சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கின்றது. அதை சமுதாயத்தின் பிழை என்றுகூடச் சொல்லமுடியாது. அம்மா சின்ன மாமாவோ அல்லது சின்ன மாமியோ உங்களுக்கு எத்தகைய துரோகத்தையும் செய்யவில்லை என்பதை நீங்கள் ஆழமாக உங்கள் மனத்தில் பதிய வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். சின்ன மாமா சிவலிங்கம் படிக்கிற காலத்திலேயிருந்து சின்ன

மாமியைக் காதலித்து வந்துள்ளார். அவர்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பிக் காதலித்து எவருடைய தூண்டுதலும் இன்றிச் சுயமாகவே திருமணம் செய்துகொண்டவர்கள். ஆகவே அவர்கள் இருவரும் எவருடைய வாழ்க்கையையும் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கவோ அல்லது வேதனைப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவோ தங்கள் காதல் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளவில்லை. மனமொத்த காதல் வாழ்க்கை வாழுகின்றார்கள்.

அதேமாதிரி சித்தப்பாவும் சித்தியும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பி திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள். அப்பா இவர்கள் விடயத்தில் எதிர்பார்த்து கைகூடவில்லை என்ற ஆதங்கத்தில் மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகி சித்தப்பா மேல் கோவப்படுகின்றார். ஆனால் சித்தப்பாவோ கனடாவிலிருந்து அக்காவைப் பார்க்க வந்து அவவின் பாங் கணக்கில் ஐந்து இலட்சத்து எண்பத்தையாயிரம் வரை வைப்பிலிட்டுச் சென்றிருக்கின்றார். அத்துடன் என்னையும் கனடாவுக்கு எடுப்பிப்பதாகச் சொல்லியுள்ளார்.

சின்ன மாமி அக்காவுக்குத் தேவையான நகைகள் எல்லாம் புதிததாகச் செய்து வைத்திருக்கிறார். உடுத்த துணியோடை வந்தாலும் மருமகளாக ஏற்றுக்கொள்ளவேன் என்ற நல்ல மனத்துடன் இருக்கின்றார். தயாளன் மச்சானும் ரதி அக்காவும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்புகிறார்கள். அவர்களை எவராலுமே பிரிக்கமுடியாது. அவர்கள் இருவரும் சந்தோஷமாக வாழ்வதற்கு சின்ன மாமா, சின்ன மாமி, சித்தப்பா, சித்தி எல்லோரும் எல்லாவகையான உதவிகளையும் செய்யக் காத்திருக்கின்றார்கள். பெரிய மாமா, பெரிய மாமி கூட தயாளன் - ரதி திருமணம் எப்ப நடக்கும் என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே அப்பாவும் அம்மாவும் செய்யக்கூடிய உதவி அத்தானையும் அக்காவையும் சிறப்பாக வாழவைப்பதுதான்.

ஆறுதலாக நான் கூறியவற்றை யெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த அம்மா அழத்தொடங்கிவிட்டார்.

என் வாழ்நாளில் அம்மா அழுததை அன்றுதான் கண்டேன்.

தம்பு சிவாவின் கவிதைகள்!

கவிதை

- தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் -

மனிதநேயம் மரணித்து விட்டது!

பத்துமாதம் சுமந்து பெற்று
பாலூட்டித் தாலாட்டி வளர்த்தவளை
உண்ண உணவு ஊட்டித் தந்து
உதிரத்தால் உரமேற்றி மகிழ்ந்தவளை
பள்ளி செல்லும் பருவம்தன்னில்
பக்குவமாய் பணிவிடைகள் செய்தவளை
வேண்டுவன வேண்டும்போது தந்துதவி
வெற்றிப்படிக்காய் விருப்பமுடன் உழைத்தவளை
நல்லவை சொல்லி நயம்பட வாழ்ந்து
நானிலம் போற்ற வழிவகுத்தவளை
உத்தியோகம் கிடைத்தபோது உளமகிழ்ந்து
ஊரெல்லாம் மகிழ்ச்சிபொங்க உரைத்தவளை
காதலால் கட்டுண்டுநின்ற நிலையறிந்து
கண்ணியம்காத்து திருமணம் செய்துவைத்தவளை
புதிதாய்வந்த மருமகளை பாசமுடனேற்று
பக்குவமாய் பலவுதவிகளை செய்தவளை...
வயதும் நோயும் வாட்ட அவளை
அனாதை விடுதியிலே விட்டுவிட்ட பரிதாபம்!
பாசம் கொண்டவளுக்கு நேசம் காட்டாத
துரோகத் தனத்தால் வெதும்பும் மனிதஉயிர்.
அதை எண்ணிப் பார்க்க விரும்பாத
அர்த்தம் புரியாச் சடப்பொருட்கள்.
அவனியில் உலா வருவதால் - இன்று
மனிதநேயம் மரணித்து விட்டது!

நினைந்து நினைந்து

நினைத்ததை எழுத
நினைத்திருந்தேன்
ஆனால்
சற்று நேரத்தில்- அது
நினைவுக்கு வரவில்லை
மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்
நினைவுக்கு வருவதாகவில்லை
மீண்டும் ஏமாற்றம்
மனதை வாட்டுகின்றது.
பக்கத்தில் இருந்தவரிடம்
சைகை மூலம்
கேட்டுப்பார்க்கின்றேன்
அவருக்கும் புரியவில்லை
அண்ணாந்து முகட்டைப் பார்க்கின்றேன்
சிலந்தி வலையில் அகப்பட்ட

இளம் பெண்ணின் புலம்பல்

வேலைக்குச் சென்ற கணவர்
மாலையாயும் வீடுவந்து சேரவில்லை
பசியோடு வருவாரென்று
பால்கஞ்சி காய்ச்சி வைத்தேன்
பொழுதுமோ பிந்தப் பிந்த
பேதை மனமும் படபடத்தது.

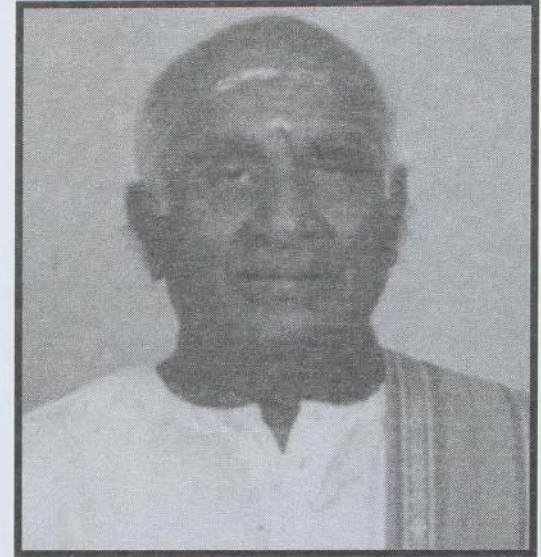
தள்ளாடி வந்தவரைக் கண்டதுமே
தலை தெறிக்க ஓடிச்சென்று தாங்கினேன்
பொல்லாத வார்த்தைகள் பொழிந்ததுமே
போதுமையா என்றேன்
காலால் உதைத்துத் தள்ளியவரை
கையால் தாங்கிக்கொண்டேன்

வீடு வந்ததும் என்னடி சாப்பாடு என்றவர்க்கு
பாடுபட்டுக் காய்ச்சி வைத்த பால்க்கஞ்சி
பானையுடன் கோப்பையும் கிட்ட வைத்து
அகப்பையும் கொடுத்து பக்குவமாய் நின்றேன்
கஞ்சிப்பானை காலால் உடைத்த போது
நானும் பட்டினியானேன்

காதலித்துத் திருமணம் செய்ததினால்
கட்டுண்டு வாழத் தலைப்பட்டேன்
குடித்துவிட்டு நித்தம் ரகளை செய்யும்
குடிமகனை விட்டுப்போக
கல்வீட்டார் ஏற்றுக் கொள்வார்களா?
கள்ளக் காதலனுடன் களவாய் வந்தவளை!

பூச்சியொன்று விடுப்படத் துடிக்கிறது
மீண்டும் அந்த நினைவு வர
எழுத முனைகின்றேன்
எட்டு வயதில்
இந்திய அமைதிப்படையின்
ஷெல் வீச்சுக்கு இலக்காகி
உயிர்நீத்த மகள்
மாதங்கியை
எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.
அதன் பின்
என்னால் எழுத முடியவில்லை
நினைந்து நினைந்து
ஏங்குவதைத் தவிர!
ஒன்றுமே புரியவில்லை
பொல்லாத உலகத்தில்!

**வில்லிசைக் கலைஞர் சோதி சின்னமணி
கணபதிப்பிள்ளையுடன்
ஓர் சந்திப்பு**

“1954 ஆம் ஆண்டு, ஈழம் வந்த கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணனுடன் மூன்று மாதங்கள் தங்கியிருந்து, அவரிடம் சில நகைச்சுவை துணுக்களை கற்றறியும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அவரிடம் பெற்ற அனுபவங்களினாலும் அவரது ஆசீர்வாதப் பலத்தினாலுமே நான் திருப்பூங்குடி வி.வி. கே.ஆறுமுகம் அவர்களின் வில்லுப்பாட்டுக் குழுவின் நகைச்சுவைப் பகுதியை ஓரளவு திறமையாகச் செய்துவந்தேன். ஆசிரியர் திருப்பூங்குடி ஆறுமுகம் அவர்கள் எட்டியாந்தோட்டைக்கு மாற்றலாகிச் சென்றார். இதனைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்தில் இக்கலையை மேலும் வளர்க்க யாரும் முன்வராத ஒரு நிலையும் யாழ்ப்பகுதியில் வில்லிசையில் ஒரு தேக்க நிலையும் உண்டாகியது. இந்த நிலையில், ஆசிரியர் சோமசுந்தரம் அவர்கள் என்னிடம் வந்து “தம்பி உன்னிடம் சகல தகுதிகளும் இருக்கின்றன. நீ இக்கலையைத் தொடங்கு நான் உனக்கருகிலேயே இருக்கிறேன்” என்று கூறி ஊக்கப்படுத்தினார். 1968ஆம் ஆண்டு தைப்பூசத்தன்று செல்வச்சந்தியிலே எமது “கலைவாணர் வில்லிசைக் குழுவின் அரங்கேற்றம் நடைபெற்றது” என்று தனது அனுபவ பகிர்வுகளை எம்மோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் வில்லிசைக் கலைஞரான சோதி சின்னமணி கணபதிப்பிள்ளை. மேலும் எமது கேள்விகள் பல்வற்றுக்கு விளக்கமளித்தார்.

நீங்கள் ஒரு நாடக நடிகர். மேடைகள் பல கண்டவர். அத்துறையில் உங்கள் சிறப்பான நடப்பால் மதிப்புப் பெற்றவர்கள். நாடகத்துறையில் பெருமை பெற்ற நீங்கள் வில்லிசையின் பால் நாட்டம் கொண்டமைக்கான காரணம் எதுவாக இருக்கும்?

கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் மதுரம் குழுவின் இலங்கையில் வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதற்காக வந்திருந்தனர். பம்பலப்பிட்டி கிறீன்லன்ஸ் ஹோட்டலில் அவர்கள் தங்கியிருந்த

வேளை சினிமாஸ் லிமிடெட் அதிபர் குணரத்தினம் அவர்களை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அவர்களின் அறிமுகமும் நட்பும் கிடைத்தது. நாடகம்; வில்லிசை தொடர்பான சகல நுணுக்கங்களைக் கேட்டு அறிந்து கொண்டேன். நான் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட முதல் சந்திப்பிலேயே என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் ‘கேசரிவர்மன்’ (மனோகராவில் வரும் கேசரிவர்மன் மாதிரி) என்று அழைக்கப்பட்டேன். அவரின் காலில் தொட்டு ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொண்டேன். “என்னுடன் வாடா” என்று கலைவாணர் அழைத்தார். என் தாயார் என்னைப் போகவிடாதபடியால் அவருடன் தமிழ்நாட்டுக்குப் போகமுடியவில்லை. இருந்தும் அவரிடமிருந்து வில்லுப்பாட்டுமெட்டுக்களையும் உத்திகளையும் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். ஆகவே, எனது கலை ஆர்வத்திற்கு கலைவாணர் வழிகாட்டியாக இருந்திருக்கின்றார். யாழ்ப்பாணத்தில் திருப்பூங்குடி ஆறுமுகம் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வில்லிசைக் குழுவில் தாவடி வடிவேலு சேர்ந்திருந்தார். வடிவேலு அக்குழுவில் இருந்து விலகியபின் நான் அவர் குழுவில் இணைந்துகொண்டு செயற்பட்டேன். 1968 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 2 ஆம் திகதி கலைவாணர் வில்லிசைக்குழு என்ற தனிக்குழுவை அமைத்தோம். எமது குழுவில் ஆர்மோனிய வித்துவான் ஆர்.சோமசுந்தரம், மிருதங்க வித்துவான் என்.தங்கம், எஸ்.ரி.அரசு. இரா.பற்குணம், ரி.மகாலிங்கம் ஆகியோர் இருந்தனர்.

ஞாயிறு தினக்குரல் மஞ்சரி 10.02.2008

தங்கள் குடும்பம் கலைக்குடும்பம் என்று சொல்லுகின்றார்களே அதன் உண்மையான தார்ப்பரியத்தைச் சற்று விளக்குவீர்களா?

வடமராட்சிப் பகுதியிலே கலைக்கிராமம் என்று போற்றப்படும் மாதனை என்னும் கிராமத்தில் 30.03.1936 இல் பிறந்தேன். தந்தையார் நாகலிங்கம். தாயார் இராசம்மா. நான் இவர்களுக்கு இரண்டாவது மகனாகப் பிறந்தேன். எனது தந்தையார் முத்தமிழ் வித்தகர். புராண இதிகாசங்களில் புலமை பெற்றவராக இருந்தார். தாயார் இசை ஆர்வமும் கலை ஆர்வமும் மிக்கவர். ராக பாவத்துடன் பாடவல்லவர். எனது அண்ணர் க.நா.நவரத்தினம் அவர்களும் சிறந்த நடன, நாடக கலைஞர். இலங்கை வானொலி நாடகங்கள் பலவற்றில் நடித்துப் பேர் எடுத்தவர். அன்றைய கல்வி அமைச்சர் பி.பி. ஜி.கல்கல்ல அவர்களினால் 'நடன கலாமணி' என விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டவர். ஒருமுறை இராமாயணம் நாடகத்திலே நான் இலங்கேஸ்வரனாகவும் அண்ணர் நவரத்தினம் மண்டோதரியாகவும் நடித்தபோது, கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அந்த நாடகத்தை வந்து பார்த்தார். நடிப்பினால் பாத்திரங்களுக்கு உயிருட்டி நடித்த எம் இருவரையும் வெகுவாகப் பாராட்டியதோடு "நாடக இரட்டையர்கள்" எனச் சிறப்புற அழைத்தமையைப் பெருமையாக எண்ணுகின்றேன்.

இலங்கை வில்லிசையாளர்களைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளலாமா?

இலங்கையின் வில்லுப்பாட்டு பிதாமகன் மட்டுநகர் மாஸ்டர் சிவலிங்கம். ஆனால், வில்லுப்பாட்டுக் கலையை இலங்கை முழுவதும் எடுத்துச் சென்று பிரபல்யமாக்கியவர் திருப்பூங்குடி ஆறுமுகமாவார். சபா சதாசிவம், தாவடி வடிவேல், லட்சு வீரமணி ஆகியோரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லாம். ஸ்ரீதேவி ஐயர், ஈழ நல்லூர் சாம்பசிவ சோமஸ்கந்த சர்மா, உடப்புசோமஸ்கந்தர், சோக்கல்லோ சண்முகநாதன், இராசையா ஸ்ரீதரன் அவர்களும் வில்லிசைக் கலைஞர்கள்.

வில்லிசை பற்றி உங்கள் தனித்துவமான அபிப்பிராயம் எப்படி என்று விளக்குவீர்களா?

இயல், இசை, நாடகம் இம்மூன்றையும் இணைத்துச் செய்யப்படுவதுதான் வில்லிசை. இந்த மூன்றிலும் ஒருவர் வல்லவராக இருந்தால்தான் வில்லிசையை திறம்பட நடத்த முடியும். பேசும் ஆற்றல், இசைஞானம், நாடக அனுபவம் உள்ளவரால் தான் வில்லிசையில் மிளிர் முடியும். இந்த மூன்று துறைகளிலும் புலமை உள்ளவராக இருப்பதுடன் நகைச்சுவை கலந்து எனது வில்லிசைக் கச்சேரிகளை நடத்தி வருவதனால் மக்கள் மனதில் மிகுந்த வரவேற்புக் கிடைத்துள்ளது. சினிமாப்பாடல், துள்ளிசை,

பொப்பிசை ஆகியவற்றின் கவர்ச்சியால் பழைய பாரம்பரியம் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நாட்டுப்பாடல் மெட்டில்தான் வில்லுப்பாட்டு அமைவது சிறப்பானது. தெம்மாங்கு, கப்பற்பாட்டு, கும்மி, காவடிச்சிந்து, தாலாட்டு, ஒப்பாரி ஆகிய நாட்டுப்புற பாடல் மெட்டுக்களே வில்லுப்பாட்டின் தனித்துவத்தை உணர்த்தி நிற்கும். நகைச்சுவை கலந்த வில்லுப்பாட்டை ஒரு பகுதியினர் இரசிக்கிறார்கள். வில்லுப்பாட்டின் தனித்துவம் குன்றாத வகையில் நகைச்சுவை கலந்த வில்லிசையை செய்து வருகின்றேன்.

வெளிநாடுகள் பலவற்றுக்கும் சென்று வில்லிசைக் கச்சேரிகளை நடத்தி புகழ்தேடி வந்துள்ளீர்கள். அவற்றைப் பற்றி நாம் தெரிந்துகொள்ளலாமா?

வெளிநாடுகளில் இருந்த வரவேற்பு எக்கச்சக்கம். சின்னமணி என்ற பெயர் உலகம் முழுவதும் வியாபித்திருக்கின்றது. 1977ஆம் ஆண்டு தைப்பொங்கல் தினத்தன்று கலைவாணர் வில்லிசைக் குழுவினராகிய நாங்கள் 'எயார் லங்கா' விமானம் மூலம் மலேசியா புறப்பட்டோம். எமது வில்லிசைக் குழுவில் ஆர்மோனியச் சக்கரவர்த்தி சி.மு.சோமசுந்தரம், கலைஞர் எஸ். ரி.அரசு, மிருதங்க வித்துவான் ஆத்மானந்தா, செ.தங்கவேல், ஆகிய நால்வருடன் நானும் இருந்தேன். அந்தநாட்டு நேரப்படி இரவு பதினொன்றுக்கு நாம் கோலாலம்பூரை அடைந்தோம். எமது வில்லிசைக் கருவிகளை கண்ணுற்ற விமான நிலைய அதிகாரி மூன்று நாட்களுக்குரிய விசாவைச் சிபாரிசு செய்து மறுநாள் உரிய அலுவலகத்திற்கு சென்று விசாவை நீடிக்கும்படி கூறிவிட்டு அகன்றுவிட்டார். நாம் எவ்வளவோ மன்றாடி, ஒரு மாதத்திற்குரிய அனுமதிக்கான சிபாரிசைச் செய்யும்படி கேட்டும் அவர் மறுத்துவிட்டார். நாம் மலேசியா சென்றிருந்ததன் நோக்கம் தொடர்ந்து இரண்டு, மூன்று மாதங்களாவது வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளைச் செய்யவேண்டுமென எண்ணியிருந்தோம். விசா தொடர்ந்து கிடைப்பதற்கு யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் உதவினார்கள். அசுர வேகத்தில் வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளைச் செய்தோம். மலேசியாவில் இருந்த 144 நாட்களில் 140 நிகழ்ச்சிகளைச் செய்தோம். சிங்கப்பூர் ரேடியோவில் வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சியைச் செய்தோம். மலேசியா T.V என்னைச் செவ்வி கண்டு ஒளிபரப்பியிருந்தது. மலேசியா, சிங்கப்பூர் நாடுகளில் அளவிட்டுக் கூறமுடியாதபடி எமது வில்லிசைக் கச்சேரிகள் நிகழ்ந்தன. எமக்கு அங்கு மிகுந்த வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. அமோக பாராட்டுகளையும் பரிசில்களையும் பெற்றோம். தங்க மோதிரங்கள், தங்க மாலைகள் எல்லாம் எனக்குப் பரிசாகத் தந்தார்கள். கோலாலம்பூர் வள்ளலார் மன்றம் 'வில்லிசைக் கலைஞான சோதி' என்ற பட்டத்தையும், சலாங்கூர் சைவமங்கையர்

சங்கம் 'வில்லிசை வித்தகன்' என்ற பட்டத்தையும் எப்போ பத்திரிகையாளர் சங்கம் 'வில்லிசை வாணன்' என்ற பட்டத்தையும், பத்திங் திபாகஸிக் கலையிரவு மன்றம் "முத்தமிழ் மாமணி" என்ற பட்டத்தையும் தந்து என்னைக் கௌரவித்தன. இன்னும் பல பட்டங்களும் கௌரவங்களும் கிடைத்தன. 2002 ஜூனில் கனடாவுக்குச் சென்றிருந்தேன். 'தமிழ் தகவல்' எனது படத்துடன் 'கனடாவைக் கலக்கும் கலாவிநோதன்' என்னும் முகுடத்தில் செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. "ஈழத்தின் பட்டிதொட்டியெங்கும் தமது வில்லிசையால் புகழ்பெற்றுத் துலங்கும் மண்வாசனைக் கலைஞர் கலாவிநோதன் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் வில்லிசை நிகழ்ச்சி இப்பொழுது தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று வருகின்றது. தமது ஒரு பகுதிக் குழுவுடன் இங்கு வந்திருக்கும் 'சின்னமணி' எனப் பெயர்கொண்ட கலாவிநோதன் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் வில்லிசை இடம்பெற்றுள்ளன." இச்செய்தியின்படி எங்களுக்கிருந்த வரவேற்பை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளலாம். மேலும், இந்தியா, சுவிற்சர்லாந்து ஆகிய நாடுகளுக்கும் சென்று எமது முத்திரையைப் பதியவைத்து வந்துள்ளோம்.

தங்கள் வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளில் இடம் பெறும் கதையம்சங்கள் எவ்வாறானவையாக இருக்கும்?

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், இதிகாசங்கள், இலங்கைப் பெரியார்கள் என்ற பல்வகைப் பட்ட விடயங்களையும் கதைக் கருக்களாகக் கொண்டு வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை செய்வோம். கண்ணகி கதை, மகாபாரதம், இராமாயணம், புராணங்கள் (சமய வளர்ச்சியை அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டவை), பெரியார்கள் வரிசையில் யோகர் சுவாமிகள், கந்த முருகேசனார் மற்றும் இந்தியத் தலைவர்களையும் தமிழ் வளர்த்த பெரியார்களையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பது எனது முக்கிய நிலைப்பாடாகும். மகாபாரதம் 72 கதைகள், இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் இராமாயணக் கதையை தொடர்ச்சியாக சின்னமணிதான் செய்துள்ளார் என்பதைச் சொல்லியே ஆகவேண்டும்.

தங்களை கலைத்துறையில் ஈடுபடுத்திக்கொள்ள உந்து சக்தியாக இருந்தவர்களைப் பற்றிச் சொல்லுவீர்களா?

எனது குருநாதர் கலைவாணர் என்.எஸ். கிருஷ்ணன் பல நுணுக்கங்களையும் புதிய மெட்டுக்களையும் அறிமுகப்படுத்தியது மட்டுமல்ல, என்னை ஆசீர்வதித்ததும் ஒரு பேறாக எண்ணுகிறேன். படிக்க, பரப்ப, பயில ஆசைப் படுபவர்களுக்கு முத்தமிழும் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நான் என்னைத் தயாராக்கிக் கொண்டேன். எனது வளர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாக இருந்தவர் எனது சகோதரன்

'லண்டன் கந்தையா' புகழ் நா.நவரத்தினமாவார். அவர்தான் எனக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து செயற்பட்டார்.

பழந்தமிழ்க் கலைகளை வளர்ப்பதில் நீங்கள் காட்டிவரும் ஆர்வம் அளப்பரியது. அத்துடன், மிகப்பெரிய நாடக நடிகராகவும் இருக்கின்றீர்கள். அவை பற்றித் தெரிந்துக்கொள்ளலாமா?

எமது பாரம்பரியக் கலைகளைப்பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதில் ஆர்வமுடையவனாக இருக்கிறேன். கிராமியப் பாடல்கள், தெம்மாங்கு, கும்மி, காவடிச் சிந்து, தாலாட்டு, ஒப்பாரி என்பவற்றுடன் காத்தவராஜன் கூத்துப் பாடல்கள், வடமோடித் தென்மோடி கூத்துப் பாடல்கள் உட்பட பாரம்பரிய நாட்டார் பாடல்களை எனது வில்லுப்பாட்டுகளில் முழுமையாகச் சேர்த்துள்ளேன். இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழின் அங்கங்களான உடுக்கிசை, நடனம், நாடகம், வில்லிசை என்பவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளமையால் மக்களின் பாராட்டுக்களையும் பரிசில்களையும் பெற்றுவருகின்றேன். நாடகத் துறையைப் பொறுத்தளவில் சிறுவயதிலிருந்தே எனக்கு ஆர்வம் இருந்தது. பாடசாலை நாட்களிலே நாடகங்களைப் பார்த்து நடிக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் தோன்றியது. வண்ணை கலைவாணர் நாடக மன்றம், அரியாலை நாடக மன்றம் ஆகியவற்றின் மூலம் இன்பக்கனவு, வீரமைந்தன், திப்பு சுல்தான், சரியா தப்பா போன்ற சமூக வரலாற்று நாடகங்களில் நடித்துள்ளேன். மாதனை கலா மன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 'அரிச்சந்திரா' நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. அதில் நாரதர் வேடம் போட்டு நடித்தேன். மக்களின் பெருத்த ஆதரவு கிடைத்தது. தொடர்ந்து ஸ்ரீஸ்கந்த லீலா, பவளக்கொடி, ஸ்ரீவள்ளி, இராமாயணம், காத்தவராஜன் ஆகிய நாடகங்களை மேடையேற்றினோம்.

வில்லிசையில் உங்கள் வாரிசாக யாரைக் கூறுவீர்கள்?

சோக்கல்லோ சண்முகநாதனுக்கும் எனக்கு மானசீகமான தொடர்பு இருந்து வந்திருக்கின்றது. கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற ஒரு வில்லிசை நிகழ்ச்சியில் எனது குழுவில் சோக்கல்லோ சண்முகநாதன் இருந்து சிறப்பான முறையில் தனது பங்களிப்பை வழங்கியிருந்தார். அவர் என்மேல் மிகுந்த பக்தியும் மரியாதையும் வைத்திருக்கின்ற ஒரு உண்மைக் கலைஞன். எனவே, எனது வாரிசாக சோக்கல்லோ சண்முகநாதனைச் சொல்வதில் ஒரு திருப்தி. இன்று கொழும்பு மாநகரில் வில்லிசையை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் அவரே முனைப்பாக நிற்கின்றார். அதுவே எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கின்றது.

சோகத்தின் மத்தியிலும் என்னை சுகமாக வாழ வைப்பது

இந்த சிசை தான்

நேர்காணல்

- தம்பு சிவா -

**வில்லிசைக் கலைஞர்
சோக்கல்லோ சண்முகத்துடனான
ஓர் நேர்காணல்**

கேள்வி : தமிழர்களின் பாரம்பரியக் கலைகள் பற்றிய தங்கள் அனுபவங்களைச் சற்று விளக்குவீர்களா?

பதில் : கரகம், காவடி, பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம், வில்லிசை போன்ற பாரம்பரியக் கலைகளை நாங்கள் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றோம். இக் கலைகள் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. இலங்கைக்கென்று தனி வடிவம் இல்லையா? புதியவையாக நாம் ஏதாவது தேட வேண்டுமென்றால் வானத்துக்கு மேலே தான் தேட வேண்டும். ஆகாயத்தின் கீழ் உள்ள அனைத்துமே ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வந்ததுதான். ஏன் வசந்தன் கூத்து ஈழத்தமிழருடைய கலைதானே. அதை நாம் முன்னுக்குக் கொண்டுவரலாமே? யாராவது உதவுவார்களா? இப்போது இருக்கின்ற வடிவங்களும் மெல்லப் பழங்கதையாய் தேய்ந்து மறைந்து போவதை நாம் காண்கின்றோம். இந்த நிலை தொடர்ந்தால் விசாரணைக் கமிஷன் வைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

கேள்வி : வில்லுப்பாட்டுத் துறையில் நீங்கள் ஆர்வம் கொண்டமைக்கு யார் யார் உந்து சக்தியாக இருந்திருக்கின்றார்கள்?

பதில் : இலங்கையில் வில்லுப் பாட்டின் பிதா மகன் மாஸ்டர் சிவலிங்கம் இப்பொழுதும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு சிறந்த கலைஞர் இவரோடு 'தினபதி' பத்திரிகையில் ஐந்து வருடங்கள் பணியாற்றும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. என்னுடைய ஆதர்சய புருஷர் வில்லிசை வேந்தன் திருப்பூங்குடி ஆறுமுகம். அமரர் ஆறுமுகத்தோடு சின்னமணி கணபதிப் பிள்ளை அவர்கள் இணைந்திருந்த காலம் இவர்களுடைய வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளைப் பலதடவை பார்த்துள்ளேன். சின்னமணியோடு பேசுவதையே நான் பெரும் பாக்கியமாகக்

கருதியவன். குலதெய்வம் ராஜகோபால் - விஜயகுமாரி குழுவினருடைய 'கண்ணகி' வில்லிசையை யாழ்ப்பாணம் - தாவடியில் ஒருமுறை பார்த்தேன். அது எனது மனதில் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றது. நாகர்கோயில் சுயம்புலிங்க பகவதர், சின்னமணி கணபதிப் பிள்ளை, இராஜம் புஸ்பவனம் ஆகியவர்கள்தான் என்னை நெறிப்படுத்தியவர்கள். அவர்களுடைய நிழலில் கூட ஒதுங்குவதற்கு நான் தகுதியற்றவன். இனி நீங்கள் சொல்லுங்கள். நான் வில்லிசைக்கு வருவதற்கு யார் யார் காரணமாகவிருத்திருக்கிறார்கள்.

கேள்வி : வில்லிசை பற்றியும் அதன் வரலாறு பற்றியும் சற்று விளக்குவீர்களா?

பதில் : மாஸ்டர் சிவலிங்கம் தொடக்கம் திருப்பூங்குடி ஆறுமுகம், சின்னமணி கணபதிப் பிள்ளை, ஸ்ரீதேவி சோமஸ்கந்த ஐயர், உடப்பு சோமாஸ்கந்தர், இராஜம்புஸ்பவனம், தாவடி வடிவேல் குழுவினர், ஆனைப்பந்தி இராசையா சிறீதரன், லட்சுமீமணி இன்னும் இலைமறை காய்களாகவிருக்கும் இன்னும் பலர் உட்பட இடை நடுவில் கைவிட்டவர்களுடைய பெயர்களை நான் இங்கு குறிப்பிடவில்லை. அவர்களும் என் தகவலுக்கு எட்டாத பலரும் பல பாடசாலை மாணவ, மாணவிகளும் வில்லிசையின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றி வந்துள்ளார்கள். தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய கலைகளில் வில்லிசையும் ஒன்று.

வீரகேசரி வாரவெளியீடு - 31.12.2006

முற்காலத்தில் வேட்டையாடச் சென்ற மன்னர்கள் பொழுது போக்கிற்காக தொடங்கிய கலை இன்று எமது வடிவமாக நிற்கின்றது. கொலைக் கருவி இசைக் ருவியாக இது மாற்றப்பட்டது. என்று சொல்லாம்.

கேள்வி : ஈழத்தின் வில்லிசை விற்பன்னர்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு, அவர்களின் பங்களிப்புகளைப் பட்டியலிட்டுச் சொல்வீர்களா?

பதில் : முதற் கேள்வியிலேயே விபரமாகக் பதில் தந்துள்ளேன் என எண்ணுகின்றேன். அநேகமாக எம்மவர்களெல்லாம் புராணக் கதைகளையும், சரித்திரக் கதைகளையுமே வில்லிசையாகச் செய்துள்ளார்கள். வில்லிசைக் கலைஞர்களில் பலருக்கு நடிப்பு, நடனம் இவற்றில் ஈடுபாடு இருந்தது. இந்த வில்லிசைகளிலே அவை பிரதிபலித்தன. நவரசங்களையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு வில்லிசை ஒரு சிறந்த சாதனமாக பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். லடஸ் வீரமணி, இராஜம் புஸ்பவனம் போன்றவர்கள் மஹாகவியின் காவியமான கண்மணியாள் காதையை வில்லிசையாகச் செய்தது மிகுந்த பாராட்டுக்குரியது.

கேள்வி : 'வில்லிசை' பற்றி இலங்கையின் நூல்கள் வெளிவந்ததாக அறிகின்றோம். அவற்றின் விபரங்களைத் தருவீர்களா?

பதில் :- இராஜம் புஸ்பவனம் கண்மணியாள் காதையின் சில பகுதிகளையும் மேலும் வில்லிசை பற்றிய சில குறிப்புக்களையும் சேர்த்து ஒரு சிறு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். இதேபோல் ஆனைப்பந்தி இராசையா சிறீதரன் வில்லிசைக் கலைஞர்கள் பற்றிய குறிப்புக் கையேடு ஒன்றையும் வெளியிட்டுள்ளார். இது பரந்த அளவில் ஆராய்ச்சி செய்து வெளிக்கொண்டு வரவேண்டிய விடயம். தனி மனித முயற்சியாகச் சிறிய அளவிலாவது செய்ததையிட்டு இருவரையும் நாங்கள் பாராட்ட வேண்டும்.

கேள்வி : சண்முகநாதன் என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட தாங்கள் 'சோக்கல்லோ சண்முகம்' என்று பிரபலமானதற்குரிய காரணம்?

பதில் :- 'சோக்கல்லோ சண்முகம்' என்பது நான் நடித்த ஒரு நாடகத்தின் பெயர் இது ஒரு தனிமனித நடிப்பு 'அண்ணை றயிட்', 'சக்கடத்தார்' போன்ற நாடக வடிவம் தான் இதுவும். நாங்கள் தமிழில் நடித்தது மட்டுமல்லாமல் சிங்கள மொழியிலும் நடித்தோம். 40 வருடங்களுக்கு முன்பு பார்த்த ஒரு ரசிகன் அதே ஆர்வத்தோடு இன்றும் பார்ப்பது புதுமையானது. 'டிங்கிரி சிவ குரு' என்ற ஒரு நகைச்சுவை நடிகரின் தாக்கம் இன்றும் என்னில் உள்ளது. 'அண்ணை றயிட் பாலச்சந்திரன்' போல் என்னையும் 'சோக்கல்லோ

சண்முகம்' என்று அழைக்கின்றார்கள். சண்முக நாதன் என்றால் எவருக்கும் தெரியாது.

கேள்வி : நீங்கள், உங்கள் வில்லிசைக் குழுவின் ஆரம்பம் பற்றிச் சொல்வீர்களா? தங்கள் குழுவில் இருக்கின்ற கலைஞர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள்? எத்தகைய வாத்தியங்களைக் கையாளுகின்றீர்கள்?

பதில் : பதினாறு வருடங்களைத்தாண்டி தொடர்கின்றோம். எந்தவித இன, மத, பிரதேச வேறுபாடின்றி எமது குழுவில் பலதரப்பட்ட கலைஞர்கள் இருக்கின்றார்கள். வாத்தியம் வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள், பாடத் தெரிந்தவர்கள் எமது குழுவில் இருக்கின்றார்கள். கீழைத்தேய வாத்தியக் கருவிகளுடன், அவசியம் தேவை ஏற்படும் போது மேலைத்தேய வாத்தியக் கருவிகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றோம். அதேவேளை தமிழிசைக்கும். பாரம்பரியக் கருவிகளுக்கும் முன்னுரிமை வழங்குகின்றோம். நேரத்தை உதாசீனம் செய்யும் எந்தக் கலைஞரும் எமது குழுவில் இருக்க முடியாது. கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்கும் கலைஞர்களையே என் குழுவில் வைத்திருக்க விரும்புகின்றேன்.

கேள்வி : பாரம்பரிய நாட்டுப் பாடல்களாகிய தமிழ் தென்பாங்கு, சிந்து, இலாவணி போன்றவற்றை உங்கள் வில்லிசையில் சேர்ப்பது மட்டுமல்லாமல் புதிய மெட்டு சந்தங்களிலும் பாட்டமைத்து அவற்றையும் சேர்த்துக் கொள்வீர்களா?

பதில் : நாம் அமைக்கும் மெட்டுக்கள் இரசிகர்களுடைய காதிலே எப்போதும் கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே எமது ஆவல், ஜனரஞ்சகமான மெட்டுக்களையும் தேடிப்பிடித்து அதைச் சிறைப்படுத்திக் கொள்கின்றோம். இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் கூறிய வாசகம் ஒன்று என் நினைவில் எப்போதும் உண்டு. "தெருப்பாடகர்கள் எங்கிருந்தோ வந்தார்கள். பாடினார்கள். எப்படி வந்தார்கள், எப்படிப் போனார்கள். எப்படி வாழ்கின்றார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவர்களுடைய சங்கீதம் மட்டும் என்னுடைய காதிலே கேட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றது."

கேள்வி : உங்கள் வாழ்நாளில் எத்தனை வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியிருப்பீர்கள். அவற்றைத் தெரியத் தருவீர்களா?

பதில் : ஆம், சக்தியின் மகிமை, கவிராஜன் கதை, கண்மணியாள் கதை, இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், இதயக்கனி எம்.ஜி.ஆர், தமிழ்க் கிளவி, கம்பன் என்றோர் மானிடன், இயேசு காவியம் என்பன ஒரே கதையை பல இடங்களில் பல பிரதேசங்களில் வேறுபட்ட கலைஞர்களோடு பல தடவைகள் மேடையேறிய வரலாறுகளும்

உண்டு. அநேகமாக எமது எல்லா நிகழ்ச்சிக்கும் இரசிகர்களுடைய உற்சாகமான வரவேற்பு இருந்தமையால் வெற்றி கண்டன என்றே சொல்ல வேண்டும்.

கேள்வி : உங்கள் வில்லிசை நிகழ்ச்சிகள் மூலம் நீங்கள் பெற்ற அனுபவங்கள் மனதில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் பற்றித் தெரிவிப்பீர்களா?

பதில் : இந்தக் கலை தருகின்ற நிம்மதியால் நான் வாழ்கின்றேன். பல்வேறு சோகத்தின் மத்தியிலும் நான் உற்சாகமாக இருப்பதற்கு இந்தக் கலை முயற்சியே காரணம். மற்றைய கலைஞர்களுக்கும் இது பொருந்தும் என நம்புகின்றேன். ஒரு நிகழ்ச்சியை செய்ய முன்பு நான் பல நூல்களைத் தேடிப் படித்து என்னை பூரணப்படுத்த முயல்கின்றேன். நன்றாகத் தெரிதல் செய்கின்றேன். இதைவிட வேறு என்ன கொடை வேண்டும். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நூல் நிலையம் என்னுடைய பசிக்குத் தீனிபோடுகின்றது. நான் ஒரு மனிதனாகிக் கொண்டு வருவதை உணர்கின்றேன்.

கேள்வி : ஈழத்துக் கலைஞர்களை நம்மவர்கள் ஆதரிப்பதில்லை என்ற ஆதங்கம் பல கலைஞர்களிடையே இருந்து வருவதாகத் தெரிய வந்துள்ளது. இதுபற்றி உங்கள் மன எண்ணங்களைத் தெரிவிப்பீர்களா?

பதில் : இதில் என்ன சந்தேகம், நாங்கள் பூசைக்கு ஆகாத மலர்கள், எங்களையும் பூசைக்கு எடுப்பார்கள் என்று காத்திருக்கின்றோம். 'தாய் இங்கு பிச்சை எடுக்க தம்பி கும்பகோணத்தில் தருமம் செய்தானாம்' பெற்ற தாய் பழசாய்ப் போனது என்று பிறிதொரு தாய் கேட்டாலும் இதுதான் நிலை.

கேள்வி: இன்றைய சூழ்நிலையில் எமது பாரம்பரியக் கலைகள் பேணிப் பாதுகாக்கப்படுமா? வருங்காலத்தில் நாட்டுக் கலைகளின் நிலைப்பாடு எப்படி அமையப் போகின்றது?

பதில் : பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் அல்லது பின்பு வருந்த நேரிடும். வேர்கள் கூடத்தெரியாமல் போகலாம். இன்றும் நல்ல மனிதர்கள் முழுமையாக மரணிக்கவில்லை. அவர்கள் இக்கலைகளை வளர்க்க முன்வர வேண்டும்.

கேள்வி : மஹாகவியின் 'கண்மணியாள் காதை' என்ற வில்லிசை நிகழ்வை உங்களுக்கு முன் லடீஸ் வீரமணி, இராஜம் புஸ்பவனம் ஆகியோர் செய்ததாக அறிகின்றோம். உங்கள் வில்லடி இசை வித்தியாசமாக அமைந்திருந்ததா? அப்படியாயின் எவ்விதத்தில்?

பதில் : லடீஸ் வீரமணியின் 'கண்மணியாள் காதை' யைப் பார்த்து ரசித்திருக்கின்றேன். இன்றும் சலிக்காது பார்க்கும் நிகழ்வில் அதுவுமொன்று. காயத்திரி அம்மா இராஜம் புஸ்பவனம் மிக

அமைதியாக வில்லிசையைச் செய்வார். மஹாகவி உருத்திர மூர்த்தியிடம் பற்றுக்கொண்டவர். எனக்கு வில்குடம் தந்து எனது முதலாவது நிகழ்ச்சியில் என்னை ஆசீர்வதித்ததே இந்த அம்மாதான்.

எம்முடைய குழுவில் ரைரஸ் வீரமணி (இவர் லடீஸ் வீரமணியின் மூத்தமகன்) இன்றும் உடுக்கு வாத்தியத்தை வாசிக்கின்றார். மாஸ்டர் சிவலிங்கத்தின் குழுவிலிருந்து பிரியா ஜெயந்தி அப்புக்குட்டியும் எங்களோடு இருக்கின்றார். நான் இன்றும் வில்லிசை படிக்கும் மாணவனாகவே இருக்கின்றேன்.

கேள்வி :- கவிஞர் கண்ணதாசன் எழுதிய 'இயேசு காவியம்' வில்லிசை நிகழ்வை இதுவரை நாம் அறிந்த மட்டில் எவருமே செய்யவில்லை. உங்களைச் செய்யத் தூண்டிய காரணிகள் அல்லது மன உந்தல்கள் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாமா?

பதில் : இது ஒரு தற்செயல் நிகழ்ச்சி அல்ல. நான் பிறக்கும் போதே இதற்கான ஏற்பாடும் எழுதப்பட்டதாக நான் நினைக்கின்றேன். கண்ணதாசனுக்கு இயேசு காவியம் எழுதும் பொழுது பயம் ஏற்பட்டதாம். எனக்குப் பெரும் பலம் இன்றும் உண்டு. கடலே பொங்கி வருவது போன்ற ஒரு பலம். இது நாம் நிகழ்வை வெற்றியாகச் செய்ய உங்களுடைய பிரார்த்தனைகள் எமக்கு உறுதுணையாக இருக்கம்.

கேள்வி : நீங்கள் சோஷலிசக் கருத்துடையவராய் இருப்பதனால் மூட நம்பிக்கைகளுக்கும், சுரண்டல்களுக்கும் எதிரான கருத்துக்களை வில்லுப்பாட்டில் துணிந்து தெரிவிப்பதுண்டா?

பதில் : ஏனில்லை! நிச்சயமாக! நான் முதலாவது பொதுவுடமைவாதியாகக் கருதுவது மாணிக்கவாசகரைத்தான். அவர்தான் முதலில் அரசுடைமையைப் பொதுவுடமையாக்கியவர்.

கேள்வி: வில்லிசை மட்டுமல்லாமல் நாடகங்களிலும் நடித்து வருவதாக அறிகிறோம். நாட்டுக் கூத்துக்களிலும் உங்கள் பங்குபற்றல்.

பதில் : நான் வில்லிசைக்காரன் மட்டுமல்ல நான் உண்மையிலேயே நாடகக்காரன். பத்து வயதில் 'ஸ்ரீ முருகன்' என்ற நாடகத்தை எனது பிறந்த மண்ணாகிய ஏழாலைக் கிராமத்தில் மேடை ஏற்றினேன். அன்று தொடங்கியது எனது நாடக வாழ்க்கை. கூத்துக்களில் பங்குபற்றும் பெரும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. 'ஞான செளந்தரி' இசை நாடகத்தில் ஒரு சிறு பாத்திரம் கிடைத்தது. எனக்குப் புகழ் தந்த நாடகங்கள் 'கோடை', 'எந்தையும் தாயும்', 'சீதனம்', 'குணம் குன்றினால்' இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

நீர்வை பொன்னையன்

கதைகள் ஆய்வரங்கு

கேட்டவை

- தம்பு சிவா -

ஈழத்தின் முதுபெரும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் நீர்வை பொன்னையன் எழுதிய சிறு கதைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இருபத்தைந்து கதைகளை உள்ளடக்கிய நூலின் ஆய்வரங்கு கொழும்பு பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனக் கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்றது. பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத் தலைவி கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன் தலைமை தாங்கி ஆய்வரங்கை முன்னெடுத்துச் சென்றார்.

விபவி கலாசார மையமும், இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவையும் இணைந்து நடாத்திய ஆய்வரங்கு நிகழ்வில் கே.எஸ். சிவகுமாரன், திருமதி அன்னலட்சுமி இராசதுரை, காவலூர் இராசதுரை, அ. முகம்மது சமீம், டாக்டர் பிரியதர்ஷினி இராஜேந்திரா, புலோலியூர்ஆ. இரத்தினவேலோன் ஆகியோருக்கு கௌரவ பிரதிகள் வழங்கப்பட்டன. இந்தக் கௌரவத்தை இலங்கை முற்போக்குக் கலை இலக்கியப் பேரவை வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

தலைவர் தனது உரையில், “இன்றைய இந்த நூல் ஆய்வரங்கு இரண்டு சிறப்பு அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒன்று அண்மையில் எம்மை விட்டுப் பிரிந்த பெரியார் இராசையாவினால் தொகுக்கப்பட்டமை. இரண்டு - ஆறு ஆய்வாளர்கள் இந்த நூலைப் பற்றி ஆராய இருப்பது. பெருகிவரும் முறுகலில் எது காலத்தை வென்று நிற்கின்றது. இலக்கியமோ அல்லது பத்திரிகைகளோ அதன் தரத்தை எவ்வாறு நிர்ணயிக்கலாம் என்று எண்ணும் போது நீர்வையின் கதைகள் காலத்தை வென்று நிற்கின்றன” என்று தெரிவித்தார்.

உருவமும் உள்ளடக்கும் என்னும் தலைப்பில் கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் தனது ஆய்வரையை நிகழ்த்தினார். “நீர்வையின் தொகுதிகள் தொடர்பான முற்போக்கு இலக்கியக் கதைகளில் பதில்கோறாக உள்ள கதைகளை இந்நூலில் தரிசிக்கலாம். இராசையாவும் டாக்டர் எம்.கே. முருகானந்தனும் இணைந்து இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகளைத் தெரிவு செய்துள்ளார்கள். உருவம் என்றால் என்ன? உள்ளடக்கம் என்றால் என்ன? வினா வரும்பொழுது எந்த இலக்கியக்காரருக்கும் ஏற்படும் சம்பவம் - எழுத்தாளனைப் பாதிப்பவை படைப்புப் பெறும்போது அழகியல் சார்ந்த விடயம் என்று கூறலாம். அடிப்படை அம்சம் இருக்கும். படைப்பைச் சுற்றியுள்ள அம்சம்.

படைப்பைச் சுற்றியுள்ள அம்சம் ஒரு நிகழ்ச்சிச் சம்பவத்தின் மனோவுணர்வு. ஒரு எழுத்தாளனை எது பாதிக்கின்றதோ அதுதான் உருவம் என்று சொல்லலாம்.

படைப்பை எவ்வாறு வாசகர்களுக்கு கடத்துகின்றோம் அங்கு தான் உருவம் படைப்பாளியின் பின்புலம், படைப்பாளி கருதுகின்ற முறைமை, பின்புலம், ஆளுமை எவ்வகையில் வெளிவருகின்றதோ அப்பொழுது உருவத்தையும் உள்ளடக்கத்தையும் பார்க்கலாம். இருபத்தைந்து சிறுகதைகள் இக்கதைத் தொகுதியில் கூறப்படுகின்றன. வாசகரை முன்னிறுத்தி உரையாடுதல், எண்ணங்களை அசைபோடுவது, வாசகனுக்குக் கதை சொல்வதாக அமைவது, எழுத்தாளன் கதை சொல்லுவதான உத்திகள் என்பவற்றை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். பல் வகைப்பட்ட பிரவேசம் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களைக் காட்டுகிறார். வாசகரைக் கதைக்குள் அழைப்பது, புலக்காட்சிகளை நல்ல தமிழில் எழுதும் முறையை எடுத்துக் கூறுவது, இயற்கைச் சம்பவங்களைக் கருத்தியல் சார்ந்து நின்று பேசுவது, சம்பவத்தின் ஊடாக இதனைக் கொண்டு வருவது என்ற நிலையில் நீர்வையின் கதைகள் அமைந்துள்ளன.

ஏதோ ஒரு விதமாகப் பாதிக்கப்படுபவன், தனது கருத்துகளைச் சொல்லுகின்ற சிறுகதையின் அழகு முன்னிறுத்தப்பட்டு கதைக் கருவை சொல்லுகின்ற முறைமை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சொல்லவந்த விடயங்களிலும் பார்க்கச் சொல்லாத விடயங்கள் தான் கூடுதலாக அமைந்துள்ளது. வாசகன் உணர்வைத் தொற்ற வைத்துக் கருத்துக்களையும் தெரிவு செய்கின்றார். கலைத்துவத்திலிருந்து கருத்துரைக்கு வருவது

ஞாயிறு தினக்குரல் 29.07.2007

நீர்வையின் கதைகள்” என்று தெளிவுபடுத்தினார்.

‘பாத்திரப்படைப்பும் உத்தியும்’ என்னும் ஆய்வை கூடம் ஆசிரியர் தெ. மதுசூதனன் மேற்கொண்டார். “கருத்தாடல் நிகழ்வில் பாத்திரப்படைப்பும் உத்தியும் என்னும் விடயத்தில் எனது கருத்துகளை முன்வைக்கலாம் என எண்ணுகின்றேன். பன்முகத் தரிசனங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பாங்கு ஒரு குறுக்கீடாக அமைந்துள்ளது. ஐந்து தொகுதிகளில் இவருடைய பார்வையில் தொகுக்கப்பட்ட படைப்புகளின் பார்வை, அறுபதில் தோன்றிய நீர்வையின் தனித்தன்மையை நோக்கும்போது நீர்வை வித்தியாசப்படுகின்றார். பின்புலம் வங்காள இலக்கியத்தின் பாதிப்பு இலங்கை எவ்வாறான கூறுகளை விளங்கி நீர்வையின் கதைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருக்கின்றது.

பாத்திரங்களை நகர்த்திச் செல்லும் பாங்கு புதினமாக இருக்கின்றது. யதார்த்தவாத இலக்கியம் மையப் பாத்திரம் படைக்கும் மரபு எங்களிடம் உண்டு. சமுதாயத்தில் உதிர்ந்து போன பாத்திரங்களைப் படைக்கும் முறைமை எங்களிடம் இருக்கின்றது. கதைகளை வளர்த்துச் செல்லுகின்றதற்கு ஏற்ப நீர்வையின் முழுமையின் தன்மையைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. நேர்மையாகக் கதையாடலை எடுத்துச் செல்லப் பாத்திரங்களைப் படைக்கும் செயற்பாடு காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. எழுத்தாளர் பிரதி, வாசகர் பிரதி, விமர்சனப் பிரதியாக வரும் என்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது.

‘பெண்களும் சிறுவர்களும்’ என்ற பொருளில் நீர்வையின் சிறுகதைகளை எம். தேவகௌரி நோக்கினார். “பெண்களைப் பற்றித் தனியாகப் பார்க்க வேண்டும். அறுபதுகளில் இருந்து 2007 வரை எழுதப்பட்ட நீர்வை அவர்களின் கதைகளை வ. இராசையாவும் டாக்டர் எம்.கே.முருகானந்தனும் தெரிந்தெடுத்து இத்தொகுதியை வெளிக்கொணர் உதவியுள்ளார்கள். பெண்கள் பற்றிய பாத்திரப் படைப்புகள் வலிமை பொருந்திய நிலையில் வைத்தே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. சில பெண்கள் பின்புலத்தில் தாக்கம் மிக்க காரணத்தால் அனுபவம் அவர்களைப் பேச வைத்திருக்கிறது. போராட்டம், எதிர்ப்புணர்வு கொண்ட வீரமுள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். சில பாத்திரங்கள் அன்புக்கும் நேர்மைக்கும் எடுத்துக் காட்டாகக் காணப்படுகின்றன. சமூக ஒழுக்கத்தைத் திணிக்காமல் இருப்பது, பெண் உணர்வு சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டப்படுவது என்பன சிறப்பம்சமாகும்.

“நீர்வையின் படைப்புகளும் ஏனைய முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளும் - ஒப்பீடு என்ற ஆய்வுரையை ந. இரவீந்திரன் மேற்கொண்டார். “அறுபது எழுபதுகளில் தான்

மூன்றாம் உலக நாடுகளில் முற்போக்கு இலக்கியம் தோன்றுகின்றது. இளங்கீரன், கணேசலிங்கன் மார்க்சிசம் சார்ந்து இலக்கியக் கோட்பாடுளை முன்னிலைப்படுத்தி எழுதலாயினர். நீர்வை பொன்னையன் கதைகளில் மண் சார்ந்த உழைப்பு முதன்மை பெற்று நிற்கின்றது. அனுபவச் செழுமை, பன்முகத்தன்மை பல்வேறு நிலைகளில் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. பொன்னையன் படைப்புகள் கோட்பாடு அனுபவம் பெற்று முதன்மை பெறுகின்றன. பன்முகத்தன்மை பெற்ற முயற்சி என்றே கூற முடியும். முற்போக்கு இலக்கியம் சமூக மாற்றத்திற்கான கட்சி அம்சத்தை மிக அதிகம் வெளிப்படுத்தியது. வரலாற்றுப் போக்கு எழுபதுகளில் கட்சி இலக்கியம் என்ற தமிழ் இலக்கிய செல்நெறிகளில் அவசியமானது. இத்தகைய இலக்கியப் போக்கை மிக உச்சமாகச் செய்தவர் நீர்வை என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மக்கள் இலக்கியம் என்கின்ற கோட்பாடு முன்வைக்கப்படுகின்றது” என்று கூறிய இரவீந்திரன், டொமினிக் ஜீவா, டானியல் போன்றவர்களின் படைப்புகளோடு ஒப்பிடும்போது நீர்வையின் படைப்புகள் முன்னிலை வகிப்பதாக இருப்பதைக் காண்கின்றேன்.

‘சமுதாயமும் அரசியலும்’ என்ற ஆய்வுரையை தினகரன் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் சிவா சுப்பிரமணியம் நிகழ்த்தினார்.

“நீர்வையின் கதைகளில் ஒருசிலவற்றை விட எல்லாக் கதைகளும் யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றியதாக அமைந்துள்ளன. விவசாயிகள் ஐக்கியப்பட்டு அணி திரண்டு போராடினால் தான் அவர்கள் போராட்டம் எழுச்சி பெறும். அன்றைய சமுதாயத்தை, தாழ்த்தப்பட்ட நிலைகளை எடுத்துக்கூறுவனவாக அமைந்திருக்கின்றன. ஐக்கியப்பட்டுப் போராட வேண்டும் என்பது வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. கல்வியில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்று யாழ்ப்பாண சமுதாயம் எவ்வளவோ அக்கறை காட்டுகின்றது. நீர்வையின் அரசியல், அடக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டம் என்பதைப் படைப்புகள் மூலம் வெளிக்காட்டியுள்ளார்” என்று தெரிவித்தார்.

தொகுப்புரையை டாக்டர் எம்.கே. முருகானந்தன் இறுதியாக வழங்கினார். இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகளை இராசையா மாஸ்டரும் நானும் இணைந்து ஒவ்வொன்றாகப் படித்து மிக அவதானமாகத் தெரிவு செய்தோம். நீர்வையின் போராட்டப் படைப்புகள் உட்பட சாதியம், காதல், அடக்குமுறை, வறுமை நிலை, மனிதநேயம் போன்ற பலவகைப்பட்ட கதைகளையும் உள்ளடக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தோம். அதன் வெளிப்பாடாகவே இச்சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது” என்றார்.

நிகழ்வுகள் நினைவுகள்

அற்றைத் திங்களில் கே.எஸ்.

கேட்டவை

- தம்பு சிவா -

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஏற்பாட்டில் ஒவ்வொரு மாதமும் பூரணை நாளில் நடைபெற்றுவரும் 'அற்றைத்திங்கள்' நிகழ்வில் அண்மையில் கே.எஸ். சிவகுமாரன் பங்குபற்றி தமது மறவா நினைவுகளை மீட்டுப்பார்த்தார். தமிழின் மூத்த படைப்பாளிகளும், கலைஞர்களும், முக்கிய துறைசார் ஆளுமைகளும் தாங்கள் பிறந்து வளர்ந்த பண்பாட்டுச் சூழல் தொடக்க காலப் படைப்பு முயற்சிகள் தம்மைப் பாதித்த இலக்கிய நட்புகள், கலைத்தேடல், நூல்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி வாசகர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் நிகழ்வு பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா தலைமையில் நடைபெற்றது.

தலைவர் தமது உரையில் 'தமிழர் பாரம்பரியத்தில் பழமைகளை மீட்டுப் பார்க்கும் மரபு பூர்வீக மக்களிடையே இருந்து வந்திருக்கின்றது. மக்களின் அறிக்கையில் பூரணை நாட்களில் ஒன்றுகூடி நினைவுகளை மீட்டெடுக்கும் பாரம்பரியம் உண்டு. அந்த வகையில் இன்றைய அற்றைத் திங்கள் நிகழ்வில் தமது நினைவுப் பதிவுகளை கே.எஸ். சிவகுமாரன் கூற இருக்கின்றார்.

கே.எஸ். சிவகுமாரன் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டவர். ஆசிரியராக, எழுத்தாளராக, அச்சுத் தொடர்பாடல் மிக்கவராகவும், மின்னியல் தொடர்பாடல் கொண்டவராகவும் இருக்கும் இவர், இலக்கியங்களின் இயல் வளர்ச்சியைப் பற்றிப் பெரும் அக்கறையுடன் கூறிவருகின்றார். திறனாய்வு, பத்தி எழுத்து எனத் துறைசார்ந்து பல தசாப்தங்களாக எழுதிக்கொண்டே இருக்கின்றார்.

இலக்கியங்களில் காணப்படும் தகவல்களை, உண்மைத் தன்மையோடு எதுவித கலப்புமின்றி சாதாரண மக்களும் படித்துத் தெரிந்துகொள்ளும் வகையில் எழுதிவரும் பத்தி எழுத்தாளர்.

இதழியல் துறையில் அனுபவம் மிக்கவர். திரைப்படங்கள் பற்றித் திறனாய்வுகளைச் செய்து வருகின்றார். சிறந்த ஆங்கில ஆசிரியராக இருந்து கற்பித்தலில் தனது திறன்களைக் காட்டியுள்ளார். அவரின் பங்களிப்புகள் மிகவும் முக்கியமானவை. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் சுவடுகள் பதித்தவர். அவர் தமது பயனுள்ள அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வார்" என்று தெரிவித்தார்.

தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து கே.எஸ். சிவகுமாரன் உரை நிகழ்த்தினார். "பொழுது போக்கு எனது தொழிலாகவும், எழுத்து வருமானம் தருவதாகவும் அமைந்து வருகின்றது. 50 வருட அனுபவம். புதிய பரிமாணங்களை எப்படிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதில் ஆர்வம். பள்ளி ஆசிரியர்கள், மாணவர்களைச் சந்திக்கும் போது உளவியல் ரீதியாக ஏற்படும் இளமை நினைவுகள் என் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

எனது தந்தையார் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்தமையால் அவர் தொழில் பார்த்த இடங்களில் எல்லாம் சிறுவயதில் வாழ்ந்திருக்கின்றேன். முல்லைத்தீவு, வவுனியா, மட்டக்களப்பு என்று விரிந்தது. மட்டக்களப்பு ஆனைப்பந்தி பிள்ளையார் கோவிலில் 5 ஆம் வகுப்புவரை படித்தேன்.

தந்தையார் இலக்கிய ஆர்வம் கொண்டவராக இருந்தமையால், தமிழ்ப் புத்தகங்களிலுள்ள கதைகளையும், ஆங்கில நாவல்களிலுள்ள கதைகளையும் சொல்லுவார். அதனால், நூல்களைப் படிக்க வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் என்மனதில் ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக தமிழ், ஆங்கில நூல்களை ஆவலுடன் படித்து வந்தேன்.

மட்டக்களப்பிலிருந்து எனது பதினொராவது வயதில் கொழும்புக்கு வந்து, இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றேன். எஸ்.எஸ்.சி. சித்தியடைந்த பின் வேலை பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமே மேலோங்கி இருந்தது. தம்பியின் நண்பர் ஒருவரின் சிபாரிஸில் தனியார் நிறுவனம்

(தினக்குரல் : 15-06-2008)

ஒன்றில் வேலை கிடைத்தது. அப்பொழுது முன்னூறு ரூபா சம்பளம் பெரிய காசு. எனது தந்தையாருக்கு பென்சன் கிடைக்கக்கூடிய அரசாங்க உத்தியோகத்தில் வேலை பார்க்க வேண்டும் என்று என்னை வற்புறுத்தியமையால் 135 ரூபா சம்பளம் பெறும் மொழி பெயர்ப்பாளராகக் கடமையேற்றேன். இலங்கை வானொலியில் அறிவிப்பாளராக வரவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால் பலமுறை விண்ணப்பித்தும் எடுபடவில்லை. 'தமிழ் இன்பம்' பத்திரிகையில் 'மல்காந்தி' என்னும் கதையை எழுதினேன். இடையிடையே சுதந்திரன் பத்திரிகையில் 'வளர்மதி' என்ற பகுதியில் சிறுகதைகளை எழுதிவந்தேன். இலங்கை வானொலி வர்த்தக சேவையில் பகுதிநேர அறிவிப்பாளராக பணியாற்றும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. முதலில் போயாதினங்களில் மட்டும்தான் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டிருந்த நான் பி.ஏ. (B.A) பட்டதாரியானேன். பட்டதாரி மொழி பெயர்ப்பாளராக, பொறுப்பாசிரியராக பத்து வருடங்கள் இலங்கை வானொலியில் கடமையாற்றினேன். அதைவிட்டு அமெரிக்கன் தூதுவராலயத்தில் வேலைக்கமர்ந்தேன். ஆங்கிலச் செய்திப் பிரிவுக்குப் பொறுப்பாக ஐந்து வருடங்கள் கடமையாற்றினேன். ரூபா 35,000 மாதச் சம்பளம் கிடைத்தது. அந்த வேலை முடிவுற்றதும் ஐலண்ட் (Sunday Island) பத்திரிகையில் சேர்ந்து பணியாற்றினேன். மாலைதீவில் ஆசிரியப் பணி மேற்கொள்வதற்காக அங்கு சென்று மஜீதியா பாடசாலையில் பணியாற்றினேன். அங்கு மாலைதீவு, இலங்கை, பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் நாட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி புகட்டும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

இலங்கைக்குத் திரும்பியதும், வீரசேகரியில் இணை ஆசிரியராக ஆசிரியர் பீடத்தில் கடமையாற்றினேன். வீரசேகரியை விட்டு விலகி 'நவமணி' என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியரானேன். அரசியல் பத்திரிகை என்ற காரணத்தால் அந்த வேலையும் தொடரவில்லை. ஓமான் நாட்டின் தலைநகர் மஸ்கற்றில் ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணிபுரிய வாய்ப்புக் கிடைத்து அங்கு சென்றேன். ரூபா 60,000 வரை சம்பளம் கிடைத்தது.

அறிவிப்பாளராக, பத்திரிகையாளராக, மொழி பெயர்ப்பாளராக, ஆசிரியராகப் பணி செய்து பல அனுபவங்களையும், பல்வேறுபட்ட சுவாவங்களைக் கொண்ட மனிதர்களையும் தரிசிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

1970 இல் ஏரிக்கரை (லேக் ஹவுஸ்) பத்திரிகைகளில் இலங்கையில் இருக்கும் கலை, இலக்கியங்கள் பற்றி சிங்கள எழுத்தாளர்கள் பத்தி எழுத்துக்களை எழுதினர். ஏன் இப்படி எழுத வேண்டும் என்று சிந்தித்தேன்.

1970 இல் செ. கணேசலிங்கத்தின் நாவல்கள் பற்றிக் கட்டுரை எழுதினேன். பத்தி எழுத்துக்களை எழுத வேண்டும் என விரும்பி ஆங்கிலத்தில் எழுதினேன். அப்பொழுது எனது எழுத்துக்களை வாசித்தவர்கள் என்னை உற்சாகப்படுத்தினார்கள்.

எனது நண்பர்களான சில்லையூர் செல்வராஜன், இராமநாதன் ஆகிய மார்க்சிய சிந்தனையாளர்கள் பல தமிழ்ப் புத்தகங்களை வாசிக்கத் தந்தார்கள். அவற்றை வாசித்தேன். பஸ்ஸில் தற்செயலாக கைலாசபதியைச் சந்தித்தேன். தொடர்ந்து அவருடன் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. செ. கணேசலிங்கத்தின் புத்தகக்கடை வெள்ளவத்தையில் இருந்தது. அவருடைய அறிமுகம் கிடைத்ததும் அவர் கடைக்குப் போய்வருவேன். அங்கு தமிழவேள் கந்தசாமி, எழுத்தாளர் வைத்திலிங்கம் ஆகியோரையும் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

கைலாசபதி, தினகரன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில், அவரைச் சந்திக்கும் வேளைகளில் மார்க்சிய எழுத்தாளர்களின் நூல்களைப் படிக்கச் சொல்லுவார். இருந்தும், மு. வரதராசனைப் பற்றியும் அவருடைய நாவல்களைப் பற்றியும் எழுதினேன். எனக்கு மேல்தட்டு மக்களின் கதைகளையும் எழுத வேண்டும் என்ற எண்ணம் மனதில் தோன்ற 'இருமை', 'இழை' போன்ற கதைகளை எழுதினேன். மனத்திரை, நாற்சாரம், சதுரங்கம் ஆகிய தலைப்புகளில் பத்தி எழுத்துக்களை எழுதினேன். நாடகங்கள் (கொழும்பு) பற்றித் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதினேன். சினிமா பற்றிய திறனாய்வையும் செய்துவந்துள்ளேன். மேலும், திரைமறைவில் இசை வழங்குவோரைப் பற்றியும் எனது பேனா எழுதத் தவறவில்லை.

புத்தகங்களை ஆய்வுசெய்தல், கதைகள் எழுதுதல் மேலும், புதுக் கவிதைகளையும் எழுதி வந்தேன். இப்பொழுது கவிதைகளில் அரசியல், சோகம், சொற்சிலம்பம்தான் இருக்கிறது. அதனால் நான் இப்பொழுது புதுக்கவிதைகள் எழுதுவதில்லை. பத்தி எழுத்தை எழுதி வருகின்றேன். "சுருங்கிய மொழியில் விவரம் புரியும்படி எழுதுவதே பத்தி. எழுதுவதை எல்லோரும் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். இற்றைவரை தமிழில் 18 நூல்களும், ஆங்கிலத்தில் இரண்டு நூல்களும் எழுதியுள்ளேன்" என்று தமது இலக்கியப் பங்களிப்புகளை விவரமாக எடுத்துக் கூறினார்.

பாரம்பரியக் கலைகளின் சங்கமத்தில் தம்புசிவாவின்

நூல்கள் வெளியீட்டு விழா

தம்பு சிவாவுடனான நேர்காணல்

- மா.பாலசிங்கம் -

கோயில் திருவிழாக்கள், சுவாமி வீதி உலாக்கள் என்பவற்றிலேயே இன்று பாரம்பரிய நாட்டுப்புறக் கலைகள் அளிக்கை செய்யப்படுவதை காண்கிறோம். நடன, இசை மரபுகளுக்கு ஊற்றுக் கண்ணாக இருந்த இச்சபைகள் இப்படியாக ஒதுக்கப்பட்டது கவலைதான். நூல்களில் இவை இருந்தாலும் ஆத்துகை செய்யப்படும் பொழுதுதான் மக்கள் கவனத்தை ஈர்த்துச் செழிப்பை பெறும் என்பது அனைவரும் அறிந்த சங்கதியே!

இந்த அருட்டுணர்வில் விழிப்பு கொண்ட ஓர் இலக்கியவாதி தனது நூல்கள் வெளியீட்டு விழாவில் இக்கலைகளில் சிலவற்றைக் கண்டு களிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை அண்மையில் தலைநகர் கொழும்பில் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். இந்த அரிய நிகழ்வு 01.07.2007 இல் நிகழ்ந்தது. இதைப் பழந்தமிழ் நாட்டுப்புறக் கலைகளின் சங்கமெனத்தான் சொல்லவேண்டும். தப்பு, இசை, நடனம், வேப்பிலை நடனம், மயில் நடனம், பாம்பு நடனம், கரகம் காவடி ஆகிய பாரம்பரிய இசை நடனங்கள் இதில் சங்கமித்தன.

“பட்டுப் போகாத பாட்டுக்கோட்டையார்” என்ற வில்லிசைப் பாட்டு நிகழ்ச்சியை சோக்கல்லோ சண்முகம் வில்லிசைக் குழுவினர் அளிக்கை செய்தனர். பாட்டாளிகளின் துன்பியல் வாழ்வை மார்க்சியப் பார்வையோடு திரை இசைக்குத் தந்த பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரத்தின் வாழ்க்கைச் சரிதம் இசையும் கதையுமாக இந்நிகழ்வில் தரப்பட்டது. கல்யாணப்பரிசு, புதையல், நாடோடி மன்னன் ஆகிய பிரபல திரைப்படங்களில் இசைத்த காலத்தில் சாகாத பாடல்கள், உடுக்கு இசை போன்ற பாரம்பரிய இசைப் பின்னணியில் பாடப்பட்டன. பார்வையாளர்கள் மெய்மறந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தமை, ஏற்பாட்டாளர்களின் துணிச்சலான இச்செயலை அங்கீகரிப்பதாக இருந்தது.

அறுபதுகளின் கடைசிக் கந்தாயத்திலும் எழுபதுகளின் தொடக்க காலத்திலும் ஈழத்து பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் என்பவற்றை இரு

படைப்பாளிகள் ஆக்கிரமித்திருந்தனர். அடிக்கடி அடுத்தடுத்து இந்த இருவரது பெயர்கள் தமிழ் அச்சு ஊடகங்களில் காணப்பட்டன. போட்டிக்காக இலக்கியங்கள் இப்படி எழுதுகின்றார்களென ஈழத்துப்படைப்பிலக்கியத்தை அவதானித்தவர்கள் குழம்பினர். இந்த இருவர் யார் யாரென்பதை இதுவரை வாசகன் ஊகித்திருப்பானென நம்புகிறேன் இருந்தும் அவர்களில் ஒருவர் அமரர் காவலூர் ஜெகாந்தன் மற்றவர் இன்றைய பிரபல ஆய்வாளர், ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளர் செங்கை ஆழியான் என்பதை அறிந்திருக்கிறேன்.

இந்த இருவரது பெயர்களைப் போலத்தான் இன்று தம்புசிவாவின் பெயரும் ஆக்கங்களும் அச்சு ஊடகங்களை ஆக்கிரமித்து வருகின்றன. பத்தி எழுத்தில் மட்டுமன்றி, படைப்பிலக்கியத்திலும் தன் ஆற்றலை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். எவ்விதமான காழ்ப்புணர்ச்சியுமில்லாது சக படைப்பாளிகளின் நிகழ்வுகளை எழுதிப் பிரசுரித்தப்படுத்துகின்றார். இலக்கியவாதிகளை மதிக்கும் இவரது பண்புமிக்க உற்சாகமானது, நவீன இலக்கியத்துக்கு கொடுக்கும் அதே அக்கறையை மரபு இலக்கியத்திற்கும் கொடுத்து வருகிறார்.

மேற்கூறப்பட்ட பாரம்பரியக் கலைகளின் அறிக்கை தம்பு சிவாவின் நூல் வெளியீட்டு விழாவில் ஓர் அம்சமாகவே இருந்தது. ஏற்பாட்டாளர்கள் இவ்விழாவை இரண்டாக வகைப்படுத்தி இருந்தனர். கலைக்களம், இலக்கியக்களம் என்பவையே அவை. கலைக்களத்தில் மேற்கூறப்பட்ட பாரம்பரிய நடனங்கள் இடம் பெற்றன. இலக்கியக்களத்தில் தம்புசிவாவின் நூல்களான “சொந்தங்கள்” (சிறுகதைத் தொகுப்பு), “முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மலர்கள்” (கட்டுரைத் தொகுப்பு) என்பன ஆய்வு செய்யப்பட்டன.

இரு நிகழ்வுகளுக்கும் பேராசிரியர் சபா ஜெயராபசு தலைமை தாங்கினார். அவர் பேசும் பொழுது கூறியதாவது;

தினக்குரல் : 19-07-2007

தமிழுக்கு 130 பாரம்பரியக் கலைகள் இருந்தன. சமஸ்கிருத மயமாக்கலால் தமிழின் அடிப்படைகள் இழக்கப்பட்டன. தற்போது 30 கலைகளே நமக்கு மிஞ்சியிருக்கின்றன. இவைகளைத் தேடிப் பாதுகாப்பது தமிழனின் தலைபாய கடமை. தமிழ் கலைகள் தமிழ் மொழியின் ஆன்மா போன்றவை. வடமொழியின் காலனித்துவமாக தமிழ் நாடு விளங்கியதுண்டு. சமஸ்கிருதத்தில் பல்வேறு அழகியல் கோட்பாடுகள் உண்டு. தமிழ் கலைகளை ஆராய்ந்தால் அனைவருக்கும் அழகியல் கோட்பாடுகள் இருப்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

எமது ஆய்வுத் துறையால் இன்னமும் ஆராயப்படாதது கட்டுரை இலக்கியமாகும். அது கனகாத்திரமான இலக்கிய வடிவம். இருபதாம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பெற்ற வடிவம் முதன் முதலில் இலங்கையரான ஆறுமுகநாவலர்தான் கட்டுரை இலக்கியத்தை ஆரம்பித்து, தமிழ் வசனத்திற்கான நிறுத்தற் குறிகளையும் ஏற்படுத்தினார். ஆங்கில மொழியில் 2-1/2 இலட்சம் சொற்கள் உண்டு. தமிழில் நாம் புதிய சொற்களை ஆக்க வேண்டும். ஏனோ தானோ என்ற மனப்பான்மையில் புதிய சொற்களை விளங்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். எமக்கான சொற்களஞ்சியத்தை ஆக்கித் தந்தவர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார்.

தமிழ் சிறுகதைகள் இன்று உன்னத நிலையை எட்டி இருக்கின்றன. சிறுகதை தமிழுக்கு புதுவரவென்று சொல்ல முடியாது. பாட்டிகள் சொல்லும் வாய் மொழி சிறுகதைகள் மரபு எம்மிடம் ஏற்கனவே இருந்திருக்கிறது. கைத்தொழில் புரட்சிக்குப் பின்னர், மக்களுக்கு ஏற்பட்ட மன உணர்வுகளை உளைச்சலாக நவீன சிறுகதைகள் சித்தரிக்கின்றன. தமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை தம்பு சிவா யதார்த்த வடிவத்துக்கூடாகச் சொல்லி இருக்கிறார்.

இலக்கியத்தில் “சொந்தங்கள்” சிறுகதை தொகுப்பை கலாநிதி வ.மகேஸ்வரன் ஆய்வு செய்து உரை நிகழ்த்தினார்.

அவரது ஆய்வுரையில்:

எமது தொல்காப்பியத்தில் சிறுகதை மரபுண்டு. இது எமது பாட்டிமார் வளர்த்த கலை. தமிழ் சூழலில் நீண்ட காலமாக அவிலேகபூரண குரு கதை உண்டு. தம்பு சிவா, தான் கிராமத்தில் வேலைத்தலங்களில் ஊடாடிய மனிதர்களோடு பெற்ற அனுபவம், நில மானியத்தளத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள், போர்ச் சூழல் எவ்விதம் வாழ்வில் தள மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. சமூகம்

எல்லா அவலங்கள் நிறைந்ததாக மாற்றப்பட்டதும் நவீனத்துவம் தமிழனைத் தமிழ் வாழ்விலிருந்து அன்னியப்படுத்தல், மத்திய கிழக்கு வேலை வாய்ப்பில் ஏற்படும் பண்பாட்டுச் சீரழிவுகள், சுனாமிப் பேரழிவுகள் எவ்வாறு நடைமுறை வாழ்க்கையை மாற்றியது ஆகியன குறித்த சமகாலப் பிரச்சினைகளை ஆவனப்படுத்தும் நோக்கோடு கதைகளாகப் புனைந்திருக்கிறார் இவைகள் தம்பு சிவா சிறுவனாக, தொழிலாளியாக இருந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவப் பகிர்வுகளாகவும் தென்படுகின்றன. சில கதைகள் யாழ்ப்பாணப் பின் புலத்திலும் வைத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. சாதீயம், தேசியம், சுருட்டுத் தொழில் வாழ்க்கை என்பனவும் கலாசார கொடுமையோடு பேசப்பட்டிருக்கின்றன.

“முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள் என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பை ஆய்வு செய்து பேசிய அகவிழி கூடம் ஆகிய சஞ்சிகைகளின் ஆசிரிய பீடத்தைச் சேர்ந்த தெ.மதுசூதனன் கூறியதாவது:

இருபதாம் நூற்றாண்டில் முக்கிய தொடர்பாடல் சாதனமாக கட்டுரை இலக்கியம் முக்கியம் பெற்றது. கட்டுரை இலக்கியம் இன்னமும் உரியமுறையில் ஆய்வு செய்யப்படாத நிலையில் வி.க., வே.சாமிநாத சர்மா ஆகியோரது கட்டுரைகளை நூலாக்கியிருக்கும் சேமமடு பொத்தகசாலையை பாராட்ட வேண்டியது எமது கடமை. இக்கட்டுரை தொகுப்பில் இலங்கை, இந்திய முற்போக்காளர் பன்னிருவர் குறித்துப் பேசப்பட்டுள்ளது. இளம் வாசகர்கள் இந்த விடயங்களை அறியவேண்டுமென்ற நோக்கில் நூலாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முற்போக்கு இலக்கியத்தின் செல் நெறியைக் கற்பதற்கு இந்நூல் இளம் கல்வியாளர்களுக்கு உசாத்துணையாக இருக்கக்கூடியது. பயனுள்ள வாசிப்புக்கு ஏற்ற நூல்.

நூல்களின் ஆசிரியர் தம்புசிவா ஏற்புரையையும் நன்றியுரையையும் நிகழ்த்தினார்.

அவர் பேசும்போது, தம்மை முற்போக்காளர்களாக காட்டிக் கொள்ளும் எல்லோருமே மார்க்சியவாதிகளல்ல. மக்களுக்காக இலக்கியம் படைக்கும் எனது நோக்கம் அவலங்கள், சுனாமி, போர், வெளிநாட்டு புகலிட வாழ்வு என்பவற்றின் தாக்கங்களை இலக்கியமாக்குவதே. வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடி இலக்கியம். நிஜத்தைச் செழுமைப் படுத்தி வழங்குவதே எழுத்தாளரின் கடமை என்றார். தமது விழா சிறப்புற ஒத்துழைப்பு நல்கிய அனைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்தார்.

மார்க்ஸியம் காலத்தால் அழியாதது

தம்பு சிவாவுடனான நேர்காணல்

- நிஷா -

யாழ்ப்பாணம் இணுவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எழுத்தாளர் த.சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு- சிவா), பக்தி, புனைவு, விமர்சனம், சஞ்சிகை என்று பல்வேறு தளங்களில் செயற்பட்டவர். இறைவரித் திணைக்களத்தில் பணிபுரிந்த காலத்தில் இருந்தே தன்னை ஒரு தொழிற்சங்கவாதியாக இனம்காட்டிக் கொண்டவர். அடக்கு முறைக்கு எதிரான குரலாக அமைபவை இவரது எழுத்துக்கள்.

1970,1971 களில் வெளிவந்த 'கற்பகம்' சஞ்சிகையின் சிறப்பாசிரியர். 'சொந்தங்கள்' இவரது முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பு.

இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய பேரவையின் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின், நிர்வாக உத்தியோகத்தராகவும் செயற்பட்டு வரும் த.சிவசுப்பிரமணியம் தினகரன் வாசகர்களுடன் கருத்துக்களைப் பகிர்கின்றார்.

70களில் 'கற்பகம்' இலக்கிய சஞ்சிகையை வெளிக்கொணர்ந்ததோடுதான் உங்கள் இலக்கியப் பணி ஆரம்பித்ததா?

இல்லை. கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற காலங்களில் இருந்தே. இலக்கிய ஆர்வம் மிகுந்தவன் நான். அப்போதே 'அரும்பு' என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்டோம். ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக அச்சஞ்சிகை ஓரிரு இதழ்களுடன் நின்றுவிட்டது.

அன்றிலிருந்து இலக்கியசஞ்சிகையொன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் விருப்பமும் என்னை 'கற்பகம்' என்ற இதழை வெளியிடத் தூண்டியது. 2 மாதங்களுக்கு ஒரு தடவையென வந்த 'கற்பகம்' இதழின் சிறப்பாசிரியர் நான்.

சஞ்சிகை வெளியிடும் காலங்களில், இலங்கையின் மார்க்ஸிய இலக்கியவாதிகளான பேராசிரியர் கைலாசபதி, நீர்வை பொன்னையன், செ.யோகராசாசெ.கதிர்காமநாதன்போன்றோரின் அறிமுகமும் நட்பும் எனக்குக் கிடைத்தது.

கற்பகத்தின் முதல் இதழே 1000 பிரதிகள் விற்றுத் தீர்ந்தன. அந்த காலத்தில் இலங்கை வானொலியின் கலைக்கோலம் நிகழ்ச்சியில்

பங்குகொண்ட பேராசிரியர் கைலாசபதி, கவிஞர் முருகையன் ஆகியோர், ஈழத்தில் வெளிவரும் சிறந்த சஞ்சிகையாக கற்பகத்தை விமர்சித்தனர்.

கொழும்பு இறைவரித் திணைக்களத்தில் பணியாற்றிய நான் அனூராதபுரத்துக்கு மாற்றலாகிச் செல்ல வேண்டியிருந்ததால் கற்பகத்தின் வெளியீட்டு முயற்சியிலும் தடையேற்பட்டது.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாண பதிப்பக திணைக்களத்துடன் நீங்கள் தொடர்பு கொண்டிருந்தீர்களா?

ஆமாம். 1989 இல் என்று நினைக்கின்றேன். மாகாண பிரதம செயலாளர் சிவராசா முன் மொழிவுக்கு அமைய முதலமைச்சர் வரதராசப் பெருமாள் அவர்கள் என்னை பதிப்பகத் திணைக்கள உதவிப்பணிப்பாளராக நியமித்தார். எனக்கு அச்சுக்கலை தெரிந்திருந்ததால் என்னை அப்பதவியில் அமர்த்தினார்கள். அதன் பின் திணைக்களத்தின் "தமிழ்த்தென்றல்" சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியிருக்கின்றேன்.

இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் கற்பகம் இலக்கிய சோலையையும் நிறுவினேன். எனது மகள் மாதுமையின் "தூரத்துக் கோடை இடிகள்" சிறுகதைத் தொகுப்பு இவ்விலக்கியச் சோலையின் வெளியீடே.

இலங்கையில் வெளிவந்த, இன்னமும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இலக்கிய சஞ்சிகைகளில் எல்லாம் உங்கள் படைப்பும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன...

இங்கிருந்து வெளிவரும் இலக்கிய சஞ்சிகைகளில் அநேகமானவற்றில் எனது ஆக்கங்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இன்னும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. எனது எழுத்துக்கள், சிறுகதை, கவிதை என்று மட்டுமல்லாமல், விமர்சனம், ஆய்வுகள், கட்டுரைகள் எனப் பலதரப்பட்டதாய் அவை அமைந்துள்ளன. அதேபோல, இலங்கையின் தமிழ் தேசிய நாளிதழ்களில் எனது பத்தி எழுத்துக்கள் தொடராக இடம்பெற்றன. இடம்பெறுகின்றன.

தினகரன் 04.11.2007

தினகரனில் 'கூடுசந்தி' பற்றி.....

கூடுசந்தி தினகரனில் இலக்கியப் பக்கத்தில் சுமார் 18 வாரங்கள் வெளிவந்தது. இதுவரை 80க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள், 40க்கும் அதிகமான புத்தகத் திறனாய்வுகள், பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்திருக்கின்றன.

உங்கள் விருதுகள், பரிசுகள் என்பனவற்றில் உங்களுக்கும் மகள் மாதுமைக்கும் ஒரு போட்டித் தன்மை காணப்பட்டது எனலமா?

ம்..... சொல்லாம். 2005ல் இடம்பெற்ற புலோலியூர் சதாசிவம் ஞாபகார்த்தப் பரிசுப் போட்டியில் எனது “சுரங்களும் சுருதியும்” சிறுகதைக்கு 4வது இடம் கிடைத்தது.

அதே போட்டியில் கலந்து கொண்ட எனது மகள் மாதுமையின் சிறுகதைக்கு 2வது இடம் கிடைத்தது. லண்டன் ‘புதினம்’ 10வது ஆண்டு நிறைவை ஒட்டி நடத்திய சிறுகதை விருதுக்கான போட்டியில் எனது “உத்தமர்கள் உறவு” சிறுகதைக்கு 4வது இடமும், மாதுமையின் சிறுகதைக்கு இரண்டாவது இடமும் கிடைத்தது.

நாட்டுப்புறக் கலைகளிலும் நீங்கள் அதிகம் ஆர்வம் காட்டுகிறீர்கள்.....

நாட்டுப்புறக் கலைகள் மீதான ஆர்வமும், எனக்குள் சிறுவயதில் இருந்தே இருப்பது. எனது நூல் வெளியீடுகளின்போது கிராமியக் கலை நிகழ்ச்சியிலும் இடம்பெறுவது வழக்கம். எங்கள் கலைகள் அழியக் கூடாது என்ற முனைப்புடன் செயற்படுபவன் நான். இலங்கையில் வில்லுப் பாட்டு என்ற நூலை இப்போது எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். அநேகமாக டிசம்பர் மாதமளவில் அது வெளிவரும் என எதிர்பார்க்கின்றேன்.

எழுத்தாளர்கள் எல்லோருமே சமூகப் பிரக்ஞை உள்ளவர்கள் என்பார்கள். உங்களை எழுதத் தூண்டியது எது?

‘இலக்கியம் என்பது மக்களுக்காகவே’ அடக்கப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக எழுத்துக்கள் அமைய வேண்டும் என்பதில்தான் நான் என்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்கின்றேன். எனது ஆக்கங்களும் அதை நோக்கியதாகவே அமைந்துள்ளன. என்னைச் சூழவுள்ள மக்கள் படும் துன்ப, துயரங்கள், அடக்கு முறைகளே என்னை எழுதத் தூண்டின.

அதனாலேயே யதார்த்தமான மண் வாசனையுடைய படைப்புகளை என்னால் படைக்க முடிந்தது. அதுவும் எந்தப் பகுதி மக்களைப்பற்றி எழுதுகின்றமோ அவர்களின் பேச்சு மொழியிலேயே படைப்புகள் அமைய வேண்டும் என்று விரும்புவன்.

மாக்ஸிம் கோர்க்கியின் ‘தாய்’ யான்பயின்ற பல்கலைக்கழகம் யான் பெற்ற பயிற்சிகள் போன்ற நூல்களுடன் கார்ல் மார்க்ஸின், ஏங்கல்ஸ் போன்றவர்களின் நூல்களோடு அதிக பரிச்சயம் சிறுவயது முதல் ஏற்பட்டது. நான் பூரணமான மார்க்ஸிய வாதி என்று சொல்லாவிட்டாலும் கூட மார்க்ஸியம் தழுவிய பார்வையை எனது அன்றாட எழுத்துக்களில் காணலாம்.

நீங்கள் ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளர் என்று உங்களை இனம் காட்டுகிறீர்கள். முற்போக்கு என்பது காலாவதியாகிவிட்டதாகக் கூறலாம்?

நிச்சயமாக இல்லை. மார்க்ஸியம் என்பது காலத்தால் அழியாதது. விஞ்ஞானத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டது. மனிதர்கள் மாறலாம். அரசியல் தலைவர்கள் கொள்கை மாறலாம். ஆனால் மார்க்ஸியம் என்றும் அழியாதது.

BBC என்ற முதலாளித்துவ நிறுவனம் நடாத்திய கருத்துக்கணிப்பில் கடந்த நூற்றாண்டின் சிறந்த தத்துவஞானியாக கார்ல் மார்க்ஸை தெரிந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். மனிதன் மனிதனாக வாழ உண்மையான வழிகாட்டி மார்க்ஸியமே.

மார்க்ஸியவாதிகளாக தம்மை இனம் காட்டிக்கொண்டவர்கள், வாழ்க்கையின் ஏதோ வொரு காலகட்டத்தில், பணம், புகழுக்காகவோ, அரசியல் காரணங்களுக்காகவோ விலை போயிருக்கின்றார்கள். அதனாலேயே மார்க்ஸியம் காலாவதியாகிவிட்டதாகப் பிரசாரங்கள் இடம்பெறுகின்றன.

ஆனால் உண்மையான மார்க்ஸியவாதி என்றும் மாறமாட்டான். மார்க்ஸியம்தான் உலகை ஆளவும் போகின்றது. அதற்கான அறிகுறிகள் இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் தென்படுகின்றன. உலகின் மிகப் பெரிய வல்லரசாகவும் முற்போக்கான நாடாகவும் தன்னை இனம்காட்டிக்கொள்ளும் அமெரிக்காவின் பிற்போக்குத் தனங்களை உலகறியும் காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லை.

9136(17)

ஒடுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகக் குரல் கொடுப்பதற்காகவே, அவர்களின் பிரச்சினைகளை, உலகுக்கு தெரியப்படுத்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் உருவானது. ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் பலர் அதில் இணைந்து கொண்டனர்.

தங்கள் படைப்புகளுக்கு அந்தஸ்து வேண்டி, முற்போக்காளர்களாகத் தம்மை இனம் காட்டிக் கொண்டவர்களால் தான் மார்க்ஸியம் அழிவடையப் போகின்றதோ என்ற எண்ணம் பலருக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தமது அணியைச் சாராதவர்களின் எழுத்துக்களை நிராகரிக்கின்றார்கள் என்பது தான் அவர்கள் மீது ஏனையவர்கள் ஆண்டாண்டு காலமாக முன் வைக்கும் குற்றச்சாட்டு, இதுபற்றி....

இலக்கியங்கள் மக்களுக்கானவை யாக, மக்கள் இலக்கியங்களாகப் படைக்கப் படாத போது, யதார்த்தப் போக்கு இல்லாத போது, மண்வாசனையுடனான பேச்சுவழக்கைக் கடைப்பிடிக்காத போது, அவற்றை சிறந்த படைப்புகளாக, நாம் கருதுவதில்லை.

அனேகமாக இவ்வாறான படைப்பாளிகள் தமது படைப்புகள் புகழடைய வேண்டும் என்பதற்காவே 'மார்க்ஸியவாதி' என்று தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள விழைகின்றார்கள். அதனால்தான் இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவை, அதில் நீர்வை பொன்னையன், முகமட் சமீம், ஏ. இக்பால், சிவா சுப்பிரமணியம், தம்பு சிவா போன்றவர்களின் 12 நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறது.

அதற்காக, மற்றவர்கள் படைப்பது இலக்கியங்கள் அல்லவென்று நாம் கூற வில்லை. எங்கள் நோக்கத்தை வைத்து எழுதுகின்றவர்களை மதிக்கின்றோம். முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக் கள் மக்களுக்கானவை; அவர்களின் பிரச்சினைகளைச் சொல்பவை. முற்போக்காளர்கள் பணம், பட்டம் இலாற்றுக்காக எழுதுவதில்லை.

ஈழத்தின் ஆரோக்கியமான இலக்கிய சூழலுக்கு, முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் என்றுமே எதிர்ப்பானவர்கள் அல்ல. ஆனால் ஆரோக்கியமான இலக்கியச் சூழல் என்றால் என்ன? அவ்வாறான சூழல் உருவாகத் தடையாய் இருப்பதென்ன என்பவையே இப்போது சிந்திக்கற்பாலது. எழுத்தாளர்கள் தாம் எதை

எழுதுகின்றார்களோ அவ்வாறே வாழ்ந்து காட்டவும் வேண்டும்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புகளை அங்கீகரிக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைப் பலர் முன்வைத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் நாங்கள் கேட்பதெல்லாம். எங்கள் அங்கீகாரத்துக்காக ஏன் அவர்கள் காத்திருக்க வேண்டும்? நாம் ஏன் அங்கீகரிக்க வேண்டும்? அவர்கள் எந்தச் சமூகத்துக்காக எழுதுகின்றார்களோ, அவர்கள் அங்கீகரித்தால் போதுமானதல்லவா?

முற்போக்கு இலக்கியங்களை மக்கள் ஆதரிக்கின்றார்கள் என்பதே எமக்கும், எழுத்துக்குமான அங்கீகாரமல்லவா? எங்கள் எழுத்தை வாழ்க்கையை மக்கள் மதிக்கின்றார்கள் என்றுதானே அர்த்தம்.

உலகமயமாக்கல் இன்றைய உலகில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் ஏற்படுத்தி வரும் தாக்கங்கள் பற்றி.....

என்னை, மார்க்ஸியவாதிகளைப் பொறுத்த வரையில் உலகமயமாக்கல் என்பது, ஐரோப்பிய, முதலாளித்துவ நாடுகளின் கூட்டுச்சதி. சர்வதேசப் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலத்தில் தமது பிள்ளைகள் கல்வி கற்பதையே இன்று அனேக பெற்றோர் விரும்புகின்றனர்.

தாய்மொழி மூலமான கல்வியே பூரணத்துவமானது. ஆனாலும், அதனைப் பலர் இன்று விரும்புவதில்லை. வேலை வாய்ப்பைக் பெறுவதற்கு, ஆங்கிலக் கல்வி அவசியம் என்ற வாதமே இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்றது. ஆனால், அதிக வேலை வாய்ப்புகளைத் தருவதாகக் கூறிக்கொண்டு, இங்குவரும் பல்தேசியக் கம்பனிகள் என்ன செய்கின்றன.

இவற்றினால் கல்வி, பெருளாதார ரீதியாக நாம் எந்தளவுக்கு சுரண்டப்படுகின்றோம் என்பதை உணர்கின்றோமா?

மார்க்ஸியம் என்று உலக நாடுகளின் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றதோ அன்றே எல்லோருக்கும் விமோசனம்.

யாழ்ப்பாணம் இணுவிலில் பிறந்த இவர் பாடசாலையில் படித்த காலத்திலேயே பேச்சுப் போட்டிகளிலும், எழுத்துப் போட்டிகளிலும் கலந்து கொண்டு பல பரிசில்களைப் பெற்றார். 1973ல் இவர் கவிதை எழுத ஆரம்பித்ததன் மூலம் இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்தார். 80ற்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும், பல கட்டுரை கற்பகம், அர்ச்சுனா, ஓலை, தமிழ் தென்றல் ஆகிய சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராக இருந்தவர். 'சொந்தமண்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியையும், முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள் என்னும் கட்டுரைத் தொகுப்பையும் வெளியிட்டுள்ளார். இன்று ஈழத்தின் பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம் ஆகியவற்றை எழுதி வருகின்றார். ஆளுமை மிக்க சிறந்ததொரு படைப்பாளியுடனான நேர்காணலை ஜீவநதி வாசகர்களுக்காக தருகின்றோம்.

1. இலக்கிய உலகில் உங்கள் பிரவேசம் எவ்வாறு அமைந்தது?

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் பல்கலைக்கழகப் புகழுக வகுப்பில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த காலம், எனது வகுப்பு நண்பர்கள் ஒரு சிலருடன் சேர்ந்து 'அரும்பு' என்ற சஞ்சிகையை ஆரம்பித்தோம். அதில் எனது கன்னிப் படைப்பான 'கல்வியின் முக்கியத்துவம்' என்னும் கட்டுரை இடம்பெற்றிருந்தது. அரசாங்க எழுது வினைஞராக கொழும்பு உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தில் கடமையாற்ற வந்தபோது, அங்கு இலக்கிய ஆர்வமுள்ள நண்பர்களைச் சந்தித்தேன். எனது மனத்தில் புதைந்திருந்த "சஞ்சிகை வெளியிடும் ஆர்வத்தை" அவர்களிடம் தெரிவித்தபோது ஆரம்பிக்குமாறும், தாங்கள் அதற்கு உதவி புரிவதாகவும் தெரிவித்தார்கள்.

'கற்பகம்' என்ற பெயரில் கலை, இலக்கிய, பொருளாதார சஞ்சிகையை ஆரம்பித்தேன். இரு மாத சஞ்சிகையான 'கற்பகம்' 1970ஆம் ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் முதலாவது இதழை பிரசுரித்தது. பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் இராணி அப்புக்காத்து இரங்க நாதன் தலைமையில் நடைபெற்ற வெளியீட்டு விழாவில் 'குத்துவிளக்கு' புகழ் வி. எஸ். துரைராசா முதல் பிரதியைப் பெற்றுச்

சிறப்பித்தார். கொழும்பிலுள்ள அரச திணைக்களங்களில் பல தமிழ் அலுவலர்கள் பணியாற்றியமையால் 'கற்பகம்' ஆயிரம் பிரதிகளும் நண்பர்களின் உதவியால் விற்றுத் தீர்ந்துவிட்டன. இச்சஞ்சிகையின் வருகையுடன் பிரபல எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் ஆகியோரின் நட்புக் கிடைத்தது. என்னைப் பலர் உற்சாகப்படுத்தினார்கள். முதல் இதழில் எனது 'குட்டிக் கதை' ஒன்றும் "ஆசிரியர் தலையங்கமும்" பலரைக் கவர்ந்ததாலோ என்னவோ தெரியவில்லை, அவர்கள் நேரடியாக என்னைச் சந்தித்தும், கடித மூலமும் தங்கள் மனப் பதிவுகளைத் தெரிவித்து என்னை ஊக்கப்படுத்தினார்கள். பல இடங்களில் எனக்குக் கிடைத்த தூண்டுதல், எழுத்துத் துறையில் தடம் பதிக்க காரணமாக அமைந்தது.

2. நீங்கள் பல்வேறு இலக்கிய வகைமைகளில் பரிச்சயமுள்ளவர். அவற்றுள் எவ்வகை இலக்கியம் படைப்பதில் அதிக ஆர்வத்தைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அதற்கான காரணத்தையும் கூறுங்கள்.

'இலக்கியம் மக்களுக்காக' என்ற அசைக்க முடியாத கொள்கையில் பற்றுறுதி கொண்டவன். எனவே மக்களுக்காக இலக்கியம் படைக்கும் யதார்த்தப் போக்கு என் எழுத்துக்களின்

அடிநாதமாக அமைந்துள்ளது. ஆரம்பத்தில் மூடக் கொள்கைகள், மூட நம்பிக்கைகளுக்கு எதிராகக் குட்டிக் கதைகளை எழுதி வந்தேன். தொடர்ந்து சிறுகதைகளை எழுத ஆரம்பித்தேன். 'எழுதுவதில் எனக்கு எதுவித சிரமமும் இல்லை. ஏன் என்றால் எனக்குத் தெரிந்தவற்றைத் தான் நான் எழுதுகின்றேன். எனக்குத் தெரியாதவற்றைப் பற்றி நான் ஒருபோதும் எழுதுவதில்லை" என்று அடிப்படைப் பெருமக்களின் அனுபவப் பெரும் செல்வனான உலகம் போற்றும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் மாக்ஸிம் கார்க்கி கூறி வைத்தார். அவருடைய கூற்றில் எனக்குப் பூரண உடன்பாடு ஏற்பட்டமையால் எனக்குத் தெரிந்தவற்றையே எழுதி வருகின்றேன். சமுதாயத்தில் நான் கண்டு தரிசித்த தரிசனங்களையே எனது சிறுகதைகள் ஊடாகச் சொல்லியுள்ளேன். என்னால் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகள் (59) யாவும் இலங்கையில் வெளிவரும் பத்திரிகையிலும், இலங்கை இந்தியச் சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.

என் நெஞ்சை நெருடிய சம்பவங்கள், என் மனதில் நீண்ட காலமாகத் தேக்கி வைத்த உள்ளக் கிடக்கைகள், அநீதிக்கும் அக்கிரமத்திற்கும் எதிரான போக்குகள் போன்றவற்றை உள்வாங்கி யதார்த்தமாக என் சிறுகதைகளை எழுதியமையால் அவை முற்போக்குக் கருத்துக்களைக் கொண்டனவாக அமைந்திருக்கின்றன. யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகள் மற்றும் புலம்பெயர்வுகள், சுனாமி ஆழிப் பேரலைகள் ஏற்படுத்திய அனர்த்தங்கள், பெண்களின் அவலங்கள், அகதி வாழ்க்கையின் அல்லோலங்கள், வெளிநாட்டு பணிப்பெண்களாகச் சென்று வந்தவர்களின் சோக வரலாறுகள், குடும்பப் பிரச்சினைகள், வெளிநாட்டுக்குப் போகும் பிள்ளைகளின் போக்குகள், ஏழ்மை, ஏற்றத் தாழ்வுகள், சுரண்டல், ஏமாற்றங்கள் போன்ற இன்னொன்றை அம்சங்களைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு எனது சிறுகதைகளை எழுதி வந்துள்ளேன்.

கவிதைகளைப் பொறுத்தளவில் அவ்வளவாக ஈடுபாடு காட்டாவிட்டாலும், எனது கவிதைகள் அனுராதபுரம் கலைச் சங்கத் தொகுப்பான 'புத்துலகம் படைப்போம்' என்ற தொகுப்பிலும், 'ஈழமணி' என்ற பத்திரிகையிலும், ஞானம் சஞ்சிகைகளிலும், சுடர் ஒளியிலும் வெளிவந்துள்ளன.

பத்திரிகைத் துறையைப் பொறுத்தளவில் யாழ்ப்பாணம் உதயன், கொழும்பு சுடர் ஒளி ஆகியவற்றில் கடமையாற்றியுள்ளேன். சுடர் ஒளியில் 'கலைப் பூங்கா' என்ற பக்கத்தில் மூன்று வருடங்களாக எழுத்துலகப் பிரபலங்களைப் பற்றியும் இலக்கிய விடயங்களைப் பற்றியும் எழுதியுள்ளேன். சுடர் ஒளியில் நூல் விமர்சனங்களைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்து வருகின்றேன். சுடர்ஒளி வார மலரில் 35க்கும் மேற்பட்ட உண்மைக் கதைகளை எழுதியுள்ளேன்.

பத்தி எழுத்துக்களை நிறையவே எழுதியுள்ளேன். தினகரனில் 'கூடு சந்தி' என்ற பகுதியிலும், தினக்குரலில் 'நிகழ்வுகள் நினைவுகள்' என்ற பகுதியிலும், ஞானம், மல்லிகை ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் எழுதி வந்துள்ளேன்.

எனது கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் இலங்கையில் வெளிவருகின்ற எல்லா தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன.

கற்பகம், தமிழ்த் தென்றல், ஓலை ஆகிய சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராக இருந்துள்ளேன்.

என்னுடைய இலக்கியப் பங்களிப்புகள் பத்துறை சார்ந்ததாக இன்று அமைந்துவிட்டன. சிறுகதை, கட்டுரை, பக்தி, திறனாய்வு, கவிதை, நேர்காணல், மொழிபெயர்ப்பு, பத்திரிகை, சஞ்சிகை என்று பரந்திருப்பதை வாசகர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

3. நீங்கள் நம்பும் இலக்கியச் சித்தாந்தம் பற்றிக் கூறுங்கள்.

ஒரு படைப்பாளி எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். அவனது படைப்பை மட்டும் பாருங்கள் என்ற வாதம் வலுவாக நிலவும் இக்காலத்தில், அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவனாக ஒரு எழுத்தாளன் தான் எழுதுவதைப் போல் வாழ்ந்து காட்டவேண்டும் என்பதில் நம்பிக்கையுள்ளவன். அதுவும் மாக்கிம் கார்க்கி கூறியது போல "படைப்பாளி என்பவன் தன் படைப்பிற்கும் மேம்பட்டவனாக விளங்க வேண்டும்" என்பதை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்பவன். இலங்கையைப் பொறுத்தளவில் மூத்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் நீர்வை பொன்னையன், தமிழகத்தைப் பொறுத்தளவில் கு. சின்னப்ப பாரதி ஆகியோர் தனி மனிதர்களல்ல. அவர்கள் இலக்கிய இயக்கமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு

மனச்சாட்சியுள்ள எழுத்தாளனின் கடமை மனித குல சமுதாயத்தின் வேதனைக்கான காரணத்தை அப்பட்டமாகச் சொல்லுவது தான். அது தான் ஒரு முதலாளித்துவ சமுதாயத்தை சமதர்ம சமுதாயமாக மாற்ற உதவும். அதற்கேற்றவாறு மக்களின் மனப்போக்கையும் மாற்றமுடியும்.

முற்போக்கு இலக்கிய உலகில், ஏழை எளிய மக்களின் தோழனாக, உழைப்பாளி மக்களின் குரலாக, மார்க்சிய கொள்கைக் கோட்பாட்டை விடாப்பிடியாகப் பின்பற்றுபவராக, பாட்டாளி வர்க்க இலக்கியம் படைத்திட்ட முன்னோடிகளின் வழியை உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டு புதிய சகாப்தம் படைக்க, சோசலிச யதார்த்தவாதத்திற்கு எடுத்துக்காட்டான படைப்பாளிகளின் படைப்புகளை மதிப்பவனாக உள்ளேன்.

4. முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளுள் உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமானவர் பற்றிக் கூறுவீர்களா?

ஈழத்து இலக்கியவானில் 'இமயம்' என உயர்ந்து நின்ற பேராசிரியர் க. கைலாசபதி எனக்கும் மட்டுமல்ல, முற்போக்கு எழுத்தாளராக தம்மை நிலை நிறுத்திக் கொண்டவர்களுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டியாக இருந்துள்ளார். அவர் தினகரன் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் இலக்கியத்துறைக்கு ஆற்றிய பங்களிப்புகள் அளப்பரியன. அதேவேளை பல எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்து அவர்களை எழுத்துத் துறையில் கால் பதிக்க வைத்தவர். மார்க்சியக் கோட்பாட்டின் தளத்தில் நின்று இலக்கிய விமர்சனங்களை முன் வைத்தவர். இவர் வழி நின்று பேராசிரியர் நா. வானமாமலை தமிழ் நாட்டில் விமர்சனத் துறையை முன்னெடுத்தார். பேராசிரியர் க. கைலாசபதி ஒப்பியல் நோக்கில் பல கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் தந்தவர். நான் 'கற்பகம்' ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில், பேராசிரியர் க. கைலாசபதியைத் தினமும் மாலை வேளைகளில் சந்தித்து வெள்ளவத்தை தொடக்கம் பம்பலப்பிட்டி வரைபுகையிரத பாதையில் நடந்து சென்று திரும்பும் வரை இலக்கிய சம்பந்தமான விடயங்களைப் பற்றி கலந்துரையாடிய அந்தப் பசுமையான நினைவுகளை இப்பொழுதும் எண்ணிப் பார்த்து மகிழ்கின்றேன். முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளாக இன்றும் முகிழ்ந்து நிற்கும் செ. கணேசலிங்கன், நீர்வை பொன்னையன் ஆகியோரும் என்னால் மதிக்கப்படும் படைப்பாளிகளாக இருக்கின்றனர்.

5. ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் முத்திரை பதித்தவர்கள் பற்றிக் கூறுவீர்களா?

இது ஒரு நீண்ட விடைக்கான ஒரு கேள்வியாக இருந்தபோதிலும் முக்கியமானவர்களைப் பற்றி மட்டும் இங்கு குறிப்பிடலாம் என எண்ணுகின்றேன். ஈழகேசரிக் காலம் தொடங்கி மறுமலர்ச்சிக் காலம், சுதந்திரன் காலம், தினகரன் காலம் போன்ற காலப் பகுதியில் முகிழ்த்தெழுந்த எழுத்தாளர்களைத் தொடர்ந்து வெளிவந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர்களே ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் முத்திரை பதித்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். எனது நாற்பது வருட கால அனுபவத்தில், யதார்த்த இலக்கியம் படைத்தவர்களைப் பட்டியல் இடுவது இக்கேள்விக்குப் பதிலாக அமையும்.

பாரதி சஞ்சிகை ஆசிரியர் கே. கணேஷ், அ. ந. கந்தசாமி, சில்லையூர் செல்வராசன், பேராசிரியர், கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, அ. முகம்மது சமீம், டொமினிக் ஜீவா, கே. டானியல், க. பசுபதி, நீர்வை பொன்னையன், செ. கணேசலிங்கன், இ. முருகையன், இளங்கீரன், செ. யோகநாதன், செ. கதிர்காமநாதன், தெணியான், செம்பியன் செல்வன், அங்கையன் கைலாசநாதன், ஏ. இக்பால், என்.கே. ரகுநாதன் ஆகியோரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

மேலும் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு, பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம், பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமான், கே.எஸ். சிவகுமாரன் ஆகியோரும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தங்களாலான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளனர்.

மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணம் வீசும் என்ற வகையில் ஒரு சிலரை இங்கு குறிப்பிட்டேயாகவேண்டும். கனக செந்திநாதன், வ. அ. இராசரத்தினம், வித்துவான் வேந்தனார். வ. இராசையா, மா. பாலசிங்கம், கே.ஆர். டேவிட், சொக்கன், செங்கை ஆழியான், கல்வயல் வே. குமாரசாமி, தெளிவத்தை யோசப் போன்றோர் குறிப்பிட்டத்தக்கவர்களாகின்றனர்.

6. இளமைக் காலத்தில் உங்களை அதிகம் தாக்கத்துக்குள்ளாக்கிய இலக்கியப் படைப்புகளைப் பற்றிக் கூறுவீர்களா?

மாக்ஸிம் கார்க்கியின் 'தாய்', 'நான் பயின்ற பல்கலைக்கழகம்', 'நான் பெற்ற பயிற்சிகள்' ஆகிய நூல்கள் மூன்றையும்

சொந்தப் பணத்தில் வாங்கி (1965) பலமுறை படித்துள்ளேன். காண்டேகர் எழுதிய நாவல்கள் சிலவற்றை விரும்பிப் படித்திருக்கின்றேன். துகழி சிவசங்கரப்பிள்ளையின் 'செம்மீன்', 'தோட்டியின் மகன்' ஆகிய நாவல்கள் என்னைப் பெரிதும் ஈர்த்துள்ளன. சே. கணேசலிங்கனின் 'நீண்ட பயணம்', இளங்கீரனின் 'அவளுக்கு ஒரு வேலை வேண்டும்' ஆகிய நாவல்கள் குறிப்பிடக்கூடியன. டொமினிக் ஜீவாவின் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்', நீர்வை பொன்னையனின் 'மேடும் பள்ளமும்' ஆகிய சிறுகதைகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரல்களாக ஒலித்தன. பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் ஆக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் தேடிப் படித்து அதில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள உள்ளார்ந்த கருத்துக்களை அறிந்துகொள்வதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டியுள்ளேன். என்னுடைய வாசிப்புப் பழக்கமே ஒரு படைப்பாளியாக என்னை ஆக்கியுள்ளது.

7. பேராசிரியர் க.கைலாச பதியைக் குறித்து சில படைப்பாளிகள் முன் வைக்கும் குற்றச் சாட்டுக்கள் ஒத்துக் கொள்ளப் படத்தக்கனவா?

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள் மாக்ஸிச சித்தாந்தக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் நின்று இலக்கியத்தை நோக்கி தமது விமர்சனங்களை முன்வைக்கும் ஒரு கொள்கைவாதி, முதலாளித்துவத்தின் பிடியில் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள், நிலப் பிரபுத்துவ ஆதிக்கத்தினால் அல்லலுறும் விவசாயிகள், சாதியத்தின் பெயரால் ஒதுக்கப்பட்ட மக்கள், பணம் படைத்தவர்களால் சுரண்டலுக்குள்ளாகும் ஏழைகள் என்ற வகையில் பாதிக்கப்பட்டவர்களை முன்னிலைப்படுத்தி அவர்களின் விடிவை நோக்கிய ஆக்கங்களைப் படைப்பவர்கள் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் என்ற வட்டத்துக்குள் உள்வாங்கப்படுகின்றார்கள். இவர்களிலும் மாக்ஸிச சித்தாந்தக் கோட்பாட்டுக்கு ஏற்ற வகையில் இலக்கியம் படைப்பவர்களின் படைப்புகளை மட்டுமே பேராசிரியர் க. கைலாசபதி விமர்சனக் கண் கொண்டு நோக்கினார்.

ஆகவே பிற்போக்குவாதிகளால் முன் வைக்கப் படும் குற்றச்சாட்டுக்கள் அவர்களின் கையாலாகாத தன்மையையே வெளிக் காட்டுகின்றன. 'மக்கள் இலக்கியம் படைக்கத் தெரியாதவர்கள் மார் அடித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது வேடிக்கையாக

இருக்கிறது. சில கனவான்கள் 'கைலாசபதி தங்களைத் தூக்கிவிடவில்லை' என்று நீண்ட காலமாக அரைத்த மாவை அரைத்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு வெட்கம் இல்லையா? கைலாசபதி ஏன் உங்களைத் தூக்கிவிட வேண்டும்? அவர் எதிர்பார்த்த முற்போக்கு இலக்கியம் உங்களால் படைக்கப்படாத போது அவர் கண்டுகொள்ளாமல் இருந்தத்தில் தவறு ஒன்றும் இல்லையே!

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி ஓர் இலக்கிய இமயம், அந்த இமயத்துடன் கிட்ட நெருக்க முடியாதவர்கள், அவர் மரணித்து பல ஆண்டுகள் கழிந்த பின்பும் அவர் மேல் வக்கிரம் கொண்டிருப்பது வேடிக்கையாயிருக்கிறது.

மாக்ஸிசம் விஞ்ஞான ரீதியான ஒரு சித்தாந்தம், மனித சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டுக்காக கார்ல் மார்க்ஸ் என்ற தத்துவ ஞானியால் உருவாக்கப்பட்ட சித்தாந்தக் கோட்பாடு, பேராசிரியர் க. கைலாசபதியினால் இலக்கியமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத ஆக்கங்களை உருவாக்கியவர்கள், அவர் மேல் குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்துவதை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு காலத்தை வீணாக்காமல், மாக்ஸிசம் பற்றிய முழுமையான அறிவை, முழுமையாக பெற்றுக்கொண்டு மக்கள் இலக்கியம் படைக்க முற்படுங்கள் என்று வேண்டுகின்றேன். அத்தகைய இலக்கியங்களே மக்களால் மதிக்கப்பட்டு நீண்டு நிலைத்து நிற்கும். இதுவே யதார்த்தம்.

8. 'தலித் இலக்கியம்' பற்றிய உங்கள் மதிப்பீடு யாது?

1956இல் ஏற்பட்ட, சோஷலிசப்பாதையைக் காட்டிய ஆட்சி மாற்றம் இலக்கியத்துறையிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் புதிய வீச்சைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளின் காலம் 'பொற்காலம்' என்று பெருமைபடச் சொல்லலாம். 'இலக்கியம் மக்களுக்காக' என்ற எண்ணக்கரு முதன்மை பெற்று நிற்க, முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புகளை வெளிக் கொணர்ந்தார்கள். மக்களின் அடக்கு முறைக்கு எதிரான போராட்டங்களையும், வர்க்க முரண்பாடுகளையும், சாதிக் கொடுமையின் அவலங்களையும் முன்னிலைப்படுத்தி தமது எழுத்தாக்கங்களை முன்வைத்தனர். இந்தியாவில் தலித் இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு முன்பே யாழ்ப்பாணத்து சாதி

வெறிக்கு எதிராக, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக தமது படைப்புக்களை வீறுநடையுடன் கே. டானியல் வெளிக்கொணர்ந்தார். அந்த வகையில் டானியலின் 'பஞ்சமர்', 'கானல்' ஆகிய படைப்புக்கள் கவனத்திற்குரியது. மேலும் டொமினிக் ஜீவா, தெணியான், என்.கே. ரகுநாதன், அகஸ்தியர் ஆகியோர் சாதியத்திற்கெதிரான படைப்புக்களை முன்வைத்தனர். 1964இல் 'பிணைப்பு' என்னும் சிறுகதை மூலம் இலக்கிய உலகில் தடம் பதித்த தெணியான் சாதியத்திற்கெதிரான வகையில் நாற்பது சிறுகதை வரை எழுதியதாக அறிய முடிகின்றது, 'பொற் சிறையில் வாழும் புனிதர்கள்' இவருடைய நாவல் சாதியத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. சாதியத்திற்கு எதிராக கவிதைகள் படைத்தவர்கள் வரிசையில் க.பசுபதியும், சுபத்திரனும் முன்னிற்கின்றார்கள்.

சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டங்களான ஆலயப்பிரவேசம், தேனீர்க்கடைப் பிரவேசம், பொதுக்கிணறுகளில் தண்ணீர் அள்ளுதல், சமபந்திப் போசனம் ஆகியன உச்சக்கட்டத்தில் இருந்த காலப்பகுதியை அண்டி எழுதப்பட்ட படைப்புகள் மக்கள் மத்தியில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியமை மறைக்க முடியாத உண்மை. யுத்தத்துடனான இடப்பெயர்வு, புலம்பெயர்வு என்பன மக்களின் வாழ்வாதாரப் பிரச்சினையை ஏற்படுத்திய போதிலும் சிலர் சாதியத்தை இன்றும் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

காலத்துக்குக் காலம் மாற்றங்கள் ஏற்படும் போது அவை சார்ந்த வகையில் இலக்கியப் போக்குகளும் மாற்றம் பெறுகின்றன. அன்று சாதியத்திற்கு எதிராக இருந்த இலக்கிய வீச்சை இன்று காண முடியவில்லை என்று சொல்வதும் பொருந்தும்.

9. ஈழத்து இலக்கியத்தின் இன்றைய போக்கு எவ்வாறுள்ளது?

இலக்கியத்திற்கு இலக்கு இருக்க வேண்டும். இலக்கு இல்லாத எழுத்தை இலக்கியமாகக் கொள்ளமுடியாது. இலக்குமக்கள்மேம்பாட்டைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மூத்த முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புக்களை உயிர்த்துடிப்புள்ள வகையில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். செ. கணேசலிங்கன், நீர்வை பொன்னையன், தெணியான்

போன்றவர்கள் காத்திரமான படைப்புக்களைத் தந்த வண்ணமுள்ளார்கள். பலர் தடம் மாறிச் செல்வதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

இன்று பலர் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் காண முடிகின்றது. புத்தக வெளியீடுகளும் ஏராளமாக வந்த வண்ணம் உள்ளன. கதை எழுத வேண்டும், நூல் வெளியிட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தைத் தவிர என்ன இலக்குடன் நாம் எழுத வேண்டும் என்ற தெளிவின்மையே முதன்மை பெற்று நிற்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

“இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி, மக்கள்; மக்களே வரலாற்றின் உந்து சக்தி, இலக்கியப் படைப்புகள் அந்த மக்களின் வாழ்வை அவர்களின் இன்ப துன்பங்களை, போராட்டங்களை அவர்களது உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும். இயற்கையுடன் மக்களையும் அவர்களது வாழ்வியலையும் இணைக்காமல் படைப்புக்கள் புனைவதில் பிரயோசனமில்லை. அப்படைப்புக்களால் மக்களுக்கு பலனேதுமில்லை. ஒரு படைப்புக்கு உருவமும் உள்ளடக்கமும் அவசியம். உள்ளடக்கம் இல்லாத ஆக்கம் வெறும் சடம். அதில் உயிர்த் துடிப்பில்லை. உருவம் இல்லாத படைப்பு அது வெறும் கருத்து மாத்திரம் தான். உருவத்தினதும் உள்ளடக்கத்தினதும் சங்கமத்தில் தான் உண்மையான, உயிர்த் துடிப்புள்ள படைப்பு ஜனனிக்கிறது” என்று ஒரு முதுபெரும் எழுத்தாளர் கூறியுள்ளார்.

இந்த விளக்கம் பலருக்குப் பயன்படும் என எண்ணுகின்றேன். தலைக்கனம் கொண்டவர்கள், ஒருவருக்கொருவர் முதுகு சொறிபவர்களால் ஆரோக்கியமான இலக்கியத்தை முன்வைக் முடியாது.

“சகல கலை வடிவங்களின் தாயாக மக்கள் போராட்டம் இருக்க வேண்டும். மக்களிடமும், ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான அவர்களது போராட்டங்களிலும் ஒரு கலைஞன் அக்கறை செலுத்தாவிட்டால், அவன் வரலாற்றின் குப்பைத் தொட்டிக்குள் தூக்கி எறியப்படுவான்” என்று தெலுங்குக் கவிஞன் கும்மாட்டி விட்டலு கூறிய கருத்துக்கள் இன்றைய எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு பாடமாக அமையட்டும்.

10. பாலியல் பிரச்சினைகளை அண்மைக் கால எழுத்தாளர்கள் சிலர் அப்பட்டமாக எழுதி விரசத்தைத் தூண்டுகிறார்களே இது ஆரோக்கியமானதா?

இன்றைய மனித வாழ்க்கையின் ஓட்டத்துடன் பாலியல் பிரச்சினைகள் மனிதக் கட்டுப்பாடுகளையும் மீறி விஸ்வரூபம் எடுத்துள்ள நிலையில் பெற்றோர்களும் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் செய்வதறியாது ஏங்கித் தவிக்கிறார்கள். இதற்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் கண்டயறியப்பட்டு அத்தகைய பிரச்சினைகள் ஏற்படாமல் இருக்கக் கையாளப்பட வேண்டிய வழிமுறைகளை முன்னிறுத்தி எழுத்தாளர்கள் தமது ஆக்கங்களைப் படைக்க வேண்டும். மக்களை நல்வழிப்படுத்தக்கூடிய கருத்துக்களை முன்வைக்கும் போது விரசத்தைத் தூண்டக்கூடிய சொல்லாடல்களைத் தவிர்க்க வேண்டியது எழுத்தாளர்களின் கடமை. அதுவே ஆரோக்கியமானது.

11. புலம்பெயர் இலக்கிய முன்னேற்றம் கண்டு வருவது ஆரோக்கியமான செயற்பாடு என்று பலர் சொல்லி வருகின்றார்கள். அது பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் எப்படியாக இருக்கும்?

உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். உண்மையில் இலங்கை எழுத்தாளர்கள் பலர் புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வசித்து வருகின்றனர். அவர்களில் சிலர் ஈழத்து மண் வாசனையுடையதான படைப்புக்களைச் சுதந்திரமாக எழுதி வருகின்றார்கள். மேலும் எமது கலாசாரம் பண்பாட்டுடன் கூடிய ஆக்கங்களை படைப்பதையும் காண்கின்றோம். இந்தத் தலைமுறை எழுத்தாளர்களின் வருங்கால சந்ததியினர் வேற்று மொழிகளைக் கற்றுக் கொண்டு, அந்தந்த நாட்டு கலாசாரங்களைப் பின்பற்றிக் கொண்டு வாழுகின்ற போது அவர்களிடம் ஆரோக்கியமான இலக்கியப் பங்களிப்பை எதிர் பார்க்க முடியுமா? வருங்காலந் தான் இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

12. பல வேலைகளுக்கு மத்தியிலும், நீங்கள் எழுதுவதற்குத் தேவையான நேரத்தை எவ்வாறு ஒதுக்கிக் கொள்கிறீர்கள்?

“எழுதுவது ஒரு தவம்” என்று சொல்லுவார்கள். எனவே எனது குடும்பப் பணிகளுக்கு அப்பால், எனக்குக் கிடைக்கும் நேரம் முழுவதையும் எழுத்துப் பணிக்கே

அர்ப்பணிக்கின்றேன். நான் பல்துறை சார்ந்த இலக்கியப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருவதால், நூல்களை வாசிப்பதுடன் தேடல்களையும் மேற்கொண்டு வருகின்றேன். அதன் பின் எழுதத் தொடங்கும் போது தேவை அறிந்து முக்கியமானதற்கு முன்னுரிமை கொடுத்து எழுதி வருகின்றேன். தனிமையான சூழலை ஏற்படுத்திக் கொண்டு எழுத முற்படும்போது எழுதுவது மன எழுச்சியைத் தருவதாக இருக்கின்றது. எனவே தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டே இருக்கின்றேன். அது என்னை உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டே இருப்பதாக உணர்கின்றேன்.

13. இலங்கையில் நூல் விமர்சனங்களை மிகப் பெருமளவில் நீங்கள் செய்து வருவதாக அறிகின்றேன். அது எப்படிச் சாத்தியமாகின்றது? அதற்கான காரணத்தைக் கூற முடியுமா?

உண்மை தான், எனது அணுகுமுறை வித்தியாசமானது. மேலும் இலங்கையில் வருகின்ற எல்லாப் பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் எனது எழுத்துக்கு ஆதரவு தந்து உற்சாகப்படுத்துகின்றன. நூல்களை முழுமையாக வாசித்து அவற்றில் பொதிந்துள்ள அம்சங்களை வாசகர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எழுதி வருவதால், என் எழுத்துக்காக நான் சொல்லும் விதத்தை அறிந்து கொள்வதற்காக தங்களுடைய படைப்புக்களை இலங்கை எழுத்தாளர்கள் பலர் நேரிலும், அஞ்சலிலும் தந்த வண்ணம் இருக்கின்றார்கள். நானும் அதை என் பணியாக ஏற்று என்னால் முடிந்தளவு திறனாய்வைச் சுதந்திரமாகச் செய்து வருகின்றேன்.

என்னை நேர்காணல் கண்ட ஜீவநதிக்கும் அதன் வாசகர்களுக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

சொந்தங்கள்

எழுத்தாளர்களின் நோக்கு

- கே.ஆர்.டேவிட் -

ஆசிரியர் : தம்புசிவா

வெளியீடு: இலங்கை முற்போக்கு கலை

இலக்கியப் பேரவை

விலை: 200 ரூபா

தம்பு - சிவசுப்பிரமணியம் என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட தம்பு - சிவாவின் 'சொந்தங்கள்' சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல். இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவையூடாக வெளிவந்துள்ளது. 2005 - 2006 காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட பன்னிரண்டு சிறுகதைகள் உள்ளடங்கியுள்ள இச்சிறுகதைத் தொகுப்பு எழுத்தாளரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலாகும்.

ஓவியத்துறையில் தனக்கென நிரந்தரமானதொரு வரலாற்று முத்திரையைப் பதித்த ஓவியர் ரமணியின் அட்டைப்பட ஓவியம் வழமைபோல் உணர்ச்சிக் கசிவுடன் அமைந்துள்ளது. இத்தொகுப்பின் நுழைவாயிலில் நூலாசிரியர் தம்பு-சிவாவின் நீர்மட்டம் வைத்தது போன்றதொரு உரையும் நூலின் பின்னட்டையில் நூலாசிரியர் பற்றிய சில குறிப்புகளும் மட்டும் இடம்பெற்றுள்ளன.

நூலின் அட்டைப்படத்தையும் நூலாசிரியரின் உரையையும் நூலாசிரியர் பற்றிய குறிப்புகளையும் தொகுத்து நோக்கும்போது அமைதிக்குள் கருக்கட்டியிருக்கும் ஆழத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையிலான ஒரு சாயல் உணர்வு கசிகின்றது.

சத்தியங்கள் சருகாகி - பொய்ம்மைகளே சத்தியங்களாகி மனித சமூக நியமனங்கள் சமூக இயங்கியல் பரப்பில் கரையொதுங்கிப்போய் சமூக எறிகணைகளிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளச் சாதாரண மனிதனிலிருந்து இந்நாட்டின் நாணயக்கயிற்றைப் பிடிப்பவர்கள் வரை தங்களின் நிஜங்களை 'முக்காட்டுக்குள்' புதைத்துக் கொண்டு நடமாட வேண்டிய நிர்ப்பந்தங்களுக்குள்ளாகியுள்ளனர். இந்த

முக்காட்டுச் சமூக இயங்கியலின் பின்புலத்தில் நின்று எழுத்தாளர் தம்பு - சிவாவின் குறிப்புகளை நோக்கும்போது எழுத்தாளர் தன்னைப்பற்றியும் ஒளிவுமறைவின்றி வெளிப்படுத்தியுள்ளதானது தனது சுயதெளிவிலுள்ள நம்பிக்கையையும் சமூகத்திலிருந்து பெறப்படுகின்ற நியாயமான கருத்துக்களை உள்வாங்குகின்ற மனவளத்தினையுமே கோடிட்டுக் காட்டுவனவாக உள்ளன.

எழுத்தாளரால் கூறப்பட்டுள்ள விபரங்களில் சிலபகுதிகளை நோக்குவது மேற்கூறப்பட்ட அவர் பற்றிய கணிப்பீட்டைத் தெளிவுப்படுத்திக் கொள்ள வழி சமைக்கும்.

'மக்களுக்காக இலக்கியம் படைக்கும் யதார்த்தப்போக்கு என் எழுத்துக்களின் அடிநாதமாகும்.

'நான் மனித சமூகத்தை அளவு கடந்து நேசிக்கின்றேன்...'

'சில சந்தர்ப்பவாதத்திற்கு விலைபோக முடியாத எனது போக்கு சிலருக்கு ஆச்சரியத்தை தந்தாலும் நீண்ட எனது ஏற்றத்தாழ்வற்ற

ஞாயிறு தினக்குரல் - 23.9.2007

சமுதாயத்தை நோக்கிய இலட்சிய யாத்திரை தொடரும்...

என்பன போன்ற அர்த்தபுஷ்டியான உரைகளை அவரது உரையில் மட்டுமல்ல அவரது படைப்புகளிலும் அவதானிக்க முடியும்.

இந்நூலில் உள்ளடங்கியுள்ள பன்னிரண்டு சிறுகதைகளைத் தனித்தனியாக நோக்கியபோது பெறப்பட்ட அபிப்பிராயங்களையும் பன்னிரண்டு சிறுகதைகளையும் ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கியபோது பெறப்பட்ட அபிப்பிராயங்களையும் ஒப்பீடு செய்யும்போது அடிமட்ட வாழ்க்கையை வாழ்கின்ற மக்களின் குடிசைக்குள்ளேயே எழுத்தாளரின் 'மணவாழ்வு' நிகழ்ந்திருப்பதைப் புரியக்கூடியதாகவுள்ளது.

தம்பு - சிவாவின் பன்னிரண்டு சிறுகதைகளையும் தனித்தனியாக நோக்கும் போது கூடுதலாக கிராமப்புற மக்களின் வாழ்வியல் அவலங்களையும் அவைகளின் உள்ளார்த்தங்களையும் பிற்புலங்களையும் விபரிக்கும் உணர்வுடிப்படையில் எழுந்த படைப்புகளாக அமைந்திருப்பதை உணரமுடிகிறது. வறுமை, இனக்கலவரங்களின் வெளிப்பாடுகள், அகதி முகாம் வாழ்க்கை, சுனாமி அனர்த்தங்கள், பெண்களின் அவலங்கள், வெளிநாட்டு வேலை தேடலில் ஏற்படும் அவலங்கள் என்பனபோன்ற விடயங்களை உள்ளடக்கியுள்ளன. கதைகளின் தலைமைக் கருத்தில் வேறுபாடுகள் தென்படுகின்றனவே தவிர கதையை நகர்த்திச் செல்கின்ற இலக்கியப் பண்பில் பெருமளவில் ஒருமைப்பாட்டை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

கரு தெரிவு செய்யப்பட்ட இடத்தின் எல்லைக்குள் நின்று கதை வளர்ப்பதும் பாத்திரங்களின் தகுதிகளுக்கேற்ப உரையாடல்கள் அமைந்திருப்பதும் அந்த உரையாடல்களும், பாத்திரங்கள் வாழ்கின்றபிரதேசங்களுக்கும், குடும்பவியலுக்குப் பொருத்தமான வகையில் மொழிப் பிரயோகத்தைக் கையாண்டிருப்பதும் பாத்திரங்கள் நடமாடுகின்ற பிரதேசங்களின் புவியியல்சார்ந்த விபரங்கள் விபரித்திருப்பதும் சிறப்பாக உள்ளதோடு மொழிப் பிரயோகத்தில் யதார்த்த அமைதி பேணப்பட்டிருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

இலக்கியப் பரப்பில் 'தப்புத் தண்ணி' யில் கை காலடித்து திரைகடல் ஓடி முடித்த வாய்ச் சவடாலோ அல்லது சமூகப் பொக்கனைக்குள் குதித்து அவலப்பட்டு பாம்பையும் கயிறென்று பிடித்த அவலங்களோ இன்றி தனது சிந்தனைக்கும் கவனத்திற்கும் உட்பட்ட விடயங்களையே எழுத்தாளர் கூறியுள்ளார்.

தம்புசிவாவின் குறிப்புகளிலும் தம்புசிவாவைப் பற்றி நூலின் பின்னட்டை யிலுள்ள குறிப்புகளிலும், எழுத்தாளர் இடதுசாரிக் கொள்கையுள்ளவர் என்ற கருத்து வெளிப்பாடு மிகவும் தெளிவாகவும் நிதானமாகவும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் இவரது கதைகளில் இடதுசாரிக் கொள்கைகளின் வெளிப்பாடுகள் பற்றி நோக்குவதும் தவறாகா தெனலாம்.

இவரது கதைகளில் அநேகமானவைகள் மனித வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவைகளை மையப்படுத்தி சமூகத்தையும், அரசியலையும் நோக்கி விரிவடைந்துள்ளன. அந்த பிரிவுகள் கதைமாந்தர்களின் பேச்சு மொழிகளிலும், அவர்களது வாழ்வியல் சூழலிலும் நின்றே கூறப்பட்டிருப்பதை உணர முடிகின்றது.

இக்கதைத் தொகுதியிலுள்ள எட்டாவது சிறுகதையான 'கலையும் கோலங்கள்' என்ற சிறுகதையை மீள நோக்குவது இவரது இடதுசாரிப் போக்கினை இனங்கான உதவியாக இருக்கும்.

இக்கதையில் கூறப்படுகின்ற இணுவில் பொன்னுத்துரையரின் சுருட்டுக் கொட்டிலைத் தளமாகக் கொண்டு எழுத்தாளர்தான் நிலைப்பட்ட சமூக, அரசியல் கருத்துக்களை எவ்வாறு புலப் படுத்தியுள்ளார் என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவரது புலப்படுத்தல்கள் பலகோணங்களில் அமைந்துள்ளன.

இணுவில் பொன்னுத்துரையரின் சுருட்டுக் கொட்டிலில், அங்கு சுருட்டு சுத்தும் தொழிலாளர்களின் நலன்கள் எவ்வாறு பேணப்பட்டுள்ளன என்பதை எழுத்தாளர் விபரித்துள்ளார்.

சுருட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கு கிழமைக்குக் கிழமை கணக்குத் தீர்க்கப்படும். சுருட்டுச்சுத்தும் தொழிலாளர்களுக்குச் சனிக் கிழமைகளில் லீவு. சுருட்டுச் சுத்துபவர் களுக்கு சம்பளத் திகதிக்கு

முன்பு பணம் தேவைப்பட்டால் வழங்கப்படும். பத்திரி கைகள் எடுக்கப்பட்டு, அதை உரத்து வாசிப்பதற்கு ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தால், உரத்துவாசிப்பவரின் கொடுப்பனவுக்காக சுருட்டுச் சுத்தும் ஒவ்வொருவரும் ஒரு சுருட்டுக் கட்டை அவருக்கு வழங்குதல், சுருட்டுச் சுத்துபவர்களின் பிள்ளைகளின் கல்வி வசதி பேணப்படல் என்பன போன்ற விடயங்களை எழுத்தாளர் விபரித் துள்ளார். ஒரு சுருட்டுக் கொட்டிலின் நடைமுறைகள் பற்றி இங்கு குறிப்பிட்டுள்ள ஆறுவிடயங்களும் இதுவரை கூறப்படாத விடயங்கள் என்பதோடு சிறியளவிலான ஒரு தொழில் நிலையத்தில் தொழிலாளர்களின் நலன் எவ்வாறு பேணப்பட்டுள்ளதென்பதைப் புலப்படுத்துவது நூடாகத் தொழிலாளர்கள் பற்றிய சிந்தனையையும் தூண்டியுள்ளார் எனலாம்.

பொன்னுத்துரையரின் சுருட்டுத் தொழிலில் இடையிடையே ஏற்பட்ட பின்னடைவுகளுக்கு அரசியல் நிகழ்வுகள் எந்தவகையில் காரணங்களாய் அமைந் துள்ளன என்பதையும் எழுத்தாளர் விளங்கி யுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

1956 இல் நடந்த இனக்கலவரம், 1970 இல் ஏற்பட்ட சேகுவேராக் குழப்பம், 1977, 1983 இல் நடந்த இனக்கலவரங்கள் என்பவற்றால் சுருட்டுத் தொழிலில் ஏற்பட்ட பின்னடைவுகளை கதையோடு தொடர்புபடுத்தி விளக்கியிருப்பதானது வரலாற்றுப் பதிவுகளை மீள்பார்வைக்குட்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

இவைகளோடு இன்னும் இரு விடயங்களை எழுத்தாளர் சுட்டிக் காட்டியிருப்பதையும் அவதானிப்பது பொருத்தமானதாகும். இன்று சம்பள உயர்வு கோரி நடத்தப்படும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் அன்றும் கூலிக்கலம்பகம் என்ற வடிவத்தில் நடந்துள்ளதாக எழுத் தாளரால் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதானது இன்றைய தொழிற்சங்க நடவடிக்கையின் ஆணிவேரைச் சுட்டிக்காட்டும் அர்த்த புஷ்டியான ஒரு செய்தியாகவே தென்படு கின்றது. அத்தோடு கூலிக்கலம்பகம் என்ற சொற்பிரயோகம்

பலருக்கும் புதியதாகவும் புதுமையானதாகவும் தென்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அடுத்து இலங்கையில் இரத்த ஆறு ஓட வைத்த இனக்கலவரங்களின் போது நடைபெற்ற முக்கியமானதொரு விடயத்தையும் இங்கு சுட்டிக் காட்டியிருப் பதை அவதானிக்கலாம்.

களுத்துறை சுப்பிரமணியம், கெக்கிராவை செல்லத்துரை, மாவனல்ல திருநாவுக்கரசு போன்றோர் 1956இல் நடந்த இனக்கலவரத்தின் போது சிங்கள மக்களால் காப்பாற்றப்பட்டனர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பொதுமக்கள் என்ற அடிப்படையில் சாதி, சமய, இனவேறுபாடுகளுக்கப்பால் அவர்களிடம் மனிதம் நிறைந்திருப்பதையும் இலங்கையில் நடைபெற்ற இனக் கலவரங் களின் பிற்புலமாகவுள்ள அரசியல் தளங் கள் பற்றியும் எழுத்தாளர் சூசகமாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

'கலையும் கோலங்கள்' என்ற சிறுகதை யில் மட்டுமல்லாது அவரது அநேக சிறுகதை கள் மீள் வாசிப்புக்குரியவைகளாகவே காணப் படுகின்றன.

எழுத்தாளரின் மனதில் பதியம் வைக்கப்பட்ட சம்பவங்களையே இன்று சிறுகதை இலக்கிய வடிவில் எழுத்தாளர் தந்துள்ளார் என்பதை சுட்டிக்காட்டும் அதேவேளை, சமகாலச் சந்ததியினருக்குக் கூறப்படவேண்டிய பல விடயங்களே இத்தொகுப்பில் உள்ளடங்கியுள்ளன என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

சமூக மாற்றத்துக்கான தம்பு சிவாவின் இலக்கியப் பணி

எழுத்தாளர்களின் நோக்கு

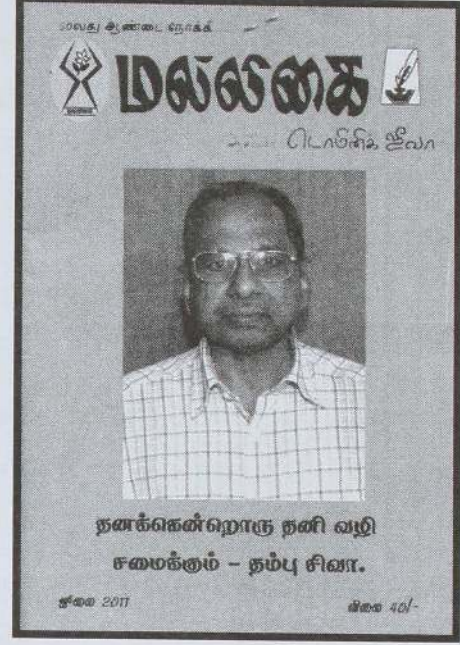
- கே.ஆர்.டேவிட் -

கடந்தகால வரலாற்றுச் சம்பவங்களின் உணர்வும், அறிவியலும் சார்ந்த தரிசனங்களின் அடிப்படையில் இன்றைய வாழ்வு தீர்மானிக்கப்படுவதோடு, நாளை வாழ்வு திட்டமிடப்படுகின்றது. கடந்தகால வரலாறுகளை நாம் இலக்கியங்கள் மூலந்தான் புரிந்தும் பகிர்ந்தும் கொள்கின்றோம். அந்தவகையில் தனிமனிதனிலிருந்து தேசியம் வரையான இலக்கியல் நீட்சிக்கு இலக்கியங்கள் அடிநாதமாகவும், ஆதார கருதியாகவும் அமைகின்றன. இலக்கியங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய எவ்வளவு அவசியமோ, அதே போன்று இலக்கிய கர்த்தாக்களும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது முக்கியம்.

அண்மைக் காலத்தில் அரசும். பிற இலக்கிய அமைப்புகளும் இலக்கிய கர்த்தாக்களைக் கௌரவிப்பதில் அக்றை காட்டிவருவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

தினகரன் பத்திரிகையில் க.கைலாசபதி அவர்கள் கடமையாற்றிய காலம் வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் இராஜகோபால் அவர்கள் கடமையாற்றிய காலம் வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்வி அமைச்சில் சுந்தரம் டிவகலாலா அவர்கள் கடமையாற்றிய காலங்களென்று சில காலங்களை இங்கு குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். இவர்களது காலங்களில் இலக்கியமும், இலக்கியக் கர்த்தாக்களும் கௌரவிக்கப்பட்டதோடு ஊக்குவிக்கப் பட்டுள்ளனர்.

இலக்கிய கர்த்தாக்கள் கௌரவிக்கப் படுவதோடு மட்டுமன்றி வெளியீட்டுத்துறையில் அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்கான பதிப்பித்தல் விநியோகித்தல் வசதிகளும் செய்யப்பட வேண்டுமென்று நீண்டகாலமாக இலக்கிய கர்த்தாக்களால் முன்வைக்கப்படும் கோரிக்கைகளாகும்.

சென்றவருட இறுதிப்பகுதியில் திருகோண மலை உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரியில் கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழா நடத்தப்பட்டு. பல்துறை சார்ந்த இலக்கிய கர்த்தாக்கள் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளனர். அனைத்து முதுசொந்தங்களையும் இழந்து நிற்கும் வடக்கு கிழக்கு மக்கள் மீண்டும் துளிர்விடுவதற்கு இந்த இலக்கிய முதுசொங்கள் அவசியமானவைகள் என்ற வகையில் இந்த இலக்கிய விழா முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

நடந்து முடிந்த இலக்கிய விழாவில் கௌரவம் பெற்ற இலக்கிய கர்த்தாக்களின் தம்பு சிவா (த.சிவசுப்பிரமணியம்) அவர்களும் ஆக்க இலக்கியத்துக்கான மாகாண முதலமைச்சரின் விருதைப் பெற்றுள்ளார்.

தம்பு சிவா என்ற படைப்பாளி பல புனைப்பெயர்களில் பல்துறை இலக்கிய ஆக்கங்களைப் படைத்தவர். கடந்த 40 ஆண்டுகளாக இலக்கியப் பணியாற்றி வரும் தம்பு சிவா அவர்களின் இலக்கியப் பணிகள்

மல்லிகை - ஜூலை 2011

பற்றி சுருக்கமாகச் கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைக்கிறது. தம்பி சிவா அவர்கள் சகல எழுத்தாளர்களாலமு: விரும்பப்படுகின்ற ஒரு படைப்பாளி. ஒரு மனிதனுடைய பெயருக்குப் பின்னால் குறிப்பிடப்படுகின்ற பட்டங்களை விட அந்த மனிதனின் பெயருக்கு முன்னால் மனிதம் என்ற பட்டம் அமைந்திருக்க வேண்டும். அவர்களையே நான் நேசிக்கின்றேன் என தம்பி சிவா அவர்களை அடிக்கடி கூறிக்கொள்வார்.

தம்பி சிவா அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இணுவிலைப் பிறப்பிடமாகவும், திருமணப் பந்தத்தால் திருகோணமலையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். இவர் தம்பி சிவசுப்பிரமணியம் என்ற இயற் பெயரிலும் இணுவை வசந்தன், சிவந்திலன் த.சிவா, இணுவிலி மாறன், சிவ சிவா போன்ற பல வேறு புனைபெயர்களில் தொடர்ச்சியாக எழுதிவருபவர். ஆரம்ப கல்வியை இணுவில் சைவ மகாஜன வித்தியாலயத்திலும், இடைநிலைக் கல்வியை கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியிலும் மேற்கொண்டுள்ளார். இவர் மாணவனாக இருந்த காலத்திலேயே கலை, இலக்கியம் சார்ந்த முயற்சிகள் முனைப்புக் பெற்றிந்ததை அறிய முடிகின்றது. பேச்சுப் போட்டி எழுத்துப் போட்டிகளிலும் கலந்துகொண்டு பரிசில்கள் பெற்றுள்ளார். அதுமட்டுமின்றி, மாணவப் பராயத்தில் சோக்கிரட்டீஸ் நாடகத்தில் அரிட்டஸ் பாத்திரமேற்று நடித்து பாராட்டுகளைப் பெற்றுள்ளார்.

1967ம் ஆண்டு உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்கலத்தில் எழுத்துவினைஞராக நியமனம் பெற்ற இவர் 1975ஆம் ஆண்டு இறைவரி உத்தியோகத்தராக பதவி உயர்வு பெற்று 1985ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றுள்ளார். அரச சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற இவர் 1987ஆம் ஆண்டு மாலைதீவுக்குப் பயணமானார் மாலைதீவில் அரச மீன்பிடி செயற்பாட்டுத் திணைக்களத்தில் உதவிக் கணக்காளராக கடமையாற்றி 1989இல் திரும்பவும் இலங்கைக்கு வந்துள்ளார். இலங்கைக்கு வந்த இவரை வடக்கு - கிழக்கு மாகாணசபை உள்வாங்கி, வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையின் பதிப்பகத் திணைக்களத்தால் உதவிப் பணிப்பாளராக

நியமனம் வழங்கியது. இத்திணைக்களத்தில் எட்டு வருடங்கள் கடமையாற்றியுள்ளார். இத்திணைக்களத்தில் இவர் கடமையாற்றி காலத்தில் இத்திணைக்கள வெளியீடான 'தமிழ்த் தென்றல்' என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரிகராகவும் இவர். கடமையாற்றியுள்ளதைப் பதிவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

எழுத்தாளர் தம்பி சிவா அவர்கள் இன்று சஞ்சிகையாளனாக, பத்திரிகையாளனாக, வெளியீட்டாளனாக, எழுத்தாளனாக, பேச்சாளனாக, திறனாய்வாளனாகப் பல்துறைப் பரிமாணங்களைப் பெற்றிருப்பினும் இவரது இலக்கியப் பதிவு 1970ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'கற்பகம்' சஞ்சிகை மூலம் தொடங்குகிறது. 1972இல் அனுராதபுரம் கலைச் சங்க வெளியீடான 'புத்துலகம் படைப்போம்' கவிதைத் தொகுதியில் இவரது முதல் கவிதை வெளிவந்தது. தொடர்ந்து 'ஈழமணி', 'காப்புறுதி உலகம்', 'சுடர்ஒளி', 'ஞானம்' போன்ற வெளியீடுகளில் இவரது கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன.

கற்பகம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமான சிறுகதைகளைத் தொகுத்து காலத்தால் மறையாத கற்பக இதழ் சிறுகதைகள் என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியீடு செய்ததன் மூலம், சிறந்ததொரு தொகுப்பாளனாகவும். இவரால் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகளின் தொகுப்பான சொந்தங்கள் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு மூலம் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளனாகவும் இவரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'முற்போக்கு' இலக்கியச் செம்மல்கள் என்ற கட்டுரைத் தொகுதி மூலம் சிறந்த கட்டுரையாளனாகவும், 'தூரத்து கோடை இடிகள்', 'அப்பா' ஆகிய இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளைத் தொகுத்து வெளியீடு செய்ததன் மூலம், சிறந்த வெளியீட்டாளனாகவும், அரும்பு, கற்பகம், தமிழ்த் தென்றல், ஓலை போன்ற சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியதன் மூலம் சிறந்த சஞ்சிகையாளனாகவும் தம்பி சிவா அவர்கள் இனங்காணப்படுகின்றார்.

வீரகேசரி, தினகரன், தினக்குரல், உதயன், சுடர்ஒளி, லண்டன் புதினம் ஆகிய பத்திரிகைகளிலும், மல்லிகை, ஞானம், இனித

நந்வனம், செங்கதிர் ஜீவநதி, இந்து ஒளி, ஓலை, பூங்காவனம், சங்கத்தமிழ் போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் இவரது ஆக்கங்கள் பிரசுரமாகியுள்ளன. இதுவரையில் எண்பது சிறுகதைகளையும், இருநூற்றைம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளையும், முன்னூறுக்கும் மேற்பட்ட பக்தி எழுத்துக்களையும், நூல் அறிமுகம், நூல் ஆய்வு, இரசனைக் குறிப்பு, திறனாய்வு, கண்ணோட்டம், பார்வை, மனப்பதிவு, விமர்சனம் என்ற தலைப்புகளில் முன்னூற்றி முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஆக்கங்களையும் தம்பு சிவா அவர்கள் எழுதியுள்ளார். தொடர்ந்து பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் எழுதிவரும் இவர் பலராலும் கவரப்பட்டவராக முன்னிற்கின்றார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற சிலப்பதிகார முத்தமிழ்க் காப்பிய பெருவிழாவில் பாண்டிச்சேரி புதுவை பல்கலைக்கழகத் தலைவர் பேராசிரியர் ஏ. அறிவுநம்பி அவர்களால் தம்பு சிவா அவர்களுக்கு சொல்லின் செல்வர் என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளமையும் இவரைப் பற்றிய முக்கிய குறிப்பாகும்.

இவர் தனது இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ள சில தகவல்களையும் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமானதும், பொருத்தமானதுமாகுமென நினைக்கிறேன். இவர் முதலில் மணி வண்ணனின் குறிஞ்சி மலர் என்ற நாவலைப் படித்ததாகவும், அந்த நாவலில் வருகின்ற அரவிந்தன் - பூரணி ஆகிய பாத்திரங்கள் தன்னைக் கவர்ந்ததாகவும் குறிப்பிடும் தம்பு சிவா அவர்கள் தொடர்ந்தும் தன் வாசிப்பு முயற்சியில் ரஷ்ய எழுத்தாளர் மாக்ஸிம் கோர்க்கியின் தாய் நாவலையும், காண்டேகரின் நூல்களையும் தேடிப் படித்ததாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும் அவர்குறிப்பிடுகையில், அநேகமான நாவல்களில் வருகின்ற பாத்திரங்களின் சித்தரிப்பில் கற்பனைவாதம் மேலோங்கியிருப்பதாகவும், மாக்ஸிம் கோர்க்கியின் நாவலில் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளும், இயல்பான முயற்சிகளும் உள்ளடகியுள்ளன. தொடர்ந்தும் நான் மாக்ஸிம் கோர்க்கியின் நாவல்களைத் தேடிப் படித்தேன். மாக்ஸிம் கோர்க்கி அவர்களின் நூ

ல்களில் காணமுடிந்த சக்திய தரிசனங்களே எனது இலக்கியச் செல்நெறியை வளப்படுத்தியது என்று அவர் கூறுகின்றார். எனது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக விளங்கிய பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, நீர்வை பொன்னையன், செ. கதிர்காமநாதன், செ. யோகநாதன், அ. முகம்மது சமீம் போன்றோருக்கு நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். ஒருவன் தான் அனுபவித்து ஜீரணிக்க முடியாத உணர்வுகளைத் தனது அனுபவங்களில் பட்டை தீட்டி கற்பனை மெருகுடன் பொருத்துமான மொழிவண்மைக்கூடாகப் பதிவு செய்யும் போது அப்படைப்பு இலக்கிய வடிவம் பெறுகின்றது. அவ்விலக்கியங்கள் தரிசனங்களாக மட்டும் அமையாது, தத்துவங்கள் உள்ளீடாக அமையும்போது அவ்விலக்கியங்கள் நித்தியத் தன்மையைப் பெறுகின்றன.

மாக்ஸிம் கோர்க்கியின் தாய் நாவல் தனிமனித, சமூக, தேசியம் என்ற எல்லைகளைத் தாண்டி, சர்வதேசத்திற்கும் பொருந்தும் வகையில் அமைந்திருந் காரணத்தினாலேயே இன்றும் அந்த நாவல் சர்வதேச மக்களின் பார்வைக்குட்பட்டுள்ளது. என்பதை ஏழுத்தாளர்கள் புரிந்துகொள்வது மிக அவசியமானதாகும்.

எழுத்தாளர் தம்பு சிவா அவர்கள் மிகவும் குறுகிய காலத்தில் மிகத் தெளிவாக ஒரு இலக்கியத்தின் இறுதிப்பயன்பாட்டைப் புரிந்து கொண்டமை அவரது விவேகத்தையும், பரந்துட்பட்ட அறிவையும் கோடிட்டுக் காட்டுவதாக உள்ளது.

தம்பு சிவா அவர்கள் தொடர்ந்து எழுதவேண்டும். அவரது படைப்புகள் சமூக மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

‘கற்பகம்’ சஞ்சிகை பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

கண்ணோட்டம்

- தம்பு சிவா -

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் வெளிவந்து, சில இதழ்களின் வருகையுடன் நின்றுவிட்டாலும் ஈழத்து இலக்கியத் துறைக்கு அவை ஆற்றிய பங்களிப்புகள் அளப்பரியன. அவற்றின் சேவைகளை எள்ளளவும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. இச்சஞ்சிகைகளின் இலக்கியத் தாக்கம் பெறுமதிமிக்கது. சிறுகதை, குறுநாவல், தொடர்கதை, கவிதை, கட்டுரை, திறனாய்வு, நூல் அறிமுகம், வாசகரின் எண்ணக்கருவூலங்கள் என்ற இலக்கிய வடிவங்கள் இச்சஞ்சிகைகள் தந்துள்ளன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

‘கற்பகம்’ கலை இலக்கிய அறிவியல் சஞ்சிகை 1970 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இரு திங்கள் இதழாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. அத்துடன் ‘மல்லிகை’ ‘அஞ்சலி’ ‘குமரன்’ ‘தமிழ்முது’ ‘மலர்’ போன்ற சஞ்சிகைகளும் அதே காலப்பகுதியில் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. இலங்கை வானொலி நடத்திவந்த ‘கலைக்கோலம்’ நிகழ்ச்சியில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதியும், கவிஞர் இ.முருகையனும் கலந்துகொண்டு ஈழத்தில் வெளிவருகின்ற தரமான இலக்கியச் சஞ்சிகையில் கற்பகமும் ஒன்று என்று தெரிவித்து விமர்சித்தமை அதன் தரத்திற்கு கிடைத்த சான்று

என்றே சொல்லத் தோன்றுகின்றது. பல்வகைப் பரிமாணங்களையும் உள்ளடக்கி வெளிவந்தமை கற்பகத்தின் சிறப்பாகும். அதுவும் ஈழத்தின் பிரபல முன்னணி எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் கற்பகத்தில் இடம் பெற்றமை மேலும் அதன் செழுமையைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

தொடர்கதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், நாடோடிக் கதைகள், குட்டிக் கதைகள், நாட்டார் பாடல்கள், நூல் அறிமுகம், விமர்சனம், வாசகர் விருந்து, நேர்காணல் மற்றும் பல விடயங்களை உள்வாங்கித் தரமான ஒரு இலக்கியச் சஞ்சிகையாக வெளிவந்தமையை இன்றும் பல வாசகர்கள் நினைவு கூருவார்கள். அன்று அரசாங்க திணைக்களங்களில் கடமையாற்றிவர்கள் கற்பகத்தின் வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக இருந்துள்ளார்கள். ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டன. கொழும்பில் இருந்த அரசாங்கத் திணைக்களங்களில் கணிசமான அளவு தமிழர்கள் கடமையாற்றியமையால் ஒவ்வொரு திணைக்கள அலுவலரிடமும்

2006 எழுதப்பெற்றது.

‘கற்பகம்’ சென்றடைந்து வாசகருடைய பெருக்கம் உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தினாலும் முழுமையாக சஞ்சிகையின் பெறுமதி வரவில் இடம் பெறவில்லை. இந்தியா, சிங்கப்பூர் நண்பர்கள் விற்றுத் தருவதாக வாக்குறுதி அளித்ததின் பேரில் அஞ்சல் செலவுடன் ஒரு தொகைச் சஞ்சிகைகள் அனுப்பி வைத்தபோதிலும் அவர்களிடமிருந்து பணம்கிடைக்கவில்லை. முத்தானமூன்று இதழ்கள் வெளிவந்து ஆதிக்கம் செலுத்திய போதிலும், பொருளாதாரச் சுமை காரணமாகத் தொடர்ந்தும் வெளிவராமல் நின்றுவிட்டது. சந்தா பெற்றுத் தந்தவர்கள் மனவேதனை அடைய நேரிடும் என்ற காரணத்தால் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மன்னார் சந்தாதாரர்களுக்கு, அவர்கள் பெற்றுக் கொண்ட சஞ்சிகைகளின் பணத்தை கழித்துக் கொண்டு மிகுதிப்பணம் சந்தாதாரருக்குத் திருப்பி அனுப்பி வைக்கப்பட்டன என்ற நிகழ்வு அபூர்வமானதாக இருந்தாலும், சந்தாப்பணம் திருப்பிக் கொடுத்த வகையில் ‘கற்பகம்’ சிறப்புப் பெறுகிறது.

கற்பகத்தின் அளவு 1/8. முதல் ‘கற்பகம்’ பெயருக்குப் பொருத்தமான வகையில் பனை மரங்களை அட்டைப்படமாகக் கொண்டு ஆட்போட்டில் அச்சிடப்பட்டது. இதன் அட்டைப் படத்தை 11 வயது நிரம்பிய உமாசங்கர் என்பவர் வரைந்திருந்தார். உள்விடயங்கள் வெள்ளைத் தாளில் அச்சிடப்பட்டன அதனால் முதல் இதழின் செலவு சற்றுக் கூடுதலாகவே இருந்தது. முதல் இதழ் 66 பக்கங்களுடன் வெளிவந்தது. முதல் இதழின் வெளியீட்டு விழா உயர்திரு. ரெங்கநாதன் கியூ.சி அவர்கள் தலைமையில் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. பிரபல கட்டடக்கலைஞரும் ‘குத்துவிளக்கு’ திரைப்படத்தின் தயாரிப்பாளருமாகிய திரு. வி.எஸ். துரைராஜா முதல் பிரதியைப் பெற்றுச் சிறப்பித்தார்கள். விழாவில் நடைபெற்ற கவியரங்கில் கவிஞர்களான சில்லையூர் செல்வராஜன், இ.முருகையன், அம்பி, சிவராஜசிங்கம் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு கவிமழை

பொழிந்தனர். ஏற்புரையை கற்பகத்தின் சிறப்பு ஆசிரியர் த.சிவசுப்பிரமணியம் வழங்கினார். பல இலக்கிய ஆர்வலர்கள், நண்பர்கள், எழுத்தாளர்கள் விழாவில் கலந்து கற்பகத்திற்குச் சிறப்புச் சேர்த்துக் கொடுத்தார்கள். கற்பகத்தின் முதற்பிரதியின் விலை -/60 சதம் என விலை குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

இலங்கை இளம் எழுத்தாளர் முன்னேற்றப் பேரவை என்ற அமைப்பு ‘கற்பகம்’ வருகையில் ஆதரவாக முன்னின்றிருக்கிறது. முதல் இதழிலிருந்து (கார்த்திகை - மார்கழி - 1970) “வண்மையுடையதொரு சொல்லினால் - உங்கள் வாழ்வு பெறவிரும்பி நிற்கிறோம்.” என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் பாரதியார் கவிதை வரிகளைத் தாங்கி, நல்வாழ்வு காட்டும் இலக்கியமாகக் ‘கற்பகம்’ வெளிவந்தது. முதல் இதழின் ஆசிரிய தலையங்கத்தில்.....” கற்பகத்தைக் கலை, இலக்கிய, பொருளாதார, அறிவியல் இரு திங்கள் இதழாக வெளியிடுவதற்கு உத்தேசித்துள்ளோம். நடுநிலைக் கொள்கை வகிக்கும் ஏடான கற்பகம் ஈழத்தின் கலை, இலக்கிய, பொருளாதார, அறிவியல் துறைகளுக்குத் தன் உண்மையான பங்களிப்பைச் செய்வதற்கு முயல்கிறது. எனவே இம்முயற்சிக்கு ஈழத்து வாசகப் பெருமக்களாகிய உங்களின் ஆதரவு வேண்டப்படுகின்றது. ஈழத்து எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், பாவலர்கள் பலர் கவனிப்பாரற்ற நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல எழுத்தாளர்கள் இலைமறை காய்களாக இருக்கின்றார்கள். இவர்களுையெல்லாம் ஆதரிப்பதற்காகவும், அவர்களை வளர்த்து விடுவதற்காகவும் தொடங்கப்பட்ட இயக்கமாகிய ‘இளம் எழுத்தாளர் முன்னேற்றப் பேரவை’ தனது வெளியீடான கற்பகத்தின் முதல் இதழை உங்கள் கரங்களில் தவழ விட்டிருக்கின்றது” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. முதல் இதழை இந்தியாவில் இருந்துவரும் ‘தாமரை’ போன்ற அமைப்பில் இருப்பதாக வாசகர்கள் தெரிவித்திருந்தார்கள்.

கற்பகம் இரண்டாவது இதழ் (தை - மாசி 1971) புதுப்பொலிவுடன் பொங்கல் மலராக 82 பக்கங்களுடன் வெளிவந்தது. விலை -/75 சதம். பரத நாட்டியத்துறையில் பெயர் பெற்ற இளம் நடனமணி செல்வி கீதாஞ்சலி சிவாஜிதுரையின் பரதநாட்டிய அபிநயத் தோற்றத்தை அட்டைப் படமாகப் (ஆட்போட்) பெற்று வெளிவந்தது. உள் அட்டையில் கட்டடக் கலைஞரும் 'குத்துவிளக்கு'ப் படத்தின் தயாரிப்பாளருமாகிய திரு.வி.எஸ்.துரைராஜாவின் புகைப்படமும் கற்பகம் இதழுக்கு அணிசேர்த்தன. மூன்றாவது இதழ் (பங்குனி - சித்திரை - 1971) புதுவருட மலராக பேரறிஞர் தனிநாயகம் அடிகளாருடைய உருவத்தை அட்டையில் தாங்கி வெளிவந்தது. இவ்விதழ் 76 பக்கங்களுடன் வெளிவந்து -/60 சதத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. முதல் இரண்டு பிரதிகளும் பாமன்கடை இராசா அச்சகத்திலும், மூன்றாவது கொழும்பு லக்ஷ்மி அச்சகத்திலும் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தன. பொருளாதார முடை காரணமாகக் 'கற்பக'த்தை தொடர்ந்து வெளியிட முடியவில்லை. சிறப்பாசிரியரின் அனுராதபுர இடமாற்றமும் ஒரு காரணமாக அமைந்து விட்டது என்று சொல்ல வேண்டும்.

கற்பகத்தின் வளர்ச்சிக்காக பல நண்பர்கள் இணைந்து இரவு பகலாகப் பணியாற்றியுள்ளார்கள். திருவாளர்கள் முத்து இராசரத்தினம், பத்மயோகன், சபாபதிப்பிள்ளை, தங்கராசா, பொன்னம்பலம், தியாகேச ஆகியோர் தமது பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கியிருந்தார்கள். உள்ளடக்க அமைப்புப் போன்றவற்றில் திரு. செ.யோகநாதன் பெரும் ஒத்தாசையாக இருந்து தவியுள்ளார். நேரம் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, நீர்வை பொன்னையன், செ.கதிர்காமநாதன், கே.எஸ். சிவகுமாரன் ஆகியோரைச் சந்தித்து கற்பகம் இதழ்பற்றிக் கலந்துரையாடல்கள் நடைபெறும். இச்சந்தர்ப்பங்களில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி பல அறிவுரைகளையும், விளக்கங்களையும் வழங்கியமை இப்பொழுதும் பசுமையாகவுள்ளது.

மூன்று 'கற்பகம்' இதழ்களிலும் வெளிவந்த பன்னிரண்டு சிறுகதைகளையும் 'கற்பகம்' சிறப்பு ஆசிரியர்சிவசுப்பிரமணியம் 'காலத்தால்மறையாத கற்பகம் இதழ் சிறுகதைகள்' என்ற தொகுப்பை 35 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு வெளிக்கொண்டு வந்தமை வரலாற்றுப் பதிவாக இடம்பெற்றுவிட்டது. கற்பகம் இதழ்களில் ஈழத்தின் இலக்கிய செல்நெறிகளில் ஆழக் கால்பதித்த முற்போக்கு எழுத்தாளர்களான செ.கணேசலிங்கன், நீர்வை பொன்னையன், கே.டானியல், செ.கதிர்காமநாதன், செ.யோகநாதன், செ.கந்தசாமி போன்றவர்களுடன் நெல்லை க.பேரன், குப்பிளான் ஐ.சண்முகம், போர்வையூர் ஜிப்ரி, எஸ்.இராஜம் புஸ்பவனம், தம்பு-சிவா, மற்றும் தமிழக எழுத்தாளர் பிரகாஷ் ஆகியோரின் சிறுகதைகள் இடம் பெற்றமை, நவீன சிறுகதை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிப் படியை எமக்குக் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

சிறுகதைத்துறை சார்ந்தவர்களைப் போல, கற்பகத்தில் இடம்பெற்ற கவிதைகளிலும், ஈழத்து முன்னணிக் கவிஞர்களின் பங்களிப்பைக் காணலாம். சில்லையூர் செல்வராஜன் (தான் தோன்றிக் கவிராயர்), நிரம்பவழகியான், மஹாகவி, கல்வயல் வே.குமாரசாமி, கவிஞர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம், பண்டிதர் இ.வடிவேல், மருதுரர்க் கொத்தன், நல்லைக் குமரன் , எம்.ஏ.நுஃமான், ஷெல்லிதாசன், முருகையன், திக்குவல்லை கமால் ஆகியோரின் படைப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. மேலும் மக்கள் கவிமணி மு.இராமலிங்கத்தின் நாட்டுபாடல்களான தலாட்டு, தெம்பாங்குப் பாடல்களும் கற்பகம் இதழ்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.

கட்டுரைகளைப் பொறுத்தளவில் 'ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி' என்ற தலைப்பில் பண்டிதர் க.வீரகத்தி எழுதிய கட்டுரைக்கு மறுப்பான கட்டுரையை கவிஞர் இ.முருகையன் 'கழுவாய் தேடுங்கள்' என்ற தலைப்பில் கற்பகத்தில்

தந்துள்ளார். பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் 'தமிழ் இலக்கிய மரபில் வளர்ந்த பொதுமைச் சிந்தனைகள்' என்ற கட்டுரையை வார்த்துள்ளார். மேலும் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் பனைவளம் வகிக்கக்கூடிய முக்கியத்துவம் என்ற கட்டுரையை திரு. ஆர். துரைரெத்தினமும் எழுதியுள்ளார். சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகளுடன் பல புதிய அம்சங்களும் கற்பகம் இதழ்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. அத்துடன் எழுத்தாளர்கள் அறியப்பட்டார்கள்.

கற்பகம் முதல் இதழிலிருந்து செ.யோகநாதன் எழுதிய 'சிறுபொறியும் பெருநெருப்பும்' என்னும் தொடர் நாவலும், திருமதி ந.பாலேஸ்வரி எழுதிய 'ராதையின் பாதையில்' என்ற தொடர் நாவலும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதிலும் மூன்று இதழ்களுக்குப் பிறகு அவற்றைத் தொடர முடியாமல் போய்விட்டது. 'கற்பகம்' இதழ்களில் குட்டிக்கதை, உருவகக் கதை, புதிய வெளியீடுகள் பற்றிய கண்ணோட்டம், ஈழத்து தமிழ் சினிமா பற்றி வி.எஸ்.துரைராஜாவுடனான பேட்டி, கற்பகச் சிறுகதை விமர்சனம், மஹாகவியின் 'புதியதொருவீடு' நாடக விமர்சனம், 'குத்துவிளக்கு' திரைப்படம் பற்றிய அறிமுகம், கொழும்பு கூட்டுக் கல்லூரித் தமிழ்மன்றம் நடாத்திய கலைவிழா நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பு போன்ற அம்சங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும் செ.யோகநாதன் 'வாடாமலர்கள்' என்ற மகுடத்தில் எழுதிய எத்தியோப்பிய நாடோடிக் கதைகள், இலங்கை நாடோடிக் கதைகள் என்பனவும் உள்சுர்க்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் பெரியார்களாகிய டாக்டர் மு.வரதராஜன், பேராசிரியர் க.கைலாசபதி ஆகியோருடையதும் எழுத்தாளர்களாகிய சில்லையூர் செல்வராஜன், நீர்வை பொன்னையன், கே.டானியல், திருமதி ந.பாலேஸ்வரி போன்றோருடையதுமாகிய வாழ்த்துரைகள் கற்பகத்திற்கு அணிசேர்த்துள்ளன. 'உங்கள் விருந்து' என்ற பகுதியில் வாசகர்களின் எண்ணக் கருவூலங்கள் இடம் பெற்றிருந்தன.

ஈழத்தில் தோன்றிய பல தமிழிலக்கிய ஏடுகள் வாழமுடியாது வாடிவிட்டன. அந்நிலை கற்பகத்திற்கு ஏற்பட முடியாது என்று தான் ஆரம்பத்தில் இருந்த உற்சாகம் கூறியது. முதல் இதழுக்கு 12 விளம்பரங்களும், இரண்டாவது இதழுக்கு 04 விளம்பரங்களும், மூன்றாவது இதழுக்கு 04 விளம்பரங்களும் கிடைத்திருந்தன. விளம்பரங்கள் சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கியம். விளம்பரங்கள் பெறுவதில் இருந்த கஷ்டம் காரணமாகப் பொருளாதாரமுடையை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு கற்பகத்தைத் தொடர்ந்து வெளியிட முடியாத நிலை உருவாகியது. இருந்த போதிலும் கற்பகத்தின் இலக்கியத் தாக்கம் கனதியானது. அறிஞர் அ.முகம்மது சமீம் அவர்கள் எழுதிய 'எனது இலக்கியத் தேடல்' என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பில் "எழுபதுகளில் இலங்கையின் சிறுகதை வளர்ச்சி என்ற கட்டுரைக்கு கற்பகத்தில் வெளிவந்த பன்னிரண்டு சிறுகதைகளை என்னுடைய ஆய்வுக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளேன்" என்று கூறிய முற்போக்கு விமர்சகரின் கருத்து மனங் கொள்ளத்தக்கது. ஈழத்த இலக்கிய வரலாற்றில் தடம் பதித்த இலக்கிய ஏடான 'கற்பகம்' என்றும் வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கும்.

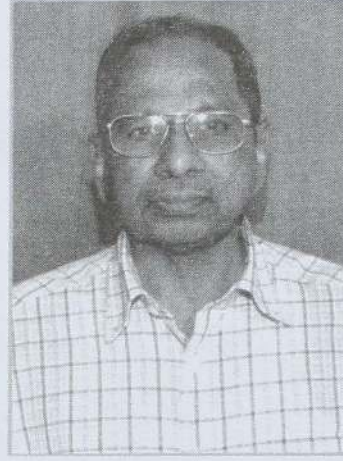
‘கற்பகம்’ சஞ்சிகையே எனது முதல் பிரசவம்

நிதர்சனம்

த.சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு சிவா)

“பாரதியின் எழுத்துக்களும், புதுமைப் பித்தனின் படைப்புகளும் சிற்றிதழ்களில் இருந்தே துவங்கின. எனது முதல் படைப்பும் ‘பிரசண்ட விகடன்’ என்ற சிற்றிதழ்களிலேயே வெளிவந்தது. ‘மணிக்கொடி’ சிற்றிதழின் சேவையை நாம் அறிவோம். உலகமெங்கும் தரமான, மேன்மையான செழுமையான இலக்கியங்கள் யாவும் சிற்றிதழ் மூலமே உருவாக்கியிருக்கின்றன. வியர்வையையும், கண்ணீரையும் கடின உழைப்பையும் மூலதானமாகக் கொண்டு எதிர்நீச்சல் போட்டுத்தான் ஒரு சிற்றிதழை நடத்தமுடியும். சில சிற்றிதழ்கள் சிலகாலம் வந்து பின் நின்று போகலாம். ஆனாலும் அது தரமான சிற்றிதழாக இருந்தால், அதுவே வரலாறாக மாறும்” என்று முதுபெரும் எழுத்தாளர் தி.க.சி. கூறிய கருத்தை இங்கு மேற்கோள் காட்டி, 1970ல் வெளிவந்த ‘கற்பகம்’ சஞ்சிகையே எனது முதல் பிரசவமாக வெளிவந்தது, எனது படைப்புகளையும் தாங்கி திசைபரப்பியது என்ற பதிவை முன்வைத்தவனாக எனது 47 வருட எழுத்துப் பணியைத் திரும்பிப் பார்க்கின்றேன்.

‘கற்பகம்’ பற்றி இந்தியாவின் மூத்த எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ணன் கூறிய கருத்தையும் இங்கே பதிவுசெய்தல் பொருத்தமுடையது என எண்ணுகின்றேன். “1970ல் ‘கற்பகம்’ தோன்றியது. வண்மையுடையதொரு சொல்லினால் - உங்கள் வாழ்வு பெற விரும்பி நிற்கிறோம் என்ற பாரதிவாக்கை இலட்சியவரிகளாகத் தாங்கி கலை, இலக்கியம், அறிவு, பொருளாதாரம் போன்ற பல துறைகளிலும் கவனம் செலுத்திய கற்பகம் ஈழத்து மண்வாசனையையும் சாதாரண விவசாயி தொழிலாள மக்களுடைய வாழ்க்கை முறையையும் கருத்தில் கொண்டு ஆற்றல் இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியது” என்று கூறிய கருத்துக்கள் எனக்கு

உந்துசக்தியாக அமைய எனது இலக்கியப்பணி தொடரலாயிற்று.

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்கும் காலத்தில் பல பேச்சுப் போட்டிகளில் கலந்துகொண்டு முதற் பரிசுகள் பல பெற்றேன். வட மாகாண ஆசிரியர் சங்கம் நடத்திய பேச்சுப் போட்டியில் பங்குகொண்டு “தொண்டு” என்னும் பொருளில் உரையாற்றி பரிசில் பெற்றேன். எனது கல்லூரி விழாவிலும் அதே உரையை ஆற்றிப் பலரின் பாராட்டுக்களைப் பெற்றேன். அன்று தொடக்கம் கல்லூரியில் என்னைத் “தொண்டு” என்றே அழைப்பார்கள். 1963இல் கல்லூரியிலிருந்து விலகும் வரை கல்லூரியில் கல்விகற்ற அத்தனை மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் ‘தொண்டு’ என்றால் தெரியாதவர்கள் இல்லை என்று சொல்லுமளவுக்கு எனது பட்டப்பெயர் பிரபல்யமாக இருந்தது. இன்றும் அப்பெயர் கொண்டே கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் என்னை அழைப்பார்கள்.

க.பொ.த உயர்தர வகுப்பில் கல்வி கற்கும் காலத்தில் சில நண்பர்களும் சேர்ந்து ‘அரும்பு’ என்னும் சிறு சஞ்சிகையை ஆரம்பித்தோம். அதில் “மகாத்மா காந்தி” என்னும் தனது முதலாவது

வீரகேசரி சங்கமம் - 13.01.2018

கட்டுரை வெளிவந்தது. ஒரு இதழுடன் அதைத் தொடர முடியாமல் போய்விட்டதே என்ற ஆதங்கம் என்னை நீண்ட நாட்களாகச் சிந்திக்க வைத்தது. 1967 இல் கொழும்பு உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தில் பணியாற்ற வந்தபின் இலங்கையிலிருந்து வெளிவந்த சஞ்சிகைகளையும் இந்தியச் சஞ்சிகைகளையும் தரிசிக்க முடிந்தது. அதன் தாக்கத்தால் நானும் ஒரு சஞ்சிகையை வெளிக்கொண்டு வரவேண்டும் எனத் துணிந்தேன். என்னுடன் கடமையாற்றிய சில நண்பர்களின் உதவியுடன் 'கற்பகம்' என்னும் இருமாத இதழை 1970இல் ஆரம்பித்தேன். அதன் முதலாவது அட்டைப் படத்தை 11 வயது நிரம்பிய எனது மைத்துனன் உமா சங்கர் வரைந்து தந்தார். கற்பகத்தின் முதல் இதழின் வெளியீட்டு விழாவை பெரியார் இராணி வழக்கறிஞர் சி. ரெங்கநாதன் தலைமையில் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடாத்தினேன். முதற்பிரதியை கட்டடக்கலைஞர் குத்துவிளக்குப் புகழ் துரைராசா அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார். அன்றைய வெளியீட்டு விழாவில் இடம்பெற்ற கவியரங்கில் சில்லையூர் செல்வராசா, இ. முருகையன், அம்பி, சிவராஜசிங்கம் ஆகியோர் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்தனர். தொடர்ந்து வெளி வந்த கற்பகம் இதழ்களில் இலங்கையின் முன்னணி எழுத்தாளர்களுடய பல படைப்புகள் இடம்பெற்றன. செ.கணேசலிங்கன், நீர்வை பொன்னையன், செ. யோகநாதன், செ. கதிர்காம நாதன், இராஜம் புஸ்பவனம், செ. கந்தசாமி, எம்.எஸ்.எம். ஜிப்ரி, த. சிவா, இந்திய எழுத்தாளர் பிரகாஷ் ஆகியோரின் சிறுகதைகளும், சில்லையூர் செல்வராசன், இ. முருகையன், எம்.ஏ. நுஃ மான், ஏ.இக்பால், கல்வயல் வே.குமாரசாமி, மருதூர் கொத்தன், ஷெல்லிதாசன், திக்குவல்லை கமால், முத்து இராசரத்தினம் ஆகியோரின் கவிதைகளும், மு. வரதராசரின் ஆசியுரையுடன் பெராசிரியர் க. கைலாசபதி, பண்டிதர் க. வீரகத்தி, இ. முருகையன் போன்றோரின் கட்டுரைகளும் வெளிவந்து கற்பகம் சஞ்சிகைக்குப் பெருமை தேடிக்கொடுத்தன. இலங்கை வானொலி கலைக்கோலம் நிகழ்ச்சியில் 'கற்பகம்' சஞ்சிகை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு இலங்கையில்

வெளிவருகின்ற தரமான இலக்கியச் சஞ்சிகைகளில் 'கற்பகம்' சஞ்சிகையும் ஒன்று என்று பேராசிரியர் க. கைலாசபதியாலும், கவிஞர் இ. முருகையனாலும் விதந்து தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்து எனது இலக்கிய ஆர்வத்திற்கு உந்துசக்தியாக அமைந்தது.

இடதுசாரிச் சிந்தனையால் உள்வாங்கப் பட்ட நான் 'இலக்கியம் மக்களுக்காக' என்ற வழிநின்று எனது படைப்புக்களை வெளிக் கொணர்ந்தேன். கற்பகம் இதழில் மூட நம்பிக்கைக்கு எதிரான குட்டிக் கதைகளையே எழுதி வந்தேன். கற்பகம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 'காலத்தால் மறையாத கற்பக இதழ் சிறுகதைகள்' என்னும் தொகுப்பை வெளியிட்டேன். அச்சிறுகதைத் தொகுதியில் எனது முதலாவது சிறுகதை 'போராட்டம்' இடம் பெற்றது. போராட்ட உணர்வை வெளிப்படுத்தும் கதை என்பதனால், பலரின் விமர்சனத்திற்கு எனது முதல் சிறுகதை உள்ளானது. 1972 ஆம் ஆண்டு அனுராதபுரம்கலைச்சங்கவெளியீடானபுத்துலகம் படைப்போம் என்ற கவிதைத் தொகுதியில் முதல் கவிதை வெளிவந்தது. தொடர்ந்து ஈழமணி, காப்புறுதி உலகம், சுடர் ஒளி, ஞானம் ஆகிய வெளியீடுகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. தொடர்ந்தும் சிறுகதைகளை இலங்கையில் வெளிவரும் பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் எழுதலானேன். எனது படைப்புக்களை தினகரன், வீரசேகரி, தினக்குரல், சுடர் ஒளி ஆகிய பத்திரிகைகள் வெளியிட்டு எனக்கு ஊக்கம் கொடுத்தன. அதேவேளை மல்லிகை, ஞானம், செங்கதிர், இனிய நந்தவனம், ஜீவநதி, படிகள் ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் எனது ஆக்கங்கள் வெளிவந்தன. மல்லிகை தனது 386வது இதழில் (ஜூலை 2011) தனக்கென்றொரு தனிவழி சமைக்கும் - தம்பு சிவா என்னும் மகுடத்தில் அட்டைப் படத்தைப் போட்டுச் சிறப்புச் செய்தது. அந்த இதழில் மூத்த எழுத்தாளர் கே.ஆர். டேவிட் 'சமூக மாற்றத்துக்கான தம்பு சிவாவின் இலக்கியப்பணி' என்னும் கட்டுரையையும் வடித்துள்ளனர். இற்றைவரை 109 சிறுகதைகளையும், 240 கட்டுரைகளையும், 394 நூல்களுக்கான திறனாய்வு, நயவுரைகளையும் பல பத்தி எழுத்துக்களையும் எழுதியதுடன்

30 வானொலி இலக்கிய உரைகளையும் ஆற்றியுள்ளேன்.

- 01) காலத்தால் மறையாக கற்பகம் இதழ் சிறுகதைகள்
- 02) சொந்தங்கள்
- 03) முதுசம்

ஆகிய மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளையும், “முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள்” என்னும் கட்டுரைத் தொகுதியையும் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளேன். எனது “சொந்தங்கள்” சிறுகதைத் தொகுதிக்குச் சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதிக்கான நாமக்கல் கு. சின்னப்பாரதி இலக்கிய விருது கிடைத்தது.

எனது “சொந்தங்கள்” சிறுகதைத் தொகுதியையும் “முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள்” கட்டுரைத் தொகுதியையும் இந்திய நியுசெஞ்சுரிபுக் நிறுவனத்தார் மீள்பதிப்புச் செய்து சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில் 2012 இல் வெளியிட்டு வைத்தார்கள். இந்த இரண்டு நூல்களின் அறிமுக விழாக்கள் வவுனியூர் இரா உதயணன் தலைமையில் இலண்டன் மாநகரத்தில் நடைபெற்றுள்ளன.

எனது இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டி 2011 ஆம் ஆண்டு கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் விருதும்இ 2012 இல் இலங்கைக் கலாசார அமைச்சினால் கலாபூஷணம் விருதும் கிடைத்தன. மேலும் திருகோணமலை மாவட்ட சாகித்திய விழாவில் சிறுகதைக்கான முதற் பரிசும் கிடைத்துள்ளன. சிலப்பதிகாரப் பெருவிழாவில் “சொல்லின் செல்வர்” என்னும் பட்டமும், பெரிய பிரித்தானியா இணுவில் ஒன்றியம் “தமிழ்த்தென்றல்” என்னும் பட்டத்தையும், இலங்கை - மலேசியா - கனடா எழுத்தாளர் ஒன்றியம் “தமிழ்மணி” என்னும் பட்டத்தையும் வழங்கிக் கௌரவித்தது.

கற்பகம்இ தமிழ்த்தென்றல், இணுவில் ஒலி போன்ற சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராக இருந்து ஆற்றிய அனுபவங்களுடன் “தாயக ஒலி” என்னும் உலக சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராக இருந்து இலக்கியப் பணி ஆற்றிவருகின்றேன்.

எனது சஞ்சிகையிலேயே சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை, விமர்சனம், பத்தி எழுத்துக்களை எழுதி வருகின்றேன். அதேவேளை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து தமிழ்மொழி, பண்பாடு, கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்காகவும் பணியாற்றிவருகின்றேன்.

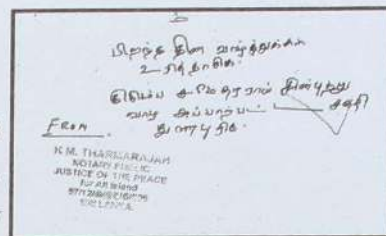
இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இணைந்து ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக பெரும் பணிகளை முன்னெடுத்து வருகின்றது. அதன் செயற்பாடுகள் உலக ரீதியில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருவதை எல்லோரும் அறிவார்கள். இரா உதயணன் இலக்கிய விருது விழாவை வருடா வருடம் நடத்தி எழுத்தாளர்களைக் கௌரவித்து பலருக்கு விருதுகளும், பணப் பரிசுகளும் வழங்கிவருகின்றோம். இந்த இலக்கிய நிறுவகங்களின் இணைப்பாளராக இருந்து எனது இலக்கியப் பணியை ஆற்றிவருகின்றேன்.

இதழியல் துறையில் கற்பகம்இ தமிழ்த் தென்றல், இணுவில் ஒலி, தாயக ஒலி ஆகிய சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியதுடன் உதயன், சுடர் ஒளி பத்திரிகைகளிலும் கடமையாற்றிப் பெற்ற அனுபவத்துடன் வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையின் பதிப்பகத் திணைக்களத்தின் உதவிப் பணிப்பாளராகவும் கடமையாற்றி ஓய்வுபெற்றுள்ளேன். கடந்த 50 வருடங்களாகத் தொடர்ந்து எழுதிவரும் இலக்கியப் பணியானது என்னை மகிழ்ச்சியாகவே வைத்திருக்கிறது.

வாழ்க வளமுடன்

மனிதநேயத்துக்கும், விருந்தோம்பலுக்கும் இலக்கணமாய்த் திகழ்ந்தவர் சட்ட ஆலோசகர் பெரியார் க.மு. தர்மராஜா அவர்கள். எல்லோருடனும் அன்புகாட்டி அரவணைப்பதில் அவருக்கு நிகர் அவரே. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நூலகத்திற்கு, சட்டம் பயிலும் மாணவர்களின் நலன்கருதி சட்டம் சம்பந்தமான பல நூல்களை அன்பளிப்பாக வழங்கிய பெருந்தகை. பல பெரியார்களின் கவனத்தை ஈர்த்த இவர், சட்டமேதை ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், சட்டவல்லுனர் எஸ். ஆர். கனகநாயகம், இந்துபோட் இராஜரத்தினம், ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி கனகசுஸ்வரன், நீதியரசர். சி. வி. விக்னேஸ்வரன் ஆகியோருடன் தொடர்பினைக் கொண்டிருந்தார். நூல்வெளியீடுகள், தமிழ் இலக்கிய விழாக்கள் மற்றும் முக்கிய வைபவங்களுக்கும் தமது ஆதரவை நல்கி ஊக்குவிப்பதில் என்றும் பின் நிற்கமாட்டார். மருத்துவம், சட்டம் சம்பந்தமான நூல்களைத் தமது சொந்தப் பணத்தில் வெளியிட்டு எல்லோருக்கும் அன்பளிப்பாக வழங்கியும் வந்துள்ளார். எனது எல்லாவகையான வளர்ச்சிக்கும் உந்துசக்தியாக இருந்த பெருமகனாரை நினைவுகூரக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மறக்கமுடியாத பெருந்தகைகள்

உலகமே போற்றும் வகையில் கணீர் என்ற குரலில் ஒலிபரப்பாளராக பெருமைப் பெற்ற இவரின் நாமம் என்றும் நிலைத்து நிற்கும். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் நடத்திய 'கலைக் கோலம்' நிகழ்ச்சியில், 30 இலக்கிய உரைகள் நிகழ்த்திய வேளையில் அவற்றை நெறிப்படுத்துபவராக இருந்து என்னை வழிநடத்தியவர். என் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாக இருந்த மதிப்புக்குரிய மூத்த ஊடகவியலாளர் செல்வி சற்சொருபவதி நாதன் அவர்களை நினைவுகூர்ந்து அவருக்கான கௌரவத்தை வழங்குகின்றேன்.

சுகவாழ்க்கைப் பேரவை

'நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்' தொற்றா நோய்கள் சம்பந்தமான விழிப்புணர்ச்சியை மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நலநோக்கத்துடன் பல நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்தும், எழுத்தாளர்கள், மாணவர்கள் மத்தியில் கட்டுரைப் போட்டிகளை ஏற்பாடு செய்து அவர்களுக்கு விருதுகளும் சான்றிதழ் வழங்கி ஊக்குவித்தும், முதியவர்களைக் கௌரவித்தும் செயலாற்றிவரும் சுகவாழ்க்கைப் பேரவையின் தலைவரான சைவப்புலவர் ச. செல்லத்துரை அவர்களுக்கும், செயலாளரான நலப்பணியாளர் திருமிகு கா. வைத்தீஸ்வரன் அவர்களுக்கும் நல்வாழ்த்துக்கள். என்னையும் மதித்து 'ஒப்புரவாளர்' விருது வழங்கிக் கௌரவித்தமைக்கு மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

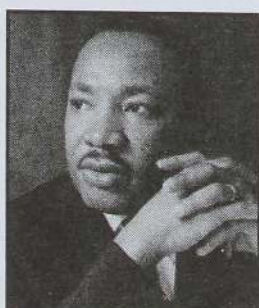

ஒப்பற்றகலைஞர், நாடாக எழுத்தாளராக, வானொலி தொலைக்காட்சி அரங்க நடிகராக, நாடகத் தயாரிப்பாளராக, நாடக நெறியாளராக இருந்து கலைப்பணியை மேற்கொண்டுவருகின்றார். வில்லிசை வேந்தர் சின்னமணியைக் குருவாக ஏற்று அவரிடம் வில்லிசை நுணுக்கங்களைப் பெற்று இலங்கை, ஜேர்மனி, கனடா போன்ற நாடுகளில் பல வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்திப் பெருமை பெற்றவர். பத்திரிகையாளராக, சஞ்சிகையாளராக, எழுத்தாளராக, இருந்து செயலாற்றியவர். 'கோமதியின் கணவன்' என்ற நாவலை எழுதிப் பலரின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர். எனது நீண்டகால கலை, இலக்கிய நண்பரான சோக்கெல்லோ சண்முகம் அவர்களை இந்த மலரில் தரிசிக்க வைப்பதில் மகிழ்கின்றேன். தொடரட்டும் அவரது கலைப்பணி.

சமுதாய மக்களுக்காகவும், கல்விமுன்னேற்றத்துக்காகவும் பணியாற்றிய பெருந்தகைகள்

நெல்கன் மண்டேலா மாட்டின் லூதர்கிங்

கொன் யூசியஸ்

அதிபர் ஜெயரத்தினம் ஹண்டி பேரின்பதாயகம்

இதழ் மூன்று

ஆக்கங்கள்

1. கட்டுரை		
ஆடற்கலை	-	269
2. நூல் விமர்சனம்		
'தெய்வத் தமிழிசை'	-	271
ஆடற்கலை	-	273
முருகவணக்கம் (ஆய்வு நூல்)	-	275

திருமதி ராஜா சீவசுப்பிரமணியத்திள் ஆக்கங்கள்

தமிழ் மண்ணின் உருவாகி வளம்பெற்று, அகில இந்தியாவில் மட்டுமன்றி, உலகின் பரந்துபட்ட நாடுகளிலும் பரதக்கலை நாளுக்கு நாள் நல் வரவேற்பைப் பெற்றுவருகின்றது. இந்தியப் பண்பாட்டுப் பின்ணனி அல்லாதோரும் இக்கலையை விரும்பிப் பயின்று அரங்குகளில் ஆடி அபிநயித்து மக்களைப் பரசவப்படுத்தி வருகின்றார்கள். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்துவாழும் நமது நாட்டியக் கலையின் வளம்மிக்க மரபை இலங்கையிலும் சில தசாப்பதங்களாக எம்மவர்கள் பாதுகாத்து வளர்த்து வரவது கண்கூடு.

இசை இன்றி நடனம் இல்லை எனக் கூறுமளவிற்கு இசைக் கலையும் பரதக் கலையும் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுகின்றன. இறை பக்தியையே யைமமாகக் கொண்டெழுந்த கர்நாடக சங்கீதமும் பரதக்கலையும் இலங்கையின் கல்விப்பாட விதானத்தில் முக்கியமானதோர் இடத்தை வகிக்கின்றன.

நாட்டியமானது தமிழ்மொழியில் கூத்து, ஆடல், லயம், நிருத்தம், நடனம், நர்த்தனம், நடம் எனப்பலவாறு அழைக்கப்படுகிறது. ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கிலும் சிறப்பானதாகக் கருதப்படும் இப்பரதக் கலையானது நெகிழ்ச்சி உடையது. ஒவ்வொரு கலைஞனும் இக்கலையை தனக்குகந்தாக தனது ஆற்றலுக்கு ஏற்றவாறு ஆக்கிக் கொள்கிறான். அவ்வண்ணமே ஒவ்வொரு நடன ஆசிரயரும் தமது கற்பனை வளத்திற்கும், ஆக்கத் திறனுக்கும் அமைய பரதநாட்டிய உருக்களைத் தயாரித்தளிக்கிறார்கள். கதை தழுவிய ஆடலாகிய நாட்டிய நாடகத்திலும் பரதநாட்டியப் பாணியே புகுத்தப்படுகிறது.

கோயில் கலையாக இருந்த சதிர் நாட்டியத்தை 'பரதநாட்டியம்' எனப் பெயர் சூட்டி அதனை அரங்குக்குக் கொண்டுவந்தவர் ஸ்ரீமதி ருக்குமணிதேவி அருண்டேல் அவர்கள்.

பரதநாட்டியத்தை குருவிடம் முறையாகக் கற்றவர்கள் அரங்கேற்றம் செய்வார்கள்.

அரங்கேற்றம் என்றால் ஒரு நடனமாதுதான் கற்க வேண்டிய பரதநாட்டிய உருக்கள் யாவற் றையும் கற்றபின் முதன்முதலாக அவையோர் முன் தனது ஆற்றலை வெளிக்காட்டுகின்ற நிகழ்வாகும். அரங்கேற்ற நிகழ்வுக்குக் கூடிய பணச்செலவு ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால் எல்லோரும் அரங்கேற்றம் செய்து கொள்வதில்லை. பணம் படைத்தவர்களே மிக ஆடம்பரமான வகையில் தமது பிள்ளைகளின் அரங்கேற்றத்தை ஏற்பாடு செய்து நடத்திவருவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

உணர்வுகளை அனுபவித்தலோடும்வெளிப் படுத்தலோடும் ஆடல் தொடர்புடையது. இசையுமும் அவ்வகை இயல்பைக் கொண்டதால் இலகுவாக அவை இணைந்து கொள்கின்றன புவி யீர்ப்பும் அதற்கியைந்தவாறு உடலைச் சமநிலைப் படுத்தலும் ஆடல் அசைவுகளைக்கட்டுப் படுத்துகின்றன. ஆடலின் அசைவுகள் அழகு படுத்தப் படுகின்றன. வரன்முறையாக ஒழுங்கமைக்கப்படுகின்றன. பொருத்தமான அசைவு ஒலிப்புக்களால் வளமுட்டப்படுகின்றது. ஆடல் என்ற கலையாக்கம் நடவடிக்கை 'ஆடலியல்' (Choreography) எனப்படும். அனைத்து அசைவு

திருகோணமலை பிரதேச சாகித்தியவிழா
சிறப்பு மலர் -2011

களும் ஆடல் அன்று. அழகியல் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தும் அசைவுகளே ஆடலாகின்றது. சில சமயங்களில் குறிப்பிட்ட உடலசைவு நிலையில் அசையாது உறைந்து நின்றலும் அழகைத் தூண்டும் ஆடலாகி விடுகின்றது.

தீவிரமான பரிசோதனைகளும் புத்தாக் கங்களும் மேலைப்புல ஆடற்கலையில் மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாறான பரிசோதனைகளுக்கு இசையும் ஒன்றிணைந்து ஈடுகொடுக்கத் தொடங்கியுள்ளது. ஆடல் என்பது இசை, கதை எடுத்துரைப்பு, பாத்திர வளர்ச்சி என்ற நாடகப் பாங்கானதாக மாறும் பொழுதுதான் அழகும் அர்த்தமும் பெறுமென ஆடலியலாளர்கள் நொவீரே, பொகினி ஆகியோர் வலியுறுத்தலாயினர். உடலைக் கருவியாக்கிக் கலையாக்கம் செய்தல் ஆடலாகின்றது. உடலியக்க இணைப்பு ஆடலுக்கு அடிப்படையாகின்றது. ஆடலும் இசையும் அரங்கும் ஒன்றையொன்று தழுவின வளர்ந்து வந்துள்ளன. தமிழ் மரபில் ஆடல் என்பது இசையுடன் கூடிய ஒன்றிணைப்பைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது.

வரலாற்றுப் பிரகாரம் தமிழகத்தில் காலங் காலமாக ஆடற்கலையை 'பரதநாட்டியம்' என்று அழைத்து வந்துள்ளனர். இது நாட்டிய நாடகப் பாணியிலேயே அமைந்திருந்தது. அன்றைய நிலையில் இதனைக் கூத்து என்று அழைத்தனர். நடனம் ஆடுபவர்களை கூத்தர், கூத்தியர் என்றும் பாடல் பாடுவோரைப் பாணர் என்றும் அழைத்தனர். சாஸ்திரிய நடனம் 'மார்க்கம்' எனவும், பொதுமக்களுக்குரிய நடனம் 'தேசி' எனவும் அழைக்கப்பட்டதாக அறியக்கிடக்கின்றது.

மரபுவழிவந்த பரதநாட்டியக் கலைஞர் அபிநய அரசி பாலசரஸ்வதியும், பரதநாட்டியக் கலையின் மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்ட டாக்டர். திருமதி. ருக்மிணிதேவி அருண்டேலும் நாட்டியத்தின் பெருமையை உலகறியச் செய்தனர். குறவஞ்சி நாடகத்தை திருமதி. ருக்மிணிதேவி அருண்டேல் 1944 ஆம் ஆண்டில் நாட்டிய நாடகமாகத் தயாரித்து அரங்கேற்றினார்கள். அந்த நாட்டிய நாடகத்தின் கதாநாயகியாகிய வசந்தவல்லியின் பாத்திரத்தை தானே ஏற்றுத் திறம்பட நடித்துள்ளார்.

திருமதி. ருக்மிணிதேவி அருண்டேலின் சுவடுகளை அடியொற்றி திருமதி. கமலா லக்ஷ்மணன் 'அழகர் குறவஞ்சி' என்னும் நாட்டிய நாடகத்தையும், டாக்டர் பத்மா சுப்பிரமணியம் 'அர்த்தநாரீஸ்வரர் குறவஞ்சி, விராலிமலைக் குறவஞ்சி' என்னும் நாட்டிய நாடகங்களை தயாரித்து மேடையேற்றினார். இதே போன்று அடையார் தி.கே.லக்ஷ்மணன் 'வருணாபுரிக் குறவஞ்சி' என்னும் நாட்டிய நாடகத்தைத் தயாரித்து அரங்கேற்றினார்.

'கண்ணப்பர் குறவஞ்சி', 'கிருஷ்ணமாரிக் குறவஞ்சி' ஆகிய நாட்டிய நாடகங்கள் திருமதி. ருக்மிணிதேவி அருண்டேல் அவர்களால் நடன அமைப்புச் செய்யப்பட்டு 'கலாக்ஷேத்ரா' நடனக் குழுவினரால் அரங்கேற்றப்பட்டன. மார்க்கண்ட நாவலர் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட கண்ணப்பர் குறவஞ்சியானது குறவஞ்சி - பண் - கீர்த்தனம் ஆகிய அமைப்புகளில் உருவாக்கப்பட்ட சிறந்த நாட்டிய நாடகம் என்று பேசப்பட்டதாக அறியக்கிடக்கின்றது.

பரதநாட்டியம் இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில் புகழ்பெற்று விளங்கினாலும், இன்று ஈழமணித் திருநாட்டிலும் தமிழ்நாட்டில் நிகராகச் சிறப்புப்பெற்று விளங்குகின்றது. ஆந்திராவில் குச்சுப்பிடி எனவும், மலையாளத்தில் கதகளி எனவும், வடநாட்டில் மணிப்புரி எனவும், தமிழ்நாட்டில் பரத நாட்டியம் எனவும் கலைகள் வளர்ந்து வருகின்றன.

“மோனத்து இந்த முன்னோன் கூத்தில் உடுக்கையில் பிறந்தது ஓசையின் சூழலே ஓசையில் பிறந்தது இசையின் உயிர்ப்பே இசையால் பிறந்தது ஆட்டத்து இயல்பே ஆட்டம் பிறந்தது கூத்தினது இயல்பே கூத்தில் பிறந்தது நாட்டியக் கோப்பே நாட்டியம் பிறந்தது நாடக வகையே”

- கூத்தனூர்ச் சாத்தன்

நூல் : 'தெய்வத் தமிழிசை'

நூல் விமர்சனம்

- ராதா சிவசுப்பிரமணியம் -

ஆசிரியர் : பேராசிரியர் ஞானாகுலேந்திரன்
வெளியீடு : கொழும்பு சிவத்திருமன்றம்
விலை : 300 / ரூபா

இந்நூலின் ஆசிரியர் பேராசிரியர் ஞானாகுலேந்திரன் ஆரம்பத்தில் வேம்படி மகளிர் கல்லூரியின் ஆசிரியராகவும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராகவும் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக நுண்கலை ஆராய்ச்சித் துறை பேராசிரியராகவும் புதுடில்லிப் பல்கலைக்கழக மானியக் குழு பெருந்திட்ட முதன்மை ஆய்வாளராகவும் இருந்துள்ளார். கற்ற கல்வியும் பெற்ற அனுபவமும் ஆராய்ச்சித் திறனும் கொண்டு 'தெய்வத் தமிழிசை' என்னும் நூலைத் தந்துள்ளார். இந்நூல் தமிழக அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு மேன்மைப்படுத்தப்பட்ட நூல் என்னும் சிறப்பைப் பெறுகிறது. தமிழக அரசின் சிறப்பு நூற்பரிசு பெற்ற 'பரத இசை மரபு' மற்றும் காரைக்காலம்மையார் தென்னிந்திய இசையின் தாய் உட்பட பதின்மூன்று முத்தான நூல்களையும் தந்துள்ளார். மேலும் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரையாக்கங்களையும் தந்து பயன்பெறச் செய்துள்ளார். இயலிசை பேரறிஞர், இசை இயல்வித்தகர், தெய்வத் தமிழிசை அரசி, தமிழர் பண்பாட்டுத் தூதுவர் The Woman of the year 2003 ஆகிய பட்டங்கள் அவருக்கு அணிசேர்த்துள்ளன. கலாநிதிப் பட்டப்படிப்பு மாணவர்களை நெறிப்படுத்தல், பரதநாட்டிய நாடகங்கள் ஆக்கிக் கலைஞர்களை நெறிப்படுத்தி ஊக்குவித்தல், சமய கலை பண்பாடு தொடர்பான நிகழ்ச்சி அரங்குகளைச் சொற்பொழிவால் அலங்கரித்தல் என இவரது பணிகள் தொடர் கின்றன.

பழந்தமிழர் பாடிய பண்ணிசையின் இனிமையால் கவரப்பட்ட தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் மற்றும் வடமொழி பேசுவோர் தெய்வத் தமிழ்ப் பாடல் அமைப்புக்களையும் அவற்றின் பண்ணிசைகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு தத்தம் மொழிகளில் பாடல்களைப் புனைந்து வளமும் கண்டார்கள். கி.பி. 13 ஆம்

நூற்றாண்டிலிருந்து பண்ணிசையானது பலமொழி இயலிசையாளரால் வளமுட்டப்பெற்று கர்நாடக இசை என்னும் மையத்துக்குள் வெளிவந்தது. பழந்தமிழர் பண்படுத்தி வளப்படுத்திய பண்களின் இலக்கணம் கூறும் தமிழ் நூல்கள் மறைந்தன. அகத்தியம், இசை நுணுக்கம், பெருங்குருகு, பெருநாரை தாளவகையோத்து ஆகிய இசைத் தமிழ் இலக்கண நூல்களும் மறைந்து போயின.

தமிழ் அல்லாத வேற்று மொழிகளில் சங்கீத பாரிஜாத, சங்கீத மகரந்த, சங்கீத தாமோதரா, சங்கீத சந்திரிகா, சங்கீத ரத்னாகார, ராகவி போதம், ஸ்வரமேள கலாநிதி, சதுர்தண்டி பிரகாசிகா எனப் புதிதாக இசை இலக்கண நூல்கள் எழுந்தன. இத்தகையதொரு சூழலில், தேவார நாயன்மார் காலம் முதல் பாடிவந்த பண்ணிசைகளின் உண்மை சொரூபங்களை அடையாளம் கண்டு கொள்வதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. கர்நாடக இசை ராகங்களைக் கொண்டு பண் இசைகளை இனம் காணும் அவலம் ஏற்பட்டது. போதிய கவனம் எடுக்காததால் ஒரு இராகத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பண்களையும், ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட இராகங்களில் ஒரு பண்ணும் பாடும் மயக்க நிலை ஏற்பட்டது என்கிறார் ஆசிரியர்.

இவை ஒருபுறமிருக்க, கலை கலாசார பண்பாட்டுக் கலைப்புக்கள், பழம்பெரும் மரபுக் கலைகளில் அதிவேகமாக ஊடுருவிக்

9136LP

கொண்டிருக்கும் இந்நவீன காலத்தில் பழைய பண்ணைமைதிகள் அல்லாத புதுப்புது இசை மெட்டுக்களில் திருமுறைப்பாடல்கள் ஆங்காங்கே கேட்கின்றன. பழையதின் அடிப்படை விழுமிய ஆதாரத்தில் புதுமை உருவாக்கப் படினும், அது அத்துறையின் வளமைக்குப் பெரிதும் உதவுவதோடு அதன் தனித்துவத்தையும் பேணக் கூடியதாக இருக்கும்.

தெய்வத் தமிழிசை என்னும் நூல் ஒரு ஆய்வு நூல் என்ற வகையில் பேராசிரியர் பல ஆதாரங்களுடன் நிறுவியுள்ளார். கொழும்புச் சிவத் திருமன்றம் இந்நூலை மீள்பதிப்புச் செய்து வெளியிட்டமை பாராட்டப்பட வேண்டிய செயல் என்றே கூறவேண்டும். இம்மீள் பதிப்பில் புதிதாக திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு இசை எனும் இயலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் ஆறு இயல்களைக் கொண்டதாக அமைவு பெற்றுள்ளது. தெய்வத் தமிழிசையின் தாய், தேவாரப் பண்களின் இசை, யாழ். முரிப் பண்ணிசை, தேவாரம் பாடும் முறை, திருவாசக இசை, திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு இசை என்பனவாகும்.

புனிதவதியார் என்னும் நாமம் கொண்ட காரைக்காலம்மையார், சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டினுள் அம்மையார் பாடிய தெய்வத் தமிழிசைப் பாடல்கள் பதினோராம் திருமுறையுள் வைத்துப் போற்றப்படுகின்றன. அவர் 101 பாடல்களில் அற்புதத் திருவந்தாதியையும் 20 பாடல்களில் திருவிரட்டை மணிமாலையையும் பாடியுள்ளார். மேலும் திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் இரண்டு பாடி மகிழ்ந்தார் என அறிகின்றோம். இந்த இரண்டும் இனிய பண்களில் பாடப்பெற்ற இசைப் பாடல்களாகும்.

தமிழர் வளப்படுத்திய பண்ணிசை முறை பிற்காலத்தில் கர்நாடக இசை என்றழைக்கப் பெற்றபோது கீர்த்தனை இசை வகை மிகச் சிறப்புப் பெற்றது. இதன் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற அமைப்பில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சரணங்கள் பாடலில் அமைவது பதிகப் பெருவழியின் இயலமைப்பை ஒத்துக் காணப்படுகிறது. கீர்த்தனையின் எல்லாச் சரணங்களும் ஒரே பாடு முறையில் அமைவதும் பதிகப் பெரு வழிப்பாடு முறையை ஒத்திருப்பது குறிக்கத்தக்கது.

பெருந்தொகையான இசைகள் வாழ் வியலுக்கேற்பப் பண்படுத்தப்பெற்று நூற்று மூன்று பண்கள் என வரையறுக்கப்பட்டன.

இப்பண்களைப் பழந்தமிழ் மக்கள் பாடி மகிழ்ந்த செய்திகள் குறித்து எட்டுத்தொகையும் பத்துப் பாட்டும் சிலப்பதிகாரமும் சிறப்புக் கூறுகின்றன. இத்தகையதொரு பண்பாட்டுப் பின்னணியில் தெய்வத் தமிழிசை பாட காரைக்கால் அம்மையார் 'நட்டபாடை இந்தளம்' ஆகிய இரு பண்களிலுமே (தெய்வத் தமிழிசையை) பாடினார்.

பண்ணிசை எனப் பழந்தமிழ் மக்களால் இசைக்கப்பெற்ற இசைக் கலை, கால ஓட்டத்தில் தமிழ் நாடு, ஆந்திரா, கர்நாடகா, கேரளம் ஆகிய நான்கு தென் மாநிலங்களுக்குமுரிய கர்நாடக இசையாகியது.

பண் சுமந்த பாடல்கள் எனப் போற்றப்படும் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் ஆகிய நாயன்மார்களால் இன்னிசையோடு பாடிய தெய்வத் தமிழிசைப் பாடலாகும். தேவாரத் திருப்பதிகங்களை உரிய பண்ணிசையோடு ஒதுவாரைக் கொண்டு பாடுவித்துக் காத்தவன் இராஜராஜ சோழன். 23 பண்களில் தேவாரப் பதிகங்களைப் பாடுவரும் ஒதுவார் 'யாழ்முரி' என்ற பெயருடைய இசை முறையையும் சேர்த்துக் கொண்டனர். பண்ணிசை எப்படி ஒவ்வொரு பண்ணுக்கும் இராகம், தாளம் அமைய வேண்டுமென்பதன் பூரண விளக்கம் நூலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

சைவ ஆதீனங்களிலும் தேவாரப் பாட சாலைகளிலும் பதிகப் பெருவழிப்பாடு முறை இயன்றளவும் மரபு மாறாமல் பாடப்பெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. பன்னிரு திருமுறையுள் எட்டாந் திருமுறையாகத் திருவாசகமும், திருச்சிற்றம்பலம் கோவையாரும் விளங்கும். அவை மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் அருளப் பெற்ற பனுவல்கள். பெரும்பாலான திருவாசகப் பாடல்களை மோகன இராகத்தில் விருத்தமாகப் பாடுவது மரபு. மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் பூபாள இராகத்தில் பாடும் முறை நீண்டகாலமாக வழக்கத்திலுள்ளது. பன்னிரு திருமுறைகளுள் ஒன்பதாம் திருமுறை யாகத் திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு விளங்கும். திருப்பதிகப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் ஆனந்த பைரவி இராகத்தில் பாடுவது வழக்கம். மிகக் காத்திரமான விடயங்களை உள்ளடக்கி தமிழிசையின் பாரம்பரிய வளர்ச்சியை முதன்மைப்படுத்தி முகிழ்ந்து நிற்கும் இந்நூல் மிகவும் வேண்டிய ஒரு நூலாகும்.

நூல் : ஆடற்கலை

நூல் விமர்சனம்

- ராதா சிவசுப்பிரமணியம் -

ஆசிரியர் : லீலாம்பிகை செல்வராஜா

பதிப்பகம் : கௌரி பிரின்ட்டர்ஸ், கொழும்பு - 13

விலை : ரூபா.750

இலங்கையின் புகழ்பூத்த கலைஞர்களில் ஒருவரும், முதிர்ந்த இசை நடனத் தாரகையும், பல இசை மேதைகளால் பாராட்டப்பெற்றவரும், பல உயர் பட்டங்களைப் பெற்றவரும், பல மாணவ ஆசிரியர்களை உருவாக்கியவரும், பல நடன நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளைத் தனியாகவும் கூட்டாகவும் இயக்கியவருமாகிய ஆடற்கலை விற்பன்னர் திருமதி செ. லீலாம்பிகை, தமது அறிவு, ஆற்றல், அனுபவம் ஆகியவற்றின்பால் கொண்ட பற்றுறுதியுடன் இந்தக் கலைப் பொக்கிஷத்தைத் தந்துள்ளார்.

தமிழக மண்ணில் புகழோடு தோன்றி வளம் பெற்று, அகில இந்தியாவிலும் வேஷமுன்றி இன்று உலகின் பரந்துபட்ட நாடுகளில் எல்லாம் பரதக் கலை வரவேற்பைப் பெற்று வளர்ந்துவருகின்றது.

இந்தியப் பண்பாட்டுப் பின்னணி அல்லாதோரும் இக்கலையை விரும்பிப் பயின்று அரங்குகளில் ஆடி அபிநயித்து மக்களைப் பரவசப்படுத்தி வருகிறார்கள். மரபுக் கலையின் அடிப்படை இலக்கணங்கள் சிதைந்தும் அழியாமலும் இருக்க அவற்றைத் தக்க முறையில் பதிவுசெய்து பாதுகாத்தல் அவசியமாகிறது.

இத்தகு பதிவுகள் காலம் காலமாகப் பண்படுத்தி வளம் செய்த நாட்டியக் கலையின் உயர்வான மரபுகளை, முறையாகத் தெரிந்து தெளியவும், வருங்காலத்தோர் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப பாரம்பரிய மரபுகளைத் தழுவிப் புதுமைகளைத் தக்கவாறு இணைத்து மேற் செல்லவும் உதவும். அந்த வகையில் இந்த 'ஆடற்கலை' என்னும் நூல் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

பண்பும் பரதமும் சிறந்துவிளங்கும் இலங்கைத்தீவில் பரதக்கலை பற்றியும், நாட்டிய நாடகங்கள் பற்றியும் எழுந்துள்ள நூல்கள் வெகுசிலவே. ஆடலும் பாடலும் தமிழர்தம் உணர்வோடும் வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்த கலாசாரப் பண்புகள் ஆகும்.

'ஆடற்கலை' என்னும் பெயரில் வெளிவரும் இந்நூலில் நடனம் பற்றிய மூன்று கட்டுரைகளும், நாடகம் பற்றிய ஐந்து கட்டுரைகளும், இசைக்கருவிகள் பற்றிய எட்டுக் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

'மரபுவழிவந்த பரதம்' என்னும் தலைப்பில் எழுதப்பட்ட முதலாவது கட்டுரையில் பரதக்

கலையின் மரபினைக் காத்து அக்கலையின் வளர்ச்சிக்கு மூலகாரணமாயிருந்த தேவதாசிகள், அவர்தம் ஆசானாக விளங்கிய நட்டுவனார் ஆகியோரின் சேவை பற்றிய குறிப்புகள் அடங்குகின்றன.

அடுத்து நடராஜப் பெருமானின் எழு வகைத் தாண்டவங்கள் பற்றிய விரிவான கட்டுரை இடம்பெறுகின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து நடனம் என்னும் தலைப்பில் எழுதப் பட்டுள்ள கட்டுரையில் நடனம் பற்றியும், அதன் முப்பிரிவுகள் பற்றியும், அம்முப் பிரிவுகளில் ஒன்றாகிய நிருத்தத்தின் முக்கூறுகளாகிய சுத்த நிருத்தம், கான வாத்ய தாள அநுசாரி நிருத்தம், கீதகாதி அபிநய உன்முக நிருத்தம் ஆகியவற்றின் வரைவிலக்கணங்கள் அவ்வவற்றுக்குரிய உதாரணங்களோடு தரப்பட்டுள்ளன.

நிருத்தியத்திற்கு உதாரணங்களாக சப்தம், கீர்த்தனை, பதம் ஆகிய உருப்படி வகைகள் ஸ்வர சாஹித்தியத்துடன் தரப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர, நிருத்தியத்தின் இரு கூறுகளான தாண்டவம், லாஸ்யம் பற்றிய குறிப்புகளும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

கலாபூஷணம் திருமதி லீலாம்பிகை செல்வராஜா அவர்களின் 'ஆடற்கலை' மரபுவழி நின்று நடனக் கலையின் தேவையைப் பெருமளவு ஈடுசெய்யும் ஓர் அரிய பதிவு நூலாக விளங்குகிறது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து வாழும் நமது நாட்டியக் கலையின் வளமிக்க மரபைச் செவ்வனே விளக்கும் அருமையான நூல். புதிய பாதையை நோக்கிச் செல்வோருக்குக் கடந்துவந்த சீரான மரபுப் பாதையை உணர்த்தும் வலுவான இணைப்புப் பாலமாக இந்நூல் திகழ்வது பாராட்டிற்குரியது.

இவர் பெருமுயற்சியோடு எழுதிய இந்நூலில்

சுடர் ஒளி நவம்பர் 20, 2008

அடிப்படையான ஜதி அமைப்பு விடயங்களும் திஸ்ரமிஸ்ரகண்டநடைகளில் அமைந்த அலாரிப்பு என்னும் உருப்படியைத் தாளக்குறியீடுகளோடும், வசந்தா, சாவேரி, கல்யாணி ஆகிய இராகங்களில் அமைந்த ஜதி ஸ்வரங்களையும், கானடா, கேதாரகௌளை ஆகிய இராகங்களில் அமைந்த தில்லானாக்களையும் தாளக்குறியீட்டின்படி எழுதியுள்ளமை பாராட்டுக்குரியதாகும்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் அரங்கேறும் நாடகங்கள், நாட்டிய நாடகங்கள் யாவும் அக்காலத்தில் வழக்கிலிருந்த பத்துவகை சமஸ்கிருத நாடகங்களை அடியொற்றியவையாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் கலை வடிவங்களை, சிறப்பம்சங்களை மேலைத்தேய, கீழைத்தேய நாடகங்கள் கொண்டிருக்கின்றன.

அன்று குறவஞ்சி, யக்ஷகான, தமிழகத்துத் தெருக்கூத்து, தஷவித நாடகங்கள், இலங்கை வாழ் தமிழர்தம் கூத்து மரபுகள் எவ்வாறு செழிப்புற்று வளர்ந்தன வளர்ந்தகொண்டு இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி விளக்கங்களும் குறிப்புகளும் இந்நூலில் ஐந்து தனித்தனிக் கட்டுரைகளில் தரப்பட்டுள்ளன.

நமது நாட்டியத்தின் மரபுப் பெருமைகளை வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்ந்து தந்த நூலாசிரியர், ஆன்மீக மரவை இறைவனின் தாண்டவ நடனத்தாலும், செவ்வியல் மரவை நிருத்த நிருத்திய ஆடல் நெறிகளாலும், இசை மரபினை பரதக் கலைக்கு அணிசெய்கின்ற இசைக் கருவிகளாலும், பொதுவியல் மரபை நாட்டிய நாடகங்கள் மற்றும் தெருக்கூத்து வகைகளின் பாரம்பரியத்தாலும் பக்குவமாக விளக்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

குறவஞ்சி நாட்டிய நாடகம், யக்ஷகானம், தமிழகத் தெருக்கூத்து வகைகள், இலங்கைத் தமிழர் கூத்து வகைகள் பற்றி விளக்கிய ஆசிரியர் இதுவரை பரிட்சயமில்லாத தஷவித நாடகங்கள் பற்றிய தகவல்களையும் தந்திருப்பது கலைஞர்களுக்குப் பெரும் பயன்தரும் ஒன்றாகும்.

“ஒரு கலைஞனின் உயர்வுக்கும் நன் மதிப்புக்கும் அவசியமாக வேண்டப்படும் ஆழமான மரபுப் பற்று அவரிடம் ஊறிக் குடிகொண்டிருப்பதை அன்று கண்டு வியந்தி ருக்கிறேன். பல்கலாசாரத் தாக்கங்கள் அவரைச் சிறிதளவும் மாற்றவில்லை.

மாசற்ற மரபுக் கலைஞராக, மரபு காக்கும் நல் ஆசிரியராக, படித்த அறிவையும் பதிவு செய்து தரும் பொறுப்புள்ள நூலாசிரியராகவும் அவர் கலை உலகில் பீடு நடைபோட்டு வலம்வருவதைக் காண மிக்க மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது” என்று பேராசிரியர் ஞானாம்பிகை குலேந்திரன் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் இசைத்துறை மற்றும் பரத நாட்டிய உயர் பயிற்சி மையத்தின் முன்னாள் தலைவராகிய பேராசிரியர்

அவர்கள் திருமதி லீலாம்பிகை பற்றிக் கூறிய கூற்றுகள் வெறும் புகழ்ச்சியல்ல, நாட்டியப் புலமையும் தமிழ் வளமையும் வாய்ந்த கலாபூஷணம் லீலாம்பிகை செல்வராஜா அவர்களின் கடின உழைப்பின் வெளிப்பாடே ‘ஆடற் கலை’ என்னும் இந்நூல்.

இந்நூல் இசைக் கருவிகளின் தோற்றம், வகைகள் பற்றியும், அவ் வசைக் கருவிகளை இசைத்துப் பெயரும்புகழும் ஈட்டிய சில கலைஞர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

பிறவி மேதைகளின் வரிசையில் வைக்கப் படக் கூடியவர்களுள் புல்லாங்குழல் கலைஞரான டி.கே. மகாலிங்கம் (மாலி) ஒருவராவார். பரத நாட்டியத்திற்கு அணிசேர்க்கும் கருவியாக விளங்கியது வீணை, வீணை சுப்பையர், காரைக்குடி சாம்பசிவ ஐயர், வீணை எஸ். பாலச்சந்திரன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

பரதக் கலைக்கு வயலின் வாத்தியம் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. வால்குடி ஜெயராமன், குன்னக்குடி வைத்தியநாதன், கலாநிதி சுப்பிரமணியம், கன்னியாகுமாரி டி.என். கிருஷ்ணன் ஆகியோர் பிரசித்திபெற்ற கலைஞர்களாவார்கள். உலகத் தவில் மேதை வி. தெட்சிணாமூர்த்தி இ நாதஸ்வர வித்துவான் திருவாவூர் இராஜரத்தினம் பிள்ளை ஆகிய பெருவித்துவான்கள் பற்றியும் நூல் பேசுகின்றது.

‘இசை இன்றி நடனம் இல்லை’ எனக் கூறுமளவிற்கு இசைக் கலையும் பரதக் கலையும் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுகின்றன. இலங்கையின் கல்விப் பாடவிதானத்தில் கர்நாடக சங்கீதமும் பரதக்கலையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இதனால் நடன பாடத்தைக் கற்கும் மாணவர்கள் இசை பற்றியும், இசைக் கருவிகள் பற்றியும் அறிந்திருத்தல் அவசியமாகும். இந் நூல் மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும் வழிகாட்டும் முறையில் பெரிதும் பயன்படும் என்பது உண்மை. பரத நாட்டியத்தில் மரபுவழி வந்த கலைஞர் அபிநய அரசி பாலசரஸ்வதி, பரத நாட்டியக் கலையின் மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்ட டாக்டர் ருக்மணிகேவி அருண்டேல் ஆகியோரின் அபிநயப் படங்களும், புகழ்பெற்ற நட்டுவனார்களின் படங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூல் நடனக்கலையினைக் கற்பவர்களுக்கும், கற்பிப்பவர்களுக்கும் பெரும் பயனைத் தரவல்லது என்பது உண்மை. ‘தரம்மிக்க இந்நூலை தரணி என்றும் போற்றும்’

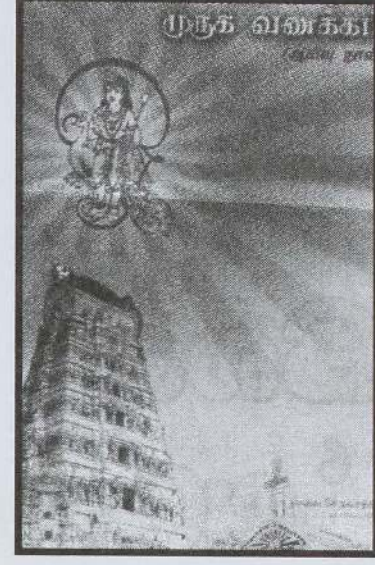
இந்த நூலை யாத்துத்தந்த கலாபூஷணம் லீலாம்பிகை செல்வராஜாவை கலை உலகம் என்றும் மறக்காது. அவர் பணி தொடர வேண்டுமென்பதே எமது பெருவிருப்பமுமாகும்.

நூல் : முருகவணக்கம் (ஆய்வு நூல்)

நூல் விமர்சனம்

- ராதா சிவசுப்பிரமணியம் -

ஆசிரியர் : மாவை செ. நவரத்தினம்
விலை : ரூபா 350/=

முருக வணக்கம் என்னும் மகுடத்தில் மாவை செ. நவரத்தினம் அவர்கள் தமிழ் முதுமாணிப் பட்டத்திற்காக மேற்கொண்ட ஆய்வின் விளைவே இந்நூலின் தோற்றம்.

ஆரம்ப காலம் தொடக்கம் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை எழுந்த தமிழ் இலக்கியங்களில் ஊடுருவிச் சென்ற அங்கு கண்டு கொண்ட தளத்தில் நின்று கொண்டு தன் ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளார். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களான எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகியவற்றில் அடங்கிய திருமுருகாற்றுப் படை, பரிபாடல், கலித்தொகை ஆகிய நூல்களுடன் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தில் பொறிக்கப்பட்ட திருச்செந்தூர்க் கல்வெட்டி னையும் துணைச் சான்றாகக் கொண்டும் இவ் ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளதாக ஆசிரியர் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

தமிழக வரலாற்றில் முருகவழிபாடு மிகத் தொன்மை வாய்ந்ததெனினும் முருகைனைப் பற்றிய பக்தி இலக்கியம் காலத்தாற் பிற்பட்டது அது விஜயநகர நாயக்கர் காலத்திற்குரியதாகும். அக்காலம் முருக வழிபாடு மறுமலர்ச்சி பெற்ற காலம். அக்கால முருகவழிபாடும் சைவ சமயத்தின் இணைபிரியாத அம்சமாகும். முருகவழிபாடுகாலப் போக்கிலே மாற்றமும் வளர்ச்சியும் அடைந்தது. அதன் கதை அளப்பரும் பெருங்கதையாக வியாபகமாகியது. இந்த சமய வரலாற்றிலே அது சிறப்பானவோர் அம்சமாகிவிட்டது. 'முருக வணக்கம்' என்னும் இந்நூல் நான்கு இயல்களாகத் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முதலாம் இயல் முருக வணக்கத்தில் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றி கூறுகிறது. இரண்டாம் இயல் போர்க்கடவுளாக முருகன் என்று ஆராயப்பட்டுள்ளது. மூன்றாம் இயல் முருகனின் பெயர்களும் அவற்றிற்கான

காரணங்களும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. நான்காம் இயல் வழிபாட்டு முறைகள் பற்றி தெளிவுபடுத்தி நிற்கின்றது.

மாவை செ. நவரத்தினம் தனது படைப்பை வெளியிட வேண்டும் என்று முப்பது ஆண்டுகளாக காத்திருந்த ஆதங்கத்தை நூலின் முன்னுரையில் தெரிவித்துள்ளார். கடந்த முப்பது ஆண்டு காலத்தில் சைவ சமயக் கடவுளாகவும் தமிழ் கடவுளாகவும் மதித்து வணங்கப்பட்ட நிலையிலிருந்து எம்மவர்கள் பலர் வேறு எங்கோ சென்றுள்ளனர். சிவனை முழுமுதல் கடவுளாகக் கொண்ட சைவ சமயம் சோதனைகள் பல கண்டு நிற்கின்றது. மனித மனங்கள் அலைந்துஇ கண்டவர்கள் பின் சுயநல விரும்பிகளாக நிற்கின்ற இக்காலகட்டத்தில் முருக வணக்கம் என்னும் ஆய்வு நூலை வெளிக்கொணர்ந்து சைவ சமயத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் முருக வழிபாட்டின் மகிமையைப் பற்றியும் எடுத்துக்கூறியுள்ளமை சைவ சமயத்தவர்களாகி நாம் தலைநிமிர்ந்து நிற்க உதவியுள்ளது என்றே கூறவேண்டும்.

“பழந்தமிழ் நூல்கள் ஆய்வுக்கு ஆதாரங்களாகக் கொள்ளப்பட்டன. பழந்தமிழ் நூல்களான எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு என்னும்

கேசரி சங்கமம் டிசம்பர் 01, 2007

வகையில் அடங்கும் நூல்களும், சைவத் திருமுறைகளும், உரைநூல்களும், தொல்காப்பியமும் ஆதாரங்களாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன அவற்றிலே காணப்படும் முருகவழிபாடு தொடர்பான குறிப்புகள் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து விபரங்களைத் திரிட்டி அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தனது முடிவுகளை நூலாசிரியர் கூறும் விதம் சிறப்பானது என்கிறார் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்.

முருக வழிபாடு தமிழ் நாட்டுக்குரிய தென்பதையும் அது தமிழர்களுக்குரிய வழிபாடு என்பதையும் ஆசிரியர் பல இடங்களிலே நிறுவ முற்பட்டிருப்பதை இந்நூலில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. முருக வழிபாடு பற்றித் தமிழ் நூல்களில் காணப்படும் விபரங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆழமாக ஆராய்ந்து எழுதப்பட்ட நூல்களிலே இதுவே முதன்மை யானது என்று கூறலாம். சங்க காலத்தில் முருக வழிபாடு பெரும்பாலும் அன்பு நெறிப்பட்ட வழிபாடாகவே காணப்பட்டது. அக்காலத்தில் இடம்பெற்ற வேலன் வெறியாட்டு, கூத்து முதலியவை இதனை உறுதிப்படுத்தும். சங்க காலத்தின் பிற்பகுதியில் இருந்து இது படிப்படியாக ஆகம வழிபாட்டு முறையாக மாற்றங்கொண்டது. தெய்வ வழிபாடு நம்பிக்கை மூலம் கட்டியெழுப்பப்பட்டது. அதேவேளை இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டுள்ள வெறியாட்டம், கூத்து போன்ற கலை வடிவங்கள் தெய்வ நம்பிக்கையுடன் தோற்றம் பெற்றன. அகத்திணை இலக்கியங்கள் வெறியாட்டம் பற்றிய சான்றுகளைத் தருகின்றன.

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி பிரிவுத் துன்பத்தால் வருந்துவதைக் கண்டதாய் அதன் காரணத்தை அறியாது தலைவிக்கு ஏற்பட்ட நோய் முருகனால் வந்ததென எண்ணி வேலனை அழைத்து வெறியாட்டு நிகழ்த்துவதாக இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. தொல்காப்பியமும் வெறியாட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.

வெளியாடுபவன் வேலனைக் கைக் கொண்டு ஆடுதலால் அது வேலனாட்டம் எனப் பெயர்பெற்றது.

இங்கு தலைவியினுடைய தாயும் நூலாசிரியரும் முருகபக்தர்களாக இருப்பதால் அவர்களின் எண்ணமும் மூச்சும் ஒரு வட்டத்திற்

குள்ளேயே வட்டமிடுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது பல்துறைசார்ந்த எண்ணக் கருத்துக்கள் சமுதாயத்தின் கண் இருப்பதற்குப் பற்பல காரணங்கள் உள்ளன. வெறியாட்டத்தின் தோற்றம் பற்றி பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் கருத்து அவ்வளவு பொருத்தமானதாகத் தெரியவில்லை என்று கூறும் ஆசிரியர் ஆதிச் சமூகங்கள் வேட்டையாடி வாழ்ந்தன என்ற கருத்து ஏற்படையதே என்கிறார்.

வேட்டைக்குச் செல்பவன் அம்பு வில்லு, வேல் என்பவற்றைக் கொண்டு செல்வதால் வேட்டைக்குப்பின் வேலனைக் கைக்கொண்டு ஆடுவதே வேலனாட்டம் என்னும் பெயர் பெற்றது. ஆகவே இங்கு பேராசிரியர் கைலாசபதியின் கருத்து மனங்கொள்ளத்தக்கதாக இருப்பது ஈண்டு கவனிக்கற்பாலது.

“கூட்டமாக மனிதன் வாழ்ந்த பூர்வீக நிலையில் வேட்டையாடுதல், மிருகங்களைக் கொல்லுதல் முதலிய செயல்கள் வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமானதாகவிருந்தன. அது உண்மை. அதே செயலைச் சில வேளைகளில் செய்துபார்த்த போது கூத்து அல்லது ஆட்டம் பிறந்தது. உண்மை வாழ்க்கையில் செய்யும் ஒன்றை அபிநயித்துச் செய்து பார்க்கும் போது மனதிலே எழுச்சியும் துணிவும் களிப்பும் ஏற்படுகின்றன. அவ்வாறு ஒருவன் செய்யும் போது அவனிடம் மந்திரசக்தி இருப்பதாகப் புராதன மனிதன் நம்பினான். அதற்கு அஞ்சினான். இந்த அடிப்படையிலே புராதன தமிழகத்திலே வேலன் என்னும் ஒருவன் தோன்றினான் என நாம் ஊகிக்கலாம். உண்மை நிகழ்ச்சி பொய்மையாக மன எழுச்சியுடன் மனிதனாற் செய்யப்படும் போது களையும் பிறந்து விடுகின்றது” என்று கூறியிருப்பது யதார்த்த உண்மை. மாவை செ. நவரத்தினத்தின் ஆய்வு முயற்சி பயனுள்ள தகவல்கள் பல தந்து நிற்கின்றது.

இதழ் நான்கு

ஆக்கங்கள்

1.	கவிதைகள்		
	மாதுமையின் கவிதைகள்	-	289
2.	சிறுகதைகள்		
	‘மூக்குத்தி	-	283
	பயணம்	-	284
	பெண்ணை பெண்ணாக)	-	286
	எச்சில் பறவைகள்	-	290
3.	நூல் விமர்சனங்கள்		
	மாதுமையின் ஒற்றைச் சிலம்பு	-	294
	மிரிங்குவ....	-	295
	ஒற்றைச் சிலம்பு	-	297
4.	விருது		
	இலக்கிய சிந்தனை விருது	-	300

மாதுமையின் கவிதைகள், சிறுகதைகள், நூல் விமர்சனங்கள், விருது ஆக்கங்கள்

மாதுமையின் கவிதைகள்

கவிதை

- மாதுமை -

ஒற்றைச் சிலம்பு

புதிய மாதவி நான்
ஒற்றைச் சிலம்பு அணிந்திருக்கிறேன்

தாகித்த போதெல்லாம்
தவம் செய்கின்ற என் பெண்மையைத் தருவது
பின்னொரு காலத்தில்
ஊரை அழிப்பதற்கல்ல

கற்புக்கும் எனக்கும்
சம்பந்தமில்லையெனக் கூறுபவர்களிடம் கூட
என் ஒற்றைச் சிலம்பு
கோபித்ததில்லை

உறைகளின் உபயத்தால்
மணிமேகலைகளும் பிறப்பதில்லை
இருந்தும் நொந்து போகின்றேன்
ஒவ்வொரு மாதவிடாயின் போதும்

காவிரி நதிக்கரை
பூம்புகார் பட்டினம்
கொஞ்சுகின்ற கோவலன்
எதுவும் என்னிடம் இல்லாத போதும்

புதிய மாதவி நான்
ஏனோ
ஒற்றைச் சிலம்பு அணிந்திருக்கிறேன்

(சுடர்ஒளி மார். 22 - மார். 28,
2009)

அப்பா ஆதரவாளி

சாதாரண அரச உத்தியோகத்தரின்
ராஜமாரி நான்
இரண்டறை அரண்மனைக்கு
சொந்தக்காரியும் கூட

வேண்டுவனவெல்லாம் கிடைக்கும்
கற்பகத்தருவின் ஏகபுத்திரியென
அழைக்கப்படுபவள்
“அப்பா பிடிக்கும்
அம்மா பிடிக்காது”
வெளிப்படையாகச் சொல்லித் திரியும்
சுதந்திர ஊடகம் நான்

“உனக்குச் சித்தி வரக்கூடும்” -
அம்மா அழுத போதும்
நானோ தீவிர “அப்பா ஆதரவாளி”
மனிதமும் காதலும் ரசனையும்
கோபமும் தாபமும்
இன்னும் இன்னும் இன்னும்
அப்பாவின் எல்லாமும் கொண்ட
வீரிய விந்தொன்றின்
வெளிப்பாடு நான்.

அப்பாவின் காதல்கள் -
இரவு நேரக் கதைகள் -
அப்பாவின் கண்ணியம் -
என் பகல் நேர வியூகம்
அம்புலி மாமா சந்திர மாமாவிற்கு முன்னரே
பாரதியையும் கார்ல்மார்க்ஸ்ஸையும்
தெரிந்துகொண்ட
அதிர்ஷ்டசாலி நான்

எல்லாம் அப்பாவாகிப் போன பின்பும்
அப்பாவே நானாகிய பின்னும்
எதிரிகளாய் முறைத்துக் கொள்கிறோம்
என் காதல் வயப்பாட்டின் மனிதத்தில்

தெரிந்திருந்தால்
உருவாக்கியிருப்பாரோ
நொய்ந்த விந்தொன்றின் மூலம்
அம்மா போன்ற சாதாரண பெண்ணாக

நன்றி : ஒற்றைச் சிலம்பு

(சுடர்ஒளி பெ. 08 - பெ. 14, 2009)

கழுத்து நீண்ட வெள்ளை அன்னம்
ஏரியில் நீந்துகிறது.

கையால் ட்டிவிட்ட பின்னும்
உயிருடன் பறக்கிறது
ஒரு பூச்சி

முதல் வசந்த காலத்தில்
உன்னையும் என்னையும் ஏற்றிச் சென்ற
அதே மஞ்சள் படகு
கண்களில் கடக்கிறது.

ஏரியில் அடுத்தகரை
அடுத்த நாடென்று
யாரோ சொல்லிச் சென்றார்கள்
இருபுறமும் மனிதர்கள் ஒரே மொழியை
பேசினார்கள்

ஆழ அடையாள பந்துகள்
பச்சை
மஞ்சள்
சிவப்பு - என
மிதப்பவை பற்றி
அதே கழுத்து நீண்ட
வெள்ளை அன்னத்திற்குக் கவலையில்லை.

மீண்டும் அதே பூச்சியைத் தட்டிவிடுகிறேன்.

இன்னும் நிகழ்காலமாய் இருக்கிறது
கத்தேசம் நோக்கி
நம் முதல் வருகை

கடப்பவை - காலங்கள்
நிலைப்பவை - நினைவுகள்

கடப்பவை நினைவுகளாயும்
நிலைப்பவை காலங்களாயும்
வாழ்கிறது. காதல்

நன்றி : யுகமாயினி

குலைத்திருந்த படுக்கை விரிப்புகளின்
நிறம் மங்கியிருக்கவில்லை
மஞ்சளும் செம்மஞ்சளும்மாக
அவை ஒளிர்ந்துகொண்டிருந்தன.
வெள்ளை வெளிச்சம்
அறை முழுவதும் பரவியிருந்தது.
சுவரில் தொங்கும் உலக வரைபடத்தி்
எல்லா நாடுகளும்
அமைதியாக இருந்தன: சி.என்.என். கேட்கா
வரையில்

பனிக்கான பயத்தில்
ஜன்னல்கள் இறுக்க முடப்பட்டிருந்தன.

அறையின் பேரமைதி
கனத்து கனத்து திரண்டிருந்தது.
பெருமூச்சின் காற்று
சுவற்றில் பட்டு திரும்பி வந்தது
ஓரிரண்டு நெட்டி முறிப்புக்களின்
சத்தத்தைத் தவிர
பல்லிகளின் ஓசையில்லா அறை அது.

தேடுதல்களும் சுற்றிவளைப்புக்களும்
ஆடலறிகளும் குண்டுவீச்சுகளும்
இடம்பெயர்வுகளும் அலைந்துழல்வுகளும்
இல்லாத பேரமைதியை மட்டும்
நிறைத்திருந்தன சுவர்கள்

அக்கினி தாண்டவமும்
ஐ.நா. முன்றல் ஆர்ப்பாட்டமும்
அக்கராயன் அகதியின
கண்ணீர் துடைக்க போதாமை
பேரமைதியைக் கூறுபோட்டிருந்தது.

நன்றி : யுகமாயினி

(சுடர்ஒளி டிச. 21 - டிச. 27, 2008)

(சுடர்ஒளி 28.12.2008 - 03.01.2009)

என் தேசத்தில் நான்

- சிறிய இடைவேளைக்குப் பின்னர் -

செம்புமுதி
தீண்டத் தீண்ட
விளையாடி திரிந்த
என் பிஞ்சுப் பாதங்கள்
செங்குருதி
தீண்டிவிடும் என்பதற்காய்
திரியாமல்
இருக்கின்றன....

புகையிலைத் தோட்டத்தினூடு
பனிமூட்ட காலையின்
பள்ளி சென்ற
பொழுதின் உயிர்ப்புக்கள்.....
சோதனைச் சாவடியினூடு
போர்மூட்ட சாலையில்
ஏனோ கிடைக்கவில்லை....

பனம் பழங்கள்
பொறுக்கிய
தோப்புக்கள் எல்லாம்
வெறுமையாய்....
திரும்பிப் பார்க்கின்றேன்
அவை
சோதனைச் சாவடிகளை
அலங்கரித்திருந்தன.....

சந்தேக துன்புறுத்தல்களினால்
அடையாளங்களை
மூடிக் கொள்கிறேன்....
அடையாள அட்டை மட்டும்
விடாப்பிடியாய்
பிறந்த இடம் : இணுவில்
எனக் காட்டுகிறது.....

தினம் விரும்பும்
என் துறைமுக சாலைகள்
இன்று
முட்கம்பி வேலிகளுக்குள்...

மனது மட்டும்
அதை ஊடறுத்துப்
பார்த்து
காயம் பட்டுக் கொள்கின்றது.....

என் வீதிகளில்
வரும்
“த..யீ..ர்....” என்ற
தயிர்க்காரி
வருவதேயில்லை....
வரவே முடியாதோ
என்று நினைக்க மட்டும்
எனக்கு
சக்தியேயில்லை....

பஸ் பயணங்களில்
என்னை மறந்திருக்கும்
நான்
இப்போதெல்லாம்
கந்த சஸ்டி கவசத்துடன்
கிளைமோர் ஒன்றும்
வெடிக்காமல் இருக்க....
காக்க காக்க
கனகவேல் காக்க.....

பாதம் வருடும்
அலைகள்
அளைய பிரியமாய்
இருக்கின்றேன்....
மனித வேட்டைகளால்
மனிதர்கள்
போவதில்லை என்ற
உண்மை
உறைக்காமல்.....

இராணுவச் சிப்பாயின்
நீ யார்? - என்ற
கேள்விக்கு
“இலங்கையன்” (Sri Lankan)
எனச் சொல்லத்தான்

ஆசைப்படுகின்றேன்....
அவன் என்னை
“இலங்கைத் தமிழனாய்”
(Sri Lankan Tamil)
பார்க்கின்ற போதும்.....

.....
பிறந்த நற் பொன் நாடு
நற்றவ வானிலும்
நனி சிறந்தது - என
யார் சொன்னார்கள்?
திருத்தி எழுதிக்
கொள்ளுங்கள்....
நாங்கள் சொந்த நாட்டில்
தான்
நரகத்தில்
உழல்கின்றோம்.....

வலிக்கும் போதெல்லாம்
இன்னும் தொடரும்.....

- (1998) -

கறுப்பும் சிவப்பும் நீலமும் !!!

நெடுவான நீட்சியில்
கிறங்கிக் கொள்ள
துடித்தாலும்
எச்சில் இலையில்
சப்பித் துப்பிய
எலும்புகளுக்கான போட்டியில்
உலர்ந்து விடுகிறது மனது....

பிறந்த பிஞ்சுகளுடன்
பிச்சை எடுக்கும்
சோகமும்
சீழ் வடியும் கால்களுடன்
ஊர்ந்து திரியும்
அவலமும்
மாறுவதாகத் தெரியவில்லை....

சாக்கடைகளின்
வெதும்பிய மணமும்
கொசுக்களும் நுளம்புகளும்
வீதியோர
பத்து ரூபாய்கான
விபச்சாரங்களும்
இன்னும் என் தேசத்தின்
சொத்துக்கள் தான்....

நாய்களுக்கு மாருதிகளும்
மனிதர்களுக்கு தெருவோரங்களாக
வாகனப் புகையின்
தூசி படர்ந்து
கறுப்பு நிறமாகத்தான்
இருக்கிறது
எங்கள் வறுமை.....

போரின்
செங்குருதி
சிந்தப்பட்டிருந்தும்
சுனாமியின்
நீல அலைகள்
ஆக்கிரமித்திருந்தும்
கறுப்பு நிறமாகத்தான்
இருக்கிறது
எங்கள் தேசம்.....

இன்னும்
அடர்ந்து படர்ந்து
கறுப்பு நிறமாகத்தான்
இருக்கிறது எங்கள் வறுமை...!!!

- (2005) -

இப்படிக்கு அம்மா

05-12-2007

என் அன்பான மாது,

உனது எதிர்காலம் சிறப்பாக அமைய இறைவனை தினமும் வேண்டுகின்றேன். இன்று ஏனோ தெரியவில்லை மனம் ஒரே கவலையாக இருக்கின்றது. உன்னைப் பார்க்கவேண்டும் போல் மனதில் ஓர் இனம்புரியாத ஆசை, நீ எங்கிருந்தாலும் நல்லபடியாக வாழவேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன். நாட்டு நிலைமையை யோசித்தால் அது வேறு கவலை. நீங்கள் எல்லாம் வந்து போகக்கூடிய நிலைமை எப்போ வரும் என்று ஏக்கம். உனது சுகத்திற்கும் சந்தோசமான எதிர்காலத்துக்கும் இறைவனை வேண்டும்.

உனது அன்பான அம்மா.

இலங்கை அம்மாவிற்கு
எதுவிதத்திலும் சளைக்காமல்
கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டிருந்தாள்
பாலஸ்தீன அம்மா
சிதைக்கப்பட்டிருந்தாள் திபெத்திய அம்மா
சிதிலமடைந்திருந்தாள் சிம்பாப்வே அம்மா
நடைப்பிணமாயிருந்தாள் ஈராக்கிய அம்மா
நிர்வாணப்படுத்தப்பட்டிருந்தாள் டாபுர் அம்மா
கைவிடப்பட்டிருந்தாள் அமெரிக்க அம்மா

அம்மாக்கள் மட்டும் ஒற்றுமையாய் இருந்தனர்
உலகத் துயரங்களைச் சுமக்க.

(சுடர்ஒளி மார்ச். 01 - மார்ச் 07,
2009)

லண்டனில் இருந்து வந்த மகனின் ஆறுதலான கடிதத்தை வாசித்து முடித்து விட்டு கதிரையில் மெல்லச் சாய்ந்து அமர்ந்த லட்சுமிக்கு கடந்த காலங்களை நினைக்க அழகை ஒரு புறமும், ஆத்திரம் மறுபுறமும் வந்தது.

மூத்த மகனை லண்டனுக்குப் படிக்க அனுப்பி விட்டும் இளைய மகனை கொழும்பு பிரபல கல்லூரி ஒன்றில் படிக்கச் சேர்த்து விட்டும் தானும் கல்லூரி ஒன்றில் படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்ற லட்சுமியின் கொழும்பு வாழ்க்கை.... அதுதான் இயந்திரமான வாழ்க்கை. அவளது குடும்ப சுக துங்கங்களை அது மறக்கச் செய்திருந்தது.

சொர்க்கத்தில்தான் திருமணங்கள் நிச்சயிக்கப் படுவதாக யார் யாரோ சொல்கின்றார்கள். அங்குதான் இடியும் மின்னலும் இருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள் போலும் என அடிக்கடி லட்சுமி நினைத்துக் கொள்ளுவதுண்டு. தன் திருமண வாழ்க்கை இடியும் மின்னலுமாகி விட்டதைக் கடந்த இருப்பதைந்து வருடங்களுக்கு மேலாகக் கண்டு வந்தவள் லட்சுமி. ஒன்றுமே அறியாத மூக்குத்தி மேல் அவள் கோபப்பட்டு பயன் என்ன?

மூக்குத்தி என்றவுடன் பழைய ஞாபகங்கள் வந்து போயின. கல்யாணம் கட்டுவதற்கு முதலே லட்சுமிக்கு ஓர் ஆசை. எப்படியும் ஒரு வைரமூக்குத்தி போடவேண்டும் என்று....

திருமணம் முடித்து மூத்த மகனும் பிறந்த ஒரு மாதத்துக்கும் மேலாகிவிட்டது. “என்னப்பா?” என்ற குரலுக்கு நிமிர்ந்த கணவன் “என்ன லட்சுமி என்ன வேணும்?” என இதமாகக் கேட்ட போது “இல்ல... ஆரம்பத்தில் இருந்து மூக்குத்தி குத்த வேணும் என்று விருப்பம்.... அதால...” என இழுத்தாள். “என்ன மூக்குத்தியா....? ஐயோ வேண்டாம்... வேற என்ன வேணுமோ செய்து தாறன். மூக்குத்தி மட்டும் வேண்டாம்” என படபடப்போடு கூறி முடித்தான் கணவன்.

“ஏனப்பா, உங்களுக்கு மூக்குத்தி என்டால் பிடிக்காதா?” எனக் கேட்ட லட்சுமிக்கு “இல்ல... லட்சுமி எங்கட குடும்பத்துக்கு மூக்குத்தி போடுறது நல்லதில்ல. எங்கட அம்மா மூக்குத்தி போட்ட பிறகு தான் அப்பா இறந்து போனார். அதுக்காக... இப்ப நீர் போட்டா நான் இறந்து விடுவன் எண்டில்ல.... ஆனா நீர் போட வேணாம்” என்று பல வருடங்களுக்கு முன்னிகழ்ந்த சம்பாசனை லட்சுமிக்கு நேரில் வந்து போனது.

அதன் பிறகு குடும்பத்தில் வர வேண்டிய சகல பிரச்சினைகளும் வந்துபோனதுதான். ஆனால், பிள்ளைகளை என்னவோ சவாலுடன் படிப்பித்து முடித்துவிட்டாள் லட்சுமி. இரண்டு ஆண் பிள்ளைகள் என்பதால் லட்சுமிக்கு வேறு பிரச்சினைகளும் இல்லை.

இப்படித்தான் மிகக் கிட்டத்தில ஒரு நாள் பழைய ஆசை துளிவிட்டபோதும் முதலில் யோசித்து விட்டு “பரவாயில்லை குத்துவம்” என்ற முடிவுடன் குத்திவிட்டு வந்த மூக்குத்தியின் விளைவு சில நாட்களில் தெரிந்தது.

அபுதாபியில் இருந்து வந்த கணவனுக்கும் லட்சுமிக்கும் பழைய புகைச்சல் எல்லாம் சேர்ந்து பிரச்சினைகள் வெடித்து நமக்கிடையில் எந்த உறவும் இல்லை என்றளவிற்குப் போய்விட்டது. வந்த கணவனும் மீண்டும் அபுதாபிக்கே போய்விட்டார்.

எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் முடிந்து இன்று மகனின் கடிதம் கிடைத்த போது... அமர்ந்து பழையவற்றை மீட்டுப் பார்த்த போது எல்லாமே வெறுப்பாய் இருந்தது. இரண்டு பிள்ளைகளுக்காகவும் இனி வாழ்ந்தால் போதும் என்ற நினைவுடன் எழுந்தவளுக்கு மனதின் அடியில் ஒரு நெருடல்...

“இந்த மூக்குத்தியை கழட்டுவமா?” என யோசித்தவள் இவ்வளவு படித்துவிட்டு இவ்வாறு அசட்டுத்தனமாக இருக்கின்றோமே என எண்ணிவிட்டு மூக்குத்தியுடனே சமையல் அறைக்குப் புகுந்தாள். விளையாடி விட்டு வரும் இளைய மகனுக்கு ஏதேனும் சாப்பாடு செய்வதற்காக....

இப்போது அவளுக்கு மட்டுமல்ல மூக்குத்திக்கும் தெரிந்தது நடக்க வேண்டியவை தான் நடக்கும் என்று!

கடரொளி டிசம்பர் 21- டிசம்பர் 27 -
2008

தொலைபேசியில் வந்த செய்தியைக் கேட்ட அருட்சகோதரி நிர்மலாவிடமிருந்து என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. கவலைப் பட்டு ஒன்றும் பிரயோசனம் இல்லை என்பதை விளக்கிகொண்டு தனது தலைமை அருட்சகோதரியிடம் சென்று விஷயத்தை சொல்கின்றார்.

“ஓம் சிஸ்டர் நிர்மலா இப்ப நீர் யாழ்ப்பாணம் போறது தான் நல்லது. ஒருவரும் பக்கத்தில் இல்லாத நேரம் நீராவது போய் பார்த்து விட்டு வாரும். இறை ஆசி உம்மோடு இருக்கட்டும்.... நான் திருகோணமலைக்கு போன் பண்ணி சொல்றன். அங்கத்தே சிஸ்டர்ஸ் கப்பலுக்கு புக்பண்ணும் ஒழுங்கைச் செய்யட்டும்” எனக் கூறி முடிக்கவும், சிஸ்டர் நிர்மலாவின் கண்ணில் இருந்து கண்ணீர்த் துளிகள் வீழ்ந்து சிதறின.

பெற்ற பிள்ளைகளை விட இங்குள்ளவர்கள் எவ்வளவு உணர்வுபூர்வமானவர்கள் என நினைக்கும் போது சகோதரர்கள் மேல் இனம் புரியாத வெறுப்பு தோன்றி மறைந்ததென்னவோ உண்மை.

அடுத்த நாள் தலைமை சிஸ்டர் கொடுத்த பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு மட்டகளப்புடவனில் இருந்து பயணத்தை ஆரம்பித்த நிர்மலாவிடமிருந்து கடந்த கால நிகழ்வுகள் மனக் கண்முன் நிழலாடின..

அன்பான அப்பா, அம்மா, சகோதரர்கள் மாத்திரம் குறைவின்றி பத்துப் பேர். அமைதியாக இருந்த வாழ்க்கையில் தான் சூறாவளி வீசத் தொடங்கியது. அது அவர்களின் குடும்பத்திற்கு மட்டும் வீசிய சூறாவளி இல்லை. இலங்கையில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாண எல்லாக் குடும்பங்களிற்கும் வீசிய சூறாவளி அது. கொழும்பில் நடந்த 83 ஆம் ஆண்டுக் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து தமிழ் பிரதேசங்களில் நடமாடிக் கொண்டிருந்த படையினர், பெடியன்களை கண்டபடி பிடிக்கத் தொடங்கியிருந்ததால் மூத்த அண்ணனை ஏதோ கஷ்டப்பட்டு பிரான்சுக்கு அனுப்பிவிட்டனர். அம்மாவும் அப்பாவும் அதைத் தொடர்ந்து வருடத்திற்கு ஒவ்வொருவராய் இவ்விருவராய் போய்ச் சேர்ந்தனர். என்னையும் அம்மாவையும் அப்பாவையும் தவிர .

எனது வாழ்க்கைப் பாதை வேறாக

இருந்ததால் அவர்களுடன் போய்ச் சேர வேண்டியிருக்கவில்லை. இடையிடையில்வரும் திருமணப் புகைப்படங்கள் பிள்ளைகளின் வாழ்க்கை நிலையினை அம்மா அப்பாவிடமிருந்து தெரியப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. எனக்கும் தான். பிறகு ஓயாத அலைகள் போல போரும் தொடர அம்மா, அப்பாவிடமிருந்து பிள்ளைகளிடமிருந்து வழமையான நச்சரிப்புத் தொடங்கியது. டிக்கட் அனுப்புகிறோம். இரண்டு பேரும் வாங்கோ எனக்கூறவும், வழமையான பெற்றோரின் விடையாக “ வேண்டாம் நாங்கள் இங்கேயே இருக்கிறம்” என்று இவர்கள் கூறிவிட்டனர்.

எம்முடைய திருமணமாகிய பெண்குலத்திற்கே உரிய குணம் ஒன்று உண்டு. பிள்ளைகள் வரும் வரை தான் கணவன். பேரப் பிள்ளைகள் வரும் வரை தான் பிள்ளைகள். அம்மாவும் அதற்கு விதிவிலக்கில்லாமல் போகவும், பிள்ளைபேறு பார்க்கவாவது வரும்படி அம்மாவை அழைத்த போது அவளால் மறுப்புச் சொல்ல முடியவில்லை. அப்போது தான் இந்திய படையினரின் அட்டுழியங்கள் சிறிது ஓய்ந்திருந்த 89 ஆம் ஆண்டுக் கடைசிப் பகுதி.

“ இஞ்சரும்... நீர் போய் பிள்ளைகளை பாரும். இஞ்ச என்னை சகோதரங்கள் இருக்கினம் தானே. அப்படி என்னைப் பார்க்காமல் விட்டு விடுவினமே... நீர் என்னைப் பார்க்காமல் போயிட்டு வாரும்.” அப்பா கூறவும் அம்மாவும் பிரான்சுக்கு வெளிகிட்டு விட்டார்.

அதன் பிறகு வருடத்திற்கு கிடைக்கும் இரண்டு கிழமை லீவில் நிர்மலா சிஸ்டர் போய் பார்த்து வருவதைத் தவிர அப்பாவிடமிருந்து வேறு யாருமே இல்லாமல் போய் விட்டனர். மாதந்தவறாமல் வரும் ‘பிராங்’கை விட .

இப்போதெல்லாம் அப்பா முந்திய மாதிரி இல்லை. முதுமை மெல்ல.... மெல்ல... விழுங்கிக் கொண்டிருந்து. அம்மா பக்கத்தில் இருந்தால் பரவாயில்லை என உணர தொடங்கியிருந்தார். அப்பா அம்மாவிடமிருந்து இங்கு

திருகோணமலை பட்டணமும், சூழலும்
1996 பிரதேச சாகித்திய விழாவை
ஓட்டி நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில்
முதல் பரிசுப் பெற்ற சிறுகதை

வந்தால் மீண்டும் போக முடியாத நிலை எனக் கூறி, பிள்ளைகளும் அவை அனுப்ப எந்தவித முயற்சியும் எடுத்த மாதிரி தெரியவில்லை. கடைசியாக நிர்மலா சிஸ்டர் போன வருடம் போயிருந்த போது இடப்பெயர்வினால் ஊரே அல்லோலகல்லோப்பட்டு இருந்தது. இவர்கள் வீட்டிலும் யாரோ ஒரு குடும்பத்தை அப்பா தங்கவிட்டிருந்தார். இவ்வளவு நாளும் அப்பாவை பார்த்தவர்களும் இப்போது இல்லாததால் அப்பா மிகவும் ஆடிப்போயிருந்தார். என்ன செய்வது பத்து பிள்ளைகளும், மனைவியும் தான் பிரிந்து இருக்கிறார்களே.

வீட்டில் இருந்த குடும்பத்தவரிடம் மாசா மாசம் பணம் அனுப்புவதாயும், மூன்று நேரச் சாப்பாட்டை மட்டும் கொடுக்க சொல்லி ஏற்பாடு செய்து விட்டு வந்திருந்தார் நிர்மலா சிஸ்டர்.

பெற்ற அப்பாவையே யாரிடமோ பார்க்கச் சொல்லி விட்டு வருவது மனதிற்கு பாரமாக இருந்தாலும் அந்த நிலையில் சிஸ்டரால் இதனை விட வேறெதுவும் செய்ய முடியவில்லை. அப்போது அப்பா கையை பிடித்து விக்கி, விக்கி அழுதது இப்போதும் நினைவில் நின்றது. “பிள்ளை... நீ சிஸ்டராய்ப் போனாக் கூட வந்து பார்க்கிறாய். மற்றதுகள்...” என்று சொல்லவும் முடியாமல் நின்ற நிலை மனதை அரித்ததென்னவோ உண்மை.

இப்போதும் யாழ்ப்பாணத்தில் எங்கள் வீட்டில் இருந்த பெடியன் தான் மட்டகளப்பிற்கு ‘கோல்’ எடுத்திருந்தான்.

அப்பாவுக்கு ‘ஸ்ரோக்’ ஆக்கி ஜெனரல் கொஸ்பிற்றலில் அட்மிட் பண்ணி இருப்பதாகவும், உடனே வரும்படியாகவும் கூறியிருந்தான். அதனால் தான் இந்த அவசரப் பிரயாணம்.

அப்பாவிடமிருந்து ஏக்கமும் தனிமையுமே வருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கும். பிராங்கால் அன்பைக் கொடுத்து விட முடியாது என்பது பிள்ளைகளுக்கு தெரிந்திருக்கவில்லை. இவ்வாறாக சிந்தனை கடந்த காலத்தில் தொடங்கி இன்று வரை நீண்டு கொண்டிருந்தது.... வழியில் செக் பொயின்றிறிலும், உடுப்பிற்காகவோ என்னவோ சிஸ்டர் நிர்மலா இறக்கப்படாததால் சிந்தனைக் கலைப்பு ஏதும் இல்லாமல் தொடங்கி முடிந்திருந்தது.

திருகோணமலைக்கு பின்னேரம் ஐந்து மணி போல வந்திறங்கவும், அடுத்த பேரிடி சிஸ்டர் நிர்மலாவிடமிருந்து வந்திறங்கியது. அப்பா போய்ச் சேர்ந்துவிட்டாராம். இனி என்ன செய்வது. எல்லாம் என்றோ முடிய வேண்டியவை தானே

என ஏனைய சிஸ்டர்ஸ் ஆறுதல்படுத்தினாலும் அப்பா கடைசியாக இறந்த சூழ்நிலை தான் சிஸ்டர் நிர்மலாவை நொறுக்கிவிட்டிருந்தது. பிரான்சிற்கும் செய்தி போய் இருந்தது.

ரெலிபோனிற்குள்ளால் எல்லோரும் அழுதார்கள். அம்மாவும் சேர்ந்து தான். மறக்காமல் காசை அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். மூத்த அண்ணன் மட்டும் வரட்டா? என்று கேட்டாரே தவிர, வருகிறேன் என்று சொல்லவில்லை.

ஓடித்திரிந்து கப்பலுக்கு புக் பண்ணி இருந்தார்கள் மற்றைய சிஸ்டர்ஸ். சிஸ்டர் நிர்மலாவிடமிருந்து துணையாக வேறு இரண்டு சிஸ்டர்சும் போகின்றார்கள்.

யாரோ தூரத்து சொந்தக்காரர்கள் வீட்டில் பிரேதம் வைத்திருக்கிறார்களாம்.

நாளை தான் கப்பல்.

இரவு முழுக்க சிஸ்டர் நிர்மலாவால் அழத்தான் முடிந்தது. அப்பாவிடமிருந்து கடைசியாக ஒருவாய் தண்ணி கூட கொடுக்க யாருமில்லாத அனாதைப் பிணமாய் போயிருக்கின்றாரே என்ற நினைப்புத்தான் சிஸ்டர் நிர்மலாவின் நெஞ்சைச் சுட்டது.

ஆயிரம் ரூபா சிப்பிற்குத்தான் புக் பண்ணியிருக்கிறார்கள். 2.30 மணியிலிருந்து திருகோணமலை ஜெட்டிக்கு வெளியே காத்து நின்று 5.30 மணி போலத்தான் உள்ளேவிட்டார்கள். வழியனுப்ப வந்தவர்களிடம் எல்லாம் சொல்லிவிட்டு ‘செக்கிங்’ எல்லாம் தாண்டி உள்ளே டோக்களை கொடுத்துவிட்டு கப்பலில் ஏறி அமர்ந்த நிர்மலா சிஸ்டர் தன்னையும் மீறி வந்த அழகையை கஷ்டப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டார்.

நெஞ்சிலும் தோளிலும் சுமந்து எம்மை வளர்த்த ஜீவன் இன்று யாருமில்லாமல் அனாதையாய் நிரந்தரமாய் தூங்கி விட்டதை ஏன் பெற்ற பிள்ளைகள் வேதனையாய் உணர்கிறார்கள் இல்லை? என்ற கேள்விக்கு சிஸ்டர் நிர்மலாவிடமிருந்து விடை தெரியவில்லை.

இவருக்கு மட்டும் இல்லை... ஆயிரம் ஆயிரம் ஜீவன்களுக்கு விடை தெரியாத ஒரே கேள்வி இன்று இதுதான்.

‘எண்டியூரன்ஸ்’ யாழை நோக்கி சென்று கொண்டிருந்தது. ‘இறுதியாக அனாதை அப்பாவின் முகத்தை ஒரு தடவையாவது பார்த்து விடுவோம்’ என நினைத்த சிஸ்டர் நிர்மலாவின் கண்களில் இரு கோடுகளால் கண்ணீர் வழிந்தது.

இனிய இலையுதிர்காலமாலைப்பொழுது...

“பேர்ன்” நகரரயில் நிலையத்தில் இறங்கி என் நண்பனைப் பார்க்க நடந்து கொண்டிருந்தேன்...

காலடியில் மிதிபட்டு சருகுகள் எழுப்பும் ஒலி மனதிற்கு இதமாக இருந்தது. சூரியனின் வெம்மை சுட்ட பொழுதும் எங்கிருந்தோ வந்த குளிர் காற்று என் முள்ளந்தண்டு வரை ஊடுருவிச் சென்றது.

குளிர் காற்றில் இருந்து தப்பிக்க என் நடையை விரைவுபடுத்துகின்றேன்....

ஐந்து நிமிட வேக நடையின் பின்னர் அந்த ஐந்து மாடிக் கட்டிடத்தின் முன்னால் நிற்கின்றேன்.

மாலை வேளை என்பதனால் இன்னும் கதவுகள் திறந்தபடியே தான் இருந்தன..

உள் நுழைந்து மூன்றாம் மாடியை அடைகின்றேன்...

அங்கு தான் அவன் தன்னை மறந்து ஆராய்ச்சிகளில் மூழ்கியிருப்பான்...

ஓ... சொல்ல மறந்துவிட்டேன்.. அவன் இரசாயனவியலில் டாக்டர் பட்டம் வாங்கியவன். இப்பொழுது ஆராய்ச்சிகள் செய்து கொண்டிருக்கின்றான்.. இந்தியன் ஆனாலும் தமிழன்...

“கனாக் காணும் காலங்கள்.. கலைந்தோடும் நேரங்கள்.. கலையாத கோலம் போடுதோ ...” என்ற 7ஜி ரெயின்போக்காலணி பாடல் காற்றில் மெல்ல தவழ்ந்து வந்தது. ஓ.... அவன் உள்ளே தான் இருக்கின்றான் பாடல்களைக் கேட்டபடியே ஆராய்ச்சி பண்ணுவது அவன் வாடிக்கை...

“ஹய்... என்ன நடக்குது?” என்றேன்...

பதிலுக்கு “ஹாய்” சொன்னவன் “பத்து நிமிஷத்தில் வேலை முடிஞ்சிடும் வெயிட் பண்ணு சேந்தே போய்க்கலாம்” என்றான்.

எம் இருவருடைய பீடங்களும் அருகருகே இருப்பதனாலும் இருவரும் ஒரே விடுதியில் வசிப்பதனாலும் மாலையில் ஒன்றாகச் செல்வதை வழமையாகக் கொண்டிருந்தோம்.

என் நல்ல நண்பன்.. ஆரம்பத்தில் தெரிந்தவர்கள் என்று யாருமே இருக்கவில்லை..

அவன் தான் முதலில் நண்பனானான்.. அது மொழி இணைந்த பந்தம்...

பெரும்பாலும் நமது பேச்சு தமிழ் சினிமா பற்றியதாகவே இருக்கும். ஏனெனில் அரசியல், போராட்டம் பற்றிக் கதை வந்தால் அங்கு எம்மை அறியாமலே முரண்பாடுகள் தோன்றிவிடும்.. இந்த விடயத்தில் அவன் இந்தியனாகவும் நான் இலங்கைத் தமிழாகவும் பிடிவாதமாக இருக்கக் கற்றுக் கொண்டோம்.

இதைவிட குடும்பம், உறவு என்று கதை வரும் போது அங்கு இயல்பான அக்கறையை ஒருவர் மேல் ஒருவர் செலுத்துவதும் இருக்கத்தான் செய்தது..

போகும் வழியில் “இந்தியக் கடை” ஒன்றில் தொலைபேசி அட்டை ஒன்றை வாங்கிக் கொண்டான்... நிச்சயம் அது அவனுடைய அக்காவுடன் கதைப்பதற்காகத் தான் இருக்கும்.

அந்தப் பாசத்தினைப் பார்த்து பலதடவை நானே வியந்திருக்கின்றேன்..

அப்படியொரு பாசம்...

காலையில் எழுந்தவுடன் ஒரு எஸ். எம்.எஸ். எப்பொழுதெல்லாம் அக்காவை “மிஸ்” பண்ணுகின்றானோ அப்பொழுதெல்லாம் “மிஸ்ட் கோல்கள்”.. மாலையில் குறைந்தது அரை மணி நேர உரையாடல்...

பாசம் ஒரு மனிதனை எப்படியெல்லாம் கடடிப்போடுகிறது என்று நினைத்துக் கொள்வேன்.

ஆனாலும் பின்பு, அக்கா தன் குடும்ப உறவில் சந்தோஷமாக இல்லை என்பதை அறிந்து கொண்டே போது தான் அவனின் அளவற்ற பாசத்திற்கு நியாயம் காண்பிக்க முடிந்தது...

வீட்டில் பேசி முடித்த திருமணம் தான்.. மாப்பிள்ளை “கட்டினா அக்காவைத் தான் கட்டிப்பேன்” என்று ஒற்றைக் காலில் நின்றாராம்..

எல்லாம் தாலி கட்டும் வரையில் தான்... தாம்பத்தியத்திற்கு அறிகுறியாய் ஒரு குழந்தை வேறு....

அத்தோடு தொலைந்து போனது தான் வாழ்க்கை.. மனைவி, பிள்ளையை அடியோடு

கவனிப்பதில்லை.. தேவைப்பட்டால் மட்டும் பார்த்துவிட்டு தன் தாய் வீட்டிலேயே தங்கிக்கொண்டிருந்தார் மாப்பிள்ளை... செலவுக்கும் பணம் கொடுப்பதில்லை.

அன்பாய் வெளியே அழைத்துச் செல்வதில்லை... ஏன் அன்பாய் பேசுவது கூட இல்லை.. என் நண்பன் சொல்லித்தான் இப்பொழுது அவள் வேலைக்குச் செல்கின்றாள் தன் தாய் வீட்டிருந்து .. இது கூட வேலைக்குப் போகும் அந்த கொஞ்ச நேரம் என்றாலும் அக்கா கவலையை மறந்து இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தானாம்..

கதையைக் கேட்கவே மனதுக்குள் ஏதோ செய்தது..

அக்காவின் மேல் இரக்கத்தை விட முகம் தெரியாத நண்பனின் அத்தானின் மேல் தான் கோபம் வந்தது...

“நான் மட்டும் அவனுக்கு மனைவியாக இருக்க வேண்டும்.. இந்த நேரத்திற்கு அவனை உண்டு இல்லை பண்ணியிருப்பேன்...” என நினைத்துக் கொண்டேன்... அன்று இரவு நித்திரையேயில்லை.. முகம் தெரியாத அப்பெண்ணின் சோகம் என்னை முழுதும் வியாபித்திருந்தது...

யன்னலினூடாக சூரியக் கதிர்கள் கண்களில் பட மெல்ல கண் விழிக்கின்றேன்.

ஒரிரு நிமிடங்களுக்கு கூசிய கண்களை இரண்டு கைகளாலும் துடைத்தபடி எழுந்து நாட்கட்டியைப் பார்க்கின்றேன்...

“ஓ... இன்று ஒக்டோபர் 20..” எனது இன்னொரு நண்பனுக்குப் பிறந்தநாள்... தொலைபேசியை எடுத்து அவனது இலக்கங்களை அழைக்கின்றேன்.. “ஹாய் ஹப்பி பேர்த்தே டீ யூ” என்றேன்... பதிலுக்கு நன்றி கூறியவனிடம் “இண்டைக்கு மத்தியானம் என் ஹோஸ்டலுக்கு வாங்க... இரண்டு பேரும் சேரந்தே சாப்பிடலாம்” என அவனை மதியச் சாப்பிட்டிற்கு அழைக்கின்றேன்...

“பன்னிரண்டு மணிக்குத் தான் வேலை முடியும்.. முடிய வாரன்” என்றான். அவன் இலங்கை அகதித் தமிழன்... எனது பல்கலைக்கழக உணவுச்சாலைக்கு அடிக்கடி உணவு உண்ண வருவான்... அப்படித்தான் அந்த நட்பு அறிமுகமானது.. அவன் அதிகம் படித்திருக்கவில்லை. பதினெட்டு வயதிலேயே சுவிற்சலாந்திற்கு அகதியாய் ஓடிவந்தவன்... பிழைப்பிற்காக இந்நாட்டு மொழியைக் கற்று ரெஸ்டோரண்ட் ஒன்றில் வேலை செய்கின்றான். இங்கு அகதி அந்தஸ்துப் பெற்று வாழும் ஆயிரம்

இலங்கைத் தமிழர்களில் அவனும் ஒருவன்.

அவன் பெரும்பாலும் தமிழர்களின் போராட்ட வாழ்க்கை, அந்நிய தேசத்து வாழ்க்கை, குடும்பச் சமைகள் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருப்பான்...

அதிகம் படித்திருக்கவில்லையே ஒழிய நிறையவே வாழ்க்கையில் அடிபட்டிருந்தான்.

அவன் உழைத்து தானும் வாழ்ந்து இலங்கையில் உள்ள அவன் குடும்பத்தையும் பார்க்கின்றான்... அவனிற்கு ஒரு அக்கா... அத்தான் நிரந்தரக் குடிகாரன்.. நான்கு பிள்ளைகள் வேறு .. இவன் பனியிலும் குளிரிலும் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கும் பணத்தை அவன் விஸ்கியிலும், பிராந்தியிலும் செலவழித்துக் கொண்டிருந்தார். குடித்துவிட்டு மட்டும் வீட்டிற்கு வந்திருந்தால் பிரச்சினையில்லை... அதைவிட வீட்டிற்கு வந்து சத்தம் போடுவது, அக்காவிற்கு அடிப்பது, குழந்தைகளை படிக்கவிடாமல் செய்வது இவைதான் அவனை இன்னும் கவலைப்பட வைத்தது....

என்னைக் காணும் போதெல்லாம் அவனின் அக்கா பற்றியே பேசுவான்.. அவன் சோகம் அவன் விழி ஓரங்களில் தெரியும்..

மதியம் அவன் வர லேட்டாகி விட்டது.. கூடவே எனக்கு சமையலில் ஒத்தாசை செய்தான்.

சமைத்து முடித்துப் பரிமாறிய போது “ஏழு வருடங்களுக்குப் பிறகு அக்காட கையால் சாப்பிடுறது போல இருக்குறது” என்றான்... மெல்ல புன்னகைத்து அவனின் சந்தோஷத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டேன்.

அப்போது தான் அந்த தொலைபேசி அழைப்பு அவனுக்கு வந்தது...

இலங்கையில் இருந்து அவனின் தம்பி...

“அண்ணா வீட்டிற்கு அவசரமாய் கோல் எடுங்கோ” என்று சொல்லிவிட்டு வைத்திருந்தான்...

இவன் தன்னிடமிருந்த தொலைபேசி அட்டைமூலம் மீண்டும் இலங்கைக்குக் கோல் எடுக்க... அழைப்பை எடுத்தது அவனது அக்கா...

தொடங்கும் போதே அழுது கொண்ட தான் பேசினார்.. நான் அருகிலேயே நின்றதால் அக்கா கதைப்பது அப்படியே கேட்டது...

இன்றும் குடித்து விட்டு வந்திருக்கிறார் கணவன்.. இவன் அனுப்பும் வெளிநாட்டுக் காசின் சுகம் கண்டதாலோ என்னவோ கடந்த ஐந்து வருடங்களாக வேலைக்கே போவதில்லை. இன்று அக்காவை மாடிப்படிக்களில் இருந்து

தள்ளிவேறு விட்டிருக்கிறார். நெற்றியில் காயம்...
 “நாங்க சின்னப் பிள்ளைகளாக இருக்கேக்க எங்கட
 அப்பா எப்படியெல்லாம் எங்களை வளர்த்தார்.
 ஆனா இண்டைக்குப் என்ற பிள்ளைகளுக்கு ஒரு
 குடிகார அப்பா.. அம்மாவை அடிக்கிர அப்பா...
 வேலைக்குப் போகாத அப்பா... நான் என்ன பாவம்
 செய்தனான்...” என்று விம்மி விம்மி அழுகிறாள்..

இந்த அழுகையோடு “தம்பி பிறந்த நாள்
 வாழ்த்துக்கள்” என்கிறாள்....

“நல்ல வாழ்த்துச் சொல்றீங்க...”
 என்று தொடங்கியவன் “இது நீங்க தேடின
 மாப்பிள்ளைதானே... காதலிக்கேக் உங்களுக்கு
 தெரியேல்லையா அவர் ஒரு குடிகாரர்
 என்று...” என ஏசுவதற்கு தொடங்கியவன்
 என்ன நினைத்தானோ தெரியவில்லை உடனே
 குரலை தாழ்த்தி” ஆம்பிளைகள் என்றால்
 அப்பிடி இப்படி இருக்கத்தான் செய்வாங்க...
 அக்கா நீங்கதானே பொறுத்துப் போகோ
 ணும்...” என்று ஆறுதல்படுத்தினான். பல
 நிமிடங்களுக்கு ஆறுதலாகவே கதைத்தவன்
 “காட் முடியப்போகுது.. இரவு எடுக்கிறன்” என்று
 சொல்லி அழைப்பை துண்டித்தான்.

“சாப்பிடுங்க..” என்ற எனது குரலுக்கு சுய
 நினைவுக்கு வந்தவன்... “எப்படி சாப்பிடுறது...
 பார்த்தீங்க தானே.. தினம் தினம் அக்கா படுற
 வேதனையை பார்த்தா அத்தானை விட்டுட்டு
 வா எண்டு சொல்ல நினைக்கிறன்.. ஆனா தம்பி
 நானே எப்பிடி அப்படி சொல்லுறது... அதனால்
 பொய்யா ஆறுதல் சொல்ல வேண்டி இருக்கு”..
 என்றவன் கடமைக்காக இரு வாய் உண்டு விட்டு
 கையை கழுவிக்கொண்டான்.

அவனுக்காக நான் ஏற்பாடு செய்த சின்ன
 சந்தோஷமும் காற்றில் கரைந்து போகிறது.

பின்னேர வேலைக்கு நேரமாகிவிட்டதால்
 “பிறகு சந்திக்கிறேன்” என்று கூறி விடைபெற்று
 அவன் சென்றாலும் என் துக்கத்தைக்
 கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை “சே... பெண்ணா
 பிறந்தா அதுவும் நம்ம நாடுகளில் பிறந்தா
 எவ்வளவை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கு...”
 என்று மனதுக்குள் அழுது கொள்கின்றேன்...

மாலை வழக்கம் போல் என் விடுதியில்,
 என் இந்திய நண்பனுடன் இரவு உணவு உண்டு
 கொண்டிருந்தேன்... என் கை தானாகவே எணவை
 எடுத்து வாயில் வைக்கிறது... ஆனால் மனம்
 உணவில் லயிக்கவில்லை... மனத்தின் ஏதோ ஒரு
 மூலையில் இனம் புரியாத வலி.

இடையில் அவனுக்கு ஒரு எஸ்.எம்.எஸ்
 வந்திருக்க வேண்டும், உணவு உண்பதை நிறுத்தி
 விட்டு அதனை வாசிக்கிறான்...

விடயம் நல்லதல்ல என்பதை அவனதும்
 முகம் சொல்லிவிடுகின்றது...

“என்ன, ஏதாவது பிரச்சனையா?” என்
 றேன்...

“இல்ல அக்கா எஸ்.எம்.எஸ். பண்ணி
 யிக்கா...”

“என்ன இப்ப சாமம் மூன்று மணி
 இருக்குமா... அக்கா இன்னும் நித்தி
 கொள்ளேலயா?” என்றேன்...

“தூக்கம் வந்திருக்காது அதனால் பண்ணி
 யிருப்பா...” என்று சொன்னவன் சில விநாடிகள்
 மௌனத்தின் பின்...

“அத்தான் சொன்னாங்களாம், அக்கா
 விலகிப்போற மாதிரி தெரியுதாம்... காரணம்
 தெரியல்லயாம்.. கவுன்சிலிங்குக்கு கூட்டி
 போகப் போறாராம்.. அக்காவும் ஆமான்னு
 சொல்லிட்டாங்களாம்..” என்று கூறி முடித்தான்...

“குடும்பத்த கவனிக்க அக்கா வேலைக்குப்
 போனா ஏன் இந்த மனுசன் இப்படி பண்ணுறார்..
 புருஷன் மாதிரி நடக்கத் தெரியேல்ல... அவருக்கு
 தான் முதல்ல கவுன்சிலிங் பண்ணோணும்.. எதுக்கு
 இப்படி அக்காவ சித்திரவதை பண்ணுறார் என்றே
 புரியல்ல..” என்று தன் ஆதங்கத்தைக் கொட்டித்
 தீர்த்தான்...

“நாளைக்கு காலேல அக்காவுக்கு போன்
 பண்ணோணும்.. என்ன சொல்றது...

பொறுத்துப் போங்க என்று மட்டும்
 தானே சொல்லேலும்...” என்றவன் பாதியிலேயே
 உண்பதை நிறுத்திக் கொண்டான்...

“மனசு சரியில்ல... நான் தூங்கப் போறன்...
 விடியப் பார்க்கலாம்..” என்றவன் என் பதிலுக்கு
 காத்திராமலே வெளியெறி அவன் அறைக்கு
 போகின்றான்...

அமைதியாக கோப்பைகளை கழுவி
 அடுக்கி வைத்துவிட்டு எனது அறைக்குள்
 வருகின்றேன். மதியம் ஏற்பட்ட வலியின் ரணம்
 குறைவதற்கு முன்னர் மீண்டும் வலி.. அது எப்படி
 மனைவிமார்களை உடலாலும் மனதாலும்
 துன்புறுத்துவதற்கு சொந்தக் கணவர்களுக்கு
 மனது வருகிறது?....

எனது மேசை விளக்கின் சுவிட்சை “ஒன்”
 பண்ணுவதும் “ஓப்” பண்ணுவதுமாக எனது
 கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருந்தேன்...

நாடு, இனம், குலம், கோத்திரம் என்ற
 எல்லாப் பேதங்களையும் கடந்து இன்னும்
 பெண்கள் ஏதோ ஒன்றுக்காய் அழுது கொண்டு

தான் இருக்கிறார்கள்... இதில் மட்டும் எந்த பேதமும் இல்லை...

அந்த நிமிடம் தான் இந்த ஐரோப்பிய கலாச்சாரத்தின் மீது எனக்கு உடன்பாடு ஏற்படுகின்றது. ஒரு ஆணைப்பிடிக்காவிட்டால் அல்லது அவன் வாழ்க்கைக்கு ஒத்துவரமாட்டான் என்றால் எந்தப் பெண்ணும் எந்த நேரத்திலும் விலகிக் கொள்ளலாம்.... விவாகரத்துக்கள் இங்கு சர்வ சாதாரணம். விவாகரத்தான பெண்களை நம்மூர் மாதிரி யாருமே எதுவும் சொல்ல மாட்டார்கள். குடும்ப அலகுகள் சிதைந்து போனாலும்.. இங்கு பெண்கள் அழுவதைக் காண முடியவில்லை...

நாம்மூரில் மட்டும் அடித்தாலும், வதைத் தாலும் “கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன்...” வாழுவதே கொஞ்ச காலம்.. அதற்குள் எத்தனை சொல்ல முடியாத வலிகளைத் தாங்குகிறாள் பெண்...

எனக்குள் உணர்வுகள் கலவையாகி என்னாலேயே புரிந்து கொள்ள முடியாத உணர்வு தோன்றுகின்றது. கோபம் வருகிறது.. அதுவே கவலையாகி அழுகை வருகின்றது.. பெண்கள் அழாத ஒரு சமுதாயம் வெறும் கனவு தான்...

கண்களில் இருந்து வழிந்த கண்ணீரைத் துடைத்தபடி நித்திரை கொள்வதற்குத் தயாராகின்றேன்..

முகம் தெரியாத அத்தான்மார்களில் இருந்த என் கோபம்.. என் இரு நண்பர்களையும் நினைக்க இரக்கமாக மாறுகின்றது..

எங்கோ உணரப்படும் வலிகளுக்கு எங்கோ கண்ணீர் சிந்தப்படுகின்றன...

அதைத் தான் என்னால் தாங்க முடிய வில்லை...

இந்த எல்லா உணர்வுக் கலவைகளுக்கும் மேலாக மெல்லிதான சந்தோஷம் ஒன்று என்னுள் பரவுகின்றது...” அது தான் என் இலங்கை நண்பனும் என் இந்திய நண்பனும் தம் தாய்நாடுகளில் ஒவ்வொரு பெண்களுக்கு வாழ்வளிப்பார்கள்... கணவர்களாக மாறுவார்கள் .. ஆனால் நிச்சயமாக தமது அக்காமார்களுக்கு நடந்த துன்பங்களை தம் மனைவிகளுக்கு கொடுக்கமாட்டார்கள்...

அந்த பெண்களின் உடலுக்கும் உணர்வுக்கும் மதிப்பளிப்பார்கள்...

மனைவியை மனைவியாக, பெண்ணாக நடத்துவார்கள்...

அந்த மெல்லிய ஆனால் நிஜமான சந்தோஷத்துடன் உறங்கிப் போகின்றேன்.!

(யாவும் நிஜம்)

புதினம்
PUTHINAM
A freely circulated fortnightly journal in Tamil
Editor: E.K. Rajagopal

38 Moffat Road,
London SW17 7EZ
U.K.
Tel: 020 8767 8004
Fax: 020 8767 7866
தேதி: 25.05.06

அன்பான மாதுமை,

வணக்கம்.

‘புதினம்’ தனது பத்தாண்டு நிறைவு விழாவையொட்டி நடாத்திய உலகளாவிய சிறுகதைப் போட்டியில் தங்கள் 2ம் பரிசுக்குரிய தொகையை (இலங்கை நாணயப்படி 20 ஆயிரம் ரூபாய்) இத்துடன் அனுப்பி வைத்துள்ளேன்.

தங்கள் சிறுகதை வெளியான பரிசு பெற்ற புதினம் சிறுகதைகள் நூலும் உங்களுக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளேன்.

பரிசுக்குரிய சிறுகதைகள் மாதம் இருமுறை வெளிவரும் எமது இதழில் தொடர்ந்து வெளிவரும். உங்கள் சிறுகதைகள் வெளியாகின்ற பிரதி அப்போது உங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

மீண்டும் ‘புதினம்’ இதழின் வாழ்த்துக்கள்.

மிக்க நன்றி.

மாதம் இரு முறை வெளியாகும் லண்டன் தமிழர்களின் அபிமானத்தைப் பெற்ற இலவச இதழ்
ஆசிரியர்: ஈ.கே. ராஜ்கோபால்

ஓங்கி வளர்ந்த யூகலிப்டஸ் மரங்களை வெகுநேரமாக யன்னலினூடாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் அனு..

புதிய இடம், தனிமைச் சூழல், புரியாத மொழி இவற்றால் கலவரப்பட்டுப் போயிருந்த அவளுக்கு கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை பரந்திருந்த மலைத்தொடர்கள், நீண்டு வளர்ந்திருந்த யூகலிப்டஸ் மரங்கள், சூரியன் இருந்தும் இதமாய் வீசுகின்ற குளிர்காற்று, பல வண்ணங்களில் ஆங்காங்கே தென்படும் பெயர் தெரியாப் பூக்கள்.... போன்றவை மட்டுமே அவ்வப்போது ஆறுதல் அளித்துக் கொண்டிருந்தன.

கல்விக்காகத் தான் தாய்நாட்டினை விட்டு சுவற்சலாந்திற்கு நெடுந்தூரம் பயணித்திருந்தாலும், புதிய சூழலுக்கு இன்னும் படிந்து கொள்ளாத மனம் அடிக்கடி அவளை விட்டு தனியே விலகி நின்றது.....

‘இதெல்லாம் இன்னும் இரண்டு நாட்களுக்குத்தான்... அடுத்த கிழமை விரிவுரைகள் ஆரம்பித்தால் இவை ஒன்றும் பெரிதாகத் தெரியாது’.... என்று தனக்குள்ளேயே எண்ணிக் கொண்டவள் மதிய உணவிற்கான நேரம் நெருங்கியதை உணர்ந்தவளாக உணவு விடுதிக்கு நடக்கின்றாள்.

இங்கு வந்த இரு நாட்களிலும் இதுவரையார் கூடவும் பெரிதாகப் பழகவில்லை.... ஒரு பங்களாதேஷ் பையன், மற்றும் ஒரு புருண்டி பையன் இவர்களைத் தவிர யாரிடமும் கதைக்கவில்லை.

உணவினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக வரிசையில் நின்ற போதுதான்.....

“ஹாய் அனு... அதோ தூரத்தில் நிற்கும் பையன் உங்கள் இலங்கை தான்” என்றான் அந்த பங்களாதேஷ் பையன்.

எங்கிருந்தோ ஒரு பரவசம் முகத்தில் ஒட்டிக் கொள்கிறது அவளுக்கு....

“ஊர் பெயர் தெரியாதவர்களிடம் கூட ‘இலங்கை’ என்ற ஒரே காரணத்தால் எவ்வளவு விரைவாய் மனம் ஒட்டிக் கொள்கிறது...” என்பதை

உணர்ந்தபோது அது அவளுக்கே வியப்பாக இருந்தது.

உணவினை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கையில் வந்து அமரும் வழியில் மெல்லப் புன்னகைக்கிறாள் அனு....

“என்ன..... ஸ்ரீலங்காவா?” என அவள் கேட்ட கேள்விக்கு,

“ஓ..... நீங்களும் ஸ்ரீலங்காவா?” என்று கேள்வியாலேயே பதிலைத் தருகின்றான் அவன்.....

“நான் அனு..... நீங்கள்?”

“நான் ஜீவன்...”

“நீங்க ஸ்ரீலங்காவில் எவடம்...?” என்றவாறு அந்த உரையாடல் மெல்ல நீள்கின்றது....

ஜீவன் ஏழு வருடங்களாக சுவற்சலாந்தில் வாழ்ந்து வரும் ஒரு இலங்கை அதுவும் யாழ்ப்பாண அகதித்தமிழன்... இதுதான் ஜீவனின் சாராம்சம்...

இலங்கை யுத்தத்தின் தாக்கங்களை ஒரு கோணத்தில் பார்த்தவளுக்கு இது இன்னோரு கோணத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தது.....

புலம்பெயர்வுகள், அகதி வாழ்க்கை, ஜீவனோபாயத்திற்கான கட்டாயத்திற்காய் கற்றுத் தேர்ந்த அன்னியமொழிகள், ஏற்றுக்கொண்டது பாதி, திணிக்கப்பட்டது பாதியாக மேற்கத்தேய கலாச்சாரம்.....

இலண்டன் ‘புதினம்’- பரிசுக் கதை

இவை அனைத்தையும் ஜீவனில் கண்டாள் அனு.....

இருந்தும் அவனுள் இருக்கும் தாய்நாட்டின் மீதான ஏக்கமும், தாய் மீதான ஏக்கமும் அனுவை நிலைகுலைய வைத்ததென்னவோ உண்மை.....

இப்போதெல்லாம் விரிவுரைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அந்த மதிய உணவு நேரங்கள் தான் அனுவிற்கு நிறையவே பிடித்திருந்தது.....

ஜீவன் - அனு உறவிற்கு அத்திவாரம் “இலங்கையர்கள்” என்ற உணர்வுதான் என்றாலும் அதையும் மீறிய ஒரு புரிதல் அங்கு இழையோடியிருந்தது.....

ஜீவன் அனுவை விட சில வயதால் குறைந்தவன் என்பதாலும் ஏழு வருடங்களாகப் பிரிந்திருக்கும் “அக்காவின்” சாயலை அனுவிடம் கண்டதாலும் அந்த பாசம்,பரிவு என்பன நிஜமானதாகவே இருந்தன.....

நாட்செல்ல, நாட்செல்ல சந்திப்புக்கள், சம்பாசனைகள் அதிகரித்திருந்தாலும், அவை பெரும்பாலும் இலங்கையைப் பற்றியதாகவோ அல்லது குடும்பத்தைப் பற்றியதாகவோ மட்டுமே இருக்க, இவை அந்த உறவின் மீது அனுவிற்கு நம்பிக்கையை அதிகரித்தது.

“அனு, இன்று பின்னேரம் ஏதாவது வேலையா?” என்று கேட்ட ஜீவனிடம்.....

“இல்ல, ஜீவன்..... ஏன்?” என்றாள் அனு....

“இல்ல, இந்த சிட்டிக்கு கொஞ்ச தூரத்தில் அழகான ஏரி ஒன்று இருக்கு... நாங்க பின்னேரம் போவம்” என்றான் ஜீவன்

அன்று பின்னேரம் அந்த ஏரி அழகாயிருந்தது.... அன்னங்களும் வாத்துக்களும் அதனை அலங்கரித்திருந்தன..

அன்னிய தேசத்தின் அழகு அன்று புரிந்தது.....

இதன் பின்னால் அவர்கள் புதிய இடங்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள்... புதிய உணவுகள் உண்ணுவார்கள்... அனைத்துமே ஜீவனாலேதான் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன...

புலம் பெயர் வாழ்க்கையின் ஓலங்கள் எந்தளவிற்கு உண்மையாக இருக்கின்றதோ, அதே அளவிற்கு இந்த வாழ்க்கையின் சுதந்திரங்களும் செளகரியங்களும் உண்மையானவையாகவே இருந்தன.

வெள்ளிக்கிழமை தோறும் கோயிலுக்குக் கூட்டிச் செல்வான்... கோயிலும் முருகனும் கூட அன்னியப்பட்டு இருப்பதாகவே அனுவிற்கு இருந்தது... எல்லாமும், எல்லோரும் “அந்நியம்” என்ற நிழலை விரும்பியோ விரும்பாமலோ போர்த்திக் கொண்டிருப்பதாகவே அனுவிற்குப் பட்டது...

அனு கூட கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் இந்தப் புதியவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளப் பழகியிருந்தாள்...

காலம் தன் பங்கிற்கு இறக்கை கட்டிக் கொண்டு பறந்தது.

அன்று ஜீவனுடன் “இலங்கைத் தமிழ் விழா” ஒன்றைக் காணச் சென்றிருந்தவள் அதன் பின்பு ஜீவனின் அழைப்பை நிராகரிக்க முடியாமல் அவனது நண்பனின் மனைவியின் பிறந்த நாள் விழாவிற்குச் செல்ல சம்மதித்தாள்.

“ஜீவன்... எனக்கு உங்களை மட்டும்தானே தெரியும்... அவங்க யாரையும் தெரியாது... நான் எப்படி இந்தப் பிறந்தாள் விழாவுக்கு...?” என்று இழுத்தவளிடம்....

“அதனாலே என்ன? என்ற பிரென்ஸ் இனிமே உங்களுக்கும் பிரென்ஸ்.. அறியாத ஊரில் நாலுபேரைத் தெரிந்து வைத்திருப்பது நல்லதுதானே.... இது ஒண்டும் பெரிய விஷயமில்ல... நீங்க வாங்க...” என்றான்.

பிறந்த நாள் விழாவில் ஏறக்குறைய இருபது பேர் வரை இருந்தார்கள்.....

அறிமுகப்படலம் உள்நுழைந்தவுடனேயே தொடங்கியது.

ஓ...! ஸ்ரீலங்காவா.... படிக்கவா வந்திருக்கிறீங்க... இங்க எங்கள் மாதிரி அகதி வாழ்க்கை வாழ்றவங்களோட பாக்கேக்க நீங்க படிக்க வந்திருப்பதைக் கேட்க சந்தோஷமாக இருக்கு...” இப்படிப் பல வரவேற்புகள்..

அவற்றைக் கேட்க அனுவிற்கும் சந்தோஷமாகத் தான் இருந்தது.

அதில் ஏறக்குறைய பத்துப் பேரிற்கு மேற்பட்டவர்கள் தொண்ணூற்றி ஐந்தாம் ஆண்டின் பின் புலம்பெயர்ந்து இருந்தார்கள்.... மற்றவர்களில் சிலரின் பிறப்பே இங்கேதான்.... எல்லோரிற்கும் வயது இருபதிற்குள்ளேயே இருந்தது.. அந்த ஒருவரைத் தவிர...!

தானாகவே வந்து தன்னை அறிமுகப் படுத்திக் கொண்டவர், “நான் தமிழ் மாணவர்

களுக்கு ஜேர்மன் மொழியைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்” என்றார்..

இடையில் குறுக்கிட்ட அனு, “அப்ப நானும் உங்களிட்ட படிக்கலாமா?” என்று கேட்டதிற்கு “தாராளமா...” என்றவர், பெயர் “ரோய்” என்றார்.

“இவங்க எல்லோரும் என்ற ஸ்டுடன்ஸ் தான்... நீங்க இங்க படிக்க வந்திருப்பது சந்தோஷம்... ஏனெண்டா இங்க நிறையப் பேர் மேற்படிப்பெல்லாம் படிக்கிறதேயில்லை.... இருபது வயதாகிட்டா ஏதோ ஒரு வேலை தேடிடுறாங்கள். அப்பதான் இங்கையும் வாழ்ந்து இலங்கைக்கும் பணம் அனுப்ப போதுமாய் இருக்கு.... அது சரி..... நீர் யாரோட வந்தீர்?” என்றார்.

“ஜீவனோட...” என்றாள் அனு மெதுவாக.

“யார் உங்கட போய் பிரண்டா?” இது அடுத்த கேள்வி....

மெல்லிதாகப் புன்னகைத்துக் கொண்டே “இல்ல, பிரெண்ட்” என்றாள் அனு...

“ஓ! நான் நினைச்சன் போய் பிரெண்ட் எண்டு.... அப்ப சும்மா பிரெண்ட் எண்டாச் சரி... எல்லோரோடையும் பார்த்துப் பழகுங்க... இவனுகள் ஒத்தரும் கனக்கப்படிக்கேல்ல...” என்றார்.

“இதென்ன ஒரே படிப்புக் கதை கதைக் கிறார்.. வித்தியாசமாக இருக்கிறதே...” என்று மௌனமாய் எண்ணியவள், உடனேயே பார்ட்டியில் மூழ்கிப் போனாள்.... ரோய் விடை பெறும்போது மறக்காமல் அனுவின் போன் நம்பரை வாங்கிக் கொண்டார்.

“உங்கட ஜேர்மன் வகுப்பைப் பற்றி ஆறுதலாகக் கதைப்பம்...” என்று கூறியபடியே விடைபெற்றார்.

பார்ட்டியில் இரவு உணவு முடிந்து பின் “போலிங்” விளையாடி விடுதிக்கு வர நேரம் நள்ளிரவைத் தாண்டியிருந்தது...

இதில் “ரோயை” அடியோடு மறந்தே போனாள் அனு..

ஜீவன் நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் வருவான்.... அனுவிடம்!

அந்த உறவு அப்படியேதான் இருந்தது.

நாட்கள் வாரங்களாக, அன்று விரிவுரைகள் முடிந்து தனது அறைக்குத் திரும்பியவள் அசதியில்

அப்படியே உறங்கிப் போனாள்... அவளின் தொலைபேசி சிணுங்கும் வரையில்...!

நித்திரை மயக்கத்தில் “ஹலோ...” என்ற வளுக்கு.....

“என்ன செய்றீங்க அனு... நித்திரையா? என்ற குரல் புதிதாக இருந்தது...

“யார் நீங்க...?” என்றவளுக்கு,

“என்ன அதுக்கிடையில் மறந்திட்டீங்களா.... நான் தான் ரோய்.”

“ஓ... ரோய்.. சொறி, ரூபகம் வரேல்ல... எப்பிடி இருக்கிறீங்க...?” என்றாள் அனு பதிலுக்கு.

“நான் நல்லா இருக்கிறேன்....” என்று தொடர்ந்த கதை, தங்களைத் தாங்களே அறிமுகப் படுத்திக் கொள்வதோடு முடிந்தது..

ரோயும் ஓர் இலங்கைத் தமிழன்.... இன்று ஒரு சுவிஸ் நாட்டுப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து ஒரு குழந்தையுடன் வாழ்ந்து வருவது புரிந்தது..

இப்போதெல்லாம் அடிக்கடி ரோயின் தொலைபேசி அழைப்பு வரும்.... கவிதைகள், பாடல்கள், இலக்கியம் என பேச்சு எப்போதும் கலைநயமாகவே இருக்கும்.... அனுவிற்கும் அந்த உரையாடல்கள் பிடித்திருந்தன....

இடையில் ஒரு முறை “பிட்ஸா” கூட சேர்ந்து உண்டிருந்தார்கள்.

இவ்வாறு தான் வழக்கம் போல மழை சிணுங்கும் மாலை நேரமொன்றில் “ரோயின்” அழைப்பு....

“அனு எப்படியிருக்கிறீங்க...” என்று தொடங்கிய உரையாடல்...

“இரண்டு கிழமையாகவே ஒண்டு கேட்கோணும் என்று நினைச்சனான்... எப்பிடிக்கேட்கிறதெண்டுதான் தெரியேல்ல..” என்றார்...

“என்ன சொல்லுங்க....” என்றாள் அனு...

“இல்ல.... பதின்மூணு வருஷம் வெள்ளைத் தோல் காரியோட வாழ்ந்து அலுத்துப் போயிட்டிது.. என்ட மொழி கூட மறந்து போயிட்டிது...”

“ம்.... அதுக்கு...” என்று இழுத்தாள் அனு...

“அனு... எப்ப முதன் முதல் உங்களைக் கண்டேனோ, அண்டைக்கே எனக்குப் பிடிச்சுப் போச்சு.... உங்கட பேச்சு, கவிதை எல்லாம் என்னைக் கட்டிப்போட்டுட்டுது நீங்க ஒரு வார்த்தை ஓம் எண்டு சொன்னா நாங்க பிரென்சா இருக்கலாம்.....”

“அப்ப இப்ப நாங்க பிரென்ஸா இல்லையா..?” என்ற அனுவுக்கு,

“நான் அந்த நட்பைச் சொல்லேல்ல... அதுக்கும் மேல... நீங்களும் இங்க தனியாத்தான் இருக்கிறீங்க... எதுக்கு அனாவசியமா உங்கட இளமையை வீணாக்குறீங்கள்... நீங்க ஒமெண்டு சொன்னா இரண்டு பேரும் ஒண்டா இருக்கலாம்... உங்களுக்கும் இந்த புது இடத்திலே ஒரு துணை... எனக்கும் ஒரு தமிழ்ப் பெட்டையோட இருக்கிற திருப்தி...”

“என்ன கேட்கிறீங்க... எனக்கு உண்மையா விளங்கேல்ல...” என்ற அனுவுக்கு....

“என்ன நீர் சின்னப்பிள்ளை மாதிரி.... நான் அம்மா - அப்பா விளையாட்டு விளையாடலாம் என்றன்....” என்றார்.

அதுவரை பொறுமையாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அனு.... “என்ன நீங்க.... உங்களுக்குத்தான் வைப் பிள்ளை எல்லாம் இருக்க.... இதெல்லாம் தப்பில்லையா....” என்றாள் மெதுவாக....

“இல்ல... இங்க இதெல்லாம் சகஜம்... நீங்க ஏன் அதை பிழையா விளங்கிக் கொள்றீங்க... எனக்கு உங்களைப் பிடிச்சிருக்கு.... உங்களுக்கும் பிடிச்சிருந்தா சேர்ந்து இருக்கலாம்.... பிறகு உங்களுக்குப் பிடிச்ச நேரம் நீங்க பிடித்த ஆளை கல்யாணம் பண்ணிக்கலாம்.... நான் ஒரு பிரச்சினையும் படுத்த மாட்டேன்....” என்றார்.

“என்ன ரோய்... ஜோக் அடிக்காம வேற கதையங்க” என்ற அனு அந்த நிமிடம் வரையும் அது சீரியஸ் என்று நினைக்கவேயில்லை.

“அனு... நான் உண்மையாகத்தான் கேட்கிறேன்.... நான் ஒரு தமிழ்ப் பெட்டையோட வாழோணும்.... எனக்கு வெள்ளைத் தோல் அலுத்துப் பேயிட்டுது.... இப்ப உடன் முடிவு சொல்லோணும் எண்டு அவசரமில்லை.... ஆறுதலாகச் சொல்லுங்க... இண்டைக்கு இரவு பன்னிரண்டு மணி வரையும் டைம் தாறன்....” என்று தொடர்ந்த கதை கேட்கவே அனு முதன் முதலில் மெல்லியதாகப் பதட்டமானாள்.

“ரோய் நான் அப்படியில்ல.... உங்கள என்ற நாட்டுக்காரர் என்று நினைச்சுத்தான் பழகினான்.... நான் உங்களை எந்த இடத்திலயும் மனதளவில் கூட குழப்பேல்ல எண்டு நம்புறன்.... ஏன் இப்படி கேட்கீங்க...?” என்றவளுக்கு குரல் தழுதழுத்தது.

“இதிலே ஒண்டுமே தப்பில்ல அனு.... என்னோட இருந்துட்டு பிறகு போய்

இன்னோராளைக் கல்யாணம் முடிக்கிறது ஐரோப்பாவில சர்வ சாதாரணம்.... இதில யோசிக்க ஒண்டும் இல்ல.... பன்னிரண்டு மணிக்கு எனக்கு எஸ். எம். எஸ் பண்ணுங்க” என்று சொல்லியபடியே போனை வைத்தார் ரோய்...

அப்படியே கட்டிலில் உட்கார்ந்தவளுக்கு உடல் பதட்டம் அடங்க நேரம் எடுத்தது....

“இதை யாரிடம் போய் சொல்லி அழலாம்?... ஜீவனிடம் சொன்னால்...?” என்றெல்லாம் நினைக்கும்போது கண்ணீர் அவளை அறியாமலேயே வழிந்தோடியது....

நாட்டுப்பற்றுடன் வாழும் கூட்டம் ஒரு புறம்.... எமது கலாச்சாரங்களைக் குழிதோண்டிப் புதைக்கும் ஒருசிலர் மறுபுறம்.... இதில் எதனை எதனோடு நியாயப்படுத்திக் கொள்வது...

“அம்மா-அப்பா விளையாட்டு” என்பது இத்துணை சாதாரணமாகப் போய்விட்டதா?... தேவைப்பட்டால் சேர்வதும், தேவைப்பட்டால் பிரிவதும் எந்தக் காலத்தில் எம் கலாச்சாரத்தில் இருந்திருக்கிறது...?

இன்று எம்மக்களே எம்மக்களை இணைந்து வாழும் கலாச்சாரத்திற்கு அழைப்பது கொடூரம்...

நாடு விட்டு நாடு வந்து புகலிடம் தேடியவர்கள் எச்சில் பறவைகளாய் அனைத்தையும் உள்வாங்கிக் கொண்டது தான் சோகத்திலும் சோகம்...

சிந்தனை ஓட்டம் கலைந்தவளாக எழுந்த அனு முகத்தைக் குளிர் நீரில் கழுவிக்கொள்கிறாள்...

முகத்திலும் உடலிலும் பதட்டம் போய் மறுபடியும் அமைதி ஒட்டிக் கொள்கிறது... இரவு உணவிற்குப் பின்னர்...

தொலைபேசியைத் தற்காலிகமாக துண்டித்துவிட்டு தூங்கச் செல்கிறாள்... அவளின் இதயம் மட்டும் தொலைந்து போன எம்மவர் வாழ்வுக்காய் மௌனமாக அழுது கொண்டிருந்தது...

ஆனாலும்... ஜீவன் போன்ற எமது சுயத்தை தொலைக்காத இளைஞர்களை நினைத்து அமைதிப்பட முடிந்ததே தவிர நிரந்தரமாய் ஆறுதல்பட அனுவின் இதயத்தால் இறுதிவரை முடியவில்லை...!!!

(யாவும் கற்பனை அல்ல)

மாதுமையின் “ஒற்றைச் சிலம்பு”

(கவிதைத்தொகுப்பு)

நூல் விமர்சனம்

- பெரியஜங்கரன் -

“திறந்திருந்தது
என் புத்தகம்
தாண்டிச் சென்றவர்கள்
நின்று வாசித்தார்கள்”

.....
எங்கிருந்தோ தாழ்ப்பறந்து வந்த பறவை
எச்சம் போட்டுப் பறந்தது
பறவையைத் துரத்தி வந்த
நாயொன்று
புத்தகத்தை கௌவிச்சென்றது”

தமிழ் இலக்கியபாட நூலில்
இடம் பெற்றுள்ள மாதுமையின்
இக்கவிதை படி மங் களும்
குறியீடுகளும் கலந்து விளங்கி கற்போர்
உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்கின்
றது. புத்தகம் அசிங்கப்படுவதையும்,
பின்னர் கௌவிச்செல்லப்படுவதையும்
இக்கவிதை வேதனையோடு சொல்கின்றது.
இங்கு புத்தகம் என்பது படிமம். பலரது
வாழ்க்கை அழிக்கப்படுவதையும், அவஸ்தைப்
படுத்தப்படுவதையும் இப்படிமம் குறிக்கின்றது.
இங்கு பறவை நாய் என்பன குறியீடுகள்.

இக்கவிதை இடம்பெற்ற “ஒற்றைச் சிலம்பு”
இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதியாகும்.
இவரது சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றும் ஏற்கனவே
வெளிவந்துள்ளது. 35 கவிதைகள் அடங்கியுள்ள
இக்கவிதைத் தொகுதி “உயிர்மை” பதிப்பக வெளி
யீடாக வந்துள்ளது.

புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழ்பெண் கவிஞர்க
ளில் முக்கியமான ஒருவர் மாதுமை.

இவர் அதிகமான கவிதைகள் எழுதா
விட்டாலும் எழுதிய கவிதைகள் அனைத்தும்
காத்திரமானவை கனதியானவை தமிழ் பெண்
கவிதை மொழிக்கு ஒரு புதிய பங்களிப்பை
கொண்டு வருபவை. இவரது கவிதைகள்
பெண்ணின் அவலம் சுதந்திரம், காமம், தனிமை,
ஆணின் அடங்குமுறை, காமப்பசி ஆகியவற்றைப்
பெரும்பாலும் பாடுபொருட்களாகக் கொண்டுள்
ளன. தாய்நாட்டு யதார்த்தத்தை ஓரிரு கவிதைகள்
பிரதிபலிக்கின்றன.

“அம்மாக்கள் மட்டும்
ஒற்றுமையாய் இருந்தனர்
உலகத் துயரங்களைச் சுமக்க”
என்று முடிக்கிறது. “இப்படிக்கு அம்மா”

என்ற கவிதை ஈழத்திலும் போர் நடக்கும்
ஏனைய நாடுகளிலும் தாய்மார்கள் படும்
சோகத்தையும் தாகத்தையும் இக்கவிதை
வரிக்குவரி படம் பிடிக்கின்றது.

“கற்பழிப்புகளின்
எண்ணிக்கைக்குள்
வராமல்
கற்பழிக்க
கணவன் என்ற
அனுமதிப் பத்திரம்
உனக்கு மட்டும்
தந்தது யார்”

நேரடியாவே கணவன் மாரைச் சாடுகிறது

“உன்னுள் இருந்த
மது போதை ஒருபுறம்

காமப்பசி மறுபுறம்
இரண்டின் வெளிபாட்டினில்
நீ புணரும் மிருகமாய்”

என்ற கவிதை வரிகள் காமவெறியர்களுக்கு
பெண்பலிக்கடா ஆக்கப்படுவதை அவமதிக்கிறது.

இவ்வாறு மாலதிமைத்ரி, குட்டிரேவதி,
சல்மா, சுகிர்தராணி போன்ற தமிழகப்பெண்
கவிஞர்களோடு ஒப்பிடக் கூடிய ஆற்றலும்
கவித்துவமும் மாதுமைக்கு உண்டு என்பதில்
ஐயமில்லை. ஆனாலும் பெண்களது காமத்தைப்
பேசுவதும் ஆண்களது அத்து மீறலை
அடக்குவதும் தான் பெண் கவிஞர்களது
வேலையோ என்ற மனச்சடங்கத்தையும் மறைக்க
முடிய வில்லை.

தமிழக கவிஞர்களைவிட ஈழத்துக்
கவிஞர்களுக்குப் பாடுபொருள் அதிகம்.
ஈழத்து வாசகர்களுக்கு தமிழகக் கவிஞர்களது
கவிதைகளின் போதாமை அல்லது அதிருப்தி
ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இதுதான். இதைப்புரிந்து
கொண்டு ஈழத்துக்கவிஞர்களும் புலம்பெயர்
கவிஞர்களும் செயற்பட வேண்டும். தமிழகத்துப்
பெண் கவிஞர்கள் போலல்லாது ஈழத்துப்பெண்
கவிஞர்கள் தம்பார்வையை அகரலவிரித்து
பாடுபொருள் பரப்பை இன்னும் பலப்படுத்த
வேண்டும். மாதுமை செய்ய வேண்டியதும்
அதுதான்.

நீங்கலும் எழுதலாம் - தை-மார்சி 2009

நூல் : மிரிங்குவ (தூரத்துக் கோடை இடிகள்)

(சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு)

நூல் விமர்சனம்

எஸ்.ஜீ. புஞ்சிவேறவா

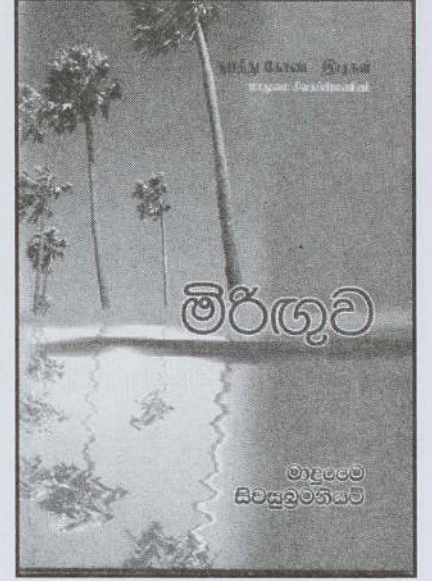
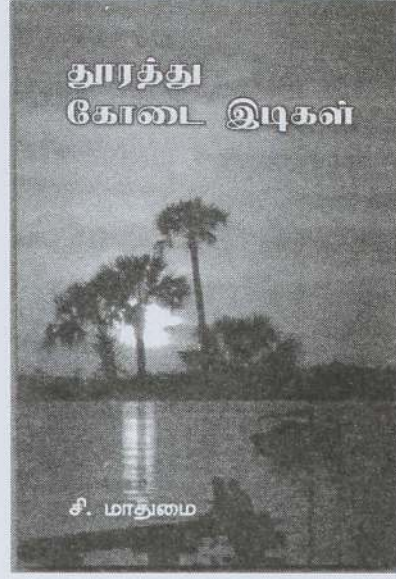
சட்டத்தரணி, பிரபல சிங்கள எழுத்தாளர்

ஆசிரியை : மாதுமை சிவசுப்பிரமணியம்

கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

‘தூரத்துக் கோடை இடிகள்’ எனத் தமிழில் வெளிவந்த சிறுகதைத்தொகுதி, ‘மிரிங்குவ’ என்ற பெயரில் சிங்களத்தில் 15 சிறுகதைகளாக மொழி பெயர்த்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது மொழி பெயர்ப்பாளருக்கு எனது பாராட்டுக்கள் உரித்தாகட்டும். ஒரு சில இடங்களைத் தவிர சரியான சிங்களத்தில் சிறுகதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. சிறந்த சரியான சிங்களத்தில் எழுதுவது மூலமே வாசகரை மதிக்க முடியும். மொழிபெயர்ப்பாளர் ஜீ.ஜீ. சரத் ஆனந்த தனது கடமையைச் சிறப்பாகச் செய்து முடித்துள்ளார். எனவே, இச்சிறுகதைத் தொகுதியின் மூலநூலாசிரியர்கூறமுற்பட்ட கருத்துக்களுக்குறைபாடின்றி சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது என அனுமானிக்க முடியும். இக்கதைகளில் கூறப்படும் விடயங்கள் எமக்கு மிக நெருக்கமானவை. சிங்கள மொழிபெயர்ப்பாளர் சரத் ஆனந்தவிற்கு நன்றி!

இரண்டாவதாக மூலநூலாசிரியர் மாதுமை சிவசுப்பிரமணியத்திற்கும் எமது பாராட்டுக்கள்.

தனது இளமைப் பருவத்தில் எழுதியமைக்காகவோ சிறுகதைகள் எழுதியமைக்காகவோ இப்பாராட்டுக்கள் தெரிவிக்கப்படவில்லை. சொல்லவேண்டியவற்றை மிகக் கவனமாகத் தெரிவு செய்து ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் இன்றைய யுகத்தின் மனிதர்களை அவர் கேள்விக்குட்படுத்துகின்றார். இச்சிறுகதைகள் மூலம், அவர் கேள்விக்குள்ளாக்கும் பிரச்சினைகள் சரள

என்னுரையில்.....

கடந்த காலங்களில் நமது மண்ணில் இடம்பெற்ற கசப்பான சம்பவங்களின் காரணமாக, இக்கதைகளில் படைக்கப்பட்ட பாத்திரங்கள், அவற்றின் உணர்வுகள், மற்றும் சம்பவங்கள் என்பன யதார்த்தமானவை. என் கதைகளில் நானும், நீங்களும் தான் இருக்கின்றோம்.

‘இலக்கியம்’ என்பது மக்களுக்காகவே என்ற யதார்த்தக்கோட்பாட்டின் வரைவிலக்கணத்தில் நின்று கொண்டு, என் சிறுகதைகளை எழுதி வந்தமையால் என் படைப்புகளின் அனேகமானவை பரிசில்கள் பெற்றுள்ளன.

யாரையும் புண்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலோ அல்லது எனது ஆரம்பகாலக் கதைகளுக்கே பரிசில்கள் கிடைத்த இறுமாப்பிலோ என் கதைகள் எழுதப்படவில்லை. உள்ளதை உள்ளபடி யதார்த்தமாக வாசகனுக்கு வழங்குவதையே என் திடமான பலமாகக் கொண்டு எழுதினேன். உயிரோட்டமாகக் கதைகள் அமைய வேண்டும் என்பதனால் சமுதாயத்தின் கண் நான் தரிசித்த தரிசனங்களை, அனுபவங்களை என் கதாபாத்திரங்கள் மூலம் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளேன்.

இறுதியாக ஒன்று சொல்ல வேண்டும். இவை ‘கதைகளல்ல நிஜங்கள்’. நிஜங்கள் கூடும் என்பதால் நம்மை நாம் வாழ்விப்பதற்கும் ஜீரணிப்பதற்கும் தயார் படுத்துவோம்.

- மாதுமை சிவசுப்பிரமணியம் -

மானவை அல்ல. “இதோ உங்கள் நாகரீகம்! உங்கள் கண் முன்னிலையிலேயே நடப்பவற்றைப் பாரீர்! இன்றைய யுகத்தில் வாழ்வோராகிய நீங்கள் இவற்றின் பங்காளிகள் அல்லவா? என நூலாசிரியர் வினவுகின்றார்?

சிந்துவதற்குக் கண்ணீரே இல்லாத கண்களுக்கு எவ்வாறு கண்ணீரைப் பெற்றுக் கொடுக்க முடியும்? என “தூரத்துக் கோடை இடிகள்” என்ற சிறுகதை மூலம் அவர் வினவுகின்றார்? இந்தப் போர் வெறி கொண்டோரின் கண்களில் கண்ணீர் இருந்தி ருப்பின் பிள்ளைகளும் துன்பங்களை மாத்திரம் அனுபவிக்கப்பிறந்த தாய்மாரும். மனித இதயம் கொண்ட தந்தை மாரும் இத்தகைய விபரீதங்களை எதிர்நோக்க மாட்டார்கள். மானிடர்களே மனிதர்களின் கண்களுக்கு கண்ணீரைப் பெற்றுத் தாருங்கள். இக்கண்ணீர் மூலம் பல விபரீதங்களைத் தவிர்க்க முடியும்.”

“மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட போர், அடக்குமுறை, பசி, பட்டினி, வேலை வாய்ப்பின்மை ஆகிய சந்தர்ப்பங்களில் கடவுளரைப் போன்ற மனிதர்கள் தோன்றி உள்ளனர்.” என்பதை மாதுமையின் சில சிறுகதைகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. கொடூரமான விபத்துக்களின் மத்தியில் தமக்கு உரித்தான அனைத்தையும் செலவு செய்து பிள்ளைகளின் சுகத்துக்களில் கவனம் செலுத்தும் ஒரு தாய் அல்லது தந்தை மூலம் வெளிப்படுவது சகல கலைஞர்களும் வர்ணனை செய்யும் மானுட அழகியலாகும். இம் மானுட அழகியலை தனது கலைப்படைப்பில் உள்ளடக்கும் எழுத்தாளன் அல்லது கலைஞன் சிருஷ்டியில் மிகமிக முதிர்ச்சி அடைந்தவன் என்பதில் எதுவித சந்தேகமும் இல்லை. மாதுமையின் அனைத்துச் சிறுகதைகளிலும் இச் சிறப்பு அம்சத்தைக் காண முடியும்.

இடப்பெயர்வு, புலம்பெயர்வு, மிகக் கஷ்டப்பட்டு உழைத்தல் என்பவை அவர்கள் பிறப்பிலேயே கொண்டுவந்தவை அல்ல இவை அனைத்தும் நாம் உருவாக்கிய சமூகம் அவர்களுக்கு உரித்தாக்கியவை ஆகும். இவை தொடர்பாக அரசியல், சமூக, பொருளாதார தீர்மானங்களை மேற்கொண்ட அனைவரது மனச்சாட்சியை கேள்விக்குட்படுத்த வேண்டும்.

ஏற்கனவே திருமணமான ஆதவன் தனது விவாக உறுதிமொழியை மீறி மைதிலியை

நட்டாற்றில் கைவிட்டமை ‘வாழ்க்கை என்றால் ஆயிரம் இருக்கும்’ என்ற கதையின் மூலம் நாம் அறிகின்றோம். நாம் சிருஷ்டித்துள்ள சமூகத்தில் மைதிலி போன்ற பெண்களுக்கு இதனையே நாம் உரித்தாக்கியுள்ளோம். இதற்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவர்கள் யார்? எமது நாகரீகமேயாகும். இல்லையா? தந்தை யாழ்ப்பாணத்தில். ஆண்பிள்ளைகள் வெளிநாடுகளில் தந்தையின் இறுதிச் சடங்கில் பங்குபற்றுவதற்கு மகள் இலங்கைக்குள்ளேயே கப்பலில் பயணிக்க வேண்டிய நிலை. போரின் காரணமாக ஒன்று சேரமுடியாத குடும்பங்களின் அவல நிலை. இக் குடும்பங்களை சின்னாபின்னமடையத் தீர்மானித்தோர் எமது அரசியல்வாதிகள் அல்லவா? (‘பயணம்’)

காதல் மனதில் புத்தெழுச்சி ஏற்படுத்தும் சகல சந்தர்ப்பங்களும் சுந்தரமானவை. ஆனால் இடைநடுவில் வாடினால் அது துன்பியலாகும். ஓர் இளைஞன் யுவதி மீது கொள்ளும் காதல் சிறு சம்பவம் காரணமாக பின்னடைவை ஏற்படுத்தினாலும் காதல் தற்காலிகமாகத் தோன்றாமல் மறையும். இத்தகைய சிறு சம்பவங்களைக் கூட ஓர் அழகிய சிறுகதை மூலம் எடுத்துக்கூற மாதுமை முயற்சித்துள்ளார்.

மற்றுமொரு சிறுகதை மூலம் மனிதனின் நன்றி இல்லாத தன்மை, துஷ்டத்தனம் பற்றி எடுத்துக் கூறுகின்றார். பல சிறுகதைகளை நூலாசிரியை தனது இளமைப்பருவ அனுபவங்கள் மூலம் விபரிக்கின்றார்.

போரின் பின்னணியில் பெற்ற அனுபவங்களை மிகத் துல்லியமாக மாதுமை சிறுகதைகளாக சிருஷ்டித்துள்ளார். இத்தனை இடையூறுகளுக்கும் கொடூரங்களுக்கும் மத்தியில் பகைமை பாராட்டாமல் உண்மைக் கலைஞர் என்ற வகையில் தனது சிருஷ்டித் திறனை அவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மாதுமைக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

‘தமிழர்களுக்கு’ உள்ள விசேட பிரச்சினைகள் யாவை? எனக் கேட்கும் சிங்களக் கல்விமான்கள் இச்சிறுகதைத் தொகுதியை வாசிக்க வேண்டும் என பரிந்துரைக்கின்றேன். அவர்கள் வாசிக்கக் கூடிய சிறந்த சிங்கள மொழியில் இச்சிறுகதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இக்கதைகளை வாசித்துவிட்டு “எங்களை மன்னியுங்கள்” என்று இச் சிங்களக் கல்விமான்கள் மாதுமைக்குக் கூறட்டும்.

நூல் : ஒற்றைச் சிலம்பு (கவிதைத் தொகுப்பு)

விமர்சனம்

- கார்த்திகாயினி சுபேஸ் -

ஆசிரியர் : மாதுமை

வெளியீடு : உயிர்மை

தொடர்பு: Mathumai.sivasubramaniam@gmail.com

புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்துப் பெண்படைப்பாளியான மாதுமையின் 'ஒற்றைச் சிலம்பு' கவிதைத் தொகுதி உயிர்மை வெளியீடாக அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது.

இலக்கியப் பரப்பில் கவனத்தைப் பெற்றுவரும் ஒரு இளம் தலைமுறை ஈழத்துப் பெண்படைப்பாளி மாதுமை, இவர் ஏற்கனவே 'தூரத்து கோடை இடிகள்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுதிமூலம் இலக்கியப் பரப்பில் காலான்றியவர் இச் சிறுகதைத் தொகுதி 'மிறிங்குவ' என்னும் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு சிறுகதைத் தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளது. அத்துடன் ஜேர்மன் மொழியிலும் இச் சிறுகதைத்தொகுப்பு வெளிவரவுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்திலும் பின்னர் திருகோணமலையிலும் வசித்து வந்த இவர் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் கற்று சுவிஸ் ஜெனிவா பல்கலைக்கழகங்களில் மேற்படிப்பை மேற்கொண்டு தற்பொழுது ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

பதினான்கு வயதிலேயே தொடங்கிய படைப்பாளமையின் காரணமாக இற்றைவரை நாற்பது சிறுகதைகள் வரை எழுதியுள்ளார். யுகமாயினி இதழில் வெளிவந்த மாதுமையின் 'லாவண்யா ஏளு வைகுந்தன்' என்னும் சிறுகதைக்கு இந்திய இலக்கிய சிந்தனை அமைப்பு 2008 ஏப்ரல் மாதத்தின் சிறந்த சிறுகதையாக விருது வழங்கியுள்ளது.

கவிதைத் துறையிலும் தன் ஆளுமையைப் புலப்படுத்திவரும் இவரின் படைப்புகள் உயிர்மை, காலச்சுவடு, யுகமாயினி, ஆனந்த விகடன் ஆகிய இந்தியச் சஞ்சிகைகளில் வெளிவருகின்றன.

இவரது கவிதைப் படைப்புகள் நான்கு இந்திய ஊடக நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்ட 'பா' என்னும் நூலில் இடம்பெற்ற உலக 30 பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளுடன் இடம் பெற்றுள்ளன. பெண்ணிலை வாதக் கருத்துகளை முன்னிறுத்தி எழுதிவரும் இவர் எழுத்தாளர் த. சிவசுப்பிரமணியத்தின் (தம்பு சிவா) மகள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மாதுமையின் 'ஒற்றைச் சிலம்பு' முப்பத்தைந்து கவிதைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. இக்கவிதைகள் பெரும்பாலும் பெண்ணியம் சார்ந்தவை. தன் கருத்துகளை அவர் துணிந்து முன்வைக்கும் பாங்கு வரவேற்கத்தக்கது. எளிமையான மொழியில் பேசி நிற்கும் இவரது கவிதைகள் யதார்த்தமானவை. மொழி அழகுக்காக வர்ணனை மைபூசி கருத்தை மறைக்கும் செயல் இவரிடம் இல்லை.

பெரும்பாலான கவிதைகளில் ஆண், பெண் உறவு வெளிப்பாடுகளை உளவியல் நோக்கோடு வடித்துள்ளார்.

(தினக்குரல் 08.03.2009)

‘திறந்திருந்தது புத்தகம்’ கவிதை அவரது திறமைக்குச் சான்று. ‘மதிய இடைவேளையில்’ பெண்ணின் எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறாத வெளிப்பாடு புலப்பட்டு நிற்கின்றன. அதேநேரம் ஆணின் வன்மையான தன்மையினையும் இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

உடன் கிளம்பும்
உன்காலடி ஓசையைத்
தொடர்ந்து பரிதாபமாக வருகின்றன
இன்னும் மிச்சமிருக்கின்ற
என் காதலும் பெண்மையும்.

‘அப்பா ஆதரவாளி’ கவிதையில் குடும்பத்தில் நிலவும் ஆணாதிக்கத்தின் புலப்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறார். இக்கவிதை யின் இறுதி இரு வரிகளும் குழப்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. விவாதத்திற்கு உட்படுத்த வேண்டிய வரிகள் அவை.

எம் தேசத்தின் வறுமையை ‘கறுப்பு வறுமை’ என்னும் கவிதை மூலம் புலப்படுத்தி இருக்கிறார்.

உணவின்மையால் உலர்ந்து விட்ட வயிறு களின் பாடுகள் இவை. ‘ஒரு’ கவிதை திருமண பந்தத்தின் ஆயுளையும் அந்த உறவின் தளம் பலையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. ஆடை சிவப்பாயிருந்தது கவிதையில் பெண்ணின் ஏமாற்றம் புலப்படுகின்றது.

‘மதிய இடைவேளையில்’ என்ற கவிதை வெளிப்படுத்தும் பெண்ணின் மனநிலையே ‘முரண்பாட்டு வேடிக்கை’ என்னும் கவிதையிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இருமனம் ஒத்தது தான் திருமணம். அது போலத்தான் தாம் பத்திய உறவும் ஆனால் பெண்ணை ஒரு சுகம் தரும் உணர்வற்ற பாவைகளாகவே பார்க்கும் ஆண்களுக்கு அவர்களின் அன்பு புரிவதில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆணையும் அன்புக்காய் ஏங்கும் பெண்ணையும் இந்த ‘முரண்பாட்டு வேடிக்கை’ சுட்டிக்காட்டுகிறது.

‘என் காதல்
உன் எச்சில்
கோப்பைகளிலும்....’ என்னும் வரிகள் பெண்ணின் காதலின் ஏக்கத்தை புலப்படுத்தி

நிற்கின்றன.

இதே வெளிப்பாடுடைய மற்றுமொரு கவிதைதான் பெண் பொறுப்பதற்குப் பிறந்தவள்? இந்தக் கவிதையில் அவருடைய துணிவு வியக்க வைக்கிறது.

சில பெண் படைப்பாளர்கள் இன்று தம் உடல் சம்பந்தமாகவும் பாலியல் அடக்குமுறை தொடர்பாகவும் வெளிப்படையாகப் பேசுகின்றார்கள். உடல் மொழி பற்றி துணிச்சலுடன் பேசும் இவர்கள் பல சர்ச்சைகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டி உள்ளது. இவர்களது மொழி விரசமாக இருப்பதாக ஆண்கள் மட்டுமல்லாமல் சாதாரண பெண்களும் குற்றம் சுமத்துவது குறித்த எழுத்தாளர்கள் உட்பட அனைவரும் அறிந்த விடயம் இதற்கு பெண்ணியவாதிகள் கூறும் காரணங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியன. எனினும் சாதாரணமாக ஒரு திரைப்படத்தில் வரும் நெருக்கமான காட்சியையே ‘அபத்தம்’ என்று அலைவரிசையை மாற்றும் சாதாரண பெண்கள் மத்தியில் இவை எந்தளவு தூரம் அவர்களைச் சென்றடைந்து அவர்களிடத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது சந்தேகமே. மாற்றம் என்பது நிற்கும். மேல் மட்ட பெண்களிடம் செல்லும் கருத்துகள் மேல் மட்டத்துடனே நின்று விடும் சந்தர்ப்பம் தான் அதிகம். இன்றைய நிலையும் அது தான்.

இவருடைய ‘பெண்’ என்ற கவிதை சற்று வித்தியாசமான கற்பனை. ஒரு பெண் சமுதாயத்தில் எப்படி வளர்க்கப்படுகிறாள், எப்படி மதிக்கப்படுகிறாள், எப்படிப் பார்க்கப்படுகிறாள் என்பதை ஒரு எள்ளலுடன் சொல்கிறார்.

தமிழனாய் இந்நாட்டில் பிறந்ததால் ஏற்பட்ட இழப்புகளை ‘என் தேசத்தில் நான் பிறிய இடைவேளைக்குப் பின்னர்’ என்ற கவிதையில் வெளிப்படுத்துகின்றார். சொந்த இடத்தில் சொந்தங்களோடு இருக்க முடியாத அவலம்!

மனது பட்ட காயத்தினால் செங்குருதியாய் வந்து விழுகின்ற வரிகள்.

நம் நாட்டின் பிரிவினைபற்றிப் பேசுகின்ற இக்கவிதை யதார்த்தம்.

எழுத்தாளர் மாதுமைக்கு இலக்கியச் சிந்தனை விருது

விருது

சித்தன்

சுவிட்சர்லாந்தில் இருந்து மாதுமை எழுதிய 'லாவண்யா VS வைகுந்தன்' என்னும் சிறுகதையை ஏப்ரல் மாதத்தின் சிறந்த சிறுகதையாக இந்திய இலக்கிய சிந்தனை அமைப்பு தெரிவு செய்து விருது வழங்கியுள்ளது. இவரது தெரிவு செய்யப்பட்ட சிறுகதை 'யுகமாயினி' இதழில் வெளிவந்திருந்தது.

தற்பொழுது சிறுகதை, கவிதை ஆகிய இவரது இலக்கியப் படைப்புக்கள் உயர்மை, காலச்சுவடு, யுகமாயினி, ஆனந்த விகடன் ஆகிய இந்தியச் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

தூரத்து கோடை இடிகள்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியின் ஆசிரியராகிய இவரது கவிதைப் படைப்புக்கள் நான்கு இந்திய ஊடக நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்ட 'பா' என்னும் நூலில் இடம்பெற்ற, உலக 30 பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளுடன் இடம்பெற்றுள்ளன.

தூரத்து போடை இடிகளின் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு 'மிறிங்குவ' என்னும் தொகுதியாக கொழும்புப் பல்கலைக்கழக சமூகத்தினரால் வெளியிடப்பட்டு வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. மாதுமையின் இச் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஜேர்மன் மொழியிலும் வெளிவரவிருக்கின்றது.

14 வயது தொடக்கம் எழுதிவரும் மாதுமை, இற்றைவரை 40 சிறுகதை வரை எழுதி அநேகமான சிறுகதைகளுக்கு பரிசில்களும் விருதுகளும் பெற்றுள்ளார். வெகுவிரைவில் அவரது கவிதைத் தொகுதி ஒன்றும் வெளிவரவுள்ளது.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், சுவிஸ் பேர்ண் (BERN) பல்கலைக்கழகம், ஜெனிவா பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் மேற்படிப்பை

மேற்கொண்ட மாதுமை 'புலம்பெயர்ந்தோர் பொருளாதாரம்' பற்றிய ஆய்வினைத் தற்பொழுது மேற்கொண்டு வருகின்றார்.

பெண்ணிலைவாதக் கருத்துகளை முன்னிறுத்தி தனது படைப்புகளைத் துணிவுடன் எடுத்துக் கூறிவரும் மாதுமை உலகளாவிய ரீதியில் பல இலக்கிய நண்பர்களைக் கொண்ட அமைப்புகளில் அங்கம் வகித்து வருகின்றார்.

இலக்கியம் மக்களுக்காகவே என்ற கோட்பாட்டுடன் எழுதிவருகின்றார். சமுதாய நோக்கை இலக்காகக் கொண்டு யதார்த்தமாகத் தமது படைப்புகளை எழுதிவரும் மாதுமை இன்று பலராலும் பேசப்படும் ஒரு எழுத்தாளராகத் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டுள்ளார். மாதுமை இலங்கையின் முன்னணி எழுத்தாளர் த. சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு சிவா) அவர்களின் புதல்வியாவார்.

((சுடர்ஒளி 07.08.2008))

இதழ் ஐந்து

മിതശ്ലാപകർകൻ
- മുതപു മഖവൻ വരൂകസ്രുത മഗൻകുരൂകസ്രുത

SHAKTHI THE DEBATER

07/07/2012

மதிப்பிற்குரிய திரு.திருமதி சூர்ய சிவா அவர்களுக்கு

சக்தி தொலைக்காட்சியின் The Debater நிகழ்ச்சியில் நடுவராக கலந்து சிறப்பித்தமைக்கு எமது நன்றிகள் மாணவ சமுதாயத்தின் திறமை வெளிப்பாட்டை எடுத்துக்காட்டும் ஒரு நிகழ்வில் உங்கள் கரம் எங்களுடன் மனமுவந்து கொடுக்கப்பட்டமை எங்களை பெருமகிழ்ச்சியடையச் செய்திருந்து இனிவரும் காலங்களிலும் இது போன்ற படைப்புகள் மூலம் உங்களுடன் கைகொடுத்து சமூகத்திற்கு வலுசேர்ப்போம் என்ற நம்பிக்கையுடன் மீண்டும் நன்றிகள்

நன்றி

தயாரிப்பாளர்

The Debater

சக்தி TV

38 Moffat Road,
London SW17 7EZ
U.K.
Tel: 020 8767 8004
Fax: 020 8767 7866
தேதி: 25.05.06

அன்பான திரு. சிவசுப்பிரமணியம்,

வணக்கம்.

'புதினம்' தனது பத்தாண்டு நிறைவு விழாவைவொட்டி நடாத்திய உலகளாவிய சிறுகதைப் போட்டியில் தங்கள் ஆறுதல் பரிசுக்குரிய தொகையை (இலங்கை ரூபாய் 2 ஆயிரம் ரூபாய்) இத்தகுடன் அனுப்பி வைத்துள்ளீர்கள்.

தங்கள் சிறுகதை வெளியான பரிசு பெற்ற புதினம் சிறுகதைகள் நூலும் உங்களுக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளேன்.

பரிசுக்குரிய சிறுகதைகள் மாதம் இருமுறை வெளிவரும் ஏழது இதழில் தொடர்ந்து வெளிவரும். உங்கள் சிறுகதைகள் வெளியாகின்ற பிரதி அப்போது உங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

மீண்டும் 'புதினம்' இதழின் வாழ்த்துக்கள்.

மிக்க நன்றி.

அன்புடன்,

ச.கே. ராஜகோபால்
(ஆசிரியர், புதினம்)

T. SIVASUBRAMANIAM
65/2 MOOR ROAD
COLOMBO-6
Tel: 4902 406
0785 133 737

Letter Posted
25/05/06

மாதம் இரு முறை வெளிவரும் வண்டித் தகவல்களை அபிமானத்தைப் பெற்ற இலவச இதழ் ஆசிரியர்: ச.கே. ராஜகோபால்

திருமாமணிநங்கை வந்தாள்! - எங்கள் தேசம் தழைத்திட வந்தாள்! வந்தாள்!

கண்ணகி கலை இலக்கியக் கூடல்

கண்ணகி கலை இலக்கிய விழா - 2014

சான்றிதழ்

பேராசிரியர் / கலாநிதி / திரு / திருமதி / செல்வி...சூர்யசுப்பிரமணியம்..... அவர்கள்

2014ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 01ம், 02ம், 3ம் திகதிகளில் அம்பாறை மாவட்டம், தம்பிலுவில் ஸ்ரீ கண்ணகி அம்மன் ஆலய கண்ணகி கலையரங்கு மற்றும் தம்பிலுவில் மத்திய மகா வித்தியாலய மண்டபத்தில் நடைபெற்ற நான்காவது கண்ணகி கலை இலக்கிய விழாவான 'கண்ணகி கலை இலக்கிய விழா - 2014' இல்

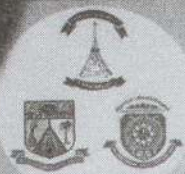
பேராளராகப் பங்களித்தமைக்காக / நிகழ்வில் பங்குபற்றியமைக்காக இச்சான்றிதழ் வழங்கப்பெறுகின்றது.

தலைவர்
செங்கதிரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணன்

செயலாளர்
அ. அன்பழகன் குருள்

Institut International des Etudes Supérieures,
Universität zu Köln
Annamalai University, Alagappa University,
Bharathiar University and Periyar University

17 - 18 Sept. 2016

CERTIFICATE

This is to certify that Mr./Ms. T. SIVASUBRAMANIAM (Thambu Siva) has

Participated and presented a Research Paper / Performed a Cultural Programme / Sponsored
in the Second European Tamil Conference on Thirukkural in Paris, France.

Dr. S. Sachithanaratham
Conference Co-ordinator

Dr. C. Swaminathan
Vice-Chancellor, Periyar University

Dr. S. Subbiah
Vice-Chancellor, Alagappa University

Dr. A. Ganapathy
Vice-Chancellor, Bharathiyar University

Dr. Hristos Hristos
Co-ordinator

பிரதேச சாகித்திய விழா - 2006

மட்டணமும், சூழலும் பிரதேச செயலகம்
திருக்கோணமலை

பிரதேச செயலக மட்டத்தில் நடைபெற்றது.

சிறுகதை (திருத்த மோட்டி) போட்டியில்
முதலாம் இடத்தினைப் பெற்ற

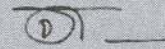
திரு. தம்பு. சிவசுப்பிரமணியம் என்பவருக்கு

இச்சான்றிதழ் வழங்கப்படுகின்றது.

திருமதி . ம. சத்தியமூர்த்தி
கலாசார உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச சாகித்திய விழா குழு செயலாளர்

மட்டணமும் சூழலும்
திருக்கோணமலை
2006.12.01

திருமதி. ச. ஜலலதீன்
பிரதேச செயலாளர்
பிரதேச சாகித்திய விழாக் குழுத் தலைவர்

கொழும்புத்தமிழ்ச்சங்கம் சான்றிதழ்

இச்சங்கம் 2005ம் ஆண்டு நடத்திய..... பொதுநிலை
ஆய்வுக்கட்டுரைத்தோரில்... உட்கருக்... கிழக்குப்... பரதேசங்களின்... இலங்கை
... சிங்களம்... பயன்படுத்தவதற்கான... உத்தேசம்
என்னும் ஆய்வுக்கட்டுரை எழுதி முதல் பரிசில் பெற்ற திரு. சிம்பு. சிவசுப்பிரமணியம்
திரு.காண்டல... அவர்களுக்குத் திரு. சிவசுப்பிரமணியம்
... பரிசில் 750 ரூபாயும் இச்சங்கச் சான்றிதழும்
வழங்கப்பட்டன.

01.07.2006

தமிழ்வேள் இ.க.கந்தசுவாமி
பொதுச் செயலாளர்.
கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்.
7, 57 ஆம் ஒழுங்கை,
கொழும்பு - 06,
தொலைபேசி எண் - 2363758

தமிழ்வேள் இ.க.கந்தசுவாமி
பொதுச்செயலாளர்.
கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்.

சாகித்யன் சிற்பக் கலைக்கூடம் அக்ஷராவின் வசந்த காளங்கள்

நிகழ்வில் வழங்கப்பட்ட பாராட்டு கௌரவ பத்திரம்

1998 - 2016-02-21

கொழும்பு விவேகானந்தா சபை மண்டபம்

கலை / கலாசாரம் / ஆன்மீகம் / கல்வி / சமூகசேவை

திரு. தம்பு சீவா

அவர்களுக்கு

மாற்றாக வழங்கிய கௌரவ விருது மன்தேய தீலகம்

உங்கள் பணி மென்மேலும் சிறக்க பாராட்டுக்களோம்

S. Jeyamohan

A. H. M. Fawzie M. P.
State Minister
National Integration & Reconciliation
409, Baudhaloka Mawatha,
Colombo 07.

Dr. S. Jeya Mohan (J.P.)
DIRECTOR
The Human Rights Organization
Colombo District

தடாகம் கலை இலக்கிய வட்டம் - கல்வி கலை கலாச்சார பன்னாட்டு அமைப்பும்
படைப்பாளி உலகமும்

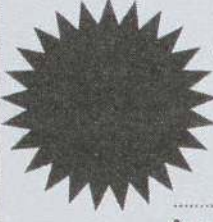
மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சங்கமும்
இணைந்து நடத்தும்
இலக்கிய சந்திப்பும் விருது வழங்கும் விழா 2015

சர்வதேச தடாகம் அமைப்பும் படைப்பாளி உலகமும் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கமும்
இணைந்து நடத்திய இலக்கிய சந்திப்பில்

ச. சீவ தீரமணி

அவர்களின் இலக்கியத் துறையை பாராட்டி பெருமைப்படுத்தும் விதமாக

தமிழ் மணி என்ற விருது வழங்கி சிறப்பிப்பதில் பெருமையடைகிறோம்.

திருமதி. கலைமகள் ஹிதாயாரிஸ்வி
தடாக அமைப்பாளர்
(இலங்கை)

திருமதி. வ. ராஜேந்திரன்
மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க உடகப் பிரிவு
(மலேசியா)

கவிஞர் திரு. ந. சூயன்
தடாகம் அமைப்பின்
உடகத் துறை
(மலேசியா)

"சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்தது ஒருபால்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி"

தமிழ்மொழித் தின விழா
-2001-

வலயக்கல்வி அலுவலகம்,
திருக்கோணமலை.

திருக்கோணமலை வலயக்கல்வி அலுவலகத்தினால் நடாத்தப்பட்ட தமிழ்மொழித் தினப் போட்டிகளில்
திரு/திருமதி/செல்வி தி. சிவசுப்பிரமணியம் நடுவராகக் கலந்துகொண்டு
சிறப்பாகப் பணியாற்றியமையைப் பாராட்டி இச்சான்றிதழ் வழங்கப்படுகின்றது.

சி. சிவநிரீத்தானநீதா
உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் (தமிழ்மொழி),
வலயக்கல்வி அலுவலகம்,
திருக்கோணமலை.

திரு. திலகரத்தினம்
கல்விப் பணிப்பாளர்,
வலயக்கல்வி அலுவலகம்,
திருக்கோணமலை.

NEW CENTURY BOOK HOUSE PRIVATE LTD.

EDUCATIONAL, GENERAL PUBLISHERS, IMPORTERS, DISTRIBUTORS AND BOOK-SELLERS

NEW CENTURY BUILDINGS

41-B, SIDCO INDUSTRIAL ESTATE, AMBATTUR, CHENNAI - 600 098.

Phone : 044- 26359906, 26251968, 26247094, Fax : 044-26258410

Email : ncbhbook@yahoo.co.in

Website : www.intamm.com/nool/ncbh

Show Room : 156/786, Anna Salai, Madras-600 002.

Phone: 28528351

Ref:

Date: 5.1.2011

**நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பதிப்பித்துள்ள
இலங்கை எழுத்தாளர் தம்பு சிவா (சிவசுப்பிரமணியம்) எழுதிய
“முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள்”, “சொந்தங்கள்”**

ஆகிய இரு நூல்கள் வெளியீட்டு விழா

நாள் : 09-01-2011, ஞாயிறு.
நேரம் : மாலை 5.00 மணி.

இடம்: செயின்ட் ஜார்ஜ் ஆங்கிலோ இண்டியன்
மேல்நிலைப் பள்ளி,
34வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சி,
அரங்கு எண் F-7,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (9) லீட்.,

திரைப்படக் கலைஞர் கலைமாமணி திரு ராஜேஷ் அவர்கள்

நூல்கள் வெளியிட

கவிஞர் திருமதி ஆண்டாள்பிரியதர்ஷினி

அவர்கள் முதல் பிரதியைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

படித்தவற்றுள் மனதில் நீற்பவை

கே.எஸ். சிவகுமாரன்

பேராசிரியர் சபாஜெயராசா

கட்டுரை அமைப்பியலில் ஒரு முனைவில் முற்றிலும் அகவயப்பாங்கான அமைப்பும் (இலக்கிய நடையும்) மறுமுனையில் கறாரான புறவயப் பாங்கான அமைப்பும் (அறிவியல் தடையும்) காணப்படும் பண்புகள் நீண்ட வீச்சை வெளிப்படுத்துகின்றன.

தமிழ் மரபின் கட்டுரை வடிவத்தின் 'வலு வேற்றலில்' சுவாமி விபுலாநந்தரின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. தமிழ் மொழியை அறிவியல் மொழியாக்கும் பரிமாணங்கள் அவரது கட்டுரைகளிலே மேலெழுந்து நின்றன. தமிழ் மொழி பல்கலைக்கழக நிலையிலே கற்பித்தல் மொழியாக்கியமை கட்டுரை இலக்கிய வளர்ச்சியில் பெரும் பாய்ச்சலை ஏற்படுத்தியது.

கலாநிதி வல்லிபுரம் மகேஸ்வரன்

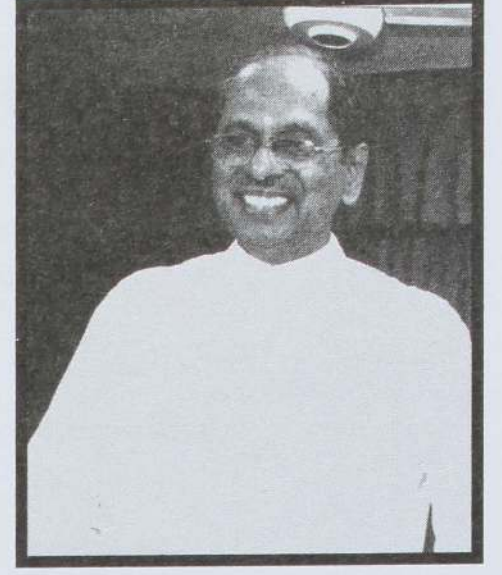
முற்போக்கு இலக்கியகாரர் பெரும்பாலும் வாழ்க்கையின் அடிமட்டத்திலிருந்து மேற்கிளம்பியவர்கள். மார்க்சிய சித்தாந்தத்தை தத்துவமாக வரித்துக் கொண்டவர்கள். இலக்கியப் புனைவு என்பது மக்களை முன் நிறுத்தியது என்பதில் பிடிமானம் கொண்டவர்கள். தாம் கொண்ட கொள்கைக்காக அதிகாரத்தாருடன் சமரசம் எதுவுமின்றிப் போராடியவர்கள். அதற்காகப் பல இன்னல்களை எதிர்கொண்டவர்கள். இதனால்தான் காலங்களை வென்று அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அந்த புனைவின்றி தம் வரலாறு போலவும் விமர்சன விவரணம் போலவும் அவர்களது காலமும் வாழ்வும் படைப்புகளும் நூலாசிரியரால் (த. சிவசுப்பிரமணியம்) அறிமுகம் செய்து வைக்கப்படுகின்றது.

த. சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு சிவா)

சமூகத்திலிருந்து மனிதனைத் தனியாகப் பிரித்து அவன் அகவயப்பட்ட தன்மைகளை விளக்கும் எந்த இலக்கியமும் மனிதனை முழுமையாகச் சித்தரித்தது ஆகாது. இடதுசாரிகள் கருத்தோட்டங்களில் அதிகம் கவனம் செலுத்தினாலும் சமூகப் பொருளாதார அரசியல் பின்னணிக்கிடையில் மனிதனின் தனித்துவத்தையும் கவனித்துக் கொள்கின்றார்கள். சமூக நீதி என்பதில் அவர்களுக்கு அக்கறை அதிகம். மனித நேயம் அவர்களின் மூச்சு. இம்முன்று மேற்கோள்களும் “முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள்” என்ற தம்பு சிவா தொகுத்து எழுதிய நூலில் காணப்படுகின்றன.

நன்றி நவிலல்

தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் (தம்பு சிவா)

தம்புசிவா என்றும் உங்கள் நன்றிக்குரியவன்
“பயன்நூக்கார் செய்த வுதவி நயன்நூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரியது” - வள்ளுவர்

பெற்று வளர்த்து என்னை மனிதனாக வாழவைத்துத் தெய்வநிலையில் என் உள்ளக் கமலத்தில் என்றும் வீற்றிருக்கும் பெற்றோரைத் தலைவணங்கியவனாக, உள்ளத்து உவகையுடன் உளமார வாழ்த்திய என் அன்புக்கும் மதிப்புக்குமுரிய பெருந்தகைகளே, இனிய நண்பர்களே, எழுத்துலக மேதாவிகளே உங்கள் எல்லோருக்கும் முதற்கண் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சின்னஞ்சிறு வயது முதல் பிறந்த ஊரில் என்னுடன் சேர்ந்து பழகியவர்களுக்கும், எனக்குக் கல்வியூட்டிய பெருமைக்குரிய ஆசான்களுக்கும், என்னுடன் கல்வி பயின்ற மாணவ மணி களுக்கும் என்நினைவுடன் ஒன்றிய வாழ்த்துதல்கள்.

மத்திய அரசு, மாகாண அரசு, தனியார் நிறுவனங்கள், பத்திரிகை நிறுவனங்கள், சங்கங்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழகம் என்பவற்றில் என்னுடன் இணைந்து பணியாற்றிய ஆற்றல்மிக்க அன்பு நெஞ்சங்களே, எனது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாக இருந்து ஊக்குவித்த இலக்கியச் செம்மல்களே, என்னால் முன்னெடுக்கப்பெற்ற இலக்கியப்பணிகளுக்கும், பொதுப்பணிகளுக்கும் மேலான ஆதரவை நல்கி சிறப்பாகச் செயற்படுவதற்கு உதவிய உத்தமர்களே உங்கள் அனைவரையும் மதித்துப் போற்றுகின்றேன்.

என்னை மதித்து எனது பணிகளுக்கு விருதுகள் வழங்க வேண்டும் என்று ஆவல்கொண்டு அதற்காக உள்ளன்போடு செயலாற்றிய அத்தனை நல்லுள்ளங்களையும் மதிப்புடன் நோக்குகின்றேன்.

என் வாழ்நாளில் என்னை ஆதரித்து இலக்கிய உலகில் தடம்பதிக்க வைத்த பேராசிரியர் க. கைலாசபதி, நீர்வை பொன்னையன், முகம்மது சமீம், செ. யோகநாதன், செ.கதிர்காமநாதன், பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, வவுனியூர் இரா. உதயணன், பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன், கே.எஸ். சிவகுமாரன், உளவள ஆலோசகர் கா. வைத்தீஸ்வரன், சைவப்பலவர் சு. செல்லத்துரை, எழுத்துச் செம்மல் கே.ஆர். டேவிட், மருத்துவர் தாஸீம் அகமது ஆகிய ஆற்றல்மிக்க பெருந்தகைகளுக்கும் நன்றிக்கடன் பட்டவன் என்ற வகை யில் பணிகின்றேன்.

நேர்மை என்ற சொல்லுக்கு இலக்கணம் வகுத்து என்னை வழிகாட்டிய சுன்னாகம் க.சி. திருச்சிற்றம்பலம் ஐயா அவர்களுக்கும், 'மக்கள் பணியே மகேசன்பணி' என்று எடுத்துக்கூறி வாழ்ந்து காட்டி இறப்பதற்கு முன்பே பவளவிழா வாழ்த்துக்களை வழங்கி என்னை ஆசீர்வதித்த முன்னாள் கிளிநொச்சி அரச அதிபர் அமரர் தி. இராசநாயகம் ஐயா அவர்களுக்கும் கௌரவத்துடனான நன்றியை நினைந்து நவில்கின்றேன்.

என்னுடைய உயர்ச்சிக்கும் பெருமைக்கும் வழிசமைத்த வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தை என்றும் மதிக்கின்றேன். பதவிவழி நின்று சங்கத்தின் மேன்மைக்கு உழைத்த சான்றோர் பெருமக்களுக்கும், சங்கத்துடன் தொடர்புபட்ட வகையில் என்னுடன் நட்புரிமை கொண்டு அன்பும் ஆதரவும் நல்கிய பெருந்தகைகளுக்கும், நான் சங்கத்தின் பொதுச்செயலாளராக, தலைவராக, நிதிச் செயலாளராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் எனது பணிக்குப் பலவகையிலும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய சங்க அலுவலர்கள், நூலக உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மேலும் என் படைப்புகளுக்குக் களம் அமைத்துத்தந்த பத்திரிகைகளின், சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்களுக்கும், இலத்திரனியல் ஊடகங்களுக்கும், என் ஆக்கங்களைச் சிறப்பான முறையில் நூலுருவாக்கி வழங்கிய பதிப்பகத்தாருக்கும். என்னை உற்சாகப்படுத்தி எழுதத்தூண்டிய வாசகப்பெருமக்களுக்கும், 'விமர்சனம்' மூலம் என்னை நெறிப்படுத்திய விமர்சகர்களுக்கும் என் மேலான நன்றிகள்.

வேண்டப்படும் வேளைகளில் எல்லாம் எல்லா வகையான உதவிகளையும் தந்து உறுதியுடன் என்னை மகிழ்வித்த பயன்பாராப் பங்காளிகளுக்கும், எனது வளர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாக இருக்கும் எனது துணைவியார் ராதாதேவி, அன்பு மகள் மாதுமை மற்றும் எனது மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் நன்றிகூற வேண்டிய கடமையுடையேன்.

நிறைவாக, 'தாயக ஒலி'யின் வளர்ச்சிக்கு விளம்பரம் தந்தும், சந்தா தந்தும் படைப்புகளைத் தந்துதவியும் உதவி வருகின்ற நல்லுள்ளங்களுக்கும் மற்றும் வாசகப் பெருமக்களுக்கும் எனது பணிவான நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்ற அதேவேளை, பவளவிழா மலர் ஒன்று வெளியிட வேண்டும் என்று எனக்குப் பலவகையிலும் உந்து சக்தியாக இருந்த எங்கள் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகத்தின் நிறுவனர், தலைவர் வவுனியூர் இரா. உதயணன் அவர்களுக்கும் பவளவிழா மலரைக் சிறப்பான முறையில் பதிப்பித்து தந்த கீதா பப்ளிகேஷன் அதிபர் திருமிகு. வி. இராசேந்திரம் அவர்களுக்கும் மேலான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

நன்றி வணக்கம்

அன்புடன்

தம்பு சிவசுப்பிரமணியம்

(தம்பு சிவா)

ISSN 2424-6654

தூயக் ஒலி
THAYAKA OLI இரு திங்கள் ஏடு 19

தமிழ்ச் சாறு

வினாக்கள்
கனவு காலங்கள்

புரட்டாதி - ஜப்பசி 2015

விலை ரூபா 100/=

THAYAKA OLI இரு திங்கள் ஏடு 15

தூயக் ஒலி

வயாங்கல் சிற்பிதழ்

தை - மாரி 2015

விலை ரூபா 100/=

THAYAKA OLI இரு திங்கள் ஏடு 8

தூயக் ஒலி

2014 புதுவகுட வாழ்த்துக்கள்

விலை ரூபா 50/=

கார்த்திகை - மார்த்தி 2013

THAYAKA OLI இரு திங்கள் ஏடு 18

தூயக் ஒலி

தமிழ்ச் சாறு

விலை ரூபா 100/=

ஆடி - ஆவணி 2015

“தமிழ்த் தென்றல்” தம்பு சிவா அவர்கள்

இதழியலில் நீண்டகால அனுபவ வீச்சைக் கொண்டவர்

சுளைத்தல் இன்றி எழுதிக் கொண்டிருக்கும் ஆற்றல்

அவரிடத்து மேலும் விசைப் பெற்றுள்ளது.

நாளாந்த வாழ்விலே நடப்பவற்றையும்

கண்டு அனுபவித்தவற்றையும்

நுட்பாட்டுடன் நுகர்ந்து கொண்டவற்றையும்

உணர்ச்சிகளை ஏற்றித் தருவதிலும் வல்லவர்.

வாழ்க்கையின் சம்பவத் துணிக்கைகள்

நிலைமாற்றம் செய்யப்படும் போது

நடப்பு நிலவரங்கள் சிலாகித்து மேலெழுந்து நிற்கும்.

சமகாலச் சுரண்டலின் பன்முகத் தளங்களும்

கோலங்களும் இவரது கதைகளில் விரவி நிற்கும்.

கதைகளினூடாக ஒரு வித அறிவுக் கையளிப்பை

மேற்கொள்ளல் ஆசிரியரின் நோக்கமாகிறது.

கூறுபவற்றை உள்வாங்கிச் சுவைக்கும்

நிலைக்கு மட்டும் வாசகரை மாற்றியமைக்காது

சிந்திக்க வைத்து அறிகை நிலையிலே

துலங்கச் செய்தலும் இவரது ஆக்கங்களில்

காணப்படுவது ஆசிரியருக்குரிய தனித்துவத்தைப்

புலப்பாடு கொள்ளச் செய்கின்றன.

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா